

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ

التجريد الكريم

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابي العباس زين الدين الزبيدي.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دووهزارو پینج سهد دانه.

📖 ژماردی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوترو هه نه چنن : (روبر حسين / کۆمپیوتهری شانيا)

📖 له سه ر نه رکى کتیبخانهی نارام له سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه وهی بو

کتیبخانهی ناوبراوه.

مُخْتَصَر صَحِيحُ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: أبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی

نوری فارس همه خان

به‌گویره‌ی ته‌خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته‌خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پێیدا چۆته‌وه‌و سه‌رپه‌رشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به‌رگی به‌که‌م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

له پاش سوپاس و ستایشی بڼ پايان بوځودای گهوره و میهره بان، چه زده که م
که نه م چه ند خاله بو خویننه رانی نازیز روون بکه مه وه:

۱- به دهستی خوځم له پاکنووس و هه له بزیری نه م چاپه نوځیه ی نه م
به رگی یه که مه بوومه وه، له م کتیبه پیروژه، که موخته صهری
صه حیجی بوخارییه، که ناسراوه به ته جریدی بوخاری.

۲- به پښی ته وانا، نه و هه لانه ی که له چاپی یه که ما هه بوو، نه وانه شم
به سهر گرتهم و راستم کردنه وه، که له زور شوینا له چاپی یه که ما
هه لای گوره هه بوو.

۳- له م چاپه دا:

۱- ته خریجی حه دیته کان، وه ک چاپه کونه که به پښی ته خریجی
(د. مصطفی دیب البغا) کراوه.

ب- ته خریجی حه دیته کان به پښی ته خریجی ماموستانا (شیخ خلیل مامون
شیخا) له سهر شهرحی نه وه وی له سهر صه حیجی موسلیم: (دار المعرفة:
لبنان - بیروت. ط/ ۱۲ — ۱۴۴۷هـ — ۲۰۰۶م).

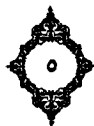
۴- نامازهم بو جیگه و ژماره ی فهرمووده کان، له (ریاض الصالحین و تاج
الأصول) دا کردووه، به پښی چاپه نوځیکانیان، به تایبه تی چاپی
چواره می تاج الأصول به پښی نه م رونکردنه وه ی وا له دواوه.

و مرگپر

نوری فارس حه مه خان

کوردستان. سلیمانی. ماموستانیان

مالی خویمان — ۲۰۰۹/۷/۲۰

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَحْمَدُهُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآلِ كُلِّ، وَسَائِرِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ يَاحْسَنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

لہ پاش سوپاس و ستایشی خودای گہورہ و ناردنی دروودو سلاوی بیپایان
بؤ سہر گیانی پیروزی پیغمبر مہری زیدہ خوشہ ویست، وہ بؤ سہر گیانی
ہاوری نازدارہ گانی، عہرزم نہمہیہ:

۱. لہ ۳۱-۷-۱۹۷۲ دەستم کردووہ بہ و مرگیپانی نہم کتیبہ پیروژہ، لہ شاری
کہرکووی خوشہ ویست، بؤ سہر زمانی شیرینی کوردی، وہلہو ساکہوہ
ہہتا نہم دہمہ ہہر خہریکی نہم جوڑہ تہرجہ مانہم، مہگہر ہہر خوا
بؤخوی بزانی کہ چہندہ ہہوئی ساخ کردنہ وہیان و خزمہ تیان بووم،
لہ خوا داوادہ کہم و دہپاریمہوہ کہ قہ بووئیان بفرموی، وہبیان کا
بہمایہی رہحمہت و بہسہر چاوی خیرو خوشی بؤ ولات و خوینہرو
بیسہرو ہہرگہسی بؤ رہزای خودا بہہہر شیوہی خزمہ تیان بکات.

۲. نہم تہرجہ مہیہ، ہہتا بلئی نہمین و بی گہردہ، بہپی سہر چاوی
بتمانہ پیکراو واتای فہرموودہ کان کراوہ، بگرہ نہم تہرجہ مہیہ دادہ نری
بہشہر حیکی کورتی پوخت، کہ بہ کہ مترین نہرک خوینہر بہ جوانی
لہ واتای فہرموودہ کان حالی دہکات.

۳. لہم و مرگہر انہدا بہہرم لہ سہر چاوہ گانی و مرگیپانی تاجول نوصول و
ریاض الصالحین و فیقہی ناسان و إصابہ و إستیعاب و تہذیب و تہذیبی
عہسقہ لانی و مرگرتووہ.

٤. دھق بہ پئی تہ خریجی مامؤستا (دکتور مصطفیٰ دیب البغا) فہرموودہ کانم لہصہ حیجی موسلیم دا تہ خریج کردووہ، بہ لّام زور فہرموودہ ھہیہ کہئوہ لییان بی دہنگ بووہ، وئہ وانیش ژماردیہ کی زورن، لہ بہرئہوہ من خوم لہ موسلیما تہ خریجہم کردوون، وہ ئامازہم بو سہرچاوہی تہ خریجہ کہم کردووہ، کہ عہینییہ، یا فہتھول بارییہ، یا ھەر سہرچاوہیہ کی ترہ، تہ نانہت ئامازہم بو بہرگ و لاپہرہی سہرچاوہی تہ خریجہ کہم کردووہ، ھہتا خوازیار لہ کاتی پئویستا موتالای بکا. لہم چاپہ نوییہ دا، فہرموودہ کانم لہصہ حیجی موسلیم دا تہ خریج و تہرقیم کردووہ، بہ پئی تہ خریجی مامؤستا شیخ خلیل مأمون شیحا (دار المعرفہ: بیروت. لبنان. لسنہ ۱۴۲۷ھ-۲۰۰۶م).

٥. ژیاننامہیہ کی کورت و پوختہم بو ھہموو صہحابہییٰ نوییہ، لہو شوینہدا کہیہ کہم جار ناوی لہ تہ جریدہ کہدا دی. گہ لی جار نہ وادرو کہرامات و خہواریقی پیوانی رشتہ (سند) ھکانم نوییہ، کہ گومانم لہ ودا نییہ کہ ریجالی صہحیحی بوخاری شہریف ھہموویان نہولیا بوون، خوا لہ گہل نہوانا لہ ھہردوو جیہانا لہ گہل ھہموو خوشہ ویستانمانا ھہشرمان بفہرموی. بپروانہ ئہم ژمارانہ تاهہندی لہ حالی ئہم پیوا چاکانہ حالی بی: (۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۱۷۷، ۲۸۵، ۳۴۹، ۴۳۴، ۴۱۹، ...).

٦. بہ پئی حال، لہ کاتی پئویستا کورتہ شہرح و پونکردنہ وہیہ کہم لہ سہر فہرموودہ کان نوییہ، وہ زورترین کات ئامازہم بو جیگہی فہرموودہ کہم کردووہ لہتاجول ئوصول و ریاچ الصالحین دا، بہتایبہتی کوردیہ کہی، زورترین ئاوا بہ ھیمّا {ت-۳ ل-۲۶۵ ز-۱۰۱ ف-۱} = {تاجول ئوصول بہرگی سیئہم لاپہرہ-۲۶۵ زنجیرہ-۱۰۱ فہرموودہی یہ کہم لہو زنجیرہیہ}. ئیتر ھہروہا... گہ لی جار لہتاجا دہفہرموی: ئہم فہرموودہیہ بوخاری یا موسلیم یا..... ریوایہتی کردووہ، من بو ئہم زاتانہ ئہم نیشانانہم داناوہ:

{ب=بوخاری، م=موسلیم، ش=شەپخان، ت=ترمذی، د=ئەبو داوود، ن=نەسائی} چونکە ئەمە بۆکەسی خۆی زۆر گەرنە و سوود بەخشە، بەتایبەتی بۆهەڵە بژیری لەو مرگەراوە کوردیەکان لە چاپی نایبندەدا.

٧. وردەکارییەکی زۆرم لەبابەت زانستی فەرموودە شوناسییەوه، بۆ یەکەم جار لە کوردی دا پیادەکردوو.

٨. بەپێی (طەبعە یەکەمی فتح الباری - دار الریان للتراث القاهرة - ١٩٨٦) ئاماژەم بۆ ئەترافەکانیشی نوسیوه، هەیه خۆم ئاماژەم بۆ ئەترافەکانی کردوو، بەناوی (المترجم)، وە هەموو فەرموودەیی دوو ژمارەم بۆداناوه، لەسەرەتاوه ژمارە ی فەرموودەکە لەتەجریدا، لەکۆتاییشەوه ژمارە ی ئەو فەرموودەیه لەفتح الباری دا، بەپێی چاپی ناوبراو. وەگەلی وردەکاری تریشم نوسیوه وەك سەرباس دانان بۆ بابەتەکان چونکە گەلی جار خۆینەر وا هەستەت دەکات فەرموودەکە پەيوەندی بەبابەتە سەرەکییەکەوه نییه.

٩. هەمیشە من دوای خێر دەکەم بۆ ئەو بەرپێزانە ی کە ئەرکی پەخش و چاپکردنی ئەم کتێبە پێرۆزانە دەگرنە ئەستۆ، بەبەشتی خودا بۆیان دەبێ بەمایە ی پیت و فەر، هەتا بۆ ئەو چاپخانە یەیش کەتیایدا لە چاپ دەدرێن، بەتایبەتی جەنابی (مامۆستا محمود أحمد محمد) خوا بە لوتفی خۆی سەربەرز ی دین و دنیای بفرموی.

١٠. ئەم پەراوە پێرۆزیە کەواين لەخزمەتیدا خوا بەکەرەمی خۆی لەپیت و فەر ی بێبەشمان نەکات، جوانترین پوختە ی صەحیحی بوخارییە، کەناودارە بە موختەصەری زوبەیدی. صەحیحی بوخاری خۆی (٧٢٥٧) فەرموودەیه، بەشیکی زۆری فەرموودە ی موسنەدی متصلی پێغەمبەر خۆیەتی، کەبەریتییه لەم تەجریدە صەریحە. پێشەوا بوخاری (پەزاو) پەحمەتی خودای لی بێ) بەشازدە سال صەحیحی بوخاری داناوه، گەشتیکی گەورە ی بۆ ئەم مەبەستە پێرۆزە ئەنجام داوه، لەسەرەتاوه

له بوخاراو سه مه رقه ندو دهورو به ريانه وه دهستی پيكر دووه، ههتا له ته مه نی ههژده سالی دا له خزمهت دایکی و نه حمه دی برای دا دهچن بۆ چهج، به سهر ساری قرمو نه فغانستان و ئیران و عیراق و شام و دمریای سووردا دمرۆن ههتا دهگه نه حیجاز!

دهبی چ سوۆزو نه شق و شهوقی پالی پيوه نابن که سه فهریکی ئاوا دورو دریژو پر مه ترسیی بگرنه بهر. جا له پاش چهج دایکی و نه حمه دی برای گه رانه وه بۆ بوخارا، پیشه و بوخاری برپاری دا که له مه کهکه له خزمهت بهیتا بمینیته وه، بۆ وهرگرتنی زانست، ماوهیه کی باش له زاناکانی مه کهکه و مه دینه، فهرمووده یه کی زۆری وهرگرت، نه و جا به ره و عیراق دریژدی به گه شته که دی دا، ماوهیی له کووفه و به صهره و به غدا مایه وه، پینچ سال له به صهره بوو، ههر پینچ ساله که چهج و عهره ی کرد، له به غدا به خزمهت ئیمامی نه حمه دهگا، دهبی به فقه قی، کاتی ئیمامی نه حمه دهری، بوخاری له جیگه ی نه و کرا به مامۆستای زانستگای هه دیت له به غدا.

به ئی جه نابی شیخی بوخاری له پیناوی خزمهت و پاژدی سوننه تی پیغه مبهردا ساخ بۆ رهزای خودا و بهس، بوخاراو سه مه رقه ندو حیجازو شام و عیراق و میصرو زوربه ی ولاته گانی ناسیا گه راوه، قه بوولی غه ربی و ئاواره یی و برسیتی و تونیتی و خه ته ری ریگه و بانی پر خه ته ری کردووه، به هه زاران میل ریگه ی برپوه، سه رماو گه رمای زۆری چه شتووه، به هه زاران کوۆری زانستی به ستوه، به سه دان مامۆستا و فقه قی بووه، هه موو جار یکیش له پاش کوۆشو و لی کوۆئینه وه یه کی باش، کاتی فهرمووده یه کی به دلی خو ی ده ست ده که وت، که ده فقه که ی بی گه ردبی و رسته که ی (واته: سه نه ده که ی) بی نه نگ بی، ده سنی ژیک ی جوانی ده گرت، غوسلیکی سوننه تی ده کرد، نه و جا دوو رکات نویژی سوننه تی سوپاسی خوای له سهر نه م به هره گه وریه ده کرد، که نه و فهرمووده یه ی ده ست که وتووه، نه و جا فهرمووده که ی له بهر ده کردو

لەپاشا لەناو بوخاری شەریفا دەینووسی، وەك گەنجی گەوهەری دۆزبیتتەو
ئاوا بگرە زیاتریش.

لەموقەدیمەى فتح الباری دا ئەم زانیاریانەى سەبارەت بەشیخی بوخاری
واتیادا: { ... بوخاری بەمنائى باوکی دەمرى، سامانى باشى بۆ بەجى دەهیلى
... دەیدا بەقازانچ بەهاوبەشى، هەرچى لەو دەست دەکەوى دەیکا بەخیر ...
دایکی بەمنائى گەورەى دەکا، هەر بەمندالى بوخاری کوێر دەبى، حەزەرەتى
ئىبراهیم (سلاوى خوى لى بى) دەچیتە خەوى دایکی، پێى دەفەرموى: (بەبەرەکەتى
دوووعای زۆرى تۆ خودا چاوى کۆرەکەتى چاک کردەو...) .. (هەموو سى
شەوى لەرەمەزانا خەتمەیهکی قورئانى دەکرد، لەکاتى بەرەبەیاندا تەواوى
دەکرد، هەموو پکاتى بیست نایەتى تیادا دەخویند، تا لەسەر ئەو شیوەیهیش
لەشەوانى رەمەزانا خەتمەیهکی تریشى دەکرد... ئەمەش بەشەو، بەرپۆزیش
هەموو رۆژى خەتمەیهکی تریشى دەکرد، لەکاتى بەربانگا تەواوى دەکرد! ...
بوخاری زۆر زۆر سەخى بوو، هەتا تەسەوور بکەى زاهیدو موتەقىو بى
هەواو خاکیو کەمخۆرو کەم خەوو حەلال خۆر بوو ... خۆى دەیفەرموو شک
نابەم یەك درهەمى حەرام لەمالەکەم دا هەبى ... زۆر جار لەخەودا
بەخزمەتى پێغەمبەر (دروى خودای لەسەر بى) گەیشتوو، بەهرەى لەو خەوانانە
وەرگرتوو، لەخەودا دەبینى، باوەشینیکی واپى میش لەپێغەمبەر (دروى خودای لەسەر
بى) دوور دەخاتەو، ئەم خەونە دەبى بەهۆى دانانى صەحیحى بوخاری ...
چونکە مانای خەونەکەى ئەو بوو کە درۆ لەپێغەمبەر دوور دەخاتەو زۆر
زۆر موسالیمو بى وەى بوو، خۆى دەیفەرموو: گومان نابەم کە لە قیامەتا
کەسى هەبى داواى لەسەرم هەبى ... وە دەیفەرموو: چل سال نایم بەبى
پێخۆر خواردوو! ... لەبەر ئەو زۆر لاواز بوو بوو }.

کورتو پوخت باشتەین پێناسە بۆ بوخاری ئەمەیه (كَانَ خُلُقُهُ صَاحِبَ
الْبَخَارِي) بەسیشە بۆ پەسنو مەدحى صەحیحى بوخاری کە دووهمین کتێبى

صه حیج و موقه ددهسه له ئیسلاما، یه کهم: قورئان، دووم: صه حیجی بوخاری، سییه م: صه حیجی موسلیم.

هه روا له موقه نیمه ی فه تحولباری دا دمه رموی: (... له هه ره سه خله تی و ته نگانه یه کا، خه تمه ی صه حیجی بوخاری کرابی، خودا دمروی لییان کردو ته وه، نه و پاپورمشی که صه حیجی بوخاری تیادا بووبی هه ت نه بووه که غه رق بوو بی...).

منیش لییه دا عه رزی نازیزانی خۆم ده کهم: (... باشترین فریا پرسم له کاتی مهینه ت و ته نگانه و سه خله تی و کیشه و بهرمو خه م و خه فه ت و ترس دا نه م کتیه پیرۆزانه بووه، شهوی وا بووه تا بهیانی بهرگیکی تاج الأصول له سه ر دله بووه، فه رامویشیم بۆ هاتووه، هه ت نه بووه له خودا داوا بکه م و بلیم: خوایه، به بهرکه تی نه م کتیه به نه م ته نگانه یه رزگارم بکه و رزگاری نه کردیم (...). ئومید ده کهم که موسولمانانی تریش له کاتی وادا خودا به بهرکه تی خزمه تی نه م کتیه به نه زایان هه بوول بکا.

له پایانی نه م پیشه کییه دا به دلیکی پره وه له خودای گه و ره ده پاریمه وه ده لیم: ... خوایه گیان! خۆت ئاگات له حالمانه، واسبهینی من و هاوسه رم دایکی صه لاح زه کیه کریم علی له خزمه ت کۆمه ئیکی موباره ک دا له پیاوو له ژن ده که وینه ری بۆ سه فه ری هه ج، خودایه! به نصیبهانی به ره موو، وه لیمان هه بوول بکه، له ناو نه و کۆمه له موباره کانه دا نه م زاتانه ی واتیادا: مامۆستا مه لا عوزه ر حافیظ نه ذیر که نیمام و خه تیبهی مزگه وتی حاجی عوسمانی عه لافه له زمرگه ته له سلیمانی له گه ل برای به ریزمان مامۆستا شه مال مو فتی له گه ل مامۆستا مه لا نه حمه دی شافیعی، به راستی سی مامۆستای مجاهید و موباره کن. خوایه له مردوو زیندومان خۆش به، به ره حمه تی خۆت کاری دین و دنیا مان بۆ ئاسان به ره موو، له دایک و باوکمان خۆش به خوایه! چاوی ره حمه ت له خۆمان و مال و منال و هاوسه رو براو خوشک و که سوکارو دۆست و برادرمان بی، (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)

خوایه: بهر چه مەتی خۆت فریامان بکەوه، لە مائەوه، لە دەشت، لە دەر، لە سەفەر، لە هەر کوێ بووین، چاوی پەحمەتت لێمان بێ، کارمان بۆ ئاسان بفرموو، خودایە! بەبەرەگەتی ئەم کتێبە و ئەو دوایەیی کە ئێمە بۆخاری کردووین بۆ خوێنەری ئەم کتێبە خەم و ترسمان بپرەوینەوه، مەزمان بەدە، نەزای خێرمان بۆ خۆمان و کەسوکارمان و دۆست و برادەر و خوێنەر و لاتمان گیرا بفرموو. خودایە! ئا ئۆمێدیمان نەکە، بە خرابی خۆمان لە گەڵ نەکە، خودایە! لە دنیاو لە قیامەتا لە گەڵ پیغمبەرەکان و زانیان و پیاوچاکان و شیخ و مەلا و صوفی و دەرۆش و حاجی و فەقی و نوێژکەر و روژووگر و خونا سانا حەشرمان بکە، خودایە! بە تەبەیی بەبەرەگەتی ئەم کتێبە پیرۆزە لەم سەفەرەدا دایکی سەلاح لەش ساخ بفرموو، باری لەشی سووک بفرموو، بە راستی هەقی زۆری بە سەر من و بە سەر ئەم کتێبانەوه هەیه.

خودایە! چاوی پەحمەتت لێمان بێ، پەنجە پۆمان نەکە، پوو زەردی دیوانی خۆتمان نەکە، خودایە! ئاواتی دین و دنیا مان بەینە دی.

خودایە! کوردستان پێکە لە خێرو خوشی و ئازادی و سەربەستی و ناشستی و بێبەختی و کار بە دەستی دادپەرور و لەزانای کارای دانای لە خواترس و لە مەلای بەهەق مەلا، و مەپاکی بکەیتەوه لە کار بە دەستی نا عادل و مەلای نامەلا.

چەندەم خوش دەوێ مەلای مەردی کورد

خزمەتی کورد کا، لە سەر خو، ورد ورد!!

غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِلْإِلْدِيِّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وهرگیر

نوری فارس حەمە خان حەسەن

سلیمان/مامۆستایان/مالی خۆمان

کاتژمێر دەی شەو ۲۰۰۱/۲/۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱- باسی نه وهی سرووش (وهی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد
بۆ پیغه مبهری خوا، چه زهتی موجه ممه (درودی خودای له سه ربی)
(باب کیف کان بدء الوهی إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم))

۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهَا). (الحديث رقم: ۱ في فتح الباري)^(۱)

فهو مانه وهی موسولمانان، نه میرلومنین عومهری کوری خه ططاب (پرمزی
خوای له بی) دهفه رموی به گوئی خۆم له زاری پیرۆزی چه زهتی پیغه مبهرم بیست
(دروودو سهلاتو سهلامی خوای گه وره له سه ربی) دهیفرموو: (هه موو
کارو کرده وهی به پیی نیازو نییه ته که یه تی و هیج کاری به بی نیازو خواستی
دل دانامه زری، وهه موو که سیکیش به پاداشی نیازو نییه تی خوی دهگا، ج
چاک ج خراب، که وابوو هه که سی مه بهستی له کوچ کردن و هه جره ته که ی
له مه که وهه بۆ مه دینه رمزای خوداو پیغه مبه ربی نهوا کوچ کردنه که ی
قه بوو له و به پاداشی گه وره دهگا، وهه که سیکیش کوچ کردنه که ی له بهر
کاریکی دنیایی بی که دهستی بکه وی، یاخو له بهر ئافه ربی بی که ماره ی بکا،
ئه وه کوچ کردنه که ی به پیی نیازو ته که یه تی و هیج خیری ناگا له سه ربی).

(۱) أخرجه مسلم في كتاب الامارة، باب قوله (صلى الله عليه وسلم) انما الاعمال بالنية.
رقم: ۱۹۰۷ = ۴۹۰۴ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح النووي.
دار المعرفة. بيروت. لبنان. ۱۴۲۷هـ-۲۰۰۶م.

شیکر دهنه وه:

کرده وهی جهسته یی (عه مهلی به دهنی) فهرزی یان سونهت به بی نیت و نیاز لیته یان دانامه زری، به لام نه مه به زوری وایه دهنه هندی کرده وه به بی نیت لیته یانیش داده مه زری، وه کورثان خویندن و زیکرو یادی خودا کردن و بانگ دان، به بی نیاز هیته یانیش وه وازه یان له حهرام داده مه زری، وهی روودان (ورود) ی نه مه فهرمووده یه سه رگورشته که ی نومموقه یسه که پایوی به ناوی کوچ کردنه وه شوینی که وتبوو بو مه دینه، جا خودا کوچه که ی دایه وه به سه ریدا چونکه نیازه که ی پاک نه بوو. نه مه فهرمووده یه یه کیکه لهو فهرموودانه ی که دهن به سوورگه و مه دار بو نیسلام. نه مه فهرمووده یه موسلیم و نه بوداودو تیر میذی و نه سانیس (همزی خودمان له بی) گپراوایانه ته وه. نیت و نیاز خواستی دلی، گوتنیان به دهم سووننه ته: (تاج-ل-۶۵) موسلیم (همزی خوی له بی) له نامه ی فهرمانر ه واییدا گپراوایه ته وه باسی (انما الأعمال بالنية) ژماره: ۱۹۰۷ = ۹۰۴ شیخا (رقم الحديث في فتح الباری بشرح صحيح البخاري ۱- أطرافه في: ۲۵۲۹، ۳۸۹۸، ۵۰۷۰، ۶۶۸۹، ۶۹۵۳).

۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَافَةِ الْحَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ فَيَقْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْبِي مَا يَقُولُ، قَالَتْ: عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزَلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ، وَإِنْ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا). (الحديث ۲- طرفه في: ۳۲۱۵).^(۲)

(۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب طيب عرق النبي (صلى الله عليه وسلم) في البرد وحين يأتيه الوحي، رقم: ۲۳۳۳ = ۶۰۱۳ شیخا.

عائیشه (همزی خوی لی بی) فہرمووی: حاریٹی کوری ہیشام لہ پیغہمبہری پرسى، فہرمووی: ئەى پیغہمبہرى خودا! سروشت چۆن بۆدى؟ پیغہمبہر (درویدی خودی لەسر بی) فہرمووی: (گەلێ جار بەویئەى زینگەى زەنگ بۆم دى، ئەم جۆرەیان سەختەین شیوەیەتى لەلام، جا کەفریشتەى سرووش (یا سرووشەکە خۆی) بەرم دەداو بارى لەشم سووک دەبێ، ئیتەر فریشتەکە ھەرچى فہرمووہ پیم گشتى وەك خۆى دیتە بەرم و باش دەیزانم و لى تى دەگەم، زۆرجارانیش فریشتەکە (کەجوبرائیلە) لەشیوەى پیاویکا، وەك دەحیەى کەلى خۆى دەردەخا بۆم و قسەم لەگەل دەکاو ھەرچى دەفہرموئى وەرى دەگرم و دیتەبەرم، عائیشە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: بەخودا خۆم پیغہمبہرم دیوہ، وەھا سەخلەت دەبوو، کەسروشى بۆ دەھات، لەپۆزى سەرماو سۆلەدا کەسروش دەھاتە خواروہ بۆى، لەوکاتەدا کەبەرى دەدا چۆراوگەى ئارەق بەناوچاوانى دا خوڕ خوڕ دەھاتە خواروہ).

رافەو شیکردنەوہ:

سرووش (وەحى) فەرمانیکە، یا فەرمايشتيکە بەھۆى فریشتەوہ لەخواوہ بى بۆ پیغہمبەران (درویدی خوندیان لەسر بی) سرووش جۆریکی تری بەخەونەو جۆریکی تریش بەخستە ناو دڵە کەپیی دەکوترئ ئیلاھام، دیمەن و روالەتى فہرموودەکە وادەگەییەنئى کە (متصل) بى، نەك (مرسلى صحابی)، ئەویش بەلگەى ئەوہیە کەژن بۆى ھەیە ئامادەى کۆرى پیاوان بى و گوئى لەقسەو گفتوگۆیان رابگریئ و ھاوبەشى کۆرى زانستى زانایان بکا، چوونکە ئەوہتا شتى وا لەخزمەت پیغہمبەر خۆیدا رووى داوہ، بەلئى ئەمە وایە بەمەرچى مەترسى ئاژاوہ نەبى، وەك بەشداریکردنى ئافرمتى کوردەوارىی خۆمان، لەلادى، لەزۆربەى کارو فرمانەکانا، ھەتا لەدەرو دەشتیش وەك مەلۆ کردن و شارا کردن و کۆلکیشان و بزارکردن و شتى وا، وەمەترسى ئاژاوہیش زۆر زۆر

کہمہ۔ موسلیم و تیر میزیش نہم فہر موود مدیہ یان گپراوہ تہوہ (برغزای خود بیان لہ بہر)
(بروانہ: تاج/ ۴/ ل ۲۹۱/ ز ۹۸/ ز ۳۱۴۷/ بہرگی/ ۳/ چاپی جوارہم) موسلیم لہ
فضائل دا، لہ باسی طیب العرق النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) و حین یاتیہ
الوحي)، دا گپراوہ تہوہ۔ ژمارہ: ۲۳۳۳ = ۲۳۳۳ شیخا.

۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ فِي التَّوَمِ فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ
فَلَقِ الصُّبْحِ ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ فَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ يَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ -
اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ وَيَتَزَوَّدَ لِدَلِكْ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ
فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا حَتَّى فَجَنَّهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ جَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ مَا أَنَا
بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَظَمَنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ قُلْتُ مَا
أَنَا بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَظَمَنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ
فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ فَأَخَذَنِي فَعَظَمَنِي الثَّالِثَةَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي
خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا
لَمْ يَعْلَمْ } فَرَجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرْجُفُ فَوَادِهِ حَتَّى دَخَلَ عَلَى
خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي فَزَمِّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ
الرَّوْعُ ثُمَّ قَالَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ: لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي فَقَالَتْ خَدِيجَةُ كُلَّا وَاللَّهِ مَا
يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا وَإِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ وَتَحْمِلُ الْكَلَّ وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ وَتَقْرِي
الضَّيْفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ فَاطْلُقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ
أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى ابْنِ عَمِّ خَدِيجَةَ وَكَانَ امْرَأً تَنَصَّرَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ يَكْتُوبُ
الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ وَيَكْتُوبُ مِنَ الْإِنْجِيلِ بِالْعَرَبِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُوبَ وَكَانَ شَيْخًا
كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ يَا بَنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ فَقَالَ لَهُ: وَرَقَةُ بْنُ
نَوْفَلٍ يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَبَرَ مَا رَأَاهُ
فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: هَذَا الثَّامُوسُ الَّذِي نَزَلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْتَنِي

فِيهَا جَدَّعَ يَا لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوْ مُخْرِجِي هُمْ). قَالَ وَرَقَّةُ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَلْصُرُّكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا، ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَّةُ أَنْ تُرْفَى وَفَرَ
الوحي). (الحديث ٣ - أطرافه في: ٣٣٩٢، ٤٩٥٣، ٤٩٥٥، ٤٩٥٦، ٤٩٥٧، ٦٩٨٢)^(٣)

عائشہی دایکی موسولمانان (ہمزای خودی لب بئ) فہرمووی: لہسہرہتاوہ کہسرووش
دہستی پیکرد بو پیغہمبہر (درودی خودی لہسہر بئ) خہونی باش بوو، پیغہمبہر
(درودی خودای لہسہر بئ) ہہر خہونیکہ دمدی بہوینہی شہبہقی بہیان
دہاتہدی، لہپاشا بہرہ بہرہ حزی لہتہنہایی و گویشہگیری و خہلوہکیشان
بوو، جا دہست دہکا بہخہلوہ کیشان لہئہشکہوتی حیراء دا، وہ لہوئی ہہموو
جاری چہند شہوئی بہزمارہ دہمایہوہو ئی دہبرا بو خوا (واتہ: خواپہرستی
دہکرد) وہلہوماوہیہدا تاسہو ئہلہای کہسو کاری نہدہکردو نہدہچوہوہ
بؤلایان، وہبو ئہمہیش تویشہی لہگہل خویا دہبرد، ئینجا دہگہرایہوہ بو
مالہوہ بؤلای خہدیجہی ہاوسہری و سہرلہنوئی تویشہی ئہوہندہی تریشی
دہکردہوہو دہگہرایہوہ بو ئہشکہوتہکہ، جا ئاوا ہہتا ماوہیی لہسہر ئہم حالہ
دہوامی کرد، ہہتا لہپر لہئہشکہوتی حیراء دا بہم شیوہیہ سرووشی بوئی،
فریشتہکہ دیتہلای و پیی دہفہرموئی: بخوینہ، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بئ)
فہرمووی: گوتم: من خویندہوار نیم، فہرمووی: جا جوبرا ئیل گرتمی و
گوشیمی بہسینگی خویہوہ تاہیز یی بریم، ئہوجا بہری دامو فہرمووی:
بخوینہ، حہزرت (دروودی خودی لہسہر بئ) فہرمووی گوتم: چی بخوینم خو من
خوینہوار نیم، دیسانہوہ گرتمی و گوشیمیہوہ بہخویہوہ تا وزہم ئی براو
تہواو شہکت بووم، دیسان بہری دامہوہو فہرموویہوہ: بخوینہ: گوتمہوہ: من

خویندهوار نیم، دیسانه وه بۆجاری سییه م گرتمی و گوشیمی به خۆیه وه
 تاتاقه تم ئی بپا، نه و جا بهری دامه وه وه فهرمووی: { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ.
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ } بخوینه به یارمه تی و پیروزی ناوی پهرومردگاری خۆته وه که هه موو شتی
 نه و دروستی کردووه، مرؤفی دروست کردو له تنۆکی خوین و له پارچه یی
 خوینپاره که له تنۆکی تۆمه وه پهیدا ده بی، بخوینه و بزانه که خودای تۆ
 خودایه کی وایه که له هه موو که سی به خشنده تره. ئنجا چه زهرمت (دروودی خودای لاسه
 به) به م نایه تانه وه ده گهرپته وه بۆ ماله وه و سام دای ده گری و دلی ده له رزی و
 دهرواته وه بۆلای خه دیجه ی کچی خووه یلید، که یه که م زنی بوو، ده فهرموئ:
 دام پۆشن، دام پۆشن، نه وانیش دای ده پۆشن، تا ترس و سامه که ی ده نیشتیه وه،
 نه و جا نه م باسه ده گهرپته وه بۆ خه دیجه و ده فهرموئ: به خودا مه ترسیم
 له خۆم کرد که بمرم نه وه نده سامئ گرانم ئی نیشت، خه دیجه یش (ده زای خوی لاس به)
 ده فهرموئ: دووربا شتی وامه فهرموو، به خودا هه رگیز خودا شتی وانا کاو تۆ
 ریسوا ناکا، چونکه به هره وهریی تۆ بی وینه یه، تۆ بیاویکی خزم دۆستی و
 خزمه تی خزم و خۆیش ده که یت و بیاوی کوئی و ده سه وسان ده گریته مل
 خۆت و باری ئازاری خه لک ده خه یته سه رشانی خۆت و دالده ی بی نه و او
 هه ژارانی و خاوه ن نان و دیوه خانیت و شتی و اچاک به خه لک ده به خشی
 به هه موو که سی نابه خشرئ و میوانداری به میوان ده که ی و یاریده ی
 لیقه و ماوان ده ده ی، یارمه تی مه ردوم ده ده ی و به گورتی و پوختی: بیاوه تی و
 کۆمه کیت کردووه به پیه شو به نه رکی سه رشانی خۆت. نه و جا خه دیجه
 له خزمه تی دا ده چی بۆلای وهره قه ی کوپی نه و فله ی کوپی نه سه ده ی کوپی
 عه بدو له ووزا، که ئامۆزای خه دیجه بوو، و له سه رده می نه زانی دا بوو بوو
 به مه سیجی، و نه ووسینی عییرانی ده زانی، نه وه نده ی خوا چه زکا، ئینجیلی
 به عییرانی ده نووسییه وه، خۆی پیره میردیکی ئیختیار بوو کویر بوو بوو، جا

خەدیجە پێی دەلی: ئامۆزا! گوێ لەبرازاکەت بگرە بزانە دەلی چی، و مەرقەش دەلی: ئەی کۆری بڕام! ئادە پێم بلێ چی دەبینیت؟ پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) چی دیبوو بۆی گێڕایەو، و مەرقە پێی دەلی: ئەمە هەمان فریشتەیه کەنەمێندارو پیرۆزە، کە لەهەکاتی خۆیا خوای گەورە ناردبووی بۆلای موساو بۆلای عیسا (علیهما السلام)، ئەو جوبرائیلە ئەمێنداری سەروشە، ناسراوە لەناو خاوەن نامەکانا بەنامووسی ئەکبەر، خۆزگەم لەهەکاتی ئاشکرابوونی پێغەمبەرایەتی تۆدا مەن جەهیل دەبووم. خۆزگەم ئەو سەردەمە مەن دەمام، بریا نەدەمەردم، تا ئەو رۆژە کە لەهەکەت لەمەکە دەتکەنە دەروە، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەفەرموی: بۆچی خەزمانی مەن شتی وادەکەن و لەمەکەم دەکەنە دەروە؟ دەلی: بەلی، چونکە هەر پیاویک داوایەکی وەکوو ئەم داوا رەوایەتی تۆی هێنابی، مسۆگەر گێچەڵیان پێ کردووە دوژمنایەتی یان تێ بەستوو، ئەگەر مەن فریای ئەو رۆژە پیرۆزەم دەکەوتم کە بانگەوازەکەت ئاشکرا دەکە، یارمەتیەکی زۆر باشم دەدا، ئێتر و مەرقە ئەوەندە نەبەرد کە مەردو بەرەحمەتی خودا بوو، ئێتر لەدوا ئەمجارە تاماوەی سێ ساڵ سەروش وەستاو کە بوو، لەو ماوەیەدا جوبرائیل نەهاتەو بۆ خەزما پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ). (تاج/٤ ل/٢٩١ = تاج/٣ ژ/٣١٤٧ ج/٤) لەم جۆرە شوێنانەدا (ل) نیشانەی تەرجەمە کوردییەکەی (تاجول ئوصول)ە.

رافەو شیکردنەو:

عائیشە کچی ئەبوبەکری صدیقە، خێزانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ)، بەپێی ئایەتی (وَأَزَاجَهُنَّ أَهْلَاتَهُنَّ) بەهەموو یەکی لەهاوسەرەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەگوترێ: ئومومولونمینی، واتە: دایکی موسولمانان، عائیشە (عزای خوای بێ) یەکیکە لەزانا گەورەکانی ئیسلام، شەریعەتزانێکی چاک بوو، فەرموودە پێغەمبەری زۆر گێڕاوتەو، خوێنەوار بوو، دووھەزارو

دووسه دو ده حه دیتی ریوایهت کردوه، (٢٢٨) حه دیتی له بووخاریدا ههیه، (٢٣٢) حه دیتیشی له صه حیجی موسلیم دا ههیه له م حه دیتانه سه دو حه فتا و چواریان موته فقه قوعه له یهین، واته: هه م بوخاری و هه م موسلیم گیراویاننه ته وه، ته مه نی شه ست و پینج سال بووه، منالی نه بووه، ده وری نو سال له ها وریتی پیغه مبه ردا بووه، له مانگی رده م زانی سالی په نجا و پینجی کوچی دا له مه دینه زایه ده بی، نه بوهوره رده نویری له سه ر ده کا، له سه ر فه رمانی خوئی به شه و له پاش نویری و متر له گورستانی به قیغ به خاک ده سپیردری، رمزای خوی لی بی و پر گورده که ی له نوور بی. عیرانی زمانی جووله که یه، خه لوه کی شانی سو فی یان له م حه دیتنه و مرگیراوه. (ت/٤ ل/١٥٢) = تاج بهرگی جوارم لاپه ره/١٥٢ ههروهه = تاج/٣ ز/٣١٤٧ ج/٤.

٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فَتْرَةِ الْوَحْيِ فَقَالَ: فِي حَدِيثِهِ: قَبِينَا أَنَا أُمِّشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصْرِي، فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَرَعَيْتُ مِنْهُ فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). فحمى الوحى وتتابع). (الحديث ٤ أطرافه في: ٣٢٣٨، ٤٩٢٢، ٤٩٢٣، ٤٩٢٤، ٤٩٢٥، ٤٩٢٦، ٤٩٥٤، ٦٢١٤).^(٤)

جابیری کوړی عه بدوللای نه نصاری (رمزای خوی لی بی) باسی نه و ماو دیه ی ده گیرایه وه که سروس بران بوو، سروس نه ده هات بو پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) گوئی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) فه رمووی: نه و به ریووم ده روم، له پر ده نگیکم به ر گوئی که وت له ناسمانه وه ده هات، که سه رم هه لپری روانیم و نه و

(٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بدء الوحي إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، رقم: ١٦١ = ٤٠٤ شيحا.

فریشتەى كەلەئەشكەوتى حیراء ھات بۆلەم، لەسەر كورسییەك لەبەینی ئاسمان و زەوى دا دانىشتوو، جوبرائیل بوو بەحەواو دانىشتبوو بانگى كردم و فەرمووی: ئەى موحەممەد! ئیتر منیش لەو تۆقىم و گەرامەو بۆ مائەو و گۆتم: دامپۆشن، دامپۆشن! ئەوانیش دایان پۆشیم ھەتا ترسەكەم رەویەو، ئەوجا خۆى گەورە ئەم ئایەتانەى ناردە خوارو و فەرمووی: (یا ایھا المدثر، قم فأنذر، وثیابك فطهر، والرجز فأهجر) (۵۱/۷۴) واتە: ئەى رەبەرئ كەخۆت بەنوینی ناوماڵ پێچاوئەو، ھەئسە تێكۆشە، كەى كاتى نووستن و پالگەوتنە، راپەر ئەو خەلكە بى ئاگایە بێدار كەرەو، لەسزای خوا بیانترسینە، تەنیا خۆداى خۆت بەگەورە بگرە، ھەر ئەو بەخۆداى خۆت بزانە، وەجەل و بەرگى خۆت پاك و تەمیز رابگرە، وە وەك ھەمیشەو تاسەر واز لەبت و بتكارى بێنە، یا دەست لەگوناھ ھەلگرە. ئیتر لەو بەدوا سرووش بەگەرمى دەھات و پەیتا پەیتا بەرودوا دەھاتە خوارئ.

راقە و شیکردنەو:

جابر خۆى و عەبدوللای باوكى ھاورپى پێغەمبەر بوون، ئەمیش وەك عانیشە یەكێكە لەو شەش ھاورپىیەى كەفەرموودى زۆرتریان گێراوئەو، ھەزارو پێنج سەدو چەل فەرموودەى گێراوئەو، دووسەدو دەیان ھى بوخارى و موسلیم، پەنجاو ھەشتیان پەسندى ھەردوولایە، بیستو شەشیان ھى بوخارى یە، سەدو بیستو شەشیان بەتەنھا ھى موسلیمە، كاتى مرد كوێر بوو بوو، تەمەنى نەوئەو چوار سال بوو، دوا ھاورپى پێغەمبەر بوو كەلەمەدینە مردو، ئەم فەرموودەى پى دەگوترئ موعەللەق، واتە: بەتەعلیق ریوایەت كراو، تەعلیق ئەوئەو سەرەتای رشتەى فەرموودەكە كرتینرابئ، تەعلیقى صەحیحى بوخارى ھەمووى موسنەدە، واتە: بەرشتەى ساخو بەئیسنادى صەحیح ریوایەت كراو، یا لەلایەن بوخارى خۆیەو یا

له لایهن فهرمووده زانیکی تری متمانه پیکراوهوه، بوخاری پشتهی ئهم فهرموودهیهی لهئه دهبو له تهفسیردا لهم زاتانهوه دمیگیرپتهوه تادهگاتهوه سهر پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی): لهیه حیاوه، له لهیتهوه، له عوقه یلهوه، له ئیبنو شه هابهوه، لهئه بوسه له مهوه، له جابیرهوه، له پیغه مبههرهوه: (تاج/ ۴/ ل/ ۲۹۴ ز/ ۹۸ ز/ ۳۱۴۸، ۳۱۴۷ تاج/ ۳/ چاپی/ ۴) + (ت/ ۵/ ل/ ۱۸۱).

۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ {لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ} قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ التَّرْتِيلِ شِدَّةً وَكَانَ مِمَّا يَحْرُكُ شَفْتَيْهِ فَقَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ فَأَنَا أَحَرُّكُهُمَا لَكُمْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} قَالَ: جَمَعَهُ لَهُ فِي صَدْرِكَ وَتَقْرَأُهُ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ. قَالَ: فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَلْصِقْ. (ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلَ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا قَرَأَهُ. (الحديث ۵ - أطرافه في: ۴۹۲۷، ۴۹۲۸، ۴۹۲۹، ۵۰۴۴، ۷۵۲۴) (۵)

ئیبنوعه بباس (دروودی خودی لسمهر بی) دمیغه مووو: له پیش دا کاتی جویرانیل - دروودی خودای له سهر بی - سرووشی دهینا بو پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) گهلی جار پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) په له پهل دهکردو خوش خوش لیوو زمانی بو دهبزواندو ئهم حاله زور په ریشانی دهکرد، له بهرنهوه ئهم حاله ی پیوه دیار بوو، ئیبنوعه بباس به سه عیدی کوری جوبهیری فهرموو: وهکوو چوون پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) لیوی بو نه جولان منیش ئاوا لیو بو تو ده جولینم ههتا لهو حاله تهی پیغه مبههر (دروودی خودی لسمهر بی) به باشی حاله بی، جا خودای بالادهست و خاوهن شکو ئهم نایه تانهی نارد خوارهوه بو: {لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} (۷۵/ ۱۶-۱۷) له کاتی و مرگرتنی

قورئان دا، کاتئ جوبرائیل بهسروش دهیپینئ بؤت، پهله پهلی لی مهکهو دومت نهیه بهیهگاو مهترسی نهومت نهبی کهبؤت رهوان ناکرئ، چوونکه ئیمه بهپئی بهئینیک کهداومانه پیئت لهئایهتی (سنقرئک فلا تنسی) دا، بهپئی ئهم بهئینه لهسهرمانه کهکؤی بکهینهوهو لهفهوتان پرزگاری بکهینو زؤر جوانیش بهتؤی رهوان بکهین، ئیبنوعهیباس (دزمی خوبان لی بی) فهرمووی: (واته: ئیمه لهسهرمانهوه بهئینهوه دمیدمین بهتؤ کهئهم قورئانه بهجوانی بهتؤ رهوان بکهینو لهسهر زمانت ئاسانی بکهینو بهدل باش باش تی ی بگهیت، ههتا تۆپش گهلی خۆت فیئری خویندنو مانای قورئان بکهی! ئیبنوعهیباس (دزمی خوبان لی بی) فهرمووی: ئیت لهوه دوا کهجوبرائیل سرووشی بؤی دمهینا، کهدهیخویندوهوه بؤی ئهو مات دمبوو، گوئی دهگرتو قسهی نهدهکرد، کاتئ دمپویشت ههزومت (دروودی خودی لهسهر بی) قورئانهکهی بهرهوانی و بهشیئنهیی دهخویند، وهک خوا بهئینو مژدهی ئهوهی پی دابوو (تاج/۷ ل ۲۲۹/ز ۵۸ = تاج/۴ ز ۴۱۹۵) = (تاج بهرگی/۷ ل ۲۲۹ زنجیره/ ۵۸ فهرموودهی/ ۱).

رافه و شیکردنهوه:

ئیبنوعهیباس ناوی عهبدوئللائی کورپی عهیباسه، ههق ئاموزای پیغهمبهره، باسی فهضل و گهورهیی لهبهرگی پینجهمی تاج دا له لاپهه (۱۲۱) دا ههیه. ئهم زاته پایه بهرزه ناسراوه بهحیری ئوممهتو تهرجومانی قورئان، چونکه بهراستی دهریای زانستو رافهکاری قورئانه، یهکیکه لهو شهش هاوړئ یانه کهفهرموودهی زؤریان گیراوهتهوه، ئهم ههدهیتهی مورسهلی سهحابی یه، حوکمی مهرفووعی ههیه، چوونکه لهکاتی هاتنی ئهم سوورمهتا ئیبنوعهیباس هیشتا لهدایک نهبووه، کهواته بهدیار رووداوهکهوه نهبووه، شتی وایش لهخووه ناگوترئ، کهوابی دهبی ئیبنوعهیباس ئهم باسهی یا له پیغهمبهر خؤی بیستبئ، یا لهیهکی لهو هاوړئ یانهی کهئانگایان لهم حاله

بووه، مورسه لی صه حابی بؤیه حوكم و برپاری مهرفووعی ههیه چوونكه هاورپیانى پیغه مبهەر (دروودی خودی لیسر بی) هه موویان راست و راستال و بهداد بوون، چوونكه هاورپیتی پیغه مبهەر (دروودی خودی لیسر بی) دل و دهروونیانى رووناك كردبووه، ئیبنوعه بباس (۱۶۶۰) هه دیتی له پیغه مبههره وه (دروودی خودی لیسر بی) گپراوه ته وه، له بوخاری دا (۲۱۵) فهرمووده ی ههیه، له موسلیم دا (۱۴۲) هه دیتی ههیه، نه وه دوپینجیان په سهندی ههردوولایه، له ته مهنی (۷۱) سالیدا له طائف کۆچی دواى کردووه، له کۆتایى ته مهنی دا کوپر بووه، نه م هه دیشه به لگهیه کی گه ورمیه له سهر نه وه كه پیغه مبههر خۆی رافه ی قورنانی بو موسولمانان کردووه، هاورپیانیشی ههروا. ماموستا مه لا رهشید بهگی بابان له رافه و و مرگپرانى نه م فهرمووده یه دا ده فهرموى: (له م هه دیشه دا ئادابى موعه للیم و موعه للیم به بیان کراوه = له م فهرمووده یه دا ده ستوورى نیوان ماموستا و فیرخواز دیاری کراوه).

۶- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَجُودَ النَّاسِ وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَام) وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجُودُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ). (الحديث ۶ - أطرافه في: ۱۹۰۲، ۳۲۲۰، ۳۵۵۴، ۴۹۹۷) (۶)

ديسان ئیبنوعه بباس (عزى خوده یان لى بی) فهرموى: پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) بو به خشنده یی و پیاوه تی له وینیه ی خۆی نه بوو، له ره مه زانانیشا جو برائیل (سلاوی خوی ن بی) ده هات بۆلای، ده وری قورنانی بو ده کردوه، جاله م کاته دا له هه موو کاتیکی تر زیاتر خیری ده کردو شتی ده به خشی، جو برائیلیش (سلاوی خوی ن بی) ده ستووری وابوو له مانگی ره مه زانا هه تا مانگ ته واه و ده بوو، هه موو شه وئ ده هات بو

خرمه‌تی دهوری قورئانی به پیغمبهر (درووی خودی لمسر بی) ده‌کرده‌وه، هه‌تا به‌باشی ره‌وانی بکاو له‌بیری نه‌چیته‌وه، له‌ماوه‌ی ته‌شریف هیئانی جویرائیل دا پیغمبهر (درووی خودی لمسر بی) بؤ به‌خشنده‌یی و چاکه‌خواری سه‌ری پی‌وه‌نه‌بوو، وه بۆنه‌مه‌ نه‌وه‌نه‌ خیرابوو، و نه‌وه‌نده‌ به‌هه‌ر چوارلادا شتی دمه‌خشی ده‌تگوت بای هه‌لکراوه، سۆزه‌ی به‌هه‌مو لایه‌کا ده‌گات! (تاج - ۲ ل - ۹۳ ز - ۳۶).

۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ الطَّلَقْتُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّامِ إِذْ جَاءَ بِكِتَابٍ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى هِرْقَلَ يَعْنِي عَظِيمَ الرُّومِ قَالَ: وَكَانَ دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ جَاءَ بِهِ فَدَفَعَهُ إِلَى عَظِيمٍ بُصْرَى فَدَفَعَهُ عَظِيمٌ بُصْرَى إِلَى هِرْقَلٍ، فَقَالَ هِرْقَلُ: هَلْ هَذَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَدَخَلْنَا عَلَى هِرْقَلٍ فَاجْلَسْنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا. فَاجْلَسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَاجْلَسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي ثُمَّ دَعَا بِتَرْجُمَانِهِ فَقَالَ لَهُ: قُلْ لَهُمْ إِنِّي سَأَلْتُ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذَّبُوهُ. قَالَ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْلَا مَخَافَةُ أَنْ يُؤَثَّرَ عَلَيَّ الْكَذِبُ لَكَذَبْتُ. ثُمَّ قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: سَلُهُ كَيْفَ حَسَبُهُ فِيكُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ أَشْرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ. قَالَ: أَيْرِيدُونَ أَمْ يَنْقُصُونَ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا بَلْ يَرِيدُونَ. قَالَ: هَلْ يَرِيدُ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخَطَةٌ لَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَجَالًا يُصِيبُ مِنَّا وَتُصِيبُ مِنْهُ. قَالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لَا. وَنَحْنُ مِنْهُ فِي مُدَّةٍ لَا نَدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكَّنَنِي مِنْ كَلِمَةٍ أَدْخَلْتُ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ. قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ إِنِّي سَأَلْتُكَ

عَنْ حَسْبِهِ فَرَعَمْتَ أَنَّهُ فِيكُمْ ذُو حَسْبٍ وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابِ قَوْمِهَا.
وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ فَرَعَمْتَ أَنْ لَا. فَقُلْتُ لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ قُلْتُ
رَجُلٌ يَطْلُبُ مُلْكَ آبَائِهِ. وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ فَقُلْتُ بَلْ
ضَعَفَاؤُهُمْ وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا
قَالَ فَرَعَمْتَ أَنْ لَا. فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَدْعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ يَذْهَبَ
فِيكَذِبٍ عَلَى اللَّهِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ سَخَطُهُ لَهُ
فَرَعَمْتَ أَنْ لَا. وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةِ الْقُلُوبِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ
يَنْقُصُونَ فَرَعَمْتَ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ
فَرَعَمْتَ أَنَّكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سِجَالًا يَسْأَلُ مِنْكُمْ وَتَسْأَلُونَ
مِنْهُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَغْدِرُ فَرَعَمْتَ أَنَّهُ لَا
يَغْدِرُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ لَا تَغْدِرُ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ فَرَعَمْتَ أَنْ
لَا. فَقُلْتُ لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ قُلْتُ رَجُلٌ اتَّمَّ بِقَوْلٍ قِيلَ قَبْلَهُ. قَالَ ثُمَّ قَالَ
بِمِ يَأْمُرُكُمْ قُلْتُ يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَقَافِ قَالَ إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ
حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي
أَخْلَصُ إِلَيْهِ لَأَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَعَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ وَلَيَبْلُغَنَّ مُلْكُهُ مَا تَحْتَ
قَدَمَيَّ. قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَرَأَهُ فَإِذَا فِيهِ (بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرْقَلٍ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ
اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَذْعُوكُ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ وَأَسْلِمْتَ يُؤْتِكَ اللَّهُ
أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَيَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ
ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ وَكَثُرَ اللَّغْطُ وَأَمَرَ بِنَا فَأَخْرَجَنَا. قَالَ فَقُلْتُ: لِأَصْحَابِي حِينَ
خَرَجْنَا لَقَدْ أَمَرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْنَفَرِ قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا
بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ.

وَحَدَّثَنَا هَسَنُ الْحُلَوَانِيُّ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَا حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ وَهْشَوَانُ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَزَادَ فِي الْحَدِيثِ وَكَانَ قَيْصَرُ لَمَّا كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ جُنُودَ فَارِسَ مَشَى مَشْنُ حِمَصَ إِلَى إِيْلِيَاءَ شُكْرًا لِمَا أَبْلَاهُ اللَّهُ وَقَالَ فِي الْحَدِيثِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَالَ إِيْمُ الْيَرِيسِيِّينَ وَقَالَ بِدَاعِيَةِ الْإِسْلَامِ). (الحديث ٧ - أطرافه في : ٥١، ٢٦٨١، ٢٨٠٤، ٢٩٤١، ٢٩٧٨، ٣١٧٤، ٤٥٥٣، ٥٩٨٠، ٦٢٦٠، ٧١٩٦، ٧٥٤١).^(٧)

عہدوللای کوری عہبباس (ہرمزی خودیمان لیں ہیں) فہرمووی: نہبوسوفیان بہزمانی
خوی بوی گیرامہوہ گوتی: لہکاتی ریکہوتن (صولج)ی حودمیبیبیہدا
کہلہنیوان منو پیغہمبہردا کرابوو، چووم بو شام لہوکاتہدا کہمن لہشام
بووم، لہکوٹایی سائی شہشہمی کوچیدا، دیحیہی کہلبی نامہیہکی ہیئا لہ
پیغہمبہرہوہ (دروودی خودای لہسمر ہیں) نووسرا بوو بو قہیصہری روم کہ ہەرقلہ، دیحیہ
کاغہزہکہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر ہیں) دہداتہ دہست سہرداری بوصرآ، سہرداری
بوصراش دہیداتہ دہستی ہیرقل خوی، ہیرقل لہشکری فارس دابووی
بہسہری داو تہنگی پی ہہلچنی بوو، شامو ہہموو دہوروبہری شام تاجزیرہو
گہل ولاتی تری لی داگیر کردبوو، خوی پہنای بردبوو بو قوستہنتہنیہ،
لہویشا ماوہیہکی دوورو دریز گہماروی دابوو، کہخو لہشکری فارسی لہکوئل
کردہوہ بو سوپاسی نہو بہہرہ گہورہیہ لہحیمصہوہ بہپیان چوو بو قودس
(زوہری) (ہرمزی خوی لیں ہیں) کہیہکیکہ لہگیرمہوہکانی نہم فہرموودہیہ دہگیرپتہوہ
کہلہحیمصہوہ تا قودس مافووریان بو راخستبوو، گوئل و رہبانہیان لہسہر
دانابوو بہسہریا دہرؤیی تابہیتولہقدیس) جاکاتی نامہکہی پیغہمبہری پی
دہگا، دہلئ: نادی بگہرپن بزائن لیہردا کہسی ہہیہ کہلہہوڑی نہم پیاوہ بی
کہنہم کاغہزہی بومن نووسیوہو خوی بہ پیغہمبہر دہزانی؟ دہلئن: بہلئ:

(٧) أخرجه مسلم في المغازی (الجهادوالسیر) باب: کتاب النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) الی

گوتی: جا من و چهند که سیکي تری قورپه شییان بانگ کرد، که دهوری سیی کهس دهبووین، بردینیان تاجووینه لای هیرقل له قودس، له بهر دهمیا دایان نیشان دین قه یسهر له سهر ته ختی پاشایی دانیشتبوو، تاجی له سهره بوو، که وره که وره ی پۆم و په تریق و قه شه و راهییی زۆری له ده ورا بوو، گوتی: کامتان به خرمایه تی بهم پیاوه که گوايه خۆی به پیغه مبه ر دزمانی نزیکتره؟ گوتی: گوتم: من، ئیتر منیان له بهر دهم خۆیدا دانیشان و هاوړیکانمیان له پشتمه وه دانیشان، ئینجا زبانزان (ته رجمان) ده کی خۆی بانگ کردو گوتی: پیان بلی: نه و من له پیاوه پرسیار ده که مو هه وائی نه و پیاوه ی ئی دهرسم که ده لی من پیغه مبه رم جا نه گهر نه م له و بارمیه وه به درۆ وه لامی منی دایه وه ئیوه به درۆی بخرنه وه. نه بوسوفیان گوتی: به خوا له بهر نه وه نه بوايه که پیم شهرم بوو درۆم ئی دهر که وئی، نه گینا نه و رۆژه درۆم ده کردو قه یسهرم چه واشه ده کرد له باره ی هه وائی پیغه مبه ره وه، چونکه نه و سهر دمه من و چه زرم ت هاودا وای یه که تری بووین. ئینجا هیرقل به زبانزانه کی گوت: ئی ی بیرسه: بنه چه و ره سه نی له ناواتانا چۆنه، خانه دانه یان نا؟ گوتم: تابلیت خانه دان و وه جاخزاده میه، گوتی: ئایا له ناو باوو باپیریا پادشایان تیا هه لکه وتوو؟ گوتم: خهیر، گوتی: باشه نه م پیاوه له پیش نه وده دا که بلی من پیغه مبه رم درۆتان ئی دیوه؟ گوتم: نه، گوتی: باشه نه وانه ی که په پره ی ده که ن و ده چنه سهر ئایینی نه و له خانه دانه کانی خه لکن یاله لازمه بوون و بی نه واکانیان؟ گوتم: نه، هه ر له هه ژارو لازمه بوونه کانیان په پره ی ده که ن، گوتی: به ره به ره زۆر دهن یاکه م ده که ن؟ گوتم: خهیر، به لکوو رۆژ به پۆژ زۆر دهن، گوتی: باشه کهس هیه له وانه ی که ده چنه سهر نه و ئایینه له پاشا لی بیزار بیی و پاشگه ز ببیته وه و مرگه ری و وازی لی بیی؟ گوتم: نه، گوتی: نه ی شهرو شوړو جهنگتان له گه ل دا کردوو؟ گوتم: به لی: گوتی: شه پرکردن و جهنگینتان له گه لیا چۆنه؟ گوتم: تانیستا جهنگ له نیوانی ئیمه و نه ودا دووبه ختی بووه: به نۆره به سهره بوو، جاری واهیه نه و زال ده بی به سهر

نیمه‌داو جاری وایش هه‌یه نیمه زال دهبین به‌سهر نه‌ودا، گوتی: باشه، نه‌ی
 به‌یمان ده‌شکینی یان نا؟ گوتم: تائیستا نه‌یشکاندوو، به‌لام نی‌ستاکه
 به‌یمانیکمان له‌نیوان دا هه‌یه، ریکه‌وتووین له‌سهر شه‌ر نه‌کردن، بۆ ماوه‌یه‌کی
 ناوبراو، جانا زانین ده‌یباته‌سهر یانا، نه‌بوسوفیان گوتی: به‌خودا ته‌نیا نه‌م
 وشه‌یه نه‌بی مه‌ودای تری نه‌دام، که‌تی‌چینیکی تی‌چینم و نه‌نگی له
 پیغه‌مبه‌ر بگرم. گوتی: نه‌ی باشه که‌سی تر له‌پیش نه‌مه‌وه قسه‌ی وای
 کردوو له‌ناوتانا؟ گوتم: نه‌، نه‌جا به‌زوبان زانه‌که‌ی خۆی گوت: بی‌ی بلّی:
 که‌من لیم پرسیت له‌لایه‌نی به‌چه‌و ره‌سه‌نی نه‌م پیاوه‌وه، تۆ وه‌لامت دایه‌وه
 گوتت: که‌هه‌تا بلّی ی خانه‌دان و وه‌جا خزاده‌یه له‌ناومانا، نه‌وه‌یش ئاداب و
 نه‌ریتی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری بووه، هه‌موویان وانه، هه‌مووکاتی خوا که‌سیکی
 خانه‌دان و وه‌جا خزاده‌ی هه‌لبزاردوو و کردوو یه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌رو ناردوو یه‌تی
 بۆسهر هۆزه‌که‌ی خۆی، لی‌شم پرسیت که‌نایا باو باپیری نه‌م پیاوه‌ شایان
 تیا بووه یانا، تۆ گوتت نه‌، منیش له‌دلی خۆما گوتم: نه‌گهر له‌باوک و باپیریا
 پادشا ببوایه‌ دهم گوت پیاویکه‌ داوای مو‌لک و ده‌وله‌تی باوک و باپیری
 ده‌کاته‌وه، پرسیا ریشم لی‌ت کرد نایا په‌یره‌وانی نه‌م پیاوه‌ ره‌شه‌ خه‌لک و
 کۆمه‌له‌ی مسکینه‌کان، یا ئاغا و به‌گزامکان، نه‌وه‌ بوو تۆ گوتت لازه‌بوون و
 مسکینه‌کان په‌یره‌وی ده‌که‌ن، له‌راستی دا هه‌میشه‌ زۆربه‌ی په‌یره‌وانی هه‌موو
 پیغه‌مبه‌ری نه‌و جوّره‌ که‌سانه‌ن، لی‌شم پرسی نایا له‌پیش نه‌وه‌دا که‌بلّی من
 پیغه‌مبه‌رم درۆتان لی‌ دیبوو، تۆ گوتت نه‌، منیش گوتم: چۆن ده‌بی له‌گه‌ل
 خه‌لکا درۆنه‌کا، به‌لام له‌پاشا بجّی درۆ له‌گه‌ل خودا بکا، شتی وانابی، من
 له‌تۆم پرسی نایا که‌سی هه‌یه له‌شوینکه‌وتوانی، که‌بجّیته‌ سهر دینه‌که‌ی و
 که‌شارمزیی لی‌ په‌یدا کرد وازی لی‌ بینّی و به‌دلی نه‌بی؟ تۆ گوتت نه‌،
 له‌راستی دا هه‌رکاتی دل که‌خۆشی ی باومرو ئیمان بجّیژی و تام و جّیژی لی
 وهر بگری ئیتر هه‌تا هه‌تایه‌ نه‌و فینکی باومره‌ له‌و دلّه‌ ئارامه‌ دمرناچی و ده‌بن
 به‌گول و بولبول! من له‌تۆم پرسی نایا په‌یره‌وانی نه‌و له‌زۆرین یاله‌که‌مین؟ تۆ

گوتت تادى زۆرتر دەبن! ھەموو ئايىن و بىروباومرپكى دروست ئاوايە، ھەر لەزىاد بوونە ھەتا لەئەنجاما سەردەگرۆ و تەواو دەبى، من لەتۆم پەرسى ئايا شەپو شۆر و جەنگتان لەگەل دا کردووە، تۆ گووتت جەنگو شەپمان لەگەل دا کردووە تائىستا جەنگى نىوانمان دووبەختى بووە، جارى ئەو دەيباتەووە جارى ئىمە دەيبەينەووە، لەپراستى دا ئەمە رەوشتى ھەموو پىڭەمبەرى بووە، لەسەرمتاوە تاقي دەگرىنەووە دووچارى سەراسى و ئىش و ئازاردەبن، بەلام لەئەنجام دا ئەوان سەردەكەون، كەخۆرھەلھات بەرمبەرە سوپاى زۆرو سەتم و ناھەقى ئاودەگرپتە ژپرى و گولۆلەى دەكەوېتە لىژى، من لەتۆم پەرسى ئايا پەيمان دەشكىنى يانا؟ تۆ گوتت: خاوەن پەيمانەو پەيمان ناشكىنى، ئەمەيش شپووە رەفتارى گشت پىڭەمبەرانە، پىڭەمبەرەن (سلاوى خاويان لى بى) قەت پەيمان ناشكىن و بەلئىن دەبنەسەر، من لەتۆم پەرسى ئايا كەسىكى تر لەپيش ئەم دا ئەم داوايەى ئەوى کردووە لەناوتاناو گووتويەتى من پىڭەمبەرم، تۆگوتت نە، منىش لەدلى خۆما گووتم ئەگەر كەسىكى تر لەپيش ئەمدا ئەم قەسەيەى بگووتايە دەمگوت: ئەم پياوھش لاسايى ئەو قەسە كۆنەيە دەكاتەووە! ئەبوسوفيان گوتى: ئەنجا ھىرقەل گووتى: فەرمانتان بەجى پى دەكاو دەلى چى بكەن و چى مەكەن؟ گوتم: پيمان دەلى: نوپژ بكەن، زەكات بدەن، خزم دۆست بن و بۆخزم باش بن و مافى خزمایەتى بەجى بئىن، دەست پاك بن، داوینپاك بن، دەم و دلپاك بن، بەندەيى ساغ بەس بۆخوداى گەورە بكەن، ھىچ شتئ نەكەين بەھاوەل بۆ خودا، واز لەو بت و خودا درۆيىنانە بەئىنين كەباوك و باپىرمان لەكۇنا دەيانپەرستن.

ھىرقەل گوتى: ئەمەى تۆ دەلييت لەبارەى ئەو پياوھە ئەگەر راست و دروست بى و ئاوابى ئەو پىڭەمبەرە، من دەمزانى كەئەم پىڭەمبەرە بەزوويى پەيدا دەبى و دى، بەلام نەمدەزانى كەلەئىوھە ئەى كۆمەلئى عەرمبا! وەمن بەش بەحالى خۆم ئەگەر بزانم قووتار دەبم و دەگەمەلای ھەز

دەكەم بېچم بۇ خزمەتى، ئەگەر لەلای دەبووم قاقچەكانىم دەشۆرد، بەخودا قەلەمپروو دەستەلاتى ئەو دەگاتە ئەم شوین پایانەى منیش، وەخاکی بەیتولەقدیس و ھەموو ولّاتى شامو رۆم داگیر دەکا. ئەبوسوفیان گوتى: لەپاشا داواى نامەكەى پێغەمبەرى کردو خویندى یەو، ناوەرۆکەكەى ئەمە بوو: بەناوى خودای بەخشندەى میهرەبان، لەموحەممەدەو دەبەندەى خودایە: کەپێغەمبەرى خودایە، بۆلای ھیرقەلى مەزنى رۆم، سلاوو دروود لەپەپەرەوانى رېگەى راستى، سلاو لەراستى خوازان! لەپاش ئەمە من داوات لى دەكەم کەئىسلام بىیت، ئىسلام ببە لەھەردوو جیھان دا سەلامەت دەبىت، ئىسلام ببە خودا لەباتى جارى دووجار پاداشت دەداتى، چوونکە ھەموو خواوین نامەپەكەى نۆموسوئلمان دووپاداشى بۆ ھەيە، سەرەراى ئەوھیش کەدەبى بەمامۆستای نیشانەدرى خیر بۆ ھەموو دەست و پەيوەندەكەى خۆت و دەبى بەسەر مەشق بۆيان، ئەگەر سەرپېچیش دەكەى و گەردنكەچى ناکەى بۆ ئىسلام ئەو بزانە کەھەم ئۆبال و گوناھى خۆت و ھەم ئۆبال و گوناھى مسکین و وەرزیپرەكانیش لەئەستۆى تۆیە چوونکە ئەوان ژێردەستى تۆن و چاویان لەدەمى تۆیە. ھەروەھا داوات لى دەكەم بەھۆى ئەم ئایەتەیشەو کەدەفەرموى: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} (۲ - ۶۴) واتە: ئەى ئەھلى كىتاب! ئەى خواوین نامەكان! ئەى كۆمەلەپێ کەخودا نامەى خۆى بەھۆى پێغەمبەرئى لەپێغەمبەرەكانى خۆپەو بۆ ناردوون! وەرن بۆسەر وەرگرتنى تاقە فەرموودەپێ، کەبۆ ئیمەو بۆ ئیوہ یەكسانەو چون یەكە بەبى جیاوازی، کەبریتىیە لەنیازپاکى و ساخى لەگەل خوادا وەئەم مەبەستەیش بەم چەن یاسایە دپتەجى، یەكەم عیبادەت و پەرستەن و خوداپەرستى بۆ كەسى تر نەكەین بۆ خودای گەورە نەبى، دوەم ھاوێل و كۆرپو كچ و باوك و دايك و

که سووکاری بۇ برپار نه دهین، سییه م له ناو خو مانا یه کتری نه کهین به خوداو وهك خودا بیکهین به خاومن فه رمان و شت حه لال و حه رام بکا بو مان، به بی وهر گرتنی فه رمان له خوداوه، جان ه گهر نه و خاومن نامانه پشتیان له م په ندو ناموزگاری و فه رمایشته راست و دروسته و پوو پیچی یان له یه کتایی په رستی کرد، نه و تۆ نه ی پیغه مبه ر! هه م خو ت هه م په پر وه کانت پیان بلین: حه ق دیاره، ناشکرایه و به لگه نه ویسته، که ئیوه قه بوولی ناکه ن نه و ناگادار بن و به شایهت بن ئیمه فه رمان به رداری خوداین و موسو لمانین، نه بو سوفیان گوتی: که هیر قه ل له خویند نه وه ی نامه که بو وه، له ده وری بوو به زله زل و قاو و قیز، نیت ر دستوور در ا ئیمه کراینه دمر وه، که چووینه دمر وه به ها وری پکانی خو مم گوت: به راستی خو کاری کور ده که ی نه بو که بشه گه و ره بوو، خو نه و متا شای رۆمیش ئی د مترسی، (نه بو که بشه باوکی شیر ی پیغه مبه ره، می ردی حه لیمه یه که دایه نی حه ز رمت بو وه) نیت ر هه ر له و کاته وه من دهم زانی که کار وبار ی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) سه ر ده که وئی و گو مانم له و ده نه بوو، تا نه و رۆژی خودا کردم ی به موسو لمان و چوومه سه ر ئایینی ئیسلام.

(لیردها قسه ی نه بو سوفیان ته و او. زوهری ده فه رموی: ئیبنو ناطوور فه رمان په وای قودس و ها و مری ی هیر قه ل بوو، ئوسقوف و سه رۆکی ئایینی نه صارای شام بوو، له سه رده می عه بدوله لیکی کوری مه رپوان له شام بینیم نه م داستانه ی بۆ گی رامه وه، گوتی: له و کاته دا که هیر قه ل هات بۆ قودس، به یانییه ک که له خه و هه ئسا رهنگ و پرووی تیك چوو بوو، دمر وون په ستی ی پیوه دیار بوو، هه ندی به تریق و پیاو ما قولا نی ده و له تی پیان گوت: شیومت له بهر چاومان گۆراوه، له سه ر بار و دوخی پی شووت نه ماوی. ئیبنو ناطوور ده ی گوت: هیر قه ل کۆ له نانی (کا هن) بوو، نه ستیره شوناس بوو، سه یری نه ستیره ی ده کرد، جا که لیان پر سی پیی گوتن: ئیمشه و ته ماشای نه ستیره م کرد، پادشای نه و گه له م چا و پی که وت که خو یان سوننه ت ده که ن، زال بوو

بوو، ئەرئى لەم مىللەتەنە کاميان خۇيان سوننەت دەكەن؟ گوتيان: ھەر
مىللەتى جوولەكە خۇيان سوننەت دەكەن، بەوہ خۇت سەخلەت مەكە،
بنووسە بۇ شارانى قەلەمپروى خۇت ھەرچى جوولەكەيان تىايە بيانكوژن!
لەم دەمەدا كەئەوان لەپراوئىژدا بوون، پياوئىكيان ھيئا بۆلاى ھىرەقل،
پادشاى غەسسان ناردبووى، دەنگو باسى پيغەمبەرى باس دەگرد، كەپەيدا
بووہو داواى پيغەمبەرى دەكا، كەھىرەقل ھەوائى كارەكەى لى پرسى وەلامى
ومرگرت، گوتى: بچن ئەم پياوہ ببەن برۋانن كەسوننەت كراوہ يانا؟
كەتەماشايان كرد ھاتنەوہ گوتيان: بەئى سووننەت كراوہ، ھىرەقل لىي پرسى:
عەرب خۇيان سوننەت دەكەن يانا؟ پياوہكە گوتى: بەئى خۇيان سوننەت
دەكەن، ھىرەقل گوتى: ئەوہى من ديم لەوكاتەدا كەتەماشاي ئەستىرەم كرد،
كەسەرەكەوتوو بوو، پادشاى ئەم مىللەتى عەرەبەيە پەيدا بووہ. ئەوسا
ھىرەقل كاغەزى نووسى بۇ برادەرىكى خۇى لە (رومىيە) ئەويش لەزانستا
ھاوتاي ھىرەقل بوو، ئەوجا خۇى رۆيى بۇ حيمس لەوئى مايەوہ ھەتا وەلامى
نامەكەى لەبرادەركەيەوہ بۇ ھاتەوہ، راي ئەويش لەبارەى سەرھەلدانى
پيغەمبەرموہ رىكى راي ھىرەقل بووہ، لەبارەى ئەوہيشەوہ كەپيغەمبەرى
خوایشە، ئەمجا ھىرەقل گەورە پياوہكانى ولاتى رۆم بانگ دەكاو لەكۆشكىكى
خۇيا لەحيمس كۆيان دەكاتەوہو فەرمان دەكا دەرگاكانيان خر داخست، خۇى
چووہ جى يەكى بەرزو پىي گوتن: ئەى كۆمەلەى رۆم! ئەگەر دەتانەوئى
سەربەرزو سەرفراز بن ھەتا ھەتايە، وەمولك و دەولەتستان بەردەوام بى و بۇ
بمىنى وەرن زووكەن موسولمان ببىن، كەھىرەقل واي وت ئەوان ھەموو وەك
كەرەكئوى شەلەژان و بەرمو دەرگاكان ھەليان تيزان كەبچن ھىرەقل بكوژن،
كەچوون دەرگاكان گشت داخرا بوون، ھىرەقل كەچاوى كەوت
بەھەلەسەلەمىنەوہكەيان و ناومىد بوو لەئىسلام بوونيان گوتى: بيانھيننەوہ
بۆلاى خۇم، كەگەرەنەوہ پىي گوتن: ئەوہ من كەئەو قسەيەم بەئىوہ گوت

تاقیم کردنه وه، ویستم بزائم تاج رادهیی ئایینی خۆتان به توندیی گرتووه،
باش بوو هه ئۆیسته که تانم به دل بوو، ئیتر ئه وانیش کورپووشی به گه وه
زانینیان بۆ بردو گله ی یان لئ ی نه ما، ئه مه دواباسی هیرقه ل بوو له باره ی
پێغه مبه ره وه له م باسه دا. (ت ۶ - ل ۶۷) = تاجول ئوصول به رگی شه شه م
به کوردی لاپه ره ۶۷ = تاج/ ۴/ ز/ ۴/ ژ/ ۳۷۱۰ ج/ ۴/ هه روا له شوپنه کانی تر دا.

رافه و شیکردنه وه:

ئه بوسوفیان ناوی سه خری کورپی هه ربه، له مه سه له مه ی فه تحه، چاویکی
له رۆژی طائیف له ده ست داو ئه و چاوه که ی تری له غه زای په رموو ک دا قه له بو و ج
بووه، له مه دینه نیشته جی بوو، له ته مه نی هه شتاو هه شت سالی دا له مه دینه
زایه بوو، خه زووری پێغه مبه ر بوو (ت ۵ - ل ۱۴۵ تاج/ ۳/ ز/ ۳۴/ ل ۶۶۷ ج/ ۴/).

۲- نامه ی بروا (کتاب الایمان)

۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُنِيَ
الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ). (الحديث ۸ - طرفه في: ۴۵۱۴) ^(۸)

عه بدو ئلای کورپی عومه ر (همزی خوله بان لئ بهن) فه رمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بهن)
فه رمووی: (ئیسلا مه تی له سه ر ئه م پینج بنیاته دامه زراوه: په که م شه هاده ی؛
لا اله الا الله و محمد رسول الله: شایه تی دهم، به زمان ده ئیم و به دل باوه ر ده که م
که هه ر په زدانی پاک خودایه و هیج خودای تر نییه و موحه ممه دیش
پێغه مبه ری ره وان ه گراوی خوایه، له لایه نی خواوه ره وان ه گراوه بو سه ر مرؤفو
جنۆکه، دوه م: راگرتنی نوێژو به جی هینانیه تی به پێی مه رجه کانی به رێک و
پێکی، سییه م: زه کاتدان، جواره م: هه جکردن، پینجه م: رۆژوو گرتنی ره مه زان).

راقه و شیکردنه وه:

ئیبو عومه ناوی عهبدوڤلای کورپی عومهری کورپی خه ططابه، به مندالی موسولمان بووه، یه کیکه لهو شهش هاوړپیانیه پښه مبهه که فهرمووده زوریان گیراوتنه وه، یه کیکه لهو چوار کهسه ناویان عهبدوڤلایه و ناسراون به عه بادیلای ئه ربه عه، واته: چوار عهبدوڤلایکه، که دوو میان ئیبو عه بباسه، سییه میان عهبدوڤلای کورپی عه مره، چوار میان عهبدوڤلای کورپی زوبهیره، دوو هه زارو شهش سهو سیه فهرمووده گیراوتنه وه، له بوخاریدا (۲۵۱) فهرمووده هیه، له موسلیم دا (۲۰۱) فهرمووده هیه، سه دوحه فتایان په سندی هه ردوولایانه، له ناو هاوړپیاندا بیجگه له ئه بوهورمیره که سی تر به قهه ئه و فهرمووده نه گیراوتنه وه، گوته ی به هیتر نه ویه که سالی حه فتاوسی ی کوچی له فهخ له نزیک مه کهه کوچی دواپی کردووه: (تاج - ۱ ل - ۱۷ = ژماره ۱: ۱/ز) + (تاج/۵ ل/۱۳۰ = تاج/۳ ز/۲۷ ج/۴).

باسی کاروباره کانی باوهر

۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسِتُونَ شُعْبَةً وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۹) ^(۱)

ئهو هورمیره (د مزای خوی لای بی) له پښه مبهه وه (د رووی خوی له سیر بی) ده فهرموو: (ئیمان و باوهر شهست و نه و منده لقه، شهرمو حهیا لقیکه له باوهر).

راقه و شیکردنه وه:

ئهو هورمیره دم سپی کومه ئه ی هه زاره کانی صوفه بوو، له سالی گرتنی خه یبه ردا موسولمان بوو، له خزمهت پښه مبهه ردا ئاماده ی ئه م غهزایه بوو،

(۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان وأفضلها وأدناها رقم: ۲۵-۱۵۲ شیحاً.

بوخوی دمه رموی: (بهه تیوی په رومرده بووم، که کۆچم کرد بو مه دینه هه ژار بووم، رهنجه رو خزمه تکاری بوسره کی غه زوان بووم، خوا کردمی به میردی) له ناو هاوړیکانی پیغه مبهردا کهس به قه د نهو فهرمووده کیپراو ته وه، پینج هه زارو سی سهدو هفتا وچوار فهرمووده کیپراو ته وه، له بوخاری شهریف دا (۴۸) فهرمووده هیه، له موسلیم دا (۵۱۵) فهرمووده هیه، سی سهدو بیستو پینجیان په سندی هه ردوولایه، خه لکی یه مهنه، له خیلئ ته زده، که ده چیته وه سهر هوژی دهوس، موچه پرری کوری، یه کی بووه لهو که سانه کی فهرمووده یان لیوه کیپراو ته وه، له ته مهنی هفتا و هشت سالی دا، له سالی په نجاو هه شتی کۆچی دا له مه دینه کۆچی دواپی کردوه، له گورستانی به قیغ به خاک سپیردراوه. ته ماشای باسی مه زناهی نه بوهورمیره له (ت/۵ ل/۲۱۷ = تاج/۳ ز/۶۲ ل/۷۳۴ ژ/۳۵۲۱-۳۵۲۶) بکه.

۱۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ). (الحدیث ۱۰ - طرفه فی: ۶۴۸۴).^(۱۰)

عبداللای کوری عمر (د مزی خوابان لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهرد (د روودی خودی له سر بئ) فهرمووی: (مو سولمانی ته واو نهو موسولمانه یه که موسولمانانی تر له زیانی زمان و له زیانی دهستی پژگار بن، موهاجیری ساخو کۆچکاریش نهو که سه یه که گوریزو رهو بکا له وشته کی که خودا قه دهغه کی کردوه).

راهه و شیکردنه وه:

عبداللای کوری عمر کی عاص یه کی که له هاوړی ناوداره کانی پیغه مبهرد (د روودی خودی له سر بئ) دوازه سال له باوکی منالتر بووه، زانایه کی پایه بهرز

بووه، زۆر زانا بووه، زۆر بهدين بووه، كهوت سههده فرمودهه ههيه، لهبوخاري دا (۲۵) فرمودهه ههيه، لهموسليم دا (۳۷) فرمودهه ههيه، كهفديهان پهسندی ههردوولايه، لهمانگي قورباني سائي شهستو پينجي كوچي دا، لهمهكه، يا لهطائف، يا لهميسر، لهتهمهني كهفتاو دوو سائي دا كوچي دوايي كردوه: (تاج/ل ۱/ ۲۲ ز ۲/ ف ۶ = ز ۲/ ژ ۸/ ج ۴) + (تاج/ل ۵/ ۱۴۰ ز ۳۱/ = تاج/ل ۳/ ۳۱ ز ۳۱/ ژ ۳۴۱۶-۳۴۱۹/ ج ۴).

كام موسولمانه زۆر باشه

۱۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ). (الحديث رقم: ۱۱ في فتح الباري بشرح صحيح البخاري).^(۱۱)

ئهو موسا (رمزي خوي نه به) فرمووي: عهرزي ههزهتيان كرد: ئهه پينغهمبهري خودا! كام موسولمانه زۆر باشه؟ فرمووي: (ئهو كهسهه كه موسولمانان له زمان و دهستي سهلامهت بن).

رافه وشيكردنهوه:

ئهو موساي ئهشعهرى ناوى عهبدوولاي كورپ قهيسه، لههاورپ مهزنهكاني پينغهمبهره، سى سههه شهست فرمودهه ههيه، لهبوخاري دا (۵۴) فرمودهه ههيه، له موسليما (۶۵) فرمودهه ههيه، پهنجايان پهسندی ههردوو لايانه، يهكيكه لههاورپ زاناکاني پينغهمبهه (هرووي خودي لهسهر به) لهتهمهني (۶۳) سائي دا، لهمهكه، يا لهكووفه مردووه.

(۱۱) اخرجه مسلم في الايمان، باب بيان تفاضل الاسلام واي اموره افضل، رقم: ۴۲ = ۱۵۹، ۱۶۲.

خُوراک به خشین به شیکه له نیسلام

۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنهما) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ). (الحديث ۱۲ - طرفاه في: ۲۸، ۶۲۳۶) (۱۲)

عہدوللای کوری عہمر (ہمزای خویان لہ ہی) فہرمووی: پیایو لہ پیغہمبہری پرسی: چی شتی لہ نایینی نیسلام دا زور چاکہ؟ فہرمووی: (نانبدہمہو سلاویش لہہموو کہسی بکہ، چ بیناسی و چ نہیناسی). (تاج/ل ۲۲/ف ۷/ز ۸/ج ۴/ز ۲).

به شیکه له نیمان چی بوخوی پیخوشبی

بو برای موسولمانیشی پیی خوشبی

۱۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. (الحديث ۱۳ - الرقم ۱۳ في فتح الباري شرح صحيح البخاري). (۱۳)

ئەنەس (ہمزای خوی لہ ہی) لہپیغہمبہرہوہ (دروودی خودی لەشەر ہی) دەفہرمووی: (کەستان بەتەواوی نیمان و باومر ناھینئە ھەتا ھەرچی بوخوی پیی خوشە بو برای موسولمانیشی پیی خوش نہبی) (تاج/ل ۲۰/ف ۲/ز ۲).

راقە و شیکردنەوہ:

بەپی دەقی ئایەتی قورئانی پیرۆز، موسولمانان لەناو خویانا خوشک و برای ئایینی یەکترین، یەزدانی پاک دەفہرمووی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واتە: موسولمان برای موسولمانە، لەشەریعەت دا، بەپی ی باوی ناو کۆمەل،

(۱۲) أخرجه مسلم في الايمان، باب تفاضل الاسلام وای امورہ افضل رقم: ۳۹-۱۵۹.

(۱۳) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الدليل على ان من خصال الايمان ان يحب لأخيه، رقم: ۴۵-۱۶۸.

زووربهی رووی قسه له بپاوانه، به لām له راستی دا هه موو گفـت و گۆو برپاری
وه کوو یهك نیرو می دهگریتهوه، مه گهر نیشانهیی هه بی دهقه که تایبـهت بکا
به لایه کیانه وه، که واته: مه بهست نه وهیه مروقی موسولمان، زن بی یان بپاو،
چی بۆخوی پئی خۆش بی نه وهشی بۆ براو خوشکی موسولمانی پئی خۆش
بی، که واته: وشه ی برا له فهرمووده که دا بۆ تهغلیبه، نهك بۆ چه سپاندنی
جیاوازی له نیوان نیرو می دا. نه نهسی کوپی مالیک (همزی خوی له بی) نوکهری
پیغه مبهـر بووه، ده سال خزمهتی چه زهمتی کردوه، به هه تیوی گه وره بووه،
له ناو یاران دا کهس به قهـد نهـو منـدالی نه بووه، ده و له مهـند بووه، ته مهـنی
دریژ بووه و پیغه مبهـری خوا له سهـر داخوای دایکی نه نهس نهـم نزایه ی بۆ
کردووه: خودایه! پیت و فهـر بهـره مال و منالی و ته مهـنی دریژ که و له گوناھی
خۆش به (نه نهس (همزی خوی له بی) ده فهرموی: (سهـد منال - دوو که مهـم - به خاک
سپاردووه، که هه موویان له پشـتی خۆم بوون!) ره زیکی هه بوو هه موو سالی
دوو جار بهـری ده گرت، ریحانیکی تیا بوو بۆنی میسکی لیوه ده هات، ده لئین:
زیاتر له سهـد سال ژیاوه، دوا هاوړی بووه که له (۹۳) ی کوچی دا، له سهـرده می
چه حاج دا له بهـصره مردووه (۲۲۸۶) فهرمووده ی له پیغه مبهـره وه گپراوه ته وه
(۲۵۱) فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه (۲۵۹) فهرمووده ی له موسلیم دا هه یه
(۱۶۸) یان په سندی هه ردوولایانن: (تاج/ ۵/ ل/ ۱۸۴).

باسی خۆشه ویستی پیغه مبهـر (دروودی خودای له سهـر بی) له باوهره
۱۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ
وَوَلَدِهِ). (الحديث ۱۴) (۱۴)

ثوبو هورمیره (پرمزی خوی لب بن) فهرمووی: پیغممبهری خوا (دروودی خودی لسمر بن)
 فهرمووی: (بهو کهسهی کهوا گیانی من وا لهدستی نهوا کهستان بهتهواوی
 نیمان ناهینی و بهنیمانداری تهواو حسیب ناکری ههتا منی خوشتر نهوی له
 لهباوک و لهدایک و لهمنالی خووی و له گشت خه لگی تریش سهرجه م). (تاج ۱/۲۰/۲).

راڤه و شیکردنه وه:

وشه ی دهست لهم فهرموودمیه دا له موته شه بهیهاته، ئیمه ییش وهک
 موغه وویچهکان دهرکی مه بهست لی ههواله ی زانستی خودا دهکهن و وهک
 نهو ههوالکه رانه دهلئین: (وما یعلم تأویلہ الا اللہ) وهک (الراسخون فی العلم)
 یش دهلئین: (آمنا به کل من عند ربنا) نزای باشیش بۆ موئه وویله کان دهکهن،
 که بۆ خزمه تی نایینی خودا نه رکی زۆریان کیشاوه و به ته نویلی جوان
 چاره سهری زۆر له کیشه کانیان کردوه، خوا پاداشی باشی هه موو لایئ
 له پراژه کهرانی ئیسلام بداته وه. خوشه ویستی راست و دروستی پیغممبه ر (دروودی
 خودی لسمر بن) به وه ده بی که موسو لمان په پره وی شه ریه ته که ی بکا، دهنه قسه
 فه قیره هه موو که س پی ی ده ویری.

۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا
 يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).
 تهرجه مه که ی له فهرمووده ی چواره دا رویشته. (الحديث رقم: ۱۵) (۱۵)

باسی چیرنی شیرینی باوه ر

۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا

(۱۵) اخرجه مسلم في الايمان باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكثر من
 الأهل والولد، رقم: ۴۴ = ۱۶۷ شيحا.

وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ). (الحديث ١٦ أطرافه في: ٢١، ٦٠٤١، ٦٩٤١) ^(١٦)

لهئه نه سه وه له پیغه مبهروه (دروودی خودای لمسر بر) دمفه رموی: (هه رکه سی نه م سی شته ی تیدابی تامی شیرینی باومر ده چیژی یه که م: خوداو پیغه مبهری خودای لهه موو شتیکی تر له لا خو شه ویستر بی، دوه م: هه رکه سه ی خو ش دهوی ساخ له بهر رمزای خوای گه وره خو شی بو، سی یه م: چو نیش پی ناخو شه فری بدریته ناو ناگرمه وئاوایش پی ناخو ش بی که جاریکی تر بجیته وه سهر کوفرو بی بروایی، دوا نه وه که خوا رزگاری کرد لی ی) (تاج/ عربی جلد/ ٥ ص ٧٨ = القسم العربی) + (تاج/ ١/ ل/ ٢١ ز/ ٢ = ژماره/ ٥).

باسی نیشانه ی باومر حویبی نه نصاره

١٧ - عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ). (الحديث ١٧ - طرفه في: ٣٧٨٤) ^(١٧)

ديسان له وه وه له پیغه مبهروه (دروودی خودای لمسر بر) دمفه رموی: (نیشانه ی باومر ی بته و خو شه ویستی نه نصاره کانی پیغه مبهره (دروودی خودای لمسر بر) که به کوردی پیان ده گوتری: یارمه تیدهرانی پیغه مبهر، دروودو سلاوی خوای گه وره له خو ی و رمزای خوای گه وره له یارانی بی، نیشانه ی دوو پرووی و ناپاکیش له گه کۆمه لی ئیسلاما رق لی بوون و کینه کی شانه له نه نصار). (تاج - ١ - ل - ٢١ - ز - ٢).

رافه و شیکردنه وه:

نیشانه ی باومر و علامه تی ئیمان زۆرن یه کی له وانه خو شه ویستی نه نصاره، نه نصار موسولمانه کانی مه دینه ن که یارمه تی ئایینی خویان

(١٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أكثر من الأهل والولد والوالد، رقم: ٤٣ = ١٦٤.

(١٧) أخرجه مسلم في الايمان، باب الدليل على ان حب الانصار وعلى (رضي الله عنه) من الايمان، رقم: ٧٤ = ٢٢٢ شيجا.

به سهر و به مال داوه، نیفاق و دوو پرویش له ئایینا نه وهیه: کهسی به دهه موسولمان بی و له ده وه ناموسولمان و بی پروایی، یا به دهه و دل موسولمان بی به لام رمفتاری و ده که به ناو موسولمان وایی!

١٨- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: (بِإِغْوِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تُسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتُرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعَنَاهُ عَلَى ذَلِكَ). (الحديث ١٨ أطرافه في:

٣٨٩٢، ٣٨٩٣، ٣٩٩٩، ٤٨٩٤، ٦٧٨٤، ٦٨٠١، ٦٨٧٣، ٧٠٥٥، ٧١٩٩

(٧٢١٣، ٧٤٦٨). (١٨)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لری بی) فهرمووی: (دهستهیی له یاران ییغه مبهه (دروودی خودی له سهه بی) له دهه وری بوون، فهرمووی پییان: پهیمانم له گهل دا بکهه له سهه نه وه: که هاوبهش (شهریک) بو خوا دانه نیو و دزی و حیزی نه کهه و دهس پاک و داوینپاک بن و مندالی خوتان له بهه نه بوونی نه کوژن و له خوتانه وه له خوت و خورایی بوختیان هه لئه بههستن، وه له کردنی چاکه و پیاوهتی سهه ریچی نه کهه و لاریتان نه بی له کاری خیر) جا هه رکه سیکتان نهه پهیمانیه هه تا سهه برده سهه نه وه پاداشی باشی ده که ویتته سهه خوا، وه نه وهیشی تووشی شتی بوو له مانه وه، لهه جیهانه دا تو له ی نه وه ی لی سه ندرا نه وه ده بی به کهه فارمت بو ی نه وه تو له یه بریت ی تاوانه که ی ده که ویتته، وه نه وهیشی تووشی شتی بوو له مانه به لام له جیهان داخودا بو ی پووشی، نه وه کاری ده که ویتته دهست خوا، جا خودا نه گهر چه ز بکا نهوا لی دمهووری، نه گینا تو له ی نه وه ی له وه جیهان دا لی دهستی نی

عوباده فہرمووی: (جا ئیمہیش لہسہر ئہوہ پھیمانمان پی دا). (تاج/ ۳ ل/ ۳۶۵)
 ز/ ۱۰۱/ ف/ ۱/ تاج/ ۱/ ز/ ۸/ ژ/ ۵۵).

راٹھ و شیکردنہوہ:

ہہتا بزائری کہ پیاوانی رشتہگانی فہرموودمکانی صہحیحی بوخاری ج
 کہلہ پیاوی بوون، سہرگوئی لہمیژوویان دہنووسین، عوبادہ: ئہنصاری یہ،
 خہزرہجی یہ، ئامادہی پھیمانی عہقہبہی یہکہم و دووہم بووہ، ہہروا
 ئامادہی بہدرو ئوحدو پھیمانی خوشنوودی (بہیعہتو رضوان) و ہہموو
 شہرگاگانی تری پیغہمبہر بووہ، لہگہل پیغہمبہر خویدا (درووی خودی لہسہر بی)
 لہپیغہمبہرہوہ (۱۸۱) فہرموودہی گیراوتہوہ، شہشیان پھسندی ہہردوولایہ،
 دوانیان لہبوخاری دا ہہیہ بہلام لہموسلیم دا نییہ، دوانیشیان لہموسلیم دا
 ہہیہ، بہلام لہبوخاریدا نییہ، یہکہم کھس بووہ کہبووہ بہقازی فہلہستین،
 پیاویکی کہلہگہتی قہویلہی قوژی بہہرمہند بووہ، سالی (۳۴) ک مردووہ،
 گورہکہی لہبہیتولہقدیسہ جیگہکہی زانراوہ، پھیومندیی ئہم فہرموودہیہ
 بہسہر دیپی ئہم باسہوہ، کھئیمان و باوہرہ زور کھمہ، ئہوہیش بہہوی ئہو
 تیہہلکیشانہوہیہ کہ دانہری تہجریدی صہریح کردوویہتی لہنئیوان سہرباسہ
 سہرہکی و لاوہکی یہکانی صہحیحی بوخاریدا، ئہم ناسازی یہ لہزور شوین
 لہم کتیبہ پیروزمیہدا دووبارہ دہبیٹہوہ، بہلام چارمہری بہوہ دہکری
 کہبگہرپیٹہوہ بوسہر ئہصلہکہ، لہکوندا موتالاکہری ئہم جوہرہ کتیبانہ
 ناگاہیکی چاکی لہم لایہنانہ ہہبوو، بہلام نیستا وانہماوہ، خوینہر بہگشتی
 تہواو ساکارو ساویلکہ بوون، مہگہر بہدانسقہ خوینہری پھپور ہہبی!

باسی: بہشیکہ لہ نایینداری نہگہر لہدہست نازاوہ رابکہی

۱۹ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَّهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ

وَمَوَاقِعُ الْقَطْرِ يَفْرُ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ). (الحديث ١٩ - أطرافه في: ٣٣٠٠، ٣٦٠٠، ٦٤٩٥، ٧٠٨٨). (١٩)

ئەبو سەعیدی خودری (عزای خوی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری خوا (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (هاکا ئەو رۆژە هات کە مەردوم دەکەونە چەرخیکی خراپی واوە پیاوی موسوڵمان لەبەر ئازاوەی زۆرو لەتاو ناشووب و فەرتەنە بەنایینی خۆیەو گوریزو ڕەو دەکا و هەڵدێ و شوێن ئازەل و گەلەرا نی خۆی دەکەوێ و بەلوتکە ی شاخەکان و بەلەو مەرگا گانەو گریان دەدا، ئەو رانە لەم رۆژە رەشەدا باشتەین مائی ئەو موسوڵمانە گوێشە گیرەیه، چونکە دەبێ بەهۆی پاراستنی نایینی و مایە ی گوزمرانی، دوور لە ئازاوەکان). (ریاض ٢/ل ٥٤٤ - کوردی) + (چاپی ٢/ل ١٥٠/ز ٦٩).

راقە و شیکردنەو:

ئەبو سەعیدی خودری ئەنصاری یە، لەرپۆزی غەزای ئو خوددا لەبەر مندائی رێگە ی نەدرا کە بەشداری لەم غەزایەدا بکا، بەلام لەو دەوا لە خزمەت پێغەمبەردا نامادە ی دوازدە غەزا بوو، باوکی لە غەزای ئو خوددا شەهید بوو، هەزارو سەدو حەفتا فەرموودە ی هەیه، لەبوخاری دا شەست و دوو ی هەیه، لەموسلیم دا نەو دەو هەشتی هەیه، چل و شەشیان پەسندی هەردوولایان، بەبێ ی ئەم فەرموودمیه گوێشە گیری لەکاتی ئازاوەدا سوننەتە، گوێشە گیری لەهەموو کاتێک دا شتی چاکە، بەتایبەتی لەم زەمانەدا، بەمەرجی نەبێ بەهۆی زیان بوخۆی یا بو موسوڵمانان، وەک ئەو بەبێ بەهۆی تەرکی جومعه و جەماعەت، یا بێی بەهۆی نەکردنی کاسبی. (ت/٥ ص/١٨٥ مبحث: السلامة في العزلة) + (ب - ١٠ - ٣ - ل - ١١ - ف - ٢٠١ - تاج/٥ ز/٣ ز/٥١٣٩، ١٤٠ - ج/٤).

باسی: پیغہ مبہر لہ ہہ موو کہ سی زیاتر لہ خوا دہ ترسی

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَهُمْ أَمْرَهُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ بِمَا يُطِيقُونَ قَالُوا إِنَّا لَسْنَا كَهَيْئَتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ فَيَغْضِبُ حَتَّى يُعْرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: إِنَّ أَتْقَاكُمْ وَأَعْلَمَكُمْ بِاللَّهِ أَنَا). (الحديث ۲۰ في فتح الباری شرح صحیح البخاری) (۲۰)

عائشہ (مزدی خوی لی بی) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لسمہ بی) دہستووری وابوو کاتی فہرمانی بہ یارانی دہ کرد بو کردنی کاری، داوای شتیکی وای لی نہ دہ کردن کہ لہ تافہ تیاندانہ بی. گوتیان: نہی پیغہ مبہری خوا! ناخر نیمہ وہک تونین، تو لہ کوئی و نیمہ لہ کوئی، تو خودای کہ و رہ لہ گوناہی بہرو دوات خویش بووہ، کہ واتہ: نیمہ پیویستیمان بہ کردنی کاری باش لہ تو پترہ! پیغہ مبہریش (درویدی خودی لسمہ بی) بہرادیہ کی وا لہم قسہ یہ یان توورہ دہ بوو لہرووی دیار بوو، دہیشی فہر موو: (من لہ ہہ موو تان زیاتر لہ خودا دہ ترسم، وہلہ ہہ موو شان زیاتر دہیناسم، کہ واتہ: کاری زور بو من باشترہ!). : (تاج/۱ ل/۶۳ ز/۱۰ = ۸۰/ج/۴).

باسی باوہر بہ ہیرو بی ہیرو ہہ یہ

۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْرِجُوا (مِنَ النَّارِ) مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيَلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ

صَفَرَاءُ مُلْتَوِيَةً). (الحديث ۲۲ في فتح الباري - أطرافه في: ۴۵۸۱، ۴۹۱۹، ۶۵۶۰، ۶۵۷۴، ۷۴۳۸، ۷۴۳۹) (۲۱)

لهئه بوسه عیدی خود ریه وه له پیغه مبه ره وه (دروندی خودی له سر بهی) دمفه رموی:
(به هه شتی یه کان ده چنه به هه شت و دۆزه خیه کانیش ده چنه ناو دۆزه خ،
له پاشا خوی گه وه به فریشته کان دمفه رموی: هه رکه سی به قهده سهنگی دهنگه
خهرته له یی ئیمان و باومر له ناو دلی دا بووبی له دۆزه خ دهریکه ن، جاکاتی
دۆزه خیه کان له دۆزه خ دینه دهر وه بوون به سووته مه پۆو رهش رهش بوون،
ئه وسا هه ئیان ده دهنه ناو رووباری ژبان وه، جا وهک تۆمه ی قهراخ سیلاو
خیرا سهوز ده بنه ومو ئه ژینه وه، دیاره دیوتانه که کاتی تۆمه ده ته قی و چه که ره
دهکا چهنده گه شو زهر د باوو ناسک و نازدارو به ره به ده م سروه ی باوه
شنه شن ده کاو که رویشکه ده کا، ئه وانیش که له رووباره که دینه دهر وه ئاوا
ناسک و نازدارو به که یفن!). : (تاج/ ۵ ل/ ۴۰۰ ز/ ۲۳۱) + (ب/ ۱۰ ز/ ۱۳۲ ل/ ۴۲۶
ف/ ۲ = تاج/ ۵ ز/ ۱۳۲ ل/ ۵۷۰۵ ژ/ ۷۲۱ ل/ ۴/).

راشه و شیکردنه وه:

ئه م فهرمووده یه به لگه ی ئه ومیه که باومر به هیزو بی هیزی هه یه،
وه نه وه ی له سر موسو ئمانه تی بمری زوو یادرهنگ ده چپته به هه شت، ههروهک
نامازه بۆ ئه وه دهکا که مه عنه ویات وهک باومر کردار سهنگ و کیشیان هه یه،
له م سه رده مه دا ته رازوو و پێومر چه شنی زۆرو سهیری هه یه، مه رج نییه
که ههر شتی ته ندار بکیشری، شتی بی ته نیش (وهک کاره با، موقناتیسی، پله ی
سه رماو گه رما، راده ی شی، خاسیه ت و تایبه تمه ندیی شت، ئه مانه هه موو
که رچی مادده و جه وه ره نین و عهره ض و رووکه شن، به لام له گه ل ئه وه ش دا

ههريهكئ له مانه) پيؤمري خؤي ههيه، ئيتر تهعبير لهو حهقيقهته بهههر وشهئي بئ دهبئ، ناوي دهنئ ي تهرازوو، يان مهتر، نهوه لهجه وههري بابتهكه هيچ ناگؤرئ!

نابيني له رهي دهنگ، تيري و كالي رهنگ، خؤشي و ناخؤشي و چؤنئتي و چه نديئي ي تامو بؤ، نه مانه هه موو شه پؤل و مه وجهي خؤيان ههيه، ئيستا به پيؤمري تايبهتي، نهو شه پؤل و له رانه له يهك جيا دهكرينه وه، له سه ر شهريت و نه وار تۆمار دهكرين و ههركاتي ويستيان نهو دهنگو رهنگه وهك خؤيان دووباره دهكه نه وه.

حهز دهكه م نه م راستيه تۆمار بكه م: ئيمه كه موسوئمان نين باومرمان وايه كه ئيسلام تافه ئاييني راست و دروستي خوايه، ومه وه ي پيؤيست بئ بؤ پياده كردن و گه شه پيكردن و به رده وام بووني نه م ئايينه خوداي گه و ره فه راهه مي هي ناوه، جا له سه ر نه م بنياته خوداي گه و ره له زير چاوديري خؤيدا، له پيش پياده كردني ئيسلام دا، نه م زماني عه ره بيه ي كه قورئان و حه ديئي پئ تۆمار كراوه، په رومرده كر دووه، نه وه تا به ريك و پيكي ته عبيري له مه به سته كاني خودا پئ دراوه ته وه، نه مهش به باومري من به شيكه له ئيرهاص، ئيرهاصيش: كاريكي نانا ساي يه له پيش هاتني له دا يكه بووني پيغه مبه ريك دا روو ددها، هه تا ببئ به نيشانه ي دروستي ي په يامه كه ي، يه كي له و بنه مايانه ي كه بوون به هؤي سه ره كي پاراستني ئاييني پيروزي ئيسلام بنه ماي ته و فيق و پشتگيري خوداي يه، راسته كه پيؤيست له سه ر موسوئمان له هه ول و كؤشش و كارو كر ده وه سارد نه بنه وه و نه وه ي هؤي سه ره رزيي دين و دنيا يه هه ولي بؤ بدن، به لام ته و فيقي خوايي سه رو هه موو نه مانه يه، دهنه كار ه ساتي گه و ره ي وا به سه ر ميلله تي ئيسلام دا هاتوو نه گه ر پشتگيري خوايي نه بوايه ئيستا ناوي ئيسلام سرباؤوه.

۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعْرَضُونَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثَّدْيَ وَمِنْهَا مَا دُونَ ذَلِكَ وَغَرَضَ عَلَيَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ قَالُوا فَمَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الدِّينَ). (الحديث ۲۳ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۲)

ديسان نه بوسه عید (رمزی غوی لئ بر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لسمبر بر) فہرمووی: (نووستبووم له خہودا نہو خہ لکہم پی نشان دران، ہہموو سہرو کراسیان لہ بہردا بوو، ہہیان بوو کراسہکہی دہگہیشتہ سہر مہمکی و ہہیان بوو لہوہ زیاتر یاکہ متر بوو، بہلام کہ سہرہی عومہری کوپ خہ ططاب ہات و نہو بہ بہر دہمما رمت بوو تہ ماشام کرد کراسیکی ناودامانی لہ بہردا بوو لہ بہر پی دہخشا، عہر زیان کرد: نہی پیغہمبہری خوا! نہو مت بہچی خہ و پہرژین کردو بہچی لیکت دایہوہ؟ فہرمووی: بہنایین). (تاج-۵ ل/۲۰ ز/۴ ف/۱ ژ/۳۲۴۵ ج/۴).

شہرمو و ہہیا بہ شیکہ لہ نیمان و باوہر بہ خوا

۲۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۲۴ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۳)

ئیبنوعومہر (رمزی خودہیان لئ بر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لسمبر بر) لہلای پیاوکیکہوہ رابورد، نہنصاری بوو، خہریک بوو ناموژگاریی برادریریکی خوئی

(۲۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: من فضائل عمر (رضي الله عنه)، رقم: ۲۳۹۰ = ۶۱۳۹.

(۲۳) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان عدد شعب الايمان وفضلها وادناها، رقم: ۱۵۳=۳۶.

دهکرد، لهسهر ئهوه كه زۆر شهرمنه. پيغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) پێی فهرموو: (وازی لی بیینه چوونكه شهرمو شكۆ بهشیكه لهباومرو ئیمان) (ریاض/٢ ل/٥٩٢).

ئهوهی شایه تمان بهیئیی و نوێژ بكاو زهكات بدا سهرو سامانی پارێزراون

٢٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ). (الحديث ٢٥) (٢٤)

دیسان لهوهوه پيغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) دمفه رموی: (فهرومانم پێ کراوه كه شهر بكم له گهه ئهم خه لكه دا ههتا شایه تمان دینو به زمان ده لێن: أَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ شایه تی دهم كه ههر خودا خودایه و بهس، مهحه ممه دیش پيغه مبههری خویه و له لایه ن ئهوهوه رهوانه کراوه بۆ سههر ئه و خه لكه، وهتا پێنج فه رزه ی نوێژ به جوانی ده كه ن و، زهكاتی فه رز دهم، كاتی ئه وه دیان كرد ئیتر سهرو مال و نامووسیان له من حه رام ده بی، مه گه ره له سههر حه قی شه رعی، جا له دوا ئه وه لی پرسی نه وه دیان له باره ی نیاز ی دلیانه وه له و دنیا له سه ره خویه). : (ریاض/١ ل/٣٧٢ ز/٤٩ + تاج/٢ ل/١٢ ف/٤ ز/٢) + (جایی/٢ ب/٢ ل/٣٠٤ ف/١ ل/٣٩٠).

رافه و شیکردنه وه:

له م فه رمووده یه وه ئهم شتانه و مرده گیرین: گو تنی شایه تمان به زمان مه رچی یه كه می فه بوو ئی ئیسلامه، وه حوكم ناكړی به كا فری و بی بروایی

(٢٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الأمر بقتال الناس حتى يقول: لا اله الا الله، رقم:

کەسێ بەهۆی کاری زۆر خراپەووە مادم ئەهلی شایەتمان بێ، بەم جوۆرە کەسە لەزاراوەی شەرعدا دەگوترێ: ئەهلی قیبلە، بڕیاری شەرع بەپێی ی رووکارەو لێپرسینەووە لەنیازی ناو دڵ لەسەر خواپە، بڕیاری شەریعەت لەسەر موسوڵمان جێ بەجێ دەکری ئەگەر سەرپێچی لەفەرمانەکانی شەرع بکا، وەک ئەووە بەناحەق کەسێ بکوژی دەکوژرێتەووە.

باسی: هەندێ دەفەرموون ئیمان کردەووەیە

٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سُئِلَ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: حَجٌّ مَبْرُورٌ). (الحدیث ٢٦ - طرفه فی: ١٥١٩) (٢٥)

ئەبوھورەیرە (بەزێ خوەی لێ بێ) فەرمووی: لە پێغەمبەر (دروودی خوەی لەسەر بێ) پرسیار کرا: کام کارە زۆر پەسەندە؟ فەرمووی: باوەڕ بەخودا و بەپێغەمبەری خودا، گوترا: ئەو لەدوا ئەو چی کاری زۆر خێرە؟ فەرمووی: (غەزا و تیکۆشان لەرێگەی خودادا، گوترا: ئەنجا چی تر؟ فەرمووی: حەجێکی دروست!) (ریاض/٣/ل/٩٤٢).

راشه و شیکردنەووە:

لەهەندێ فەرموودەدا لەپاش باوەڕ باشتەین کردەووە نوێژە، یاشتێکی ترە، وەک وەلامیکی گشتی بۆئەم جوۆرە باسو بابەتانی کەبەدیمەن بۆنی ناتەبایی یان لێ دێ، دەئێین:

یەکەم: بەپێی حال و بەپێی کەس وەلام دەگوێرێ، بەوێنە: کاتێ جیهان بەناسایش بێ حەج لەغەزا باشتەر، بەلام کاتێ دوژمن شالۆوی هێنابی غەزا لەحەج باشتەر،

دووم: بهزوری ئەم رستەو تەعبیرانە هاندانە لەسەر کردنی ئەو کارە باشانە، مەبەست بریاردانی پلەى باشترینى نێوانیان نییە، سییەم: وشەى لەزارا کرتاوە، بەلام لەدڵەو مەبەستە، وەك وشەى (مِنْ) لێردەا موراوە، ئەوكاتە پرسیارەكە ئاواى لى دى: (سئل أي العمل = من أفضل الأعمال: كام كارە لەزۆر كارە پەسندەكانە؟).

چوارەم: ئیسمى تەفضیل لەم جوۆرە شوینانەدا بۆ تەفضیل نییە، وەك لەم ئایەتانەدا بۆ تەفضیل نییە: (وهو أهون عليه) هەروا: (وربكم اعلم بكم) كە (أهون) بەواتا (هين) بى و (أعلم) بەواتا (عالم) بى، ئەم جوۆرە تەئویلە لەم شوینانەدا زۆر پەسندە، زاناكان دەفەرموون: (ئەگەر دوو دەق بەدیمەن پێكەو نەدەگونجان دەبى لایەکیان بەپێى زانستى تەئویل تەئویل بکری، ئەوكاتە هەردوو دەفەكە پەسەندن و کار بەهەردوو لایان دەکری، بەلام ئەگەر بەتەئویلیش پێكەو نەدەگونجان ئەوا بەهێزەکیان پەسەند دەکری و بى هێزەکیان کەنار دەکری، تەنانەت هەندى زانا دەفەرموون: تەئویل دووریش بى لەپەرەتکردنەو دەق باشترە. تأویل له (آل الشيء الى كذا) یە واتە ئەو شتە گەراپەووە بۆ ئەووە ئەووە، لەزاراوەى زانستى فەرموودەدا مەبەست لەتەئویل ئەمەیه: گفته (لفظ) ئى بەپێى دانانى بنچینەى (وہضعى ئەصلی) خۆى واتایى دەگەيەنئى، بەلام لەبەر بەلگەيە لەو واتایەووە نەقل دەکری بۆ واتایەکی تر، ئەگەر ئەو بەلگەيە نەبوايە ئەو واتایەى کەبەرپروائەت گفتمەكە دەيگەيەنئى کەنار نەدەکرا.

كاتى ئیسلام لەسەر واتای راستەقینە نەبى

٢٦ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَغْجَبُهُمْ

إِلَيَّ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتَ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتَ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ يَا سَعْدُ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يَكُفَّهُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (الحديث ٢٧ - طرفه في: ١٤٧٨) (٢٦)

سهعدی کوری نهبو وه قاص (رمزی خودای سن بن) فهرمووی: من خوّم دانیشتبووم لهوکاته‌دا پیغهمبه‌ر (دروودی خودای لسم‌ر بن) به‌شی دهسته‌یه‌کی دا، به‌لام به‌شی پیاویتی نه‌دا، به‌لای منه‌وه نه‌و پیاوه باشت‌رینیان بوو، له‌به‌رنه‌وه گوتم: قوربان! نه‌ی پیغهمبه‌ری خودا! نه‌وه بوچی فی‌ساره‌که‌ست بوارد، خو‌به‌خودا من به‌برواداری دهم‌انم، فهرمووی: به‌لگوو بلی به‌موسولمانی دهم‌انم و له‌حالی وادا شایه‌تی باوه‌ر، که شتی‌که واله‌ناو دل دا بوئهم جوړه که‌سه‌ی مه‌ده) جا منیش که‌می بی‌ده‌نگ بووم، هه‌تا نه‌وه‌ی دهم‌زانی له‌باری موسولمانه‌تی نه‌و پیاوه‌وه زوړی بو هی‌نام له‌به‌ر نه‌وه پرسیاره‌که‌مم دووباره کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش هه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پی‌شووی دووباره کرده‌وه، له‌به‌ر نه‌وه که‌می‌کی تریش بی‌ده‌نگ بوومه‌وه، هه‌تا له‌به‌ر هه‌مان هو‌ی پی‌شوو پرسیاره‌که‌مم بو جاری سی‌یه‌م دووباره کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش (دروودی خودای لسم‌ر بن) دی‌سانه‌وه هه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پی‌شووی دووباره کرده‌وه، له‌دوایی دا فه‌رمووی: (نه‌ی سه‌عدا گه‌لی جار من به‌ش دهم‌م به‌ه‌ندی که‌س، هه‌یشه له‌وم خو‌شتر ده‌وی و به‌شیشی ناده‌م، دهم‌زانی نه‌وه‌بو؟ چونکه هه‌ندی که‌س نو موسولمانن، یا‌چاو‌چنوکن، دهم‌ه‌وی به‌به‌ش پیدان بیان لاوینم و بیانکه‌م به‌دوستی نی‌سلام، نه‌بادا بجیته‌وه ناو بی‌بروایی و خودا له‌ناو ئاگری دوزخ دا سه‌رم‌نگری بکا، به‌لام هه‌یه خو‌ی موسولمانی ساغه، پی‌ویستی به‌لاواندنه‌وه نیه).

رافه و شیکردنه وه:

سه‌د له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره‌یه، واته: له‌و ده‌که‌سه‌یه که پښه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بر) مژده‌ی به‌ه‌ه‌شتی پښاون، له‌موسو لمانه هه‌ره‌پښینه‌کانه، له‌ته‌مه‌نی چواره سالی دا نیسلام بوو، ناماده‌ی غه‌زای به‌در بووه، هه‌روا هی غه‌زاکانی تری پاش به‌در بووه، نزای گیرابوو، یه‌که‌م که‌س بوو که‌یه‌که‌م تیری له‌رپښگه‌ی خودا دا هاویشته، له‌کۆچه‌ره هه‌ره پښینه‌کان بوو، دووسه‌دو حه‌فتا فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاری دا بیستی هه‌یه، له‌موسلیم دا بیستو سی‌ی هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوولایه، له‌سه‌رده‌می نیمامی عومه‌ردا له‌سهر ده‌ستی سه‌عددا مه‌دائین فه‌تج کرا، کووفه‌ی دروست کرد، عومه‌ر کردی به‌فه‌رمانداری ولاتی عیراق، له‌په‌نجاو حه‌وتی کۆچی دا مردووه، له‌به‌قیع به‌خاک سپێردراوه، دواترین که‌سه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره که مردووه: (تاج/ ۵/ ل ۸۶ = تاج/ ۳/ ل ۶۰۹/ ز ۱۲/ ژ ۳۳۲۶ هه‌تا ۳۳۳۱ ج/ ۴) له‌م شوینه‌دا له‌تاجول ئوصول دا مناقبی سه‌عد نووسراوه.

کفر تا کفر فه‌رقی هه‌یه

۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَرَيْتَ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ يَكْفُرْنَ قِيلَ أَيْكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِخْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُ). (الحديث ۲۹ - أطرافه في: ۴۳۲، ۷۴۸، ۱۰۵۲، ۳۲۰۲، ۵۱۹۷). (۲۷)

ئيب‌نوعه‌بباس (ه‌زای خودایان له‌ بر) فه‌رمووی: پښه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بر) فه‌رمووی: (سه‌رنجی ناو دۆزه‌خم دا پوانیم زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ژنانی جیهان بوون،

چونکه سپلهیی دهكهن) گوتیان: ئایا سپلهیی له گهل خودا دا دهكهن؟
 فهرمووی: (سپلهیی له گهل میرد دهكهن و چاکه یان له بهرچاو نییه، نه گهر
 به دریزیی سال چاکه له گهل یه کیکیان بکهی، دواوی شتیکی که می لی بینیت
 که به دلی نه بی ده لی: ههرگیز چاکه له تو نه بینیه!).

کهس به کردنی تاوانه کانی سهرده می نه فامی کافر نابی جگه له شیرک و کوفر

٢٨- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَابَيْتُ رَجُلًا فَعَيَّرْتُهُ بِأَمِّهِ فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا ذَرٍّ أَعَيَّرْتَهُ بِأَمِّهِ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ إِخْوَانُكُمْ خَرُّلُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ). (الحديث ٣٠ - طرفه في: ٢٥٤٥، ٧٠٨٣، ٢٨)

ئه بوذمپی غیفاری (مزی خوی لی بی) فهرمووی: (له گهل پیاویک دا جنیومان
 بهیه کتر دا، له سهه قسهیه توانجم له دایکی دا پیم گوت: کوپی ژنه
 قولهر شه که، نه ویش چوو له لای هه زمرت سکا لی له دهست کردم، جا که چوو
 بو خزمهت هه زمرت (دروودی خودی له سهه بی) فهرمووی: (ئه ی ئه بوذم! چۆن تانه
 له دایکی ده دهی؟ تو چۆن پیاویکی؟ هیشتا رهگی رهفتاری سهرده می نه زانیت
 تیدا ماوه، ئه م بهنده نوکه رانه تان برای ئایینی ئیوه، خودا کردوونی
 به ژیردهسته ی ئیوه، خزمهتتان دهكهن، که واته له خواردن و جلو بهرگا
 له خۆتانان جیا مه که نه وه، کارو فهرمانی گرانی وایان مه دهن به سهردا
 که له کیشیان دا نه بی، نه گهر دنیا بوو داوای شتیکی ئاواتان لی کردن یارمه تیان
 بدن).

رافه و شیکردنه وه:

مامؤستا مهلا رهشید بهگ - پرگۆزه که ی له نوور بی - دمه فرموی: نه و
پیاوه ی له گه ل نه بو زه پر جنیویان به یهك داوه بیلالی حه به شی بووه،
له عومده تولقاریندا دمه فرموی: (چاکه گردن له گه ل و لاخ و ئازده لیش دا
سووننه ته، نابی ناههقی له وانیش بکری!): (تاج/ل ٤٤/ز ٢١/ف ٤ = تاج/٢
ل/٤٥٥/ز ٢٠٢٩).

ئه بو زه پر غیفاری یه کیکه له ناودارانی هاوړپیان، له خوی ده گیرنه وه
که فهرموویه تی: من جواره مین کهس بووم که ئیسلام بووم، له بهر زوه دی و بی
هه وایی له حه دیتدا دهیشوبه یئن به حه زه رتی عیسا (درووی خودی له سر بی) له دوا
جهنگی خه ندهق له مه دینه له گه ل حه زه رتدا مایه وه هه تا حه زه رت وهفاتی
کرد. به پی ی رپبازو بوچوونی ئه بو زه پر: (ناپه وایه بو مرقف پتر له پیداو یستی
خوی سامان پاشه که وت بکا) بویه پی ده لئین: (أبو الاشتر اکیه فی الاسلام)
له ئیسلام دا مال به هره یه که له به هره کانی خودا، مالی رحمت هه تا زو ربی
دهستمایه ی دین و دنیا یه، به لام له گه ل نه مهیش دا ده ولته تی ئیسلام مافی
هه یه سیسته می مالداری چاودیری بکا، له کاتی پیویست دا جله وی چلیسی
سه رمایه داری بگری. ئه بو زه پر دووسه دو هه شتاویهك فهرمووده ی هه یه،
له بوخاری دا جواره فهرمووده ی هه یه، له موسلیم دا بیست و نو فهرمووده ی
هه یه، دوا زده یان په سندی هه ردوولایه، له رمبه زه له سالی (٣٢) ك نه مری
ههقی به جی هینا، ئیبنوومه سعود نویژی له سر ته رمه که ی کرد. (ت/٥
ل/٢٠٤ = تاج/٣ ل/٧٢٢/ز ٣٥٠٩-٣٥٠٧).

باسی: صولج له نیوان موسولماناندا

٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ سَيْفِيهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ فَقُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ فَبَهِدَا الْقَاتِلَ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).
(الحديث ۳۱ - طرفاه في: ۶۸۷۵، ۷۰۸۳) (۲۹)

ئەبو بەکرە (پەزى خەلىپە) فەرمووی: بەگوێ ی خوڤم لەزاری پیرۆزی پێغه مبهرم
بیست دەیفەرموو: (هەركاتی دوو موسوڵمان دەستەو شمشیر بەرامبەر بەیەك
راوەستان، یەكێکیان یەكێکیانی كوشت، بكوژو كوژراو هەردوکیان لەناگری
دۆزەخدا) منیش گوتم: ئەى پێغه مبهرى خودا! باشە وابكوژ لەبەر
خوینپێژییەكەى شایانى دۆزەخە، ئەى كوژراو بۆچی؟ فەرمووی: (چوونكە
ئەویش بەخواستى دل سوور بوو لەسەر كوشتنى هاوڕێكەى).

راقە و شیکردنەوه:

ئەبو بەکرە لەهاوڕێ هەره مەزنەکانی پێغه مبهرد، بەردەوام سەرگەرمی
خواپەرستی جوان بوو هەتا لەبەصرە لەسالی پەنجاو دووی کۆچی دا ئەمری
هەقی بەجێ هێنا، سەدو سێ و دوو فەرموودەى لە پێغه مبهردەو گێراوەتەوه،
لەبوخاری دا (۱۳) فەرموودەى هەیه، لەموسلیم دا (۹) فەرموودەى هەیه،
هەشتیان پەسەندى هەردوولایانە.

باسی: زولم تا زولم جیاوازی هەیه

۳۰ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ (الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) قَالَ: أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آيُنَا لَمْ
يَظْلَمُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ). (الحديث ۳۲ - أطرافه في:
۳۳۶، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۶۹۱۸، ۶۹۳۷). (۳۰)

(۲۹) أخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: اذا تواجى المسلمان بغيرهما، رقم: ۷۸۱-۲۸۸۸.

(۳۰) أخرجه مسلم في الايمان، باب: صدق الايمان واخلاصه، رقم: ۲۲۳-۱۲۴.

عبداللہ کوری مہسعود (مرزی خودایان لئیں) فہرمووی: کہنایہتی (الذین آمنوا ولم یلبسوا ایمانہم بظلم أولئک ہم ألمان وہم مہتدون) (۸۲/۶) ہاتہ خواروہ، کہنہمہ رافہ کہیہتی: موسولمانی راست و دروست بہ پی ی دہستورہ گانی دین و نایین، نہو بروادارانہن کہ باوہ پیکسی ساخی رہسای بیگہردی باشیان بہ خودای خوئیان ہہیہو بہ ہہموو پیغہ مہرانی خوا ہہیہ، باوہ پیکسی بہتی کہ تیگہل بہ زورو ستہم نہ بی، نہوانہ ناسایش و ئارامو ہیمنی دادہبارئ بہ سہریانا، خوشیان شارہزای ریگہی راستن و مرازیان ہاتوتہدی. فہرمووی: کاتی نہم نایہتہ ہاتہ خواروہ بوو بہ ہوی نیگہران بوونی موسولمانہکان و مہترسی نہو میان لئ نیست کہ بہر بہ ہرہی ناسایش و ئارامی و شارہزا بوونی ریگہی راست نہ کہون، بویہ گوتیان: نہی پیغہ مہرہی خودا! دہبی کئ بی لہئیہمہ کہ زورو ستہمی لہ خودی خوئی نہ کرد بی؟ کہواتہ: نہم مزدیہ بہئیہمہ چی؟ بہ لکوو بہ پیچہ وانہوہ نہمہ ہہرہ شہیہ لہئیہمہ، چونکہ ہہموو کہ سئ لہئیہمہ کہم یازور زورو ستہممان کردوہ، نہویش (برودی خودی لہسہر لئیں) فہرمووی: (مہبہست نہوہ نییہ کہئیوہ تیئ گہیشٹوون، بہ لکوو مہبہست لہو زورو ستہم و زولمہی کہلہم نایہتہدا ہہیہ شیرک و ہاوبہش دانانہ بؤ خوداو، لہو چہشنہ زولم و ستہمہیہ کہلوقمان ناموزگاری کورہ کہی خوئی دہگرد کہتوخی نہ کہوئ، کہقورنن دہیگر پرتہوہو دہفہرموئ: (یابئ لا تشرک باللہ إن الشرک لظلم عظیم) (۱۳/۳۱) واتہ: روئہی خوئہو یستہم! نہ کہی ہہلہی واگہورہ بکہی، ہاوبہشو ہاورئ بؤ خودا بریار بدہی، چونکی شتی وا زولمیکی زور گہورمیہ، زولم و زورو ناہہقیش لہ موسولمانی باش ناوہشیٹہوہ، پیشہی ملہورہ ستہمکارہکانہ).

رافه و ئیکۆلینه وه:

ههتا بزانیان که پیاوانی سه حیحی بوخاری چۆن پیاوانی بوون، لێرهدا کورتیهکی بوخت له ژياننامه ی ئیمامی ئەعمەش تۆمار دهکەین، که یهکێکه له پیاوانی ڕشته ی ئەم فەرمووده یه، که ئاویه: بوخاری، ئەبوو لید، شوعبه، سولهیمان واته: (ئەعمەش) ئیبراهیم، عهلقه مه ئیبنومه سعود، ئیمامی ئەعمەش چوار ههزار فەرمووده ی ههیه، کتیی نه بوو، فه صیح بوو، هه رگیز له حنی نه ده کرد، له حن ئەوه یه که قسه به غهیری عه ربی فه صیح بکه ی، ئیمامی ئەنه سی دیوه، که واته: تابیی یه، تابیی موسولمانیکه له چینی دوهمی میلله تی ئیسلام بی، پیغه مبه ری نه دیبی، به لام هاوړی پیغه مبه ری دیبی، ئەعمەش ئەم زاتانه مامۆستای بوون، واته: شیخی بوون، شیخی راوی یامو حه ددیث ئەو که سه یه که فەرمووده ی لی و مرده گیرئ، ئەبو وانیل و مه عرورو موحاهید و ئیبراهیمی نه خه عی و تهیمی و شه عبی شیخی ئەعمەش بوون، سوبه یی و ئیبراهیمی تهیمی و تهو ری و شوعبه و یه حیای قه طان و سوفیانی کوړی عویه نه فه قی ی بوون، واته: فەرمووده کانی ئەویان گیراوه ته وه، یه حیای کوړی قه طان ده فەرموئ: (ئەعمەش سو فیلکه یه کی وابوو به رده وام له ڕیزی یه که می نو یژی جه ماعه تدا ئاماده بوو، زانایه کی پایه به رزی ئیسلام بوو). وه کیع ده فەرموئ: (ئەعمەش نزیکه ی حه فتا سال ئەللا هو نه که به ری یه که می جه ماعه تی نه فه وتا وه!) شوعبه پی ی ده گوت: موصحفه، واته: وهك موصحفه راست و بی گهرده، پێیان ده گوت: سید المحدثین، واته: گه وه ری فەرمووده زانه کان، بۆنی شیعه یی لی ده هات، جار و بار ته دلێسی ده کرد ته دلێس ئەوه یه که فەرمووده که له که سی که وه بگێر پێته وه که هاو چه رخی خۆی بی، به لام ئەو فەرمووده یی له و نه بیستی، له هه مان کات دا واپیشان بدا که نه و فەرمووده یی له و بیستوه، مه به ستیشی له مه ئەوه یه که شیوه ی فەرمووده که جوان بکا، یا ئەوه یه: که فەرمووده زانه که

مامؤستاکه‌ی خوئی، یاکه‌سیکی تر له‌پیاوانی رپشته‌ی فهرمووده‌که، به‌ناوئ
ناوببا که‌به‌و ناوه‌وه نه‌ناسرابئ، ئه‌عمه‌ش (سلوی خوی ئ به‌) له‌سالی شه‌ستی کۆچی دا
له‌دایک بووه، له‌سه‌دوچ‌لو هه‌شت دا مردووه، هه‌شتاو هه‌شت سال ژیاوه:
(ت/ل ۱۵۵/ز ۷/ف ۵ = تاج/ل ۴/ل ۲۱۵/ز ۲۸۶۵).

باسی: نیشانه‌ی مروی ناپاک (مونا‌فیک)

۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ
الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ). (الحديث ۳۳
- أطرافه في: ۲۶۸۲، ۲۷۴۹، ۶۰۹۵) (۳۱)

له‌ئه‌بوهوره‌په‌وه (په‌زی خوی ئ به‌) له‌حه‌زه‌مه‌وه (مروندی خویدی له‌سه‌ر به‌) ده‌فه‌رموئ:
(نیشانه‌ی مروفی ناپاک سی شته،: که‌قه‌سی کرد به‌قه‌ستی درۆبکا، که‌به‌ئینی
شتیکی دا به‌که‌سی به‌ئینه‌که‌ی به‌جئ نه‌هینی، که‌سپارد‌ه‌پیکیان پی سپارد
گزی تیا‌بکا).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

واته خراپی کردارو گوتارو نیاز نیشانه‌ی مروی ناپاکه، ته‌ماشای رافه‌ی
فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۷) بکه، بۆتیگه‌یشتن له‌واتای ناپاک. (ریاض/ل ۱/۲۲۹
ز/۲۵) + (چاپی/۲/۱۸۲ ژماره/ ۱۹۹).

۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ
خِصْلَةٌ مِنَ النَّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ
وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ). (الحديث ۳۴ - طرفاه في: ۲۴۵۹، ۳۱۷۸). (۳۲)

(۳۱) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۸=۵۹. شيعا.

(۳۲) أخرجه مسلم في الايمان باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۷=۵۸.

عبداللّٰی کوری عومەر (پڑی خودیان لی بی) له حەزرتەوہ (دروودی خودی لسمەر بی) دمه‌رموئ: (هه‌رکه‌سی خوو بگری بهم چوار شته‌وه نه‌وه مه‌نافیق و ناپاکی ته‌واوه، وه‌هه‌رکه‌سی خوو بگری بهیه‌کی له‌م چوار شته‌وه نه‌وه ره‌گیکی ناپاکی و نیفاقی تباداهیه‌یه تاوازی لی دینی، کاتی بوو به‌ئه‌میندار گزی و ناپای بکا، دووهم: کاتی قسه‌ ده‌کا به‌قه‌ستی درۆی تیا‌بکا، سی‌یه‌م کاتی په‌یمان ده‌دا به‌که‌سی بیشکینی و بی په‌یمان دم‌ربچی، چواره‌م: کاتی داوایه‌کی هه‌بوو له‌سه‌ر که‌سی ناهه‌قی لی بکاو به‌هه‌ق رازی نه‌بی و به‌هه‌ق و ناهه‌ق بیه‌وی قسه‌ی خو‌ی سه‌رکه‌وی). (ریاض/ ۵۹۹ ز ۸۶/ ف/ ۲) + (چاپی دووهم ز/ ۸۶/ ل ۲۰۷/ ژماره ۲/ ۶۹۰).

راقه‌و شهرح:

بۆلابردنی هه‌ندی پ‌ه‌خنه‌ له‌م جیگه‌یه‌دا ته‌ماشای کوردیه‌که‌ی (ریاض الصالحین) به‌رگی دووهم، لاپه‌ره (۲۰۷ ژ/ ۶۹۰) بکه. نیفاق - واته: ناپاکی، چۆری زۆره، هه‌روا نیشانه‌کانیشی زۆرن، وه‌ک ئه‌م پ‌ینج نیشانه‌ی که‌له‌م دوو فه‌رمووده‌یه‌دا دیاری کراون، وه‌ک کینه‌ ک‌یشان له‌ئه‌نصار، ناپاکیش چه‌ند چۆری هه‌یه، وه‌ک ناپاکی ی ناپاکه‌کانی سه‌رده‌می پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودی لسمەر بی)، هه‌یه‌ خو‌ی موسو‌لمانه‌ به‌لام به‌ر‌مه‌فتار له‌وان ده‌کا، هه‌یه‌ مونافیق و ناپاکی عورفی یه‌ نه‌ک شه‌رعی، وه‌ک ده‌ستووریکی گشتی ده‌ل‌یین: ئه‌م چۆره‌ ته‌عبیرانه‌ بۆ حه‌صری حه‌قیقی نین، به‌ل‌کوو بۆ هه‌ره‌شه‌و خه‌ل‌ک هۆشیار کردنه‌وه‌یه.

کردنی ته‌راویح له‌شه‌وی لیلة‌ القدر دا نیشانه‌ی ئیمانیه

۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۵ - أطرافه في: ۳۷، ۳۸، ۱۹۰۱، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۴). (۳۳)

ئەبوھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) فەر مووی: پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) فەر مووی: (هەرکەسێ ساخ لەبەر رمزای خودا شەونوێژی شەوی لەیله تولقەدر بکا، باومری پێی هەبێ کە تاعەتیکی هەقە، خودا لەهەرچی گوناھی لەوەو پێشی هەیه خۆش دەبێ) (ت/٢ ل/١١٤ + ریاض/٣ ز/٢١٤ ل/٨٩١ = ز/١١٨٩).

باسی: غەزا کردن لەباوەرە

٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اتَدَبَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا إِيْمَانٌ بِي وَتَصَدِيقٌ بِرُسُلِي أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غِيْمَةٍ أَوْ أَذْخَلَهُ الْجَنَّةَ وَلَوْ لَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي مَا قَعَدْتُ خَلْفَ سَرِيَّةٍ وَلَوْ دِدْتُ أَنِّي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ). (الحديث ٣٦ - أطرافه في: ٢٧٨٧، ٢٧٩٧، ٢٩٧٢، ٣١٢٣، ٧٢٢٦، ٧٢٢٧، ٧٤٦٣، ٧٤٥٧) (٣٤)

دیسان لەووە لە پێغەمبەرەو دەفەر مووی: (کەسێ بپروا بۆ غەزاو تیکۆشان لەپێی خودادا، خەوای بەلادەست و شکۆمەند بۆخۆی دەبێ بە دەستەبەری، دەفەر مووی: خۆم کەفیلی ئەوم کەپەکی ئەم دوو خەلاتە گەورەیی پێ بەدم: یابیبەمە ناوبەهەشت، یابیبەمەو بۆ شوینی خۆی لەگەڵ ئەو هەموو پاداشی گەورەو تالانییە زۆرە کە دەستی دەکەوێ! بەمەرچی ئەو تیکۆشەرە کە دەچی بۆ ئەو غەزاو کۆششە مەبەستی تەنیا رمزەندیی خودایی و باومری بەمن و بە پێغەمبەرانی من هەبێ، پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) فەر مووی: دەترسم کە موسولمانان تووشی رەنج و سەخەلتی بکەم دەنا لەگەڵ هەموو تاقمە موسولمانیکە کە دەچن بۆ غەزا خۆشم دەجووم بۆ ئەو غەزایە، بەلام ئەمەناکری: چونکە نەخۆم ئەو تواناییەم هەیه کە وڵاخێ سواری بۆ

هه موویان پهیدا بکه مو، نه خویشیان نهو دهسته یان دهر ووا، له هه مان کاتا زوړیش به زه حمه تی دمران و له شانیان گرانه نه گهر من بچم بو غه زواو نه وان نه یه ن! به و خودایه که گیانی موحه ممدی له ده ست دایه، به حه زی دل پر به دل حه ز ده که م که له ریگه ی خودا دا بچم بو غه زواو له و غه زایه دا بکوژریم، دیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زواو دیسان بکوژیمه ووه، هه مدیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زواو هه مدیسان بکوژیمه ووه. (تاج/ ۸/ ل/ ۴۶/ ف/ ۲ = تاج/ ۴/ ژ/ ۴۲۸۹/ ز/ ۱۱).

باسی: شه ونو یژی رهمه زان نیشانه ی باوهری ساخه

۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۷ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۵)

دیسان فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) فهرمووی: (که سی روژووی رهمه زان بگری، به نیمان و باوهره ووه ساخ له بهر رمزی خودا، خودا له گونا هه کانی له ووه پیشی خوش دهبی) (ت/ ۲/ ل/ ۷۱ = تاج/ ۲/ ز/ ۲۶/ ژ/ ۱۳۰۰ + ریاض الصالحین/ ۳/ ل/ ۹۰۹/ ز/ ۲۱۷/ ژ/ ۱۱۱۹).

۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (الحديث: ۳۸ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۶)

دیسان فهرمووی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) فهرمووی: (هه رکه سی به باوهری ته ووهو به نیاز یکی پاکه ووه له بهر رمزی خودا شه ونو یژی رهمه زان بکا، خودا له گونا هه ی له ووه پیشی خوش دهبی). (ریاض/ ۳/ ل/ ۸۸۹/ ف/ ۱/ ز/ ۲۱۳/ ژ/ ۱۸۷).

(۲۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۵۹ = ۱۷۷۶.

(۳۶) أخرجه مسلم في المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۶۰ = ۱۷۷۷.

٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا وَاسْتَعِينُوا بِالْعَدَاةِ وَالرُّوحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ). (ت/١ ل/٦٢ ز/١٠ ف/٤ ذ/٧٩): (من افراد البخاري. عيني/١-٢٣٦- المترجم) (الحديث ٣٩ أطرافه في: ٥٦٧٣، ٦٤٦٣، ٧٢٣٥) (٣٧)

ديسان فهرمووی: پیغهمبهر (درودوی خودای له سهر بن) فهرمووی: (ثایین ناسانه نه گهر کهسی له خوئی گران نهکا، ههرگیز نه بوه کهسی ثایین له خوئی گران بکاو بهتوندى باوهشی پیا بکاو ههتا سهر بیباته سهر! به لکوو نهو که سانه له نه نجام دا ثایین به زاندوونی و کوئی پی داو، جا که واته: ههر له سهر متاوه ملی ریگهی راست بگرن و نه وهندهی بۆتان ده لوی دریغی له کردنی کاری باش مه کهن و مزگی نی خۆتان و در بگرن، ئیوه دیش وهک رپیوارى چالاک لهم سی کاته دا تیکووشن و خوداپه رستی و بهنده گی خۆتان بکهن و بیکهن به ده سمایه ی خۆتان: سهر له به یانیان و سهر له ئیواران و دهمه و پارشیوا).

باسی: نویژ له نیمانه

٣٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَوَّلَ مَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ نَزَلَ عَلَى أَجْدَادِهِ أَوْ قَالَ أَخْوَالِهِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَنَّ صَلَّى قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ تَكُونَ قِبْلَتُهُ قَبْلَ الْبَيْتِ وَأَنَّ صَلَّى أَوَّلَ صَلَاةٍ صَلَّاهَا صَلَاةَ الْعَصْرِ صَلَّى مَعَهُ قَوْمٌ فَخَرَجَ رَجُلٌ مِمَّنْ صَلَّى مَعَهُ فَمَرَّ عَلَى أَهْلِ مَسْجِدٍ وَهُمْ رَاكِعُونَ فَقَالَ أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَقَدْ صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ مَكَّةَ فَدَارُوا كَمَا هُمْ قَبْلَ الْبَيْتِ وَكَانَتْ الْيَهُودُ قَدْ أَعْجَبَهُمْ إِذْ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَأَهْلُ الْكِتَابِ فَلَمَّا وَلَّى وَجْهَهُ قَبْلَ الْبَيْتِ أَنْكَرُوا ذَلِكَ). (الحديث ٤٠ أطرافه في: ٧٢٥٢، ٤٤٩٢، ٤٤٨٦، ٣٩٩). (٣٨)

(٣٧) من افراد البخاري عن المسلم. (عين/١/٢٣٦) - المترجم.

(٣٨) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: تحويل القبلة من القدس إلى الكعبة برفقم: ٥٢٥ - ١١٧٦، ١١٧٧.

بہراء (پڑی خوی لیں) فہرمووی: یہ گہمجار کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہن) تہ شریفی ہات بو مہدینہ، لہلای خالوانی دابہزی کہ نہ نصار بوون، تا شازدہ مانگ، یا فہرمووی تاحہ قدہ مانگ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہن) لہ مہدینہ لہ نویژدا روی دہ کردہ بہیتوولہ قدیس لہ دلشہوہ حمزی لہ وہوو کہ کابہ بیی بہرووگی نیسلام، جاکاتی کہ خودا نہم ناواتہی ہینایہدی و بہیتوللا بوو بہ قبیلہی موسولمانان یہ کہم نویژ کہ موسولمانان لہ گہل پیغہمبہر دا بہروو کہ عہہ کردیان نویژی عہصر بوو، جا پیاوی لہم کو مہلہی کہ لہ گہل پیغہمبہر دا نویژیان بہروو کابہ کردبوو، ہہمان روژ ری ی دہکہ ویتہ مزگہوتی مہدینہ، تہ ماشا دہکا نویژ کہ رہکان نویژی عہصر دہکن، بہلام بہوہیان نہ زانیوو وک جاران رویان لہ بہیتوولہ قدیسہ و ان لہروکوع دا، جاپییان دہفہرموی: سویند دہخوم نہم عہصرہ بہ جماعت لہ پشت پیغہمبہر وہ بہروو کہ عہہ نویژی عہصرم کرد، نیت نہوانیش لہسر شایہ تیہ کہی نہو ہہر لہناو نویژہ کہ دا بہروو کابہ، کہوا لہ مہککہ، رویان و مرچہر خاندو باقی مہندی نہو نویژہیان پوہو کابہ تہواو کرد. خاومن نامہکان - واتہ: جوولہ کہو گاوردہکان - نہوہیان پی خوش بوو کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہن) رووہو بہیتوولہ قدیس نویژی دہکرد، بہلام کاتی کہروی کردہ کابہ نہوہیان پہسہند نہ کرد!)

رافہو لیکولینہوہ:

کابہ: کہ عہہ: رووگہ: قبیلہ، نہم پیاوہی کہ نہم شایہ تیہی دا عہببادی کوپی نہہیک بوو، کاتی کہ پووگہ گوڑا یہ کی بوو لہ و تاقمہیہ کہ لہ گہل پیغہمبہر دا دوو رکاتیان بہروو قودس کردو دوو رکاتیان بہروو مہککہ کرد، نہو مزگہوتہش کہ ہہوالہ کہی پیدان مزگہوتی بہنی سہلہمہ بوو، کہوا لہ مہدینہ، ناسراوہ بہ مہسجد و لقبیلہ تہین، واتہ: مزگہوتی دوو قبیلہ،

له گپړانه وې ئیبنو عومره و نه نه س دا (همزی خودایان لږ بی) هه یه که جیگه که قوباء بووه، نویژه که یش به یانی بووه، که پیاوکه هات گوتی: رووکه گؤړاوه، جا له سر یاسای دوو دهق، یادوو به لگه نه گهر به رامبر یه کتر و هستان و به ته ئو یلیش پیکه وه نه ده سازان، نه و به هیژه که یان په سهند ده کری و بی هیژه که یان نایه خ ده کری، هندی زانا فهرموویانه: گپړانه وې نه نه س و ئیبنو عومره (همزی خودایان لږ بی) په سنده، چوونکه دوو کهس گپړاویانه ته وه، گپړانه وې به راء نایه خ ده کری، به لام هردوو گپړانه وکه په سندن، ریگه چاره ی یه کگرتنه و یان و پیکه وه سازانیان ناوایه: هر گپړانه وې باسی رووداوی دهکا، له گپړانه وې به راء دا پیاوی له خزمهت پیغه مبردا نویژی عهصر دهکا و دهچی بؤ مزگه وتی به نی سه له مه تهماشا دهکا نویژی عهصری هه مان روژ دهکهن و هه و الله که یان دمداتی، له گپړانه وې نه نه س و ئیبنو عومره دا نویژی عهصری له گهل دا دهکا و بؤ سبه نی به یانی دهچی بؤ قوباء و هه و الله که یان دمداتی، به م شیوه یه هردوو گپړانه وکه کؤ ده کرینه وه و به رابه راوهستن، ئیمامی نه وه وې (سلاوی خوی ن بی) دمفه رموی: (به هر شیوه یی دهگونجا که دوو فهرمووده کؤ بکرینه وه و جیاوازی له نیوانیان دا نه مینی نه وه باشته له وه وې که فهرمووده یی نایه خ بکری که پیاوانی راست و دروست له صه حیج دا گپړاویانه ته وه) له هندی گپړانه وکانی بوخاری دا جیاوازی له نیوانی گپړانه وې به راء و ئیبنو عومره دا هه یه، که سی شارمزی مه شرمی بوخاری نه بی به هله دا دهچی و گومانی ئالوژی و شیواوی به گپړانه و جوړا و جوړه کانی بوخاری شهریف دهبا، به لام دهی بزانی که نه م جوړه جیاوازی یه له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا، نه گهر هه بوو، مه به ست لی شتیکی تاییه تییه، که فهرمووده زانه کان دمرکی نه و مه به سته دهکهن. خویاربی له م کتیبه پیروژمدا به پی ی توانا له م جوړه بابته تانه ددویین، به لگوو له به خششی خوداوه سهردهقی نه م کاره پیروژه بشکی و نه م هه نگاوه بی به رچه شکاندنی

لەم بوارەدا، شت ھەر ئەومندەى زەحمەتە ھەتا دەستى پێ دەکەى، ئیتەر بەرە بەرە رەورەوێ پێشکەوتن بەرەوپێشى دەبات. شت بەپەلە نابێ، مەرووف لەپەرئ نابێ بەکوپرئ، زمانى کوردی ھیشتا زۆرى ماوە کە موفرمادات و زاراوە تازەکانى جێ ی خۆیان بگرن و بەتەواوى لەجیگەى پێویستى خۆیان دا بچەسپێن! بەلام گومانم نییە کەزمانى ئەدەبى یەکگرتووی کورد لەسەدەى ناییندەدا لەدایک دەبێ، وەئەم ئەدەبیاتەى ئێستە ھەيە بوێ دەبێ بەسەرچاوەیەکی رۆشن و پرشنگدار. لەسەر دەمى پێغەمبەرەدا لەناو شارى مەدینەدا نو مزگەوتى تر ھەبۆ: (ت ١/ ل ٢١٠/ ف/ ٢+٣ زمارە/ ٣٨٩، ٣٨٨، ٣٨٧).

باسى بە جوانى موسولمان بوون

٣٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ اللَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسُنَ إِسْلَامُهُ يُكْفَرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضَعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا). (الحديث ٤٢ في فتح الباري). (٣٩)

ئەبوسەعیدی خودری (بەزى خەوێ لى بێ) فەرمووی: لە پێغەمبەرم بێست دەیفەرموو: (کاتێ بەندەیی موسولمان بوو، لەسەر شیۆمیەکی جوان، ئیتەر ھەرچی گوناھێ لەو پێش لەحالی بێ برۆایی دا کردووویەتی، گەورەو بچووکی خوا لێی خۆش دەبێ، جا لەوودوا ھەرکاری بکا بەپێی خۆی تۆلەى ھەيە، لەسەر ئەم شیۆمیە،: چاکە لەیەک بەدەووە تا یەک بەحەوت سەد بوێ دەنووسرئ، خراپەیش یەک بەیەک بوێ دەنووسرئ، مەگەر خودا چاوپۆشی لێ بکاو لەسەرى نەنووسئ).

راهه و شیکردنه وه:

ئه م فهرموده به موعه للهغه، له بوخاری دا له هیج شوینیکا به موته صیلی ریوایهت نه کراوه، بویه به موعه للهق داده نری چونکه رشته (سه نه د) هکای ئاویه: مالیک فهرموویه تی: زهیدی کوری نه سلهم هه والی پیم دا که عه طای کوری یه سار هه والی پی داوه، که نه بو سه عیدی خودری هه والی پیداو ه که له پیغه مبهرم بیست دهیغه فرموو، جا له بهر نه وهی بوخاری به خزمهت مالیکی کوری نه نهس نه گه یشتوو فهرمووده که به موعه للهق داده نری، به لام وه کوو ده بینین شیخی بوخاری (بزی خوی لب بی) به صیفه تی جه زم پئوایه تی کردوه له بهر نه وهی بوخاری به خزمهت مالیکی کوری نه نهس نه گه یشتوو فهرمووده که به موعه للهق داده نری، به لام نه سائی و هه سانی کوری سوفیان و نیسماعیلی به مه وصولی گیراوویانه ته وه. کرده وهی چاکه ی سه رده می بی بروایی کویر نابیته وه، ده خرپته سه ر کرده وهی چاکه ی کاتی موسوئمانه تی، له بوخاری و موسلیم دا هیه که پیغه مبهر (درووی خودی له سه ر بی) به هه کیمی کوری حیزام ده فهرموئ: (له سه ر بناغه یه کی چاک و باش نیسلام بوویت). ته ماشای بهرگی شه شه می تاجوئوئوئوئو، لاپه ره ۷۸ بکه، فهرمووده ی (۱۱) و (۱۲) = (ت) ۶/ل ۷۸ ف/۱۱ + ف/۱۲ = تاج/۴ ز/۹ (۳۸۸۵، ۳۸۸۶) له هه مووشوینیکی تریش نه وم هیما یانه به م مه به سته ن.

باسی باشتترین نایینداری..

۴۰ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةٌ فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ فَلَانَةٌ تَذْكُرُ مِنْ صَلَاتِهَا قَالَ مَهْ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمَلُّ اللَّهُ حَتَّى تَمَلُّوا وَكَانَ أَحَبَّ الدِّينِ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ). (الحديث ۴۳ - طرفه في: ۱۱۵۱) (۴۰)

(۴۰) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: أمر من نعس في صلاته أو استعجم رعليه القرآن، رقم: ۷۸۵ = ۷۸۳۰ شيجا.

رافه و شیکردنه وه:

گفت و گۆی پېښه مېهر (دروودی خودی له سره بې) له کاتې روون کردنه و دی بابه ته کانی
 ناییندا، باله گهل ناماده بوانی کوږده کیش بې، به لام مه به ست لئی سرجه می
 گه لی ئیسلامه چونکه برپاری پېښه مېهر (دروودی خودی له سره بې) بو تاك ياله سر تاك
 برپاریشه بو کو مه ل یا له سر کو مه ل، مه گهر به لگه یه کی سر به خو ه بې،
 که پرېگه له وه بگرئ، هه روا برپار له سر پیاو، ژنیش ده گریته وه، که واته: ئه م
 رسته و وشه و زاراوانه هه موو موسولمانئ له هه موو چهرخ و
 سه رده می کاده گرنه وه، مه گهر به لگه ی تایبه تی هه بې: به نده، پیاو، که سی،
 له زمانی عه ره بیی دا جیاوازی زوره له نیوان دارشته (صیغه) ی نیرو می دا،
 به لام له کوردی دا ئه مه زور که مه، بو نمونه ئه م رسته و دارشته یانه
 له عه ره بی دا بو نیړینه ن: (یا ایها الذین آمنوا، احدثکم، یاعبادي، صاحبه، فلان)
 به رابه ری ئه مانه ئه مانه ن، که بو میینه ن: (یا ایها اللائي آمن، احداکن، یا
 إمائي، صاحبته، صاحبها، صاحبها، فلانة) له سر ئه م بنیاته: وشه ی (علیکم)
 له م فه رمو وده یه دا گهر چی بو پیاوانه و، له کاتې خو ی دا گفت و گو که له گهل
 هاوړپیان دا بو وه، به لام ژنانیش ده گریته وه، چوونکه به لگه یئ نیه که بیړئ
 به سر پیاواندا، هه ر وه هه موو موسولمانئ چ پیاو چ ژن، له هه موو چهرخ و

چاخیکا دهگریته وه، چونکه به لگهیی یا نیشانهیی نییه که بیبری به سهر کاتیکی تایبه تدا. مه به ست له (دین) نایین نیه، چوونکه خاوه نایین نه بی بهرده وام بی له سهری هه تا مردن، به لام مه به ست نایینداری و خوداپه رستی کردنه، له ته رجهمه کوردیه که دا، وهک زۆربه ی کات، مه به ست سهره کیه که چه سپیندراوه، نهک واتهی پیت به پیتی له فظو بیژه که، نه و میش دهگریته وه بو کۆمه له یاسایهک له کاتی و مرگی پان و رافه کردن و لیکنده وه دا، که ده بی و مرگی پرو لیکنده وه به باشی ناگای لییان بی، یهکی له و یاسایانه نه م گوته یه یه: (ان القرآن یفسر بعضه بعضاً): نایه ته کانی قورشان له ناو خویان دا، ده بن به ته فسیر و رافه بو یه کتری) دیاره که فهرمو و میش ههروایه، که سی دمه وئی له ته رجهمه و شهرحی هه دیتدا به هه له نه چی دمی ههردو زمانه که به باشی بزانی، ناگایه کی چاکی له زانسته نیسه لاییه کان و عولومی عهره بی هه بی، سهرمپای نه مهش هه موو پیاویاتی جوړ به جوړی نه و هه دیته کۆبکاته وه، نه و جا به پیی نه وانه ته رجهمه و شهرحه که واداپریژی که بگونجی له گه ل کاکله ی ناو مرۆکی هه موو گیراوه کاند، له لایه نی رهوانبیزی شه وه و مرگی پر بو ی هه یه نه گهر بتوانی پرسته ی ره سای رهوانبیز به کار بیئی، زاناکان دمه ره موون (مه له ل) و وهرسبوون له خودا ناوه شیته وه، که واته نه م جوړه ته عبیره (لا یمل الله حتی تملوا) بو موشاکه له و ئیزدیواجه، بو یه به ندهش موشاکه له م به کاره ینا، نه و جا مه به ستی سهره کی وهرسبوونی خودام لیکنده وه. نه م جوړه شیکردنه و دمه له کوردیدا، له م جوړه بابته دا هیشتا زۆر نۆبه ره میه، له به ره نه وه زۆر تیرو ته سه ل نابی: (ت/ال/١١/ف/١٠/ز/١٠ = ز/١٠/ز/٧٦).

باوه زیاده که دهکا

٤١ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذَرَّةً مِنْ خَيْرٍ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيْمَانٍ مَكَانٍ مِنْ خَيْرٍ. (الحديث ٤٤ - أطرافه في: ٤٤٧٦، ٦٥٦٥، ٧٤١٠، ٧٤٤٠، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١٦) (٤١)

له ئه نه سه وه (رزمی خوی لی بی) له پیغه مبه ره وه (دروودی خودی له سر بی) ده فهر موی: (ئه وهی بلئی لا اله الا الله) و سهنگی دهنکه جوئی، یا دهنکه گهنمی، یامیرووجهی، له خیر، له دئیابی، له ناگری دۆزهخ دمرده چی و له دۆزهخا هه می شه یی نابی).

رافه و شیکردنه وه:

مه به ست له خیر باومر، سهنگی دهنکه جو که مته له سهنگی دهنکی گهنم، که واته: باومر زیاده که می هیه، هه روا له فهر ممووده که وه دمرده که وی که ده بی باومر به دهم و دل بی، دهن قه بوول نییه، که واته: هه که سی به زمان بلئی لا اله الا الله) و به دل باومری پئی هه بی، ئه وه موسوئمانه، نیت باومر که ی کزه یابه هیزه ئه وه بابه تیکی تره، دیاره که موسوئمانیش زوو یادرهنگ له دۆزهخ پرزگاری ده بی و شاد ده بی به به هه هشت. بزنان مه به ست له م جوړه پرستانه: (ئه وهی بلئی لا اله الا الله) شایه تمانه یانه به ته واوی و باومر کردنه به نایینی پیروزی ئیسلام به ته واوی، ئه مه له چه شنی ئه وه یه که ده لی: (قل هو الله أحد) م خویند. واته: ته واوی سورمه که م خویند، دووریش نییه مه به ست ئه وه بی له هه موو چه رخیکا، به شی سه ره کی باومر: نیمان و باومر به خوایه تی خوی تاک و ته نیا، جا ئه گهر خاومنی ئه م باومر له بهر به هانه یه کی رهوا، وهک دووری له ناوهدانی و دووری له کوپری زانا و کوئه لگای موسوئمانان، ناگای له نایینی راست و دروستی سه رده می خوی نه بوو، ئه وه به هانه داره و بهر

ظاہری ئہم فہرموودمیہ دہکھوئ و سہرہنجامی لہدہستہی رزگارپیہ، واتہ:
لہئہہلی نہجاتہ: (ت/١ ل/٣٢ ز/٤ ف/٧ ژ/٢٩).

٤٢- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ قَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرَأُونَهَا لَوْ عَلَيْنَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ نَزَلَتْ لَأَتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا قَالَ أَيُّ آيَةٍ هِيَ؟ قَالَ: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }، فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ عَرَفْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ بِعَرَفَةَ يَوْمَ جُمُعَةٍ. (الحديث ٤٥ - أطرافه في: ٤٤٠٧، ٤٦٠٦، ٧٢٦٨). (٤٢)

بیاوویکی جوولہکہ بہعومہری گوت: ئہی فہرمانرہوای موسولمانان! ئیہتئ
لہقورئانہکہتاندا ھہیہ دموری دہکھنہوہ، ئہگہر ئہو ئیہتہ بوئیمہ بہاتبایہ
کہکۆمہئ جوولہکہین، روژی ھاتنی ئہو ئیہتہمان ھہموو سائی دہکرد
بہجہژن. عومہ (رہزای خوی لی ہ) فہرمووی: کام ئیہتہ؟ گوتئ: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا } عومہریش فہرمووی:
ئیمہیش زۆر بہباشی دمزانین کہئہو روژہو ئہو شوینہو ئہو حالہی کہئہم
ئایہتہی تیا ھاتہخوارہوہ بوئ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہ) کہی بوو، وھچۆن بوو،
روژ روژی ھہینی بوو، کات کاتی جہژنی قوربان بوو، شوین سہر کیوی
عہرفہ بوو، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہ) لہوئ راوہستابوو خہریکی کردنی
حہجی مالئاوایی بوو). (تاج-١ ل-٣٣ ف-٨ ژ-٣٠ چ-٤).

رائہ و شیکردنہوہ:

واتہ ئیمہیش ئہو روژہمان کردوہ بہجہژن لہدوولاوہ، چوونکہ ھہم روژی
عہرفہو ھہم روژی ھہینی جہژنی گہلی ئیسلامن، ئہم فہرموودمیہ ئہوہی
لی و مردہگیری کہ: ھہر روژی، یاہہرشوینئ، رووداوویکی گرنگی وای تیدا

رووبدا که بئی به هوئی به هرهی گه وره بۆ گه لی نیسلامو به مایه ی شانازی و سه ربه رزی موسولمانان دروسته بکری به جه ژنو و هه موو سائی یادی بکریته وه. په یوه ندی ئه م فه رموو دمی به سه ر باسه که وه له وشه ی (اکملت لکم دینکم) دا دمرد که وئی، چوونکه ئه وه ده که یه نی که نیسلامی ته وای بی که م و کوری له وکاته دا هاتۆته دی، ئه ویش ئه وه ده چه سپینی که باومر که موزیاد ده کا.

باسی: زه کات له نیسلامه

٤٣- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى دَنَا فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ فَقَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصِيَامَ رَمَضَانَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الزَّكَاةَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ فَأَدْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ وَاللَّهِ لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ). (الحديث ٤٦ - أطرافه في: ١٨٩١، ٢٦٧٨، ٦٩٥٦). (٤٣)

طه لحه ی کوری عوبه یدوللا (هزی خوی لئ بئ) فه رموو ی: پیاویکی قژ ئالۆسکاوی خه لکی نه جد ده هات بۆ خزمه تی چه زمرت (دروودی خودای له سه ر بئ) له دوو ره وه گرمه ی دهنگی ده هات به لام نه مان دهمانی ده لئ چی، جا که هاته پیشه وه بۆمان دمر که وت که له باره ی نیسلامه وه په رسیاری هه یه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بئ) پئی فه رموو: (له شه وو رۆژیک دا ده بی پینج نوپژ بکه ی، پیاوه که گو تی: باشه نوپژێ ترم له سه ره یانا؟ فه رموو ی: نه، نوپژێ ترت له سه ر نییه،

مهگەر بهئارمزووی خۆت نوێژی سووننهت بکهی، ئینجا پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) فهرمووی: رۆژووی رهمه زانیش دهبی بگری، پیاوه که گوتی: باشه رۆژووی ترم لهسهرمیان؟ فهرمووی: نه، مهگەر بهئارمزووی خۆت رۆژووی تر بگری، پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) باسی زهکاتیشی بۆ کرد، پیاوه کهیش گوتی: باشه لهمه زیاتر زهکاتی ترم لهسهره؟ فهرمووی: نه، مهگەر بهئارمزووی خۆت خیری تر بکهی، لهپاشا پیاوه که رویشتهو گوتی: بهخودا نه لهمه زیاتر دهکهم و نه لهمه کهمتر دهکهم. پیغه مبههریش (دروودی خودی لهسەر بێ) فهرمووی: نهگەر راست بکا رزگاری دهبی!).

رافه و شیکردنهوه:

طه لحه یه کهیکه له ده مژده پیدراوهکان، نهویش وهکوو نه بوبه کرى سه دیق له بایره ی هه وته ما، که موررهمه، سه رجه له ی دهگاته وه به پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) دایکی له موسوڵمانه کوچکارمکانه، له هه موو نه بهرده گانی پیغه مبههردا ئاماده بووه، له غه زای به دردا نه بی، هه تا له م غه زایه ییش دا پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) به شه پشکی خویی بۆ داناوه، یه کهیکه له وه هه شت که سه که زۆر زوو ئیسلام بوون، یه کهیکه شه له وه پینچ که سه ی له سه ر دهستی نه بوبه کرى سه دیق دا ئیسلام بوون، یه کهیکه له وه شه ش که سه ییش که عومهر هه ئی بزار دبوون که له سه ر راوێژی موسوڵمانان له پاش مه رگی خۆی یه کهکیان بکری به فهرمانره وای موسوڵمانان، چونکه پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) هه تا مرد لییان رازی بوو، له رۆژی ئو خوددا پشته پیغه مبههری چۆل نه کرد، شمشیرکیان داهینایه وه بۆ روخساری پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بێ) ناوی نابوو، طه لحه ی خیر و طه لحه ی زۆر به خشنده، سی و هه شت فهرمووده ی گیراوه ته وه، دوویان په سه ندی هه ردوولایه له بوخاری دا دوو فهرمووده ی هه یه، له موسلیم دا سی. له رۆژی رودای نه لجه مه ل دا به تیری ویل کوژرا، له ده ی جومادی یه که می

سائی سیی و شەشی کۆچی، لەتەمەنی شەست و چوار سائی دا، گۆری
لەبەصرە، کچیکی لە پاش سیی ساڵ خەوی پێوە بینی، سکاڵای لەدەست
شیداریی گۆرەکە دەکرد، جا لەسەر فەرمانی کچەکە تەرمەکیان دەرھێنا،
کەچی هێشتا جەستە هەر تەرو نەرم و شل بوو، ئەوسا لەدارولھێجرەتەین
لەبەصرە نیژدراپەو، گۆرەکە شۆرەتدارە (پەزای خەوی لێ بێ)، حاجی مەلا شەریفی
سەعاتچی ھەبوو، پیاویکی باش بوو، مەنسووبی حاجی کاک ئەحمەدی شیخ
بوو، حاجی کاک ئەحمەد دەچیتە خەوی دەفەرموی: حاجی مەلا شەریف!
لەزێرابی مائە مەسیحییەکە تەنیشتمەو خەریکە ئاو ئەدزیتە ئاو
گۆرەکەمەو، فریام کەون! ئەویش دەچێ بۆ داریکەلی بۆلای شیخ مەحمودی
حەفید، شیخ موافەقە دەکا، حاجی مەلا شەریف گۆرەکە ھەلدایەو، من
بەچاوی خۆم دیم کەلەلای سەریەو خەریک بوو ئاو مزیکە بگاتە
گۆرچەکە، دیم بەجام ئاوو لیتەکیان دەرەدا، لەپاشا بەچیمەنتۆ
دایانرشتو ئاو مۆڤگە کەشیان گواستەو لەگۆرەکە دووریان خستەو، جاری
ئەمەم گێرپایەو، حاجی مەلا عەبدوڵلای سێتەلانی فەرمووی: منیش بەدیار
ئەم رووداوەو بووم! (ومرگێر) (تاج ١-ل ١٨١-ف ٢ = ژ-٣٢٣-ز ٤٣)+(تاج ٥-ل ٨٤).

باسی: شوێن کەوتنی تەرم لەباوەرە

٤٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةَ
مُسْلِمٍ إِمَامًا وَاحْتِسَابًا وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا وَيَفْرُغَ مِنْ دَفْنِهَا فَإِنَّهُ يَرْجِعُ مِنَ
الْأَجْرِ بِقِيرَاطَيْنِ كُلُّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ قَبْلَ أَنْ تُدْفَنَ فَإِنَّهُ
يَرْجِعُ بِقِيرَاطٍ). (ت-١-ل-٥٥٧-ف-١-ز-٢١٠-ذ-١٠٩٧-ض-٤). (الحدیث
٤٧- طرفاه فی: ١٣٢٣، ١٣٢٥). (٤٤)

ئەبۇھورەیرە (پەزىلەتلىك بىر) فەرەمۇنى: پەيغەمبەرى خۇا (دروودى خودى لەسر بىر) فەرەمۇنى: ھەر كەسى لەبەرخاترى خۇا شوپن تەرمى موسولمانى بىكەوى و لەگەلى دا بى ھەتا نوپىزى لەسر دەگاۋ لەناشتنى دەپىتەۋە، لەھەمان كات دا باۋەرى بەۋە ھەبى كەئەۋە تاعەتتىكى باشەۋ ماىەى پاداشى چاكە، ئەۋە بەدوۋ قىراط پاداشەۋە دەگەپىتەۋە، ھەر قىراتەيان بەقەد كىۋى ئوھود دەبى، بەلام ئەۋە كەسەى كەنوپىزى لەسەربىكاۋ پېش ئەۋەى بنپىزى بىگەپىتەۋە ئەۋە بەيەك قىراط پاداشەۋە دەگەپىتەۋە.

راقەۋ شىكردنەۋە:

قىراط بەبى ى ولات دەگورپى، لەلاى خەلى مەككە دەكاتە ۲۴/۱ ى دىنارىكى زىر، لەلاى خەلى عىراق دەكاتە ۲۰/۱ ى دىنارى، ھەروا لەلاى شەرعزانەكان، ھەروا لەھەدېششا بەبى شوپن دەگورپى، تەماشى ئەم شوپنە بىكە (ج/۱ ص ۲۷۲ عمدة القاريء ط/ ۱ بيروت).

۴۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ). (الحديث ۴۸ - طرفاه في: ۶۰۴۴، ۷۰۷۶). (۴۵)

لەعەبدوللاى كورپى مەسعودەۋە (پەزىلەتلىك بىر) خەزەت (دروودى خودى لەسر بىر) دەفەرەمۇنى: (شەپە جنىۋ كەردن لەگەل موسولمان دا فوسوق و لەپىگەى ھەق دەرچوونەۋ، شەپىبەستنىشى كوفەرە!).

راقەۋ شىكردنەۋە:

مەبەست لەم فەرەمۇدەيە: ھەپەشە كەردنە لەكەسى كەبەنارەۋا بەدەست يابەزبان ئازارى موسولمان بەدا، چونكە شتى ۋا لەموسولمان ناۋەشىتەۋە،

به لکوو پیشه‌ی پیاوی خرابی له‌ری دمرچوو، رهفتای مروی بی بروایه.
(ریاض-٤ ل-١١٥٩ ف-١ ز-٢٢٦ ز-١٥٥٩).

٤٦- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يُخْبِرُ بَلِيلَةَ الْقَدْرِ فَتَلَاخَى رَجُلَانِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ إِنِّي خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ بَلِيلَةَ الْقَدْرِ وَإِنَّهُ تَلَاخَى فُلَانٌ وَفُلَانٌ فَرُفِعَتْ وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ التَّمَسُّهَا فِي السَّعِّ وَالسَّعِّ وَالْخَمْسِ). (الحديث ٤٩ طرفاه في: ٢٠٢٣، ٦٠٤٩).

عوباده‌ی گوری صامیت (پرمزی خوی ل-بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای لسمهر بی)
له‌مال هاته دهره‌وه، تاهه‌والی له‌یله‌تولقه‌در رابگه‌یه‌نی، له‌وکاته‌دا دوو پیاو
له‌موسولمانان بوو به‌دهمه‌قاله‌یان، جا فهرمووی (دروودی خودای لسمهر بی): من بوئه‌وه
له‌ماله‌وه هاتم بو ئیره تاهه‌والی شه‌وی له‌یله‌تولقه‌درتان پی رابگه‌یه‌نم که‌کام
شه‌وه‌یه له‌مانگ، به‌لام فیسارو فیساروو به‌دهمه‌قاله‌یان، ئیتر له‌بیرم نه‌ما
به‌هوی نه‌وه دمه‌قاله‌وه، سابه‌شکوو نه‌م له‌بیرنه‌مانه خیری پیوه‌بی بو ئیوه،
جاههرچون بی ئیوه له‌شه‌وی بیستو چه‌وت، یابیستو نو، یابیستو پینجی
رده‌مزان دا بوئه‌وه‌ی له‌یله‌تولقه‌در بگه‌رین!

سهرنجی:

دهمه‌قالی و قسه‌ی بی هووده گه‌لی جار ده‌بن به‌هوی پڭرتن له‌خیر،
به‌تایبه‌تی له‌شوینی پیروزی وه‌ک مزگه‌وتدا، یا له‌خزمه‌ت پیاوی زاناو
پیشه‌وادا، که‌واته هه‌ق وایه موسولمان خوی له‌شتی واپاریزی. به‌پیی نه‌م
فهرمووده‌یه به‌هوی هه‌له‌ی نه‌م دووکه‌سه‌وه به‌هره‌یه‌کی گه‌وره له‌کیس
هه‌موو موسولمانان چوو، ده‌ی ده‌بی به‌هوی نه‌م هه‌مکه شه‌ره جنیوو شه‌ره
ده‌می و قسه سووک و درۆ شاخ دارانه‌وه، که‌خوین له‌کاتی شه‌ری براکوژیدا،
پی ده‌فهرموون: (شالای به‌روالای راگه‌یانندن) که‌ده‌ق له‌شه‌ره جنیوی سهر

کانی ژنانی لادی دووره دهسته کان دهکا، چهنده خیرو بیر له کیس نهم نهته وه سته مدیده یه چووبی؟! مه گهر ههر خوا خوئی بزانی.

باسی هاتنی جویرانیل بۆلای پیغه مبهري

بۆ روونکردنه وهی نیمان و نیسلام و نیحسان

٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَارِزًا يَوْمًا لِلنَّاسِ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَبِلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبُعْثِ قَالَ مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤَدِّيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ. قَالَ مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَسَأَخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَلَدَتِ الْأَمَةُ رَبَّهَا وَإِذَا تَطَاوَلَ رُعَاةُ الْإِبِلِ الْبُهْمُ فِي الْبُنْيَانِ فِي خُمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ الْآيَةَ ثُمَّ أَذْبَرَ فَقَالَ رُدُّوهُ فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا فَقَالَ هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَ يُعَلِّمُ النَّاسَ دِينَهُمْ). (الحديث ٥٠ طرفه في: ٤٧٧٧) (٤٦).

ئه بهوهره (عزى خوئى لى بهى) دهفه رموى: رۆژى پیغه مبهري خوا (درووى خودى لى بهى) ته شریفى هات له شوینیکی بهرچاودا له ناومانا دانیشت لهو کاته دا پیاوی هات بۆ خزمهتی گوتی: ئه ی موحه ممه دا نیمان و باومر بۆ روون بکه ره وه. فه رموی: ئه وه تا که باومر بکه ی به خودا و به فریشته کانی و به گه یشتن به دیداری له قیامه تدا و به پیغه مبه ره کانی و به پۆزی زیندوبوونه وه. پیاوه که گوتی: ئه ی نیسلامه تی چیه؟ فه رموی: نیسلامه تی ئه وه تانی که خودا به رستیت و هاوبه شی بۆ بریار نه دهیت و نوێر به دروستی بکه ییت و زه کاتی فه رز به دهیت و

(٤٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان الايمان والاسلام والاحسان، رقم: (٩) و (١٠) = ٩٧

شيحا. وأخرجه عن عمر (رضي الله عنه) في لباب نفسه، رقم: ٩٣ = ٩٣.

رؤژووی رهمهزان بگری و (حهجی مالی خودا بکهی). گوتی: نهی چاکه چیه؟
 فهرمووی: چاکه نهوهیه کهبهچهشنی خودا بپهرستیت کهوهک: چاوت
 لهخودابی وابی، خو نهگهر تۆیش نهو نهبینیت. بی گومان کهنهو تو دهبینی،
 نینجا گوتی: قیامت کهیه؟ فهرمووی: منیش لهتۆی باشر لی نازانم، بهلام
 وانیشانهکانیت بی دهلیم: نهوته کهمنال بهچاوی کارهکهر و نۆکهر تهماشای
 دایک و باوکی خویمان بکهن، وهنهوته بهچاوی خۆت ببینی: کهشوانه وشری
 رهشکهلهو پیخاوس و رهش و روتو و رهجال و شوان و گاو و بیابان نشینهکان
 ببن بهخاوهن مولک و سامان و خان و بهره و کۆشک و تهلاری لی رابکیشن و فیزو
 دهمیهی پیوهبکهن. زانینی کاتی قیامت یهکیکه لهو پینج شتانه کهخوا نهبی
 کهس نایان زانی، کهبریتین لهم پینج شتانه کهخوا نهبی کهس نایانزانی،
 کهبریتین لهم پینج شته کهوان لهم نایهتهدا کهدهفهرمووی: (إن الله عنده علم
 الساعة وينزل الغيث ويعلم مافي الارحام وماتدری نفس مادا تکسب غداً وماتدری
 نفس بأی أرض تموت إن الله علیم خبیر) (لوقمان/ ۳۱-۳۴) مهبهست لهنايهتهکه
 زانینی نهو پینج شته لهعلیمی غهیه، لهو زانسته نهینی یهیه کهههر خوا
 خوئی دهیزانی و بهس: قیامت کهی دهبی، باران کهی دهباری، چی والهناو
 مندالدانهکانا، کهس نازانی سبهینی چی دهکا، کهس نازانی کهلهکوئی دهمری).
 جا لهپاشدا کاتی پیاوهکه رۆیشت پیغهمبهر (درووی خودی لسمهر بری) فهرمووی: ئادهی
 بیگیرنهوه بۆلام، نهوانیش کهچووون بیهیننهوه بۆلای کهسیان نهدی، پیاوهکه
 غهیب بوو بوو، جا پیغهمبهر (درووی خودی لسمهر بری) ویستی لهکارهکه حاتیان بکا،
 فهرمووی: (نهو جوبرائیل بوو هاتبوو کهخهلهکهکه فیری یاسا سهرهکیهکانی
 نایینی نیسلام بکا). (۱-ل ۱۸-ف ۲ = تاج-۲-ل ۱۲-ز ۱-ژ ۲-ج ۴).

شیکردنهوه:

لهم فهرموودهیهدا پیناسهی باوهرو نیسلام و چاکهی تیدایه، نهمهیش
 بهلگهی نهوهیه کهپیناسه سوننهته، ههروا لهفهرموودهکهدا دهردهکهوی

که جو برائیل و پیغمبر (درویدی خودیان له سمر بر) جوړه نواندنیکي شانؤ گهری یان نیشان داوه و پوښکی گرنګیان داناهو بؤ هونهری نواندن و بؤ هوکاری روون کردنه وه. کهواته: نه م جوړه هونه رانه له ذاتی خوځاندا، کاریکی رهواو به جین، به مهرجی بؤ کاری نابه جی به کار نه هیئرین!

باسی: که سی نایینی خوی له نه نګ بپاریزی

٤٨ - عَنْ ثَعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الشَّبَهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشَّبَهَاتِ كَرَّاعٍ يَرْغَى حَوْلَ الْجَمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ جَمَى أَلَا وَإِنَّ جَمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ). (الحديث ٥٢ - طرفه: ٢٠٥١). (٤٧)

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خوی لس بر) دمفه رموی: خو شه ویست (درویدی خودی له سمر بر) دمفه رموی: (شتی حلال دیارو ناشکرایه، ههروهه شتی حرامیش دیارو ناشکرایه، به لام لهم بهینه دا هندی شت هه دوو بهینین و له هه ردوولا دهچن، له بهرنه وه گه لی کهس سهریان لی دمرناکه و حوکمه که یان له شه رعا نازانن، به لام زانایانی نایین له پاش په یجوری و لی کولینه وه یه کی باش حوکمه که یان دم دوزنه وه برپار ددهن که حه لائن یا حه رامن، نه وسا بؤ خه لکی تریش هه یه له سهر برپاری نه وان شته که بکه ن، یانه یکه ن، جا نه وه ی که خوی بپاریزی له شتی شوبه دارو گومان لی کراو، نه وه نامووس و نایینی خوی له نه نګ ولکه ده پاریزی).

به لام نه وه ی که توخنی شوبه دارو گومان لی کراو ده که وی، خوا نانخوا تووشی ده بی به تووشی شتی حرامیش وه، وه ک چو ن شوان نه گهر ران

لەدەورو بەری پاڭزو پاوەند بلەومرپنئى بەرە بەرە رانەکە لەپاوەندەکەیش دەلەومرئى. باش ناگاداربىن! کەهەموو پادشایى بەست و پاوەندیکی تایبەتى خۆى هەیه، بزانی کەبەست و پاوەندی خودایش لەم گۆى زەویيەدا، ئەو شتانەیه کەحەرامى کردوون!

باش ناگادار بن! کەگۆلمەیهک گوشت هەیه لەناو جەستەدا، ئەگەر ئەو گۆلمە گۆشتە سازو باش بوو ئەوا جەستەیش هەمووی سازو باش دەبى، بەلام ئەگەر ئەو گۆلمەیه خراب بوو ئەوا جەستەیش هەمووی خراب دەبى، بزانی کەئەو گۆلمەیه بریتى یە لە دل، کەواتە: دلئى پاک و لەشى چاک، دلئى پیس و لەشى چەپەل و پیس).

رافە و شیکردنەو:

ئەم فەرموودەیهیش (لەسەر فەرمايشتى زاناگان) یەکیکە لەو فەرموودانە کەبوون بەسووپگەو مەدار بۆ ئیسلام. باشترین نموونە لەم رۆژگارەى ئێمەدا بۆ شتى گومان لیکراو ئەو خواردەمەنى و خواردنەو و داو و دەرمان و شتە تازە بابەتانەیه کەلەدەرەوى ولاتەو دەهینرین، وەک: مریشکی سەربراوو گۆشتى پاکەت. ئەمانەو وینەى ئەمانە جیگەى گومان. دەبى مەردوم لەم جۆرەشتانەدا رای زاناگان و مریگرن، وەبەپێى فەرمايشتى ئەوان لەم بارەیهو و رمفتار بکەن، چونکە موسولمان ئەو موسولمانەیه کە لەهەلەو تاوان و گوناھ دا چاو لەرەشە خەلک نەکا، بەلکوو چاوى لەدەمى مامۆستای مەلا بى، ئەو چى فەرموو ئەو تەواو، دەنا بەراستى گەلئى خەلکى خوانەناس پەیدا بوون گەلئى لەدەهرى و زەندەقە کۆنەکان خراپترن، ئەوانەى کۆن هەر هیچ نەبى شەرم و شکۆیان لەموحاسەبەى ویزدان و میژوو رەخنەى کۆمەل دەکرد، بەلام ئەمەڕۆ کەسانى پەیدا بوون، پەرورەدى ژێردەستى عەلانییەتن بەئارەق گۆش کراون، گەل بەگەلە دەرمان، میلەت وەک دەواجینى خۆیان تەماشای دەکەن، هەر بیر لەقازانجى خۆیان دەکەنەو، نەبەتەنگى ئایینى خەلکەو دین، نەدەربایستى

تەندروستى و بەرزەھەندى كۆمەل دىن، بۇ بەرزەھەندى خۇيان دەست لەگەل
شەيتان تېكەل دەگەن، بازارگانی بەناگرو بارووتو تى ئىن تى و مىكرۇبى سىل و
دېق و سەرەتەنەھە دەگەن!

ئەم فەرموودەيە موسلىم و ئەبوداودو تىرمىزى و نەشائىش
گىپراويا نەتەھە، ئەوان لە (البىوع) دا گىپراويا نەتەھە. نوعمانى كورى بەشىر
خۇى و باوكى و دايكى صەحابى بوون. ئەنصارى يە، لەھۇزى خەزەرەجە، دايكى
ناوى عەمرەيە، خوشكى عەبدوئىللاى كورى رەواحەيە، يەكەم مندالى ئەنصارە
كەلەپاش كۆچ لەدايك بوو، سەدو چواردە فەرموودەى گىپراوئەھە، لەدەستەى
عەبدوئىللاى كورى زوبەير بوو، سەرگارى ئىبنوزوبەير بوو لەسەر شارى
حىمىص، لەو ماودەيەدا كەخەلكى حىمىص ھەلگەپرانەھە ھەلئەت، بەلام
لەرۆژەكەى واسىط دا كوزرا، لەسالى شەست و پىنجى كۆچى دا، تەمەنى
دەورى شەست و سى سال بوو.

رشتەى ئەم فەرموودەيە لەبوخارى شەرىف دا، لەم شۆيئەدا ئاوايە: (حدثنا
أبو نعيم حدثنا زكريا عن عامر قال سمعت النعمان بن بشير يقول سمعت رسول الله
(صلى الله عليه وسلم) يقول.. ههتا كۆتايى فەرموودەكە. ھەزەكەم ھەندى
لەناسككارى ئەم رشتەيە قسە بكەين، چونكە زوو يادەرەنگ رەورەھەى ھونەرى
ومرگەپران، لەكوردىش دا، بەرەھەمەمو مەودا مەيدان و كون و قوزبىنىكى
زانستى و ھونەرى و ئايىنى و كۆمەلەيەتى مىل رېگە دەگرى و بزافى ومرگەپران
ھەموو بابەتەكان دەگرىتەھە. گەرچى لەم قۇناغەدا، لەبەر بى ھىزى و
لاوازى نووسەرەكانمان، ومرگىپرەكانمان خەرىكى ومرگىپرانى شتى كەم
بايەخن، بەلام ئەم قۇناخە خاياربى، زۆر ناخايەنى، ئەم رشتەيە لەرشتە
چواركەسىيەكانى بوخارى يە، وئەم جۆرە رشتەيە زۆر دانسقى و ناياب و
بلىندە. لەم رشتەيەدا تەحدىث و عەنەنەھە سەماعى تىدايە، تەحدىث ئەھدەيە
راوى بلى: حدثنا، ياحدثنى. عەنەنە ئەھدەيە بلى: فلان عن فلان، سەماع
ئەھدەيە لەباتى ئەم جۆرە تەعبىرانە بلى: سمعت، لەم فەرموودەيەدا ئەھدەى

تيادايه كه نوعمان شتى له پيغه مبهـر خوـى به مندالى بيستوووه، كاتى گورهـبووه رايگه ياندوووه گيـراويه تيهـوه، شتى وادروسته، كورد گوتهـنى خوـمان: بيري مندالى تيـزه. بهـنده خوـم له يادمه زور بهـباشى جارى باوكم لهـبرايمـاواه بردمى بوـخزمهـت شيـخ مهـحموودى حهـفيد لهـداريـكهـلى، باوكم عهـرزى كرد كه نووشتهـم بوـ بكا، شيـخ بهـم بوـنه يهـوه بهـدهق بهـباوكمى فهـرموو: نيمه لهـگهـل جنوكهـكانا خزمين چوـن دهـبى بيانسووتينم، بهـلام نووشتهـيهـكى بوـ نووسيم: (ت-٢ ل-٢٩٦ ف-١ ز-١٤٥ تاج-٢ ز-١٧٥٦ ل-١٤٥).

دانى پينج يهـك لهـباوهره

٤٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ وَفْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ الْقَوْمُ أَوْ مَنْ الْوَفْدُ قَالُوا رَيْبَعَةٌ قَالَ مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْوَفْدِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَدَامَى فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ كُفَّارٍ مُضِرٍّ فَمُرْنَا بِأَمْرٍ فَصَلِّ نُخْبِرْ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا وَنَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَسَأَلُوهُ عَنِ الْأَشْرَبَةِ فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالَ أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ رَمَضَانَ وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَعْنَمِ الْخُمْسَ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ عَنِ الْحَتَمِ وَالِدُّبَاءِ وَالنَّقِيرِ وَالْمَرْفَتِ وَرَبَّمَا قَالَ الْمُقْبِرِ وَقَالَ اخْفَظُوهُنَّ وَأَخْبِرُوا بِهِنَّ مَنْ وَرَاءَكُمْ). (ت-٤ ل-٨٥ ف-٣+٤ ز-٢٥ = تاج-٣ ل-٢٣٢ ز-٢٥ ذ-٢٧٣٨، ٢٧٣٩) (الحديث ٥٣ - أطرافه في: ٨٧، ٥٢٣، ١٣٩٨، ٣٠٩٥، ٣٥١٠، ٤٣٦٨، ٤٢٦٩، ٦١٧٦، ٧٢٦٦، ٧٥٥٦). (٤٨)

(٤٨) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الامر بالايمان بالله تعالى ورسوله (صلى الله عليه وسلم) وشرائع الدين، رقم: ١٧ = ١١٥-١١٨.

ئىبنوعەبباس (رەزى خۇدەيان لى بىن) فەر مووى: كە نوپنەرەكانى ھۆزى عەبدولقەيس ھاتن بۇ خزمەتى پېغەمبەر (درودى خۇدى لەسەر بىن) فەر مووى: ئەم خزمانە كىن؟ يا فەر مووى: ئەم نوپنەرەكانە كىن؟ گوتيان: لە خىلى عەبدولقەيسن كەدە چىتەو ھە ھۆزى رەبىعە، فەر مووى: ئەم خزمانە بە خىربىن، ئىو ھە ئىسلام بوون دوانە كەوتوون، ھەتا بە ھۆى ئەو ھە تەرىقىتان بە سەربى، ھە كارىكى واتان لە ھۆى ئىسلام نە كەدو ھە كە پەشىمانى لە دوایى، ھە زىان كەد: ئەى پېغەمبەرى خودا! لە بەر ئەو ھە ئىمە كە دىپىن بۇ خزمەتى تۆ، بە سەر ئەم ھۆزەدا دىپىن، كە لە كافرەكانى ھۆزى مۇھەررەن، ناتوانىن بى ىن بۇ خزمەت، مەگەر لە مانگە ھەرامەكانا، تەنیا لەو مانگانەدا كە شەپو شۆپان تىادا قەدەغەيە دەتوانىن بىپىن بۇ خزمەت، دەى بىفەر موو ئامۇزگار يىھەكى روون و ئاشكرامان بى ىفەر موو كە گەرەپنەو ھە بۇ ولاتى خۇمان بە مەردومەكەى رابگەيەننى و ھەموو پابەندى بىن و رەقتى بى بگەين، ھەتا بە ھۆى جى بە جى كەدنى ئەو فەرمانەى تۆو ھە چىنە بە ھەشت. ھەلە بارەى ئەو دەرمانەو ھە كە خوار دەرمانەى تى دەكرى پرسىارىان لى كەد، پېغەمبەرىش (درودى خۇدى لەسەر بىن) فەرمانى پىكەردن بە چوارو، نەى لى كەد لە چوار: يەكەم فەرمانى بى كەد بە باومرەھىنان بە خوداى تاقو تەنیا. فەر مووى (درودى خۇدى لەسەر بىن): (ئایا دەرمان بىروا ھىنان بە خوداى تاك و تەنھا چىيەو چۆنە؟) گوتيان: خواو پېغەمبەرى خوا باشى دەرمان. فەر مووى (درودى خۇدى لەسەر بىن): (بىر تىيە لە شاھەتمان لەسەر ئەم شىو ھە: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً رسول الله: بە زمان شاھەتى دەدەم و بەدل باومر دەكەم كە بىجگە لە يەزدانى پاك ھىچ خودا يەكەى تر نىيە، خوا يەكەى تاك و تەنھا يە، بى ھاو ھە، ھىچ ھاو بەشى نىيە، بە ھەمان شىو ھە شاھەتى دەدەم و باومر ھەيە كە مو ھەمەدى كورى عەبدوللا فروستادەو پېغەمبەرى خوا يە. دو ھە: فەرمانى بى كەد بە پەرگرتنى نوپىرو كەدنى بەرپىك و پىكى، سىيەم: فەرمانى بى كەد بەدانى زەكات، چوارەم: فەرمانى بى كەد بە گرتنى رۆزووى مانگى

رمه زان. ومفه رمانیشی پیان کرد که له دهست که وتی تالانی جه نگیش پینج
یهک بدن، و نه ییشی لی کردن لهم چوار شته که به کاریان نه هیئن بو دروست
کردنی خوشاوو سرکه و دوشاو، چونکه شتی ناویان زور زوو دترشی و توند
دهبی و دهبی به نارهق؛ کوو په له و کوو له که و به ستووی زفت دراوو کو تکه ی بنکی
دار خورما. فهر مووشی (درویدی خودی لسمر بی) (ئه م فهر مایشتانه ییش که له م ماوه یه دا
له منتان بیستوو به باش له بهر بکه و رایان بگه یه نن به خه لکی ولاتی خویشان).

رافه و شیکردنه وه:

له م فهر مووده یه دا ماموستا (شیخ) ه که ی بوخاری ناوی عه لی کوپی جه عده
(پرمای خوی لی بی) عه لی خوی فقهی ی ئیمامی ته وری و ئیمامی مالیک و گه لی زانای
تری وینه ی نه مان بووه، پیاوی وهک ئیمامی ته حمه دو ئیمامی بوخاری و
ئیمامی نه بوداودو که سانی تری وینه ی نه م زاتانه قوتابی نه و بوون و
فهر موودمیان لی و مرگرتوو. مووسای کوپی داوود دمه رموئ؛ که سم نه دیوه که
وهک نه و زهینی روشن بی و فهر مووده ی به باشی له به ربی، ئیمامی ته حمه د
هانی خه لکی دها؛ که فهر مووده کانی بنووسنه وه له موسنه دو کتیه کانی
حه دیت دا. یه حیای کوپی معین دمه رموئ؛ (زانسته که ی ره بانی بوو،
پیاویکی راستگو و باو مرپی کراو بوو) ئیبنوئه ثیر له نیهایه دا دمه رموئ؛
ره بانی زانای گه وری دامه زراوه له زانسته و ئایین دا. نزیکه ی نه وه دو چوار
سال ژیاوه، له (۱۳۰) کوچی دا له دایک بووه، له (۲۳۰) دا مردووه، له گورستانی
بابو حه رب له به غدا نیژدراوه. حه فتا سال روژنا روژی به روژوو بووه!

۵۰- عن عمر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) حَدِيثُ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي أَوَّلِ
الْكِتَابِ وَزَادَ هُنَا بَعْدَ قَوْلِهِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى: (فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ
وَرَسُولِهِ فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) وَسَرَدَ بَاقِيَ الْحَدِيثِ:

تہ ماشای فہرموودہی ژمارہ یہکی زنجیرہ یہکی ئەم بەرگہ بکہ. لیژمدا:
زیادہیی ھەبە من لەپیشەوہ ئەم گێرانەوہی ئیژم لەوئ نووسی.

باسی: کردەوہ ھەبە بەھوئ نیازوہ دەبی بەھەدەتە

۵۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا
أَتَقَّ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ). (الحديث ۵۵ - طرفاه في: ۴۰۶،
۵۳۵۱). (۴۹)

ئەبومەسعو (رەزای خودایان لێ بێ) دەفەرموئ: خۆشەویست (مروودی خودای لەسەر بێ)
دەفەرموئ: (ھەرکەسێ لەبەر رەزای خوا مەسەرەفی مالا و منالی خۆی بکا،
ھەرچییان بۆ خەرج بکا کەم و زۆری بەخێرو خیرات دادەنرێ بۆی).

راقە و شیکردنەوہ:

ئەبومەسعوود ناوی عوقبەیی کورپی عامیرە، ئەنصاری یە، خەزرجی یە،
بەدری یە، لەگەڵ حەفتا کەسەکەدا ئامادەیی پەیمانێ عەقەبە بوو،
لەھەموویان بەتەمەن بچوو کتر بوو، ئامادەیی جەنگی ئو خودیش بوو، سەدو
دوو فەرموودەیی لە پێغەمبەرەوہ (مروودی خودای لەسەر بێ) گێراوەتەوہ، لەبوخاریدا دە
فەرموودەیی ھەبە، لەموسلیم دا شازدەیی ھەبە، نۆیان پەسندی ھەردوولان،
لەکووفە نیشتەجێ بوو ھەر لەویش مردووە.

۵۲- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالتَّصَدَّقِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ).
(الحديث ۵۷ - أطرافه في: ۵۸، ۵۲۴، ۱۴۰۱، ۲۱۵۷، ۲۷۱۴، ۲۷۱۵،
۷۲۰۴). (۵۰)

(۴۹) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل النفقة والصدقة على الأقربين، رقم: ۲۳۱۹.

(۵۰) أخرجه مسلم في الايمان، انظر (عمدة القارئ/ العيني/ ج/ ۱/ ۳۲۴/ رقم/ ۲. المترجم) = ۱۹۹.

جهریری کوری عهبدو لّای ئەل بە جەلی (پەزای خوای ئەل بە) فەرمووی: بە ئێن و پەیمانم دا بە پێغه مبه‌ر (دروودی خودای لەسەر بە) لەسەر ئەوه که نوێژ به‌ریکو پێکی بکه‌مو، زه‌کات بده‌مو، نامۆژگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م).

رافه‌ و شیکردنه‌وه‌:

جهریر سه‌د فەرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخارید انۆی هه‌یه، له‌موسلیمان چوارده‌ی هه‌یه، هه‌شتیان پەسندی هه‌ردوو لایانن.

۵۳- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْإِسْلَامِ فَشَرَطَ عَلَيَّ وَالْصُّحُحُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فَبَايَعْتُهُ عَلَى هَذَا (الحديث ۵۸).

دیسان له‌وه‌وه (پەزای خودایان ئەل بە) فەرمووی: جووم بۆ خزمه‌تی چه‌ز مه‌ت (دروودی خودای لەسەر بە) عه‌رزیم کرد: قوربان! ده‌مه‌وێ پەیمانته‌ بده‌مێ له‌سەر ئیسلامه‌تی، ئەویش ئەم مه‌رجه‌یشی بۆ دانام: که‌ نامۆژگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م. جا منیش پەیمانم دا پێی له‌سەر ئەوه‌).

بسم الله الرحمن الرحيم

۳) نامه‌ی زانین (کتاب العلم)

۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أُعْرَابِيٌّ فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ سَمِعَ مَا قَالَ فَكَّرَهُ مَا قَالَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعْ حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ أَيْنَ أَرَاهُ السَّائِلُ عَنْ السَّاعَةِ؟ قَالَ هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَإِذَا ضِيعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ قَالَ كَيْفَ إِضَاعَتُهَا قَالَ إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ). (الحديث ۵۹ - طرفه في: ۶۴۹۶).

ئەبەبوھورەپرە (پەزەي خەي لى بى) فەرەمووى: جارى حەزەرت (دروودى خەي لى بى) لەناو كۆرپىكا قەسەي بۆ ياران دەکرد، پياويكى دەشتەكى هات گوتى: ئەي كەي قىامەتە؟ پىغەمبەرىش (دروودى خەي لى بى) لەسەر فەرەموودەكەي خەي رۆيشتو قەسەكەي خەي نەپرې بۆ وەلامى پرسىارى كابرە. يارانیش هەندىكيان گوتيان: پىغەمبەر (دروودى خەي لى بى) گوئى لى لەقەسەكەي بوو، بەلام قەسەكەيى بەدل نەبوو بۆيە وەلامى نەدايەو، هەندىكى تىرشيان گوتيان: نانەبىيەست. كاتى حەزەرت (دروودى خەي لى بى) فەرەمايشتە كەي تەواو كەرد فەرەمووى: ئەو كى بوو لەقىامەتى پرسى؟ كابرەكە گوتى: ئەو مەن بووم، ئەمەتام لەخەمەتتا ئەي پىغەمبەرى خودا! فەرەمووى (دروودى خەي لى بى): هەركاتى سپاردە - واتە: ئەمانەت - پامال كرا ئىتر چاومروانى داھاتنى رۆزى قىامەت بكة.

ئەعرابى يەكە فەرەمووى: ئەي پىغەمبەرى خوا! چۆن چۆنى سپاردە پامال دەكرى؟ فەرەمووى: (هەركاتى كاروبارى مىللەتو فەرمانرەوايى موسولمانان سپىردرا بەدەستى ناكەس ئىتر چاوەنواری قىامەت بكة) (رياض الصالحين/ كوردى بەرگى چوار لاپەرە/ ۱۳۲۰ ز. - ۳۷۰ ف. - ۳۰ ژ. ۱۳۳۷/۳۰۱).

۵۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَخَلَّفَ عَنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرَةٍ سَافَرْنَاهَا فَأَذْرَكْنَا وَقَدْ أَرْهَقَتْنَا الصَّلَاةُ وَنَحْنُ تَوَضُّأُ فَجَعَلْنَا نَمْسَحُ عَلَى أَرْجُلِنَا فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا). (الحديث ۶۰ - طرفاه في: ۹۶، ۱۶۳) (۵۱)

عەبدوللای كۆرى عەمر (پەزەي خەي لى بى) فەرەمووى: لەسەفەرپىكا لەخەمەت پىغەمبەردا بووین، پىغەمبەر (دروودى خەي لى بى) كەوتە دواو، كەپیمان گەيشتەو كەرمەي نوێژ بوو، ئىمەيش سەرگەرمى دەستنوێژ گرتن بووین، بەلام قاجمان پشیلە شۆر دەکرد، وەك دەستى تەرى پىابىنى ئاوا، كاتى پىغەمبەر

٥٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا وَإِلَيْهَا مِثْلُ الْمُسْلِمِ فَحَدَّثُونِي مَا هِيَ؟؟) فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَلَهَا النَّخْلَةُ فَاسْتَحْيَيْتُ ثُمَّ قَالُوا حَدَّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هِيَ النَّخْلَةُ. (الحديث ٦١ - أطرافه في ٦٢، ٧٢، ١٣١، ٢٢٠٩، ٤٦٩٨، ٥٤٤٤، ٥٤٤٨، ٦١٢٢، ٦١٤٤) (٥٢)

نهم فهرموودهيه بهلگهيه لهسهر نهوه كه مهتهل داهينان بو پرون
کردنهوهى مهبهستى جوان سوننهته: (تاج/ ٤ ل- ٧٤ = تاج- ٣ ژ- ٢٧١٣) له ههر
شوينى هيماى لاپهره (ل) بوو مهبهست بهرگى تهرجمه كوردپهكهيه له

$$.Y \cdot 29 = 2111$$

تاج الأصول یا له ریاض الصالحین، به لام نه گهر رهمزه که (ص) بوو نه وه مه به ست نه صله عه ره بیه که یانه.

۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ دَخَلَ رَجُلٌ عَلَى جَمَلٍ فَأَنَاقَهُ فِي الْمَسْجِدِ ثُمَّ عَقَلَهُ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ أَتَيْكُمْ مُحَمَّدٌ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَكَيِّئِينَ ظَهْرَانِيهِمْ فَقُلْنَا هَذَا الرَّجُلُ الْأَبْيَضُ الْمُتَكَيِّئُ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ يَا ابْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَبْتُكَ فَقَالَ الرَّجُلُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي سَأَلْتُكَ فَمُشَدَّدٌ عَلَيْكَ فِي الْمَسْأَلَةِ فَلَا تَجِدُ عَلَيَّ فِي نَفْسِكَ فَقَالَ سَلْ عَمَّا بَدَا لَكَ فَقَالَ أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّ مَنْ قَبْلَكَ أَلِلَّهِ أُرْسَلَكَ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ فَقَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تُصَلِّيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تُصُومَ هَذَا الشَّهْرَ مِنَ السَّنَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تَأْخُذَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَانِنَا فَتَقْسِمَهَا عَلَيَّ فَقَرَأْنَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ نَعَمْ فَقَالَ الرَّجُلُ آمَنْتُ بِمَا جِئْتُ بِهِ وَأَنَا رَسُولُ مَنْ وَرَائِي مِنْ قَوْمِي وَأَنَا ضَمَامُ بْنُ ثَعْلَبَةَ أَخُو بَنِي سَعْدِ بْنِ بَكْرِ). (الحديث ۶۳).

نه نه س (رمزي خوي لى به) فه رموى: جارى له خزمه تى پيغه مبه ردا له ناو مزگه وت دا دانيشتبووين، پياوى به سوارى وشتره نيړه يه ك هات، له حه وشه ي مزگه وتدا وشتره كه ي ييخ داو به نه شكيل نه شكلى كرد. نه و جا خوى هاته ژووره وه و گوتى: كامتان محمدن؟ پيغه مبه ر (درودى خودى لى به) له نيوانيانا پالكه وتبوو، گوتمان نه م پياوه سوورو سپييه يه كه پالكه وتووه. گوتى: نه ي كورى عه بدو لوطه لى بې پيغه مبه ريش (درودى خودى لى به) فه رموى: (به لى پرسى ارت جيبه باوه لامت بده مه وه) گوتى: من چهند پرسى ارتكت لى ده كه م، پرسى ارتكانه توندو ره قن، پيت ناخوش نه بن، مه به ستم روونكر دنه وه ي باسه كه يه، فه رموى (درودى خودى لى به): (پرسى ارت جيبه فه رمو بيه) گوتى: تو نه وخوايه ي كه خوى

هه موانه! ئایا خودا تۆی کردوه به پیغه مبهری خۆی و رهوانه ی کردووی بۆ سه ر
سه رجه می به رهی ئاده می زاد هه تا په یامی ئیسلامیان پی رابگه یه نی؟ فه رمووی:
(ئه ی خودایه! تۆ به شایه ت به که به ئی ئه م قسه یه وایه) گوئی: باشه، تو خودا
ئایا خودا فه رمانی به تۆ کردوو که هه موو شه وو روژی ئه م پینج نوێژه فه رزه
بکه ی؟ فه رمووی: (ئه ی خودایه! تۆ به شایه ت به ئه مه یش وایه) گوئی: باشه،
تو خودا ئایا خودا فه رمانی به تۆ کردوو که هه موو سائی مانگی ره مه زان
به روژی و بی؟ فه رمووی: (ئه ی خودا! تۆ به شایه د به که ئه مه وایه) گوئی: باشه،
تو خودا ئایا خودا فه رمانی به تۆ کردوه که ئه م زه کاته له ده وه له مه نده کانمان
وه ربگریت و ئه و جا دابه شی بکه یته وه به سه ر هه ژاره کانمان دا؟ فه رمووی: (ئه ی
خودایه! تۆ به شایه ت به که ئه مه وایه). جا پیاوه که گوئی: من با وهرم هی ناوه
به م نایینه ی که تۆ هی ناوته، وه من نوینه ری هۆزه که مم که له لای خۆمان
چاوه نواری من ده که ن هه تا هه وائی تۆ یان بۆ به رمه وه، وه من ضیمامی کوپی
شه له به م له خیالی به نی سه عدی کوپی به کرم. (تاج - ۲ - ۶۷ ز - ۲۵ ز - ۱۲۹۵).

باسی په خشی زانین

۵۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بِكِتَابِهِ رَجُلًا وَأَمَرَهُ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى عَظِيمِ الْبَحْرَيْنِ فَدَفَعَهُ عَظِيمُ الْبَحْرَيْنِ إِلَى كِسْرَى فَلَمَّا قَرَأَهُ مَرَّقَهُ فَحَسِبْتُ أَنَّ ابْنَ الْمُسَيَّبِ قَالَ فَدَعَا عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُمَزَّقُوا كُلُّ مُمَزَّقٍ). (الحدیث ۶۴ - أطرافه فی: ۲۹۳۹، ۴۴۲۴، ۷۲۶۴). (۵۳)

ئیبینو عه بباس (رهزای خودایان لێ بهی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهی) نامه یه کی
به ناوی خۆیه وه نووسی و به پیاویکا ناردی بۆ سه ر که وره ی ولاتی به حرمین،

که مونثیری کوپی ساوا بوو، ههتا نهو بیگه یه نی به کیسرای شای ئیرانی نه وکاته، جاکاتی کیسرا نووسراو ده کی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) ده خوینیت هوه دهیدرینئی! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بن) نرای لی کردن: که شهق و بهق کرین.

رافه و شیکردنه وه:

نهو پیاوهی کاغه زه کی پیغه مبه ری برد بو گه وره ی به حرمین عه بدوللای کوپی حوژافه ی سه می بوو، کیسرا نازناوی شای ئیرانه قه یسه ریش نازناوی هه موو پادشاهی کی رومه، نه م کیسرایه ناوی (پرویزی کوپی هوفری کوپی نهوشیروان) ه، نزاکی پیغه مبه ری لی گرا بوو کوپکی هه بوو ناوی شیرو بوو، خودا زالی کرد به سه ریدا، به خه نجه ر سکی در ی و گوشتی: (تاج - ۸ ل - ۱۱۳ = تاج - ۴ ز - ۴۲ ژ - ۴۵۱ ج - ۴).

۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَتَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِتَابًا أَوْ أَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ فَقِيلَ لَهُ إِنَّهُمْ لَا يَقْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا مَخْتُومًا فَأَتَا خَاتِمًا مِنْ فِضَّةٍ نَفْسُهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي يَدِهِ). (الحديث ۶۵ - أطرافه في: ۲۹۳۸، ۵۸۷۰، ۵۸۷۲، ۵۸۷۴، ۵۸۷۵، ۵۸۷۷، ۷۱۶۲) (۵۴)

نه نهس (پروزی خوی لی بن) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) نامه یه کی نووسی: یا ویستی نامه بنیری بو کیسراو قه یسه ری رومو بو نه جاشی پادشای حه به شه، ههتا بانگیان بکا بو سه ر ئایینی پیروزی ئیسلام، یارانی عه رزیان کرد: هه ر نامه یی مؤر نه کرابی نه مانه وهری ناگرن، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بن) نه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، مؤری (محمد رسول الله) ی لی هه لگه ند، هه ر نامه یه کی ده نارد بو که سی بهو نه نگوستیله یی مؤری ده کرد، نه نهس (پروزی خوی لی بن) فه رمووی: ئیستایش ده لی ی بریسه کی نهو نه نگوستیله یه له بهر چاومه که له په نجه تووته ی دهستی چه پی پیغه مبه ردا بوو.

راقه و شیکردنه وه:

١- ئەنگوستیلە ی زیو بو پیاو سوننه ته. ٢- مۆرکردنی نامە و شتی وا سوننه ته. ٣- نووسینه وه ی عیلم و زانست و ناردنی بو خەلکی تر لە موسولمان و غەیری موسولمان بە مەرجی خو ی دروسته. ٤- نەخشی ئەنگوستیلە که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای لاسەر به ی) سی دیپر بوو، دیپر یه که م (محمد) بوو، دیپر ی دوهم (رسول) بوو، دیپر ی سیهم (الله) بوو، لە خوار وه ده خویندرایه وه بو سه ره وه ئاوا:

الله

رسول

محمد

٥- پیغه مبه ر (دروودی خودای لاسەر به ی) جاروبار ئەنگوستیلە که ی ده کرده په نجه تووته ی دهستی چه پی، جاروبار یش ده ی کرده په نجه تووته ی دهستی راستی، که ده چه وو بو سه راو دایده که ند: (تاج- ٤ ل- ١٨ = تاج- ٣ ز- ٣٥- ٢٨٠٩ هه تا ژماره ٢٨٢١).

باسی: دانیشن له و شوینه دا که ریزی کۆره که کۆتایی دی

٥٩- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَمَا (هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ) إِذْ أَقْبَلَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ فَأَقْبَلَ اثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَهَبَ وَاحِدٌ قَالَ فَرَقَفَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةَ فِي الْحَلَقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَّغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنْ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ أَمَّا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ. (الحديث ٦٦ طرفه في: ٤٧٤). (٥٥)

ئەبو واقیدی لەیثی (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەمرگەوت دانیشتبوو، خەڵکەکەیش لەدەوری دانیشتبوون، خەریکی تاعەتی خودا بوون، لەوکاتەدا سێ کەس هاتن، دوانیان هاتنە بەرمووە بۆلای پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) وە یەکیکیان روڤیشت، گوتی: جا دوو کەسە کە لەدیار پێغەمبەر راوەستان تایەکیکیان کەلێنیکێ لەئەلقەهێ کۆرە کەدا بەدی کردو تیا دانیشت، وە ئەوی تریشیان لەپشتیانە وە دانیشت، وە سێهەمیشیان هەلێ توراندو روڤیشت. جا کە پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لێ بۆ وە فەرمووی: با باسی حالی ئەم سێ کەسەتان بۆ بکەم: یەکیکیان هانای بر دەبەر خوداو خودا هانای دا، یەکیکیشیام شەرمی کردو خودایش شەرمی لەو کرد، ئەوی تریشیان پستی هەڵکردو بەکۆری مەجلیسی ئێمە رازی نەبوو، خودایش پستی لەو هەڵکردو لێی تووڕە بوو.

رافە و شیکردنەو:

ئەبو واقیدی لەیثی (٢٤) فەرموودە لە پێغەمبەرەو گێراوەتەو یەکیکیان ئەم فەرموودە ئێرە کە پەسەندی هەردوو لایە لەبوخاریدا تەنها ئەم فەرموودە هەیە، لەسالی (٦٨) دا مردوو، حەفتاو پێنج سال ژیاو، لەمە کە وەفاتی کردوو، گۆرە کە لە گۆرستانی موهاجیرینە: (ت - ١١ - ٧٦ ف - ٢٢ - ١٤ ژ - ٩٩).

٦٠ - عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَعَدَ عَلَى بَعِيرِهِ وَأَمْسَكَ إِنْسَانٌ بِخِطَامِهِ أَوْ بِرِمَامِهِ قَالَ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ سَوَى اسْمِهِ قَالَ أَلَيْسَ يَوْمَ التَّحْرِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَأَيُّ شَهْرٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ فَقَالَ أَلَيْسَ بِذِي الْحِجَّةِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَى أَنْ يُبْلَغَ مَنْ هُوَ أَوْعَى لَهُ مِنْهُ).

(الحدیث ۶۷ - أطرافه فی: ۱۰۵، ۱۷۴۱، ۳۱۹۷، ۴۴۰۶، ۴۶۶۲، ۵۵۵۰، ۷۰۷۸، ۷۴۴۷). (۵۶)

ئەبوبەكره (رەزىي خۇداي لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەرۋژى جەزنى قوربان دا، لەمىنا، لەحەجى مائىناۋاىى دا بەسەر پىشتى وىترەكەى پىشىيەو وىتارىكى بۇ جەماوەرەكە دا. پىاۋى جەلەۋى وىترەكەى گرتبەو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەسەر پىشتى وىترەكە دانىشتبەو، لەوتارەكەيدا فەرموۋى: ئەى موسولمانەكان! ئەم رۆژە چۆن رۆژىكە؟ ئىمەيش بى دەنگ بوۋىن، پېغەمبەرىش تاماۋەى مات بوو، لەدلى خۇمان دا گوتمان: لەوانەىە ناۋىكى ترى توۋى لى بىن، بەلام فەرموۋى: ديارە كەئمە رۆژى جەزنى قوربانە، كەقوربانى تيا دەكرى، گوتمان: بەلى خۇيەتى. فەرموۋى: ئەى ئەم مانگە چۆن مانگىكە؟ ئىمەيش ديسان بى دەنگ بوۋىنەو، پېغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بىن) ديسان ماۋەى تر بى دەنگ بوو، ھەتا گومانمان بۇ ئەو رۆيشت كەناۋى ئەم مانگە دەگۆرىۋ ناۋى ترى لى دەنى بەلام فەرموۋى: ديارە ئەمە مانگى نۆمىنەىە كەحەجى تيا دەكرى. گوتمان: چۆن دەفەرموۋى وايە. فەرموۋى: دەبزەن كەسەرە مال و خويىن و ناموۋىستان لەيەكترى حەرامە، وەك چۆن تاوان كردن گەلى حەرامەو ناپەوايە، بەتايبەتى ئەگەر ئەو تاوانە لەم رۆژە زۆر بەرپەزەتانا بكرى كەوا لەم مانگە پىرۋەتانا، نەخاۋەلا لەم شارە پىرۋەىشتانا بكرى. فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بىن): ئاگاداربىن! بانامادەبوانى ئەم فەرمایشته رايان بگەيەنن بەنادياران، لەناوخۇتانا ھەرچى دەزەنەون لەم فەرموۋەو وىتارو روون كردنەوۋى شەرىعەتە بەپىئى ئەوانا رايان بگەيەنن بەيەكترى، سا بەشكوو حازرەكە ئەم زانست و فەرمایشتەنە رابگەيەننى بەكەسى كەئەو باشتر لىيان تى بگاۋ چاكترىش لەبەريان بكا). (رياض الصالحين - ۲۵۰ + تاج-۲ ل-۲۱۹ = ژ-۱۶۱۰ ز-۱۱۲).

ئەم فەرموودەییە بەلگەییە لەسەر:

۱- بایەخدان بەلەبەرکردن و راگەیانندنی فەرموودەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر) بەلکوو ئەرکی واپەرۆز ئەگەر خودفەرز (فرض العین) نەبێ سوننەتیکی گەورەییە.

۲- مژدەیی ئەوەی تێدایە کە فەرموودە زانی گەورەو شەریعەتزانێ چاک لەهەموو چین و چەرخێکا دەبن.

بیشری کۆری موفەفضەل، کە یەکیکە لە پیاوانی ڕشتەیی ئەم فەرموودەییە گشت رۆژی چوارسەد رکات نوێژی دەکرد، هەر رۆژنا رۆژی بەرپۆزوو دەبوو. عەبدوللای کۆری عەونیش کە یەکیکە تریانە، خاریجە لەبارەییەو دەفەرموی: (بیستو چورا ساڵ ھاوێی یەتی ئیبنو عەونم کردوو بە پێی ئاگاداریی من باوەر ناکەم کە لەو ماوە دوورو درێژدا فریشتەکان گوناھیان لەسەری نووسیوی).

۶۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا). (الحديث ۶۸ - طرفاه في: ۷۰، ۶۴۱۱). (۵۷).

ئەبووئەیل (بەزای خۆی لەسەر) فەرمووی: عەبدوللای کۆری مەسعوود (بەزای خۆیان لەسەر) دەستووری وابوو هەموو رۆژی پێنج شەموانی تەمێ و ئامۆزگاری دەکردن و دەعزی دەخویندەو بۆمان، رۆژی پیاوی پێی گوت: ئەو باوکی ئەو پەرەحمان! خۆزگەم هەموو رۆژی ئەم پەندو ئامۆزگارییەت بۆمان دەخویندەو. فەرمووی: ئەوێ من لەبەرئەو واناگەم چونکە حەزناگەم وەرستان بکەم، منیش وەک جارانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر) دەکەم، ئەو جارن ناوبەناو پەندی ئێمەیی دادەداو ئامۆزگاری بۆ دەخویندینەو نەبادا ئەگەر هەموو

(۵۷) أخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: الاقتصاد في الموعظة، رقم:

٦٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا). (الحديث ٦٩ - طرفه في: ٦١٢٥) (٥٨)

٦٣- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُعْطِي وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الثَّامَةُ قَائِمَةٌ عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ).

(الحديث ٧١ - أطرفاه في: ٣١١٦، ٣٦٤١، ٧٣١٢، ٧٤٦٠) (٥٩)

رافه و شیکردنه وه:

(٥٨) أخرجه مسلم في الجهاد والسيّر، باب: في الامر بالتيسير وترك النفي، رقم: ١٧٣٤=٤٥٠٣.

(٥٩) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: النهي عن المسألة، رقم: ١٠٣٧=٢٣٨٦.

بووه، له کۆتایی ته مه نیدا تووشی دهمخواری بووه، سه دو شه ست و سی
 فهرمووده ی له پیغه مبه رموه گیراوده ته وه، ههشت فهرمووده ی له بوخاریدا
 ههیه، پینجیشی له موسلیم دا ههیه، چواریان په سندی هه ردوو پیره: (ت ١-ل
 ٧٧-ز ١٤-ف ١-ژ ٩٨) + (ت ٥-ل ١٤٥ = تاج-٣-ل ٦٦٦-ز ٢٣-ج ٤).

٦٤- بروه (ز-٣-ف ٥٥) له گیرانه وهی ئیرهدا: ئیبنوعومهر (رهزای خودایان لئ بئ)
 دمفه رموی: جاری له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا دانیشتبووین، کوروی
 دارخورمایان هی نا بو ی، فهرمووی: درهختی ههیه گلاکه ی هه ئناوهری .. تا
 کۆتایی فهرمووده که.

٦٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسُلْطَ عَلَى هَلَكِهِ فِي الْحَقِّ
 وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعْلِمُهَا). (الحديث ٧٣ - أطرافه في:
 ١٤٠٩، ٧١٤١، ٧٣١٦). (٦٠)

ئیبنوومه سعود (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودای لسمه بئ)
 دمفه رموی: (حه سوودی و به خیلی پی بردن به کهس دروست نییه بهم دوو
 کهسه نه بی: به پیاوی خودا مالی پی بداو خۆشی دمستی تی بجی له پریگه ی
 راست دا داغانی بکا، دوهم به پیاوی که خودا دانایی و زانستی به سوودی پی بدا،
 جا هه م خۆی رهفتاری پی بکاو هه م له نیوانی خه لکا حوکمی پی بکاو هه م
 فیری خه لکی تریشی بکا، به تایبه تی له گه ل فیرخوازانی نه و زانسته دریغی
 نه کا) مه به ست له حه سوودی و به خیلی پی بردن خۆزگه پی بردنه.

۶۶- عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ضَمَّنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْكِتَابَ). (الحديث ۷۵ - أطرافه في: ۱۴۳، ۳۷۵۶، ۷۲۷۰). (۶۱)

ئىبنوعەبباس (پەزى خواھان لى ھى) ھەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر ھى) گوشىمى بەسىنگىيەوھە ھەرمووى: ئەى خودايە! فىرى زانستى قورئانى ھەرموو (ت - ۵ل ۱۲۱ف - از - ۲۱ = تاج-۳ ل- ۶۴۲ ژ- ۳۳۸۱، ۳۳۸۲، ۳۳۸۳).

رافە وشىکردنەوھ:

عىكرىمە يەككىكە لەپىاوانى پشەتى ئەم ھەرموودەيە، ھەقى ي ئىبنوعەباس بوو، بەندەيشى بوو، بەرەگەز بەرپەرە، خەلكى مەغرىبە، ھەدىشى لەزۆر لەھاوړپيان وەرگرتوو، يەككىكە لەزانا گەورەكانى سەردەمى خو، قورئانزانيكى چاك بوو، ئەيوب و خاليدولحەذە ھەقى ي بوون، دەليين گوايە لەبيرو باومردا ھەوا خواى خەوارىچ بوو، نافىعو كەسانى تر تۆمەتى درويان لى دەدا، جيگەى متمانەى بوخارى يە، بەلام موسليم بەمەرچى ھەرموودەى عىكرىمە دەگىرپتەوھە كە طاووس و سەعيدى كورى جوبەيىرى لەگەل دابى، بۆرە گلەيى لەبوخارى دەكرى لەسەر عىكرىمە كەنەدەبوو ھەدىشى عىكرىمە لەبوخارى دا رىوايەت بكا، واتە عىكرىمە لەپىاوانى مەرچى بوخارى يە بەلام لەپىاوانى مەرچى موسليم نييە، بەلام بەسە بو ھەضلى عەكرەمە كە جيگەى متمانەى امامى بوخاريە، عىكرىمە گەپرەدە بوو، بەولاتانا دەسووراپەوھە، كاتى ئىبنوعەبباس دەمرى عىكرىمە ھىشتا ئازاد نەبوو، عەلى كورى ئىبنوعەباس دەيفرۆشى بەخالىدى كورى مەعاوييە بەچوار ھەزار دىنار! عەكرەمە پىي دەفەرموى: (ھەموو عىلمەكەى باوكتت فرۆشت

به چوار هزار دینار! نهویش په شیمان ده بیته وه و سه ودا که
هه لده و ده شینیت هوه و نازادی ده کا، له مه دینه له ته مه نی هه شتا سالی دا مردووه،
رحمهت و رمزای خودای لی بی.

٦٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَقْبَلْتُ رَاكِبًا عَلَى حِمَارٍ
أَتَانُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ قَدْ نَاهَزْتُ الْإِخْتِلَامَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِمَنْىَ
إِلَى غَيْرِ جِدَارٍ فَمَرَرْتُ بَيْنَ يَدَيْ بَعْضِ الصَّفِّ وَأَرْسَلْتُ الْأَتَانَ تَرَعُ فَدَخَلْتُ فِي
الصَّفِّ فَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ عَلَيَّ). (الحديث ٧٦ - أطرافه في: ٤٩٣، ٨٦١، ١٨٥٧، ٤٤١٢). (٦٢).

ئيب نوچه بباس (رمزى خودايان لى بي) فه رمووى: ميړدمنال بووم، خه ريکبووم بالق
ده بووم، به سواری گویدر یژی هاتم پیغه مېهر (درووى خودای لى سمر بي) له وکاته دا له مینا
به رنو یژی بو خه لکه که ده گرد، هیچ روی له دیوارو شتی وایش نه بوو که بیکا
به بهر به ست (سوتره)، منیش به سواری گوئ در یژه که، که دیله که ر بوو، چوومه
پیشه وه، ته نانهت به بهر ده می هندی پریزیش دا رویشتم، نه و جا دابه زیم و دیله
که ره که م بهر لا کرد بو له و مران و خوّم چوومه ناو پریزی نو یژه که وه، وه که سیش
بو نه مه ره خنه ی لی نه گرت! له گیرانه ویه کی موسلیم و تیر میزید: ما که ره که
به بهر ده می شياندا تیپه ری و هیچ نو یژه که شی نه برین، نیتر هندی که س ئیستا
له سمر چ بیرو باور پی له خو یانه وه ده ئین: که رو سه گو ژن به بهر نو یژدا برؤن
ده پرن؟! (ت - ١ - ٢٤٣ = ز ٧١- ژ ٤٦٥، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤١٦، ٤٦٧، ٤٦٨).

وهک لهم فه رمو وده وده در ده که وئ ره سیده بوون مه رج نییه بو هه لگرتن
(تحمل) ی فه رمو وده و زانست، گرنګ نه ویه راوی له کاتی و مرگرتن و بیستن
دا فامیده (ممیز) بی.

٦٨- عَنْ مَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (عَقَلْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَجَّةً مَجَّهَا فِي وَجْهِهِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسٍ سِنِينَ مِنْ دَلْرِ). (الحديث ٧٧ - أطرافه في: ١٨٩، ٨٣٩، ١١٨٥، ٦٣٥٤، ٦٤٢٢).

مهحموودی کو ری ره بیع (رمزی خوی لبی) فهرمووی: له بیرمه جاری پیغه مبهر (دروودی خودی لمسر بی) قومی ناوی له دولچهیی کرده دهمی و پرزاندی له دهم و چاوم، نه و دهمه پینج سالان بووم.

لهم فهرموودیه دا نه مهی تیدایه: گالته له گهال منالدا دروسته، مهحمود بیت و فهرو مووفه رکی لهو ناوه و مرگرتووه، مهحموود چه زه رتی دیوه که واته داده نری به هاورپی پیغه مبهر (دروودی خودی لمسر بی) گهرچی زور منالیش بووه که دیویتی، مهحموود نه وه دوچار سال زیاه.

٦٩- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَبِلَتِ الْمَاءَ فَأَلْبَتِ الْكَلَّا وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَتَفَعَّ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا وَأَصَابَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ أُخْرَى إِمَّا هِيَ قِيعَانٌ لَّا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلًّا فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَهُ فِي دِينِ اللَّهِ وَتَفَعَّاهُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعِلِمٌ وَعَلَمٌ وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ). (الحديث: ٧٩). (٦٣)

نه بو موسای نه شعهری (رمزی خوی لی بیت) فهرمووی: چه زهرمت (دروودی خودی لمسر بی) فهرمووی: نه هیدایهت و رینمونوی و زانسته که خودا به مندا ناردوویه تی بو نه و خه لکه، وهک بارانیکی زوری به فهرو وایه که بباری له خاک، به شیکی خاکیکی پاک و به پیز بی و باراناوه که بگریته خوی و

لەوەر و گایەکی زۆری پێ سەوزیبی، وەبەشیکی تری زەویەکی رەقەن و رووتەن بێ، شینایی و سەوزایی نەپوین، بەلام ئاوەکە قووت نەداتەو، بەلکوو گلی بداتەو و ببی بە ئەستێر و گۆماو و کانیاو و خودا بیکاتە مایە خێر و خۆشی و سوود بۆ مەردوم، بەم پەنگە: هەم خۆیان لێی بخۆنەو و هەم ئاژەل و مالاتی پێ ئاوبەن و هەم کشتوکالی لەبەرابەن، وە بەشیکی تریشی دەستانی و شۆرمەکات بێ، نەئاو گل بداتەو و نەلەومیش بپوین. جا ئەم خاک و بارانە نموونە و وێنە بۆ ئەو کەسە خودا پێداوانە کە لەئایینی خودا شارمژادەبن و بەفەرمانی خودا لەم ئایینی منە سوود و مەردەگرن و هەم خۆیان فیڕی زانین دەبن و هەم خەلکی تریش فیڕ دەکەن، بەهۆی ئەوەوە لەهەردوو جیهانا سەریان پێی بەرز دەبێتەو، هەر وەک نموونە و وێنەشن بۆ ئەو کەسانەیش کە سەریان پێی بەرز نابێ، ئەو هیدایەت و دینە راستە کە خودا بەمانا ناردوویەتی ئەوان نایانەوی و وەری ناگرن: (ریاض ۱-ل ۷۸-ف ۷-ز ۱۶-ژ ۱۶۲/۷ + تاج ۱-ل ۸۵-ف ۴-ز ۱۵-ژ ۱۱۲).

۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيُثْبِتَ الْجَهْلُ وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا). (الحديث ۸۰ - أطرافه في: ۸۱، ۵۲۳۱، ۵۵۷۷، ۶۸۰۸) (۶۴)

ئەنەس (پەڕەزەخوازی ئەبۇ ئەنەس) فەرمووی: بەخودا فەرموودەیی دەگێرەمەو بۆتان، کە لەپاش من کەس نەگێرێتەو بۆتان: خۆم لە پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو (مەرووی خودای لەسەر بێ): یەکیکە لەنیشانەکانی نزیکبوونەوی قیامەت: کە بەرەبەرە زانین و عیلمی دینی هەڵدەگیرێ و نامێنێ و جەهل و نەزانی بەکاروباری ئایینی پەرمەستێنێ و بڵاودەبێتەو ئارەق بەزۆری و بەناشکرا دەخورێتەو شەروالپێسی دەبێ بەباو و ناشکرا دەبێ، وەبەهۆی شەرو شۆرو

ثاشووبه وه پياو كه م دهبى و ژن زور دهبى، هه تا واى لى دى كه په نجا ژن يه ك پياو دهبى به سه ره پهرشكاريان!) (ت- ٣- ل- ٢٣٧- ژ- ٢٣٥١- ز- ٩٢).

٧١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأُحَدِّثَنَّكُمْ حَدِيثًا لَّا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنَّ يَقِلَّ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا وَتُكْثَرَ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ الرَّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقِيمُ الْوَاحِدُ). (ف - بروانه: ذمارة/ ٧٠).

٧٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَبْنَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرَّيَّ يَخْرُجُ فِي أَظْفَارِي ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالُوا فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْعِلْمُ). (الحديث ٨٢ - أطرافه في: ٣٦٨١، ٧٠٠٦، ٧٠٠٧، ٧٠٢٧، ٧٠٣٢) (٦٥)

ثيبنوعومهر (رمزي خودبهان لى بن) فهرموى: ژنه وتم له پيغه مبهري (درودى خودى لى سمر بن) دهيفه رموى: جارى خه وتبووم، له خه ما كاتيكم زانى پيالهي شريان بوهينام، جا خوّم ليم خواردموه ههات تهواو تهواو پاراو بوومو شير له سهري په نجه كانم وه سهري ده كردو له لووتمه وه دهاته وه، نينجا پاشماو كهى خوّم دا به عومهرى كورى خه طاب. عهرزيان كرد: نهى پيغه مبهري خواا نه وه به جى لى دمدميته وه؟ فهرموى به زانين. (٥- ل- ٢٠ = ٤- تاج- ٣- ژ- ٣٢٤٦، ٣٢٤٥).

٧٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِمِنَى لِلنَّاسِ يَسْأَلُونَهُ فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ فَقَالَ أَذْبَحْ وَلَا حَرَجَ فَجَاءَ آخَرُ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَتَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ قَالَ أَرَمَ وَلَا حَرَجَ فَمَا سَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قُدِّمَ وَلَا أُخِّرَ إِلَّا قَالَ أَفْعَلْ وَلَا حَرَجَ). (الحديث ٨٣ - أطرافه في: ١٢٤، ١٧٣٦، ١٧٣٧، ١٧٣٨، ٦٦٦٥). (٦٦)

(٦٥) اخرجه مسلم في فضائل الصحابة: باب: فضائل عمر (رضي الله عنه) رقم: ٢٣٩١ = ٦١٣٩.

(٦٦) اخرجه مسلم في الحج، باب: من حلق قبل التحر او نحر قبل الرمي، رقم: ١٣٠٦ = ٣١٤٣.

عہدو لّای کوری عہمری کوری عاص (ہرمزی خودمان لے ہی) فہرمووی: پیغہمبہری
 خوا (دروودی خودی لسمہر ہی) لہحہجی مائٹاواوی دا، لہمینا، راوہستا ہتا موسولمانان
 پرسیری لے بکہن. پیاوئے ہات گوتی: قوربان! نہمزانی لہپیش قوربانی
 کردندا سہرم تاشی؟ فہرمووی: قوربانیکہت سہر بپرہ قہیناکہ. پیاویکی تر
 ہات گوتی: نہمزانی لہپیش رجم کردنی شہیتاندا قوربانیم سہربریوہ؟
 فہرمووی: رجمی شہیتان بکہ قہیناکا، نیتر ئہو رۆژہ ہہرجی یان لے ی
 دہپرسی لہبارہی ہہر شتیکہوہ بواہیہ، کہپیش خرابوو بی، یادوا خرابووی،
 ہہر دمیفہرموو: بیکہ قہیناکہ : (ت-۲ ل-۲۸ ف-۴ ز-۱۱۱ ژ-۱۶۰۶).

۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 (يُقْبَضُ الْعِلْمُ وَيَظْهَرُ الْجَهْلُ وَالْفِتْنُ وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ) قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا الْهَرْجُ؟
 فَقَالَ: هَكَذَا يَبْدُو فَحَرْفُهَا كَأَنَّهُ يُرِيدُ الْقَتْلَ. (الحديث ۸۵ - أطرافه في: ۱۰۳۶،
 ۱۴۱۲، ۳۶۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵،
 ۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱).

ئہبوہورہپرہ (ہرمزی خوی لے ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہی) فہرمووی:
 (بہرہ بہرہ زانستو عیلمی ئایینی ہلہدہگیرئو نامینئو جہہلو نہزانی
 بہکاروباری ئایینی پہرہدہستینئو بلاودہبیئتہوہو، فہرتہنہو ئاژاوہ
 پہرہدہستینن و راوڑووت و تالانی و پرو زور دہبن! دنیا دمبی بہناخوران و
 بوخوران. عہرزیان کرد: قوربان! ناخوران و بوخوران چییہ؟ بہدہستی
 فہرمووی: (مہبہست ئہمہیہ) راوی دمفہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہی)
 بہدہستی ناماژہی بو کوشتن کرد) : (ب-۱۱ ل-۹۱ ف-۶ = ز-۹۱ ژ-۱۳۶).

۷۵- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا
 شَأْنُ النَّاسِ؟ فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ فَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ قُلْتُ آيَةٌ؟
 فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَيْ نَعَمْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّانِي الْعَشِيُّ فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي
 الْمَاءَ فَحَمِدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتْنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْ

شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أَرِيْتُهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَأَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ مِثْلَ أَوْ قَرِيبَ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ يُقَالُ مَا عَلِمْتُكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُؤْمِنَةُ لَا أَذْرِي بَأَيِّهِمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى فَأَجَبْنَا وَابْتَعْنَا هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا فَيَقَالُ نَمْ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنْ كُنْتَ لَمُوقًا بِهِ وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرْتَابُ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ لَا أَذْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ. (الحديث ٨٦ — أطرافه في: ١٨٤، ٩٢٢، ١٠٥٣، ١٠٥٤، ١٠٦١، ١٢٣٥، ١٣٧٣، ٢٥١٩، ٢٥٢٠، ٧٢٨٧) (٦٧)

نه سمانی کچی نه بوبه گر (همزی خوی لست بهن) فهرمووی: چووم بولای عانیشه ی خوشکم، نویژی رۆژگیرانی دهکرد، گوتم نهو خه لکه چییانه بوچی وا شله ژاون؟ عانیشه ییش ناماژه ی کرد بو ناسمان که خۆرگیراوه، سه یریشم کرد که وا خه لکه که له پشت پیغه مبه ره وه نویژی خۆرگیران دهکهن، عانیشه (همزی خوی لست بهن) گوته: (سبحان الله). منیش گوتم نهو خۆرگیرانه نایهت و نیشانه یه بو سزایی که وا به ریوه، ههتا بهنده کان هۆشیار ببه وه پیی؟ نهویش به سه ری ناماژه ی کرد: به ئی وایه (و نه مه سه رهتای سزایه، خوای گه وه ده فهرمو ی: (وما نرسل بالآیات إلا تخويفاً) ئیتر منیش له گه ئیان دا دهستم کرد به نویژ، نویژه که دریژه ی کیشاو رۆژه که ییشی زۆر گهرم بوو، له به ره نه وه بوورانه وه زۆری بو هینام و دلم له سه ره خو چوو، ههتا دهستم کرد به ئاوپرژان له پروم و هه ندی ئاوم کرد به سه ره سه رماو هۆشم هاته وه. له پاش نویژه که پیغه مبه ره (دروودی خو دای له سه ره بهن) و تاریکی خوینده وه، له سه ره تاوه سوپاس و ستایش و وه سپییکی جوانی خو دای گه وه ی کردو فهرمووی: نهو هیشی که نه مدی بوو له م شوین و مه قامه م دا بینیم، ههتا به هه شت و دۆزه خیشم بین ی!

وہ سرووشم بڑا ہات: کہ نیوہ لہناو گۆرہ کانتاندا بہ سہختی تاقی دہ کریئہ وہ،
 وہک ئہو تاقیکردنہ وہ سہخت و ناخوشہی کہ لہ سہردہ می جہ جالہ کویرہی
 جادوو گہردا روو دہدات. فاطیمہ کہئم فہر موودہیہ لہئہ سمای نہنکیہ وہ
 دہگیر پتہ وہ فہر مووی: نہنکم یاوای گوت یاگوتی: فہر مووی: لہچہ شنی
 تاقیکردنہ وہی جہ جالہ کویرہی جادوو گہر ہر کہ سہتان لہناو گۆری خوی دا
 تاقی دہ کریئہ وہ: دوو فریشتہ کہ ناویان نہکیرو مونکەرہ، دہچنہ
 ناو گۆرہ کہ وہو مردو وہ کہ دادہ نیشینن و پیی دہلین: باومرپت چہ دہربارہی ئہم
 پیاوہ، واتہ: چی لہ بارہی موحمہ مہدوہ دہزانی؟ جا ئہ وہی بروادارو
 موسولمان بی، یا فہر مووی: ئہ وہی باومرپداری متمانہ داربی دہلئ: ئہ مہ
 موحمہ مہدہ پیغہ مہر و فروستادہی خودایہ، بہ لگہی رؤشن و ریگہی راستی
 پی نیشان داوین، بؤیہ ئیمہ پیش باومرمان پیی ہیئاوہو شوین ئایینہ کہی
 کہ و تووین، ئہ مہ موحمہ مہدہ، سی جار باومر بہ موحمہ مہد تازہ دہکاتہ وہ
 (چونکہ لہ سہرہ تای وہ لامہ کہیہ وہ دہلئ: ئہ مہ موحمہ مہدہ، دووہم دہلئ:
 پیغہ مہر و فروستادہی خودایہ، سییم لہ کوتاییدا دیسان دہلئتہ وہ: ئہ مہ
 موحمہ مہدہ) ئہو جا فریشتہ کان پیی دہفہر موون: بہ خوشی بخوہ وہ خہوی
 خیرت بی، ئیمہ خویشان دہمانزانی کہ تو بہ راستی بہ بی گومان باومرپت پیی
 ہہیہ، فہر مووی: بہ لام ئہو ہیشی ناپاک بی، یا گوماندار بی - واتہ: دوودل بی -
 دہلئ: نازانم ئہم پیاوہ چہو چی نییہ، چاوم لہدہمی خہلک بووہ، ئہوان
 چییان گووتو وہ منیش بڑا چاولیکہری گووتو مہ!).

شیکردنہ وہ: ئہ سماء کچی ئہبوبہ کری صدیقہ (ہرمزی خوہان لی بی)، خوشکی باوکی
 ی عائیشہی ہاوسہری پیغہ مہرہ، خوشکی ہہقی عہدوللای کوری
 ئہبوبہ کرہ، ژنی حہزرمہی زوبہ ہیرہ، ناودارہ بہ (ذات النطاقین) لہ پیش کوچ
 دا بہ بیست و حہوت سال لہ دایک بووہ، ہہژدہم کہس بووہ کہ موسولمان
 بووہ، پہنجاشہش فہر موودہی لہ پیغہ مہرہ وہ (درویدی خودی لہسر بی) گیراوتہ وہ،

ههژده فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه، ههژدهیشی لهموسلیم دا ههیه، چواردهیان پهسهندی ههردوولایه، کهواته سهرجه می فهرموودهکانی لهبوخاری و موسلیم دا دهکاته $۱۴ + ۴ + ۲۲ = ۴۰$ فهرمووده. لهپاش شههید بوونی عهبدوللای کورپی، لهمهکهکه، لهسائی جهفتاوسئی ی کۆچیدا لهتهمهنی سهه سائی دا کۆچی دواپی کرد، کهومفاتی کرد هیچ ددانی نهکهوتبوو، نهقلیشی ساغو تهواو بوو (رمزی خوی لی یه).

نهم حوکمو بریارانه لهم فهرموودهیه ومردهگیرین:

- ۱- بهههشت و دۆزهخ ئیستا ههن و دروست کراون.
- ۲- سزای گۆر ههیهو راسته و مردوو لهناوگۆرپدا زیندوو دهکریتهوهو قسه و گوفتوگۆی لهگهل دا دهکری و خهوی لی دهکهوی!
- ۳- پرسپاری نهکیرو مونکهر لهگۆرپدا لهمردوو راسته و ههقه، کهلهبارهی خواو پیغه مبهری خوداوه پرسپاری لی دهکهن.
- ۴- ههئسانی جهجال و پهیدا بوونی چهسپاوهو رۆژی لهپۆژان پرووده.
- ۵- نویژی خۆرگیران سوننهته و سوننهته قورئانی بهدوو و دریزی تیادا بخویندری.
- ۶- نویژی خۆرگیران بۆ ژنیش سوننهته، وهک ههموو جهماعهتکردنی لهپاش ریزی پیاوانهوه دمبن.
- ۷- دروسته پرسپار لهنویژکهر بکری لهناو نویژهکهیدا.
- ۸- قسهکردن لهناو نویژدا قهدهمغهیه.
- ۹- ئامازه کردن و شت پی نیشانندان لهناو نویژدا ئهگهر لهبهر پیداوایستی بوو دروسته و کهراههت و ناباشی نییه.
- ۱۰- کاری سووکهلهو کهم نویژی پی پووج نابیتهوه.

۱۱- له دوا نوږزی روژگیرانه وه وتار سوننه ته.

۱۲- تهنیا نه هلی یه قین نه هلی نه جاتن، مروی ناپاک و دوودل و بیږوا حالیان چون یه که وه هرسئ لا به بیږوا داده نرین: (ت ۱ ل ۱۱ هه تا ل ۷۰ ۴ + ت ۱ ل ۵۸۰ ف ۲ + ف ۳ + ف ۴ ز ۲۲۴ ژ ۱۱۴۵ هه تا ۱۱۵۴) هه روا پروانه عومده (ج ۱ ل ۹۳).

جا کاتئ به وردی سهرنجی هه موو گیرانه وه کانی ئه م فه رمووده یه ت دا له و کتیب و بابانه دا که تیا یانا ریوایه ت کراوه، بو ت دمرد که وئ که عیلمی حه دیث ج دم ریایه کی بی په یه، ومزور به ی مه لاکانی ئه م سهردمه چه نده ئی بی ناگان!

۷۶- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ تَزَوَّجَ ابْنَةُ لَأَبِي إِهَابِ بْنِ عَزِيزٍ فَأَتَتْهُ امْرَأَةً فَقَالَتْ إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُ عُقْبَةَ وَالَّتِي تَزَوَّجَ بِهَا فَقَالَ لَهَا عُقْبَةُ مَا أَغْلَمَ أَلَكِ أَرْضَعْتَنِي وَلَا أَخْبَرْتَنِي فَرَكِبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ وَقَدْ قِيلَ فَقَارَفَهَا عُقْبَةُ وَكَتَحَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ). (الحديث ۸۸- أطرافه في: ۲۰۵۲، ۲۶۴۰، ۲۶۵۹، ۲۶۶۰، ۵۱۰۴).

عوقبه ی کوری حارث (همزی خوی لب بن) فه رمووی: ژنیکم ماره کرد، کچی نه بوئیها بی کوری عه زیز بوو، ئافره تیکی ره sman ئی په یدا بوو دهیگوت: مه مکم داوه به هه ردووکتان، منیش پییم گوت: من ناگام له شتی وانیه که تو مه مکت دابی به من، هه تا نیستایش قسه ی وات به من نه گوتوو، نه و جا سوار بووم و چووم بولای پیغه مبه ر (دروودی خوی لب سمر بن) له مه دینه و لییم پرسى، فه رمووی: چۆن ده بی، تازه گوتراوه که شیرتان به یه که وه خواردوو، نه و ژنه به قسه ی خوی ده ئی گوايه مه مکی داوه به هه ردووکتان واز له و نیشه بی نه، عوقبه یش لیی جیا ده بیته وه و ژنه که شووده کات به میردیکی تر.

رافه و شیکردنه وه:

عوقبه (همزی خوی لب بن) سه حابی یه، روژی نازا کردنی مه که که موسولمان بووه، سی فه رمووده ی له بوخاریدا هه یه له موسلیم دا فه رمووده ی نییه، نه بوداوودو

نه سانی و تیر میزی فه رمووده ی عوقبه یان گپړاودته وه: (ت- ۳ ل- ۷۱ ف- ۴ = تاج- ۲ ز- ۲۰ ژ- ۲۰۷۹ ج- ۴).

۷۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَجَارٌ لِي مِنَ الْأَنْصَارِ فِي بَنِي أُمَيَّةَ بْنِ زَيْدٍ وَهِيَ مِنْ عَوَالِي الْمَدِينَةِ وَكُنَّا نَتَّابِئُ النَّزُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ يَوْمًا وَأَنْزِلُ يَوْمًا فَإِذَا نَزَلْتُ جِئْتُهُ بِخَبَرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْوَحْيِ وَغَيْرِهِ وَإِذَا نَزَلَ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ فَتَزَلَّ صَاحِبِي الْأَنْصَارِيُّ يَوْمَ تَوَيْتِهِ فَضْرَبَ بَابِي ضَرْبًا شَدِيدًا فَقَالَ أَأَنْتَ هُوَ؟ فَفَرَعْتُ فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ قَدْ حَدَّثَ أَمْرٌ عَظِيمٌ قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ فَإِذَا هِيَ تَبْكِي فَقُلْتُ طَلَّقَكُنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ لَا أَذْرِي ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ وَأَنَا قَائِمٌ أَطَلَّقْتَ نِسَاءَكَ؟ قَالَ لَا فَقُلْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ). (الحديث ۸۹ - أطرافه في: ۲۴۶۸، ۴۹۱۳، ۴۹۱۴، ۴۹۱۵، ۵۱۹۱، ۵۲۱۸، ۵۸۴۳، ۷۲۵۶، ۷۲۶۳) (٦٨)

عومه ر (همزای خوی لن به) - فه رمووی: من و دراوسییه کی نه نصاریم له ناو خیلې به نو نوممیه ی کورې زهیدا بووین، که نه م خپله گونديکې له گونده کانی دهو روبه رې مه دینه، که چه ند گونديکې له لای سه رووی مه دینه وه، له لای خوړه لاتیه وه، ناسراون به (عه والی مه دینه) هه یانه دوو میل له مه دینه وه دووره، هه یانه هه شت میل لی یه وه دووره، من و نه م هاوسییه م به سه ره ده چووین بو خرمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به) بو هه وال زانین و دهنگوباسی سرووش و شتی وا، دراوسییکه م که ناوی عوتبانی کورې مالیک بوو، روژی نه و دادمبه زی بو ناو شارو روژی من دادمبه زیم، نه و روژی که من دادمبه زیم هه والی نه و روژم بو ی ده برده وه له باره ی سرووش و شتی واوه، که نه ویش دادمبه زی هه مان شتی ده کرد. له و سه رده مه دا مه ترسیمان له پاشایې له پاشاکانی غه سسان هه بوو، وامن بیستبوو که دیه وی به له شکروه بیته

سهرمان، زور لیئی دفترساین، نهو لهسه‌ره‌ی خوڤا دابه‌زی و هاته‌وه له‌ناکا و ته‌ماشام کرد نهو هاوړئ نه‌نصاراییه‌م به‌توندی دای له‌دەرگا و گوتی: بیکه‌ره‌وه، بیکه‌ره‌وه! نه‌رئ خوڤی له‌وئ یه؟ منیش شه‌له‌زام و دەرچووم بۆلای، گوتم: دیاره کابرای غه‌سسانی هاتۆته سهرمان! گوتی: به‌لکوو له‌وه خراپ‌تریش رووی داوه، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر به‌ن) که‌ناری له‌خیزانه‌کانی گرتووه!

منیش رویشتم بۆ مه‌دینه‌و چووم بۆلای چه‌فصه‌ی کچم ته‌ماشام کرد واده‌گری، گوتم: نه‌وه چییه؟ پیغه‌مبهر ته‌لاق داون؟ گوتی: نازانم. ئینجا چووم بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر به‌ن) به‌رله‌وه دابنیشم ههر به‌پێوه لێم پرسی: ئایا ژنه‌کانت ته‌لاق داوه؟ فهرمووی: (نه‌خه‌یر) له‌خۆشی یاندا گوتم: (الله اکبر). (ت- ۷ ل- ۲۰۶ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۴۷ ژ- ۴۱۷۹ ج- ۴).

۷۸- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَكَادُ أَذْرِكُ الصَّلَاةَ مِمَّا يُطَوَّلُ بِنَا فُلَانٍ، فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْ يَوْمِنِذٍ، فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ مُتَقَرُّونَ فَمَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمْ الْمَرِيضَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ). (الحديث ۹۰ - أطرافه في: ۷۰۲، ۷۰۴، ۶۱۱۰، ۷۱۵۹) (۶۹)

نه‌بومه‌سه‌عوودی نه‌نصارى (ره‌زى خودایان له‌سهر به‌ن) فهرمووی: پیاوئ گوتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! له‌بهر فیساره‌که‌س له‌جه‌ماعه‌ت دوا ده‌که‌وم چونکه نه‌وه‌نده‌ی درێژ ده‌کاته‌وه بۆمان، منیش زه‌بوونم توانای نه‌وه‌م نییه‌! نه‌بومه‌سه‌عود فهرمووی: هه‌رگیز له‌نا‌موژگاری کردندا وه‌ک نه‌و رۆژه‌ ناوا پیغه‌مبهرم به‌توره‌ی نه‌بینیوه. ئنجا فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر به‌ن): نه‌ی موسولمانینه‌! هه‌ندئ له‌ئێوه مه‌ردوم دهره‌ویننه‌وه‌و به‌نویژى دوورو درێژ خه‌لک له‌مزگه‌وت و نوێژى جه‌ماعه‌ت ده‌ته‌کێننه‌وه، جاهه‌رکامێکتان

پیشنویزی هەر نوێژی دهکا بۆ ئەم خەڵکە بانوێژیکی کورتی ریکوپیکیان بۆ بکا، چونکە ئەو خەڵکە هەیانە لازەبوونە، هەیانە پیرە، هەیانە ئیش و کاری تری هەیه و پەلەیهتی، بەلام ئەگەر یەکیکتان بەتەنها خۆی نوێژی دەکرد، ئەووە چەندئ ئارمزوو دهکا بانهوهندهی درێژ بکاتهوه (ش/ د/ ت/ ن: ت - ال - ۲۸۴ ف - ۲۲ - ۱۲۷ ژ- ۷۶۳) واتە: لەسەر فەرمايشتی تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، بەگوردی، لاپەرە سی سەدو هەشتاو چوار، فەرموودهی دوهم، زنجیره ی سەدوبیست و حەوت ژمارە: ۷۶۳ چاپی چوارەم، ئەم فەرموودهیه شهیخان و ئەبوداوودو تەرمەژی و نەسائیش گیراویانەتەوه. ئیتر لەهەر شوینی ئەم هیمايانە هەبوو هەروا).

۷۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ اللَّقْطَةِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اِغْرِفْ وَكَأَهَا أَوْ قَالَ وَغَاءَهَا وَغَفَّاصَهَا ثُمَّ عَرَّفَهَا سَنَةً ثُمَّ اسْتَمْتَعَ بِهَا فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَذَّهَا إِلَيْهِ قَالَ فَضَالَّةُ الْإِبِلِ؟ فَقَضَبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ أَوْ قَالَ احْمَرَّ وَجْهَهُ فَقَالَ: وَمَا لَكَ وَلَهَا مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا تَرُدُّ الْمَاءَ وَتَرْعَى الشَّجَرَ فَذَرُهَا حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا قَالَ فَضَالَّةُ الْغَنَمِ؟ قَالَ: لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ). (الحديث ۹۱ - أطرافه في: ۲۳۷۲، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۶، ۲۴۳۸، ۵۲۹۲، ۶۱۱۲). (۷۰)

زەیدی کوری خالیدی جوھەنی (زەوی خۆی لێ یە) فەرمووی: بیاوی لەبارە ی شتی دۆزراووه له پێغه مبهري پرسی: حوکمی مالی دۆزراوه چیه؟ فەرمووی (درووی خۆی لەسەر یە): دەمبین و پریاسکەو بوخجەو توورەکەکی نیشانە بکە، وەهەتا سالی ناو نیشانی هەتبدە، جا ئەگەر لەو ماومیهدا خاومنهکی پەیدا بوو ئەووە بیدەرەوه پێی، ئەگینا چی لی دەکە ی بیکە.

گوتی: ئەی برپاری وشتی بزر چییە؟ فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): دەخڵت نەبێ بەسەرپەوهو دەغلی مەکە، ئەو کوندهو پیلای خوی پێیە، بوخوی ناودەخواتەوهو لەومرپەخوا هەتا خاوەنەکە دەیدۆزیتەوه.

گوتی: ئەی برپاری بزن و مەری گومبوو چییە؟ فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): ئەگەر تۆ نەیبەیتەوهو خاوەنەکەشی نەیدۆزیتەوه دیارە کەگورگ دەیخوا! : (ت - ۱۲ - ۳۷۸ ز - ۱۸۴ ف - ۲+۳+۴ = ۹ - ۱۹۶۰، ۱۹۶۱، ۱۹۶۲).

شیکردنەوه:

زەید (۸۱) فەرموودە هەیه، لەبوخاریدا پێنجی هەیه لەتەمەنی (۸۵) سالییدا لەکووفە مردوو.

پەيوەندی ئەم فەرموودە بەباسی زانستەوه لەویدا یە کەدەفەرموو: (فَقَضِبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ) پیاو کە کەلە پێغەمبەری پرسی: ئەی برپاری وشتی بزر بوو چییە؟ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) واتوو پەبوو هەردوو سەرکوڵمەکانی سوور هەلگەران، فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): دەخڵت نەبێ بەسەرپەوهو... تاد. چونکە ئەمە ئەو دەگەیهنی کەزاناو ئامۆژگار بوی هەیه لەکاتی فێرکردن و مامۆستایی و ئامۆژگاری کردندا لەسەر حەق توورەبێ.

۸۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَشْيَاءَ كَرِهَهَا فَلَمَّا أَكْثَرَ عَلَيْهِ غَضَبٌ ثُمَّ قَالَ لِلنَّاسِ سَلُونِي عَمَّا شِئْتُمْ قَالَ رَجُلٌ مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُذَافَةُ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: مَنْ أَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَبُوكَ سَالِمٌ مَوْلَى شَيْبَةَ فَلَمَّا رَأَى عُمَرُ مَا فِي وَجْهِهِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَتُوبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (الحدیث ۹۲ - طرفه في: ۷۲۹۱). (۷۱).

(۷۱) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: توقيره (صلى الله عليه وسلم) وترك إكثار سؤاله،

ئەبو موسای ئەشعەری (پەزەئى خەۋى لى بىن) فەرەمۆۋى: رۆژى لەبارەى چەند شىتەكەۋە لەپىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پەرسىيارگرا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەزى لەباس كەردنى ئەو شتانە نەبوو، جاكاتى پەرسىيارىكى زۆرى لىكرا توورەبوو، چونكە پەرسىيارەكان پىۋىست نەبوون، بگرە بۆ بەربەرەكانى بوون، بەلام فەرەمۆۋى: (بەئارەزوۋى خۆتان پەرسىيارتان چىيە لىم بىكەن ۋەلامتان دەدەمەۋە، بۆ ۋەلامەكەى دانامىنم، چونكە خودا پىگەى ئەۋەدى پىداوم) عەبدوللاى كورپى حوزافە، كەلەكاتى دەمەقالى دا تانەى ئەۋەيان لى دەدا كەكورپى باوكى خۆى نىيە، بۆ راستى و دروستى ئەم تۆمەتە عەرزى پىغەمبەرى كرد: قوربان! من حالەكەم وايە، ئەو خەلكە وام پى دەللىن: بفرەموو بۆم ساخ بىكەرەۋە: باوكى من كىيە؟ حوزافەيە كەباوكى شەرعىمە ياكەسىكى ترە؟ فەرەمۆۋى (دروودى خوداى لەسەر بىن): تۆ كورپى حوزافەى و حوزافە باوكتە) پىاۋى تىرىش ھەئساۋ گوتى: قوربان! ئەى باوكى من كىيە؟ فەرەمۆۋى (دروودى خوداى لەسەر بىن) سالاكە ئازادكراۋى شەپبەيە).

جاكاتى ئىمامى عومەر (پەزەئى خەۋى لى بىن) تەماشائى توورەيى كرد لەروۋى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ديارە، مەترسى ئەۋەدى لى پەيدا بوو كەپەرسىيارەكان سەربىكىش بۆ پىناخۆش بوونى خواۋ پىغەمبەر، لەبەرئەۋە عوززى بۆى ھىنايەۋە عەرزى كرد: قوربان! لەسەردەستى خوداى گەۋرە مەزن دا پەشىمانىن لەھەر پەرسىيارى كەتۆ پىت ناخۆش بى!

۸۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَلَّهُ كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَغَادَهَا ثَلَاثًا). حَتَّى تَفْهَمَ عَنْهُ، وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا (الحدیث ۹۴ - طرفاه فی: ۹۵، ۶۲۴۴).

ئەنەس (پەزەئى خەۋى لى بىن) فەرەمۆۋى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) كەگوتەيەكى دەفرەموو لەبارەى رەن كەردنەۋەى ئاپپىنەۋە، سى جار دووبارەى دەكەردەۋە

ههتا موسوئلمانان به جوانی ئی ی تی بگهن. (ت/ نه حمهد - تاج-۴ ل-۲۶۲ = تاج-۲ ز-۸۶ ژ-۳۱۰ ههتا ۳۱۰۵) کاتیکیش دهچوو بۆلای کۆمه ئی و، سلاوی ئی دهکردن، سئ جار سلاوی ئی دهکردن، یه کهمجار بۆ داوای پێگه پێدان، دوهمجار بۆ چاکوچۆنی، سییهمجار بۆ خواحافیزی.

۸۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَرَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ). (الحدیث ۹۷ - أطرافه فی: ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴، ۵۰۸۳). (۷۲)

ئه بوموسا (پێزی خوی لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (پروودی خودای له سهه بێ) فهرمووی: ئهه سئ که سه دوو پاداشیان بۆ ههیه:

یه کهم: پیاوی که له سهه ئایینی جووله که یاگاوربێ و پاشان موسوئلمان ببی، دووهم: کۆیله یی که ههم مافی خوداو مافی ناغاکانی به جوانی به جی بهینی، سییهم: پیاوی که نه یز دهکیکی وای هه بێ، که بۆی هه لال بێ، به جوانی ته میی بکاو، فیری خوینده واری و زانستی بکا، ئنجا ئازادی بکاو ماره ی بکا بۆخوی، وده مه بهستی له م کاره ییش ساخ ره زامه ندی خودابی).

رافه و شیکردنه وه:

ئهه فهرمووده یه به لگه یه کی تره له سهه ئه وه که خویندن و فیروون و زانستی که شه رعی پیرۆز په سه ندی بکا، که بری تی یه له هه ر زانستی که به ره ژده وندی ره وای موسوئلمانانی تیابی: (تاج-۳ ل-۸۳ = تاج-۲ ز-۳۴ ژ-۳۱۰ ج-۴).

۸۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَمَعَهُ بِلَالٌ فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يُسْمِعِ النِّسَاءَ فَرَوَّعَظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ فَجَعَلَتْ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ وَبِلَالٌ يَأْخُذُ فِي طَرَفِ ثَوْبِهِ). (الحديث ۹۸ - أطرافه في: ۸۶۳، ۹۶۲، ۹۶۴، ۹۷۵، ۹۷۷، ۹۷۹، ۹۸۹، ۱۴۳۱، ۱۴۴۹، ۴۸۹۵، ۵۲۴۹، ۵۸۸۰، ۵۸۸۱، ۵۸۸۳، ۷۳۲۵). (۷۳)

ثیبینوعه بباس (پرمزای خودایان لیس بن) دهمفرموی: روژی پیغهمبهر (دروودی خودای لیسمر بن) بیلالی له گهل خوی بردو له ناو پیاوانه وه رویشت بوناو ژنان بو ته می و ناموزگاریان، به زمینی خوی ژنان و معزه که یان نه بیستوه، جا وتاری بویان داو مه و عیزه ی بویان خوینده وه ناموزگاری کردن و له ناو توپزه ی نه وه دا . فهرمانی پیکردن به خیر کردن، نیت ژنه کان فهرمایشته کانی پیغهمبهر (دروودی خودای لیسمر بن) کاری تی کردن و دلیان گهرم بوو، دهستیان کرد به خیر کردن، نافرمتی وایان تیادا هه بوو گواره که ی له گوپی خوی داده که ندو ده ی کرد به خیر و هه لی ددایه ناو کوشی بیلاله وه، ههیشیان بوو نه نگوستیله که ی له په نجه ی خوی داده که ندو هه لی ددایه ناو چاک بیلاله وه، چونکه بیلال چاک خوی گرتبوه، ژنه کان هه رخیریکیان ده کرد ده یانکرده کوشی نه وه وه).
راهه و شیکردنه وه:

عه طای کوری نه بو ره باح له ثیبینوعه بباسه وه نه م فهرمووده ی گپراوته وه، عه طا یه کیکه له گه وره پیاوه ناو داره کانی تابعین، له ههر چوار عه بدوللاکان گپرا نه وه ی نه نجام داوه، له ناخرو نوخری جینشینیی عوثماندا له دایک بووه، عه طا دهمفرموی: له بیرمه که عوثمان (پرمزای خوی لیس بن) کوژرا، له مه که که دا په رومرده بووه، له سه رمنجاما بوو به موفتی شاری مه که که، به نیت تیفاق پیاویکی شکومه ندی زور به دینی بتمان هه پیکراو بووه، حه فتا حه جی کردووه، به په گه ز

حەبەشی بوو، پیاویکی ڕەشی یەكەلە چاوی لووت فسی دەست گۆجی بێ شەل بوو، لە ئاخرو ئۆخری تەمەنی دا کوێر بوو، بەلام بەهۆی عیلمو عەمەلەو گەشتۆتە ئەو پەری پایە بەرزى، فەقێ ئیبنوعەبباس بوو کاتى ئیبنوعەبباس گيانى سپارد عەطا لەجیگەكەى دانىشتو سەر روشتەى ئەلقەى كۆرى زانستەكەى درا بەعەطا، ئیمامى لەیث فەقێ ی بوو. لەتەمەنى هەشتا سالى دا لەسالى سەدوپاز دەى كۆجى دا كۆجى دواىى کردوو. هەندى لەفەتواکانى غەریبە، وەك ئەو دەفەر موی: هەرکەسى بیهوى بچى بۆسەفەر، لەپیش ئەو دەدا لەشارەكەى خوێ دەر بچى هەقى كۆکردنەوى نوێزى هەیه. واتە: هەقى جەمعى نوێزى هەیه.

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلَ مِنْكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ). (الحديث ۹۹ - طرفه في: ۶۵۷۰).

ئەبوهورەیرە (ڕەزای خوێ لێ بێ) فەرمووی: گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا! كى شادمانترین كەسە بەشەفاعەتو تەكای تۆ لەروژی قیامەتدا؟ فەرمووی: ئەبوهورەیرە! خۆشم گومانم هەروا بوو كەكەس لەپیش تۆدا ئەمەم لى نەپرسى وەتۆ یەكەم كەس بى كەنەم پرسیارەم لى بكەى، چونكە دەتبینم ئەوئەندە حەرىسو سووریت لەسەر فەرموودەو حەدیث: لەروژی قیامەتدا بەختەوئەترین كەس بەتەكای من ئەو كەسە یە كەبەدەلیكى سافو بێگەرد، یافەر مووی: كەبەسینە یەكی ساف بلى: لا إله الا الله: هەر خودا خودایەو بەس).

۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِرَاعًا يَنْتَرِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ

وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَمَتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا). (الحديث ۱۰۰ - طرفه فی: ۷۳۰۷) (۷۴)

عہدوللای کوری عہمر (رمزی خواہان لن بن) فہرمووی: پیغہمبہر (برووی خودی لسمہر بن) فہرمووی: نہوہنبی کہخودا لہپر عیلہم و زانین لہبہندہکانی خوی بگریتہوہ، بہسرین بیسرپیتہوہ لہسینگیان، بہلام خودا بہرودوا زاناگان دہباتہوہ بولای خوی، تاوای لی دی عیلہم و زانین نامینی و ہل دہگیری، جاکاتی نہزانین ماو نہزانا ما، نہوجا رہشہ خہلکہکہ سہروکی نہزان و نہدان بو خویان دادہنن و دہست دہکن بہرسیار کردن لییان، جائہوانیش بہنہزانی و نادانی فہتوایان بو دہدن، نیتہر ہم خویان لہپر دہردہچن و ہم خہلکی تریش لہپر دہردہکن!). (ش/ت/ تاج - ال - ۹۲ = ز- ۱۷ ژ- ۱۲۶).

۸۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَتْ: النَّسَاءُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَلَبْنَا عَلَيْكَ الرَّجَالَ فَأَجْعَلْ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ يَوْمًا لَقِيَهُنَّ فِيهِ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ فَكَانَ فِيمَا قَالَ لَهُنَّ مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تُقَدِّمُ ثَلَاثَةً مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ الثَّارِ فَقَالَتْ امْرَأَةٌ وَاثْنَتَيْنِ فَقَالَ وَاثْنَتَيْنِ فِي رِوَايَةٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (لَمْ يَتْلُوهَا الْحِنْثُ). (الحديث ۱۰۱ - طرفاه فی: ۱۲۴۹، ۷۳۱۰) (الحديث ۱۰۲ طرفه فی: ۱۲۵). (۷۵)

نہبوسہعیدی خودری (رمزی خوی لن بن) فہرمووی: ٹافرمتان عہرزی حہزہمتیان کرد: نہی پیغہمبہری خودا! لہبہر پیواون خزمہتی تو بہرئیمہ ناکہوئی، زورتر نہوان لہخزمہتتا فیتری زانست و کاروباریی ٹایین دہبن، بفہرموو روژیکمان لہخزمہتتا بو دیاری بکہ ہہتا فیتری زانستی ٹایینیمان بکہی.

(۷۴) أخرجه مسلم في العلم، باب: رفع العلم وقبضه، رقم: ۲۶۷۳ = ۶۷۳۷ شيخا.

(۷۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: فضل من يموت له ولد فيحتسبه،

رقم: ۲۶۲۴ = ۶۶۲۹ ههتا ۶۶۴۶.

پیغمبره مبریش (دروودی خودای لهسەر بی) به ئینی رۆژیکێ پێیان داو لهو رۆژه دیاری کراوه دا چوون بۆ خزمهتی، هه زههت (دروودی خودای لهسەر بی) دهستی کرد به په ندهو ئامۆزگاری کردنیان و، له باره ی کاروباری ئایینی و کۆمه لایه تییه وه فه رمانی پێ کردن، بۆ نموونه پێ ی فه رموون: هه رزنی سی جگه ر گۆشه ی له پێش خۆیه وه به مرن ده بن به شووراو په رزین بۆی به ده هوری ئاگری دۆزه خ دا. ئا فه رته یکی ش گوتی: ئه ی نه گه ر که سی دوو مندالی له پێش خۆیه وه به رمی چۆنه ؟ فه رمووی: نه گه ر دوانیشی به رمی هه روا (ش / ن / تاج - ال - ۵۳۶ف - ۳ز - ۱۹۹ف - ۱ + ف - ۲ + ف ۴ - ف ۵ + ۶ + ۷ = ژ - ۱۰۴۶ هه تا ۱۰۵۲).

رافه و شیکردنه وه:

پیاویش له م به یاره دا پێک وه ک ژن وایه، چونکه گشت به یار (حوکم) یکی شه ر هه موو موکه لله فی ده گریته وه، چ نیرینه بی چ میینه، مه گه ر به لگه و نیشانه یی هه بی که بی پێ به سه ر لایه کیاندا.

۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ حُسِبَ عُذْبَ قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ أَوْلَيْسَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا قَالَتْ فَقَالَ إِنَّمَا ذَلِكَ الْغَرَضُ وَلَكِنْ مَنْ تُوقَشَ الْحِسَابَ يَهْلِكُ). (الحديث ۱۰۳ - أطرافه في: ۴۹۳۹، ۶۵۳۶، ۶۵۳۷). (۷۶)

عائیشه (همزی خوی له بی) فه رمووی: به گوئی خۆم گویم ئی بوو، هه رزیم کرد: ئه ی پیغمبره مبره ی خودا! خودا به مکا به قوربانت! ئه ی ئه وه نییه خودای گه وه ده فه رموی: (فأما من أوتى كتابه يمينه فسوف يحاسب حساباً يسيراً) (۸۴/۸-۷) واته: هه رکه سی به ده ده ستی راستی نامه ی کرداری خۆی له قیامه تدا وه به گری به ئاسانی حیساب و لێ په رسینه وه ی له گه ل دا ده کری). ئه ویش فه رمووی (دروودی

خودای لیسر (بی): نهوهی که لیردها وادمه فرموی مه بهس دور کردنه وه و رانواندنیکی سهرمتایی یه که خودا له گهل بهنده کهدا دووبه دوو چاوی به نامهی کرداریدا دهخشینو و پیی دمه فرموی: نایا پیی دهنییت له م گوناها، نهویش عهرزی دهکا: به لی: خودایش دمه فرموی: مه ترسی و من له جیهاندا نه م گوناهانم بو پویشویت، نهوا نه مرؤ کهیش خوش دهم لیّت لهو گوناهانه، نه مهیش بهس بهدیمه ن حیساب و لیپر سینه وهیه، نه گینا هه رکه سی له حیساب و لیپر سینه وهدا له گهلیدا بکولنه وه به رباد دهی). (ش/ت/ تاج - ۷۷ - ۲۴۰ تاج - ۴ - ۷۷ - ۴۲۰۷).

۸۸- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَوْمَ الْفَتْحِ يَقُولُ قَوْلًا سَمِعْتُهُ أَذْنًايَ وَوَعَاهُ قَلْبِي وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنَايَ حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ حَمْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْتَنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ فَلَا يَجِلُّ لِمَرِيٍّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا وَلَا يَغْضَدَ بِهَا شَجَرَةً فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذَنَ لِرَسُولِهِ وَلَمْ يَأْذَنَ لَكُمْ وَإِنَّمَا أَذَنَ لِي فِيهَا سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ وَلِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ). (الحديث ۱۰۴ - طرفاه في: ۱۸۳۲، ۴۲۹۵) (۷۷)

عه مری کوری سه عید خه ریک بوو له شکری دهنارد بو سهر ئیبنوزوبهیر له مه کهکه، نه بوشوره یی نه ل - عه دهوی (همزای خوی لئ بی) پیی فهرموو: ریکه م بده نهی میر! تافهرمووده یه کت بو بگیر مه وه که له پاش فه تحی مه کهکه به دوو روژ، له وتارا له زاری پپرؤزی پیغه مبه ر (دروودی خودای لیسر بی) خویم بیست، به ههر دوو گوپی خویم ئی ی بوو، ومبه دل دلم له لای بوو، ومبه چاوی خویم سهیریم ده کرد، له وکاته دا که هه زرم ت (دروودی خودای لیسر بی) نه م فهرمووده یه دمه فرموو که سوپاس و ستایشی خودای کردو ئنجا فهرمووی: مه کهکه خودای گه وره خوی

کردوویه تی به به ست و حهره م و ئەم کارانه ی تیا دا حهرام کردوو، وەخە ئەک
 لەخۆیانە وە نه یان کردوو به به ست و حهره م و ئەو کارانه ی تیا دا قە دە غە
 بکەن، جا کە و بوو دروست نییە بۆ کە سێ کە با و مری به خوداو به رۆژی دوا رۆژ
 هەبێ کە خوینی به ناهەق تیا برێژی، یادارو درەختی دا پاچی، و مە گەر دنیا بوو
 کە سێ کوش تارە کە ی رۆژی فەتە حە مە ککە ی پیغە مە مەری کرد به به هانە
 بۆ ئەو ی شەرو شوپی تیا به ریا بکا، رێگە ی مە دەن و بیانوی بێرن و پێی بێن؛
 کە و خوا رێگە ی پیغە مە مەری خۆی بۆ ئەو و دا بوو، به لام رێگە ی ئێو ی بۆ
 ئەمە نه داو، تەنانەت بۆ منیش لەو رۆژە دا بۆ ماو مە ی کە م رێگە ی دا،
 کە مە و دا کە ی لە به یانە ککیه و بوو هەتا عەسر، به لام ئیستا وەک سەردە م ی
 پێشوو مە ککە قە دە غە بۆتە وەو بۆتە وە به به ست (حەرەم، کوش و بری تیا
 ناڕەوا یە).

جا با ئەو ی کە ئیستا لێرە مە و حازرە و به دیارە و مە به گوێ ی خۆی ئەم
 فەرما یشتانە لەخۆم دە بیستی با رایان بگە یە نێ بە و کە سانە ی کە ئیستا
 لێرە نین!

جا گوترا به ئەبو شورە یح: ئەدی وە لام ی عەمر چی بوو؟ فەر مە و ی:
 عە مریش گووتی: من ئەمە لەتۆ باشتر دە زانم ئە ی ئەبو شورە یح! به لام
 یە ست (حەرەم) ی مە ککە پە نای پیاو ی یاخی و پە نای پیاو ی خوینەرێژی
 هە ئەتوو هە روا پە نای کزیکاری دزیکاری را کردو نادات! (فەر مە و دە ی
 شە ست و یە ک لەم کتێبە پیرۆزە تە ماشا بکە، تاج - ۲ - ۲۶۲ = ژ- ۱۷۰ - ۱۲۰).

راڤه و شیکردنه وه:

به پێی ئەم فەر مە و دە یە را گە یان دنی زانست چین به چین خود فەر زە
 (فەرزی عە ینە) لە سەر خودی زانا و فەرزی کیفایە یە لە سەر نه تە وە ی ئیسلام.

نه بوشورم یح بیست فهرمووده ی ههیه، دوانیان په سهندی ههردوو پیره،
یه ک فهرمووده یشی له بوخاریدا ههیه له موسلیم دا نییه، یه ک بووه
له هوشمهندهکانی شاری مه دینه، سالی (۶۸) ک وفاتی کردوو.

۸۹- عن علی (رضی الله عنه) قال: سمعت رسول الله (صلی الله علیه وسلم)
يقول: (لا تكذبوا عليّ فإنه من كذب عليّ فليتبوء مقعده من النار). (الحديث
۱۰۶). (۷۸)

نیمامی عهلی (مزی خوی لی بی) فهرمووی: به گوئی خۆم له زاری پیرزی پیغه مبهرم
بیست (دروودی خودی لمسر بی) دهیغه رموو: درۆ به دهم منه وه مه کهن، چونکه هه رکه سی
به ئارمزوو درۆ به دهم منه وه هه ئبه ستی باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خوش بکا
(ب/ت/ تاج - ال - ۸۴ - ز- ۱۵ - ژ- ۱۱۰).

رافه و شیکردنه وه:

ریبعی کورپی حیراش دمه فرموی: ئەم فهرمووده یه له عهلی بیستوو، ریبی
کووفه یی یه تابیی یه، پیاویکی خواپه رستی و مرعداری راستگو بووه، قهت
درۆی نه ده کرد، دوو کورپی هه بوو له حه ججاج یاخی بوون، به حه ججاجیان
گوت: باوکیان قهت درۆ ناکا، هه وائی کۆرهکانی ئی بپرسه راست پئی ده ئی
که له کوین، که سیکی نارد لی پرسی، گوتی: وان له ماله وه، حه ججاجیش
گوتی: له بهر ئەم راستگو ی یه تۆ واله هه ردوکیان خوش بووم. سویندی
خوارد که نابی پئی بکه نی هه تا جیگه ی خۆی نه زانی که به هه شتی یه
یادۆزه ی یه، ئیتر پئی نه که نی تا پاش مردن، له پاش مردن پیکه نی، رمبیعی
برایشی هه روا، برایه کیشی هه بوو ناوی مه سهوود بوو له پاش مردن قسه ی

کرد! مردوو شۆره‌که‌ی که شۆردی ده‌یگوت: (هه‌تا له‌شۆردنه‌که‌ی بووینه‌وه هه‌رده‌می به‌زهرده‌خه‌نه‌وه بوو) (ب‌روانه / عه‌ینی / ١٤٧/٢).

ئه‌میر و لولئمینین ئیمامی عه‌لی هه‌ق ئامۆزای پێغه‌مبه‌ره‌، زاوای پێغه‌مبه‌ره‌، می‌ردی فاطیمه‌ی کچیه‌تی، باوکی حه‌سه‌ن و حوسه‌ینه‌، به‌پێی په‌یمانی براهیه‌تی به‌ستن (المواخاه) بوو به‌برای پێغه‌مبه‌ر، پێغه‌مبه‌ر (مردودی خودای له‌سه‌ر به‌ن) پێی فهرموو: (تۆ له‌دونیاو قیامه‌ت دا ب‌رای من!) یه‌کێ بوو له‌وه‌ ده‌که‌سه‌ که پێغه‌مبه‌ر مژده‌ی به‌هه‌شتی پێ دابوون، خه‌لیفه‌ی چواره‌م بوو، پیاویکی زاهیدی دنیا نه‌ویستی خواپه‌رست بوو، هه‌تا بلێ ی زاناو داناو هه‌قانی و ره‌وانبێژ بوو، نه‌ه‌جوله‌لاغه‌که‌ی به‌لگه‌ی ئه‌م قه‌سه‌یه‌یه‌، له‌هه‌موو جه‌نگ و غه‌زاکاندا له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا بوو، جگه‌ له‌غه‌زای ته‌بووک، زۆر به‌مندالی موسوڵمان بووه‌، له‌مالی پێغه‌مبه‌ردا په‌رومرده‌ بووه‌، له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (٥٨٦) فهرمووده‌ی گێراوه‌ته‌وه‌، بیستیان په‌سه‌ندی شه‌یخه‌ینه‌، بوخاریش به‌بێ موسلیم نۆی تریانی له‌سه‌حیحی بوخاریدا گێراوه‌ته‌وه‌، موسلیمیش به‌بێ بوخاری پازده‌ی تریانی گێراوه‌ته‌وه‌. که‌واته (٢٩) فهرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه‌، وه (٣٥) فهرمووده‌ی له‌موسلیم دا هه‌یه‌، سه‌رجه‌می فهرمووده‌کانی له‌سه‌حیحه‌ین دا ده‌کاته: $20 + 9 + 15 = 44$ چل و چوار فهرمووده‌. پێنج سال جێنشینی کردوو، به‌شه‌هیدی مردوو، ته‌مه‌نی شه‌ست و سێ سال بووه‌، له‌شه‌وی یه‌ک شه‌مه‌ له‌نۆژده‌ی ره‌مه‌زانی سالی چلی کۆچی دا، له‌کووفه‌ و مه‌قاتی کردوو، پیاویکی گه‌نم ره‌نگ بوو، سه‌رو ریشی پاک سپی بووبوون، چوارشانه‌یه‌کی تیکسپراو بوو، ده‌تگوت مانگی چواره‌یه‌، ته‌نیا خۆی له‌ناو یارانی پێغه‌مبه‌ردا ناوی عه‌لی کورێ ئه‌بوطالبیه‌، به‌لام له‌ناو فهرمووده‌ گێره‌وه‌کاندا هه‌شت که‌سی تر به‌م ناوه‌ هه‌یه‌: له (تاج - ٥٥ - ٥٩ تاج - ٣ - ٩ - ل - ٥٨٣ - ٣٢٨٨ هه‌تا ٣٣١١ ج - ٤) به‌کوردی باسی مناقیبی کراوه‌.

۹۰- عن سلمة بن الأكوع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (من يقل على ما لم آفل فليتبوء مقعده من النار). (الحديث ۱۰۹)
 سه له مهی کوری نه کوه (دروودی خودی له سره بی): هه رکه سی شتی که من نهیم گوتبی به دهم منه وه
 بیلی، خودا له ناو ئاگری دۆزه خا دهیگه وزینتی).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم رشته یه له رشته سی که سیه کانی بوخاری یه، که بریتین له مامۆستاکه ی
 بوخاری و تابیی یه ک و سه حابی یه ک، که ئهم سی که سه ن: مه کی کوری
 ئیبراهیم و یه زیدی کوری نه بو عوبه یدو سه له مه، ئهم جوړه رشته یه زوړ
 ده گمه ن و نایابه، له بوخاریدا پتر له بیست فهرمووده ی رشته سی که سی هه یه،
 ئهم فهرمووده یه یه که میانه، له رشته ی سی لای سی (سند ثلاثی) بلنדר
 له بوخاریدا نییه، سه له مه ئاماده ی په یمانی خوشنوودی بووه، که ناوداره
 به (بیعة الرضوان) هفتا وحه وت فهرمووده ی هه یه، شازده یان په سه ندی
 هه ردوولان، بیست و یه کیان وان له بوخاریدا بیست و پینجیان وان له موسلیم
 دا، سه رجه می فهرمووده کانی له سه حیه یان دا ده کاته: ۱۶ + ۵ + ۹ = ۳۰
 فهرمووده. سه له مه پیاویکی نازای تیر نه ندازی تیزرهبوو، له پراگردندا و لاخی
 به رزه ی به جی ده هیشت، پیاویکی به هره مه ندی خیرکه ر بوو، کۆمه له ی
 فهرمووده زانه گه وره کان که ناودارن به (الجماعة) فهرمووده یان له سه له مه وه
 گیراوه ته وه، وه ک: شافیعی و نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیم و نه بودا وودو
 تیر میذی و نه سائی و به یه هقی و داره قوطني و.. تاد.

ده ئین گورگ قسه ی له گه ل دا کردووه، سه له مه ده فهرموئی: له پیش ئیسلام
 بوونما جارئ گورگی ئاسکیکی رفاند، نیشتمه سه ری لیم سه نده وه، گورگه که
 گوتی: خانه خراب چیت به سه ر منه وه رزقم ده بری، خو ئهمه مائی تو نییه،

رزق و رۆژی یه که، خوا ره خساندویه تی بۆم که چی تو لیم دسه نیته وه. منیش گوتم: ئه ی بهنده کانی خودا! بهراستی ئه مه شتیکی سهیره، خو ئه وه ته گورگ قسه دهکا! که چی گورگه که گوتی: له مه سهیرتر ئه وه یه که پیغه مبهری خوا واله ناو ئه و بنکه دارخورمایانه دا بانگتان دهکا بۆ سهر خوا بهرستی که چی ئیوه هیشتا ههر دهست له بته بهرستی هه ئناگرن! ئیتر منیش رپک چووم موسولمان بووم، سه له مه (بهزی خوی لێ به) له ته مه نی هه شتا سالیدا، له مه دینه له سالی هه فتاو چواری کۆچی دا مردووه. (عینی/ ۱۵۳/۲).

۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (تَسْمَوُا بِاسْمِي وَلَا تَكْتُمُوا بِكُنْيَتِي وَمَنْ رَأَانِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَانِي فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ فِي صُورَتِي وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۱۰ - أطرافه في: ۳۵۳۹، ۶۱۸۸، ۶۱۹۷، ۶۹۹۳). (۷۹)

ئه بوهورهیره (بهزی خوی لێ به) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودی له سهر به) فهرمووی: ناوه کهم بکه ن به ناو بۆخۆتان به لام که سناوه کهم مه که ن به که سناو بۆخۆتان، واته: موحه مه ده و ئه حمه د که ناوی منن بیانکه ن به ناوی خۆتان. وه ههر که سیکیش له خه ویدا من ببینی ئه وه بهراستی له و خه وه دا به خه و منی دیوه، چونکه شهیتان خۆی بۆ نا کرئ به من و ناتوانئ خۆی بگورئ و خۆی بباته شیوه ی منه وه و بچیه خه و ی خه لکه وه به ناوی منه وه. هه رکه سیکیش به ئارمزو و درؤ به ده م منه وه هه لبه ستئ باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خۆش بکا).

شیکردنه وه:

فهرمووده ی: (من کذب علی) موتواته ره، ههر له م شوینه دا بوخاری له پینچ سه حابه وه ده یگێرپێته وه، هه دیثی موته واته ره ئه وه یه له هه موو قۆناغیکه

خه لکیکی زور بیگیر نه وه، به شیوه یه کی وا که عه قل فیه بوول ناکا که نه و گشته خه لکه له و هه والهدا درو بکه ن. نه م چهنده به هره یه له م فهرمووده یه دا هه یه:

۱- درو کردن به دهم پیغه مبه ره وه به تاوانی کی گه وره داده نری، هه تا درو که هی خه ونیش بی هه ر وایه، وه که نه وه که سی به درو بی: له خه و ما به خزمه ت پیغه مبه ر گه یی شتم، یاله خه و ما دینی گوړی پیغه مبه ر م کرد، یا گویم له قسه ی بوو.

۲- بینینی پیغه مبه ر له خه وندا دروسته و روودهدا، به لام کاتی نه و خه و نه به راست داده نری، که خه و بین پیغه مبه ر (درووی خودی له سر بی) له سر شیوه یی ببینی که له شیوه ی راسته قینه ی کاتی ژیا نی خو ی بجی، وه که له سوننه ت دا روون کراو ده وه. دهنه نه وه با سی کی دوو رو درپژه: (عه نی ۲۰/ ۱۵۳ - ۱۵۸).

۳- که سی به خه و به خزمه ت پیغه مبه ر بگا به هره یه کی گه وره یه، به لکه ی خیر و خوشی یه، به لام به وه نابی به سه حابه، نه و فهرمووده یه یی که له و خه و نه دا له پیغه مبه ری ده بیستی سودو به هره ی لی و مرده گیری و به پیی شوین رافه و واتا ده کری، مه رج نییه له سر ظاهر ی خو ی بی، وه که نه وه به که سی له خه وندا بفهرمو ی: نه و مه لایه بکوژه، مه لاکه یی پیاوی کی باش بی و کوشتنی نار ه وایی، نه وه شتی و نابی به (حوجه) و ناکری به به لکه له سر ره و بوونی نه و تاوانه، به هه ر حال مرو ف له کاتی خه و دا زه بتی نامینی، زه بت و کونتر ولیش مه رجه بو راوی: (تاج ۸ - ل ۲۳ - تاج ۴ - ل ۶۲۳ ز- ۷ ژ- ۴۲۶۷ هه تا ۴۲۶۹).

۹۲- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ، النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ حَسَبَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ أَوْ الْقَتْلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ أَلَا وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي أَلَا وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ لَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا وَلَا يُغْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُلْتَقَطُ سَاقُطَتُهَا إِلَّا لِمَنْشِدٍ وَمَنْ

قُتِلَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يَعْقَلَ وَإِمَّا أَنْ يُقَادُ أَهْلَ الْقَتْلِ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ
الْيَمَنِ (يُقَالُ لَهُ أَبُو شَاهٍ) فَقَالَ اكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكْتُبُوا فَلَانٌ. فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ: إِلَّا الْإِذْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَا نَجْعَلُهُ
فِي بُيُوتِنَا وَقُبُورِنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِلَّا الْإِذْخَرَ فَقَالَ: إِلَّا
الْإِذْخَرَ). (الحديث ١١٢ - طرفاه في: ٢٤٣٤، ٦٨٨٠) (٨٠)

ديسان نه بوهورهديره (هزى غواى لى نه) فهرمووى: سالى گرتنى مهككه هوژى
خوزاعه پياويكيان كوشت له هوژى بهنى لهيټ، له جياتى كوژراويكى خوځيان
كه بهنى لهيټ له ووه پيش كوشتبووځيان، جا كه نه مه عهرزى حهرزت (درودى خودى
له سر نه) گرا، سوارى ولاخه كهى بوو، وه وتاريكى دا، فهرمووى: خوداى گه ووه
سهر ووه مهككهى پاراست له ده سترديژى له خاوهن فيله كان كه نه بره وه
له شكره كهى بوون، كه هاتبوون بو رووخاندنى كه عبه، وهك له سوورتهى فيل دا
باس كراوه، يا فهرمووى: خوداى گه ووه كوشتو كوشتارى له ناو مهككه دا
قه دهغه كردوه، به لام به پشتيوانى خودا پيغه مبهري خواو موسولمانه كان
له رۆژى نازاد كردنى مهككه دا زالبوون به سهر گرتنى نه م شارهدا، به لام باش
باش بزنان كه نه م شاره نه له پيش مندا وه نه له پاش من بو كه سى تر ردها
نه بينراوه ردها نابينري كه شهرو شوړى تيا بكا، ناگادار بن هه تا بو منيش بو
ماوهيه كى زور كه م لهو رۆژدها كوشتارى تيا دا هه لال بوو، باش ناگادار بن
تائيسا له م ده مه دا شاريكى به ريزو قه دهغه يه، كه وا بوونه دركى پاكو
ده درى و، نه دارو دره ختى داده پاچرى و، نه كوشتارو شهرو شوړى تيا دا ده كرى
له م هه له وه هه تا رۆژى قيامت نه م شتانه ي تيا قه دهغه يه. وه نه نه چيرى
دهرو پيرنريته وه، وه نه شتى داكه وتووى هه ل ده گيرنريته وه، مه گهر بو كه سى
كه ناوو نيشانى هه لېدا بوئه وهى كه خاوه نه كهى پهيدا بى و بيباته وه.

وہہرکەسێ کەسیکی کوژرا ئەوا خوێ لەیەکی لەم دوو بپارە سەر پشکە: یا خوین و مردەگری یاخود تۆلە ی بۆ دەسەندری و لەجیات ی کوژراوەکە ی بکوژە کە دەکوژی تەو. جا پیاویکی یەمەنی کە پێیان دەگوت: ئەبوشاھ هەلسا گوتی: ئەم ووتارە ی خوتم بۆ بنووسەرەو. پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: ببنووسنەو بۆ ئەبوشاھ. پیاویکی قورەپیش (کە عەبباسی مامە ی پێغەمبەر بوو) گوتی: ئە ی پێغەمبەر ی خودا! تەنیا گیای سورناتک (اڤخر) ی ئی دەرچێ، چوونکە ئەم گیایە بۆ سووتەمەنی ناوماڵ و بۆ پەردووی سەردارەو بۆ سەرگرتنی سەری گۆر بەکاری دینن، حەزەرتیش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: باشە تەنیا گیای سورناتکی ئی دەرچێ): (تاج-ل ۲-ل ۲۸۰-ز ۱۳۰-ژ ۱۷۰۳ ج-۴).

۹۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (لَمَّا اشْتَدَّ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعُهُ قَالَ ائْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ قَالَ عُمَرُ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبَهُ الْوَجَعُ وَعِنْدَنَا كِتَابُ اللَّهِ حَسْبُنَا فَاخْتَلَفُوا وَكَثَرَ اللَّعْطُ قَالَ قَوْمُوا عَنِّي وَلَا يَنْبَغِي عِنْدِي التَّسَارُعُ). (الحديث ۱۱۴ - أطرافه في: ۳۰۵۳، ۳۱۶۸، ۴۴۳۱، ۳۲۴۴، ۵۶۶۹، ۷۳۶۶) (۸۱)

ئەبنووعەبباس (مەزەبە خودایان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەنەخۆشی سەرمەرگا، کاتی نەخۆشیەکە ی کە شەنگ بوو فەرمووی: (قەلەم و کاغەزم بۆ بێنن بانامە یەکتان بۆ بنووسم، پێداویسی ئەم قۆناغە ناسکە ی پاش خۆمتان بۆ رۆن بکەمەو، ئیتر لەپاش نووسینی ئەو نامە یە لەم لایەنەو سەرتان ئی ناشیوی!)

عومەریش (مەزەبە خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئازارەکە ی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) زۆری بۆی هیناوەو تەواو کە شەنگی کردووە، وەکی تریش نامە ی خودای گەورە

که قورئانی پیرۆزه، که چرای رۆشنی دهستمانه واین له خزمهتیدا، خوا یاربێ بۆ چارهسهرکردنی ههرکی شهیی که له مهولا پووبدا قورئانمان بهسه، ئیتر بۆچی لهم کاتی ئیش و ئازاردا بهنووسینی نامه و شتی وا زیاتر ئیش و ئازاری چه زهرمت بدهین!.

ئیت یاران بوون به دوو بهرمو، دهستهیهکیان دهیانگوت: بانامه کهمان بۆ بنووسی، دهستهیهکیشیان دهیانگوت: بپووست ناکا، له هه مان کاتا بوو به دهنگه دهنگ و ههراوزه نا، پێغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بێ) فهرمووی: (دهورم چۆل که ن لای من شوینی ئهم کیشمه کیشمه یه نییه!).

ئیبنوعه بباس (همزی خودایان لێ بێ) کاتی ئهم فهرمووده یه بۆ عوبهیدوللا گپرا یه وه، ته شریفی هه لسا له شوینه که ی خۆی و رۆشته دهرموه و فهرمووی: (سه رچاوه ی کۆسپ و کۆست و کاره ساتهکانی گه لی ئیسلام گشتی ده گه پێته وه بۆئوه که ئهو نامه یه ی چه زهرمت (دروودی خودای له سهر بێ) نه نووسرا).

٩٤- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (اسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أُنْزِلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفَتَنِ وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ أَيْقِظُوا صَوَاحِبَاتِ الْخَجَرِ قُرْبَ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةً فِي الْآخِرَةِ). (الحديث ١١٥ - اطرافه في: ١١٢٦، ٣٥٩٩، ٥٨٤٤، ٦٢١٨، ٧٠٦٩). (٨٢).

ئومموسه له مه (همزی خوی لێ بێ) فهرمووی: شهوئ چه زهرمت (دروودی خودای له سهر بێ) له خه و هه ستا، فهرمووی: په نا به خوا له کاری خوا! ئهم شه و چی ئازهو وه ئاشووب داباری؟ وه چی گهنج و خه زنه داباری؟ چه ن دین دهرگای رهحمه تی خودا کرایه وه، خۆزگه که سی دایکانی موسو لمانان (امهات المؤمنون) ی له خه و هه لده ستان بۆ شه ونو یژو خوا په رستی، ئای که چه نده ها که س هه ن له م جیهانه دا پۆشته و په رداخن که چی له و جیهانه دا رووت و قووتن!).

شیگردنه وه:

نوموسه له مه هاوسهری پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر به)، وادیاره نهو شه وه
پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر به) له لای نهو بووه، (۳۷۸) فهرمووده ی هه یه، سیازدمیان
په سهندی هه ردوو پیره، دوو کۆچ و رهوی له پیناوی نیسلا ما کردوو، کۆچی بو
حه به شه، کۆچی بو مه دینه، له مانگی شه شه لانی سالی چواری کۆچی دا
پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر به) هیناوی هتی، له ته مه نی هه شتاو چوار سالی دا
له به هاری سالی شه ستو چواری کۆچی دا له مه دینه کۆچی دوایی کردوو،
نه بوهوره پیره نوپزی مردووی له سهر کرد، له گۆرستانی به قیغ به خاک
سپیردرا: (تاج ۱- ل ۴۹۴- ز ۱۸۱- ژ ۹۷۲- ج ۴ + تاج ۵- ل ۱۵۸- تاج ۳- ز ۳۹- ژ ۳۴۴۲).

۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتُمْ لَيْتَكُمْ هَذِهِ فَإِنْ رَأَسَ مِائَةَ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَنْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). (الحديث ۱۱۶ - طرفاه في: ۵۶۴، ۶۰۱). (۸۳)

عه بدوللای کورپی عومهر (په زای خودایان له به) فهرمووی: پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر به)
له کۆتایی ته مه نی دا به مانگی له پيش مه رگیدا، شهوی نوپزی خه وتنانی بو
کردین، که سلاوی دایه وه هه لساو فهرمووی: (ته ری دهنگو باسی نه م شهو
چییه؟ ده سا نه وهی که من له م بارمیه وه دهیزانم نه م هه والیه: هه تا سه ری
سه د سا ل له م شه وه وه که س نامینی له وانیه که نیستا وان له سهر زهوی).

۹۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (بُتُّ فِي بَيْتِ خَالَتِي مِمُّوَّةَ بِنْتِ الْحَارِثِ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَهَا فِي لَيْلَتِهَا فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ ثُمَّ جَاءَ إِلَى مَنْزِلِهِ

(۸۳) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتي مائة سنة وعلى الأرض ... رقم: ۲۵۷۳ = ۶۴۲۶ شيخا. بروانه فهرمووده ی ژماره (۱۳۸) - و مرگپ.

فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ ثُمَّ قَالَ: نَامَ الْغُلَامُ أَوْ كَلِمَةً تَشْبَهُمَا ثُمَّ قَامَ فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَصَلَّى خَمْسَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ نَامَ حَتَّى سَمِعْتُ غَطِيظَهُ أَوْ قَالَ خَطِيظَهُ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ. (الحديث ۱۱۷ - أطرافه في: ۱۳۸، ۱۸۳، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۲۶، ۷۲۸، ۸۵۹، ۹۹۲، ۱۱۹۸، ۴۵۶۹، ۴۵۷۰، ۴۵۷۱، ۴۵۷۲، ۵۹۱۹، ۶۲۱۵، ۶۳۱۶، ۷۴۵۲).

ثیبونوعه بباس (رمزی خودیان لئ بی) فہرمووی: شہویٰ لہ مالی مہیموونہی پوورم بووم، کہ ہاوسہری پیغہ مہر بوو، لہویٰ نووستم، حہ زہرت (درویدی خودی لہسر ہن) نوپڑی خہ وتنانی کردو ئہوجا گہرایہوہ بو مالہوہ، ئہو شہوہ سہرہی مہیموونہی پوورم بوو لہویٰ مایہوہ، جوار رگات نوپڑی کردو ئنجا خہوت، لہپاشا ہلہسا بو شہونوپڑ، و مہر مووی: (ئہوہ کورہ کہ خہوت) یاوشہیہ کی ناوای فہرمووی.

ئنجا ہلہساو دہستی کرد بہ شہونوپڑ، منیش جووم لہلای چہ پیہوہ نوپڑم لہ پستیہوہ دابہست، بہ لام پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر ہن) بردمی بولای راستی خوی، و ہپنج رگات شہونوپڑی کرد، و ہدوو رگاتی تریشی کردو دیسان خہوتہوہ، ہتا گویم لہ پر خہی بوو، لہپاشا جوو بو نوپڑی بہیانی: (ت - ۶ ل - ۹۷ ف - ۳۹ تاج - ۴ ز - ۱ ژ - ۳۷۹۲).

۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّ النَّاسَ يَقُولُونَ أَكْثَرَ أَبَوِ هُرَيْرَةَ وَلَوْ لَا آيَاتَانِ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا حَدَّثْتُ حَدِيثًا ثُمَّ يَتْلُو إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى إِلَى قَوْلِهِ الرَّحِيمِ إِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَانُوا يَشْغَلُهُمُ الصَّفَقُ بِالْأَسْوَاقِ وَإِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْأَنْصَارِ كَانُوا يَشْغَلُهُمُ الْعَمَلُ فِي أَمْوَالِهِمْ وَإِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانُوا يَلْزَمُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَبَعِ بْنِ بَطْنٍ وَيَخْضَرُ مَا لَا يَخْضَرُونَ وَيَحْفَظُ مَا لَا يَحْفَظُونَ). (الحديث ۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۹، ۲۰۴۷، ۲۳۵۰، ۳۶۴۸، ۷۳۵۴). (۸۴)

ئەبۇھورەيرە (پەزىلى خۇدەيى بىن) فەرەمۇوى: ئەو خەلگە پەيىم دەللىن: ئەبۇھورەيرە فەرەمۇودەي حەزەرت زۆر دەگىرپەتەو، بۇ ھاورپىيانى تر وانىن، وادەي مەن و ئەوان دىوانى خودابى!

لەترسى ئەو نەبى كەبەر ئەو ھەرپەشەيە بىكەوم كەخودەي گەورە لەم دوو ئايەتەدا لەو كەسانەي دەكا، كەزانست حەشار دەدەن، قەت فەرەمۇودەم نەدەگىرپەتەو، ئەمەيش ئەو دوو ئايەتەنەيە: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ أُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) - بەقەرە - ۲ / ۱۵۹ - ۱۶۰ - واتە: بەپرەستى ئەو زانايانەي كەئەو ئايەت و بەلگە رۆشەنە دەشارنەو، كەخودەي گەورە نازلى كەدوون بۇ شارەزا كەردنى بەرەي ئادەم بۇ رېگەي راست، پاش ئەوئەي كەزۆر بەجوانى بەپىي پىداوېست و شوپىن لەتەورات دا رۆشەن كەدوونەتەو، كەتەوراتىش وەكوو ئىنجىل و قورئان نامەي خودايە، ھەتا مەردوم بەباشى لى ى ھالى بىن، بەپرەستى ئەم جۆرە مالووم و قەشە ھەق حەشاردەنەو وپنەي ئەوان، خودەي گەورە خۇي نەفرىن و لەعنەتيان لى دەكا، ھەرودەھا نەفرەتەكرەنى تەرىش لەعنەت و نەفرەتيان لى دەكەن، مەگەر ئەوانەيان كەلەو تاوانە پەشىمان بىنەو و رېگە راستەكە پىشانى مەردوم بەدەن و رەفتارى خۇيان چاك بىكەن، چونكە خودا ھەمىشە تەوبەو پەشىمانى بەندەي تەوبەكارى پەشىمانى خۇي گىرا دەكا، بەپرەستى خودا لەھەموو كەس بەرەحمەتە).

دەللىن: ئەي بۇجى كۆچكاران و يارىدەدەران وەك ئەو ئاوا بەزۆرى فەرەمۇودەي پېغەمبەر (دروودى خودەي لەسەر بىن) ناگىرپەتەو؟ دەي باخۇم پىتان بلىم كەھۇي ئەمە چىيە؟ چونكە برا يارىدەدەمەرەكانمان خەرىكى خۇش كەردنى زەوى و زار بوون و خاوەنى مەزرا و باخ و كشتوكال بوون، برا كۆچكارەكانىشمان خەرىكى سەودا و ئال و وپلى ناوبازار بوون، بەلام مەن بابايەكى بى ژن و مال

بووم، یهکئ بووم لهههزارانی کۆمهلهی سوفقه، خۆم تهرخان کردبوو بۆ فیڕبوونی شه‌ریعت، له‌به‌رنه‌وه خزمه‌تی پێغه‌مبه‌رم چۆل نه‌ده‌کرد، به‌ نانه‌سکی ده‌لکام به‌ پێغه‌مبه‌رمه‌وه هه‌تا بۆم بکرایه بۆ ئهم مه‌به‌سته خزمه‌تی ئه‌وم به‌رنه‌ده‌دا، ئه‌وانیش له‌وئ نه‌بوونا‌یه من هه‌ر له‌خزمه‌تیدا ده‌بووم، گه‌لئ شت هه‌بوو ئه‌وان ده‌ستیان نه‌ده‌په‌رژا له‌به‌ری بکه‌ن، له‌به‌رنه‌وه له‌بیران ده‌چۆوه، به‌لام من مه‌ودام هه‌بوو له‌به‌رم ده‌کردو به‌باشی ره‌وانم ده‌کرد: (ت ٥ ل- ٢١٧ تاج- ٣ ل- ٧٣٤ ز- ٦٢ ژ ٢٥٢١ هه‌تا ٢٥٢٦) مه‌ناقیبی ئه‌بو هورمیره.

راهه و شیکردنه‌وه:

هه‌تا ئهم سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌یش له‌ولاتی ئیمه‌و ده‌رووبه‌ریدا ئهم سونه‌ته دی‌رینه‌ی ئیمامی ئه‌بوهورمیره (ڕمزی خوی سن بن) له‌ناو ده‌سته‌ی زانست په‌روه‌راندا باوه، زاناو فی‌رخواز، یاب‌لئین: مه‌لاو فه‌قی، له‌به‌ر خزمه‌تی شه‌ریعت فریای مالداری ناکه‌ون، هه‌روا مائه‌روه‌رانیش له‌به‌ر په‌یدا کردنی مال و سامان نایانه‌په‌رژێته سه‌ر زانسته‌کانی شه‌ریعت، به‌لام ئیستا له‌گه‌ل کۆندا یه‌ك فه‌رقی جه‌وه‌ه‌ری هه‌یه: له‌کۆندا کۆکردنه‌وه‌ی مال پێک وه‌ك فی‌ربوونی زانست ساخ بۆ ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌ بوو، به‌راستی مال خزمه‌تکاری زانست بوو، زانستیش چاوسا‌غی دین و دنیا‌ی مال و خاوه‌ن مال بوو، به‌لام ئیستا نه‌ده‌وله‌مه‌ند نه‌مه‌لا به‌و شی‌وه‌یه نه‌ماون، هه‌ردوولا به‌شوین هه‌له‌په‌ی دونیا‌یدا وێلن. خودا په‌نامان بدا.

٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْمَعُ مِنْكَ حَدِيثًا كَثِيرًا أَلَسَاءُ قَالَ ابْسُطْ رِدَاءَكَ فَبَسَطْتُهُ قَالَ فَعَرَفَ بِيَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ ضَمَّهُ فَضَمَّمْتُهُ فَمَا كَسَيْتُ شَيْئًا بَعْدَهُ). (الحديث ١١٩ طرفه في ١١٨).

دیسان فہرمووی: رۆژی عەرزی خۆشەویستم کرد: قوربان! من فەرموودەییەکی زۆر لەتۆ دەبیستم دوایی لەبیرم دەچن؟ فەرمووی: (ئادەیی پۆشاکەکەت راخە) منیش رایم خست، ئەویش بەهەدوو دەستی بەئامازە مستی گرت لەلافاوی بەهرەیی خوداو هەر بەئامازە کردیە ناو پۆشاکەکەمەو، وەك شتێ بەمشت هەلبگرێ و بیکاتە ناوی ئاوا. ئنجا فەرمووی: (ئادەیی کۆی کەرەو) منیش کۆیم کردەو ئیتەر لەوهدوا هیچ فەرموودەییەکی ئەوم لەبیر نەچۆتەو: (ت-ل-۲۱۷ تاج-۳ ز-۶۲ ژ-۲۵۲۱).

۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَاءَيْنِ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَبَشْتُهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَلَوْ بَشْتُهُ قُطِعَ هَذَا الْبُلْعُومُ). (الحديث ۱۲۰).

دیسان ئەبوهورەیرە (بەزای خۆی لەسەر) فەرمووی: پێدوو دەفر زانستی جیا جیام لە پێغەمبەرەو لەبەرکردوو، هەر دەفرەیی لەجۆرە زانستی، وایەکیکیانم بەخش کردەو، کەبەریتی یە لەم فەرموودەو سوننەتە پەخشکراوانە، وەلێ ئەو جۆرەکی تریان ئەگەر پەخشی بکەمەو دەدەن لەگەردنم، کەبەریتی یە لەزانینی ئازاوەکان و لەنیشانەکانی هاتنی قیامەت و گەلێ لەنیشانەو دەنگوباسی ئازاوە گیرەکانی ناو گەلی ئیسلام.

شیکردنەو:

ئەبوهورەیرە (بەزای خۆی لەسەر) دەیفەرموو (اعوذ بالله من رأس السنين وإمارة الصبيان) مەبەستی خەلافەتی یەزید بوو، کەلەسەری سالی شەستی کۆچی دا بوو، وەخودا نزاکەیی گێرا کرد بەسالی لەپیش ئەوهدا گیانی سپارد، ئەم جۆرە زانستە هەروا بەئاسانی دەست ناکەوێ، هەموو کەسیش لێ ی تێ ناگا، کەواتە واباشە بپروای پێ بکەین و زۆر لێ ی نەکۆلینەو، نزا بەکۆلی دڵ بەپروای

ته و او ده و ده يه كي كه له هو كانى هاتنه دى ئاوات، بويه پر به دل ده ليم: خودايه! بهشى باشمان تى بخه، منيش ده ليم: (أعوذ بالله من الشرك ومشتقاته).

١٠٠- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ اسْتَنْصِتِ النَّاسَ فَقَالَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ). (الحديث ١٢١ - أطرافه في: ٤٤٠٥، ٦٨٦٩، ٧٠٨٠). (٨٥)

جهريرى كورى عه بدوللا (پرووى خويى لى به) فه رموى: له حه جى مالئاوايى دا پيغه مبه (پرووى خويى لى به) پيى فه رموى: (ئادهى مهردومه كه م بؤ بيدهنگ بكه تافسه يان بؤ بكه م) منيش فه رمانه كه يم به جى هيئا، ئه ويش وتاريكى بؤ دان و تيا فه رموى: (نه كه م له پاش خووم پاشگهز ببنه وه و ده كى كومه لى كافران و ميلله تى خوخور به رببنه سهرو گوئلاكى يه كترى و له سه ر پروپاتالى جيهان له گهردى يه كترى بدن).

١٠١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي بْنُ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَامَ مُوسَى النَّبِيُّ خَطِيئًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَسُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرِدْ الْعِلْمَ إِلَيْهِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ. قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ بِهِ؟ فَقِيلَ لَهُ احْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَإِذَا فَقَدْتَهُ فَهُوَ نَمٌّ فَأَنْطَلَقَ وَأَنْطَلَقَ بِفَتَاهُ يُوشَعَ بْنِ نُونٍ وَحَمَلًا حُوتًا فِي مِكْتَلٍ حَتَّى كَانَا عِنْدَ الصَّخْرَةِ وَضَعَا رُءُوسَهُمَا وَكَاَمَا فَالَسْلَ الْحُوتُ مِنَ الْمِكْتَلِ فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا وَكَانَ لِمُوسَى وَفَتَاهُ عَجَبًا فَأَنْطَلَقَا بَقِيَّةَ لَيْلَتِهِمَا وَيَوْمَهُمَا فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى مَسًّا مِنَ النَّصَبِ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أَمَرَ بِهِ

(٨٥) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان معنى قول النبي (صلى الله عليه وسلم)

لاترجعوا بعدى كفاراً، رقم: ٦٥ = ٢٢٠ شيخا.

فَقَالَ لَهُ فَتَاهُ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أُنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ قَالَ مُوسَى ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا فَلَمَّا أَتَتْهَا إِلَى الصَّخْرَةِ إِذَا رَجُلٌ مُسَجًى بِنُوبٍ أَوْ قَالَ تَسْجَى بِنُوبِهِ فَسَلَّمَ مُوسَى فَقَالَ الْخَضِرُ وَأَكَلِي بِأَرْضِكَ السَّلَامَ فَقَالَ أَنَا مُوسَى فَقَالَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ نَعَمْ قَالَ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رَشْدًا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا يَا مُوسَى إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَيْنِي لَا تَعْلَمُهُ أَنْتَ وَأَنْتَ عَلَى عِلْمٍ عِلْمَكَهُ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَغْصِي لَكَ أَمْرًا فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ لَيْسَ لَهُمَا سَفِينَةٌ فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمُوهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمَا فَعَرَفَ الْخَضِرُ فَحَمَلُوهُمَا بِغَيْرِ نَوْلٍ فَجَاءَ عُصْفُورٌ فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَتَقَرَّرَ نَفْرَةً أَوْ تَقَرَّرَتَيْنِ فِي الْبَحْرِ فَقَالَ الْخَضِرُ يَا مُوسَى مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا كَنَفْرَةٍ هَذَا الْعُصْفُورُ فِي الْبَحْرِ فَعَمَدَ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوَاحِ السَّفِينَةِ فَتَزَعَهُ فَقَالَ مُوسَى قَوْمٌ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقْتُهَا لِتَغْرُقَ أَهْلَهَا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تَوَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا فَكَانَتْ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نِسْيَانًا فَانْطَلَقَا فَإِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ فَأَخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ مِنْ أَغْلَاهُ فَاقْتَلَعَ رَأْسَهُ بِيَدِهِ فَقَالَ مُوسَى أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا؟ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوْجَدًا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ الْخَضِرُ بِيَدِهِ فَأَقَامَهُ فَقَالَ لَهُ مُوسَى لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْنَا لَوْ صَبَرَ حَتَّى يُقَصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَمْرِهِمَا).

(الحديث ١٢٢ - أطرافه في: ٧٨، ٢٢٦٧، ٢٧٢٨، ٣٢٧٨، ٣٤٠٠، ٣٤٠١، ٤٧٢٥، ٤٧٢٦، ٤٧٢٧، ٦٦٧٢، ٧٤٧٨).^(٨٦)

سه عیدی کوری جوبه یر (برمزی خوی لن بری) فهرمووی: به ئیبنوعه باسم گوت: به قسه ی نهوف به کالی بی نهو موسایه که هاوړی ی خدری زینده بووهو داستانه که یان له قورئان دا باس کراوه نهو موسا مه شهوره نییه که پیغه مبهری نهوه ی ئیسرائیل بووه!

ئیبنوعه باس (برمزی خودمان لن بری) فهرمووی: نهو دوشمنی خودایه درؤ دهکا (نهو لای خوی پیاوی باشه و زانایه کی پایه به رزه چؤن هه ئه ی گه وړه ی واده کا؟) چونکه من ثوبه یی کوری که عب خوی قسه ی بو کردم، فهرمووی: به گوئی ی خؤم ژنه وتم له دهمی حه زرت (دروودی خودی له سر بری) دهیغه رموو: موسا پیغه مبهر (دروودی له سر بری)، هه ئسایه وه له ناو نهوه ی ئیسرائیل دا وتاریکی دا، لیان پرسى: کى له هه موو که سى زاناتره؟ فهرمووی: من! خودای گه وړه یش - له بهر نه وه ی که زانینی نه م باسه ی هه واله نه کرد به عیلمی خودا - گله یی له موسا کردو سرووش و نیگای نارد بوى: نه ی موسا! به نده یه کی من هه یه نهو له تو زاناتره، ئیستا واله مه جمه عولبه حرمین (واته: له دواوانی دوو دمریای فارس و رؤم، که ئیستا پیان دهگوترئ دمریای سوورو دمریای سپی، که ئیسته نهو پارچه زهوییه بووه به جمه مسر له نیوانی ئاسیاو نه فریقادا هه لکه نه راوه و کراوه به راره و ی پاپوړی گه وړه، پی ی ده لئین: قه ناتی سوئس). موسا فهرمووی: نه ی په رومردگارم! جا نه وه چؤن خؤم بگه یه نمه لای؟ فهرمووی: ماسیه ک ببرژینه و له گه ل خؤت دا له زه میله یه کا بیبه، جا له کویدا نهو ماسیه ت وون کرد نهو به نده یه م واله ویدا، جا له زه میله یه کا ماسیه کی هه لگرت و خوی و یؤشه ی کوری نوون که هه م سوخته ی بوو، هه م خوشکه زای بوو که و تنه پړئ و رؤیشتن هه تا گه یشتنه لای تاویرمه کی قه راخ دمریاکه، که خدری زینده له وئ بوو، ئیتر له وئ سهریان نایه وه و خه وتن، ماسیه که ش له زه میله که دا راپه پړی و هاته دمره وه که وته ناو دمریاکه وه، وه به ناو نیړینه ی ئاوی دمریاکه دا خه نده کیکی بو خوی دروست کردو پړگه ی خوی گرته بهرو که وته پړئ، خودای

گه ورهیش شلپاوی ناوه که ی که به پرۆیشتنی ماسیه که شق دبوو و هک تاقی
سهر دمرگاو په نجره کرد به توونیل له ژیر ناوه که دا!

له گیرانه و میه کا: له بن نهو گاهه رده دا کانیوئ هیه ناوی زیانه، مه شهووره
به ناوی حیات، هرچی شتی لهو ناوی لی بکهوئ زیندوو دبیته وه، جا
ماسیه که له ناوی نهو کانیه لی ده کهوئ و ده جوئ ته وه و راده چهنئ و
له زه میلکه دمرده پهرئ و ده چیه ناو دمریا که وه، که مووسا (سلامی خوی لب بن)
خه بهری دبیته وه یووشه ی هاورئ ی له بیری نابی باسی نه م حاله ی
ماسیه که ی بؤ بکا، جاماوه ی نهو رۆزه و شهوئکی ته واهه تا به یانی دمرۆن،
تابؤ سبه ی نی موسا به یووشه ده فهرموئ: نانی به یانیمان بؤینه، به راستی
له م سه فهره مانا تووشی ماندووی بووین! فهرمووی: هه تا لهو شوینه رمت
نه بوون که خودا کردبووی به نیشانه بؤی ههستی به ماندووی و گفتی و
شه که تی نه کرد، خزمه تکاره که ی عهرزی کرد: (أرأیت إذ أوینا إلى الصخرة فإنی
نسیت الحوت وما أنسانیه إلا الشیطان أن أذکره واتخذ سبیله فی البحر عجباً)
که هف - ۶۳ / ۱۸ - قوربان! پیم نالی ی بؤچی وام به سه رهات؟ دمرانی کاتی
گه یشتینه لای به رده کهو تۆ نووستیت، من شتیکی سه یرم دی، ته ماشام کرد و
ماسیه برژاوه که مان له ناو زه میلکه دمرپهری و خوئ فرئ دایه ناو
دمریا که وهو له سه ر شیوه یه کی زۆر سه یرو سه رسوهرینه ر به ناوی ناوه که دا
دهستی کرد به پرۆیشتن، من له بیرم چوو نه م رووداومت بؤ بگیر مه وه، دیاره
که شه یتان نه وه ی له بیر برده وه به هوئ خه یالی دلّه وه. فهرمووی: نهو
تونیله ی که بؤ مووسا و شاگرده که ی سه رسوهرینه ر بوو. موسا به یوشه ی
فهرموو: (ذلک ما کننا نبغ فارتدا علی آثارهما قصصاً) ۶۴ / ۱۸ - ده ی نی مه بؤ
نه مه ده گهرین که تۆ دیوته، نیتر پیک به شوینی خویان دا گه پرانه وه.
فهرمووی: واته: به شوینی خویان دا پیک گه پرانه وهو شوینه واری خوئیانیان
دهقاو دهق هه لگرتنه وده تا گه یشتنه وه لای تاویره که، ته ماشایان کرد واپیاوئ

به نوینی خوی داپوشیوه، جا موسا سلاوی لیگرد، خدریش فهرمووی؛ له کوئی لهم ولاتی تویه نهم جوړه سلاوو رو ژباشییه هیه. فهرمووی: من موسام، خدری زینده فهرمووی: موسای پیغمبره بهنی ئیسرائیل؟ فهرمووی: به ئی ئهوم، هاتووم بولای تو که لهم عیلمو زانسته نایابهی که له لای خوداوه فیர்கراوی هندیکم فیربکهی که بیی به هوئی گهیشتم بهرزی خودا، خدر فهرمووی: تو ناتوانی له گهل مندا خوت بگری و صبر بکهی، ئهی موسا! من خودا له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانستیکی وای فییر کردووم تو به ته وای نایزانیته وهك من شارمزیی یهکی ته وایته نییه لهو بابتهدا، که پیی دهگوتری: عیلمی حهقیقهت یا عیلمی له دونی، یا زانستی بههرمی - علمی لدنی - وه ههروهه تویش خوی مهزن له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانیاریهکی فییر کردووی که بریتی یه له شه ریعتو عیلمی ظاهر من وهك تو نایزانه، که واپوو واز بیته تو بهرپیگهی خوتو من بهرپیگهی خوم، موسا فهرمووی: { قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا } ٦٩/١٨ - خودا یاری ئه گهر پیگه بدهی له خزمهتتا بم، دهبینی بهباشی ئارام دهگرمو سهرپیچی له فهرمانت ناکه، خدریش فهرمووی: { قَالَ فَإِنِ ابْغَيْتِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا } ٧٠/١٨ - باشه، بهلام به مهرجی لهشت زور مه کو له رهوه ههرچیم کرد قسه مه که وههقت به سهرمه وه نه بی ههتا خوم تییت دهگهیهنم.

فهرمووی: پاش ئه وه که له سهر نهم مهرجه پیگه و تن ههر دوکیان له قهراخی ده ریاکه وه که و تنه ری، تا پاپوړی هات قسه یان له گه ئیان دا کردن که هه ئیان بگرن، خدریان ناسی به بی کرئ به خوړایی هه ئیان گرتن، که سواری پاپوړه که بوون له پر موسا چاوی ئی بوو که وا خدر به ته شوئ ته خته یهکی له ته خته کانی پاپوړه که هه لکه ند، موسا پی ی فهرموو: ئه وه چیت کرد! لای خوی نهم پیاوانه پیاوهتی یان له گه ئمان کردو به به لاش ئیمه یان هه لگرتو وه

کەچی تۆ دەجیت پاپۆرەکەیان کون دەکەى، تاکوو سەرنشینەکانى نوقم بکەى و لەئاویدا بخنکین، بەراستى تاوانى گەورەو ناھەموارت کرد، خدر فەرمووی: ھا! ئەدى من پێم نەگوتى کەتۆ لەگەڵ من ھەلناکەیت و ناتوانى ئۆقرەبگرى؟ مووسا فەرمووی: لەبیرم نەبوو، لێم مەگرمو ھاوڕێیەکی باش بەو چاوپۆشیم ئی بکە، بانەبى بەمایەى بارى زەحمەت بۆم. فەرمووی: ئەم جارى یەکەمەیان مووسا لەیادی نەبوو، فەرمووی: لەوکاتەدا چۆلەکەیی ھات لەسەر لیواری پاپۆرەکە نیشتەوہو دەندووکیکی ژەند بەئاوای دەریاکەدا، خدر پێى فەرموو: زانیارى من و زانیارى تۆ لەچا و زانیارى خودادا وەك دەنووک ژەندى ئەم چۆلەکەى وایە بەم دەریایەدا. ئەوجا لەپاپۆرەکە ھاتنە دەری و ھەردووکیان بەکەنارى دەریاکەدا دەستیان کرد بەرپۆشتن، لەناکا و خدر چاوى کەوت بەکۆرپێکی منالکار لەناو منالداپارى دەکرد، یەکسەر پرى کرد بەسەریاو بەدەست وەك بەچکە چۆلەکە سەرى ھەلکەندو ملی ھەلکیشا و بەبى قسەو پرسیار و چەندو چوون کوشتى! موسا پێى فەرموو: {أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا لُّكْرًا} ئەو مندالە بى تاوان و گیانە پاکەت بەناھەق چۆن کوشت، بەبى ئەوہى کەسیکی کوشتبى لەخۆتەوہ کوشتت؟ بەراستى کارێکی زۆر ناڕەوات کردو کارى وانا شیرین کەس پەسەندى ناکا.

لەغایەتولەئەموولى شەرحى تاجول ئوصولدا دەفەرموئ: دەگێرەنەوہ: خدر لەم رەدەدەى موسایە زۆر توورە دەبى، دەچی دەفەى شانى چەبى منالەکە دەردەھینى و گۆشتەکەى ئی دادەمالئ، سەیر دەکەن لێى نووسراوہ: ئەم کۆرە کافرە قەت ئیمان و باومر ناھینى! ئیتەر موسا ھىواش دەبیئتەوہ. خدر دەفەرموئ: {قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا} ٧٥/١٨ - کۆرە! من پێم نەگوتى کەتۆ لەگەڵ مندا ھەلناکەى و ناتوانى سەر لەکارى من دەربکەى و لەبەرئەوہ خۆت پێ ناگیرئ و ھەل دەدەیتى؟! پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: رەددى ئەم جارەى خدر توندو تیزتر بوو لەرەددى جارى یەکەم.

مووسا فہرمووی: {قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُتْرًا} ۷۶/۱۸ - نہ گھر جاریکی تر پاش نہ مجارہ ھلہی وام کردولہ مہرجی خۆم دەرچووم ئیتەر ھاوړیتیم مہکە، ئیتەر بیانوو بہ ھانہت برپیوم. فہرمووی: پاش ئەوہ کەوتنەوہ ړیگہو رویشتن ھەتا چوونہ ناو ئاومدانییەک (شاری ئەنطاکییە) لەوئ داوای نان و ئاویان لە ھەموو خەلکی ئەو دئ یە کرد کەبیخۆن، بەلام کەسیان قایل نەبوون کە میوانداری یان پئ بکەن و بہ نائومیدی رویشتن، دیواریکیان بینی خەریک بوو ھەرمس بەینئ و بکەوئ، خدر دەستیکی پیادا ھیناو راستی کردەوہ، مووسا پئی فہرموو: خەلکی ئەم شارە بئ ویزدان و چرووکن، ئەم ھۆزە لای خۆی ئیمە بووین بہ میوانیان، کەچی نەنان و ئاویکیان پیمان داو نە میوانداری یان پئ کردین، ئەگەر ھەو مستت ببوایە کریت ئی و مردەگرتن و بەکرئ دیوارەگەت راست دەکردەوہ، خدر فہرمووی: {هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُتَبِّكُ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا} ۷۸/۱۸ - ئەمە کاتی لەیەک جیا بوونەوہی من و تۆیە، بەزووی ئەو شتانەت بۆ روون دەکەمەوہو نەینئ یەکانت پئ دەلیم کەخۆت بۆ نەگیرا بہرەبەرین. پیغەمبەری خۆمان (دروودی خودی لەسەر ھە) فہرمووی خۆزگا مووسا پتر ددانئ بہخۆیدا بگرتبایە ھەتا خودا زیاتر داشتانی ئەم دوو زاتە ی باس بکردایە بۆمان!

سەعیدی کۆری جوبەیر (بەزای خۆی لە ھە) فہرمووی: ئیبنو عەبباس (بەزای خۆیان لە ھە) ئەم نایەتە ی بہم قیرائەتە دەخویند: {وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مُلْكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا} وئەم نایەتە ی تریشی بہم قیرائەتە دەخویند: {وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ}. (تاج/ ۷ ل- ۴ ز- ۱ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۱ ژ- ۳۹۷).

۱۰۲ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْقِتَالُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَبِأَن أَحَدَنَا يَقَاتِلُ غَضَبًا

وَيُقَاتِلُ حِمْيَةً فَقَالَ مَنْ قَاتِلٌ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ). (الحديث ۱۲۳ - أطرافه في: ۲۸۱، ۳۱۲۶، ۷۴۵۸) (۸۷)

نهبومووسا (رمزی خوی لى بن) فہرمووی: پیاوی ہاتھ خرمہتی حہزمت (درودی خودی لى بن) گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! غہزاو شہرکردن لہبہر رمزای خودا کامہیہ پیمان بفرموو؟ چونکہ نیامہ ہہمانہ لہرہقان دہجہنگی و دہیہوی تۆلہ بستینن، ہہیشمانہ تہنگہ دمیگری و لہسہر ہۆزی خۆی دہکاتہوہ، پیاوی وا ہہیہ بۆتالان شہرہدکا، ہہیہ بۆ ناوو شۆرمٹ شہرہدکا، ہہیہ تاشوینن دیاربئی و بلین نازایہ لہبہرئہوہ شہر دہکا، جانا یا نمانہ کامہیان لہبہر رمزای خودایہ؟ فہرمووی (درودی خودی لى بن) (ہہرکہسى لہپیناوی شہریعہتی خودادا شہرہپکا و جہنگ سازبدا ئہوہ لہبہر رمزای خودایہ). (ت-۸ ل-۷۱ ف-۱ = تاج-۴ ز-۱۷ ژ-۴۵ ج-۴ = نية الجہاد و حکمہ). (ش/ د/ ت/ ن).

۱۰۳ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَرْبِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَصِيْبٍ مَعَهُ فَمَرَّ بِنَفَرٍ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَلُّوهُ عَنِ الرُّوحِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا تَسْأَلُوهُ لَأَ يَجِيءَ فِيهِ بِشْيءٌ تَكْرَهُوْنَهُ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَتَسْأَلَنَّهُ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَقَالَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مَا الرُّوحُ فَسَكَتَ فَقُلْتُ إِنَّهُ يُرْوَى إِلَيْهِ فَقُمْتُ فَلَمَّا انْجَلَى عَنْهُ قَالَ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتُوا مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (الحديث ۱۲۵ - أطرافه في: ۷۴۶۲، ۷۴۵۶، ۷۲۹۷، ۴۷۲۱) (۸۸)

عہدوللای کوری مہسعود (رمزی خوی لى بن) فہرمووی: جاری لہمہدینہ لہخرمہتی حہزمتدا بووم، لہناو باخہ خورمایہکا دہرؤیشتین، پیغہمبہر

(۸۷) اخرجہ مسلم في الامانة، باب: من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، رقم: ۴۸۹۷-۱۹۰۴، ۴۸۹۹.

(۸۸) اخرجہ مسلم في صفات المنافقين، باب: سؤال اليهود النبي (صلى الله عليه وسلم) عن

الروح، رقم: ۶۹۹۰=۲۷۹۴ شيخا.

(دروودی خودی لهسمر بی) په لکه دارخورمایه کی پی بوو، له کاتی روښتن خوۍ ددها بهسهریدا، له لای دهسته یی جوله که وه رابورد، بازیکیان گوتیان: بؤ پرسیری له باره ی گیانه وه له موحه ممد نه که ین، بازیکی تریان گوتیان: پرسیری لی مه که ن، نه بادا وه لاهمه که یتان به دل نه بی، له پاش دا گوتیان: نه ی باوکی قاسم! رۆح چییه؟ گیانی گیانه بهر چییه؟ جا پیغه مبر (دروودی خودی لهسمر بی) تاوی راوه ستاو پاما، نه و جا سهری بهرز کرده وه، زانیم که نه وه سرووشی بؤ هات، نه و جا فهرمووی: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} ۸۵/۱۷ - واته: پرسیرات لی ده که ن له حه قیقه تی رۆح، له کونه و ماهیه ته و چییه تی نه و شته ی که پی ده گوتری گیان که گیاندار به بوونی نه و گیاندار و زیندووه و به نه بوونی نه و بی گیانه و مردووه، له وه لامیان بفرموو: رۆح له و شتانه یه که به هوۍ فهرمانی خودا وه پیدا ده بی، نیوه نایزان و تی ناگه و په ی پی نابهن، له سنووری هوښ و فامی نیوه به دمه ره، له مه یش سهرتان سوږنه مینی، چونکی نه وه ی نیوه ده یزان له چا و نه وه ی که خودا ده یزانی زور که مه (ت ۶ ل ۲۷۱ ف ۱۹ = تاج ۴ ز ۱۸ ل ۳۲۵ ژ ۳۹۶۹ ج ۴ = ش / ت).

شیگردنه وه: له گپړانه ی نیرده: له ناو کاو له کانی شاری مه دینه دا).

۱۰۴ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذَ رَدِيفَهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ قَالَ يَا مُعَاذُ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُونَ قَالَ إِذَا يَتَكَلَّمُوا وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتُمَا). (الحديث ۱۲۸ - طرفه في: ۱۲۹). (۸۹)

ئەنەس (پەزى خەۋى لىن بىن) فەرەمۇۋى: جارى موعاژ (پەزى خەۋى لىن بىن) لەپاشكۆى پېغەمبەرەۋە سوار دەبى، پېغەمبەر (دروودى خەۋى لىن بىن) دەفەرەمۇۋى: ئەى موعاژ! موعاژ دەفەرەمۇۋى: بىفەرەمۇۋى ئەى پېغەمبەرى خۇدا! وام لەخزمەتتا سەرم لەپىتايە، پېغەمبەر (دروودى خەۋى لىن بىن) لى جارى وابانگى دەكا، موعاژىش ھەرسى جارەكە واۋەلامى دەداتەۋە. جا ھەزەرت (دروودى خەۋى لىن بىن) دەفەرەمۇۋى: (ھەركەسى شايەتى بىدا كەھەر خۇدا خۇدايەۋ بەس ۋەموھەممەد پېغەمبەرى خۇدايە، بەزەمان ئەم گەۋاھى يە بىداۋ بەدل باۋەپى پىي ھەبى، ئىتر خۇدا لەئەگرى دۆزەخ رەزگارى دەكا). موعاژ ھەرزى دەكا: قوربان! بانەم مژدە خۆشە بەموسولمانان رابگەيەنەم باخۆشيان تى بىكەۋى، فەرەمۇۋى: ئاخىر پىشت بەم مژدەيە دەبەستەن ۋە لەكردەۋى باش سارد دەبەنەۋە پىشتى لى دەكەنەۋە. بەلام موعاژ لەكەتتى سەرمەرىگىدا ئەم فەرەمۇۋەيە رابگەيەندە گىرەيەۋە بۆ موسولمانان، نەبادا بەشاردەۋە ۋە بەرەنەگەيەندە گوناھبار بىي): (تاج ۱-ل ۲۴ ز-۴ ف-۳ = ۲۵-۲۶ ج-۴).

۱۰۵- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا احْتَلَمَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ. فَقَطَّتْ أُمُّ سَلَمَةَ تَغْنِي وَجْهَهَا وَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْتَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ قَالَ نَعَمْ تَرَبَّتْ يَمِينُكَ فِيمَ يُشَبِّهُهَا وَلَكُهَا). (الحديث ۱۳۰ - أطرافه في: ۲۸۲، ۳۳۲، ۶۰۹۱، ۶۱۲۱). (۹۰)

ئوم سەلەمەى ھاۋسەرى پېغەمبەر (دروودى خۇدا لەسەر پېغەمبەرەۋە پەزى خۇدا لەۋ بىن) فەرەمۇۋى: ئوم سولەيمى دايكى ئەنەسى كورى مالىك ھات بۆلەي پېغەمبەر (دروودى خۇدا لەسەر بىن) گوتى: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! خۇدا

له گوتنى قسهى رهوا شهرم ناكا، كهوابوو ئايا نه گهر ئافرمت شهيتانى بوو
خوشتنى له سهره يانا؟ پيغه مبهىر فهرمووى: به ئى، نه گهر ئاوى بيته وهو
ههستى پى بكا. ئوم سه له مهش رووى خووى داپوشى و فهرمووى: نهى
پيغه مبهىرى خودا! بوچى ئافرمتيش شهيتانى دهبى؟ فهرمووى (درووى خودى لىسر بى):
هه زاروكه! نهى چوون؟ نهى نه گهر شهيتانى نابيت و ئاوى نايه ته وه نهى به چى
شيوهى مناله كهى لى ده چى؟. (تاج ۱- ف ۵- ز ۳۰ = ز ۲۶۲ ج ۴- د/ش)

۱۰۶- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ رَجُلًا مَذَاءً فَأَمَرْتُ
الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ أَنْ يَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ فَقَالَ فِيهِ الْوُضوءُ).
(الحديث ۱۳۲ - طرفاه في: ۱۷۸، ۲۶۹) (۹۱)

ئيمامى عالى (زمزى خوى لى بى) فهرمووى: مهزيم زور بوو، شهرميشم ده كرد بو
خوم له پيغه مبهىر (درووى خودى لىسر بى) بپرسىم، چونكه كچه كهى خيزانم بوو،
جابه ميقدادى كورى نه سوهدم گوت بو نه مه لى بپرسى، چونكه خوم شهرم
كرد، كه لى پرسی بوو فهرموو بووى: (چووكى بشورى و ده سنويز بگرى،
شتى وا خوشوردن پويست ناكا) (تاج ۱- ل ۱۱۳- ف ۹- ز ۲۳- ش / د / ت / ن)
۱۰۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَجُلًا قَامَ فِي الْمَسْجِدِ
فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَيْنَ تَأْمُرُنَا أَنْ نُهْلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ نَجْدٍ مِنْ
قَرْنٍ وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ وَيَزْعُمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَيُهْلُ أَهْلُ
الْيَمَنِ مَنْ يَلْمَلَمَ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ لَمْ أَفْقَهُ هَذِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ۱۳۳ - أطرافه في: ۱۵۲۲، ۱۵۲۵، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸،
۷۳۳۴). (۹۲)

(۹۱) أخرجه مسلم في الطهارة باب: المذى، رقم: ۳۰۲ = ۶۹۴.

(۹۲) وأخرجه البخارى ومسلم وأبو داود والنسائى من رواية ابن عباس، ومن جابر أيضا

أخرجه مسلم (عينى - ۲ - ۲۱۷، رقم: ۷۲) المترجم = مسلم حج ۲۷۹۵، ۲۷۹۶.

عہد و نژادی کو پی عومہر (ہرمزی خود بیان لیں ہیں) فہرمووی: پی اوئی لہناو مزگہوتا
 ھہ لسا گوتی: نہی پیغہ مہبری خودا! لہ کو یوہ فہرمانمان پی دہکھی کہ نیحرام
 دابہ ستین و دەست بکہین بہ لہ بے بیکہ کردن؟ فہرمووی: خہ لکی مہ دینہ
 لہ ذولحہ لیفہوہ نیحرام دادہ بے ستن، کہ نیستا ناودارہ بہیری عہلی، خہ لکی
 شامیش لہ جوحفہوہ، خہ لکی نہ جدیش لہ قہرنولہ نازیلہوہ). نیبنوعومہر
 (ہرمزی خود بیان لیں ہیں) دہیفہرموو: بہ قہسہی ھہ ندئی زانا، کہ یہ کی لہوانہ نیبنوعہباسہ
 گوا یہ پیغہ مہبر (درویدی خودی لیسر ہیں) فہرمووشیہ تی: خہ لکی یہ مہنیش لہ چای
 یہ لہ ملہ مہوہ نیحرام دادہ بے ستن، کہ یہ کی کہ لہ کیوہ کانی تیہامہ، و مدوو قونان
 دوورہ لہ مہ ککھوہ). نیبنوعومہر دہیفہرموو: بہ لام من خوم شتی وا
 لہ پیغہ مہبروہ حائی نہ بووم. (تاج - ۲ ل - ۱۶۰ ز - ۸۲ ف - ۲ ژ - ۱۴۹۶ ج - ۴).

۱۰۸ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّ رَجُلًا
 سَأَلَهُ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ فَقَالَ لَا يَلْبَسُ الْقَمِيصَ وَلَا الْعِمَامَةَ وَلَا السَّرَاوِيلَ وَلَا الْبُرُتْسَ
 وَلَا ثَوْبًا مَسَّهُ الْوَرَسُ أَوْ الرِّغْفَرَانِ فَإِنْ لَمْ يَجِدِ الثَّغْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخُفَّيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا
 حَتَّى يَكُونَا تَحْتَ الْكَعْبَيْنِ). (الحديث ۱۳۴ - أطرافه في: ۳۶۶، ۱۵۴۲،
 ۱۸۴۲، ۵۷۹۴، ۵۸۰۳، ۵۸۰۵، ۵۸۰۶، ۵۸۴۷، ۵۸۵۲). (۹۳)

دیسان فہرمووی: پی اوئی گوتی: نہی پیغہ مہبری خودا! بوکھسی لہ نیحراما
 بی بہرگی نیحرام چی یہ؟ فہرمووی (درویدی خودی لیسر ہیں): میژمرو کراس و دہرپی و
 کلاوو ھہر جلی و مرس و زہعفرانی پیوہ بی لہ بہری ناکا، ھہروا خوف لہ پی
 ناکا، مہ گہر بوکھسی کہ جووتی سؤلی دەست نہکھوئی، ئہوا باجووتی خوف
 لہ خوار قاپہر قہ لہوہ بر پیتہوہ - ئہوجا لہ پییان بکا). (تاج - ۲ ز - ۸۳ ل - ۱۶۱
 ف - ۱ ژ - ۱۵۰۰). (ش / د / ت / ن).

راشه و شیکردنه وه:

زۆر لهم فهرمودانه كهوان له نامه‌ی زانین دا به‌دیمه‌ن په‌یوه‌ندی یان به‌باسیکی تره‌وه پتره هه‌تا به‌نامه‌ی زانین (کتاب العلم) وه، به‌لام نه‌گه‌ر بجینه‌وه سه‌ر نه‌صله‌که که‌سه‌حیحی بوخاری یه‌ ده‌بینین له‌وی ئیمامی بوخاری ئهم فهرمودانه‌ی له‌ناو چه‌ند سه‌رباسیکی جیاجیادا گیراوه‌ته‌وه، که‌دوور یانزیک په‌یوه‌ندی یه‌کی باش له‌نیوان فهرموده‌کان و سه‌رباسه‌کانا هه‌یه، هه‌روه‌ک جوړه په‌یوه‌ندیه‌کیش له‌نیوانی نامه‌ی زانسته و نه‌وسه‌رباسانه‌دا هه‌یه. بۆ نموونه ئهم نامه‌ی زانینه‌ی دابه‌ش کردووه به‌سه‌ر په‌نجاو چه‌ند سه‌رباس دا، وه‌ک: (باب فضل العلم: باسی گه‌ورمیی زانین) و (باب من سئل علماً وهو مشغل في حديثه فاتم الحديث ثم اجاب السائل)..تاد.

بسم الله الرحمن الرحيم

٤) نامه‌ی ده‌سنوێژ

١٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ مَنْ أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ قَالَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ مَا أَلْحَدْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ فُسَاءٌ أَوْ ضَرَاءٌ). (الحديث ١٣٥ - طرفه في: ٦٩٥٤) (٩٤)

ئه‌بو هوره‌یره (ه‌زای خوی له‌ به‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خودی له‌ سه‌ر به‌) فهرمووی: (هه‌ر که‌سێ ده‌سنوێژی شکا تاده‌سنوێژ نه‌گرێته‌وه نوێژی دروست نییه) بیاویکی هه‌ضه‌مه‌وتیش گوتی: ئه‌ی ئه‌بو هوره‌یره! ده‌سنوێژ به‌چی ده‌شکی؟ فهرمووی: به‌بالیبونه‌وه ترو تسو شتی وا).

۱۱۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الرُّضْوَةِ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ). (الحديث ۱۳۶). (۹۵)

ديسان فہرمووی: لہ پیغہ مبہرم بیست دہیضہ رموو: (لہرؤزی قیامتہ دا نومہ تم پیان دہگوتری: ماروی جوار بہل سبی، چونکہ نہو شوینانہی نہندامیان کہناوی دہستنیژ دہیانگریتہوہ سپی و گہشو جوانن، بہہوی نہسہرو شوینہواری دہستنیژہوہ، دہی بو بہدہستہینانی نہم بہہرہ گہورہیہ لہکاتی دہستنیژ گرتن دا چہندہی دہتوانن قہشی و گہشی ی خوتان زورتر بکہن). (ریاض - ۸۲۴/۳ + تاج - ۱/ ۵۶ ژ ۶۹ ز - ۹).

۱۱۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ شَكَاَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلُ الَّذِي يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ لَا يَنْفَعُكَ أَوْ لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا). (الحديث ۱۳۷ - طرفاه فی: ۱۷۷، ۲۰۵۶). (۹۶)

عہدوللای کوری زہیدی ئہنصارى (دروزی خودی لہسہر ہن) سکالای نہو حالہم کرد کہ جاری واہیہ مروؤف لہناو دہست نویژدا واہست دہکا، کہتہرای یہک، یا بایہک، یاشتئ، لہپیشیہوہ یالہباشیہوہ دہردہچی، ئایا حوکم و برپاری نہم حالہ چی یہ؟ دہستنیژ بہشتی وا دہشکی یانا؟ فہرمووی: (بالہکاتی وادا وادانی کہدہستنیژہکہی نہشکاودو ماود، لہبہرئہوہ پیویست ناکا کہخوی لہنویژہکہی بدزیتہوہو نویژہکہی بپری، بہلام ہہرکاتی دہنگی بایہکی بیست، یابؤنی دہرچوویہکی کرد، یاہہستی بہدہرچوونی تہرای یہک کرد نہوہ دہستنیژہکہی دہشکی). (ت - ۱/ ۱۲۶ ف - ۱ ز ۲۶ ژ ۲۰۷، ۲۰۸).

(۹۵) أخرجه مسلم في الطهارة باب: استحباب اطالة الغرة والتججيل، رقم: ۲۴۶ = ۵۷۸ شيخا.

(۹۶) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على من يتيقن الطهارة ثم شك، رقم: ۳۶۱ = ۸۰۲ شيخا.

راڻه و شيڪردنه وه:

دەر چوونی تۆماو (مهنی) راجیایی تیادایه که له دهستنوێژ شکینه کانه یانا، ئەم فەرموودهیه یاسایه که له یاسا سەر هکویه کانی فیه، که هه موو شتی له سەر نه صلی خۆی ده مینێ، تا به به لکه باری تری بۆ ده جه سپی گومان له کاتی وادا زیانی نییه. پیاوانی رشتە ی ئەم فەرموودهیه شەش کەسن، رشتە که خۆی ناوایه: (حدثنا علي قال حدثنا سفيان قال حدثنا الزهري عن سعيد بن المسيب عن عباد ابن تميم عن عمه).

چەند خاڵیکی گرنگ هه یه له بابەتی زانستی فەرمووده شوناسی یه وه، له م بۆنه یه دا ئاماژە ی بۆ ده که ین:

١. ئەم رشتە یه ته حدیث و عه نه نه ی تیادایه.
٢. پیاوانی ئەم رشتە یه شەش کەسن پینجیان له پیاوانی (الکتب الستة) ن، کوتوبی سیه ئەم شەش پەراوه ن: بوخاری، موسلیم، ئەبوداود، تیرمیزی، نه سائی، ئیبنوماجه، به لام له م شەش کەسه (عه لی) یان له پیاوانی بوخاری و ئەبوداود و تیرمیزی و نه سائی یه و به س، چواریشیان مه دینه یین، عه لی به سره یی یه، سوفیان مه که یی یه، له م رشتە یه دا صه حابی له صه حابییه وه رپوایه ت ده کا، له سەر فەرما یشتی که سانی که ده فەرموون عه ببادیش صه حابییه، عه بدوللای کوری زهید ئو حودی یه واته: ئاماده ی غه زای ئو حود بووه، هاوبه شی تیادا کردووه خۆی و باوکی و دایکی هاوڕێی پینجه مبه ر بوون، چل و هه شت فەرمووده ی هه یه هه شتیان په سندی هه ردوو پیرن، له ته مه نی حه فتا سالی دا، له مانگی قوربان دا له شه ره که ی رۆژی حه ره دا، که له (٦٣) کۆچیدا بوو شه هید کرا.

١١٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (الحدیث ١٣٨- أطرافه سبقت في رقم- ٩٧). (١١٧/٩٦)

ثیبونوعه بباس (د رمزی خودایان لیس بری) فهرمووی: شهوی له مالی میمونوهی پوورم
 بووم، که هاسهری پیغه مبر بوو، چه زرت (دروودی خودی له سمر بری) خهوت، پاش
 ماوهی هه لسا بو شه ونویژ، دهستونویژیکی سووکه لهی گرتو دهستی کرد
 به شه ونویژ، منیش دهستونویژیکی سووکه لهم گرتو به پرهوی (اقتدا) م پی
 کرد نه ونددی خودا مهیلی له سهر بوو چه زرت شه ونویژی کرد، نه و جا
 خهوت هوهو له ناو خه وده که پدا دهستی کرد به پرخه پرخ، نه و جا بانگدر هات
 به شوینی داو عهرزی کرد که بجی نویژی به یانیان بوبکا، چه زرت (دروودی خودی
 له سمر بری) له خه وده که هی هه لساو له گه لیدا ته شریفی برد بو مزگهوت،
 به دهستونویژ که هی پی شووه وده نویژی کردو به هوی خهوتنی پاش
 شه ونویژ که وده دهستونویژی نه گرت هوه، دیاره پیغه مبران به خهوتن
 دهستونویژیان ناشکی، گه لی جار عه لی ماموستای شیخی بوخاری: دهیغه رموو:
 سوفیان فهرمووی: ثیبونوعه بباس دهیغه رموو: نه و جا خهوت هوهو له ناو
 خه وده که پدا دهستی کرد به پرخه پرخ، گه لی جاریش له باتی نه وه دهیغه رموو:
 نه و جا راکشا هه تا دهستی کرد به پرخه پرخ نه و جا بانگدر .. تاد).

۱۱۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَلَ قَبَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسْبِغِ الْوُضُوءَ فَقُلْتُ الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ الصَّلَاةُ أَمَامَكَ فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَأَسْبَغَ الْوُضُوءَ ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ ثُمَّ أُقِيمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّى وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا). (الحدیث ۱۳۹ - أطرافه فی: ۱۸۱، ۱۶۶۷، ۱۶۶۹، ۱۶۷۲). (۹۸)

نوسامه ی کوری زهید (د رمزی خودایان لیس بری) فهرمووی: پیغه مبر (دروودی خودی له سمر بری)
 له حه جی مالتا واییدا له پوژی عهرمه دا له عهرمه فاته وه گه پرایه وهو که وته پری و

رؤیشت بۆموزده لیفه، تاگه یشته رپچکه کانی حاجیان، که پییان ده گوتری؛ (شیعی حاجیان) شیع واته: رپچکه ی قه داشاخ، جاله وی ته شریفی دابه زی و گمی زی کردو ده ستونویژیکی سووکه له ی گرت منیش عه رزیم کرد: قوربان! لی ره نو یژ ده که ی؟ فه رمو وی: نه خه یر، نو یژ هاله پی شمانه وه له ولاتره، ئینجا سواری و لاخه که ی بو وه وه رؤیشت تاگه یشته موزده لیفه، له وی دابه زی و ده ستونویژیکی تیرو پری گرت. ئه و جا قامه تی نو یژ کرا و نو یژی شیوانی کرد، ئنجا هه رکه سه له جیگه ی خوی و شتری خوی لی ییخ دا، نه بادا ته شوی شو سه رلیشیوان دروست بکه ن، له پاشا قامه تی جه ماعه تی نو یژی خه وتنانیش کرا و نو یژی خه وتنانیشی به جه ماعه ت بۆ کردین و، هیج نو یژی تری له نیوانیاندا نه کرد).

راهه و شیکردنه وه:

ئوسامه ی کوری زهید خوی و باوکی خۆشه ویستی پیغه مبه ر بوون، نازناوی (الحب بن الحب) ی بو وه، نه خشی نقیمی نه نگوستیله که ی (حب رسول الله) ی بوو، کوری ئومموئه یمه نه، که دایه و له له ی پیغه مبه ر بو وه به منائی په روه رده ی کردو وه، ئه و دنده هۆشیار و لیها توو بوو له ته مه نی هه ژده سالی دا، چه زره ت (دروودی خودای له سر بێ) کردی به سه رکرده، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بێ) مرد ته مه نی بیست سال بوو، سه د و بیست و هه شت فه رمووده ی هه یه، یازده یان په سه ندی هه ردوو پیرن، دوو فه رمووده یشی له بوخاریدا هه یه و له موسلیم دا نیه، دوو فه رمووده یشی له موسلیم دا هه یه، له بوخاریدا نیه، که واته: کو ی فه رمووده کانی له سه حیه ین دا ده کاته: ۱۵ + ۲۲ = ۱۹، له وادیلقورا، له سالی په نجا و چواری کۆچیدا، له ته مه نی په نجا و پینج سالی دا گیانی پاکی سپاردو وه. (دروودی خودای له سر بێ) ئه م فه رمووده یه په سه ندی هه ردوولایه، موسلیمیش له چه جدا گیراویه ته وه.

١١٤ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ تَوَضَّأَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَمَضَمَضَ بِهَا وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَجَعَلَ بِهَا هَكَذَا أَضَافَهَا إِلَى يَدِهِ الْأُخْرَى فَغَسَلَ بِهِمَا وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَغَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُمْنَى ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَغَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُسْرَى ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَرَشَّ عَلَى رِجْلِهِ الْيُمْنَى حَتَّى غَسَلَهَا ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً أُخْرَى فَغَسَلَ بِهَا رِجْلَهُ يَغْنِي الْيُسْرَى ثُمَّ قَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ. (الحديث ١٤٠) (٩٩)

عهطای کوری یه سار فهرمووی: ئیبنوعه بباس (برزی خودیان لئ بن) دهستنوژی له سهر نهم شیوهیه گرت: دهموچاوی ناوا شوژد، لوجی ناوی هه لگرتو له دهمی و له لووتی خوی رادا و هنگی کرد، ئینجا له ویچی ناوی تری هه لگرتو کردیه هه ردوو دهستییه وهو دهموچاوی شوژد، ئینجا لالوچی تری هه لگرتو دهستی راستی شوژد، ئینجا لالوچی ناوی تری هه لگرتو دهستی چهپی شوژد، ئینجا دهستی تهپر کردو دهستی تهپری هیئا به سهر سه رییدا، ئهوجا له ویچی تری هه لگرتو کهمه کهمه پرژاندی له قاجی راستی و پی ی شوژد، ئهوجا لوجی تری هه لگرتو قاجی چهپی پی شوژد، ئهوجا فهرمووی: (بهچاوی خۆم پیغه مبهرم دی (برودی خودی له سهر بن) ناوا وهك نهم دهستنوژی من له بهرچاوی ئیوه گرتم نهویش ناوا دهستنوژی گرت). (ت - ١ / ١٣٥ = ز - ٢٨ ژ - ٢٣٣ ل - ١٣٦ ج - ٤).

شیکردنه وه:

پشتهی نهم فهرموودهیه له صهحیحی بوخاریدا ئاوایه: (حدثنا محمد بن عبد الرحمن قال أخبرنا أبو سلمة الخزازي منصور بن سلمة قال أخبرنا ابن بلال (يعني سليمان) عن زيد بن اسلم عن عطاء بن يسار عن ابن عباس) نهم

(٩٩) هذا الحديث من أفراد البخاری عن المسلم، ولم يخرج مسلم عن ابن عباس في صفة الوضوء شيئا (عینی/ ٢ / ٢٦٣، رقم: ٦) المترجم.

ناسك كاری یانه لهم رښته یه دا هه یه: ته حدیث و ئیخبارو عه نه نه ی تیادایه، تابیی له تابیی یه وه فهرمووده که ی گیراوه ته وه، واته: زهید له عه طاوه، چونکه هر دوکیان تابیین، راوییه کان یابه غدادین یامه دینه بین، هه ندی له راوییه کان رافه و تهفسیری هه ندی له وشه کانیان کردووه و بۆ دوا خویان رویمان کردۆته وه که مه به ست له (ئیبو بیلال) له رښته که دا سوله یمانی کوری بیلاله، زهیدیش یاراوییه کی تر روونی کردۆته وه: که مه به ست له وه که له پاش شۆردنی قاچی راستی دمه فرموی: ئینجا لویچئ ناوی تری هه لگرت و قاچی پئی شۆرد، مه به ست شۆردنی قاچی چه پیه تی به دواترین لویچ! ئه م جوړه تیچه نه له زانستی فهرمووده شوناسیدا پئی ده گوتری: رافه و روونکردنه وه و تهفسیر، چونکه ئامرازی رافه کردن به کاره یئراوه که (یعنی) یه، که به مانای (واته) ی کوردی یه، به لام به مه ناگوتری تیچه نی به واتای ئیداج که یه کیکه له نه نگه کانی فهرمووده و فهرمووده که ی پئی ده بی به مودره ج.

هه ندی دمه فرمون: چه دیته کانی ئیبو عه بباس، جگه له ده دوازدمه کیان، نیتر نه وانی تری له سه حابه کانی پیغه مبه ر بیستووه، زۆرجاران خو ی پونی کردۆته وه که چه دیته که ی له کئ بیستووه، وه ک فهرمووده ی ژماره (٧) ی ئه م ته جریده، که خو ی دمه فرموی: ئه بوسوفیان بۆ گیرامه وه، یادمه فرموی: فلانه فهرمووده م له ئوسامه ی کوری زهید بیستووه، یاله فه ضلی برامم ژنه وت، چونکه خو ی له سه رده می پیغه مبه ردا میردمنال بووه، ده پازده سالان بووه، لهم فهرمووده یه دا وهرگرتنی ناوی تازه بۆ ته پرکردنی سه رله گیرانه وه ی تری ئه م فهرمووده یه وهرگیراوه، که نه بوداود گیراویه ته وه به پئ ی یاسای (فهرمووده هه ندیکی ده بی به رافه و روونکردنه وه بۆ هه ندیکی تری). ئه م فهرمووده یه کیکه له و چه ند فهرمووده که مانه ی که ئیبو عه بباس بۆ خو ی له پیغه مبه ری وهرگرتووه.

۱۱۵ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). (الحديث ۱۴۲ - طرفه في: ۶۳۲۲) (۱۰۰)

نه نه س (رمزی خوی لئ بی) دمفه رموی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بی) که دهیویست
بجیته ناو ناودهسته وه دهیفر مموو: (اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث):
نه ی خودایه! په نا دهرم به په نای تو له شهر ی گوژ و دیلی شهیتانی چه په ن)
(ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۸ ف - ۵ ز- ۲۴ ژ- ۱۸۶).

شیکردنه وه:

رشته ی نه م فهرمووده یه له رشته ی جوار که سیه کانی بوخاری یه.
۱۱۶ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: فَوَضَعْتُ لَهُ وَضْوءًا، قَالَ: (مَنْ وَضَعَ هَذَا) فَأَخْبِرَ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ). (الحديث ۱۴۳).

ئیبنوعه عباس (رمزی خویشان لئ بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بی) جاری
رؤیشته ناو ناودهست، منیش ناوی دهستنو یژم بو دانا، جاکه هاته دمره وه
ناوه که ی دی بو ی دانرا بوو، فهرمووی: (کی نه م ناوه ی دانا وه؟ عهرزی کرا:
که من دامن او وه بو ی، فهرمووی: خودایه! شارمزای شه ریعتی بکه و بیکه
به زانایه کی گه وره ی نیسلام). (ت/ ۵/ ۱۲۱ ف - ۳ رقم ۳۳۸۱ ز- ۲۱ تاج- ۳).

۱۱۷ - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطُ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يُولِّهَا ظَهْرَهُ شَرُّوا أَوْ غَرَّبُوا). (الحديث ۱۴۴ - طرفه في: ۳۹۴) (۱۰۱)

(۱۰۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: ما يقول اراد دخول الخلاء، رقم: ۳۷۵ = ۸۲۹.

(۱۰۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستطابة، رقم: ۳۶۴ = ۶۰۸ شيحا.

ئەبوئەيوبى ئەنصارى (رەزى خەي لى بىن) فەرەمۆى پېغەمبەرى خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەرەمۆى: (كەدەچنە سەر پېشاو نەرووبەكەنە پرووگە (قىبلە) و نەپشتى تى بىكەن، بەلام پرووبەكەنە ئەملاو ئەولا). (ش / د / ت / ن / تاج / ۱ / ۱۱۸، ژمارە: ۱۰ ز- ۴ ژ- ۱۹۱ ل- ۱۱۰ ج- ۴ = چاپى چوارەم).

ئەبو ئەيوب ئەنصارى يە، نەججارى يە، لەھۆزى نەججارى خالوانى پېغەمبەرە، بەدرى يە، ئامادەى پەيمانى بەيەتولەقەبەى دوھم بوو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) كاتى كۆچى كرد بۆ مەدينە دەورى مانگى ميوانى ئەو بوو، يەككە لەنوجەباى صەحابەكان (رەزاي خودايان لى بىن)، سەدو پەنجا فەرەمۆدەى لەكتىبە ناودارەكانى حەدىثدا ھەيە، حەوت لەو سەدو پەنجاىە پەسەندى ھەردوو پيرن، كەيەكى لەو حەوت فەرەمۆدەيە ئەم فەرەمۆدەى ئىرەيە كەواين لەخزمەتى دا، چونكە پېشەوا موسلىمىش (رەزى خەي لى بىن) ئەم فەرەمۆدەيەى گىراوتەو، لەصەحىحى خۇيدا، لەباسى (الطهارة) دا، لە (باب: الاستطابة) دا، ژمارە: ۲۶۴ = ۶۰۸ شىخا. يەك فەرەمۆدەيشى لەبوخارىدا بەتەنھا ھەيە، كەواتە كۆى فەرەمۆدەكانى لەصەحىحەين دا دەكاتە: ۱۰۷ = ۸. ئەبوئەيوب لايەنگىرى ئىمامى عەلى بوو، لەگشت جەنگەكانىدا لەگەلدا بوو. لەگەل سوپاكەى يەزىدى كورى مەعاويەدا، دەچى بۆ فەتى قوسطە نطەنيىە، جاكاتى نزيك دەبنەو نەخۆش دەكەوئى، بەھاوړيكانى خۆى دەفەرەمۆى: (كاتى كەمردم لەگەل خۇتان تەرمەكەم ھەلگرن و بەرەو شارەكە بمبەن، لەكويدا بەرابەرى دوژمن ريزتان بەست، لەبەردەم پىي خۇتاندا بمئىژن، ئەوانىش واپان كرد). گۆرەكەى لەنزيك شوورا كۆنەكەى قەسطە نطە نيە بوو، كەئىستا ناوئراو: ئەستەنبوول، مزگەوتىكى مەزن لەسەر گۆرەكەى دروست كراو، موسولمانان رېزىكى زۆر لەگۆرەكەى دەگرن، ئىستا بوو بەزيارەتگايەكى گەورە، لەخزمەتىدا لەكاتى بى بارانىدا داواى بارىنى باران لەخوداى گەورە دەكرى، وەنزاكەيان گىرادەبى و باران دەبارى. لەسالى پەنجاي كۆچيدا وەفاتى كردوو، رەزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بىن. (بەروانە: عەينى/۲/۲۷۶).

۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ إِذَا قَعَدْتَ عَلَى حَاجَتِكَ فَلَا تَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ وَلَا بَيْتَ الْمَقْدِسِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَقَدْ ارْتَقَيْتُ يَوْمًا عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَنَا فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى لَبَتَيْنِ مُسْتَقْبِلًا بَيْتَ الْمَقْدِسِ لِحَاجَتِهِ). (الحديث ۱۴۵ - أطرافه في: ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۴۰۲). (۱۰۲).

عەبدوللای کوری عومەر (رمزی خوابان لى بى) فەرمووی: کەسانى ھەن دەلێن: کاتى لەسەر پێشاو دانىشتن بۆ سەراوکردن رووبەر ووی قىبلە، یارووبەر وى بەیتولەقدیس دامەنیشە. بەلام من جارى نیشم ھەبوو چوومە سەر سەربانەکەى ھەفصەى خوشکەم کەژنى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) بوو: پێغەمبەرم دى خەریک بوو دەستى بەناو دەگەیاندا، لەسەر دوو خشتى کال ڕوو بەرووی شام دانىشتبوو، پشتى لەرووگە بوو، سەراوى دەکرد. (ش/د/ ۱ ن / ن - تاج/ ۱ / ۱۲۰ / ۱۱ ز- ۲۴ ژ- ۱۹۲).

۱۱۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) (أَنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ وَهُوَ صَعِيدٌ أَفِيحٌ فَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْجُبْ نِسَاءَكَ فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُ فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً فَنَادَاهَا عُمَرُ أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكِ يَا سَوْدَةُ حِرْصًا عَلَى أَنْ يَنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ). (الحديث ۱۴۶ - أطرافه في: ۱۴۷، ۴۷۹۵، ۵۲۳۷، ۶۲۴۰).

عائیشە (خوای ئى رازى بى) فەرمووی: دەستوورى ھاوسەرەکانى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) وابوو، کەدەچوون بۆسەراو بەشەو دەر دەچوون، دەچوون بۆ سەراوخانەکانى مەدینە کەچۆلێکى پان و پۆر بوو لەلامالان بوو، پێیان دەگوت: مەناصیع. عومەرىش ھەمیشە پێشنیاری دەکردو ەرزى ھەزرتى دەکرد:

قوربان! زنه گانت قه دهغه بکه و مه هیله له مال دمر بچن، پیغه مبه ریش نهیده کرد، تاشه وی له شه وان واپړی ده که وی سوده ی کچی زه معه، که هاوسه ری پیغه مبه ر بوو، دهمی خه وتنان له مال دمر ده چی و ده چی بو سهر او، له بهر نه وه ی سوده نافرته ټکی که له گه لت بوو، عومهر دهیناسیته وه و بانگی دهکا: نه ی سوده! بزانه دهناسین، عومهر له پهروشی نه وه ی نایه تی حجاب بیته خواره وه، به هیوای نه م مبه سته بهرزه نه م قسه یه ی کرد. جاخو دای گه وره و سهر و مر نایه ته کانی حجابی نارد، که باسی حوکی خودا پویشینی ژنانیان تیدا پروون کراوه ته وه).

روونکړنه وه:

مبه ست له حجاب له شه رعدا نه وه یه پیاو ته ماشای نارپه وای له شی نافرته ی بیگانه نه کا، نه ویش به م چند شی ویه جی به چی ده کړی: له مال نه وه به هوی پهرده و هودو جی که ی جیاوه، له دمری شه وه به هوی سهرپوش و په چه و بالا پوش و بهرگی ناودامانه وه، جلی کوردی بهرگیکی شهرعی زور جوانه، له راستی دا جوانترین نمونه یه بو حجابی نیسلامی، گرنګ نه وه یه زن شهرمگای به جلیکی ژنانه بهوشی، هه تا نه گهر بلووزو پانتو لی ژنانه ی ناسایی به حورمه ت له بهر بکا ده بی، چونکه جل و بهرګ له بهشی عاداته، له بهشی عیبادات نییه، له بهر نه وه دروسته که به پپی عورفو باوی سهرده م بگوری.

له راستی دا خوبه ستنه وه به هه موو عاده ټکی سهرده می حه زره ته وه له م سده دیه دا زه حمه ته، شتی وا بو که سی خوی ده ست دما، وه شتی چاکیشه، به لام بوئه وخه لکه به گشتی زه حمه ته، بناغه ی نایینیش له سر ناسانکاری یه. بپروانه: تاج-۹ ل-۳۲۹ ثاخری باسی زوه د-تاج-۵ ل-۳۱۷ کو تایی زنجیره-۹۹ ژ-۵۲۲۵ م. ۱۲۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَحْيَاءُ أُنَا وَغُلَامٌ مَعَنَا إِدَاوَةٌ مِنْ مَاءٍ يَغْنِي يَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ).

وفي رواية: من ماء وعذرة، يستنجى بالماء. (الحديث ١٥٠ - أطرافه في: ١٥١، ١٥٢، ٢١٧، ٥٠٠) (١٠٣)

ئەنەس (دەزای خودایان لە بێ) **فەرمووی:** پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **کەدەچوو** بۆسەراو، من و کورپکی تر، جەوهندەیی ئاومان هەلەدەگرت و شوینی دەکەوتین، واتە: بەوئاوە تاراتی دەگرت، لەگێرپانەوێهەکا: من و کورپکی تر لەسێرەری مندا، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **دەچوو** بۆ سەراو جەوهندەیی ئاومان بۆ دەبرد، بەو ئاوە تاراتی دەگرت، و منەقیزەکەیشمان لەگەڵ خۆمان دەبرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **دایدەچەقاندو** دەیکرد بەبەرەبەست (سوترە) لەکاتی نوێژدا). (ش/ د/ ت - تاج/ ١/ ١٢٢/ ١ ز - ٢٥ ژ ٢٠١).

١٢١- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمَسُّ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ وَلَا يَتَمَسَّحُ بِيَمِينِهِ). (الحديث ١٥٣ - طرفاه في: ١٥٤، ٥٦٣٠) (١٠٤)

ئەبوقەتادە (دەزای خۆای لە بێ) **دەفەرمووی:** **حەزرمەت** (دروودی خودای لەسەر بێ) **دەفەرمووی:** (کاتی شت دەخۆنەوێهە لەناو جامەکەدا هەناسە مەدەن، کەسەراویش دەکەن بەدەستی راستتان چووکتان مەگرن، هەروا تاراتیش بەدەستی راستتان مەگرن). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ١/ ١٢٠/ ١٣ ز - ٢٤ ژ - ١٩٤).

روونکردنەوێه:

ئەبوقەتادە ناوی حاریث، یا نوعمان، یاعەمری کورپ رەببەیی یە، نازناوی (فارس رسول الله) یە. واتە: شاسوارەکی پێغەمبەری خودا، لەخزمەت حەزرمەندا (دروودی خودای لەسەر بێ) **ئامادە**ی غەزای ئوچودو غەزای خەندەق و غەزاگانی

(١٠٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ٦١٩=٢٧١.

(١٠٤) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهي عن الاستنجاء باليمين، وفي الاشرية رقم:

تری پاش خەندەق بوو، بەلام واناودارەگە ئامادەى بەدر نەبوو، سەدو حەفتا
فەرموودەى ھەيە، یازدەیان پەسەندى ھەردوو پیرن، دوو فەرموودەى تری
لەبوخاریدا ھەيە جگەلەو یازدەيەى کەپەسەندى ھەردوو پیرن ھەشت
فەرموودەى تری لەسەحیحى موسلیم دا ھەيە، واتە: کۆى فەرموودەکانى
لەبوخاریدا دەکاتە: $11+2=13$ فەرموودە، وەکۆى فەرموودەکانى لەموسلیم دا
دەکاتە یازدە لەگەڵ ھەشت دا یەکسانە بەنۆزدە، سەرجمەى فەرموودەکانى
لەبوخارى و موسلیم دا دەکاتە: $11+2+8=21$ فەرموودە. راجیایى ھەيە لەشوینی
مردنیدا ھەندى دەفەرموون: لەمەدینە مردوو، ھەندى دەلین: لەکووفە
مردوو، لەسالى پەنجاو چواری کۆچى دا لەتەمەنى حەفتا سالىدا فەرمانى
ھەقى یەزدانى بەجى ھیناوە رەزای خودای لى بى. لەزانستى فەرموودەدا زانینى
زیدو شوینی مەرگ و چەندىتى تەمەن و سالى مەرگى فەرموودەزان (راوى) و
جىگەى دانىشتنى و ناوى ناسیاوى، بایەخىکى چاکى ھەيە، زۆرجار دەبى
بەسەرچاوە بۆ روون کردنەوێ فەرموودەکە، یابۆ لەبارى و نالەبارى رشتەکەى.
بۆ نموونە: بەپى مەرچى بوخارى بەيەك گەيشتنى فەقى و مامۆستا،
بۆگىرانەوێ فەرموودە لەلایەنى ئەو فەقى یەووە لەو مامۆستایەووە پىوێستە،
دەبى ھەردوولا ھاوچەرە بن، وەكى تریش ئىمامى حەمزە لەغەزای ئو خوددا
شەھید بوو، کەواتە کەسى لەووە داستانى غەزای خەندەق بگىرپتەووە راست
ناکا، بەلام داستانى غەزای بەدر بگىرپتەووە دەبى و قسەکەى پى تىدەچى،
چونکە ئىمامى حەمزە یەكێک بوو لەپالەوانەکانى غەزای بەدر، کەلەسالى
دووێمى کۆچى دا پرووى داو، لەغەزای ئو خوددا شەھید بوو کەلەسالى دووێمى
کۆچى دا روى داو، دەى چۆن ئەقل دەگىرئ کەنىمامى حەمزە داستانى غەزای
خەندەق بگىرپتەووە کەلەسالى چوارەمى کۆچیدا رووى داو.

بىجگە لەم ئەبوقەتادەيە لەناو یارانى پىغەمبەردا کەسىکى تر نییە
کەسناوى ئەبوقەتادە بى، کەواتە: ئەگەر یەكى فەرموودەى بداتەپال

نه بوقه تادمیه کی تر له هاورپایانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بر) قسه که ی جیگه ی گومانیکی گه وره یه، بگره دروویه کی پرووته، چوونکه به پیچه وانه ی فهرمايشت و رای پسپورانی نه م زانسته وه یه.

۱۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (اتَّبَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ فَكَانَ لَا يَلْتَفِتُ فَدَنَوْتُ مِنْهُ فَقَالَ ابْغِي أَحْجَارًا أَسْتَنْفِضُ بِهَا أَوْ نَحْوَهُ وَلَا تَأْتِنِي بِعَظْمٍ وَلَا رَوْثٍ فَأَتَيْتُهُ بِأَحْجَارٍ بِطَرَفِ ثِيَابِي فَوَضَعْتُهَا إِلَى جَنْبِهِ وَأَعْرَضْتُ عَنْهُ فَلَمَّا قَضَى أَتْبَعَهُ بِهِنَّ). (الحدِيث ۱۵۵ - طرفه في: ۳۸۶۰) (۱۰۵)

نه بوهوره پره (هزای خوی لن بر) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بر) رویش ت بو سه راو، منیش دوا ی که و تم، حه زرم ت (دروودی خودای له سر بر) ده ستووری و ابو و ناووری نه ده دایه وه، جا که لی نزی ک بو ومه وه فهرمووی: (چه ند به ردیکم بو په یداکه، خو میان پی پاک ده که مه وه) یا قسه یه کی ناوای فهرموو، فهرمووشی: (به لام ئیسقان و ته پالهم بو مه ی نه). منیش له داوینی جله کانه چه ند به ردیکم بو بردو له ته نیشتیه وه دامن و پشت م تی کرد، کاتی سه روا وه که ی ته واو کرد خو ی به به رده کان سړی). (تاج / ۱ / ۱۲۳ / ۲ ز- ۲۵ ز- ۲۰۲).

روونکردنه وه:

له م فهرمووده یه دا به لگه له سر نه وه هه یه که پړوا یه تی حه دیث به مه عنا دروسته، واته: گیرانه وه ی مه به ستی فهرمووده که به قسه یی نه نجام بدا، که خو ی به شداری بکا له دارپشته که یدا، وه ک لی رده دا نه بوهوره پره دم فهرمووی: (یا قسه یه کی ناوای فهرموو).

۱۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَاظُ فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ وَالتَّمَسْتُ الثَّلَاثَ فَلَمْ

أَجِدُهُ فَأَخَذْتُ رَوْثَةً فَأَتَيْتُهُ بِهَا فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ وَأَلْقَى الرَّوْثَةَ وَقَالَ هَذَا رِكْسٌ).
(الحديث ١٥٦) (١٠٦)

عبدالوللای کوری مه سعوود (پرمای خودایان لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بن)
چوو بو سہراو، فہرمانی پی کردم کہسی بہردی بو بہرم، ہہتا لہپاش
سہراو کہہ خویمان پی پاک بکاتہوہ، گہپام دوو بہردم دؤزی یہوہ، گہپام بو
بہردی سییہم چنگم نہ کہہوت، لہباتی ئہوہ تہرسہ قولیکم ہہ لگرت و دوو
بہردہ کہہو تہرسہ قوولہ کہم بویرد، جاہر دوو بہردہ کہی و مرگرت و تہرسہ
قوولہ کہی تووپرداو فہرمووی: (ئہمہیان نابی چونکہ چہ پہلہ).

روونکردنہوہ:

عہدوپرہمانی کوری ئہسود یہ کیکہ لہپیاوانی رشتہی ئہم فہرموودمیہ،
تابیعی یہ، فہرموودمی لہباوکی و لہ حہزرتی عائیشہ و مرگرتوہ، ئہعمہش و
کہسانی تریش فہرموودمیان لہو و مرگرتوہ، زانیہ کی کارابوو، ہہموو روژی
حہوت سہد رکات نوژی دہگرد، نوژی شیوان و بہیانی بہیہک دہستنوژی دہگرد،
واتہ: بہشہو نہدہخہوت، ہہربیدار بووہ، شہوی زیندوو دہگردہوہ، ہہتا شہبہق
ہہر خہریکی خواہہ رستی بوو، ئہم فہرموودمیہ لہئہفرادی بوو خاریہہ.
١٢٤ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً). (الحديث ١٥٧) (١٠٧)

ئیبینوعہ بباس (پرمای خودایان لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بن) جارہ جارہ
کہدہسنوژی دہشورد، ہہموو ئہندامیکی دہستنوژی یہک جار دہشورد).
(ب/ د/ ت/ ن - تاج/ ١/ ١٣٦/ ٣ = ز- ٢٨- ٣٥).

(١٠٦) هو من أفراد البخاری (عینی/ ٢/ ٣٠٢/ ٢٢) المترجم.

(١٠٧) هذا مما تفرد به البخاری عن مسلم وأخرجه الأربعة (عینی/ ٢/ ٢٣/ ٢٢) المترجم.

۱۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ). (الحديث ۱۵۸) (۱۰۸)

عہدوللای کوری یہ زیدی نہ نصاری (ہمزای خوی لب ہر) فہرمووی: (پیغہمبہرم دی (دروودی خوندی لمسر ہر) دہستنوویژی دہگرت، ہہموو نہندامہکانی دہستنوویژی دووچار دووچار شورڈ). (ب/ د/ ت/ تاج/ ۱/ ۱۳۶/ ۲ = ز-۲۸-ژ-۲۳۴-ج-۴).

راقہ وشیکردنہوہ:

نہم فہرموودہیہ لہنہفرادی پیری بوخاری یہ، موسلیم نہیگیراودہتہوہ، ہہروا کہسی تریش لہکؤمہلہکہ (الجماعہ: بوخاری، موسلیم، نہبوداوود، تیرمیژی، نہسانی، نیبنوماجہ) نہیگیراودہتہوہ، بہلام لہنہبوہورہیرہوہ نہبوداوودو تیرمیژی گیراویانہتہوہ (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴)

۱۲۶- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: (دَعَا يَأْنَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ فَعَسَلَهُمَا ثُمَّ أَذْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْيَأْنَاءِ فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مِرَارٍ ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وَفِي رَوَايَةٍ: أَنَّ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا لَوْلَا آيَةُ مَا حَدَّثْتُكُمْوه سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَتَوَضَّأُ رَجُلٌ يُحْسِنُ وَضُوءَهُ وَيُصَلِّي الصَّلَاةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّلَاةِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا قَالَ غُرُوءَ الْآيَةِ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ). (الحديث ۱۵۹ - أطرافه في: ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۹۳۴، ۶۴۳۳) (۱۰۹)

(۱۰۸) هذا من افراد البخاری ولم يخرجہ غیرہ من الجماعة (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴) المترجم.

(۱۰۹) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: صفة الوضوء وكماله، رقم: ۵۲۷=۲۲۶ شیحا.

حومرانی نۆکه‌ری عوئمان (رەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: عوئمان (رەزای خۆی لێ بێ) داوای ئاوی دەسنوێژی کردو ئاوا لەسەر ئەم شیوەیە دەسنوێژی گرت: لەپێشا ئاوی کرد بەهەردوو دەستی خۆیدا، هەردوو دەستی تاهەردوو مووچەکانی سێ جار شۆرد، ئنجا دەستی راستی کرد بەناو دەرەکەداو سێ جار ئاوی لەدەمی و لەلووتی راداو هنگی کرد، ئنجا سێ جار دەم و چاوی شۆرد، ئنجا سێ جار دەستی راستی هەتا ئانیشکی شۆرد، ئینجا سێ جار بەوچەشنە دەستی چەپیشی شۆرد، ئینجا دەستی تەپری هی‌نا بەسەر سەریداو، سەری خۆی مەسح کرد، ئینجا قاچی راستی هەتا هەردوو قاپە رەقەلە‌ی سێ جار شۆرد، ئینجا سێ جار بەوچەشنە قاچی چەپیشی شۆرد، لەپاشا عوپمان فەرمووی بەچاوی خۆم پێغەمبەرم (دروودی خۆدا لەسەر بێ) دی وەك ئەم دەسنوێژی من گرتەم لەبەرچاوی ئێوە، ئاوا دەسنوێژی گرت و ئەوجا فەرمووی (دروودی خۆدا لەسەر بێ) هەرکەسێ دەسنوێژی بگرێ لەچەشنی ئەم دەسنوێژی کە ئێستا من گرتەم، ئنجا هەلسێ دوو رکات نوێژی پوختی دوور لەخەیاڵی کاروباری دنیا‌یی بکا، یاپتر لەدوو رکات بکا بەهەمان شیوە، ئیتر خۆدا گەورە لەگونا‌هی لەو‌ه‌پ‌یشی خۆش دەبێ) لەگێڕانە‌وه‌یه‌کا: عوئمان (رەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئاگادار بن بئەم فەرموودە‌یه‌تان پێ بلی‌م، بەخودا لەبەر ئەو ئایەتە نەبێ کە هەرپ‌ر‌ه‌شه‌ لەشاردنە‌وه‌ی زانستی ئایینی دەکا، بەپ‌ی‌وی‌ستم نەدەزانی کە‌بو‌تانی بگێ‌ر‌م‌ه‌وه‌، بەگوێی خۆم لەزاری پ‌ی‌ر‌ۆ‌زی خۆشە‌وی‌ستم بیست، دەیفەرموو (دروودی خۆدا لەسەر بێ): (هەرکەسێ دەسنوێژی بەجوانی بگرێ، ئەوجا نوێژی لەپ‌ی‌نج فەرزە‌کان بکا، مسۆگەر کەخودا لەگونا‌هی ئەو ما‌وه‌یه‌ی هەتا نوێژە فەرزە‌که‌ی تری دوا ئەو نوێژە، خۆش دەبێ). (ت/ ١/ ١٣٥ ز- ٢٨ ژ- ٢٣٣). عورو‌ه‌ی کور‌ی زوبە‌یر دەفەرموێ: (مەبەست لەم ئایەتە‌ی کە عوپمان لەم شو‌ینە‌دا ئاما‌ژە‌ی بۆ دەکا ئایەتی سەدو پەنجاو نۆی سورەتی بەقەرە‌یه‌ کە دەفەرموێ: {إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ

وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ { واته: (ئەو کەسانەى کەئەو بەلگەو نیشانە روژشانە
 حەشار دەدەن، کەخوادی گەورەو سەرورە ناردوونی و لەنامە ئاسمانی یەکاندا
 روونی کردوونەتەووە بۆ مەردووم، ئەم جوۆرە کەسانە لەسەر ئەم جوۆرە تاوانە
 گەورانە، کەبریئى یە لەشاردنەوێ زانستى ئایینی، هەموو نەفرەتکەری
 نەفرەت و لەعنەتیان ئی دەکەن!).

روونکردنەوہ:

گەرچی ئەم ئایەتە پیرۆزە دەرھەق بەخاوەن نامەکان ھاتۆتە خواریوە
 بەتایبەتی، بەلام بایەخ و عیبرت بەگشتیایەتی ی بیژدە، عیبرت بە
 عومومی لەفظە، ئەک بەھۆیە تایبەتەکە، کەواتە: ھەرکەسێ زانستی ئایینی
 حەشاربدا، سەر بەھەر ئایینی بێ، بەر ھەرپەشەى ئەم ئایەتە دەکەوێ،
 فەرمانرەوای سییەمی موسوڵمانان ئیمامی عوثماني کورپی عەففان، دایکی
 ناوی (اروی) یە کچی پووری باوکی پیغەمبەرە لە پیغەمبەر مائەترە،
 ناودەبرێ بە: ذو نورەین، واتە: دوو نوور، چوونکە دوو کچی پیغەمبەری
 ھیناوە لەپیشا روقیەى ھیناوە، کەرپوقیە دەمری ئومموکەلثووم دەھینێ،
 روقیەو ئومموکەلثووم کچی پیغەمبەر بوون، دروودی خوا لە پیغەمبەرەو
 رمزای خودا لەوان بێ، سەدو چل و شەش فەرموودەى لەکتیبە ناودارەکانی
 سوونەتدا ھەیە، پیشەوا بوخاری یازدەیانى گێراوەتەوہ.

لەپاش شەھید بوونی ئیمامی عومەر، لەیەگەم روژی موحەررەمی سالی
 بیست و چواری کوچی دا کرا بەجێ نشینی سییەم، دەولەتی ئیسلام لەسەر
 دەستی ئەودا تەواو تەواو دامەزراو رووبەری فراوان بوو، سامان ئەوقی
 دایەوہ، مال زۆر زۆر بوو، وای ئی ھاتبوو خەلک کەنیزەکیان دەکری
 سەربەسەر بەپارە، گرنگترین و ناودارترین کاری ئیمامی عوثمان جەمعی
 قورئان بوو، لەتەمەنى ھەشتاو دوو سالییدا، لەفەرەنەییەکی کوێرانەدا،

له پوږڅی ههینی دا، پیکهوتی ههژدهی مانگی قوربانی سالی (۳۵) کۆچی، له کاتی دهوړکردنه وهی قورئاندا، نه سووهدی ته جیبی شه هیدی کرد، قورئانه که له باوهشی دا بوو خوینه کهی پږا به سهر نه م نایه ته دا: (فسیکفیکهم الله) هزار رحمت له نیمای جه زمري که له (ذات الشفا) دا ده فهرموئ:

فَذَبْجُوهُ تَالِی الْقُرْآن
بِیْنِ یَدِیْهِ الْمَصْحَفِ الْعَثْمَانِی!

(بروانه: تاج/ ۵ / ۳۳۱ / ۱ = تاج- ۴ ز- ۹۴ ژ- ۳۶۸۴ ههروا تاج/ ۵ / ۴۵ ز - ۸ ههتا
ف - ۱۶ تاج- ۳ ز- ۸ ژ- ۲۲۷۲ ههتا ۲۲۸۷).
به کوردی واته:

وهک به رخ سه ربوی، سه ربوا عثمان

کاتی شه هید بوون، قورئان له سه پان

۱۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ). (الحديث ۱۶۱ - طرفه في: ۱۶۲ طرفه في: ۱۶۱) (۱۱۰)

نه بوهورهیره (مزی غوی لئ به) فهرمووی: پیغه مبهه (مرووی خودی له سه به) فهرمووی:
(هه که سی ده ستنوئژ ده گری باهنگ بکاو ئاو له لوولتی رابدا، وهه که سی به بهردو شتی وا تارات ده گری، بابه چهند به ردیکی تاک خوئی پاک بکاته وه، وهک سی یاپینج یاحهوت وه ههروهه). (ش/ ت/ ن- تاج/ ۱ / ۱۳۴ / ۱ ز- ۲۸ ژ- ۲۳۳).

۱۲۷- (مکرر) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أُنْفِهِ ثَمَّ لِيَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ وَإِذَا

اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَذْرِي أَيْنَ بَاءَتْ يَدُهُ. (مكرر) (الحديث ١٦٢). (١١١)

ديسان نهو (زمری خوی لی بی) فہر مووی پیغہ مبهری خوا (درویدی خودی لہسہر بی) فہر مووی:
(کاتی یہ کیٰ لہ نیوہ دمستنوئیز دہگری بائو بکاتہ لووتی یہ وودہ ناو لووتی پاک
بکاتہ وودہ نہ وجا هنگ بکا، ودهہرکہ سی بہ بہردو شتی وا تارات دہگری
بابہ چہن بہر دیکی تاک تارات بگری، کاتیکیش لہ خہو ہہ لہ دستن دہست
مہکەن بہ ناو حاجہ تہ کەدا، کە ناوی دہستنوئیزہ کی تیادایہ، لہ پیشا سی جار
لہ دمرہ ووی حاجہ تہ کە دہستتان پاک بشورن، نہ وجا بو تان ہہ یہ دہست بکہن
بہ ناویدا، بہ مشت یابہ لوئج ناوی لی ہہ لگوژن، چونکہ نیوہ نازانن دہستتان
بہ شہو لہ کاتی خہ و تن دا چی بہ سہر ہاتووہو بہر کوئی ی تری جہستہ
کە و تووہ، دوور نیہ کە بہرشتیکی پیس کە وتبی!). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ٨
١/١٣٠ ز- ٢٧ ژ- ٢٢١).

١٢٨- عَنْ ابْنِ عَمْرِو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (رَأَيْتَكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَرَأَيْتَكَ تَلْبَسُ النَّعَالَ السَّيِّئَةَ وَرَأَيْتَكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ وَرَأَيْتَكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْإِهْلَالَ وَلَمْ يَهْلُ أَتَتْ حَتَّى كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ أَمَّا الْأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَأَمَّا النَّعَالُ السَّيِّئَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُ النَّعْلَ الَّذِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا وَأَمَّا الصُّفْرَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبُغُ بِهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْبُغَ بِهَا وَأَمَّا الْإِهْلَالُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُ حَتَّى تَنْبُعَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. (الحديث ١٦٦-١٥١٤، ١٥٥٢، ١٦٠٩، ٢٨٦٥، ٥٨٥١) (١١٢)

(١١١) (مكرر) رواه الخمسة، أخرجه مسلم، باب: كراهة غمس المتوضيء يده المشكوك في نجاستها في الاناء (شرح النووي على صحيح مسلم ج/٢ ص ١٧٨، تاج الاصول ج/١ ص ٩٩ طبعة/٤) المترجم= ٥٥٩ شيعا ت- ج ١- ز ٢٨- ژ ٢٣٣).

(١١٢) أخرجه مسلم في الحج باب: الإهلال من حيث ينبعث الراحلة رقم: ١١٨٧.

عوبه پیدی کوری جورهیج فهرمووی: عهرزی ئیبنوعومهرم کرد: قوربان! بۆ
تۆ چوار شت ههیه دهیانکهی، کهچی برادهرهکانی ترت نایکهن؟ فهرمووی:
ئهوانه کامانهن ئهی کوری جورهیج! گوتم: دهتبینم لهکاتی تهوافی کابهدا
لهچوار گۆشهکهی کابه، بهس ئهو دوو گۆشهیه دهست پیادههینی و ماچیان
دهکهی، کهناودارن بهدوو گۆشه یهमे نییهکان، دهیشت بینم سۆلی سهبتیش
لهپێ دهکهی، کهبهسۆلی چهرمی خۆشهکراوی بێ کۆلک و موودهگوتری،
دهیشت بینم مووی خۆت و ههروا پۆشاکت بهپهنگی زهرده رنگ دهکهی،
مهردومیش لهمهکهکه کهمانگی نووی قوربانیان دی، ئیتر ئیحرامی هه
یاعهمره دادبهستن، کهچی تۆ لهمهکهکه دهبی ههتا رۆژی ههشتهمی مانگی
قوربان، کهناوداره بهپۆژی تهرویه، ئیحرام دانابهستی؟ ئیبنوعومهر
فهرمووی: دهبا بۆت روون بکهمهوه کهبۆ وادهکهم: من بۆیه دهست دههینم
بهدوو گۆشه یهمانی یهکانی کابهدا و ماچیان دهکهم، چونکه نهمدیوه
پێغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) جگه لهم دوو گۆشهیه گۆشهکانی تری کابه ماچ بکا،
یادهستیان پێدا بهینی، وه پێغه مبههریشم بهچاوی خۆم دیوه سۆلی سهبتی
لهپێ دهکرد، ودهسنوێژی پێوه دهگرت، بۆیه منیش ههز دهکهم کهئهو جۆره
سۆله لهپێ بکهم، چونکه بتههرستهکان زۆرتر سۆلی چهرمی خاویان لهپێ
دهکرد، بهکارهینانی رهنگی زهردهیش لهبهرنهومیه، کهمن خۆم دیومه که
پێغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) رهنگی زهردی بهکار دههینا، لهبهرنهوه منیش
ههز دهکهم ئهو رهنگه بهکار بهینم و لهوهدا پێغه مبههر بکهم بهسهرمه شق
بۆخۆم، مهسهلهی ئیحرام دابهستنی ئهو دیومه ئهوهیه: پێغه مبههر
(دروودی خودی لهسهر بێ) کاتی ئیحرامی دادبهست کهولاخهکهی لهزیری دا ههڵدهستایه
سهرپێ و بهرهو مینا دهکهوتهپێ). (بروانه زنجیره/ ٩٥ تاج/ ٢ / ١٨٥ = ١٥٤٣ ههتا ١٥٥١).

۱۲۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الْتَيْمَنُ فِي تَنَعُّلِهِ وَتَرْجُلِهِ وَطَهْوَرِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ) (الحديث ۱۶۸ - أطرافه في: ۴۲۶، ۵۳۸۰، ۵۸۵۴، ۵۹۲۶) (۱۱۳)

عائیشه (مرزای خوی لی بی) دمفهرمووی: خوْشهویست (دروودی خودای لسمیر بی) (تابوی بکرایه لهگشت کاروباریکی خوْی دا چهزی لهوهبوو کهلای راست پیْش بخت، وهک پیلاو لهپی کردن و سهردهینان و مووشانهکردن و دهستنوئز گرتن و گشت کاروباریکی بایه خداری تر). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۴/۱۵۴ تاج- ۱- ۳۲- ۲۸۰- + تاج/ ۴/ ۱۴۰/ ۴).

۱۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَائِلَ صَلَاةِ الْعَصْرِ فَالْتَمَسَ النَّاسُ الْوُضُوءَ فَلَمْ يَجِدُوهُ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِوُضُوءٍ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ يَدَهُ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّعُوا مِنْهُ قَالَ فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَنْبُعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ حَتَّى تَوَضَّعُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ) (الحديث ۱۶۹ - أطرافه في: ۱۹۵، ۲۰۰، ۳۵۷۲، ۳۵۷۳، ۳۵۷۴، ۳۵۷۵) (۱۱۴).

ئههنهس (دروودی خودای لسمیر بی) فهرمووی: نزیکى نوئزى عهصر بوو، روانیم یاران دهگهپان بوْ ئاو بوْ دهستنوئز، ئاو نهبوو، تالهجامیکا ههنئى ئاویان هیئا بوْ پیغهمبهر (دروودی خودای لسمیر بی) بوْ دهستنوئز، پیغهمبهر (دروودی خودای لسمیر بی) دهستی خستهناو دمفرهکهوهو دهستووری دا بهخهکهکه دهستنوئزى لی بگرن، بهچاوی خوْم دهمدی کهئاوهکه لهنیوانی پهئجهکانی پیغهمبهرهوه (دروودی خودای لسمیر بی) وهک کانى ههئدهقولاییه ناو جامهکهوه، ئیتر عهشامهتهکه ههتا دوا کهسیان لهو ئاوه دهستنوئزىان گرت). (ش/ ت - تاج/ ۴/ ۳۳۴/ ۲+ ۱+ ۳+ ۴ تاج- ۳ ز- ۱۰۴ ژ- ۳۱۷۱، ۳۱۷۰، ۳۱۷۲، ۳۱۷۴).

(۱۱۳) اخرجہ مسلم فی الطهارة باب: التيمن في الطهور وغيره، رقم: ۲۸۶ = ۶۱۶.

(۱۱۴) اخرجہ مسلم فی الفضائل باب: في معجزات النبي (صلی اللہ علیہ وسلم) رقم: ۵۹۰۱-۲۲۷۹.

۱۳۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا حَلَقَ رَأْسَهُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَوَّلَ مَنْ أَخَذَ مِنْ شَعْرِهِ). (الحديث ۱۷۱- طرفه في: ۱۷۰) (۱۱۵)

ئەنەس (پەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەحەجی مائثاوی دا سەری خۆی تاشی، یەکەم کەس لەو قەزە پیرۆزە بەرکەوت ئەبو طەلحە بوو). (تاج/۲/ ۲۱۶ زنجیرە/ ۱۱۱-ز. ۱۰۸ ژ-۱۵۹۶).

رافە و روئکردنەوه:

ئەم فەرموودەیە دەبێ بەبەلگە لەسەر چەند بێر (حوکم)ی، وەك پاکیی موو، پاکیی ئەو ئاوەی مووی پێ دەشۆرێ، سەرتاشین سوننەتی پێغەمبەرە، خۆ مووفەرك کردن بە مووی پیرۆزی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) سوننەتە لە خودەیبییە خیراشی کۆری ئومەییە سەری پێغەمبەری تاشی لەحەجی مائثاوی دا.

باسی: بەرماوەی سەکو شوین پای لەناو مزگەوتا

۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِثَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا). (الحديث ۱۷۲). (۱۱۶)

ئەبوھورەیرە (پەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرماوەی: (کەسەگ یان بەراز دەمی نایە ناو حاجەت و قاپتانەوه هەرچی تێدايە

(۱۱۵) أخرجه مسلم في الحج، باب: بيان ان السنة يوم لنحر أن يرص ثم ينحر، رقم: ۱۳۰۵=۳۱۴۲-۳۱۳۹، ۱۵۹۶.

(۱۱۶) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: حكم ولوغ الكلب، رقم: ۲۷۹=۶۴۶.

بیریزن، نینجا حەوت جابر بەناو بیسۆرن). لەگیرانە و مەیکە تەردا: (جاری
 حەوتە میان بەخۆلاو). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۰۹/ ۴ = ز- ۲۴- ژ- ۱۶۲).
 ۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ الْكِلَابُ تُبُولُ
 وَتُقْبِلُ وَتَذْبُرُ فِي الْمَسْجِدِ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُونُوا
 يَرُشُونَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ).

ئەبنوعومەر (بەزای خۆیان لە بەن) فەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمبەردا (دروودی خۆدی لەسەر
 بەن) سەگ دەهات و دەجوو بەناو مزگەوتە کە پێغەمبەردا، تەنانەت جاری
 وادەبوو میزیشی تی دەکرد، چونکە مزگەوت دەرگای نەبوو، لەگەڵ ئەوەش
 ناویشیان لەشوێن میزە کە نەدەپرژان چ جایی شوێرنەوای.
 ۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ مَا يُحْدِثُ).
 (الحديث ۱۷۶ - أطرافه في: ۴۴۵، ۴۷۷، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۵۹، ۲۱۱۹،
 ۴۷۱۷، ۳۲۲۹).

ئەبوهورەیرە (بەزای خۆی لە بەن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆدی لەسەر بەن) فەرمووی:
 (بەندە خۆی هەتا لەناو مزگەوتدا چاومناوی نوێژ بکا بەئیعتیار و لەناو
 نوێژداو خێرو پاداشی ئەو نوێژە بۆهەیه کە چاومناوی دەکا، بەمەرچی
 دەسنوێژە کە نەشکی).

۱۳۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: سَأَلَ عُمَانَ بْنَ عَفَّانَ قَالَ قُلْتُ:
 أَرَأَيْتَ إِذَا جَامَعَ فَلَمْ يُنْزِلْ قَالَ عُمَانُ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، وَيَغْسِلُ ذَكَرَهُ. قَالَ
 عُمَانُ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ عَلِيًّا وَطَلْحَةَ
 وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَمَرُوا بِذَلِكَ (الحديث ۱۷۹ طرفه
 في: ۲۹۲). (۱۱۷)

زهیدی کوری خالید (پرمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پرسیم له عوثماني کوری عهفان، گوتم: پیم بفرموو: نهگهر پیاو جووت بوو لهگهڵ کهسی، بهلام ئاوی نههاتهوه، بریارهکهی چیه، لهشی پیس دهیی یانا؟ عوثمان (پرمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (چووکی بشوړی و دهستنوړی و دهستنوړی نوێز بگری و تهواو). عوثمان فهرمووی: (نهمه له پیغمبره خوی بیستووه) زهید فهرمووی: هه مان پرسیارم لهههلی و زوبه پرو طهلهو ئوبهیی کوری کهعب کرد، نهوانیش فهرموویان: چووکی بشواو دهستنوړی بهو شیوهیه بگری).

١٣٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَجَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّنَا أَغْجَلْنَاكَ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُغْجِلْتَ أَوْ قُحِطَتْ فَعَلَيْكَ الْوُضُوءُ). (١١٨)

ئهبو سهعیدی خودری (پرمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جاری پیغمبره (دروودی خودای لهسر بئ) ناردی بهشوین پیاویکی نه نصاریدا، کههات بو خزمهتی تازه خوی شوړدبوو، هیشتا سهری ئاوی ئی دهتکا، پیغمبره (دروودی خودای لهسر بئ) پیتی فهرموو: (رنگ بئ فریا نهکهوتبی له بهر پهله پهل ئیشه کهت تهواو بکهی؟) گوته: به ئی جووتبوونه کهم بو تهواو نهکرا کهتو ناردت بهشوینما یه کسه خوم شوړدو هاتم بو خزمهتت. حه زهت (دروودی خودای لهسر بئ) فهرمووی: (هه رکاتی جووتبوونت بو تهواو نهکراو ئاوت نههاتهوه، بهس دهستنوړت لهسه ره، خو شوړدنت لهسه ر نییه).

روونکردنه وه:

نهم بریاره له پیشه وه وابوو، لهکاتی وادا خو شوړدن پیویست نه بووه، بهلام کاتی ئیسلامهتی به تهواوی دامه زرا نهم بریاره هه ئوه شایه وه، نه وه وی (پرمزی خوی)

لن یسئ (دہمہ رموی: یہ ک گرتن (نیجماع) ہئیہ لہ سہر ئہ وہ کہ خو شوردن پیویستہ لہ سہر مرفوف ہرکاتی سہری چووک چووبہ ناو پیش یابہ ناو پاش دا، ہرچہ ند ہیچ لایہ کیشیان ناویان نہیہ تہ وہ: (تاج/ ۱/ ۱۴۵ / ۴ ز- ۲۰- ۲۶۱).

۱۳۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ وَأَلَّهُ ذَهَبَ لِحَاجَةٍ لَهُ وَأَنَّ مُغِيرَةَ جَعَلَ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَيْنِ). (الحديث ۱۸۲ - أطرافه في: ۲۰۳، ۲۰۶، ۳۶۳، ۳۸۸، ۲۹۱۸، ۴۴۲۱، ۵۷۹۸، ۵۷۹۹). (۱۱۹)

موغیرہ ی کوری شوعبہ (رمزی خوی لن بن) فہ رموی: پیغہ مہر (درویدی خودای لہ سہر بن) چو وہ دمروہ رؤیشت بو سہراو، منیش بہ جہ و ہندی ناو وہ شوینی کہ و تم، جالہ سہراوہ کہی لن بو وہ ناوہ کہم کرد بہ دہستیو دہ سنویژی گرت، و ہلہ حیاتی شور دنی پیی دہستی تہری ہی نا بہ سہر ہر دوو سؤلہ کانیدا، سؤل: واتہ: خوف). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۴۰ / ۱ ز- ۲۹- ۲۴۷).

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَلَّهُ بَاتَ لَيْلَةً عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَالَتُهُ فَاضْطَجَعَتْ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ فِي طَوْلِهَا فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ يَمْسَحُ التَّوَمَ عَنْ وَجْهِ يَدِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنْ مَعْلَقَةٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ الَيْمَنَى عَلَى رَأْسِي وَأَخَذَ بِأُذُنِي الَيْمَنَى يَقْتُلُهَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ

ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ أَوْتَرَ ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى أَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ
فَقَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ. (الحديث- ۱۸۳ طرفه في: ۱۱۷). (۱۲۰)

عبداللہ کوری عہد عباس (رمزی خواہان لہ بی) فہر مووی: شہوی لہ لای مہموونہی
پوورم، ہاوسہری پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر بی) مامہوہ، کہ خوشکی دایکم بوو،
پیغہ مہریش (دروودی خودی لہسر بی) لہ لای بوو، چوونکہ شہوی سہرہی خوی بوو،
کہ نوپڑی خہوتنانی کرد ہات بو مالہوہ، جا کہ خہوتین من لہسر ہاری پانی
ی سہرینہ کہ سہرم کردہ سہری و راکشام، پیغہ مہرو ہاوسہرہ کہیشی سہریان
کردہ سہرہاری درپڑی ی سہرینہ کہو راکشان، وہ پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر بی)
خہوت، ہہتا نیوہ شہو، یاہہتا بہر لہ نیوہ شہو بہ کہمی، یاہہتا پاش نیوہ شہو
بہ کہمی، نہوجا حہزرت خہبہری بووہو دانیشٹو بہدہستہ گانی چاودہ گانی
وولی و خہوہ کہی بہدہستی لہ پوخساری دہسری تاخہوی بزری، نہوجا دہ
نایہ تہ کہی کوتای سورتی نالی عیمرانی خویند، نینجا تہ شریفی ہہ لساو
چو لہ کوندہیہ کی ہہ لساو دہسنو پڑیکی بہ جوانی گرت، نہمجا ہہ لسا
بو شہو نوپڑ کردن. نیبنووعہ باس فہر مووی: جامنیش ہہ لسام و چاوم لہو
کرد، نہو چی کرد منیش ہہ مان شتم کرد، لہ گہل نہودا خہوتہو لہ گہل
نہودا لہ خہو ہہ لسام و چاوی خوم وولی و، دہ نایہ تہ کہم خویندو لہ کوندہ کہ
دہسنو پڑم گرت و نہوجا چووم لہ لای چہ پیہوہ راوہ ستام و نوپڑم بہ جہماعہت
لہ پشٹیہوہ دابہست، جا حہزرت (دروودی خودی لہسر بی) دہستی راستی نایہ سہر
سہرم و گوی ی راستی گرتہو کہمی وولی و بردمی بو لای راستی و دوو رکات
شہو نوپڑی کرد، نینجا دوو رکاتی تریشی کرد، نینجا دوو رکاتی تریشی کرد،
ہہروا، ہہتا (سہر جہ میان کردیہ دواز دہ رکات) نینجا بہیہ ک رکات و تریشی

(۱۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: الدعاء في صلاة الليل وقيامه، رقم:

کرد، که سه رجه میان ده کاته سیازده رکات، نه و جا چه زمرت راکشایه وه هتا بانگدر هات و بانگی کرد که کاتی نویژی به یانی یه، جا چه زمرت (دروودی خودی لمسر بن) هه ئساو دوو رکات نویژی سووکه له ی کرد، نه و جا دمرچوو، رویشته بو مزگهوت لهوئ نویژی به یانی بو مهردومه که کرد. (برپ = پروانه: فهرمووده ی نه و ه دوشه ش که له نامه ی زانست دا رابوارد. تاج/ ۶/ ۹۷/ ۳۹ = تاج- ۴- ز- ژ- ۳۷۹۲).

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته و او له م فهرمووده یه که ریوایات و طوروق و ووجوهی زوره پروانه شهرحی نه وه وی له سهر صه حیحی موسلیم، ج/ ۶ ص ۴۴ هتا ص ۵۵ له م فهرموودما نه مانه ی تیادایه: دروسته خویندنی قورئان به بی ده ستوینژ، هه رکاتی مروق به شه و له خه و هه ئسا خویندنی نه م ده نایه ته سوننه ته، له نویژی سوننه ت دا جه ماعه ت دروسته، به دوو که سیش جه ماعه ت ده کری.

۱۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنْ رَجُلًا قَالَ لَهُ: أَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِيَنِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ نَعَمْ فَدَعَا بِمَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ مَضَمَضَ وَاسْتَنْشَرَا ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ). (الحديث ۱۸۵ — أطرافه في: ۱۸۶، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۷، ۱۹۹) (۱۲۱)

پیاوئ به عهبدوئلائی کوری زمیدی گوت: ئایا ده توانی که پیشانم بدهی که پیغمبر (دروودی خودی لمسر بن) چون دهنویژی ده گرت؟ عهبدوئلا فهرمووی: به ئی

١٤٠- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْهَاجِرَةِ فَأَنَّى بَوْضُوءٍ فَتَوَضَّأَ فَجَعَلَ النَّاسُ يَأْخُذُونَ مِنْ فَضْلِ وَضُوئِهِ فَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ فَصَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرَ رَكَعَتَيْنِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَنَزَةٌ) (الحديث ١٨٧ - أطرافه في: ٣٧٦، ٤٩٥، ٤٩٩، ٥٠١، ٦٣٣، ٦٣٤، ٣٥٥٣، ٣٥٦٦، ٥٧٨٦، ٥٨٥٩) (١٢٢)

ئەبوجەحىقە ناۋى وەھبى كۆرى عەبدوللاى كۆرى موسلىمى سۋائى يە،
خەلكى كووفەيە، لەكۆتايى تەمەنى حەزرىت دا بەخزمەتى گەيشتوو،
ئەوكتە خۆى مېردمنال بوو، گېرآنەوھى لە پېغەمبەر و ئىمامى عەلى و
بەراى كۆرى عازىبەوھە ھەيە، كۆرەكەى خۆى و عەون و شەعبى و ئەبوئىسحاقى
سۈبەيى و كەسانى تىرىش گېرآنەوھەيان لەوھە ھەيە، چل و پېنج فەرموودەى

ههیه، دووانیان په سەندی هەردوو پیرن، لەبوو خاریدا دوو فەرموودەى بە حیا (واتە: بەبێ ئەوە لەموسلیما هەبێ) ههیه، لەصەحیحی موسلیما سێ ی بە حیا ههیه، پێشەوا عەلى زۆر خۆشی دەویستو زۆر پێزی لێ دەگرتو زۆر جیگەى متمانەو باوەری بوو، کردی بە لێپرسراوی سەر بەیتولمال لەکووفە، لەهەموو شەپرو شەپرگەکانی عەلى دا لەگەڵی بوو، لەکووفە نیشتەجێ بوو، کۆمەلەکە (الجماعة) فەرموودەیان لێ یەوێ گێپراوتمەو، لەهاوێئێ منالکارەکانی پێغەمبەر دەژمیڕی. بێژراویشە: کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) مردووێ ئەو هیشتا رەسیدە نەبوو، لەسەر فەرماشتی عومدەلقاری لەحەفتاو دووی کۆچیدا مردوو، لە (الاصابة في تمييز الصحابة) دا دەفەرموی: (واقیدی دەفەرموی: لەو سەردەمەدا کەبیشەر والی عێراق بوو مردوو). بڕوانە فەرموودەى ژمارە: ۲۴۰ کە لەدواوێ دێت.

ئەم جۆرە شیکردنەو هەیهەم زۆر مەبەستە، چونکە حەزەدەکەم کەبەراکوردە عەلاقەتمەندەکانی حەدێث بزانی کەسوننەت و راژەگەرانى سوننەت لەهەموو قۆناغیکە، چۆن بوونو، چی بوونو، کێ بوون. چونکە بەداخەوێ زۆر لەمەلاکانیش بەباشی لەحالەکە حالى نەبوون، بگرە زۆربەیان وادەزانن کەبەپاوانی فەرموودەو سوننەت وەك ئەم کۆلکە مەلاو وشکەسۆفی و دەرویشە ساویلکانە و ابوون، کەهەندێ قسەى بێ سەرو بەریان لەبارەى نایین و داستانى پیاوچاكانەوێ لەبەرە، کەلەهەموو کەسێ دەکەن لەزانا نەبێ

۱۴۱- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَهَبَتْ بِي خَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجَعَ فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَتَنَظَّرْتُ إِلَى خَائِمِ الثُّبَةِ بَيْنَ كَفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ). (الحديث ۱۹۰ - أطرافه في: ۳۵۴۰، ۳۵۴۱، ۵۶۷۰، ۶۳۵۲). (۱۲۳)

رافه و شیکردنه وه:

١٤٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ الرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ يَتَوَضَّئُونَ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَمِيعًا).^(١٢٤)

١٤٣- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ (جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَغْقِلُ فَتَوَضَّأَ وَصَبَّ عَلَيَّ مِنْ وَضُوئِهِ فَعَقَلْتُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ

(۱۲۴) ئەم فەرموودمىه قسەى سەحابىيە، ئىضافە گراوہ بۆلای سەردەمى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) لەبەرئەوہ بەمەرفوع دادنرئ، بېروانە: شەرحى صەحیحى موسلىم/ نەوۋى/ ج/ ۱/ ص ۳۰ چاپى دار احیاء التراث العربى بیروت - لبنان. (وەرگێژ).

اللَّهُ لِمَنْ الْمِيرَاثُ إِمَّا يَرِثُنِي كَلَالَةً فَتَرَكْتُ آيَةَ الْفَرَائِضِ). (الحديث ۱۹۴ - أطرافه في: ۴۵۷۷، ۵۶۵۱، ۵۶۶۴، ۵۶۷۶، ۶۷۲۳، ۶۷۴۳، ۷۳۰۹) (۱۲۵)

جابر (مزمای خوی لب بر) فہرمووی: نہ خویش بووم ہو شمع نہ بوو، پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بر) ہاتبوو بو سہردانم، جا دمستنوئز دہگریو و لہ ناوی دمستنوئز مہکی لیم دہپژینئی، ئەو جا ہو شمع دیتہوہ. جا گوتم: ئەی رەھبەری خودا! میراتو کە لە پوورە کەم بو کئی یە؟ چونکە من تەنیا چەن خوشکیکم هەن کە کە لە پوورم ئی بگرن و کەسی ترم نییە نە باوک و دایک و نە منال، ئیتەر بەم بۆنە یەوہ ئایەتی کە لە پوور دابەش کردن هاتە خوارەوہ (ت/ ۱ / ۱۰۷ / ۱۳ / ۳ / ۱ / ۱ - ز ۱۵۸ - ز ۲۱ - ش / ن / ت).

۱۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَقَامَ مَنْ كَانَ قَرِيبَ الدَّارِ إِلَى أَهْلِهِ وَبَقِيَ قَوْمٌ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَخْضَبٍ مِنْ حِجَارَةٍ فِيهِ مَاءٌ فَصَغَرَ الْمَخْضَبُ أَنْ يَسْطُ فِيهِ كَفُّهُ فَتَوَضَّأَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ قُلْنَا كَمْ كُتِّمَ قَالَ ثَمَانِينَ وَزِيَادَةً). (۱۲۶)

ئەنەس (مزمای خوی لب بر) فہرمووی: کاتی نوئزی عەصر داھات، ئەوانە ی کە مائیان نزیک بوو ھە ئسان چوونەوہ بۆلای کەس و کاریان، بۆدە سنوئز شۆردن، کۆمە ئیکیش لە خزمەتی ھەز رەتدا مانەوہ، لە ئینجانە یەکی بەرددا چۆری ئاویان ھینا، بۆ دە سنوئز، بۆ پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بر) ئینجانە کە - لہبەر بچووکی - جی ی ئەوہی تیادا نە دە بووہ کە پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بر) دەستی تیادا بلاو بکاتەوہ، جا ھەموو ئەو کۆمە ئە ی لە خزمەت ھەز رەتدا مانەوہ لەو چۆرە ئاوہ دە سنوئزیان گرت، چونکە خودا بەرە کە تیکی وای تیخست بەشی ھەموویانی بە زیادەوہ کرد، گوتمان: چەن کەس دە بوون؟

فهرمووی: (لهههشتا کهس پتر دهبووین). (ت/ ١ / ١٠٤ / ٥ = ژ- ١٥٠ ز- ٢١ + ت/ ٤ / ٣٣٣ / ٣+٢+١ = ژ- ٣١٧٠، ٣١٧١، ٣١٧٢ + ٤ + ت/ ٤ / ٣٣٦ / ٢+١ - ش/ت).

١٤٥- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ فَعَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجَّهَهُ فِيهِ وَمَجَّ فِيهِ).

نه بوموسا (پرمزی خوی لی بین) فهرمووی جاری پیغه مبههر (دروودی خودی لسمر بین) داوای ناوی کرد بو دهستنوێژ، له جامیکه هه نئ ناویان بو هیئا، ههردوو دهستی و دهموچاوی تیا دا شوڤردو، ناوه کهی ناو دهمی تفرانه وه ناو جامه که).

١٤٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَدَّ بِهِ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَرْوَاجَهُ فِي أَنْ يُمَرَّضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخُطُّ رِجْلَاهُ فِي الْأَرْضِ بَيْنَ عَبَّاسٍ وَرَجُلٍ آخَرَ قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ فَأَخْبَرْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ أَتَدْرِي مَنْ الرَّجُلُ الْآخَرُ قُلْتُ لَا قَالَ هُوَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَعْدَمَا دَخَلَ بَيْتَهُ وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ: هَرِّقُوا عَلِيٍّ مِنْ سَبْعِ قَرَبٍ لَمْ تُحَلَّلْ أَوْ كَيْتُهُنَّ لَعَلِّيْ أَعْهَدُ إِلَى النَّاسِ وَأُجْلِسَ فِي مِخْضَبٍ لِحَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ طَفِقْنَا نَصُبُ عَلَيْهِ تِلْكَ حَتَّى طَفِقَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ قَدْ فَعَلْتُنَّ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى النَّاسِ). (الحديث ١٩٨ - أطرافه في: ٦٦٤، ٦٦٥، ٦٧٩، ٦٨٣، ٥٨٧، ٧١٢، ٧١٣، ٧١٦، ٢٥٨٨، ٣٠٩٩، ٣٣٨٤، ٤٤٤٢، ٤٤٤٥، ٥٧١٤، ٧٣٠٣) (١٢٧)

عائیشه (پرمزی خوی لی بین) فهرمووی: کاتئ نه خوشینه کهی حه زهت (دروودی خودی لسمر بین) قورس بوو، به چه ند روژی له پيش مه رگیدا، روخسه تی له هاوسه ره گانی خواست، که له مالی من بمینیته وهو، لهوئ خزمهت بکری، نه وانیش ریگه ی نه وهیان بی دا، جا روژی نه خوشینه کهی که شهنگ بوو، فهرمووی (دروودی خودی لسمر بین)

بی): (لهحهوت کونده کهدهمبینه کهیان نه کرابیتته وه ئاو بکهن بهسه رما، سابه شکوو کهمی باری لهشم سووک ببی، ههتا بچم بو مزگهوت بوئاو موسوئلمانان، تاوه سیئتتان بو بکهم) جا سوینهیه کی حه فسه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسه ر بی) هه بوو، پیغه مبه ریان له ناویدا دانیشان، ئه و جا ئیمه ی هاوسه رانی حه زمهت لهحهوت کونده، دهستان کرد بهئاو کردن بهسه ریدا، ههتا خوئی ئاماژه ی بو کردین: که ئیتر بهسه، ئه وه ی پیویست بوو کردتان. جاتوژی باری لهشی سووک بوو، جا دوو پیاو چوونه ژیربائی، عه بیاس و پیاویکی تر بوو، بهداره داره بردیان بو نویر بو مزگهوت، ههردوو پیی دهخشان لهزه و پییه که. عوبه یدوللا فهرمووی: کاتی ئه م فهرمووده یه ی عایشه م باس کرد بو ئیبنوعه باس، فهرمووی: ئایا دهزانی ئه و پیاوه که ی تر کی بوو؟ گوتم: نه و، فهرمووی: عه لی بوو. بپروانه (ژماره/ ۲۷۱).

۱۴۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا يَأْنَاءَ مِنْ مَاءٍ فَأَتَيْ بِقَدَحٍ رَخَّاحٍ فِيهِ شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ فَوَضَعَ أَصَابِعَهُ فِيهِ قَالَ أَنَسٌ فَجَعَلْتُ أُنْظِرُ إِلَى الْمَاءِ يَنْبُعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ قَالَ أَنَسٌ فَحَزَرْتُ مَنْ تَوَضَّأَ مَا بَيْنَ السَّبْعَيْنِ إِلَى الثَّمَانِينَ. (۱۲۸)

ئه نهس (بجی خوی له بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسه ر بی) لهدهفریکا داوای ئاوی کرد، جامیکی دهم په لیان بو هیئا، کهمی ئاوی تیا بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسه ر بی) په نجه کانی تی خست، ئه نهس دهیگوت: که سهیری ئاوه کهم کرد له نیوانی په نجه کانی پیغه مبه ره وه وه کانی هه ل دهقولا، ئه نهس دهیگوت: ئه وانه ی ده سنویریان له و جامه گرت دامنان هه شتا که سیك ده بوون (ت/ ۱- ۱۰۴/ ۵ ش).

۱۴۸ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ أَوْ كَانَ يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ). (۱۲۹)

ئەنەس (رەزى خۇاى لى بى) فەرەمۆى: گەئى جار وادەبوو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەمەن (صاع) يَك ئاو خۇى دەشۆرد، يان دەيگەيانە پىنج مشت (مودد) جاروباريش بەيەك مشت ئاو دەستنوئىژىكى دەگرت! (ت/ ۱ / ۱۳۲ / ۷ ز- ۲۷ ژ- ۲۲۷ - ش/ د/ ت/ ن).

رافەو روونکردنەو:

صاع ئەيارمەيەكە چوار مودد (مست: مشت) دەگرئ، مودديش ئەيارمەيەكى شەش گۆشەيە، دريژى زەيىكى نزيكەى (۹/۲) سم. مودد لەعەرەبيدا بەمشتيش دەگوتري. جا لەحەديث و لەشەرعا، مەگەر نيشانەيەكى لا بەر (قرينه الصارفه) هەبئ، دەنا مەبەست لەموود مشتى مروؤ نيه، بەلكوو مەبەست ئەو ئەيارە ناوبراوەيە، كەزوربەى وەرگيرە كوردەكان تەرجهەميان كردوو بەمشت، يابەمست، بەلام تەرجهەمەكە زۆر سەرکەوتوو نيه، چونكە خەلك بەمشتى دەست تئ دەگەن.

۱۴۹ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ سَأَلَ عُمَرَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا حَدَّثَكَ شَيْئًا سَعْدٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَسْأَلْ عَنْهُ غَيْرَهُ). (الحدِيث ۲۰۲). (۱۳۰)

عەبدوللاى كورى عومەر (رەزى خۇايمان لى بى) فەرەمۆى: سەعدى كورى ئەبو وەقاص (رەزى خۇاى لى بى) فەرەمۆى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەسنوئىژى گرت،

(۱۲۹) أخرجه مسلم في الحيض باب: القدر المستحب من الماء في غسل الجنابة، رقم: ۳۲۵ = ۷۲۴، ۷۲۵.

(۱۳۰) من افراد البخارى (عينى/ ۲/ ۹۶/ ۶۵) المترجم.

لهجیاتی شۆردنی پێی دەستی تەری هێنا بەسەر سۆلهکانیدا، کەبەهوجۆره سۆله لەزاراوی شەرعاً پێی دەگوترێ (خوفف) عەبدوڵلای کۆری عومەر بۆئەم مەسەلەیه لەباوکی پرسی، باوکی پێی دەفەرموێ: (بەئێ وایه، وەکی تریش هەراکتێ سەعد فەرموودەیهکی پێغه مبه‌ری گێڕایه‌وه بۆت پێویست ناکا له‌کەسی تر بپرسی).

١٥٠- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةِ الضَّمَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُ عَلَى الْخَفَيْنِ. (الحديث ٢٠٤ - طرفه في: ٢٠٥) (١٣١)

عەمری کۆری ئومەیه‌یه‌ی کۆری جهمری (هه‌زی خۆی له‌ بێ) فەرمووێ: بەچاوی خۆم پێغه‌مبه‌رم بینیه‌وه، له‌ده‌ستنیوێژدا، له‌جیاتی ی شۆردنی هەدوو پێی دەستی تەری هێنا بەسەر جووته سۆله‌کە‌ی کەله‌پێ یدا (بوو).

شیکردنه‌وه:

عەمر پیاویکی زۆر ره‌شیدو قسه‌زان بوو، گه‌ڵێ جار پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌ینارد بۆ کاری گه‌رنه‌گ، نامه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری برد بۆ نه‌جاشی له‌حه‌به‌شه‌، هه‌روا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ناردی بۆ مه‌که‌که‌، له‌وێ تهرمه‌که‌ی خۆبه‌یبی شه‌هیدی له‌سیداره‌که‌ی کرده‌وه‌و هێنای. بیست فەرمووده‌ی هه‌یه‌، له‌بوخاریدا دوو فەرمووده‌ی هه‌یه‌.

١٥٠- (مكرر) عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ أَبِيهِ قَالَ: (رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى عِمَامَتِهِ وَخَفْيِهِ).

دیسان له‌وه‌وه (هه‌زی خۆی له‌ بێ) ده‌فەرموێ: پێغه‌مبه‌رم بینێ له‌ناو ده‌سنوێژا له‌جیاتی سه‌رتەپرکردن (مسح الرأس) دەستی تەری هێنا بەسەر می‌زهره‌که‌یداو، له‌جیاتی قاج شۆرینیش دەستی تەری هێنا بەسەر سۆله‌کانیدا).

۱۵۱- عَنْ الْمُغِيرَةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَهْوَيْتُ لِلْأَنْزَعِ خُفِّيهِ فَقَالَ دَعَهُمَا فَإِنِّي أَذْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا). (الحديث ۲۰۶ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کوری شوعبه (پرمزای خوی لسن بن) فہرمووی: لہسہ فہریکا لہخزمہ تی حہزہ تدا بووم (دروودی خودای لہسہ بن) دہسنویژی گرت، کہ گہیشٹہ سہرقاچی دانہ ویمہ وہ کہ خوفہ کانی لہ پی ی داکہ نم، فہرمووی: (وازیان لی بینہ بہدہسنویژہ وہ لہ پیم کردوون) ئیتر قاچی نہ شورودو لہ جیاتی نہ وہ دہستی تہری ہیئا بہسہر سولہ کانیدا. (ت/ ۱/ ۱۴۱/ ز- ۲۹ فہرموودہ ی ژمارہ: ۲۵۰).

۱۵۲- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْتَزُّ مِنْ كَيْفِ شَاةٍ فُدْعِي إِلَى الصَّلَاةِ فَأَلْقَى السَّكِّينَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (الحديث ۲۰۸ - أطرافه في: ۶۷۵، ۲۹۲۳، ۵۴۰۸، ۵۴۲۲، ۵۴۶۲) (۱۳۲)

عہمری کوری ئومہ ییہ (پرمزای خوی لسن بن) فہرمووی: پیئغہ مبہرم دی (دروودی خودای لہسہ بن) شانی مہریکی بہدہستہ وہ بوو، بہجہ قوی پی پارچہ پارچہ دی دہکردو دہیخوارد، لہوکاتہ دا بانگیان کرد بو نوژی، ئیتر گوشت و جہ قوکہی داناو ہہ لساو چوو بہرنویژی یہ کہی بو کردن، بہ لام لہبہر خواردنی گوشتہ کہ دہستنویژی نہ گرتہ وہ. (ت/ ۴/ ۵۳/ ۱۷ تاج- ۳ ز- ۱۶ ژ- ۲۶۵۲ - ش/ ت).

۱۵۳- عَنْ سُوَيْدِ بْنِ الثُّعْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَامَ خَيْبَرَ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصَّهْبَاءِ وَهِيَ أَدْنَى خَيْبَرَ فَصَلَّى الْعَصْرَ ثُمَّ دَعَا بِالْأَزْوَادِ فَلَمْ يُؤْتِ إِلَّا بِالسَّوِيقِ فَأَمَرَ بِهِ فَتَرَى فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَكَلْنَا ثُمَّ قَامَ إِلَى الْمَغْرِبِ فَمَضْمَضَ وَمَضْمَضْنَا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).

(الحديث ۲۰۹ — أطرافه في: ۲۱۵، ۲۹۸۱، ۴۱۷۵، ۴۱۹۵، ۵۳۸۴، ۵۳۹۰، ۵۴۵۴، ۵۴۵۵).

سووهیدی کوری نوعمان (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی خه یبهر له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودای له سمر بن) چووم بؤغهزا، بهره و خه یبهر کهوتینه پری، که گه یشتینه سه هباء، که ناوی شوینه که و له خوار خه یبهره وه، له وی نوپزی عه صری کرد، که نانه که یان بوی هیئا، بریتی بوو له هه ندی قاووت و بهس، چه زرمهت (دروودی خودای له سمر بن) فهرمانی فهرموو به ئاو تهریان کرد، نه و جا به کۆمه ل له گه ل پیغه مبهردا دهستان کرد به خواردنی نه و پرپۆله ی قاوته. له پاشا له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سمر بن) ئاوی له ده می خوی راداو ئیمهیش ئاومان له ده می خۆمان راداو، ده ممان شۆرد، نه بادا شتی له قاوته که له نیوانی ددانمانا بمینیتیه وه وه له ناو نوپزه که دا پیوه ی خه ریک بین، به لام ده سنو پزمان تازه نه کرده وه به هو ی خواردنی قاوته که وه. (ت/۴/۵۵/۲۳ = تاج-۳ ز-۱۶ ژ-۲۶۵۸).

روونکردنه وه:

سووهید (رمزی خوی لى بن) له دهسته ی پهیمانی خوشنودی یه (واته: له کۆمه له ی به یعه ته ر یضوانه) چه وت فهرمووده ی هه یه، یه که فهرمووده ی له بو خاریدا هه یه نه ویش نه مه یه.

۱۵۴ - عَنْ مِمْوْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عِنْدَهَا كَيْفًا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (۱۳۳)

مهیموونه ی هاوسه ری پیغه مبههر (دروودی خودای له سمر بن) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای له سمر بن) له لای من شان ی گوشتی خوارد، نه و جا هه ئسا نوپزی کرد، له پاش خواردنی گوشته که ده سنو پزنی نوی نه کرده وه.

(١٣٥) أخرجه مسلم في صلاة المسافر وقصرها، باب: أمر من نعس في صلاته، رقم: ٧٨٦ = ٨٢٢ شيخا.

۱۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ وَكَانَ يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءَ مَا لَمْ يُحْدِثْ). (الحديث ۲۱۴).

عەمری کوری عامیر فەرمووی: ئەنەس (پەزەیی خەوای لێ بێ) فەرمووی پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) بۆ هەموو نوێژی لەکاتی داهاستانی دا دەستنوێژیکی تازەیی دەگرت (هەتا رۆژی نازاد کردنی شاری مەککە، لەو رۆژەدا بۆ دەرپرێنی دروست بوون - واتە: بۆبەییانی جەواز - بەیەک دەستنوێژ هەر پێنج فەرزه نوێژمەکانی کرد). عەمر فەرمووی: گوتم: ئەی ئێوەی یارانێ پێغەمبەر چۆن دەستنوێژتان دەگرت؟ فەرمووی: یەک دەستنوێژمان بەس بوو، تاکاتی دەستنوێژمەکانمان دەشکا، ئەوسا لەکاتی پێویست دا دەستنوێژیکی تەرمان هەڵدەگرتهوه. (ت / ۱ / ۱۳۹ / ۱۳ = ژ-۲۴۵ - ۲۸ - ب / د / ت / ن)

۱۵۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَائِطٍ مِنْ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يُعَذِّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ ثُمَّ قَالَ بَلَى كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ دَعَا بِجَرِيدَةٍ فَكَسَرَهَا كِسْرَتَيْنِ فَوَضَعَ عَلَى كُلِّ قَبْرٍ مِنْهُمَا كِسْرَةً فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ تَيْسَسَا). (الحديث ۲۱۶ - أطرافه في: ۲۱۸، ۱۳۶۱، ۱۳۷۸، ۶۰۵۲، ۶۰۵۵). (۱۳۶)

ئەبنوعەبباس (پەزەیی خەوای لێ بێ) فەرمووی: جەاری پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) لەمەدینە، یالەمەککە، بەلای باخە خورمایەکا رابورد، گوئی ی لەدەنگی دوو مەرووف بوو، لەناو گۆرمەکانیان دا سزا دەدران، پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی:

(۱۳۶) أخرجه مسلم في الطهارة باب: الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه، رقم:

(خاوهنی ئەم دوو گۆرە سزا دەدرێن، لەسەر شتی سزا دەدرێن کە خۆیان لەژیانیان بەگەورەو گرانیان دانەناوە، بەبێ نرخیان زانیوە، بەلام ئەو شتە لەلای خودا، گوناھو تاوانیکی گەلی گەورە، یەکیکیان لەسەرئەو نازار دەدری چونکە لەحالی ژیانی دا خۆی لەگمیزی خۆی نەدەپاراستو، لەکاتی میزکردن دا خۆی لەپال شتیک دا حەشار نەدەدا، ئەو پتریشیان قسەچین بوو، دوو زمانێ دەکرد، قسە دەهێناو دەبرد بۆ تیکبەردانی خەلک لەیەگرتی).

ئەنجا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) پەلکە دارخوارمایەکی سەوزی هەلگرتو کردی بەدوو لەتەووە، هەرکەرتهی لەسەر گۆرێکیان داچەقاند. گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەمەت بۆچی کرد؟ فەرمووی: (چونکە گیاو داری سەوزو درەختی تەپری سەرگۆڕ، تاوشک دەبێ و تەراپی تیدا نامی ئی دەپاڕتەووە بۆ مردوووەکە، جاکە وابوو بەشکوو ئەم دوولەتە پەلکە خورما سەوزە لەم روانگە یەو، باری نازاریان سووک بکەن، هەتا ئەو کاتە ی کەوشک دەبنو لەتەسبیحات کردن دەکەون!) (تاج / ١١٠ / ١ = ٣ - ٢٣ ژ - ١٦٥ ش / د / ت / ن).

روونکردنەوایی:

بریار (حوکم) هەکانی شەریعەت لەسەرچاوە گەورەکانی شەریعەت وەرەگیرێن، پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانی، لەکاروباری نایینی دا، وەک پێشینانە باشەکان، چاویان لەدەمی زانا گەورەکان بێ، وەک شیخی ئەزھەر، وەک جەنابی مامۆستا مەلەعەبدولکەریمی مودەرپس، وەک هەموو مەلە گەورەکانی تری جیهانی ئیسلام. وەلەکاتی پێویست دا موراجەعە ی کتێبە گەورەکانی شەرع بکری.

بەلام بەداخەو، لەولاتی ئێمەدا، بەتایبەتی لەکوردستانی ئازیزدا، شیرازە ی کاروبار تیکچوو، کەسانی وا خۆیان بەمەل ناگۆڕنەووە فەقی ی تەواویش نین، خۆزگا بەخۆزگایی خودا، لایەنە ئیسلامییەکان هەقیان بەسەر بابەتە

فیقهیه کانه وه نه بوايه، دهوری قازی و مه لاو موفتیان نه بینبایه، چونکه
نه رکی پیروزی سهرشانی نه وان پشتگیری شهریه ته، نه شری دعوته،
به رگری یه له نیسلام، هه وئدان و تیکۆشانه بۆ پیاده کردنی دهو له تی قورنان!

ئه وهی من به چاوی خۆم مهبینم کاره ساتیکی زۆر دلته زینه، که ئه وهیش
ئه مه یه: ره شه خه لکیکی جه هیللی وا دروست بوون باوهریان به لایه نه که ی
خۆیان زیاتر هه یه تابه ره رمایشتی توحفه و ئوممی شافیعی و سه حیجی
بوخاری، هه تا ئیوارئ تۆ بلی ی له مینه حاجی نه وهی دا واده ره رموی، ئه و
خه لکه سهرلی شیاوه شتی وابه بیدعه ت داده نی، ته نانه ت دووبه ره کی و
راجیایی یه کی گه وره ی وا دروست بووه، له ناو پیزی نوپزی جه ماعه تدا،
ده زانرئ نوپز که ره که له ج لایه نی که وه سه ره به کی یه! زور به ی ئه مانه
غه ربزه ده و کۆنه پیری عیلمانین!

به داخه وه لایه نه نه یاره کانی نیسلام ئه م هه له گه وره یان قۆستۆته وه، یه ک
به هه زار له گیرفانی خۆیا نه وه لی ی زیاد ده که ن و، ئه وه نده ی تر ئاگری ئازاوه
له نیوان لایه ن و گوروپ و گورۆهه نیسلامیه کان دا خۆش ده که ن!

من له م کتیبه پیروزه دا عه رزی ئازیزانی خۆم ده که م: نابئ لایه نگیرانی ئه و
لایه نانه خۆیان له تیکرایی موسو لمانان جیا بکه نه وه، وه ده بی پهره ی
مه زه به ی خۆیان بکه ن، نابئ هه ندی بابته و مه سائیلی خیلای بکه ن به مارکه
موسه ججه له بۆخۆیان، منیش له گه ل ئه وه دام که پهره ی سونه ت له پێشتر و
باشتره له پهره ی کردنی کوپرانه ی مه ژه به!

به لام شتی وا به رنامه یه کی هی دی و دورودرێزی ده وی، که له خودا به زیاد
بی ئیستا ئه و به رنامه یه له گه شه کردن دایه، وه به هیج جوړئ پبویستی
به پشگوئ خستنی ئه م مه ژه به گه ورانه نییه، به لکوو خوایاربی هه میشه
کووشی باشی پاشینانی نه ته وه ی نیسلام ده بی به ته واو که ری کووشی پیروزی

پیشینیانی ئەم نەتەو دیە، رحەمەت لەو کەسە، لەو لایەنە، لەو مەلایە، لەو موسوڵمانە کە قەسەى خێر بۆ موسوڵمانان دەکا، ریزەکانى موسوڵمانان یەك دەخا، گوێ بۆ قەسەى هەق دەگرێ.

جا وامن لێردەدا لەبابەت ئەم فەرموودەى وە، بۆ کەسى خۆى ئەم چەند خالە روون دەکەمەو:

١- دینى و سەردانى گۆڤو گۆڤستان سوننەتێكى گەورەى، بۆ پیاوو ژن سوننەتە، رحەمەت لەو کەسەى بەپێى شەریعەت سەردانەکەى ئەنجام دەدا.

٢- پیشەوا نەو دەوى (پەرزە خواى لى بى) لەبەرگى سییەمى شەرحى صەحیحى موسلیما، لەلایەن (٢٠٢ ٢٧٥- شیح) دا، لەباسى (الدلیل علی نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه) دا، بەدەق دەفەر موئ: (واستحب العلماء قراءة القرآن عند القبر لهذا الحدیث، لأنه إذا كان یرجى التخیف بتسبیح الجرید فتلاوة القرآن أولى والله أعلم) واتە: زاناگان دەفەر موون: خویندنى قورئان لەسەر گۆڤ بەپێى ئەم فەرموودەى سوننەتە، چوونکە لەشوینى بەهۆى پیت و فەرى تەسبیحات کردنى پەلکە خورماى سەوزەو، سزای مردوو سووک بێ، دیارە کە بەهۆى قورئان خویندنى موسوڵمانەو بەشتر سزای سووک دەبێ.

٣- عەللامەى عەینیش (پەرزە خواى لى بى) هەمان را لەخەططابییەو راکوێز دەکا و دەفەر موئ: (ئەم مەسەلەى راجیای تیا دایە، ئەبوحەنیفەو ئەحمەد (پەرزەى خویان لى بى) رایان وایە کە پاداشى خویندنى قورئان دەگا بەمردوو، بەپێى ی ئەو فەرموودەى کەوا ئەبوبەکرى نەجار لەکتێبى (السنن) دا، لەعەلى کورێ ئەبوطالبیەو دەگێرێتەو: پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەر موئ: (هەرکەسى لەگۆڤستانەو رەت بێ و یازدەجار (سورەتى قل هو الله أحد) بخوینى، ئەوجا پاداشەکەى ببەخشى بەمردووکان، بەقەد ژمارەى مردووکان پاداشى پێ دەدرێ).

٤- له کاتی خویندنی قورئانا سه کینه و مایه ی ئارامی و فریشته ی رحمت

داده بارن، بوخاری و موسلیم و تیر میذی (رهزای خودیانی لئ بئ) ده گێر نه وه: به راء (رهزای

خوای لئ بئ) فه رمووی: شهوئ ئوسهیدی کوری حوزهیر سووردهتی که هف

ده خوینئ، له و کاته دا ماینه که ی له لایه وه به دوو گوریس به سرا بو وه، په له

هه روئ دها به سه ریا و دهیگریته ناوو، ده ست ده کا به گپ خواردن به ده وریدا و

لئی نزیک ده بیته وه، ماینه که شهی که نه مه ده بینئ سئ لئ ده کاو، هه ل

ده سه له میته وه، جا بو به یانی هاته لای پیغه مبه ر (مردووی خودی له سه ر بئ) نه مه ی بو

گێر ایه وه، فه رمووی (مردووی خودی له سه ر بئ): (نه وه فریشته ی ئارامی و مایه ی

رحمت و ئاسایش بوون له به ر خاتری قورئانه که داباریون!)

٥- مه عقیلی کوری په سار (رهزای خوای لئ بئ) له پیغه مبه ره وه (مردووی خودی له سه ر بئ)

ده فه رموئ: (یاسین دئ قورئانه، هه ر که سئ نه م سوورده ته ساخ بو رهزای خودا

بخوینئ، به نیازی پاداشی باشی نه و جیهان، مسوگه ر خودا لئی خوش ده بی،

سوورده تی یاسین له سه ر مردووی خوئان بخوینئ!) (نه سائی و نه حمه دو

ئیبنو ماجه گێر اویانه ته وه ئیبنو حییان به فه رمووده یه کی دروستی دانا وه).

واته: به حه ده ی پیکی سه حیحی دانا وه.

٦- ده فی ئایه ته و فه رمووده ی زو رهیه له سه ره نه وه که مردو و سوودو به هه ره

له کرده وه ی که سیکی تر و مرده گری. وه ک:

١- قورئان ده فه رموئ: (و کان أبوهما صالحاً) وه ده فه رموئ: (ربنا اغفر لنا

و لإخواننا الذين سبقونا بالإيمان) وه ده فه رموئ: (من يشفع شفاعة حسنة یکن

له نصیب منها) وه ده فه رموئ: (والذين آمنوا واتبعتهم ذریعتهم بإیمان ألحقنا بهم

ذریعتهم).

ب- نزا و پارانه وه ی زیندو و بو مردو و سوودی هیه بوئ، نوئز له سه ر مردو و

سوودی هیه بوئ، به پیی فه رمووده ی ساخ، که شه ی خهین گێر اویانه ته وه

حه زرمته (دروودی خودای لهسهر بئ) دمفه رموی: (كهسئ بمړئ و روژووی لهسهر بئ)، كه سوكارى دمتوانن لهباتى نهو بهروژوو بن) وهك دروشميكى گشتى، بو قهزاگيرانه وه بو مردوو پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) دمفه رموی: (فدين الله الحق ان يقضى). حه جیش بو مردوو قهزا دهكريته وه، فه رمووده لهسهر نه مه له بوخارى و موسليم و تيرميژدا ههيه، خيړى وهقف دهگا به مردوو، لهفه رمووده ساخ دا دهلئ: پياوئ گوتى: نهى پيغه مبهه خودا! دايكم مردوو، ئايا سوودى ههيه بوئى نه گهر من ئيستا خيړى بو بكه م؟ فه رمووى (دروودی خودای لهسهر بئ): (بهلئ). قهز دانه وهيش بو مردوو سوودى ههيه.

۷- نويزى مردوو لهسهر گوړ دروسته، پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) خوئى لهپاش ههشت سال نويزى مردووى لهسهر شههيدكانى ئوحد كرد، نه وهيش مه عنای واپه كه پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) قورئانى لهسهر مردوو خویندووه، چونكه فاتيحى لهو نويزه دا خویندووه (بروانه: ۴۶۱).

۸- ئيمامى تيرميدى بهرشته يه كى جوان دهگيرپته وه: ئيبنوعه بباس (رمزى خويان لئ بئ) دمفه رموی: جارئ پياوئ لهيارانى پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) نازانئ چاتوله كهى لهسهر گوړئ هه لده دات، كه گوئ دهگرئ والهناو گوړه كه دا يه كئ سوورته (تبارك الذي بيده الملك) دهخوئئ تاته واوى دهكا، جاده چيته خزمه تى حه زرمته (رمزى خويان لئ بئ) عه رزى دهكا: قوربان! نهى پيغه مبهه خودا! نه مزانى چاتوله كه مم لهسهر گوړئ هه ل دابوو، كه چى مروفئكى تيا بوو، كه لهو گوړه دا نيژ رابوو، سوورته تبارمكى خویند هه تا ته واوى كرد، جا پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) فه رمووى: نهو سوورته شوورمه بهرژينه و كهسئ بيخوئئ ده بئ به فرياره سى و رزگارى دهكا له سزاو ئيش و ئازارى گوړ).

۹- زور لهو عيبادمه تانهى كه پيغه مبهه ران و بهنده باشه كانى خودا لهپاش مردنيان كروويانه يادميكهن و بهنده لهصه حيحى سوننه تدا بهرچاوم

کہوتوون لہنور جوزہی (بین یدی کتاب اللہ) دا توہمارم کردوون وەك ئەم
چەن بابەتانەہی وان لەم چەن ھەلبەستەدا دەہی ئەم جوړە شتانە ئەوہ
دەگەہەنن، کەلەپاش مردنیش خیری کردەوہی باش دەگا بەخاوەنی،
ودەعەلاقەو پەہیوہندی لەنیوان مردوان و زیندواندا بەتەواوی نەپچراوہ.
ئەمە چەند نموونەہکە.

حافظ (المملک) الذی یتلوہا
فی کل یوم نال ما یرجوہا
تتجیہ من عقبۃ القبور
وتشفع ولہ لدی الغفور
وجاء فی الخبر أن المیتا
قرأہا فی قبرہ، قیس یا فتی!
لو لم یفد ہذا، فہذا الرجل
ما کان فی دار الثواب یعمل
وبعض الانبیاء بعد الموت
تعبداً طاف حول البیت
وبعضہم بالحج قد أہلا
وبعضہم فی قبرہ قد (صَلَّى اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم)
أمرہم الرسول بالمصلی
لما سرى فی قدسنا المعلا!
قد اقتدی الأموات بالأحیاء
إذ أمرہم أحمد فی الإسراء
ہذا من التکریم للخیار
فلا مجال فیہ للشرار!
أن نلہم التسمیح حین نخلد

يُثَبِّتُ أَنْ اللَّهَ دَوْمًا نَعْبُدُ
وَالْحَمْدُ وَالتَّسْبِيحُ وَالسُّجُودُ

١٠- له چوار چيوهى نهم روونكر دنه وهيه دا بهنده له كتيبي (بين يديه كتاب

الله) دا گوتوومه:

يَا سَيِّدَ تَقْرَأُ عَلَى الْأُمَمَاتِ
وَجَارَةَ لِسُورَةِ الصَّافَاتِ
قُرْآنَ رَبِّى قَلْبُهُ يَا سَيِّدَ
فَقَلِّبْ تَالِيَهَا بِهَا يَلِينِ
وَقَبْرِ مَنْ تَتْلَى عَلَيْهِ يُوْهِلِ
إِذِ السَّكِينَةِ عَلَيْهِ تَنْزِيلِ
وَسَنَ خَتَمَهَا عَلَى الْمُحْتَضِرِ
وَذَكَرُ مَا يَدْعُوهُ لِلتَّذْكَرِ!
يَا زَائِرَ الْقُبُورِ كُنْ مُسَلِّمًا
وَدَاعِيًا لَهُمْ بِخَيْرٍ وَعَلِمًا:
خَيْرُ هَدِيَّةٍ مِنَ الزَّوَارِ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ
(قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ)
إِنَّ الْجَرِيئَاتِ الْأَخْضَرَ إِذَا يَذْكُرُ
عَلَى الْقُبُورِ ذَنْبَهَا قَدْ يَغْفِرُ
بِخْتَمِ يَاسَيِّدِ الْقُبُورِ عَطَّرُوا
أَفْرَضَ بِأَنَّكَ الْجَرِيئُ الْأَخْضَرُ!
لَيْسَ لَتَفْرِيجِ الْكَرُوبِ مِثْلُهَا
وَكُلُّ لَيْلٍ قَبْلَ نَوْمٍ فَاتْلُهَا
إِنَّ الْمَدَارَ لَعَلَى الْإِخْلَاصِ
وَقُوَّةِ السَّيِّقِينَ فِي الْخُلَاصِ

ئەمەش چەن شەيعرەيکە لەو پەپرستە کە بە حەيسابى ئەبجەد ژمارەى
سورەتەکان لەناو شەيعرەکاندا، لەسەر ئەم شەيئە تۆمارکراوە: (لو - زل) = ٣٦
کە دەکاتە ژمارەى سوورەتى ياسين. زل = ٣٧ کە دەکاتە ژمارەى
سوورەتى صافات، کە يەكسەر والەدوا ياسينەو، ئيتەر هەروا، لەهەمان کاتدا
خودى شەيعرەکەيش مەعنا يەکى جوانى ئاسايى ترى هەيه:

هـود و يوسـف ورعـد سـور
الرمزها (يا بيحي) نعم الصورا
بالفكر سـر غـورة تمـيط
بكهـف مـريم العـلا (يحـيط)
(كـطـل) غـيث في حـقـول الفـوم
العنكبـوت في جـوار الـروم
(لا . لب) لي إن لم اقل ياهاني + (لقمان قبل سجدة القرآن)
ياسين والصافات قد تقاسموا + (لو . زل) علم لزل عالم
عـينى لقاـبى في فـداه (مـزحم)
محمـد في فتـحه (ص) مـكـرم
لـولا هـدى الـرحمن يـاحنـون
في الواقـعة بـشـدة (نـهـون)
بـسـورة الحـديد نـصف الـسـور
قـد إنتـهى عـددها في نظـري
عـدد نـصف سـور القـرآن
جـمـع (الحـديد: زن) بـلا نقـصان!
وعـدي (وز) بـسين الـرجـوا
رقـم تحـريم و مـلك يـخـرج
إلى المـعـارج بـعينهـا أشـر

في (جـ د نوح) رقم نوح قد سطر!
والنازعات جـارة لعـبس
(عطـف) الجـوار منهمـا تأسـس!
(لان) لتكـوير ولا نلفـت
(ثـمـل) رزقـتم منـه يا صـفاري!
(فـج) هـوى المطفـفين من سـلك
بالانـشقاق (دف) يمـن مامـك
(فـه) بـالبروج (وف) هـا تبـجـيلا
ورتلـن طارـقـاً تـرتيلاً (١٣٧)

(١٣٧) بـروانه شـهـرحى نهـوهـوى لهـسـهـر صـهـحـيـى مـوسـلـيـم ج/٣ ص ٢٠٢، ج/ ١٨ ص ١٤٤، ج/ ٦ ص ٨١، ص ١٠١، ص ٢١٩، عمـدة القـارى ج/٢٠ ص ٣١، ص ٢٥ ج/٣ ص ١٨ ج/٦ ص ١٨، ج/ ١٦ ص ١٢٥، ج/ ٨ ص ١٥٢، ص ١٥٦، ج/١٧ ص ١٤١، ص ٦٤، ص ١٦٥، تـاج الاصول ج/١ ص ٨٦، ص ٣٧٧، ص ٣٧٩، ص ٢٨١، ص ٢٨٣، ج/٣ ص ٢٨٠، ج/ ٤ ص ١٤، ص ٢١، ص ٢٣، مـغـنى المحتـاج/١/ ٣٦٨ ج/٣/ ٦٨-٧٠. الفقه الميسر/١/ ٢٩٥ ج/٢/ ٣٠-٣١٠. فيقهى ناسان/١/ ٣٨٩، ٤٠٠-٤١٢. (نامـهـى زانـين لهـم كـتـيـبهـ پـيـرؤـزه، فـهـرمـوودـهـى ژمارهـ: (٢٧٥) + تـاج/١ ص ٢٩٢ حـهـلـكـردنـى جـهـن شـيـعـرئـى لهـم شـيـعـرانـهـى سـهـرمـوهـ: قـورنـان (١١٤) سـوـورتهـ، نيـوهـى دهـكـاتهـ: (٥٧) كهـرپـك دهـكـاتهـ كـؤى پـيـتهـكـانى (الحـديـد) كهـسـورتهـى ژمارهـ (٥٧) ي قـورنـانهـ: ا=١ ل=٣٠ ح=٨ د=٤ ع=١٠ د=٤ هـهـموو دهـكـاتهـ: ١+٣٠+٨+٤+١٠+٤=٥٧. سـوـورتهـى مـهـعـاريـج ژمارهـكهـى (٧٠) يهـ، عـهـيـنـيش كهـيـهـكـيـكهـ لهـپـيـتهـكـانى (المـعـارج) بـهـحـيـسابـى جـومـهـل دهـكـاتهـ (٧٠) (فـج) هـوى الخ، اى قـسـمـا بـسـورهـ الانـشـقاق مـن سـلك طـريـق اـهـواء المـطـفـفين الجـائـرة فـي المعـامـلات ذـف - اى اسـتـأصـل ونـسـف - بـركـة مـالهـ. اـو المعـنى هـكـذا: مـن سـلك طـريـق اـهـواء المـكـتـالـين المـحتـالـين مـحق الله بـركـة مـالهـ، بـسـبب الشـقاق والمـنازعة مـع الـذين غـشـهـم بـالتـطـفـيف ونـحوهـ، وضمـن هـذا المعـنى يـشـير (فـج=٨٢) اى رـقم السـورهـ المـطـفـفين و (دف=٨٤) اى رـقم سورة الانـشـقاق، واتهـ: ناوكـهـوانـهـكان، لهـسـهـر نهـو پـيـزهـى كهـوان لهـشـيـعـرهـكهـدا وهـك (فهـ=٨٥) ژمارهـى بـرووجـه (وف=٨٦) ژمارهـى سـوـورتهـى طـاريـقه وهـ هـهـروهـها - وهـرگـيـر.

۱۶۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ أَتَيْتُهُ بِمَاءٍ فَيَغْسِلُ بِهِ). (۱۳۸)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇدانى لى بى) دەفەرموۋى: (ھەزرىتى نەبى (سە) كاتى دەھو بۆسەراو، ئاوم بۆى دەبىرد، خۆى پى دەشۆرد).

۱۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَامَ أَغْرَابِيٌّ قَبَالَ فِي الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَهُ النَّاسُ فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ أَوْ ذُنُوبًا مِنْ مَاءٍ فَإِنَّمَا بُعِثْتُ مُبَسِّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ). (الحديث ۲۲۰ - طرفه في: ۶۱۲۸) (۱۳۹)

ئەبوھورپرە (رەزى خۇدانى لى بى) فەرموۋى: ھەزرىتى ئەگىرى دەشتەكى ھەلەسا، لەناو مزگەوتەكەى پىغەمبەردا (دروۋى خۇدانى لەسەر بى) گەمىزى كرد، چەن كەسى تىيان خورپى: ئەھا كورە! شتى وانەكەى. پىغەمبەرىش (دروۋى خۇدانى لەسەر بى) فەرموۋى تازە وازى لى بەيىن، بەلام سەتلى ئا، يادۆلچەيى ئا بكەن بەشويىنى مېزەكەى دا، خۇدانى گەورە بۆيە منى كردوو بە پىغەمبەرى ئىو، كەوھك خۆم كلىپ ئاستان بكەن، نەوھك كارگران بكەن (جاكەوابوو دەيى چاۋ لەنەزان بېۋىش و بەناسكى فېرى وىل و ياساكانى ئىسلامى بكەن). (ت/ ۱ / ۱۱۰ = ز- ۲۳ ژ- ۱۶۴ - ش/ د/ ت/ ن).

۱۶۲- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِخْصَنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَلْهَا أَتَتْ بِابْنٍ لَهَا صَغِيرٍ لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَرِهِ قَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَغَسَّاهُ وَلَمْ يَغْسِلْهُ). (الحديث ۲۲۳ - طرفه في: ۵۶۹۳) (۱۴۰)

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الطهارة (عيني/ ۸۰/ ۱۲۲/ ۳) المترجم.

(۱۳۹) أخرجه مسلم في الطهارة (عيني/ ۸۲/ ۱۲۴/ ۳) المترجم.

(۱۴۰) أخرجه مسلم في الطهارة باب: حكم بول الطفل الرضيع، وفي السلام، باب التداوى

بالعود الهندي رقم: ۲۸۷= ۶۶۰.

نوم قه‌یسی کچی میحصه‌ن (ریمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: کورپکی کۆرپه‌م هه‌بوو، نانه‌خۆره نه‌بوو بوو، بۆ موباره‌کی بردم بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌کۆشی خۆی دا داینا، مناله‌که میزی کرد به‌جله‌کانیدا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) داوای ئاوی کردو ئاوه‌که‌ی له‌جله‌که‌ی پرژاند، ئیتر نه‌یشۆرد (ت/ ١ / ١١١ / ٤ = ز-٢٣ ژ-١٦٦ - ش/ د/ ت/ ن).

رافه‌ و شیکردنه‌وه:

نوم قه‌یس خوشکی وه‌کاشه‌ی کورپی میحصه‌نه‌، له‌دیرینا له‌مه‌که‌که ئیسلام بووه‌، وه‌ کۆچی کردووه‌ بۆ مه‌دینه‌، بیستو چوار فهرمووده‌ی له‌ پیغه‌مبه‌روه‌ه‌ گێراوه‌ته‌وه‌، له‌سه‌حه‌حه‌ینه‌دا دوو فهرمووده‌ی هه‌یه‌، زۆر ته‌مه‌ندریژ بووه‌. به‌پێی ئەم فهرمووده‌یه‌ سوننه‌ته‌ ساوا به‌نیازی پیروژ بوون و نزی باش بۆکردن بیری بۆ خزمه‌تی پیاوچاگان.

١٦٣- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبَّاطَةَ قَوْمٍ فَبَالَ قَائِمًا ثُمَّ دَعَا بَمَاءٍ فَجِئْتُهُ بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهُ: فَانْبَذَتْ مِنْهُ، فَأَشَارَ إِلَيَّ فَجِئْتُهُ، فَقُمْتُ عِنْدَ عَقْبِهِ حَتَّى فَرَعْتُ). (الحديث ٢٢٤- أطرافه في: ٢٢٥، ٢٢٦، ٢٤٧١) (١٤١)

حوزه‌یغه‌ (ریمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) چوووه‌ سه‌ر سه‌رانگوێلکی هۆزی، له‌وێ به‌پێوه‌ گمیزی کرد، نه‌وجا داوای ئاوی کرد، منیش ئاوم بۆیبرد، ده‌سنوویژی پێگرت. له‌گێرانه‌وه‌یه‌کی تری حوزه‌یغه‌دا فهرمووی: منیش ویستم له‌کاتی گمیز کردنه‌که‌دا لێی دوور بکه‌ومه‌وه‌ به‌لام ئاماژه‌ی بۆکردم که‌به‌جم بۆ خزمه‌تی، هه‌تا ببه‌م به‌حه‌شارگه‌ بۆی و خه‌لکه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌یه‌ نه‌یبینن، منیش چووم له‌لای قنگه‌پاژنه‌ی دا راوه‌ستام خۆم کرد به‌په‌رده‌ هه‌تا گمیزه‌که‌ی ته‌واو کرد. (ت/ ١ / ١٢٠ / ١٢ = ز-٢٤ ژ-١٩٣ - ش/ د/ ت/ ن).

شیگردنه وه:

وادمردمهکوهی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بێ) له م سهر او کردنه دا مه هانه یه کی ره وای بووبی وهک نه په رزان و خو پاراستن له بۆن و پیسی زبڵدانه که، له هه مان کاتدا به لگهی نه وهیشه به پیوه گمیز کردن، له بهر هه ندی هۆ دروسته و نار وهانییه.

حوزه یفه ی کوری یه مانی عه به سی خۆی و باوکی ئو حودین، واته: له غه زای ئو حوددا به شداریان کردوه - باوکی له غه زای ئو حوددا به هه له به دهستی هه ندی موسو لمان شه هید کرا، حوزه یفه یه کی که له هاوړی هه ره مه زنه کانی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بێ) له غه زای خه نده قا، رو ئیکی جوانی هه بوو پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بێ) ناردی سووسه ی هه وائی سوپای دوژمنی بۆ بکا.

فه رمووده ی زۆری له پیغه مبه ره وه گپرا وه ته وه، بیست فه رمووده ی له بوخاری شه ریفا هه یه، بیست و نۆی له موسلیم دا هه یه، دوا زده یان په سه ندی هه ردو و لایان، کو ی فه رمووده کانی له سه حیه ینا: $17+8+12=37$ ناو داره به رازگری پیغه مبهەر (صاحب سِرّ النبی). کاتی یه کی دهمرد ئیمامی عومه ر سه رنجی ده دا نه گه ر حوزه یفه ئاماده ی سه ر ته رمه که ی نه بوایه نه ویش ئاماده ی نه ده بوو، چونکه پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بێ) ناوی گشت ناپاکه (مونا فیق) هکانی پێ گووتبوو، یه ک به یه کیانی ده ناسی، له غه زای نه ها وه نندا ئاماده بوو، که سوپا سالاری موسو لمانان، نوعمانی کوری مو قرین شه هید بوو، حوزه یفه ئالای هه لگرتو هه مه دان و ره ی ی و دینه و مر له سه ر دهستی نه ودا ئازاد کران، له بیست و دووی کو چیدا عومه ر کردی به سه ر کاری سه ر مه دائین، له (٣٦) ی کو چیدا له پاش چل روژ له جینشینی عه لی له مه دائین مرد، سه فوان و سه عیدی کوری له یارانی عه لی بوون، له سه فین شه هید بوون. له حوزه یفه په رسیار کرا: چی ئازا وه یه زۆر کوشنده یه؟ فه رمووی: (نه وه ی

که ببی به سهریشک له نیوانی خیرو شهردا، واسهرت لی شیوایی نه زانی کامه یان هه لبریزی! دهیشی فهرموو: (قیامت هه لئاسی هه تا گشت هوزی، ناپاکه کانیان دهن به ناغاو سهرۆکیان!) ومده یفه رموو: (ئه وهی بووه و ئه وهی دهبی، هه تا قیامت هه لدهستی، پیغه مبه ر (درووی خودی له سهر بی) هه مووی پی گووتوو). (ت / ۵ / ۱۸۸ / ۲+۱ تاج- ۳ ز- ۵۵ ژ- ۳۴۹۲، ۳۴۹۳).

۱۶۴- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ امْرَأَةً النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ أَرَأَيْتَ إِحْدَانَا تَحِيضُ فِي الثَّوْبِ كَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَ تَحْتُهُ ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ وَتَنْضَحُهُ وَتُصَلِّي فِيهِ). (الحديث ۲۲۷- طرفه فی: ۳۰۷) (۱۴۲)

ئه سماء (پهزی خوی له بی) فهرمووی: ئافهرتی هاته خزمه تی چه زرمه ت (پهزی خوی له بی) عهرزی کرد: ئه گهر خوی نی بینویژی بهر جله کانمان کهوت چی لی بکهین؟ فهرمووی: بی ووئن و بی کرپئن و ئه و جا به ئاو هه لی گولوفن و دهستی تی خهن، له پاشا پاک بی شورن، ئیتر نویژی پیوه بکهن). (ت / ۱ / ۱۱۰ = ۱۶۳ ز- ۲۳ = ش / د / ت / ن).

۱۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَقَادُغُ الصَّلَاةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا إِلَّا مَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِحَيْضٍ فَإِذَا أَقْبَلْتَ حَيْضُكَ فَدَعِي الصَّلَاةَ؟ وَإِذَا أَذْبَرْتَ فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ ثُمَّ صَلِّي). وقال (ثم توضأي لكل صلاة، حتى يجي ذلك الوقت) (الحديث ۲۲۸- طرفه فی: ۳۰۶، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۳۱) (۱۴۳)

عائیشه (پهزی خوی له بی) فهرمووی: فاطیمه ی کچی ئه بو حوبه یش هات بولای پیغه مبه ر (درووی خودی له سهر بی) لی پیرسی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! من ئافهرمتیکم

(۱۴۲) من افراد البخاری عن مسلم (عینی/ ۲ / ۹۸ / ۱۶۱) المترجم.

(۱۴۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: المستحاضة وغسلها وصلاتها، رقم: ۷۵۱-۳۲۳.

حالم وایه هه میسه بئوئیزم و که تیکه وتم پاک نابمه وه، جا ئایا هه تا حالم
 ئاوه هابی واز له نوئیز بهینم یانا؟ فهرمووی: نه، چونکه نه وه ده مارو
 خوینی بهربووه، و نه وه خوینی بی نوئیزی نییه، به لام له وه پیش چهن رۆژ
 ده که وتیه بی نوئیزییه وه، ئیستاش له م حاله دا به قه ده نه و رۆژانه ی بئوئیزی
 جارانت نوئیز مه که، ئنجا خۆت بشۆره و نوئیزی خۆت به ئاسایی
 بکه. له گیرانه وه یه کا: (کاتی سهرماتی بی نوئیزی یه که ی جارانت دهستی پی
 کرده وه، ئیتر وادابنی که له ویوه ده که ویته بی نوئیزییه وه، که واته: ئیتر نوئیز
 مه که هه تا به قه ده نه و رۆژانه ده روا، ئنجا باخوینه کهش نه وه ستی به لام تو
 وادابنی که پاک بوو یته وه، جابه نیازی خوشۆردنی بئوئیزی خۆت بشۆره و
 نه و جا به ئاسایی نوئیزی خۆتی لی بکه) و فهرمووی: (وه بۆ هه موو
 نوئیزیکش ده سنوئیزیکی تازه بگره وه وه، هه تا دیسانه وه ده چیته وه کاتی
 ناوبراوی خۆت ئیتر دووباره وادابنی که و تازه تی ده که ویت و واز له نوئیز
 بهینه وه به قه ده رۆژانی بئوئیزی جارانت، ئیتر نه مه پیشه ی هه میسه ت بی!)
 (ت/ ١ / ٣١/١٦٥ هه تا لاپه ره ١٧٠ = ز- ٣٦ ژ- ٣٠٤).

به هره گانی نه م فهرمووده یه: ١- گو فتو گو ی پرو به روی ژن و پیاوی بیانی
 له باره ی کارو باری ئایینی یه وه دروسته. ٢- بیستنی دهنگی ژن بۆ پئویستی ی
 ره و دروسته. ٣- به لگه یه له سه ر بیسی ی خوین. ٤- به لگه یه له سه ر نه وه ژنی
 هه میسه بئوئیز بۆ هه موو فه رزی ده سنوئیزی سه ربه خو ده گری. ٥- له کاتی
 بئوئیزیدا نوئیز نادرسته.

١٦٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَعْسِلُ الْجَنَابَةَ مِنْ ثَوْبِ النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ وَإِنَّ بَقَعَ الْمَاءُ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث
 ٢٢٩- أطرافه فی: ٢٣٠، ٢٣١، ٢٣٢) (١٤٤)

عائیشہ (ہرمزی خوی لئ ہی) فہرمووی: جاری وادہوو ئہسہری لہشپسیم
بہجلہکانی پیغہمبہرہوہ دہشورد، کەدەچوو بۆ نوێژ بۆ مزگەوت هیشتا
جیگە شۆراوەکە تەر بوو، وەک پەلەیی لەرنگیکی تر بەجلەکەیهوہ دیار بوو
(ب/ ١١٤ / ١٢ = تاج- ٢٣ ز- ١٧٤ = ش/ د/ ت/ ن).

١٦٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ أَنَسٌ مِنْ عُكْلٍ أَوْ غُرَيْنَةَ
فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلِقَاحٍ وَأَنْ يَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا
وَأَلْبَانِهَا فَاطْلُقُوا فَلَمَّا صَحُوا قَتَلُوا رَاعِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتَأْفُوا النَّعَمَ
فَجَاءَ الْخَبَرُ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ فَلَمَّا ارْتَفَعَ النَّهَارُ جِيءَ بِهِمْ فَأَمَرَ فَقَطَعَ
أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمِرَتْ أَعْيُنُهُمْ وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ).
(الحديث ٢٣٣- أطرافه في: ١٥٠١، ٣٠١٨، ٤١٩٢، ٤١٩٣، ٤٦١٠، ٥٦٨٥، ٥٧٢٧، ٦٨٠٢، ٦٨٠٣، ٦٨٠٤، ٦٨٠٥، ٦٨٩٩) (١٤٥)

ئەنەس (ہرمزی خوی لئ ہی) فہرمووی: تاقمی لہھۆزی عوکل، یالەھۆزی عورەینە،
ھاتنە خزەمتی ھەزرمەت و موسولمان بوون و، پاش ماومیی ھەوای مەدینەیان
پێ نەکەوت. پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر ہی) فەرمانی پێ فہرموون کەبچن بۆ
دەرەوہی مەدینە بۆ ناو رانە وشرە زەکاتەکان و، لەوئ لہگمیزو شیرى
وشرەکان بخۆن، ھەتا سکیان دەکەوێتەرئ و، لەو نەخۆشینەییە رزگار دەبن،
ئەوانیش ئاویان کردو چاک بوونەوہ، کەچی روژی، لەئیسلا م ودرەگەرین و،
سەرپای ئەوہش شوانەکەى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر ہی) زۆر بەبێ نەزاگەت
دەکوژن، دەست و پێی دەبرن و دپک دەکەن بەچاوی دا تادەمرئ، ئنجە
وشرەکانیش دەدەنە بەرو، دەیان فرینن بۆ ولاتی خوێان، ئەم دەنگوباسە
سەرلەبەیانى گەشت، کاتى ھەزرمەت (ہرمزی خوی لئ ہی) بەم کارەساتەى زانى کۆمەلئ
جەنگاوەرى نارد بەشوینیاناو، لەرئ دەیانگرنەوہو، دیلیان دەکەن و،

سەرلەنئواری دەیانھێننەووە بۆ مەدینە، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چاومڕی فەرمانی خودای کرد، تائایاتی سییو سی لەسورەتی مائیدە ھاتە خوارەووە، ئەوجا بە پێی ئەو نایەتە ھەزرمەت فەرمانی کرد، دەست و پایان بپین و، بەبسماری سوورەووەگراو چاویان پشتن، ئەوسا تووپیان دانە ناو خەرە بەرداوییەکەووە لەدەرەووەی شار، کەپێی دەگوترا ئەلحەرە، داوای ئاویان دەکرد، کەس ئاوی نەدەدانی، ھەتا گیانیان دەرچوو (ت/۳/۲۳۰= ز-۸۸-ژ-۲۳۳۷ = ش/د/ن) = تاج ئەم فەرموودەییە گیراومەتەووە لەبەرگی / ۲ لاپەرە / ۲۳۰ فەرموودە / ۳ لەوباسەدا و مەدەش فەرموێ (بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و نەسائی) ئەم فەرموودەییەیان گیراومەتەووە.

۱۶۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي قَبْلَ أَنْ يُتَيَّيَ الْمَسْجِدَ فِي مَرَابِضِ الْعَنَمِ). (الحديث ۲۳۴- أطرافه في: ۴۲۸، ۴۲۹، ۱۸۶۸، ۲۱۰۶، ۲۷۷۱، ۲۷۷۴، ۲۷۷۹، ۳۹۳۲) (۱۴۶)

دیسان ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەپیش ئەووەدا مەزگەوتەکەیی خۆی لەمەدینە دروست بکری لەناو بەچەرانا نوێژی دەکرد). ۱۶۹- عَنْ مِمْوَنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْ فَأَرَةٍ سَقَطَتْ فِي سَمْنٍ فَقَالَ أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا فَاطْرَحُوهُ وَكُلُوا سَمْنَكُمْ). (الحديث ۲۳۵- أطرافه في: ۲۳۶، ۵۵۳۸، ۵۵۳۹، ۵۵۴۰) (۱۴۷)

مەیموونەیی ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: مشکێ دەکەوێتە ناو رۆنی مەییووە، بۆ ئەووە لەپێغەمبەر پرسیاریان کرد فەرمووی: مشکە تۆپیووەکەو دەوروبەرەکەیی فری دەن و، رۆنی خۆتان بخۆن). (ت/۱/۱۱۵/۱۴)

(۱۴۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ابتناء مسجد النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۲۴= ۱۱۷۳.

(۱۴۷) من أفراد البخاری عن المسلم (عینی/۳/۱۶۱/۹۸) المترجم.

١٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُّ كَلِمٍ يُكَلِّمُهُ الْمُسْلِمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَكُونُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهَا إِذْ طُعِنَتْ تَفْجَرُ دَمًا لَلْوُنْ لَوْنُ الدِّمِّ وَالْعَرَفُ عَرَفُ الْمُسْلِكِ). (الحديث ٢٣٧ - طرفاه في: ٢٨٠٣، ٥٥٣٣) (١٤٨)

ئەبوهورەيرە (پەزەي خەوای لەن بێن) لە پێغەمبەرەوه (دروودی خەودی لەسەر بێن) فەرمووی: (هەركەسێ لەپەڕی ی خودادا زامار بکری، لەپەڕۆی قیامەتا کەدی بۆ دیوانی خودا، زامەکە ی تازەو نوێ یە، وەکوو کاتی زامارکردنەکە ی، رێک لەسەر هەمان شیوەشە، رەنگەکە ی سووری تلیقی یە، وەك خۆینی ئاسایی، بەلام بۆن و بەرامە خوۆشەکە ی لەبۆنی میسک دەکا، لەناو خەلکی مەحشەردا دەبیی بەمایە ی شانازی و سەرپەرزی بۆی). (ت/٨/ ٢/٤٦ = ز-١١ ژ-٤٢٩٨ تاج-٤ ش)

١٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (لَا يُولُّنَ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ). (الحديث ٢٣٩). (١٤٩)

ئەبوهورەيرە (پەزەي خەوای لەن بێن) لە پێغەمبەرەوه دەفەرموێ: (کەستان گمیز مەکەنە ناو ئاوی راوەستاوه کە لەبەری نەپروا لەپاشیشا بجێ خۆی تیا بشوات). (ت/١/٥١٠٥ = ز-٢١ ژ-١٥١).

١٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابٌ لَهُ جُلُوسٌ إِذْ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَيكُمْ يَجِيءُ بِسَلَى جَزُورِ بَنِي فُلَانٍ فَيَضَعُهُ عَلَى ظَهْرِ مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَأَبْعَثَ أَشَقَى الْقَوْمِ فَجَاءَ بِهِ فَنَظَرَ حَتَّى سَجَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَهُ عَلَى ظَهْرِهِ بَيْنَ

(١٤٨) أخرجه مسلم في الامارة، باب: فضل الجهاد والخروج في سبيل الله، رقم: ٤٨٣٦ = ٤٨٣٨.

(١٤٩) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهي عن البول في الماء الدائم، رقم: ٢٨٢ = ٦٥٣، ٦٥٥.

كَتَفِيهِ وَأَنَا أَنْظُرُ لَا أَغْنِي شَيْئًا لَوْ كَانَ لِي مَنَعَةٌ قَالَ فَجَعَلُوا يَضْحَكُونَ وَيُحِيلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ حَتَّى جَاءَتْهُ فَاطِمَةُ فَطَرَحَتْ عَنْ ظَهْرِهِ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ إِذْ دَعَا عَلَيْهِمْ قَالَ وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الدَّعْوَةَ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ مُسْتَجَابَةٌ ثُمَّ سَمَى اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ وَعَلَيْكَ بِعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ وَعُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ وَعَدَّ السَّابِعَ فَلَمْ يَخْفِظْهُ الرَّاوي قَالَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ عَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَرَعَى فِي الْقَلِيبِ قَلِيبٍ بَذَرٍ. (الحديث ٢٤٠ - أطرافه في: ٥٢٠، ٢٩٣٤، ٣١٨٥، ٣٨٥٤، ٣٦٦٠) (١٥٠)

عبداللہ کوری مہسعود (پڑھی خوی لی بن) فہر مووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سر بن) جاری لہ لای کہ عہدہ نوپڑی دہکرد، نہ بوجہ لہ و چہند ہاوری یہ کی لہ وی دانیشتبوون، روژی پیشووتریش و شتری سہر برابو، نہ بوجہ لہ گوتی: نادہی یہ کیکتان بچن پرزانگی نہ و شترہ سہر براوہ بینن، کہدوینئ نہ و مالہ سہریان برپوہ پرزانگہ کہیان لہ لامالان فری داوہ، جاکاتی ہینای کہ موحمہد سہری دانا لہ ناو کورنوش دا، نہ و پرزانگہ پیسو پوخلہ لہ گہل خوین و خوړو سیخوړہ کہیدا، لہ سہر بوٹہ قہی ملی دابنی، بہدترین کہسی کوئمہ لہ کہ دمرہ پریو، چوو پرزانگو خوړو خوینہ کہی ہیناو، کاتی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سر بن) کورنوشی برد، لہ ناو شانیدا داینا، فہر مووی: نیتر کردیان بہ فشو پیکنہ نینو، لہ بہر لافرتی و پیکنہ نین لال و پال کہ و تن بہ سہر یہ کتردا! بہیہ کتریان دہگوت: نہ مہ کہ تنی تو بوو کردت بہ موحمہد!

منیش ہر سہیرم دہکردو دہسہ لاتی ہیچیشم نہ بوو، نہ گینا پرزانگہ کہم لہ سہر پشٹی فرہدہدا، حہزرت لہ سہر نہ و حالہ لہ ناو سہجدہدا مایہ وودو

سهری هه ئه نه بپری، تامرۆفی چوو به فاطیمه ی کچی گوت حاله که وایه، نه وکاته فاطیمه منالکار بوو. که هات فری ی داو، دهستی کرد به جنیودان پییان، پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بئ) کاتی نوێزه که ی ته واو کرد، دهنگی هه ئپری و نرای شه پری لی کردن، دهستووری چه زه رمت (هزای خوی لی بئ) وابوو که نرای ده کرد سی جار نزا که ی دووباره ده کرده وه، که شتی کیشی له خودا داوا ده کرد سی جار داوا کردنه که ی دووباره ده کرده وه.

جا چه زه رمت (هزای خوی لی بئ) سی جار له سه ریه ک به دهنگی بهرز فه رمووی: (خودایه قورمیشم هه واله ی قین و قاری تو کرد!) نه وانیش که گوپیان له مه بوو له پیکه نین که و تنو، زور له نزاو سکا لاکه ی ترسان. دوا نه وه فه رمووی: (خودایه! نه م زه لاما نه م هه واله به خه شم و قاری تو کرد: نه بو جه هلی کوپی هیشام و عوتبه ی کوپی رمبیه و شه بیبه ی کوپی ره بیعه و وه لیدی کوپی عوقبه و نومه ییه ی کوپی خه له فو عوقبه ی کوپی نه بو موعه یطو....) فه رمووی: (نه و چه و ته میشی ژمارد به لام من ناوی چه و ته مم له بهر نه ما وه) (چه و ته م عه ماره ی کوپی وه لید بوو. عه ینی). ئیبنومه سعود فه رمووی: (ده ی به و که سه ی گیانی منی به ده سته، نه و به دب به ختانه ی که پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بئ) یه که یه که ناوی هیئان و نرای شه پری لی کردن به چاوی خۆم چاوم پییان که و ت له پڕۆژی به دردا کوژ را بوون، له دوا یی دا که لاکه کانیان به کیش کردن و توو پیان دانه ناو کو نه بیره که ی به دره وه!) (ت / ١٩٠ / ٨ / ١ تاج- ٤ ز- ٨٢ ژ- ٤٥٦٨).

١٧٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَزَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث ٢٤١- أطرافه فی: ٤٠٥، ٤١٢، ٤١٣، ٤١٧، ٥٣١، ٨٢٢، ١٢١٤).

ئه نه س (هزای خوی لی بئ) فه رمووی: (جارو بار پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بئ) له ناو نوێژدا که ناچار ده بوو تفی ده کرده ناو دوتوی ی جله کانیه وه).

١٧٤- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ سَأَلَهُ النَّاسُ: بِأَيِّ شَيْءٍ دُرِّي جُرْحُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: مَا بَقِيَ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي كَانَ عَلَيَّ يَجِيءُ بِتُرْسِهِ فِيهِ مَاءٌ وَفَاطِمَةُ تَغْسِلُ عَنْ وَجْهِهِ الدَّمَ فَأَخِذَ حَصِيرًا فَأَخْرَقَ فَحَشِيَ بِهِ جُرْحَهُ). (الحديث ٢٤٣- أطرافه في: ٢٩٠٣، ٢٩١١، ٣٠٣٧، ٤٠٧٥، ٥٢٤٨، ٥٧٢٢). (١٥١)

لهسههلی کوپی نهل - ساعیدی- (همزای خوی لب بر) پرسیارکرا: نهري لهروزی
ههراکهی ئوhoodا زامهکهی پیغهمبهریان بهچی دهرمان کرد؟ فهرمووی:
(بهراستی لهکهسی باشتان برسی، چونکه کهسی تر نهماوه کهلهمنی باشت لی
بزانی، لهروزی ههراکهی ئوhoodا کهخوودهکهی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسر بر)
لهسهریدا شکاو، خوین بهدهمو چاویدا هاتهخوارهمو، ددانه چوارینه
(رهباعییه) کهی لهپیزی لای راستی، لهپیزی خوارهوه شکا، عهلی
لهقهلغانهکهیدا ناوی دههیناو، فاطیمهیش خوینهکهی لهپوخساری باوکی
دهشوری، فاطیمه سهرنجی دا خوینهکه بهئاوهکه زورتر دهبی، چوو پرزولی
حهسیری هیناو سووتاندنی و کردی بهسووتوو، وه نای لهسر زامهکه، ئیتر
خوینهکهی وهستایهوه). (ت/٤/ ١/٢١١ تاج- ٢ ز- ٧٠ ژ- ٣٠٣١).

رافه و شیکردنهوه:

پیشهوا نهوهوی (همزای خوی لب بر) دهمهرموئ: (بهلگهیه لهسهرئهوه کهخودای
گهوره پیغهمبهران و خوشهویستان و چاکانی خوی، بهدهردو وهی و ئیش و
نازارو خهم و خهفته و زیانی سامانی تاقی دهکاتهوه، یاگیرۆدهیان دهکا، ههتا
پاداشی باشی گهوره وهربگرن، ههتا بیشبَن بهسهرمهشق و پیشهوا بو
نهتهوهکانیان، ههتا لهکاتی لیقهومان و دووچاریدا دلنهوایی خوین بهحالی

ئەوان بدمەنەو، هەتا بشاران کەئەوانیش هەر ئادەمیزادن و بەندەى خودان و،
حائیان حالى ئەوانە لەبارەى دمر و بەلا و بەسەرھاتى جیهانەو.

سەهل لەگەرە پیاوانى ھاوڕێ یانە، ناوی حەزن بوو، (حەزن) واتە:
سەخت و ناپەرھەت، (سەهل) واتە: خۆش و ئاسان، پێغەمبەر (مروودى خودای لەسەر بى)
ناوی نا سەهل، ئەنصارى یە، سەدو سى و هەشت فەرموودەى لەپێغەمبەرەو
گێڕاوتەو، سى و نو فەرموودەى لەبوخاریدا هەيە، یان: چلو یەك
فەرموودە، پتر لەسەد ساڵ ژیاو، لەنەوودو یەكی كۆچیدا لەمەدینە مردوو،
كە پێغەمبەر مردوو پازدەساڵ بوو، ئیمامى زوهرى فەقێ ی بوو. یەكی
بوو لەو ھاوڕێ نازدارانەى پێغەمبەر كە حەجج گەرى پێكردوون و نازارى
داون.

۱۷۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَوَجَدْتُهُ يَسْتَنْ بِسِوَاكِ يَدِهِ يَقُولُ أَعْ أَعْ وَالسَّوَّكُ فِي فِيهِ كَأَنَّهُ يَتَهَوَّعُ). (الحدیث
(۲۴۴) (۱۵۲)

ئەبوموسا (ڕەزای خۆی لى بى) فەرمووی: جارێ چووم بۆ خزمەتى حەزەرت (ڕەزای
خۆی لى بى) سیواکیكى لەدەستا بوو، سیواکی پێ دەکرد، دەیفەرموو: (ئوع، ئوع)
وەك برشیتەو ئاوا (ت/۱/۲۳۴/۴ = ز- ۶۵ ژ- ۴۳۸ + ل/ ۱۲۱/۳/۶، ریاض
الصالحین بەرگی/ ۳/ ل/ ۸۹۳ ز- ۲۱۵، فیهی ئاسان/ ۱- ل- ۲۳ ز- ۷) (۱۵۲)

۱۷۶- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا
قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشْرُفُ فَأَهَ بِالسَّوَّكِ). (الحدیث ۲۴۵ - طرفاه فی: ۸۸۹، ۱۱۳۶)

حوزەیفە (ڕەزای خۆی لى بى) فەرمووی: (جاران پێغەمبەر (مروودى خودای لەسەر بى) كەشەو
لەخەو هەلەسا بۆ شەونۆیژ، یا بۆھەر شتی تر، سیواکی لەدەمى رادەدا).

۱۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
أَرَانِي أَتَسَوَّكَ بِسَوَاكِ فَجَاءَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ فَنَاولْتُ السَّوَّاكَ
الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا فَقِيلَ لِي كَبِّرْ فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ مِنْهُمَا. (الحديث ۲۴۶). (۱۵۴)

ثیبونوعومەر (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: سەرورەر (دروودی خودای له سەر بی) فەرمووی:
(له خهوما دیتم کهوا به دارسیواکی سیواک دهکهه، دوو پیاو هاتن بۆلام،
یه کیکیان له ویتریان گهورهتر بوو، منیش ویستم دارسیواکهکه بدهم
به بهچکۆله که بیان که چی پیم گوترا: گهوره که بیان وه پيشخه، منیش دام
به که گهوره که بیان). (ت/۶/۱۸/۸ تاج-۴ ز- ۵- ۴۲۵۹).

شیکردنه وه:

یه کی له پیاوانی رشته ی ئهم فەرمووده یه عهفانی کوری موسلیمه،
له سهردهمی مهینه ته کهدا، که به فیتی موعته زیله کان گهریان ده کرد به زانا
گهوره کان، له باره ی قورئانه وه که دروست کراوه یا دیرین و قه دیمه له ویش
پرسیارکرا، رازی نه بوو که بلی: (قورئان مه خلوقه و دروستکراوی خودایه).
یه کی بوو له حوککامی جهرح و ته عدیل، دههزار لیره ی زیرپان پی دا، له باتی
ی ئه وه که له باره ی پیاوی که وه رامای و بی ئاگایی له حالی دهر بپری، واته:
نه بلی عادله، نه بلی ناعادله، به لام قاییل نه بوو، فەرمووی: (قهت قهت حهق
ناکهه به ناحهق)، یه کی تر له پیاوانی ئهم رسته یه نوعه می کوری حماده،
پیاویکی فهرانیز زان بوو، له سهردهمی مهینه ته کهدا، له باره ی خهلقی
قورئانه وه، نه ویشیان پتچا، له سهرئه وه له سامهرا بهند کرا ههتا له سالی (۲۲۰)
ی کۆچیدا له زیندانا مرد! رمزای خودای ئی بی.

له فیهقی ناسانا (۲۴/۱) دمه رموی: (سیواک سوودی زوره: پووک توند دهکاته ومو، ددان ساخلم دهکاو، دهسگای همرسو و ههزم به هیژدهکاو، گمیزکردن خیرا دهکاو، دهمو ددان پاک و خاوپن دهکاته ومو، دهبی به مایه ی رمزای خوداو، پیری دوا دهخاو، چاره ی مروف گه شو نوورانی دهکاو، گه شه و پهره به هو شیری ددهاو، پاداشی باش دووچه ندان دهکاو، له کاتی گیانه لادا گیانکی شان ناسان دهکاو، له کاتی سه رهمه رگا شایه تمان یادی موسولمان دهخاته وده).

۱۷۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قُلِ اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ وَفَرَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ فَأَلْتِ عَلَى الْفِطْرَةِ وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ قَالَ فَرَدَّدْتُهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا بَلَغْتُ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ قُلْتُ وَرَسُولِكَ قَالَ لَا وَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). (الحديث ۲۴۷- اطرافه في: ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۵، ۷۴۸۸) (۱۵۵)

خودایه خوُم دایه دهستی تۆو کاری خوُم سپارد به تۆو، په نام هیناوه بۆ په نای تۆو، پشتم به ستوو به تۆو، ههروهک مه ترسیم ههیه له قارو سزای تۆو، نومیدیشم قهوی یه به میهره بانی و رحمه تی تۆو، هیچ په ناو پاساری نییه له قارو قین و خوشمی تۆو، مه گهر ههر له لای خوت، په نا ههر په نای تۆیه و بهس، باومرم ههیه بهو نامه پیروژدی تۆو، که خوت ناردووته ته خواره ووه، که قورنانی گه ورمیه، وه باومریشم ههیه بهو پیغه مبه ره پشت که خوت رهوانه ت کردووه بۆ سهر بهر دی ناده میزادو بهر دی پهری، که چه زره تی موحه ممه ده).

(۱۵۵) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: ما يقول عند النوم وأخذ المضجع، رقم:

ئەوجا فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (جائەگەر لەپاش خویندنی ئەم نزیاه، دنیا بوو واپیکەوت لەو شەو هتدا بمریت، ئەوا ئیمان دەرەبەریتو، لەسەر ئایینی پاکی ئیسلام دەمریت. وئەم نزیاه بکە بەکوئایی قسە ی ئەو شەو هتو، کە دوو عاکەت خویند ئیتەر قسە ی تر مەکە، هەتا خەوت ئی دەکەوئ). بەراو فەرمووی: خەریکبووم لەبەری بکەم، کە بۆیم گوتهووە لەجیاتی پرستە ی (ونبیک الزی ارسلت) گوتم: (ورولک الزی ارسلت) کە چی حەزەرت (رەزای خودای لە بێ) بۆی راست کردەووە فەرمووی: نەو، وامەئێ و وشەکانی نزاکە لەخۆتەووە مەگۆرەو پێک وەک خۆم پێتم گوت وابلێ (ونبیک الزی ارسلت). (ت/ ۲۴/ ۸- ۱- تاج- ۴ ز- ۸ ژ- ۴۲۷۰ = ش/ د/ ت).

رافەو شیکردنەو:

بەرانی کورپی عازیب (رەزای خودمان لە بێ) خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، سێ سەدو پێنج فەرموودە ی لە پێغەمبەرەووە گیراوەتەو، بیستو دوویان پەسەندی هەردوو پیرن، بوخاری بەجیا پازدە ی هەیه، موسلیمیش شەش.

بەرە دەیفەرموو: (مەرج نییه ئەو فەرموودانە ی کە ئێمە ئەیان گیرپێنەووە بۆ ئێو بەگوێ ی خۆمان لەخودی پێغەمبەرمان بیستبن، هەیانە لەهاوڕێیانی خۆمانمان بیستوووە کە ئەوان لە پێغەمبەرمان بیستوووە بۆ ئێمەیان گیراوەتەو).

هەندێ دمه‌فەرموون: ولاتی رەبی لەسەر دەستی ئەودا ئازاد کراو، یەکەم غەزا کە بەرە هاو بەشی تیا دا کردوووە خەندەقە، خۆی دمه‌فەرموئ: هەژدە سەفەرم لەگەڵ پێغەمبەر دا کردوووە. لەناو هاوڕێ یاندا کە سێ تر نییه جگە لەخۆی کە ناوی بەرای کورپی عازیب بێ. لەلایە نگرانی ئیمامی عەلی بوو، رەزای خودای گەورە لەخۆی و لەباوکی و لەئیمامی عەلی بێ.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۵) نامه‌ی خویشوردن (غوسل)

۱۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ يَدْخُلُ أَصَابِعُهُ فِي الْمَاءِ فَيَخْلُلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ بِيَدَيْهِ ثُمَّ يَفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ). (الحديث ۲۴۸- طرفاه في: ۲۶۲، ۲۷۲). (۱۵۶)

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہسہر ہاوسہرہکانی) فہرمووی: دہستوری پیغہمبہر وابوو کہبؤ لہشبیسى خوۃ دہشورد، لہپیشا ہمدوو دہستی خوۃ دہشورد، تامووجہکانی، نینجا بہدہستی راست ناوی دہکرد بہدہستی چہپیداو، ناوگہلی دہشورد، ئہوجا دہق وەك دہسنویژی نوپژ دہسنویژیکی دہگرت! ننجنا ناوی ہلہدہگرت و پەنجہی دہخستہ بن مووہکانی سہری، تادہیزانی کہوا تہواو تہربوون، ئہوجا سى مشت. ناوی دہکرد بہسہر بہسہریدا، لہپاشا سہراپا باقی مہندہی لہشى خوۃ دہشورد، لہپاشان ہمدوو قاجیشی دہشورد. (ت/۱/۱۵۳/۲ ز-۳۲ ژ ۱۷۹- ش/ د/ت/ ن)

۱۸۰- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: (تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ غَيْرَ رِجْلَيْهِ وَغَسَلَ فَرْجَهُ وَمَا أَصَابَهُ مِنَ الْأَذَى ثُمَّ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثُمَّ نَحَى رِجْلَيْهِ فَعَسَلَهُمَا هَذِهِ غُسْلُهُ مِنَ الْجَنَابَةِ). (الحديث ۲۴۹- أطرافه في: ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۴، ۲۷۶، ۲۸۱). (۱۵۷)

(۱۵۶) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۳۱۶-۷۱۶.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة الغسل الجنابة، رقم: ۳۱۷-۷۲۰، ۷۲۵.

مەیموونەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: ئاوی خۆشۆردنم دانا بۇ پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەپېشا دووجار یاسى جار ھەردوو دەستی خۆى شۆرد، ئىنجا ئاوی کرد بە دەستی چەپیداو، ناوگەلى خۆى شۆرد، لەپاشا بەزەویيەكە دەستی خۆى سڤى، ھەتا بەتەواوی شوینەواری تارات گرتنەكە بە دەستیەو ھەما، ئنجا سەرتاپا ھەموو لەشى خۆى شۆرد، ئنجا لەشوینەكەى خۆى گواستىەو، ئنجا ھەردوو قاجى خۆى شۆرد، لەگىرپانەو ھەما: ئنجا سى جار سەرى خۆى شۆرد. واتە: لەپېش شۆردنى لەشیدا. لەگىرپانەو ھەماكى تردا: جامنىش پەرۆيەكەم بۆھینا كەخۆى پى وشك بكتەو ھەلاەم پەرۆكەى نەویستو، ئاوەكەى بە دەستی لەلەشى تەكاند. (ت/۱/۱۵۲ - ز-۳۲ - ژ-۲۷۷ = ش/د/ت/ن).

۱۸۱ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ مِنْ قَدَحٍ يُقَالُ لَهُ الْفَرْقُ). (الحديث ۲۵۰ - أطرافه في: ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۷۳، ۲۹۹، ۵۹۵۶، ۷۳۳۹) (۱۵۸)

عائیشە (پەزەى خۆای لى بى) فەرمووی: جارەن مەن و پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەیەكەو ھەما لەیەك دەفر خۆمان دەشۆرد، پېیان دەگوت: (فەرەق) شازدە (رەگل) ئاوی دەگرت. لەگىرپانەو ھەما: ھەردوو لایشمان لەشمان پىس بوو. (ت/۱/۱۰۵، ل - ۲/۱۴۹ - ز-۲۱ - ژ-۱۵۲ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەو:

قەتبى و كەسانى تر دەفەرموون: (فرق) ئاوا دەخوینریتەو (فەرەق) نەو ھوى دەفەرموئ: بەم شیۆمىيە رەوانبێژ ترە. ئىبنوتین دەفەرموئ: (فەرەق)

دهخوینریتته وه. ئیبنونه شیر دمه رموئ: فرهق شازده رمتله، به لام فرهق، به زنه ی ری، سه دو بیست رمتله. ئیبنوعویهینه دمه رموئ: فرهق سی صاعه، نه وهوی دمه رموئ: ئه مه قسه ی جه ماورده کانه، بیژراویشه: دوو صاعه، جه وهه ری دمه رموئ: فرهق نه یاره یه کی ناسراوه له مه دینه هیه، شازده رمتله، نه بوزمید دمه رموئ: (فهرق) و (فهرق) یه ک شتن، نه یاره یه که سی مه ن ده گری، که ده کاته شازده رمتل.

ئه مه نموونه یه که له جوړی شیکردنه وه، که نیشانه ی ئه وه یه راشه کردنی فره مووده زور گرانه، پپووستی به زانستی زور هیه. جا نه گهر له شوینی بینیمان که فره مووده ی به دوو جوړ، یابه چهند جوړیکی جیا جیا، راشه کراوه، یاوهرگیپراوه، ئه وه کیشه نیه.

۱۸۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: (دَخَلْتُ أَنَا وَأَخُو عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَلَى عَائِشَةَ فَسَأَلَهَا أَخُوهَا عَنْ غُسْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَتْ بِإِنَاءٍ نَحْوًا مِنْ صَاعٍ فَأَغْتَسَلَتْ وَأَفَاضَتْ عَلَى رَأْسِهَا وَبَيْنَنَا وَبَيْنَهَا حِجَابٌ). (الحديث ۲۵۱). (۱۵۹)

ئه بو سه له مه - رهحه تی خودای لی بی - فره مووی: (من و برایه کی شیری عائیشه (رهزای خوی لی بی) رویشتین بو خزمه تی، برایشیری یه که ی له باره ی چوئیتی ی خوشوژدنی پیغه مبه ره وه پرسپاری لی کرد، نه ویش داوای دهووری صاعی ناوی کردو، خوی شوژد، له ته وقه سه ری ه وه ناوی کرد به سه ر خویدا. له نیوانی ئیمه و له نیوانی عائیشه دا په رده یی هه بوو، ئه و شوینانه ی شارده بو وه که له له شی ئافره تی خوئی، ته ماشاگردنی نادرسته.

۱۸۳- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: (حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ وَأَبُوهُ وَعِنْدَهُ قَوْمٌ فَسَأَلُوهُ عَنِ الْغُسْلِ فَقَالَ يَكْفِيكَ صَاعٌ فَقَالَ رَجُلٌ

مَا يَكْفِينِي فَقَالَ جَابِرٌ كَانَ يَكْفِي مَنْ هُوَ أَوْفَى مِنْكَ شَعْرًا وَخَيْرٌ مِنْكَ ثُمَّ أَمَّنَا فِي ثَوْبٍ. (الحديث ۲۵۲ - طرفاه في: ۲۵۵، ۲۵۶)

ئەبۇئىسحاق (رەزى خەلىلى بىن) فەرەمۆۋى: ئەبۇجەئفەر مۇجەممەدى كۆرى ئەلى كۆرى حوسەينى كۆرى ئەلى كۆرى ئەبۇتالىب، كەناسراۋە بە (ئەلباقىر) گىراپەۋە بۇمان فەرەمۆۋى: مەن ۋە باۋكەم لەخزەمەت جابىرى كۆرى ئەبۇدۇللادا بوۋىن، كۆمەللى تىرى لەخزەمتدا بوۋ، لەبارەى خۇشۇردنەۋە كەچەندى ئاۋ بەشى دەكا لىيان پىرسى، فەرەمۆۋى: (مەنىكت بەسە!) (مەن = صاع).

پىاۋى گوتى: مەنى ئاۋ بەشەم ناكە خۇمى پى بشۇرم. جابىر فەرەمۆۋى: مەنى ئاۋ بۇ خۇشۇردن ۋە غوسل دەرگىردن بەشى پىغەمبەرى دەگرد، كەلەتۆمۆۋى زۇرتىر بوۋ، ۋەلەتۆيش چاكتىر بوۋ، كەۋاتە: قسەى ۋامەكە، لەپاشا كەنوئىز بوۋ، پىشەۋا جابىر (رەزى خەلىلى بىن) لەيەك لۇجل دا بەرنوئىزى بۇگردىن.

۱۸۴ - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا أَنَا فَأَفِيضُ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثًا). وَأَشَارَ يَدَيْهِ كِتْمَتِهِمَا. (الحديث ۲۵۴) (۱۶۰)

جوبەيرى كۆرى موطەئىم (رەزى خەلىلى بىن) فەرەمۆۋى: پىغەمبەر (دروۋى خەلىلى بىن) فەرەمۆۋى: (لەراستىدا مەن بەش بەھالى خۇم، سى مەشت ئاۋ دەكەم بەسەرما) جابىر فەرەمۆۋى: پىغەمبەر (دروۋى خەلىلى بىن) بەھەردوۋ دەستى نىشانى دا كەمەبەست لەمەشت پىر ھەردوۋ دەستە.

★ أخرجه مسلم. طهارة. استحباب استفاضة الماء رقم ۷۴۱.

(۱۶۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: استحباب إفاضة الماء على الرأس وغيره، رقم:

رافه و شیکردنه وه:

جوبه یر له پیاوماقولاڼی قورپیش بوو، نوینه یری قورپیش بوو که هاته خرمهت چه زرمهت بو بهردانی دیله کانی غه زای بهدر، له کاتی ئازادکردنی مه که که دا موسولمان بوو، زانایه کی بنه چه ناس و ره گه ز ناسیکی گه و ره بوو، له نه بوبه کری صه دیکه وه نه و زانسته فیڕ بوو بوو، شهست فهرمووده ی هه یه، نویمان له بوخاریدا هه، له مه دینه له سالی په نجاو چواری کوچیدا مردوو ه).

۱۸۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ نَحْوِ الْجَلَابِ فَأَخَذَ بِكَفِّهِ فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ الْأَيْسَرِ فَقَالَ بِهِمَا عَلَى وَسْطِ رَأْسِهِ). (الحديث ۲۵۸). (۱۶۱)

عائیشه (همزای خوی لـ بـ) فهرمووی: (جاران پیغه مبهـر (دروودی خودای لـ سـ بـ) که بو له شپیی خوی ده شوړد، پر دهوړی گوژه یی ئاوی داوا ده کرد، نه و جا پر مشتی ئاوی هه لده گرتو له پيشا ده یکرد به لای راستی سه ریدا، نه مجا ده یکرد به لای چه پی سه ریدا، نه نجا به مست به هه ردوو دهستی ئاوی ده کرد به سه ر ته و قه سه ریدا.

۱۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ تَخْتَلِفُ أَيْدِينَا فِيهِ). (۱۶۲)

عائیشه (همزای خوی لـ بـ) فهرمووی: جاران من و پیغه مبهـر (دروودی خودای لـ سـ بـ) به یه که وه له یه که دفر خویمان ده شوړد، ری ده که وت له ناو دفره که دا ده ستمان به ره نگاری دهستی یه کتری ده بوو. (ت/ ۱/ ۱۴۹/ ۳ = ز- ۳۱- ز- ۲۶۹).

۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَطوفُ عَلَى نِسَائِهِ ثُمَّ يُصْبِحُ مُخْرِمًا يَنْضَحُ طِبَاءً). (الحديث ۲۶۷- طرفه في: ۲۷۰). (۱۶۳)

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۷۲۳-۳۸.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: القدر المستحب من الماء في الغسل الجنابة، رقم: ۷۲۹-۳۲۱، ۳۱۹.

عائشه (همزای خوی لب بن) فہرمووی: بۆخۆم بۆنی خۆشم دەدا لە پیڤەمبەر (دروودی خودی لەسر بن) لەکاتی ئیحرام بەستن دا، بەلام لەپیش ئەو دەدا کە ئیحرام ببەستی، جا ھەر لەوشەو دەدا دەچوووە لای ژنەکانی و، بۆ بەیانیش ھیشتا بۆنی گولاوو کە دەمار دەمار دەپۆیی کە ئیحرامی دادەبەست (ت/۲/۱۶۷/۲ ز- ۸۷ ژ- ۱۵۱۵).

۱۸۸- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ وَفِي رِوَايَةٍ: تِسْعُ نِسْوَةٍ. قِيلَ: لَأَنَّهُ أَوْ كَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ). (الحديث ۲۶۸ أطرافه في: ۲۸۴، ۵۰۶۸، ۵۲۱۵).

ئەنەس (همزای خوی لب بن) فہرمووی: سەردەمی پیڤەمبەر (دروودی خودی لەسر بن) یازدە ژنی ھەبوو، جاری وادەبوو لەیەک تاودا، بەشەو یابەرپۆژ، دەپۆشتەلای ھەر یازدەیان و یەکە یەکە لەو ماوەیەدا دروست دەبوو لەگەڵیان. لەگێڕانەو دیەکا: نوژنی ھەبوو. گوترا: جا ئایا توانای ئەو ھەبوو لەکاتیکی وا کەما لەگەڵ ئەو ھەندە ھاوسەردا دروست ببی؟ ئەنەس فہرمووی: بەئێ، ئیمە قسە ی ئەو ھەمان ئی دەکرد: کە پیڤەمبەر (دروودی خودی لەسر بن) لەم لایەنەو ھە توانای سیی پیایوی پی دراو. (ت/۱/۱۵۶/۱۰ ز- ۳۲ ژ- ۲۸۶ - ش/د/ت/ن)

۱۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي أُنْظُرُ إِلَى وَبِصِ الطَّيْبِ فِي مَفْرَقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُخْرِمٌ). (الحديث ۲۷۱ - أطرافه في: ۱۵۳۸، ۵۹۱۸، ۵۹۲۳) (۱۶۴)

عائشه (همزای خوی لب بن) فہرمووی: ئیستاش ھەر لەبەرچاومە کە چۆن شوینی جیاکردنەو ھە مووی سەری پیڤەمبەر (دروودی خودی لەسر بن) کە لەناو ھەر پاستا دەیکرد

(۱۶۳) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۷۲۵=۷۲۶.

* أخرجه مسلم في الطهارة رقم- ۷۰۶ شيجا.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۱۱۹۰=۲۸۲۶، ۲۸۲۴.

به دوو به شهوه، بریسکه میسکه که ی پیوه بوو ده بریسکایه وه، که له پيش ئی حرام به ستن دا لیی دابوو. (تاج- ۱۸۱/۲ ز- ۸۷ ژ- ۱۵۱۵ ج- ۴).

۱۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ غَسَلَ يَدَيْهِ وَتَوَضَّأَ وَضَوْءَهُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اغْتَسَلَ ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشْرَتَهُ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ).

عائیشه (همزای خوی لـ بن) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (بروودی خودی له سهر بن) وابوو که بو له شپیی خوی دهشورد ههردوو دهستی خوی تامووچه کانی دهشورد، نهوجا رپک وهك دهسنویژی نوپژ دهسنویژی دهگرت، نهوجا دهستی دهکرد بهخوشوردن، دهستی دهخسته بن مووه کانی سهری، تابه زهینی وایده زانی که پیستی بن فزه که ی به باشی ته پوووه، نهوجا سی مست ناوی دهکرد به سهر سهریدا، له پاشا باقی مهنده ی جهسته ی خوی پاک دهشورد. (ت/ ۱۵۳/ ۱ / ۲ ز- ۳۲ ژ- ۲۷۸ - ش/ د/ ت/ ن).

رافه و شیکردنه وه:

ئه م فهرمووده یه له پيشه وه رابورد (ب/ ۱ ف - ۱۷۹ = پروانه بهرگی یه که م، فهرمووده ی ژماره / ۱۷۹).

۱۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِمَتِ الصَّلَاةُ وَعَدَّتِ الصُّفُوفُ قِيَامًا فَخَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ ذَكَرَ أَنَّهُ جُنُبٌ فَقَالَ لَنَا مَكَانُكُمْ ثُمَّ رَجَعَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْنَا وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَكَبَّرَ فَصَلَّيْنَا مَعَهُ). (الحديث ۲۷۵ - طرفاه في: ۶۳۹، ۶۴۰). (۱۶۵)

(۱۶۵) أخرجه مسلم المساجد ومواضع الصلاة، باب: متى يقوم الناس للصلاة، رقم:

۶۰۵= ۱۳۶۶ شیخا.

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خەوای لێ بێ) فەرمووی: جاری قامەتی نوێژ کراو، ریزەکانی رێک خرانو، ھەرکەسە بەپێوە لەریزی خۆیدا رێک راوەستا، پێغەمبەریش (دروودی خەوای لەسەر بێ) لەھۆدەگەیی خۆیەو تەشریفی ھاتەدەرەووە لەنوێژگاگەیی خۆیدا لەپێشمانەووە راوەستا، لەوکاتەدا یادی کەوتەووە کە لەشپیسە، جا فەرمووی پێمان: (لەجێگەیی خۆتان بن تادیەووە) ئەوجا رویشتەووە بۆ مائەووە گورج خۆی شۆرد، کەھاتەووە بۆلامان سەری ئاوی لێ دەتکا، ھی خۆشۆردنەگەیی، ئینجا ئەللاھونەکبەری نوێژ دابەستنی کردو ئیەمەیش لەگەڵیدا نوێژمان دابەست

١٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ غُرَّةً يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ وَكَانَ مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ آذُرُ فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ فَفَرَّ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ فَخَرَجَ مُوسَى فِي إِثْرِهِ يَقُولُ ثَوْبِي يَا حَجَرُ حَتَّى نَظَرْتَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى مُوسَى فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا بِمُوسَى مِنْ بَأْسٍ وَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَنَدَبٌ بِالْحَجَرِ سَبْعَةَ سَبْعَةٍ ضَرْبًا بِالْحَجَرِ). (الحدیث ٢٧٨- طرفاه فی: ٣٤٠٤، ٤٧٩٩) (١٦٦)

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خەوای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: (نەوہی ئیسرائیل - کەناودارن بەبەنی ئیسرائیل - بەرووت و قووتی لەبەرچاوی یەکتەری خۆیان دەشۆرد، بەلام موسا (سەلامی خەوای لێ بێ) پیاویکی زۆر بەشەرم و شکۆ بوو ھەمیشەخۆی باش دادەپۆشی، بەرەنگیکی وا پێستی لەشی ھیچ نەدەبینرا، وەھەر بەتەنھایش خۆی دەشۆرد، جاھەندی کەسیان بەم جۆرە قسە ناشرینانە ئازاری دئی موسایان دەداو، دەیانگوت: ببی و نەبی بۆیە

مووسا بهم شېويه خۇى دادەپۇشى و بەجيا خۇى دەشواو لەگەل ئىمەدا خۇى ناشۇرى، ديارە نەنگى بەلەشيەو ھەيە، سايبەلەكە، يادەبەو قۇرە، يادەردىكى ترى ھەر ھەيە.

جا خوداى گەورە سەرورە ويستى ئەم قەسەو باسەى ئەوانە بەدرۇ بىخاتەو، پاكى و بى نەنگى موسا (سەلامى خواى لى بى) دەربىخا، جابۇيە رۇزى موسا (سەلامى خواى لى بى) بەتەنيا خۇى لەوان كلا کردو رۇيشت بۇ چوئى لەوئى خۇى بشۇرى، جا جەلەکانى لەبەر خۇى داگەندو، لەسەر بەردى دايانان، کاتى گەخۇى تەواو شۇرد، چوو بۇلاى جەلەکانى تالەبەريان بکاتەو، بەلام بەفەرمانى خوداى گەورە بەردەکە جەلەکەى موساى فراند! مووسايش داردەستەکەى خۇى ھەلگرت و نىشتە سەر بەردەکەو راپکرد بەشوئىنى داو بانگى کرد: بەردەکە! جەلەکانم دانى، بەردەکە! جەلەکانم دانى، بەردەکەيش رۇيشت، مووسايش شوئىنى کەوت، ھەتا گەيشت بەکۆمەللى لەنەو ھى ئيسرائيل و، گشتيان تەماشاي لەشى مووساين کرد، بەرووت و قووتى و بەچاوى خۇيان بينيان کەلەش و لارى لەو جەوانترو پاکتر نابى و زور دوورە لەو درۇيانەى کەئەوان دەيانلئىن، جا ئەوجا بەردەکە رەق راوہستاو مووسايش جەلەکەى ھەلگرتەو دەستى کرد بەلئيدانى بەردەکەو، بەگۇچانەکەى چەند کوتەکىكى باشى لى دا!

ئەبەو ھورەيرە (بەزى خواى لى بى) دەفەر موى: سوئندم بەخوداى گەورە مووسا وابەتوندى بەردەکەى داپلۇسى بوو، سى ياچوار، ياپئىنج، يا شەش، يا ھەوت خالى لى کردبوو، ئاوا قرىنجاندىبووى وەك جيگەبرين. ئەمە ئەو داستانەيە کەخوداى گەورە بەم ئايەتە ئامازەى بۇ دەکاو دەفەر موى: (يا ايها الذين آمنوا لاتكونوا كالذين آذوا موسى فبرأه الله مما قالوا وكان عندالله وجيهاً) ٦٩/٣٣ - واتە: ئەى كەسانى كەباومرتان ھەيە بەخودا بە پيغەمبەرى خودا! وەك ئەوانە مەبن كەئازارى دلى موساين دەدا، تاخوداى گەورە پاكى و بى نەنگى موساى

دەر خست و قسه ناهه قه گانی ئهوانی به درۆ خسته وه، له راستی دا موسا له لای خودای گهوره گهلی خاوهن خاترو زۆر پایه بهرزو رێزدار بوو. (ت/۷/ ۱۰۱/ ۱۹ = تاج-۴ ز-۱۶ ژ-۴۰۵۴ - ش/ت).

روونکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه دهست دهدا بۆ به لگه، له کاتی پێویستی و ناچاریدا رووت کردنی شهرمگای مڕۆف دروسته، وهك شایهتی و مه بهستی پزیشکی و شتی تری وا وه ههروهها به لگهیه له سهر ئه وه دارو به ردیش ههست و پیت و فهر و هۆشیان ههیه، و مشیایوی ته می و ئامۆژگارین.

۱۹۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَا أَيُّوبُ يُغْتَسِلُ غُرْيَانًا فَخَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتَسِي فِي ثَوْبِهِ فَنَادَاهُ رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتَكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ بَلَى وَعِزَّتِكَ وَلَكِنْ لَأُغْنِيَ بِي عَنْ بَرَكَتِكَ). (الحديث ۲۷۹ - طرفاه في: ۳۳۹۱، ۷۴۹۳).

ئهبوه هورهیره (همزای خوای ئه بێ) فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بێ) فهرمووی: (جاری ئه یووب به رووتی: (واته: به بێ په شته مال گرتنه وه به بهر کوشیا، به لام به ته نیا له جیهیه کی چۆلا) خۆی ده شۆرد، له و کاته دا کولله ی زیڕینی به سه ردا داباری، جا ئه ییوب به مشت زیړه که ی ده کرده ناو جله کانیه وه. خودا و مند گازی کرد: ئه ی ئه ییوب! ئه دی من بێ نیازم نه کردبووی له شتی وا، ئیتر ئهم هه لپه یه ی بۆچی یه؟ فهرمووی: با، به گه وره یی تۆ چۆن ده فهرمووی وایه، ئه و مند مت خێرو بێر پێ به خشیوم کارم نییه به م زیړه به لام له گه ل ئه وه شا هه رگیزاو هه رگیز له پیت و فهری تۆ بێ نیاز نابم و ئه و زیړه ییش به شیکه له پیت و فهری تۆ، بۆیه کۆی ده که مه وه!) (ت/۴/ ۱/ ۳۸۹ تاج-۳ ج-۴ ز- ۱۱۹ ژ-۳۲۱۷).

۱۹۴- عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ تَسْتُرُهُ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِيٍّ). (الحديث ۲۸۰ - أطرافه في: ۳۵۷، ۳۱۱۷، ۶۱۵۸) (۱۶۷)

نومموهانی کچی ئه بوطالیب (پرمزای خوی لای بئی) فهرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مهککه، رویشتم بو خزمهتی پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسهر بئی) که چووم خوی دهشورد فاطیمه پهردهی بو کردبوو، که ههستی بهمن کرد فهرمووه (دروودی خودای لاسهر بئی): (ئهو ژنه کی یه؟) گوتم: منم نومموهانینم (ت/۱/ ۱/۱۴۸ = ز-۳۱ ژ-۲۶۷).

راقه و شیکردنهوه:

نومموهانی خوشکی نیامای عهلی یه (پرمزای خوی لای بئی) چلو شهش فهرموودهی ههیه، دهلین: نهه له دوا نیامای عهلی مردووه، ههق ئاموزای پیغه مبههره، رمزاو رحمهتی خودای لی بی (ت/۱/ ۴/۴۸۵ = ز-۱۷۹ ژ-۹۵۶).

۱۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَهُ فِي بَعْضِ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنُبٌ فَأَلْحَسَتْ مِنْهُ فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ كُنْتُ جُنُبًا فَكَرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ وَأَنَا عَلَى غَيْرِ طَهَارَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ). (الحديث ۲۸۳ - طرفه في: ۲۸۵) (۱۶۸)

ئه بهوهره پیره (پرمزای خوی لای بئی) فهرمووی: جاری لهشم پیس بوو، لهیهکی له ریگهکانی مه دینه تووشی پیغه مبههر بووم (دروودی خودای لاسهر بئی) له بهرنهوه که لهشم گران بوو خووم لی شاردهوه، چووم خووم شووردو ئه وسا هاتمهوه بو خزمهتی،

(۱۶۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: تستر المغتسل بثوب ونحوه، رقم: ۷۶۲، ۷۶۳، ۱۶۶۶.

(۱۶۸) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على ان المسلم لا ينجس، رقم: ۳۷۱ = ۸۲۲.

فهرمووی: (ئەمى ئەبوهورەيرە! ئەووە لەکۆى بووى؟ گوتەم: راستىهکەى لەشم پيس بوو، لەبەرئەووە حەزم نەکرد بەلەشى ناپاکەووە لەخزمەتتا دابنىشم).
فهرمووی: (سوبحانەللا! چەند سەيرىت! موسولمان چۆن پيس دەبىت!)
(ت/۷/۱۵۵/۱ = ز-۳۲ ژ-۲۸۳).

۱۹۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْرُقَدْ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنْبٌ؟ قَالَ لَعَمْرُؤُا إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْقُدْ وَهُوَ جُنْبٌ).
(الحديث ۲۸۷- طرفاه في: ۲۸۹، ۲۹۰). (۱۶۹)

ئىبنوعومەر (پەزى خودايان لى بى) فهرمووی: عومەرى کورى خەططاب (پەزى خودايان لى بى) لە پىڤەمبەرى پەرسى: کەسێ لەئىمە ئەگەر لەشى پيس بوو، پيش ئەوەى خۆى بشۆرى، بۆى هەيە کەبخەوێ؟ فهرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (بەئێ، هەركاتى لەشتان پيس بوو بۆتان هەيە کەبەلەشى پيسەووە بخەون، بەلام واباشە لەکاتى وادا دەسنوێژى بگرن ئەوسا بخەون).

۱۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَّذَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغَسْلُ). (الحديث ۲۹۱). (۱۷۰)

ئەبوهورەيرە (پەزى خۆى لى بى) فهرمووی: پىڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فهرمووی: (كاتى پياو لەناو چوارپەلى ئافەرتا دانىشتو لەگەلئا دروست بوو، باناويشى نەيەتەووە، ئيتەر خۆشۆردن لەسەر هەردوولا پىويست دەبى) (ت/۱/۱۴۴ - ز- ۳۰ ژ- ۲۵۸ = ش/د/ن).

(۱۶۹) أخرجه مسلم في الحيض، باب: جواز نوم الجنب واستحباب الوضوء له، رقم: ۷۰۲=۳۰۶.

(۱۷۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الماء من الماء، رقم: ۷۸۱=۳۴۳.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۶) نامه‌ی بینویژی (کتاب الحيض)

۱۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: (خَرَجْنَا لَا نَرَى إِلَّا الْحَجَّ فَلَمَّا كُنَّا بِسَرِفٍ حِضْتُ فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي قَالَ مَا لَكَ أَنْفِستِ؟ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ قَالَتْ وَضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ بِالْبَقَرِ). (الحديث ۲۹۴- أطرافه في: ۳۰۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۹، ۳۲۸) (۱۷۱)

عائیشه (همزای خوی لب بی) فہرمووی: لەخزمەتی ھەزرەتدا (درودی خودای لەسەر بی) دەرچووین بۆ ھەج، وەبەتەمای ھەمرە نەبووین، چوونکە گومانمان وابوو کە لەمانگەکانی ھەجدا ھەمرە ناکرێ، کەگەیشتینە سەریف لەوێ من بێ نوێژ کەوتم و دەستم کرد بەگریان، پیڤەمبەر (درودی خودای لەسەر بی) ھات بەسەرما دەگریام، فہرمووی: (ئەو ھەتە بۆچی دەگری؟) گوتم: بەخوا ھەزم دەکرد کە ئەمساڵ نەھاتمایە بۆ ھەج، فہرمووی: (رەنگبێ بینویژ بیت؟) گوتم: بەئێ. فہرمووی: (ئەمە شتیکە خودا نووسیووێتە لەسەر کچانی ئادەم و سووچی تۆی تێدا نییە، جاھەرچی حاجی دەیکا تۆیش بیکە، بەلام تەوافی بەیت مەکە، ھەتا پاک دەبیتەوہ).

عائیشه (همزای خوی لب بی) فہرمووی: جاکەگەیشتینە مەککە ھەزرەت بەھاوڕێیانێ خۆی فہرموو: بیکەن بە ھەمرە، نیتەر خەلکەکە ئیجرامیان شکان، مەگەر ئەو کەسانە نەبێ کە ئازەلی دیاریی بەیتیان پێ بوو. فہرمووی: پیڤەمبەر (درودی خودای لەسەر بی) خۆی دیاری پێ بوو، وئەبۆبەگرو عومەریش دیارییان پێ بوو، ھەروەھا دەوڵەمەندەکانیش دیارییان پێ بوو، جا کە تاقی

ئیوارہی روژی تہرویہ کہوتنہوہ ری، دیسانہوہ ئیجرامی حہجیان دابہستہوہ فہرمووی: روژی جہژن لہبئیویژی پاک بوومہوہ، ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) فہرمانی پی کردم تہوافی ئیفازہم کرد، فہرمووی: جاگوشتی گایان بؤہینانین، گوتم: ئہم گوشتہ ہی جی یہ؟ گوتیان: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) گای کردوہ بہقوربانی بؤ ھاوسہرہکانی. (ت/۲/۱۹۸/۱ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ت/ن).

۱۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَرْجُلُ تَغْنِي رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ حَائِضٌ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَئِذٍ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ يُدْنِي لَهَا رَأْسَهُ وَهِيَ فِي حُجْرَتِهَا فَتَرْجُلُهُ وَهِيَ حَائِضٌ). (الحديث ۲۹۶ طرفہ فی ۲۹۵). (۱۷۲)

عائیشہ (ہمزای خوی لب بئ) فہرمووی: (جاری وادہبوو بیئیویژ بووم پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) سہری خووی دہنایہ بہردہستم فزہکہیم شانہ دہکرد. لہگیرانہوہیہکا: جاری وادہبوو من لہناو ھودہکھی خوما دہبووم، کھوا لہتہنیشٹ مزگہوتہکھوہ، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بئ) لہناو مزگہوتا خہلوہی دہکیشا لہدہرگای ھودہکھی خوومہوہ، کھلہسہر مائی مزگہوت بوو سہری دہردہہیناو سہری لہمنہوہ نزیک دہکردہوہ، منیش بویم شانہ دہکرد، لہوکاتہدا بیئیویژیش بووم) (ت/۲/۱۴۶/۱ = ز-۷۵ ژ-۱۴۶۳).

۲۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَكَبَّرُ فِي حُجْرِي وَأَنَا حَائِضٌ ثُمَّ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ). (۱۷۳)

عائیشہ (ہمزای خوی لب بئ) فہرمووی: جاری وادہبوو پیغہمبہری خوا (دروودی خودای لہسہر بئ) سہری لہسہر گوٹشم دادہنا، لہوکاتہدا من بیئیویژ بووم، وہلہسہر ئہو حالہ فورنائی دہخویند.

(۱۷۲) أخرجه مسلم في (الباب: غسل الحائض رأس زوجها وترجله. الخ) المترجم=۶۸۲-۶۸۶.

(۱۷۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: الاضطجاع مع الحائض في لحاف واحد، رقم: ۳۰۱، ۶۸۰، ۶۹۱.

روونکردنه وه:

ژنی بېنویژر پاکه، ئاوو نانی دهستی چه لاله، لیکه وتنی دروسته چونکه پاکه، نه وه وی (پرمزی خوی لږ بڼ) دهفه رموی: ئهم فهرمووده یه به لگه ی نه وه یه که خویندنی قورئان له کاتی راکشان و پالکه وتنا دروسته، هه روا له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه. شیخی عهینی (پرمزی خوی لږ بڼ) دهفه رموی: (ئهمه ی نه وه وی دهفه رموی: که له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه خویندنی قورئان دروسته جیگه ی سرنجه، چونکه بهم قسه یه بڼ نابڼ خویندنی قورئان بهر اهر بهر به ناوده ست ناباشی (که راهه تی) ی هه بڼ، به لام پڼویسته که کاری وانا باش بڼ، له بهر خاتری ریزگرتنی قورئان، چونکه دهو روبه ری شت حوکه و برپاری نهو شته ی هه یه).

۲۰۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ إِذْ حِضْتُ فَأَلْسَلْتُ فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي قَالَ أَلْفِيسَتْ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيصَةِ). (۱۷۴)

ئومموسه له مه ی هاوسه ری پڼغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بڼ) که یه کیکه له دایکانی موسولمانان، فهرمووی: جاری له گهل پڼغه مبه ردا له ژیر جاجمیکی بازوودا پالکه وتبووم، له نا کاو لهو ده مه دا که وتمه بڼ نو یژی یه وه، ئیتر خو م له ژیر جاجمه که دزی یه وه، چووم خو م گوړی و جلی بېنویژی یه که مم له بهر کرد. فهرمووی: (نه وه تی که وتیت؟) گوتم: به ئڼ. نه و جا بانگی کردم وه، چوومه وه له گه ئیا له ژیر مه و جه که دا راکشامه وه.

۲۰۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمَاءٍ وَاحِدَةٍ كَلَانَا جَنْبًا، وَكَانَ يَأْمُرُنِي فَأَتَزُرُّ، فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ وَكَانَ يَخْرُجُ رَأْسُهُ إِلَى وَهُوَ مَعْتَكِفٌ فَأَغْسِلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ) وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي إِخْدَانًا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُبَاشِرَهَا أَمَرَهَا أَنْ تَتَزَرَّ فِي فَوْرِ حَيْضَتِهَا ثُمَّ يُبَاشِرُهَا قَالَتْ وَأَيُّكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْلِكُ إِرْبَهُ). (الحديث ۳۰۲ طرفه في: ۳۰۲، ۲۰۳۰). (۱۷۵)

عائیشہ (رمزی خوی لی بن) فہر مووی: جاری وادہ بوو خووم و پیغہ مہر پیگہ وہ لہیک دہفر خوومان دہشورد، ہہردوو کمانیش لہشمان پیس بوو. ہہندی جاریش بی نویتز دہبووم، پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر بن) فہرمانی پی دہکرم، بہرکوشم دہپوشی، نہوجا لہسر نہو بہرکوشہ وہ دہستی لہگہ لہا تیکہل دہکردو خوشی لی و مردہ گرت، زور جاریش لہناو مزگہوتا خہلودی دہکیشا، لہناو مزگہوتہ کہ وہ سہری خوی دہہینایہ ناو ہودہکھی منہو، کہ بہتہ نیشتی مالی مزگہوتہ وہ بوو، منیش سہریم دہشورد لہوکاتہیشدا بینویتز بووم.

لہگیرانہ وہیہ کی تردا عائیشہ دہفر مووی: نہگہر یہ کی لہنیمہی ہاوسہرانی پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر بن) لہگہرمہی بینویتزیدا بواپہ، نہگہر پیغہ مہر بیویستایہ لہوکاتہدا دہستی لہگہل دا تیکہل بکا، فہرمانی دہدا بہرکوشیکی دہدا بہنیوانی ناوکی و نہژنوی دا، نہوجا لہسر نہو بہرکوشہ وہ دہستی بو دہبردو لہگہلیدا خوی تیکہل دہکردو خوشی لی و مردہ گرت بہلام بہبی دروست بوون. عائیشہ فہر مووی: بہلام کی لہنیوہ دہتوانی کہ وہک پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر بن) نارمزوی خوی بو زہوت بکری و سنوور نہبہزینن.

۲۰۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ إِلَى الْمُصَلَّى فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ فَقُلْنَ وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ تُكْفَرْنَ اللَّغْنَ وَتُكْفَرْنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أَذْهَبَ لُبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِخْدَاكُنَّ قُلْنَ وَمَا نَقِصَاتُ دِينِنَا وَعَقْلُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ

نَصَفَ شَهَادَةَ الرَّجُلِ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ عَقْلِهَا أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ دِينِهَا. (الحديث ۲۰۴ أطرفه في: ۹۵۶، ۱۴۶۲، ۱۹۵۱، ۲۶۵۸). (۱۷۶)

ئەبوسەئیدی خودری (رمزی خوی لن بن) فەرمووی: جەژنی قوربان بوو، یاروژی جەژنی رەمەزان بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) دەرچوووە دەرەووە رویشت بوو نوێژگاکی بۆئەودەشتە لەدەرەووەی شار، سەری لەژنان داو فەرمووی: (ئەو کۆمەڵی ژنان! خێرو خێرات زۆر بکەن و، زۆریش بپارێنەووە داوای لیبووردن لەخودا بکەن، چونکە من لەشەوی میعراجدا خودا نیشانی دام کەئێوە زوربە ی خەلکی دۆزەخ بوون) ژنەکان گوتیان: ئەو پیغەمبەری خودا! ئەووە بۆچی ئێمە زۆر بە ی خەلکی ناو دۆزەخین؟ فەرمووی: (چوونکە زۆر نەفرمت لەخەلک دەکەن و، سەلەبی لەگەڵ میژ دەکەن و چاکە ی ئەوتان لەبەرچاو نییە، کەس نەدیووە کەوێک ئێوە ئاوا کەم هۆش و کەم ئایین بێ، کەچی لەگەڵ ئەویش ئاوا زال بێ و، بیاو بەو هەموو زیرەکی و زرنگی یەیهووە تەفرە ی دەداو هۆشی لەکەللەدا ناھێلێ!) گوتیان: ئەو پیغەمبەری خودا! کەم ئایینی و کەم هۆشییە کەمان کامە یە؟ فەرمووی: (کەم هۆشی یە کەتان بریتی یە لەوە کەشایەتی دووژن بەشایەتی تاقە بیاوێ حلیبە، ئەمە کەم هۆشییە کەتان، ئافەرەتیش لەکاتی ببنوێژیدا چەن شەوێ دەمینیتەووە نەنوێژ دەکاو، نەرۆژووی رەمەزان دەگرێ، ئەمەیش کەم ئایینی یە کەتان). (ت/ ۱/ ۲۶/ ۱ + ل - ۴۵۱ هەتا ۴۶۰ = ز- ۳ ژ- ۱۸ + ز- ۱۵۸ هەتا ز- ۱۶۳).

۲۰۴ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَكَفَ مَعَهُ بَعْضُ نِسَائِهِ وَهِيَ مُسْتَحَاضَةٌ تَرَى الدَّمَ فَرُبَّمَا وَضَعَتِ الطُّسْتَ تَحْتَهَا مِنَ الدَّمِ). (الحديث ۳۰۹ أطرفه في: ۳۱۰، ۳۱۱، ۲۰۳۷).

عائیشه (همزای خوی لبین) دهمه رموی: زنی له ژنه کانی پیغه مبهه (درویدی خودای له سمر بڼ) له گهل پیغه مبهه ردا، له ناو مزگه وت دا خه لوهی ده کیشا، واته: نیعتیکافی ده کرد، به لام نهو ژنه هه میسه بڼو یژ (موسته حاضه) بوو، گهل جابر له کاتی نو یژ کردندا ته شتیکی له ژیر خویدا دادنا، نه بادا خوینه که مزگه وته که پیس بکا، (ت/ ۱/ ۱۷۰ = ز- ۳۸ ژ- ۳۰۸).

۲۰۵ - عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُجِدَّ عَلَى مِيتٍ فَوْقَ ثَلَاثِ إِلَّا عَلَى زَوْجِ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَلَا نَكْتَحِلَ وَلَا نَتَّطِيبَ وَلَا نَلْبَسَ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ وَقَدْ رُخِّصَ لَنَا عِنْدَ الطَّهْرِ إِذَا اغْتَسَلْتَ إِحْدَانَا مِنْ مَحِيضِهَا فِي بُذَّةٍ مِنْ كُسْتٍ أَظْفَارٍ وَكُنَّا نُنْهَى عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ). (۱۷۷)

نومووعه طیهه (همزای خوی لبین) فهرمووی: نه ی ګراوه له نیمه که ده سته ی ژنانین که له سی روژ پتر تازی بو مردوو بګرین، مه ګه ر بو میړد، که ده بی بو نهو جوار مانگو ده روژ تازی بګرین، وه لهو ماوه یه دا نابی چاو بریژین، یاخومان بوڼ خوش بکه یین، یا جل و بهرگی رنگین له بهر بکه یین، مه ګه ر بهرگی که له پیش دا هه ودا که ی رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یاته نرابی، کاتیکیش پاک بووینه وه له بڼو یژنی که ویستمان خو مان بشورین، پیگه ی نه وده مان دراوه که به قه د پیویست عوودو گولاوو بوڼی خوش نه ختی بو وانیک، بو جیگه خوینه که به کار به ینین! (ت/ ۳/ ۱۸۹ = تاج- ۲ ز- ۷۹ ژ- ۲۲۷۸ = ش/ د/ ن).

راښه و روون کردنه وه:

کوست، یا قوسط، جوړه بوخورو بوڼیکی خوشه، پارچه پارچه یه، هه ندی ده لښ: رنگی ره شباهه، له چه شنی نینوکی مروقه وایه، هه ندی دهمه رموون: ظیفاری، یا نه ظفار که ناریکه له که ناره کانی عه دهن، له هینده وه بوڼی خوش

دهیئن لهوی ساخی دهکهنه وه، هندی تر دهمومون: شاریکه لهیه مه نه. هەرچۆن بێ مه به ست له فهرمووده که دوو شته: سوننه ته بۆ ئافرمته به بۆنی خوڤ بێنی ناخوڤی بێنویژی و زمیستانی لابه ری، ههتا نه گهر تازیباریش بێ له کاتی خوڤوردنا ئه و مافه ی بۆهیه.

ئومومعه طیه (رمزی خوای لێ بێ) یه کی که له ژنانی هاوړپیان یه مبه ر، هاوړپیه کی ناو داری پیغه مبه ر بووه، زۆر نازاو دلیر بووه، نه نصاری یه بووه، له زۆر غه زادا له گه ل پیغه مبه ردا بووه، دهستی پزیشکی هه بوو، نه خوڤیانی تیمار ده کرد، فهرمووده یه کی هه یه له بابته شوړدی مردوو وه دادهنری به بنه مای شوړدی مردوو، نو فهرمووده ی له به خاریدا هه یه رمزاو رهحه ته ی خودای لێ بێ.

۲۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ غُسْلِهَا مِنَ الْمَحِيضِ فَأَمَرَهَا كَيْفَ تَغْتَسِلُ قَالَ خُذِي فِرْصَةً مِنْ مَسْكِ فَتَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ أَتَطْهَرُ؟ قَالَ تَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ؟ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَطْهَرِي فَاجْتَذِئْهَا إِلَيَّ فَقُلْتُ تَتَّبِعِي بِهَا أَثَرِ الدَّمِ). (الحديث ۳۱۴ طرفه فی: ۳۱۵، ۷۳۵۷). (۱۷۸)

عائیشه (رمزی خوای لێ بێ) فهرمووی: نه سماء (رمزی خوای لێ بێ) بۆچونی تی خوڤوردنی بێنویژی له پیغه مبه ری پرسی، فهرمووی: (هه رگامی کتان که ویستی خو ی بشوړی، باله پێشا ئاوو مۆرده که ی ئاماده بکاو خو ی پاک بکاته وه، تاراتیکی جوان بگری، ئنجا ده ستنویژیکی جوان بگری، ئنجا ئاوبکا به سه ر سه ریاو ده ستی تی بخاو، زۆر باش هه لیبگۆڤی تاناو ده گاته بن مووه کانی سه ری، نه وحه له ئاو بکا به سه ر سه ر خو یا سه راپا، ئنجا گو له لۆکه یه کی میسکاوی،

یاگوئی خوری میسکای، یا پەرۆیه کی بۆنخۆش بهیئێ خۆی پێ پاک بکاته و دهو تاراتی پێ بگرێ!.

ئەسمائیش باش تێ نەگەشت گوتی: چۆن چۆن خۆی پێ پاک بکاته و دهو تاراتی پێ بگرێ؟ فەرمووی: (سوبحانه للّٰه سهیره بۆ تێ ناگهی؟) خۆتی پێ پاک بکەر و دهو تاراتی پێ بگر و تهواو. عائیشەیش - رمزای خوای ئی بی - فەرمووی: منیش ئەسمام راکیشا به لای خۆمهوه، که کچی شهکهل بوو، و دهپیم گوت: وەرە من تێت بگهیهنم: بهیهینه به شوینی خۆینه که داو، داینی له ناو شهرمتا، تاناو گیانت بۆساردی ئی نهیی و بۆنی خوش بی. له گیرانه و دهیهکا: حه زه رت (رمزای خوای ئی بی) سی جار فەرمووی: پارچه یه کی میسکای بیته و تاراتی پێ بگر، ئیتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) شهرم گرتی و رووی کرد به و لاوه، عائیشە دهیگوت: ژنگه لی یاریده دران (انصار) ژنگه لی چاکن ئافه رین بۆخۆیان! شهرم و شکۆ ریگه ی نه وه ی ئی نه ده گرتن که بۆخۆیان شاره زای ئایین ببن! (ت/ ۱/ ۱۶۱/ ۱ = ز- ۳۵- ژ- ۲۹۷ ج- ۴ = ش/ د/ ن)

۲۰۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَهْلَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَكُنْتُ مِمَّنْ تَمَتَّعَ وَلَمْ يَسْقِ الْهَدْيَ فَرَعَمَتْ أَلْهًا حَاضَتْ وَلَمْ تَطْهَرْ حَتَّى دَخَلْتُ لَيْلَةَ عَرَفَةَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ لَيْلَةُ عَرَفَةَ وَإِنَّمَا كُنْتُ تَمَتَّعْتُ بِعُمْرَةٍ؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَضَى رَأْسُكَ وَامْتَشِطِي وَأَمْسِكِي عَنْ عُمْرَتِكَ فَفَعَلْتُ فَلَمَّا قَضَيْتُ الْحَجَّ أَمَرَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَيْلَةَ الْحَصْبَةِ فَأَعْمَرَنِي مِنَ التَّنْعِيمِ مَكَانَ عُمْرَتِي الَّتِي نَسَكْتُ). (الحديث ۳۱۶ طرفه في: ۲۹۴). (۱۷۹)

(۱۷۹) أخرجه مسلم في الحج (صحيح مسلم بشرح النووي ج/ ۸ ص ۱۳۴، ص ۱۴۱، باب: بيان وجوه الإحرام الخ) انظر عمدة القارى ج/ ۲ ص ۲۸۷- ۲۱/ المترجم- ۲۹۲۸، ۲۹۱۰، ۲۹۱۱، ۲۹۲۵، ۲۹۲۷، ۲۹۲۹.

عوروہ فہرمووی: عائیشہ ی پوورم فہرمووی: لہجہ جی مالاً واییدا لہگہل
 پیغہمبہرا ئیحرامم دابہست، یهکئ بووم لہوانہ کہلہسہر شیوہی تہمہتتوع
 حہجیان کرد، چونکہ دیاری (ہہدی) ی بہیتیان پی نہبوو، جا لہسہریف
 بینویژ کہوتہم، ہہتا شہوی عہرفہ ہات، ہہرپاک نہبوومہوہ، جاگوتہم: ئہی
 پیغہمبہری خودا! ئہم شہو عہرفہیہ، منیش ئیحرامی عہمرہم دابہستووہو
 بینویژیشم، چار جیہ؟ فہرمووی: (قژہ سہرہکەت ہہٹومشینہو شانہی بکہو،
 جارئ واز لہتہواو کردنی عہمرہکەت بہینہ!) منیش چؤنی فہرموو وام کرد،
 ئہوجا ئیحرامی حہجم دابہست، جاکہحہجم تہواو تہواو کرد، جا شہوی
 حہصبہ (ناوی شوینیکہ لہنیوانی مہککەو مہدینہدا)، گوتہم: ئہی پیغہمبہری
 خودا! ئہم خہلکە ہہموو حہجو عہمرشیان کردووہ، تہنیا من نہبی، کەہہر
 حہجم کردووہ؟ پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بہی) فہرمانی کرد بہئہورہحمانی
 برام، لہپاشکؤی وشرہکەی خویدا بردمی، تاجووینہ تہنعیم، جالہوئ
 ئیحرامی عہمرہم بہست، لہجیاتی ئہو عہمرہیہی کەنیتہم لی ہیناو ہہٹم
 ومشانہووہ تہواوم نہکرد. (ت/۲/ ۱/۱۹۸ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ ت/ن).

۲۰۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (خَرَجْنَا مُوَافِينَ لِهَلَالِ ذِي الْحِجَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَلْيُهَلِّ لَوْنَا أَنِّي أَهْدَيْتُ لَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ فَأَهَلَّ بَعْضُهُمْ بِعُمْرَةٍ وَأَهَلَّ بَعْضُهُمْ بِحَجٍّ وَكُنْتُ أَنَا مِمَّنْ أَهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَأَذْرَكَنِي يَوْمَ عَرَفَةَ وَأَنَا حَائِضٌ فَشَكُوتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ دَعِي عُمْرَتَكَ وَانْقُضِي رَأْسَكَ وَامْتَشِطِي وَأَهْلِي بِحَجٍّ فَفَعَلْتُ حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ أَرْسَلَ مَعِيَ أَخِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ فَخَرَجْتُ إِلَى التَّعْمِيمِ فَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ مَكَانَ عُمْرَتِي وَلَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَدْيٌ وَلَا صَوْمٌ وَلَا صَدَقَةٌ). (الحديث ۳۱۷).

عائیشہ (ہمزای خوی لی بہی) فہرمووی: چوار پینج روژی مابوو بو مانگی نوئی ی
 قوربان، لہمہدینہ بہرہو مہککە دہرچووین. پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہی)

فهرمووی: (هه‌رکه‌سێ چه‌زده‌کا عه‌مره دابه‌ستی باعه‌مره دابه‌ستی، من خۆم بۆیه عه‌مره دانابه‌ستم چونکه ئاژه‌لی دیاری ی به‌یتم هی‌ناوه له‌گه‌ڵ خۆم) جابه‌ندی که‌س عه‌مره‌یان دابه‌ست، جاکاتی رۆژی عه‌ره‌فه هات من بێ‌نویژ بووم، له‌خزمه‌ت چه‌زده‌کا (دروودی خودی له‌سه‌ر بێ) سکا‌لی حا‌لم کرد، عه‌رزیم کرد: من له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ته‌مه‌ت‌توع (پشوو وهرگرتن) ئی‌حرام دابه‌ستوو. به‌لام وا رۆژی عه‌ره‌فه هات، من له‌به‌ره‌وه‌ی که‌بێ‌نویژم هی‌شتا عه‌مره‌که‌مم ته‌واو نه‌کردوو، چونکه ته‌وافی به‌یتم نه‌کردوو، که‌یه‌کی‌که له‌بنیاته‌کانی عه‌مره، که‌مه‌رجه له‌سه‌ر پاکی بکری، ده‌ی ئه‌گه‌ر چاو‌م‌پ‌ری ی پاک بوونه‌وه بکه‌م بۆ ته‌واو کردنی عه‌مره‌که‌م، چه‌جی ئه‌مسائلم ده‌فه‌وتی، چونکه فریای وه‌ستانی کۆی عه‌ره‌فه ناکه‌وم، که‌واته چار چییه؟

چه‌زده‌ت (رەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: (واز له‌ته‌واو کردنی عه‌مره‌که‌ت به‌ی‌نه‌و، قه‌ره سه‌ره‌که‌ت هه‌له‌وه‌شی‌نه‌و شانه‌ی بکه‌و، ئی‌حرامی چه‌ج دابه‌سته با‌حه‌جی ئه‌مسائلت له‌کی‌س نه‌چی). جا منیش چۆنی فهرموو وام کرد، تاشه‌وی چه‌صبه، گوتم: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! خۆم عه‌مره‌م نه‌کردوو؟ جا عه‌بدوره‌حمانی برامی له‌گه‌ڵ دا ناردم، دهرچووم بۆ ته‌نعیم، که‌نزی‌ک‌ترین هه‌ریمی خاکی حیلله له‌خاکی چه‌ره‌مه‌وه، له‌وی‌وه ئی‌حرامی عه‌مره‌م دابه‌ست له‌جیاتی عه‌مره‌که‌ی پێشوو.

هیشامی کوری عورو‌هی کوری زوبه‌یری کوری عه‌وام فهرمووی: له‌هه‌موو ئه‌م گۆ‌ران‌کار‌یا‌نه‌دا عانی‌شه نه‌دیاری ی به‌ستی سه‌ره‌بر‌پ‌وه، نه‌رۆ‌ژ‌ووی گرت، نه‌نانی هه‌ژاری دا (بروانه فهرمووده‌ی ژماره (۱۹۸) و (۲۰۷) بروانه: (ت/۱/۱۷۴/۲ = ز-۹۰ ژ-۱۵۲۷ + ز-۹۲ ژ-۱۵۲۸ + ز-۹۶ ژ-۱۵۵۰ + ل/۱/۱۷۷ + ل/۱/۱۷۹ + ل/۱/۱۸۷ + ل/۲/۲۰۳ + ل/۱/۲۲۵). بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌باشی بزانی ئی‌حرام دابه‌ستن به‌چه‌ند جۆر ده‌کری، وه (تمتع= پشوو وهرگرتن) چییه‌و‌چۆنه، وه‌عه‌مه‌

چون دهکری بفهرموو ته ماشای فیقهی ناسان بهرگی یه کهم لاپه ره (۳۵۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۲، ۳۹۲ = ز-۱۶۳ هه تا ز-۱۶۷ بکه).

۲۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ أَتَجْزِي إِحْدَانَا صَلَاتَهَا إِذَا طَهَرَتْ فَقَالَتْ أَحَرُورِيَّةٌ أَلْتِ كُنَّا نَحِيضُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا يَأْمُرُنَا بِهِ أَوْ قَالَتْ فَلَا نَفْعَلُهُ. (۱۸۰)

موعاده (همزی خوی لن بی) فهرمووی: له عایشه پرسی گوتم: بۆچی ژنی بینویژ روژووی رهمه زان دهگریته وه، که چی نویژه فهرزه کان ناگیریتته وه؟! فهرمووی: بۆتویش ههرووری یهیت و لهو خه واریجانه ی که ده لاین: ده بی ژن نویژی کاتی بینویژیش وهک روژوو بگیریته وه؟ گوتم: خهیر، من له وان نیم، به لام پرسیاره و دهیکه م، گوتم: جاران به سه رینی ی پیغه مبه ر خوی (دروودی خودی له سه ر بی)، که ده که وتینه بینویژییه وه، له پاش پاکبوونه وه و خو شوژدن، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) فهرمانی پیمان ده کرد که روژوو بگرینه وه و نویژ نه گیرینه وه (ت/۱/۱۶۳/۳ = ز-۳۵ ژ-۲۹۹ ش/د/ت/ن)

۲۱۰- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: حِضْتُ وَأَنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَمِيلَةِ فَأَلْسَلْتُ فَخَرَجَتْ مِنْهَا فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِضَّتِي فَلَبَسْتُهَا فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَفِئْتِ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَأَدْخَلَنِي مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ. (الحدیث ۳۲۳ طرفه فی ۲۹۸). وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقْبِلُهَا وَهُوَ صَائِمٌ. (ز-۲۰۱).

(بروانه فهرمووده ی ژماره ۲۰۱. له گیرانه وه ی ئیره دا ئوموسه له مه (همزی خوی

لن بی) ده فهرمووی: جاری واده بوو پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) به روژوو بوو، له هه مان کاتا منی ماچ ده کرد).

۲۱۱- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ أَوْ قَالَ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ وَلَيْشَ هَذَيْنِ الْخَيْرَ وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلِّيَ قِيلَ لَهَا: الْحَيْضُ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ أَلَيْسَ تَشْهَدُ عَرَفَةَ وَكَذَا وَكَذَا). (۱۸۱)

نوموموعه طیبیہ (ہمزای خوی لی ہی) دہفہ رموی: لہرؤژی جہڑنی ردمہ زان و روژی جہڑنی قوربانان، پیغہ مبہر (مروندی خودی لہسر ہی) فہرمانی ہی دہکر دین: کہ گہورہ کچ و ٹافرہ تی بیٹو یژو کہ یبانوی ناومان لہ گہل خومان ببہین بوئہ و دہشتہ، بو نو یژنی جہڑن، بہ لام ٹافرہ تی بیٹو یژمکان نو یژرہ کہ ناکہن، تہنیا حازری کؤری پر فہرو نزای کؤمہ لی موسولمانان دہبن، گوتم: ئہی پیغہ مبہری خودا! نہ گہر وارپکہ وت یہ کیکمان چار شیوی نہ بوو ئایا بہ بی چارشیویش ہہ ربی بو نو یژرگا کہ بو دمرہ وہی شار؟ فہر مووی: (بالہ خوشکیکی موسولمانی چارشیوی بخوازی).

حہ فصہ دہفہ رموی: گوتم: چؤن؟ زنی بیٹو یژیش نامادہی ئہو کؤرہ بیرؤزہ ببی؟ فہر مووی: بہ لی، ہہر وک چؤن لہ کاتی حہ ج کردنا نامادہی راوہستانی کیوی عہر فہ دہبی ہہروا لہ موزدہ لیفہ، ہہروا حازری نزا کردنی نو یژہ بارانہیش دہبی. (ب/ ۱ / ۵۳ / ۶ ز- ۱۵۹ ز- ۹۰۳ ج- ۴ = ش/ت/ ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

ئہم بہرانہ لہم فہر موودہیہ و مردہ گیرین:

(زنی بیٹو یژ دروستہ یادی خودا بکا، لہسر ذیکری خودا پاداش و مردہ گری، مافی ہمیہ نامادہی کؤری دہورو دمرسو زانستو ہہموو جؤرہ

خَیْرَیْکِی تَر بَبِیْ، بَهْمَهَرَجِی کُؤْرَهکَه لَهناو مَزگَهو تا نَهبِیْ. هَهروا بَوِی هَهیه گَوِی لَه خَوِیْنَدَنی قورئان و گوتن و دهور کردنهوهی حَهدِیْث بَگَرِیْ).

۲۱۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُذْرَةَ وَالصُّفْرَةَ شَيْئًا). (الحديث ۳۲۶).

دِیسان نَومَموعهطِییه (رَمزای خَوای لَی بَیْ): دَهستوورمان وابوو لَهپاش پاکهوه بوون لَهبَیْنوِیْژِی، نِیْتَر لَیْلاوو زَهرداو مان بَههیج دانَهدهنا. (ب/۱/۱۶۰/۳ = ز-۳۳ ژ-۲۹۲ = د/ب/ن).

۲۱۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حِمْيَرٍ قَدْ حَاضَتْ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّهَا تَحْسُنُ أَلَمْ تَكُنْ طَافَتْ مَعَكُنَّ؟ فَقَالُوا بَلَى قَالَ فَأَخْرُجِي). (الحديث ۳۲۸). (۱۸۲)

عائِشَهی هاوسَهری پَیْغَهْمَبَهَر (دروودی خوا لَهسَهَر پَیْغَهْمَبَهرو رَهزای خوا لَهسَهَر هاوسَهرهکانی بَیْ) دَهفَهرموِی: عَهَرزای پَیْغَهْمَبَهرم کُرد: نَهی پَیْغَهْمَبَهری خودا! صَهفِییهی کُچی حَوِییهی کَهوِتوْتَه بَیْنوِیْژِییهوه؟ پَیْغَهْمَبَهَر (دروودی خودای لَهسَهَر بَیْ) فَهَرمووی: (گَلمان نَهَداتَهوه باشه، پَهکی گَهراَنهوهمان نَهخا باشه، خَوْنَهو رَوِژی جَهزَن لَهگَهل نِیْوهدا تَهوافی کُرد؟) گوتیان: بَهلِی وایه، فَهَرمووی: (کَهواته: دَهرجَوِ نَهی صَهفِییه!) (ت/۲/۲۲۷/۶ = ز-۱۱۵ ژ-۱۶۲۴ = ش/د/ت/ن).

لَهتاجا نَهَم فَهَرموودَهیه نَواویه: عائِشَه (رَمزای خَوای لَی بَیْ) فَهَرمووی: شَهوی نَهفَر - واته: شَهوی گَهراَنهوهی حاجی بَوِی وِلَاتی خَوِی - صَهفِییهی هاوسَهری پَیْغَهْمَبَهَر (دروودی خودای لَهسَهَر بَیْ) فَهَرمووی: وادَمزانم گَلتان دَهدهمهوه، چَوَنکَه کَهوِتوومَهتَه بَیْنوِیْژِییهوه، هِیْشتا تَهوافی مَالِئَواوی (تَهوافی وِیداع) یِشم

نه کردووه. پیغهمبه ریش (دروودی خودی له سهر بڼ) فهرمووی: لهش به بارو دهم به نازار بڼ، بوخیر به دهمیا نای! نهی روژی جهژن ته وافی نه کردووه؟ گوترا: با، کردوویه تی. فهرمووی: (دهبا بکه ویته رڼو له گه لمان بگه ریته وه بو مه دینه، مادام ته وافی فهرزی به جی هیناوه، که ناوداره به (طواف الإفاضة) یابه (طواف الزيارة) که بنیات (روکن) ی حهجه، ته وافی مالئواوی بو نه و بو وینهی نه و مهرج نییه، نه شی که نهیناکات)

۲۱۴- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ امْرَأَةً مَاتَتْ فِي بَطْنِ فَصْلَى عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ وَسَطُهَا). (الحديث ۳۳۲ طرفاه في: ۱۳۳۱، ۱۳۳۲). (۱۸۳)

سه مووردهی کوری جهندوب (مژای خوی لښ بڼ) فهرمووی: ژنی به سهر منالته وه مرد، واته: به هوئی زه یستانیه وه مرد، له پشتمی پیغهمبه ره وه (دروودی خودی له سهر بڼ) نویژی مردووم له سهر تهرمه که ی کرد، پیغهمبه ر (دروودی خودی له سهر بڼ) له ناو نویژه که دا له ناوهر پاستی تهرمه که دا وه ستابوو. (ت/ ۱ / ۵۵۸ / ۲ / ۳ = ز- ۲۱۰ ژ- ۱۰۹۷، ۱۰۹۹ / ت- د/ نه حمه د).

رافه و شیکردنه وه:

سه مووردهی کوری جهندوب سه دو بیستو سی فهرمووده ی هه یه، له بوخاریدا جوار فهرمووده ی هه یه، له په نجاو نوی کوچیدا کوچی دواپی کردووه.

۲۱۵- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّهَا كَانَتْ تَكُونُ حَائِضًا لَا تُصَلِّي وَهِيَ مُفْتَرِشَةٌ بِحِذَاءِ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى خُمُرِهِ إِذَا سَجَدَ أَصَابَتْهُ بَعْضُ ثَوْبِهِ). (۱۸۴)

مہیموونہی ہاوسہری پیغہ مہبر (دروودی خوا لہسہر پیغہ مہبر و رمزای خودا لہ ہاوسہرہکانی) فہرمووی: گہئی جار ری دہکھوت من بینویژ دہبووم، لہماوہی بینویژیہکہما نویژم نہدہکرد، وادہبوو پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہسہر بہر مالوچکہکہی کہلہپووشی خورما دروست کرابوو نویژی دہکرد، منیش لہسہر نہو حالہ لہناستی کورنووشگاکی رادہکشام، کہ حہزرت (ہزی خوی نہ ہی) کورنووشی دہبرد جہکانی بہر من دہکھوت، کہواتہ: زاتی بینویژ پاکہ، لیکہوتنی زانی نییہو نویژ بہشتی وا بووج نابیتہوہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷) نامہی تہیہ مہوم (کتاب التیمم)

۲۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: (خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالنَّبَذَاءِ أَوْ بِذَاتِ الْجَنَشِ انْقَطَعَ عَقْدٌ لِي فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى التِّمَاسِهِ وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ فَأَتَى النَّاسُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالُوا أَلَا تَرَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاصَّعَ رَأْسَهُ عَلَى فِخْذِي قَدْ نَامَ فَقَالَ حَبَسْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسَ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ وَجَعَلَ يَطْعُنُنِي بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي فَلَا يَمْتَعْنِي مِنَ التَّحَرُّكِ إِلَّا مَكَانَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى فِخْذِي فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ التِّيمُمِ فَتِيمَّمُوا فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ الْحَضِرِ مَا هِيَ

(۱۸۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلي وفي المساجد ومواضع

الصلاة، باب: جواز الجماعة في النافلة والصلاة على حصى وخمرة رقم: ۵۱۳، ۱۱۴۶.

بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ فَأَصَبْنَا الْعَقْدَ
تَحْتَهُ). (الحديث ۳۳۴ أطرافه في: ۳۳۶، ۳۶۷۲، ۳۷۷۳، ۴۵۸۳، ۴۶۰۷، ۴۶۰۸، ۵۱۶۴، ۵۲۵۰، ۵۸۸۲، ۶۸۴۴، ۶۸۴۵). (۱۸۵)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوا لہسہر پیغہمبہرو رمزای
خودا لہھاوړې و ھاوسہرانی بی) فہرمووی: لہخزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودی
لہسہر بی) لہسہفہریکا کہوتینہړې، رویشتین تاگہیشتینہ بہیداو، یاگہیشتینہ
(ذات الجیش) لہوئ گہردانہیہکی من پچراپہوہو گوم بوو، ئیتہر پیغہمبہریش
(دروودی خودی لہسہر بی) لہوئ مایہوہ بہہیوای دوزینہوہی نہو گہردانہیہ، خہلکہکیش
لہخزمہتیدا مانہوہ، نہمہ لہکاتیکا بوو کہنہ شوینہکہ ناوی ئی بوو
ومنہخہلکہکہ ناویان پی بوو، جاخہلکہکہ چوون بۆلای نہبوبہکری باوکم و
گلہیی دہکەن و دہلین: نابینی عائشہی کچت چی کرد؟ پیغہمبہرو نہم
عہشاماتہی لہم بیابانہ چۆل و بی ناوہدا بۆ گہردانہیی گل داوہتہوہو،
ناویشمان پی نیہ! پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) خہوتبوو سہری لہسہر رانم
دانابوو، لہوکاتہدا نہبوبہکر بہتورہیی ہات، فہرمووی: پیغہمبہرو نہم
عہشاماتہت لہم شوینہ چۆل و بی ناوہدا، بہبی ناو، گل داوہتہوہ، ماتلت
کردوون بہ خوت و خۆپایی، نہمہ ئیش بوو تۆ کردت؟ ئیتہر چہندہ خودا
حہزکا نہبوبہکر گلہیی لی کردم و بۆ تہمی کردن قسہی پی گوتم، خویش
خویشیش بہسہرہ سیخورمہ دہیکوتایہ کہلہکہم، منیش (ہہرچہند ئیشم پی
گہیشتبوو، بہلام لہبہرنہوہی کہسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) لہسہر رانم
بوو) جوولہم پی نہدہکرا! جا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) نہو شہوہ خہوت
تابہیانی، کاتی کہبہیانی کہہستہ ناونہبوو بۆ دہسنوئز، جا خودا ئایہتی
تہیہموموی ناردہ خواریوہ کہ دہفہرموئ: (... فلم تجدوا ماءً فتيماً صعيداً

(١١٦) أخرجه مسلم في أول كتاب المساجد ومواضع الصلاة، رقم: ١١٦٣، ١١٦٤.

ئەم پېنج بەھرەيە بەسەر يەكەوہ بەھيج پېغەمبەرئىكى تر لەپېش منەوہ بەكەس نەدراوہ:

يەكەم: تاماوى مانگەرئ يەك، دوژمن لەسامو شكۆى خۆمو لەشكرم زەندەقيان دەچئو، ھەر بەبيستنى ناوو شۆرەتى ئازايى سوپاى ئىسلام لەسايەى خوداوہ، ورە بەردەدەن و خوگرييان دەرپوخئ، ئەمەيش بووہ بەھۆى سەرکەوتن بۆ ئيمە،

دووہم: رووى زەويش ھەمووى بۆ خۆمو نەتەوہى ئىسلام کراوہ بەمزگەوتو، لەھەر شوئىئى مزگەوتى ئى نەبوو، لەسەر رووى زەوى نوئىژى خۆمانى ئى دەكەينو، مەرج نىيە كەئيمە وەك نەتەوہكانى تر ھەر لەناو كۆيسەو پەرستگاكاندا نوئىژ بكەين و بەس! لەھەمان كاتدا خۆلەكەشى پاك و پاكەوہكەرە، لەكاتى پيويستدا خۆمانى پى پاك دەكەينەوہوتەيەمموى پى دەكەين، كەواتە: ھەر موسوئمانى، لەھەر كۆى يەك بوو، خواى مزگەوتى ئى بوو يانا، وەخواى ئاو ھەبوو بۆ دەستنوئىژو شتى وا يانا، بابەكەمائى ھەواوہيى نوئىژى خۆى لى بكا.

سييەم: مالى تالانى بېر واکانىش ھەلّ کراوہ بۆ من و بۆ نەتەوہى ئىسلامم، لەپېش مندا بۆ كەسى تر خواردنى مالى تالانى كافران ھەلّ نەبووہ،

چوارەم: لەرؤژى قىامەتدا لەخزمەت خوداى پەرورەدگاردا تكاو شەفاعەت بۆ ھەر كەسى بکەم خودا تەكاکەم قەبوول دەكا،

پېنجەم: جاران لەپېش مندا زوربەى پېغەمبەرەكان كەدەكران بە پېغەمبەر، بەتايبەتى رەوانە دەكران بۆسەر ھۆزەكەى خۆيان و بەس، بەلام من لەسايەى خوداوہ، خودا كەردوومى بە پېغەمبەر و رەوانەى كەردووم بۆسەر ھەموو كەسى بەگشتى واتە: بۆ سەر بەرەى مرؤف. (ت/ ۴/۳۴۳/۱ = ۵-ژ ۳۶ + ۱۱۴-ژ ۶۷۸).

۲۱۸- عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: (أَقْبَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَحْوِ بئرِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). (الحديث ۳۳۷). (۱۸۷).

ئەبو جوھەیمی کۆری صیممە ی ئەنصار ی (بەزای خۆی لێ بێ) فەر مووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) جاری لەلای بیری جەمە لەو دەهات، پیاوی پێی گەشت و سلاوی لێ کرد، پێغەمبەریش (دروودی خۆدی لەسەر بێ) سلاو هەکی نەسە ندهو، هەتا رووی کردە دیوار هەکو رووی خۆی و هەردوو دەستی مەسح کرد، لەگەردی سەر بەردی دیوار هەکو، ئەو جا کە تە یە موومە هەکی تەواو کرد وەلامی پیاو هەکی دایەو (ت/۱/ ۱۷۷ / ۲/ ۳ = ز- ۴۱- ژ- ۳۸).

رافە و شیکردنەو:

ئەبو جوھەیم خۆی و باوکی لەهاواری یانی پێغەمبەر بوون، باوکی یەکی بوو لەهاواری مەزنەکانی پێغەمبەر، لەغەزای ئو خوددا پشتی پێغەمبەری چۆل نەکرد، پەیمانی پێی دا لەسەر مردن، لەرووداو هەکی بیری مەعوونەدا، لەگەڵ حەفتا قورئان خوینەکاندا شەهید کرا، ئەبو جوھەیم دوو فەر موودە ی لەبوخاری شەریف دا هەیه، ناوی عەبدوللایه، خزرەجی یه، ئەنصار ی یه.

۲۱۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْنَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنِّي أَجَنَّبْتُ فَلَمْ أَصِبْ الْمَاءَ فَقَالَ عُمَارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَمَا تَذْكُرُ أَنَا كُنَّا فِي سَفَرٍ أَنَا وَأَلْتِ فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعْتُ فَصَلَّيْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا فَضَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَفِّهِ

الْأَرْضَ وَتَفَخَّ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ). (الحديث ۳۳۳۸ أطرافه في: ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۶، ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷) (۱۸۸)

ئەبدورەحمانی کۆری ئەبزا (مەزە خەوی لێ بێ) دەفەر موو: پیاوی هاتە خزمەت عومەری کۆری خەططاب (مەزە خەوی لێ بێ) عەرزی کرد: لەشم پیسە و ئاوم دەست ناکەوی چارم چییە؟ عەمماری کۆری یاسریش لەوی بوو، بەعومەری کۆری خەططابی فەر موو: ئایا لەبیرتە کە جارە کە من و تۆ رەوتەنی بووین، لەو سەفەرەدا لەشمان پیس بوو، کاتێ نوێژمان لێ بوو تۆ نوێژت نەکرد، بەلام من خۆم لەخۆلا گەوزان و ئەوجا نوێژم کرد، ئەو مەبوو کە ئەمەم بۆ پیڤە مەبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) باس کرد فەر موو: (تەنھا ئاوەهات بەس بوو) ئەوجا پیڤە مەبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) هەردوو لەپی خۆی مائی بەسەر رووی زەوی یە کەداو، فووی لێ کردن تاتۆزە کەیان تۆزێ سووک بێ، ئەوسا بەهەردوو ناولەپی مەسحی دەموچاوی و هەردوو دەستی خۆی کرد. (ت/ ۱ / ۱۷۷ / ۱ = ز- ۴۱ - ژ- ۳۱۷ = تاجول ئوصول بەرگی یە کەم، لاپەرە (۱۷۷) فەر موودە زمارە یەکی ئەولاپەرە یە لەو مرگەرپاوە کوردی یە کە یە چا پی یە کەم = ز- ۴۱ - ژ- ۳۱۷ چاپی چوارەم).

عەبدورەحمانی کۆری ئەبزا ی خوزاعی خۆی و باوکی صەحابی بوون (مەزە خەوی لێ بێ) ئیمامی عومەر (مەزە خەوی لێ بێ) لەپەسنی جوانی عەبدورەحمانا دەیفەر موو: (عەبدورەحمانی کۆری ئەبزا یە کێکە لەو بەهرەمورانە کە خودا بەهۆی زانیینی قورئانەو بەپایە بەرزی کردوون) خۆی زۆرتر فەر موودە لە ئیمامی عومەر و ئوبەییە کۆری کە عەبەو دەگیراپەرە، سەعیدو عەبدوللا، کە کۆری خۆی بوون لەگەڵ موحەممەدی کۆری ئەبولە جالیدا، فەر موودە کانی ئەویان گیراوە تەو، عەبدورەحمان دەیفەر موو: (نوێژم بە جەماعەت لەبشتی پیڤە مەبەرەو کردووە).

٢٢٠- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ الْخَزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّا أَسْرَيْنَا حَتَّى كُنَّا فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَقَعْنَا وَقْعَةً وَلَا وَقْعَةً أَحَلَّى عِنْدَ الْمُسَافِرِ مِنْهَا فَمَا أَتَقَطْنَا إِلَّا حَرُّ الشَّمْسِ وَكَانَ أَوَّلُ مَنْ اسْتَيْقَظَ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ الرَّابِعُ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَامَ لَمْ يُوقِظْ حَتَّى يَكُونَ هُوَ يَسْتَيْقِظُ لَأَنَّا لَا نَذَرِي مَا يَحْدُثُ لَهُ فِي نَوْمِهِ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ عُمَرُ وَرَأَى مَا أَصَابَ النَّاسَ وَكَانَ رَجُلًا جَلِيدًا فَكَبَّرَ وَرَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ فَمَا زَالَ يُكَبِّرُ وَيَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ حَتَّى اسْتَيْقَظَ بِصَوْتِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ شَكَوْا إِلَيْهِ الَّذِي أَصَابَهُمْ قَالَ لَا ضَيْرَ أَوْ لَا يَضِيرُ ارْتَحِلُوا فَارْتَحِلْ فَسَارَ غَيْرَ بَعِيدٍ ثُمَّ نَزَلَ فَدَعَا بِالْوُضوءِ فَتَوَضَّأَ وَتَوَدَّى بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فَلَمَّا انْقَضَتْ صَلَاتُهُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَرِلٍ لَمْ يُصَلِّ مَعَ الْقَوْمِ؟ قَالَ مَا مَنَعَكَ يَا فَلَانُ أَنْ تُصَلِّيَ مَعَ الْقَوْمِ قَالَ أَصَابَتْني جَنَابَةٌ وَلَا مَاءَ قَالَ عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ ثُمَّ سَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاشْتَكَى إِلَيْهِ النَّاسُ مِنَ الْعَطَشِ فَنَزَلَ فَدَعَا وَدَعَا عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: اذْهَبَا فَابْتَغِيَا الْمَاءَ فَاطْلُقَا فَتَلَقَّيَا امْرَأَةً بَيْنَ مَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ مِنْ مَاءٍ عَلَى بَعِيرٍ لَهَا فَقَالَ لَهَا أَيْنَ الْمَاءُ قَالَتْ عَهْدِي بِالْمَاءِ أُمْسِ هَذِهِ السَّاعَةَ وَتَفَرُّكَا خُلُوفًا قَالَا لَهَا انْطَلِقِي إِذَا قَالَتْ إِلَى أَيْنَ قَالَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ قَالَا هُوَ الَّذِي تَعْنِينَ فَانْطَلِقِي فَجَاءَا بِهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدَّثَاهُ الْحَدِيثَ قَالَ فَاسْتَنْزَلُوها عَنْ بَعِيرِهَا وَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِنَاءٍ فَرَفَعَ فِيهِ مِنْ أَفْوَاهِ الْمَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ وَأَوْكَأَ أَفْوَاهَهُمَا وَأَطْلَقَ الْعَرَالِي وَتَوَدَّى فِي النَّاسِ اسْقُوا وَاسْتَقُوا فَسَقَى مَنْ شَاءَ وَاسْتَقَى مَنْ شَاءَ وَكَانَ آخِرُ ذَاكَ أَنْ أُعْطِيَ الَّذِي أَصَابَتْهُ الْجَنَابَةُ إِنَاءً مِنْ مَاءٍ قَالَ اذْهَبْ فَأَفْرِغْهُ عَلَيْكَ وَهِيَ قَائِمَةٌ تَنْظُرُ إِلَى مَا يَفْعَلُ بِمَائِهَا وَإِنَّمَا اللَّهُ لَقَدْ أَفْلَحَ عَنْهَا وَإِنَّهُ لِيَخَيَّلُ إِلَيْنَا أَنَّهَا أَشَدُّ مِلًّا مِنْهَا حِينَ ابْتَدَأَ فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْمَعُوا لَهَا فَجَمَعُوا لَهَا مِنْ بَيْنِ عَجْوَةٍ وَدَقِيقَةٍ وَسَوِيقَةٍ حَتَّى جَمَعُوا لَهَا طَعَامًا فَجَعَلُوهَا فِي ثَوْبٍ وَحَمَلُوهَا عَلَى بَعِيرِهَا وَوَضَعُوا الثَّوْبَ بَيْنَ يَدَيْهَا قَالَ لَهَا تَعْلَمِينَ مَا رَزَقْنَا مِنْ مَائِكَ شَيْئًا وَلَكِنَّ

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَسْقَانَا فَأَتَتْ أَهْلَهَا وَقَدْ احْتَبَسَتْ عَنْهُمْ قَالُوا مَا حَبَسَكَ يَا فُلَانَةُ قَالَتْ
الْعَجَبُ لَقِينِي رَجُلَانِ فَذَهَبَا بِي إِلَى هَذَا الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ فَفَعَلَ كَذَا وَكَذَا
فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَسْحَرُ النَّاسِ مِنْ بَيْنِ هَذِهِ وَهَذِهِ وَقَالَتْ يَأْصِبُهَا الْوُسْطَى وَالسَّبَّابَةُ
فَرَفَعَتْهُمَا إِلَى السَّمَاءِ تَعْنِي السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ أَوْ إِنَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ حَقًّا فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ
بَعْدَ ذَلِكَ يُغَيِّرُونَ عَلَى مَنْ حَوْلَهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا يُصَيِّبُونَ الصِّرَمَ الَّذِي هِيَ مِنْهُ
فَقَالَتْ يَوْمًا لِقَوْمِهَا مَا أَرَى أَنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ يَدْعُونَكُمْ عَمْدًا فَهَلْ لَكُمْ فِي الْإِسْلَامِ
فَأَطَاعُوهَا فَدَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ. (الحديث ۳۴۴ طرفه في ۳۴۸، ۳۵۷۱). (۱۸۹)

عیمرانی کوری حوصینی نهل - خوزاعی - (رعزای خوی لی بن) فہرمووی: لہ سہ فہریکا
لہ خزمہ تی پیغہ مہردا بووین، شہوئی تادہ مہ وبہ یان ہہر بہ ریوہ بووین،
لہ دہ مہ وبہ یانا کہ لہ خہو خوشتہ نیہ بو کاروانی شہونخوونی کہر، ویستمان
سہر خہوئی بشکی نین، بہ لام کہ خہ ومان لی کہوت خہ بہرمان نہ بووہ تاتینی
خوڑہ کہ خہ بہری کردینہ وہ، یہ کہم کہس خہ بہری بووہ نہ بو بہ کری صہدیق
بوو، دوہم فیسار بوو، سیئہم نہو فیسار بوو، چوارہم کہس عومہری کوری
خہ طاب بوو. پیغہ مہریش (دروودی خودای لہسر بن) کہتہ شریفی دہ خہوت خہ بہرمان
نہ دہ کردہ وہ، تاخوی خہ بہری دہ بووہ، چونکہ مہ ترسی نہ وہ مان ہہ بوو کہ لہو
دہ مہ دا سرووشی بوئی، جائہ گہر خہ بہری بکہینہ وہ سرووشہ کہہ بری.

کاتی عومہر خہ بہری بووہو حالہ کہی بینی لہ بہ جہرگی خوی بہ دہنگی
بہرز دہستی کرد بہ نہ لآہو نہ کبہر کردن، نیتہ لہ سہر نہ لآہو نہ کبہر کردن و
دہنگ بہر زوہ کردن بہر دہوام بوو، ہہتا بہ دہنگی نہو پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بن)
خہ بہری بووہ، نہ و جا خہ لکہ کہ حالہ کہ یان عہرز کردو سکا لای نہ وہ یان
لہ خزمہ تیدا کرد کہ نویژی بہ یانیان چووہو ئاویش نییہو، بہم بوئہ نیہ وہ

زۆر پەرۋش، حەزرىت (پەزى خەلىق لى بى) بۆلگەنلەن ھەرموۋى: (قەيدى نىيە) يا ھەرموۋى: (قەيناكا، ئادەى زوۋكەن باركەن) ئىتر بارىيان كىردو كەمى دوور كەۋتەنەۋە لەۋ شۆپنە خراپە، ئەۋجا حەزرىت دابەزى و داۋاى ئاۋى دەسنوۋىزى كىردو، دەسنوۋىزى گىرتو، ھەرمىانى ھەرموۋ بانگ دراۋ، دوو رىكاتە سۈننەتەكەى پېش بەيانى كىردو، ئىجا ھەرمىانى ھەرموۋ قامەت كىراۋ، بەرنوۋىزى ى نوۋىزى بەيانى بۆ ھاورپىيانى كىرد، كە حەزرىت نوۋىزەكەى تەۋاۋ كىرد رۋانى ۋاپاۋى لەكۆمەل كىلابوۋە نوۋىز ناكە لەگەل ئەۋان، ھەرموۋى: (ئەى فەيسارەكەس) ئەۋە بۆ لەگەل گەل نوۋىزەكەت نەكىرد؟ گوتى: قوربان! لەشپىسىم تۈۈش بوۋەۋە خۆ شۆردىم لەسەرەۋ ئاۋىش نىيە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لى بى) ھەرموۋى: (بەگىل تەيەمموم بىكە، لەكاتى ۋادا تەيەممومت بەسە) ئەۋجا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لى بى) كەۋتەپىۋ مەردومەكەش لەتاۋ تۈۋنىتى سىكالايان بىردەبەر، جا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لى بى) دابەزى ەلى و مىنى بانگ كىردو، ھەرموۋى: (بىرۇن بۆ ئاۋ بىگەپىن). جا ھەردوكمەن رۆشىتىن، تاگەشىتىن بەژنى، بەسۋارى ۋىترى بوۋ، لەناۋ كۆلى دوو كۈندەى گاۋەسا سۋار بوۋ بوۋ، ھەردوۋ قاقچەكانى شۆپ كىردبۆۋە، پىمان گوت: لەكۆى ئاۋ ھەيە، ئەم ئاۋمەت لەكۆى ھىناۋە؟ گوتى: ئاۋ لەم نىزىكە نىيە، رۆژە رىيەك دوورە، دۈپنى ئەم كاتە لەلەى ئاۋەكەۋە ھاتوۋم! پىاۋەكانى ئىمەش بۆئاۋ دەگەپىن و بەشۈپن ئاۋدا ۋىلن. پىمان گوت: دەۋرە لەگەلمان، گوتى: بۆ كۆى؟ گوتمان: بۆلەى پېغەمبەرى خەلىق، گوتى: ئەۋ كىرايەى كەپپى دەلپن: ۋەرگەپراۋ؟ گوتمان: بەللى ئەۋمەيە كەتۋ ۋاى پى دەللى ى، دەى ۋەرە بابىرۋىن بۆلەى، ئەۋجا بىردەمەن بۆلەى پېغەمبەر، ۋەچى قەسەپەكى بۆئىمە كىرد ھەمان قەسەى كىردەۋە بۆ ئەۋىش، بەللام ەزى پېغەمبەرى كىرد كەھەتىۋبارە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لى بى) دەستۈۋرى دا ھەردوۋ گاۋەسەكانىيان لەۋىترەكە داگىرتو ژنەكە دابەزى، ئەۋجا حەزرىت (پەزى خەلىق لى بى) داۋاى جامىكى كىردو

ھەردو دەمى ھەردو گاوەسەكەي كىردەو ئاوى ئى داكرىنە ناو جامەكەو،
 دەميانى بەدەمبىنەكانيان بەستەو، وەنزاي بەسەريان دا خویندو دەستی
 پىرۆزى ھىنا بەھەردو ھىنگلەكانياندا، فەرمانى فەرمو بەناو عەشاماتەكەدا
 جاپدا: بىھەرموون ھەم ئاو بىدەن بەولاخەكانتان، ھەم بۇ خۇتان ئاو بىخۇنەو،
 جا ھەركەس بەئارمىزوى خۇي بەشى خۇي برد، لەدوا ھەموان پىغەمبەر
 (درودى خودای لەسەر بى) دەفرى ئاوى بەپياو لەش پىسەكەداو، پىي فەرمو: (بىرۆ
 لەشوپنىكا بىكەبەسەر خۇتا).

ژنەكەيش ھەر راوہستا بوو سەرنجى دەدا كەچى لەئاوہكەي دەكرى،
 سویندم بەزاتى خودا كاتى لەشكرەكە بەتەواوى بەشى خۇيان ئاو برد لەو
 دووگاوہسەو وازيان لەئاوہكە ھىنا، ئاوہكە يەك تىوۆك كەمى نەكرىبوو،
 بەلكو زىادى كرىبوو. پىغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) فەرمو: (شتىكى بۇ
 كۆپكەنەو) ئىمەيش ھەندى خورماي عەجوەي مەدىنەو ئاردو قاوتمان بۇي
 كۆكرەو، تاھەموى بوو بەبىر خۇراكى باشو كرىانە ناو پارچەيى
 جەو، ئەوسا ژنەكەيان سواری وشترەكەي خۇي كرىدەو، جەكەيان
 بەخۇراكەكەيەو ناپەبەردەمىو، گاوہسەكانيان بۇ باركرەدەو، پىغەمبەر
 (درودى خودای لەسەر بى) پىي فەرمو: (خۇت دىزانىت كەئىمە ھىچمان لەئاوہكەي تۆ
 كەم نەكرىدەو، ئەوئا بەبەرچاوتەو ئاوہكەت وەك خۇي ماو، زىادى
 نەكرىبى كەمى نەكرىدەو، ئەوئى كەبەكارمان ھىنا، ئاوى بوو لەخواو بوو،
 خودا خۇي بۇي رەخساندىن!).

ئەوجا ژنەكە رۆيشتەو بۇ ئاوكەسوكارى، تۆزى درەنگ دەپراتەو، پىي
 دەلئىن: ئەرى خاتوون! خىر بوو وادەنگ ھاتىتەو،؟ دەلئى: كارىكى عەنتىكە
 درەنگى بەسەر ھىنام! تووشى دوو كابرا بووم بىردىيان بۇلاي ئەو پياوئى
 كەپىي دەلئىن: سابىنىي، واتە: لەئايىنى كۆنى خۇي وەرگەپاو. شتى سەير
 سەيرى دەكرىد، دەسا بەزاتى خوا ئەم پياو يەككىكە لەم دووگەسە:

یا جادو و بازترین کەسە لەنیوانی ئەم زەمینەو ئەم ئاسمانەدا، یاخود بەپراستی پێغەمبەری رهوانە کراوی خودایه، بهپەنجەهێ ناوە پراستی و بهپەنجەهێ شایهتەمان ئاماژە ی کرد بۆ ئاسمان و زەوی.

جالە وەدوا ناوبەناو لەشکری ئیسلام هەڵمەتیان دەبەردە سەر ئەو خێلە هاوبەشکەرانی کە لە دەورووبەری هۆزی ئەو ژنە بوون، وەدەستیان لەتاقمەکە ی ئەو نەدەدا، هەتا رۆژی ژنە کە بەهۆزەکە ی خۆی دەلی: من لەوباوەردام کە ئەم کۆمەڵە یە بەخۆپایی نییە کە هەقیان بەسەر ئێوە وە نییە، بەلکوو ئەمە هۆیەکی هەیه، کە ئەویش ئەو یە ئەمانە چاکە یەکی ئێمەیان لەبەر چاوه، جامن وابەباش دەرمان تازوو و قەبوولی ئیسلام بکەین، ئێوە دەلێن چی؟ هۆزەکە ی بەیەك دەنگ بەگوێی دەکەن و هەموو ئیسلام دەبن (ت/۴/ ۳۳۷/ ۲ + ت/۱/ ۲۰۱/ ۳ = تاج- ۳ ۱۰۵-ژ ۳۱۷۵ + تاج- ۱ ۴۹-ژ ۳۶۸).

روونکردنەوه:

عیمرانی کور ی حوصەین خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، عیمرانی سالی ئازاد کردنی خەیبەر ئیسلام بووه، لە پێغەمبەرەوه سەدو هەشتا فەرموودە ی گیرا وەتەوه، لەبوخاری نازداردا دوازدە فەرموودە ی هەیه، عومەر ناردی بۆ بەصرە هەتا شارەزای ئایینیان بکا، بوو بەقازی بەصرە، گشت جاری فریشتە دەهاتن بۆ دیدەنی و سلاویان لێ دەکردو بەگوێ ی خۆی سلاو و کە یانی دەبیست، لەپەنجاو هەشتی کوچیدا، لەبەصرە مرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۸) نامہی نویش (کتاب الصلاة)

۲۲۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فُرِجَ عَنْ سَقْفِ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ فَنَزَلَ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَجَ صَدْرِي ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِيٍّ حِكْمَةً وَإِيمَانًا فَأَفْرَغَهُ فِي صَدْرِي ثُمَّ أَطْبَقَهُ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَلَمَّا جِئْتُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ افْتَحْ قَالَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا جِبْرِيلُ قَالَ هَلْ مَعَكَ أَحَدٌ قَالَ نَعَمْ مَعِيَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أُرْسِلْ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ فَلَمَّا فَتَحَ عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَإِذَا رَجُلٌ قَاعِدٌ عَلَى يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ وَعَلَى يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ إِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَسَارِهِ بَكَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْبَائِنِ الصَّالِحِ قُلْتُ لِجِبْرِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا آدَمُ وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ نَسَمُ بَنِيهِ فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ فَإِذَا نَظَرَ عَنْ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى حَتَّى عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ فَقَالَ لِخَازِنِهَا افْتَحْ فَقَالَ لَهُ خَازِنُهَا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُ فَفَتَحَ قَالَ أَنَسٌ فَذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَوَاتِ آدَمَ وَإِدْرِيسَ وَمُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يَثْبُتْ كَيْفَ مَنَازِلَهُمْ غَيْرَ أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ آدَمَ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا مَرَّ جِبْرِيلُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِدْرِيسَ قَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِدْرِيسُ ثُمَّ مَرَرْتُ بِمُوسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا مُوسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِعِيسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا عِيسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِإِبْرَاهِيمَ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْبَائِنِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي ابْنُ حَزْمٍ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَبَّةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَا يَقُولَانِ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ عَرَجَ بِي حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوَى أَسْمَعُ فِيهِ صَرِيفَ الْأَقْلَامِ
 قَالَ ابْنُ حَزْمٍ وَأَنْسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 عَلَى أُمَّتِي خَمْسِينَ صَلَاةً فَرَجَعْتُ بِذَلِكَ حَتَّى مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ مَا فَرَضَ اللَّهُ
 لَكَ عَلَى أُمَّتِكَ قُلْتُ فَرَضَ خَمْسِينَ صَلَاةً قَالَ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ
 ذَلِكَ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى قُلْتُ وَضَعَ شَطْرَهَا فَقَالَ رَاجِعْ
 رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ
 فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ فَارْجَعْتُهُ فَقَالَ هِيَ خَمْسٌ وَهِيَ خَمْسُونَ لَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ
 فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ فَقُلْتُ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى
 انْتَهَى بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَغَشِيَهَا أَلْوَانٌ لَا أَذْرِي مَا هِيَ ثُمَّ أَدْخَلْتُ الْجَنَّةَ فِإِذَا
 فِيهَا حَبَائِلُ اللَّوْلُؤِ وَإِذَا ثُرَابُهَا الْمَسْكُ. (الحديث ۳۴۹ طرفاه في: ۱۶۳۶، ۳۳۴۲). (۱۹۰)

ئەنەسەسى كورپى مالېك (پەزىلەتلىك خەلىپە) ھەرموۋى: جاران ئەبۇدۇر (پەزىلەتلىك خەلىپە) ھەرموۋى: دەيگىرپايەو: كە پەيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەن بىن) دەھىفەرموۋ: (ھېشتا لەمەككە بووم بنمىچى مائەكە شەق بوو، جوبرئىل لەشەفەكەو دابەزى، سلاۋى خوداى لى بى، سىنگى لەت كردم و بەئاۋى زەم زەم شورديەو، ئەوسا تەشتىكى زىپرېنى ھېنا، پەر بوو لەدانايىو باوەر، واتە: لەحىكمەت و ئيمان، تەشتە پەرەكەى خائى كرده ناو سىنگمەو، ئەوجا قەپاتى كردهو. ئۇنجا دەستى گرتەم و سەرى خستەم بۆ ئاسمانى يەكەم.

كاتى كەشتىنە ئاسمانى يەكەم، جوبرائىل بەدەرکەوانى ئاسمانى ھەرموۋ: دەرگاگەمان بۆ بکەرەو، ئەویش ھەرموۋ: ئەوگى يە؟ ھەرموۋ: منم جوبرائىلەم، ھەرموۋى كەسى تەرت لەگەلە؟ ھەرموۋ: بەئى: موھەممەدەم

لهگه ئادایه، فهرمووی: دیاره نیږدراوه به شوینیدا؟ فهرمووی: به ئی، جا دمرگاکه ی بۆمان کرده وه سهرکه وتینه سهرئاسمانی یه کهم، سهرنجم دا واپیاوی دانیشتوو، له راست و له چهپیه وه، پۆل پۆل تارمایی ی عهشامات دیارن، پیاوه که که سهیری لای راستی خۆی ده کرد، له خوشیدا پی ده که نی، به لām که سهیری لای چهپی خۆی ده کرد، له خهفه تانا، ده گریا، فهرمووی مهرحهبا له پیغه مبهری باش و له کوپی باشم، گوتم: نهی جو برائیل! نه مه کییه؟ فهرمووی: نه مه باوه ئاده مه، نه وتارمایی عهشاماتانهش که وان له راست و چهپیه وه، گیانگهل و رهوانگهل (ئهرواح) ی وه چه وه وه گانیه تی، نه وانیه یان که وان له لای راستیه وه نه وان به ههشتین، به لām نه وانیه یان که وان له لای چهپیه وه نه وان دۆزهخین، جابۆیه که ته ماشای لای راستی ده کا پی ده که نی و که ته ماشای لای چهپی ده کا ده گری.

ئه و جا سه ری خستم بۆ ئاسمانی دووهم، به دمرکه وانه که ی ی فهرموو: دمرگاکه بکه ره وه، نه و پرسیارو وه لām ی که له نیوانی جو برائیل و دمرکه وان ی یه کهم دا رووی دا، له نیوانی جو برائیل و دمرکه وان ی ئاسمانی دوهمیش دا رووی دا، نه و جا دمرگاکه ی کرده وه).

ئه نه س فهرمووی: ئه بوژمپ باسی ئه وه ی فهرموو که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر ب) له ئاسمانه کان ئه م پیغه مبه رانه ی دیوه: ئاده م و ئیدریس و مووسا و عیسا و ئیبراهیم - دروودی خودای گه وره یان ئی بی - به لām جیگه و شوینی هه موویانی دیاری نه کرد، ته نیا باسی ئه وه نده ی کرد که له ئاسمانی یه کهم به ئاده م ده کاو، له ئاسمانی شه شه م به ئیبراهیم.

ئه نه س خۆی ده یفه رموو: کاتی جو برائیل پیغه مبه ر ده با بۆلای ئیدریس، پیغه مبه ر رۆژباشی ئی ده کاو سا لوی ئی ده کا، ئیدریسیش پیی ده فه رمو ی: مهرحهبا له پیغه مبه ری باش و له برای باش، (جا به جو برائیلیم گوت: نه مه کی یه؟ فهرمووی: نه مه ئیدریس پیغه مبه ره، ئینجا گه یه شتم به مووسا،

فهرمووی: مهرحبا له پیڅه مبهري باش و له برای باش، گوتم: نه مه کییه؟
 فهرمووی: نه مه مووسایه، نه و جا گه یستم به عیسا، فهرمووی: خوښه اتن
 پیڅکه ش ده کم به برای باش و به پیڅه مبهري باش، گوتم: نه مه کییه؟
 فهرمووی: نه مه عیسا، نه و جا گه یستم به نیراهیم، فهرمووی: مهرحبا له
 پیڅه مبهري باش و له کورې باشم، گوتم: نه مه کییه؟ فهرمووی: نه مه
 نیراهیم بوو (سه لاسی خوی لږ بڼ).

نیبنوشیهاب (که ناوداره به زوهری) ده فهرمووی: نه بوبه کړی کورې
 موحه مده دی کورې عه مری کورې حه زم هه وائی پیم دا: که نیبنوعه باس و
 نه بوحه ببه ی نه نصاری فهرموویانه: پیڅه مبهري (درووی خوی له سر بڼ) فهرمووی:
 (پاشتر به رو ژوورتریش برام تاگه یستمه سه رناستی له وپوه گویم له جیره ی
 قه له می فریشته کان بوو). نیبنوشیهاب (د خوی لږ بڼ) ده فهرمووی: نه بوبه کړی
 نه وه ی نیبنو حه زم له پیر (شیخ) ی خوی هوه، نه نه سی کورې مالیک
 له نه بوذه روه (د خوی لږ بڼ) ده فهرموون: پیڅه مبهري (درووی خوی له سر بڼ) فهرمووی:
 (نه و جا) خودا شه وو روژی په نجا نویژی له سر گه لی نیسلام دانا، منیش
 بهم فهرمانه وه گه پامه وه، هه تا چوومه وه لای مووسای کورې عیمران،
 فهرمووی: خودا چی بوډانای له سر نه ته وه که ت؟ گوتم: له هه موو شه وو
 روژی کا په نجا نویژی دانا وه له سر هه موو موسو لمانی، فهرمووی: من له تو
 زیاتر شاره زاییم هه یه له پرفتاری نه و خه لکه، چونکه من له پیش توډا نه رکی
 زورم له م باره یه وه له گه ل گه لی خوم دا، که نه وه ی نیسرائیلن، کی شاه وه،
 بهر او وردم کردوون و نه زموونی باشم هه یه له م بواره دا، جابویه دهمانم که
 نومته (نه ته وه) ی تو ته وانی نه و میان نییه، که واته بگه پرده بو لای
 خودای په رومردگارت، داوی ئی بکه که نه م نویژانه له سر نه ته وه که ت سووک
 بکا، منیش گه پامه وه بو خزمه تی په رومردگارم، بوته و شوینه ی که یه که مجار
 گو فتو گویم له خزمه تیدا کردو، داوی نه ودم ئی ی کردو، نه ویش ژماره یه کی ئی

لابردن، دیسان گه پامه وه بۆلای مووسا، حاله که م پی گوت، نه ویش فهرمووی بگه پیره وه بۆلای پهرومردگارت، چونکه نه ته وه که ت توانای ئهم ژماره داشکاوه یشیان نییه، جا چوومه وه بۆ خزمه تی و دیسان ژماره یه کی تری ئی داشکاند، نه ویش دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی پهرومردگارت چونکه نه ته وه که ت توانای ئهم ژماره تازه یشیان نییه، ئهم ژماره یش که ماوه هیشتا ههر زۆره، نه مجاریان که چوومه وه خزمه تی فهرمووی: خۆیان به کردن ژماره یان پینج نویژه، به لام خیره پاداشی په نجا نویژیان هه یه، نه ی موحه ممه دا! نه مه دوا فهرمایشته و گۆرانی بۆ نییه، وه ئیت له مه زیاتر ژماره ی نویژه کان که م ناکه مه وه، به لام بۆتۆو بۆه موو نویژکه ریکی ئۆمه تی تۆ هه یه له جباتی کردنی ئهم پینج نویژه یه، خیره پاداشی په نجا نویژه که ی پيشوو. دیسانه وه گه پامه وه بۆلای موسا، هه م دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی پهرومردگارت، به لام گوتم: ئهم خیره م قه بوئه و کاری خۆم دایه ده ست خودا، ئیت شهرم ده که م له پهرومردگارم که برۆمه وه بۆلای و داوای که م کردنه وه ی ژماره ی پینج نویژه ی ئی بکه م).

هه روا بره میان هه تا گه یاندمیانه لای سیدره توله ونته ها (واته: دارمۆردی هه ره نه وپه ر، بۆیه وای پی ده بیژری چونکه زانیاری فریشه کان هه تا نه وئ بر ده کا، جگه له یه زدانی پاک که س نازانی له ولاتر چی هه یه) سه رنجم دا چه نده ها رهنگی سه یری زۆری جۆراو جۆر دایپۆشیبوو، مه گه ر خودا بۆخۆی بزانی که چی بوون و چۆن بوون و چه ند بوون!

باشتر برامه ناو به هه شته وه، که ته ماشام کرد پره له گومه زی مرواری و خاکه که یشی مسکه). (ت/ ۴/ ۲۹۹، ۱، ت/ ۱/ ۸۰، ۱ = تاج- ۳ ز- ۱۰۰ ژ- ۳۱۵۵ + تاج- ۱ ز- ۴۳ ژ- ۳۲۲).

روونکردنه وه: ئهم به هرا نه له م فهرمووده یه و مرده گی پرن:

- ۱- ئیسراو میعراج دوو رووداوی جیان.
- ۲- پیغهمبەر له نه وهی چه زهرمتی ئیبراهیمه (سهلامی خوی لی بی).
- ۳- بهههشتو دۆزهخ ئیستا دروست کراون و ههن.
- ۴- گیانی چاگان دمبریڤن بۆ ئاسمان.
- ۵- پیغهمبهران به پراستی زیندوون، بهکاری باشی نه وهو نه ته وهیان دلخۆش دهبن، بهکاری خراپیان دلگران دهبن.
- ۶- مهرحه باو چاکوچۆنی و به خیرها تن له کاتی بهیهک گهیشتن دا سوننه ته.
(ت/ ۴ / ۲۹۹ + ۱ / ت/ ۱ / ۱۸۰).

۲۲۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ حِينَ فَرَضَهَا رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ فَأَقَرَّتْ صَلَاةَ السَّفَرِ وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ). (الحديث ۳۵۰ طرفاه فی: ۱۰۹۰، ۳۹۳۵).

عائیشهی دایکی موسوئمانان (همزای خوی لی بی) دهفه رمووی: له سه ره تاوه یه که مجار که خودای گه وره نویژێ فه رزکرد، دوورکات دوورکات فه رزی کرد، ئیتر نویژخوین نیشته جی بوایه، یارپبوار بوایه، گشت نویژێ دوورکاتی ده کرد، جانویژێ سه فه ره وهک خۆی مایه وهو له سه ره شیوهی یه که مجاری چه سپاو دامه زرا، به لام نویژێ نیشته جی لی ی زیاد کرا (ت/ ۱ / ۴۶ ز- ۱۵۵).

روونکردنه وه:

ئهم فه رموودهیه مورسه لی سه حابییه، مورسه لی سه حابی حوجهت و به لگهیه، بۆیه مورسه له چونکه عائیشه خۆی فریای روودانی ئهم داستانه نه که وتوو، سایا له پیغهمبهری بیستوو، یالهیهکی له هاوڕێ یانی پیغهمبهری ژنه وتوو، هه رچۆن بی ئهم فه رموودهیه ده بی به سه ره به لگه بۆ ئهم بابته، که عیبادته، چونکه عیبادت به پراپی خۆیی دانامه زری، ساخ بوونه وهی

هه موو په رستنې پېوړستی به ده قی یاسا دانهر (شاریع) هه یه که خودای که وره یه، که س بوی نییه چو نیت یی و چهن دیت یی په رستنې برپار بدا، جگه له خودا خو یی.

مورسه ل (به کوردی واته: بئ بهند: بئ پېوهند: ره ها: بهر لا: نازاد: سهر به ست) چونکه راوی جلّه وی پر شته که به رده داو، خو یی سهر به خو، راسته و خو فهر موو ده که ده گپ رپته ووهو، باسی ئه وه نا کا که ئه و فهر موو ده یی له کئ و مرگرتووه. که واته: حه دیتی مورسه ل، واته: فهر موو ده یی بهر لا، که سهر رو شته یی رو شته که کوپر بؤته ووهو، له ده ستا نه ماوه.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩) چهن د باسی کی نو یژ به جل و بهر که وه (أَبْوَابُ الصَّلَاةِ فِي الثِّيَابِ)
٢٢٣- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ قَدْ خَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ). (١٩١)

عومه ری کوری ئه بوسه له مه (پرمزی خوی لب بئ) فهر مووی: پېغه مبه ر (دروودی خودای له سر بئ) له یه ک لؤجل دا نو یژ ی کردو هه ردو و چمکه که یی له سهر شانی راست و چه پ کردبوو، ئالاند بووی له خو یه وه (ت/٢١٥/١ ز. ٥٥).

عومه ری کوری ئه بوسه له مه زر کوری پېغه مبه ر بووه، له سالی دووی کؤچیدا له خاکی حه به شه له دایک بووه، چهن د فهر موو ده یی له صه حیه یی دا هه یه، کوری ئومومسه له مه یی هاوسه ری پېغه مبه ر (پروانه: ت/١/٥٢٠/٣، ٤، ت/١٨٩/٤، ت/٤٧/٤) = ز-١٩٢ ژ-١٠١٦، ١٠١٧ + تاج-٣ ز-٥٧ ژ-٢٩٦٢.

٢٢٤- عَنْ أُمِّ هَانِئِ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ ابْنَتُهُ تَسْتُرُهُ قَالَتْ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِئِ بِنْتُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ مَرْحَبًا بِأُمِّ هَانِئِ

ئوموموھانىيى كىچى ئەبۇطالىب (پەزىلەتلىك خەلىپە بىن) فەرەمۇۋى: سائى ئازاد كەردىنى شارى مەككە، رۇيشتەم بۇ خەزمەتە پەيغەمبەر (دەۋرىدى خەلىپە بىن) كەچۇم خەرىك بوو خۇي دەشۇرد، فاطىمەى كىچى بەپارچەيى جەل پەردەى بۇ كەردبوو، فەرەمۇۋى: كەسلاوم ئى كەرد، فەرەمۇۋى: (ئەو ژنە كى يە؟) گوتە: مەنە ئوموھانىيى كىچى ئەبۇطالىبە. جافەرەمۇۋى: (مەرحەبا لەئوموموھانىيى). جاكاتى لەخۇشۇردنەكەى ئى بۇۋە ھەشت رەكات نويۇرى چىشتەنگاۋى كەرد، لەدوا ھەموو دوو رەكاتىكەۋە سلاۋى دەدايەۋە، لەكاتى نويۇرەكەدا يەك پارچە جەلكى ئالاندبوو بەخۇيەۋە، كەسلاۋى دايەۋە ەرزىم كەرد: ئەى پەيغەمبەرى خودا! ەلى برام دەيەۋى پياۋى بكوۋى كەكوپى ھوبەيەرى مېردى مەنە، ۋەمەنىش پەنايم داۋە، ئەمانەم پىي داۋە، پەيغەمبەرەش (دەۋرىدى خەلىپە بىن) فەرەمۇۋى: (ئەى ئوموموھانىيى! ۋائەمانەم دا بەھەرەكەسى تۇ ئەمانى بەدەيتى!) ئوموموھانىيى فەرەمۇۋى: كاتىش چىشتەنگاۋ بوو. (ت/۱/۱۴۸/۱، ت/۱/۴۸۵/۴) بېروانە: زەنجىرەى پىنجەم، فەرەمۇۋەى ژمارە - ۱۹۴) = ۳۱ ژ - ۲۶۷ + ۱۷۹ ژ - ۹۵۶. ۲۲۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ سَائِلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلُكُمْ ثَوْبَانِ؟). (الحديث - ۳۵۸ - طرفه في ۳۶۵). (۱۹۳)

.114A, 1777, 773

ئەبۇھورەیرە (بەزەزى خەۋى لى بىن) فەرمۇۋى: پىاۋى ھەئسا لە پېغەمبەرى پەرسى: نوپۇز بەيەك لۆجلەۋە دروستە؟ پېغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (ئەۋە تۆ دەلىلى چى، ئەى چۆن دروست نىيە، كۈا ھەركەسى بگرى لەئىۋە دوو پارچە جلى ھەيە؟). (ت/١/٢١٥) = ز-٥٥ ژ-٣٩٦.

٢٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي الثُّوبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى عَاتِقَيْهِ شَيْءٌ). (الحديث ٣٥٩ طرفه في: ٣٦٠). (١٩٤)

ئەبۇھورەیرە (بەزەزى خەۋى لى بىن) فەرمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەرمۇۋى: (بەيەك پارچە جلى ۋاۋە نوپۇز مەكەن، كەنەگاتەۋە بەسەر ھەردوۋ شانتانا). (ت/١/٢١٦) = ز-٥٥ ژ-٣٩٧.

٢٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلْيُخَالِفْ بَيْنَ طَرَفَيْهِ).

ئەبۇھورەیرە (بەزەزى خەۋى لى بىن) دەفەرمۇۋى: شايەتى دەدەم كەبۇخۇم لەزارى پىرۋى پېغەمبەرم بىست دەيفەرمۇۋ: (ھەركەسى لەيەك لۆجل دا نوپۇز دەكا، بابىئالئىنى لەخۇيەۋە، ھەردوۋ چمكەكەى لەسەرشانى راست و چەپ بكا) (بىروانە/ ژمارە: ٢٢٣)

٢٢٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فَجِئْتُ لَيْلَةً لِبَعْضِ أَمْرِي فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي وَعَلَيَّ ثَوْبٌ وَاحِدٌ فَاشْتَمَلْتُ بِهِ وَصَلَّيْتُ إِلَيْ جَانِبِهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَا السُّرَى يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ بِحَاجَتِي فَلَمَّا فَرَعْتُ قَالَ مَا هَذَا الْإِشْتِمَالُ الَّذِي رَأَيْتُ قُلْتُ كَانَ ثَوْبٌ يَغْنِي ضَاقَ قَالَ فَإِنْ كَانَ وَاسِعًا فَالْتَجِفْ بِهِ وَإِنْ كَانَ ضَيِّقًا فَاتَّزِرْ بِهِ). (الحديث ٣٦١ طرفه في: ٣٥٢). (١٩٥)

جابیری کۆری عەبدوللا (ڕەزای خویان لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکا
 لەخزمەتی حەزرتدا بووم، شەوی بۆ ئیشیکی خۆم چووم بۆ خزمەتی، کاتی
 چووم خەریکبوو نوێژی دەکرد، منیش یەک پارچە جلم پێوە بوو، راستو
 چەپ ئالاندا بووم لەخۆمەوهو، لەتەنیشتیەوه دەستم کرد بەنوێژ کردن
 بەپەرەوی (ئیقتدا)م پێی کرد، کاتی لەنوێژەکی بۆوهو رووی لەڕووکە ئەما
 فەرمووی: (ئەی جابیر! بەم شەوه خێرە هاتووی؟) منیش کارەکی خۆم
 عەرزێ کرد، جاکاتی ئیشەکەم تەواو کرد، حەزرت (ڕەزای خوی لێ بێ) فەرمووی:
 (ئەی جابیر! ئەگەر جلەکە فەرەح بوو دوو چمکەکی راستو چەپ بکە،
 بەلام ئەگەر تەسک بوو بیبەستە بەکەمەرتەوه!)

روون کردنەوه: بۆ حالیبوونی تەواو ئەم فەرموودەیە لەتاجول ئوصول
 راگوێز دەکەین، جابیر فەرمووی: (.. پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) هەلسا نوێژ بکا،
 منیش یەک عەبای میلدارم لەبەردا بوو، ویستم دوو چمکەکی راستو چەپ
 بکەم، پیاما نەگەیشتەوه، عاباکە هەنێ ریشوو گوێزو گۆلینکە پێوە بوو،
 سەر بەرەو خوارم کردەوهو ئەنجا لەژێر هەردوو بالەمەوه هەردوو چمکەکەم
 واستو چەپ کردو، لەسەر سینگم گرێم دان و ملم کوور کردەوه بەسەریاو،
 بەملم گرتم تەبەرەنەبیتهوه، ئەنجا چووم لەلای چەپی پێغەمبەرەوه وەستام،
 پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) دەستی گرتم و سووراندیمیەوهو، بردمی لەلای راستی
 خۆیەوه وەستاندمی، لەپاش دا جەبباری کۆری صەخیش هاتەوهو،
 دەستنوێژی گرتو، هات لەلای چەپی پێغەمبەرەوه وەستا، حەزرت (ڕەزای خوی لێ
 بێ) دەستی هەردو کمانی گرتو پالێ پێوەناین بۆ دواوه، هەتاریک لەپشتی
 خۆیەوه پیزی کردین و رایوەستانین، ئاگام ئێ نەبوو پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ)
 سەرنجی منی دەدا، لەپاشا کەهەستم پێی کرد بەدەستی ئاواي کرد، واتە:
 ناوەدەت ببەستە، جاکاتی ئێ بۆوه، فەرمووی: (ئەی جابیر! گۆتم: بفەرموو
 ئەی پێغەمبەری خودا! فەرمووی: (ئەگەر جلەکە فەرەح بوو دوو چمکەکی

راست و چپ بک، به لَام نه گهر ته سَك بوو بیبهسته به که مه رته وه...
 تا کو تایی فهرمووده که، بر روانه: (به رگی چواره می تاجو لئو وصول. کوردی لاپه ره
 ۳۱۵ - فهرمووده ی ژماره یه ک، زنجیره ی - ۱۱۰ = تاج- ۳ ز- ۱۱۰ ژ- ۳۱۵).

۲۲۹- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَجُلًا يُصَلُّونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَاقِدِي أَرْزِهِمْ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ كَهَيْئَةِ الصَّبِيَّانِ وَيُقَالُ لِلنِّسَاءِ لَا تَرْفَعْنَ رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَسْتَوِيَ الرَّجُلُ جُلُوسًا). (الحديث ۳۶۲ طرفه في: ۸۱۴، ۱۲۱۵). (۱۹۶)

سهل (همزی خوی لن بن) فهرمووی: به چاوی خوُم دیومه که پیاوان به رکوش
 (نیزاره کانیان، له بهر ته سَك و تروسکی و، نه بوونی جل و بهرگ، وه ک
 به روانکه ی منالان، گری دما به بهر و کیانه وه، له کاتی نویژی جه ماعه تدا،
 که له پستی پیغه مبهروه دهیان کرد، پیاویکیش بانگه وازی ده کرد: ژنان! نیوه
 سهر بهرز مه که نه وه، تا پیاو ده کان هه لده سنه وه، له پاش کوور نووشه وه ریک
 داده نیشنه وه، نه وه ک له داویننه وه شهر میان دمر که وی! (ت/ ۱/ ۳۹۲/ ۴- ز- ۱۳۰ ژ- ۷۸۰).

۲۳۰- عَنْ مُعِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَقَالَ يَا مُعِيرَةُ خُذِ الْإِدَارَةَ فَاخْذُثْهَا فَاطْلُقْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي فَقَضَى حَاجَتَهُ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ شَامِيَةٌ فَذَهَبَ لِيُخْرِجَ يَدَهُ مِنْ كُمِّهَا فَضَاقَتْ فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ أَسْفَلِهَا فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ فَنَوَضًا وَضَوْءَهُ لِلصَّلَاةِ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ ثُمَّ صَلَّى). (الحديث ۳۶۳ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کووری شوعبه (همزی خوی لن بن) فهرمووی: له سه فهریکا له خر مه تی
 حه زه تدا بووم (دروودی خودای له سهر بن) جاری فهرمووی: (ئه ی موغیره! مه تاره که
 هه لگره) منیش مه تاره یی ناوم هه لگرت و شوینی که وتم، پیغه مبهر (دروودی خودای
 له سهر بن) له من دوور که وته وه تاون بوو له بهر چاوم و چووه نه دیوی، له وی
 دهستی به ناو گه یاند، چا که له سه راوه که ی لی بووه، هاته وه ویستی ده ستویژ

بگری، جبهیه کی شامی دهستکردی بیپروایانی له بهردا بوو، چه زهت (برمزی خوی
 ویستی قوئی هه لئالی و له سه ر قۆله که یه وه دهستی دهر بهینی، به لام
 قوئی جبه که ته سک بوو، دهستی بۆد مر نه دههات لی یه وه، جاله ژیر
 جبه که وه دهسته کانی دهر هیناو، جبه که ی دا به سه ر شانیدا، نه وسا ئاوم کرد
 به ده ستیاو، ده ستیژی گرت بۆ نوێژ، له جیات ی شۆردنی پی ی دهستی
 ته ری هی نا به سه ر سۆله کانی دا (بر/ فهرمووده ی ژماره: ۱۳۷+ ت/ ۴/ ۱۰۸/ ۱= تاج- ۳
 ز- ۳۲ ژ- ۲۷۸۴).

رافه و شیکردنه وه:

جلو بهرگی دهستکردی بیپروایان پاکه و دروسته به هره سوودی لی
 وهر بگیری، به مه رجی پیس نه بی، چونکه نه م جبه شامی یه دهستکردی
 بیپروایان بووه، چونکه نه م رووداوه له غه زای ته ببوک دا بووه، نه و
 سه رده مه ش شام کافرستان بووه. وهکی تریش به پیومری (وطعام الذین اوتوا
 الکتاب حل لکم) بی، ده بی جلو بهرگو شتی تری بیپروایان باشت رهوایی بۆ
 موسوئلمانان به مه رجی له زاتی خو یا رهوایی، چونکه له سه ر براودا نه ی ی کراوه
 له خواردنی گوشتی گیانله به ری که له کاتی سه ر بر پنا ناوی خودای له سه
 نه برایی، به لام له جلو بهرگو شمه ک دا شتی وانیه که به فهرموئ: (ههر
 دهستکردی ناوی خودای لی نه هینرایی به کاری مه هینن!)

۲۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ الْحِجَارَةَ لِلْكُفَّةِ وَعَلَيْهِ إِزَارُهُ فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ عَمُّهُ
 يَا ابْنَ أَخِي لَوْ حَلَلْتَ إِزَارَكَ فَجَعَلْتَ عَلَى مَنْكَبِكَ ذُونَ الْحِجَارَةِ قَالَ فَحَلَّهُ فَجَعَلَهُ
 عَلَى مَنْكَبِهِ فَسَقَطَ مَعْشِيًا عَلَيْهِ فَمَا رُبِّي بَعْدَ ذَلِكَ غُرَيَّا صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
 (۳۶۴ طرفاه في: ۱۵۸۲، ۳۸۲۹). (۱۹۷)

جابیری کوری عہدوللا (ہرمزی خوی لہ ہر) دمفہرموی: کاتی ہوزی قورمیش لہ پیش
روانہ کردن (بیعتہ) ی پیغمبہردا کہعبہیان دروست کردہوہ، پیغمبہرو
عہباسی مامہی بہیہکہوہ لہ گہل ٹہوانا بہردیان بؤ دہینا، عہباس بہ
پیغمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دمفہرموی: ٹہی کوری ہرام! تویش وک ہاودلہکانت،
شہروالہکھت بکہرہوہو بیخہرہ سہرسانت، بابہرد سہرسانت نہبا، پیغمبہر (دروودی
خودی لہسر ہر) کہوادہکا شہرمگای دہردہکھوی، ٹیتر لہشہرمانا دہبووریتہوہو خرب
بہردہبیتہوہ دہکھویتہ سہرزموی، وہچاوی لہترسی خودا بہرہوناسمان ٹہبلہق
دہبی، وہ دمفہرموی: دہرپیکم کوانی، ٹہوچا دہرپیکہ لہبہردہکاتہوہ، ٹیتر لہو
رؤژہ بہدواوہ بہرووتی نہبینراوہ. (ت/۲/۲۶۹/۱ = ز-۱۳۴ ژ ۱۷۱۶).

راقہ و شیکردنہوہ:

مہبہست لہدہرپی لہم شوینہدا (ٹیزار)ہ، کہپشتہمالیکی گہورہیہ وک
بہرکوش دہپیچری بہلای خوارووی لہشہوہ، ٹہم فہرموودہیہیش مورسہلی
صہحابی یہ، چونکہ جابیر نامادہی ٹہم رووداوہ نہبووہ

۲۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: (كُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ لَيْسَ عَلَى
فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ). (الحديث ۳۶۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰،
۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۸)

ٹہوسہعیلہی خودری (ہرمزی خوی لہ ہر) دمفہرموی: پیغمبہری خودا (دروودی خودی لہسر
ہر) نہیی کردوہ لہوہ کہمرؤف بہپارچہ جلی خوی شہتہک بدا، بہشیوہیہکی وا
کہنہتوانی دہستی لیوہی دہرپینی مہگہر لہدامینیہوہ، کہبہم جؤرہ
خوپپچانہوہیہ لہزاراوی شہریعتہ دا دہگوتری: (اشتمال الصماو: مہلوتکہپیچ)

ومنه هی کردووه له وهیشه که پیاو به چیچکانه وه جلّی بنائینی به خۆیه وه، به لام هیچ نه دا به شه رمگای خۆی دا، که به م جوړه خۆپچانه ومی ههش دهگوتری: (ئیحتیباء: تیوه پیچان). (ت/ ۱/ ۱۳۷/ ۴ - تاج- ۳- ۴۱- ژ- ۲۸۵۶).

۲۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعَتَيْنِ عَنِ اللَّمَّاسِ وَالنَّبَازِ وَأَنْ يَشْتَمَلَ الصَّمَاءُ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ). (الحديث ۳۲۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰، ۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۹)

نه بوهوره یه (هه زای خوی لښ بڼه) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی له سهر بڼه) نه هی له م دوو جوړه فروشتنه کردووه: له فروشتن به دمه ست لیږدان، که ناوداره به (مولامه سه) وه له فروشتن به هه لږدان بویه کتری، که ناوداره به (مونا به ده) فروشتن به دمه ست لیږدان ناوایه: فروشیار به کړپار ده لی: هه رکاتی دمه ست دا له م جله وه به یعی هاتبی و، نیتر نه وه له باتی ته ماشا کردنی و نه م دیو وه نه و دیو کردنی و نه م ده ست لیږدانه ش خوی به شه وی تاریک بڼه، خوی به روژی رووناک بڼه. فروشتن به هه لږدان بویه کتریش ناوایه: نه م جله که ی خوی هه لږدا بونه وو نه ویش جله که ی خوی هه لږدا بونه م، و نه م له جیاتی داریژگه (صیغه: گوته) ی فروشتن، نیتر به بی سهرنج دان و دلگرتن. وهه روا هه زرم (هه زای خوی لښ بڼه) نه هی له خومه لوټکه کردن کردووه، وه له وهیش که پیاو به چیچکانه وه دابنیشی و، به پارچه یی جل خوی بابو له بیدا (ت/ ۲/ ۳۱۵/ ۲ = ۱۵۲- ژ- ۱۸۰۶، ش/ د/ ن) بر: (فهرمووده ی ژماره - ۲۳۲) که له پیښه وه رابوورد.

رافه و شیکردنه وه:

نه م جوړه فروشتن و دانیشتن و خۆپچانه له سه رده می نه زانیدا بابو بووه، وه له زمانی عه ره بیدا زاراوی بویه دانراوه، مه رج نییه نه م جوړه شتانه له سه ر

هه مان یاساو شیوه له ناو گهلانی تردا هه بووین، چونکه زوړشت زاده ی ژینگه و کاتو حیگه و شوین و دهوروبه رو سه رماو گه رماو هو ی تایبه تین، بۆ نموونه: له کوستان به فرو کړیومو توف و زیان و سه هو ل و چلوورده و کلیله و به فرمالین و ره قبوونه وه و ناوبه ستو و شه خته و زوقم و سه هو لبه ندان و ده ست و پارچین هه یه، له گه رمیانیش لم و بیابان و ته پوتوزو قرچه ی گه رماو خوړبردن و شتی تری له م بابته تانه هه یه، له به رنه وه گه ل نهسته مه که نه م جوړه زاروه تایبه تانه پیتاوپیت و مر بگپرین بوسه ر زمانیکی تر بویه من زورجاران هه و ل دده م که به و اتا شته که بکه م به کوردی، چونکه مه به ست نه و مه که خوینه ری کورد له جه و هه ری بابته ته که حالی بی.

۲۳۴- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ قَالَ: (أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ فِي تِلْكَ الْحَجَّةِ فِي مُؤَذِّنِينَ يَوْمَ النَّحْرِ يُؤْذِنُونَ بِمَنَى أَنْ لَا يَحُجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ قَالَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ثُمَّ أَرْدَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا فَأَمَرَهُ أَنْ يُؤْذِنَ بِرَاءَةً قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَذَنَ مَعَنَا عَلِيٌّ فِي أَهْلِ مَنَى يَوْمَ النَّحْرِ لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ). (الحدیث ۳۶۹ اطرافه فی: ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷). (۲۰۰)

حومه یدی کوری عه بدوره حمانی کوری عه وف فهرمووی: نه بوهوره یره (رهزی خوی لږ ښی) فهرمووی: له وحه جه دا که پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ښی) نه بو به کری کردبوو به سهردارۍ هه ج، که به ر له هه جی مالئاوایی بوو، له و هه جه دا نه بو به کری منی له گه ل دهسته یی جارده ری تردا نارد، روژی جه ژن ده ستمان کرد به جارپان: نیتر له م سال به دواوه بته رست و هاوبه شه یداکه ر نه یه ن بۆ هه ج، وه که سیش نابۍ به رووتی ته وافی به یت بکا. حومه یدی کوری

عه بدوره حمان فہرمووی: پاشتر پیغہمبہر (درویدی خودی لہسر ہی) عہلش دہنیری،
 ومہرمانی پی دہکا کہ بانگہواز ہل دا بہ خویندہوہی ٹاہتہکانی سہرمتای
 سوورمتی بہرائتہ. ٹہبوہورہیرہ فہرموویہتی: لہرؤژی جہژندا عہلی لہگہل
 ٹیمہدا لہناو خہلکی مینادا ٹہم بانگہوازہمان پہخشہوہ کرد: لہم سال
 بہدواوہ فرہخوا (مشرک) نہیی بؤ حہج، وہمرؤفی روتیش تہوافی خانہی
 خودا نہکا. (ب/۲/۱۸۷/۲+ب/۴/۱۹۹/۶ = ۵/۴ = تاج-۲ ز-۹۶ ژ ۱۵۵۱ + تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۳۸۹۴).

لہتاجول ٹوصولا، لہتہفسیری سورمتی بہرائتہدا، فہرموودہی پینجہم
 دمہرموی: لہعہلی (ہمزای خوی لی ہی) پرسیارکرا: لہو حہجہدا کہ حہزمت (ہمزای خوی لی
 ہی) توی نارد تايہخہ ہلٹہکاندنی خوداو پیغہمبہری خودا لہفرہ خواکان جاپ
 بدہی، جی فہرمانیکت پی کرابوو، کہلہو رؤژہدا رایبگہیہنی؟ فہرمووی: بہم
 چوارشتہ فہرمانم پی کرابوو: یہکہم: ٹادہمیزادی پروت تہوافی کابہ نہکا،
 دوہم: ٹہوانہی پہیمانان ہہیہ لہگہل پیغہمبہردا (درویدی خودی لہسر ہی) ٹہوہتا
 ماوہی ٹہو پہیمانہ تہواو دہبی مؤلت دہرین، وہ ٹہوہی پہیمانی نییہ
 تاجوار مانگ مؤلت دہری، سییہم: ناچیتہ بہہشت مہگہر کہسی
 کہنیمان و باوہری ہہبی. چوارہم: لہم سال بترازی ٹیتر نابی ہاوبہشپیدا
 کہران و موسولمانان پیکہوہ حہج بکہن، واتہ: ٹیتر لہمرؤ بہدواوہ
 فرہخوانہیہن بؤ حہج (تیرمیژی بہرشتہیہکی جوان گپراویہتیہوہ. ت/۲۰۱/۵
 = تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۳۸۹۵ ج-۴).

۲۳۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ غَزَا خَيْبَرَ فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بَعَثَ فَرَكَبَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فِي رُقَاقٍ خَيْرَ وَإِنْ رُكِبْتِي لَتَمَسُّ فَيَحْذِ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ
 حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخْذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ فَخْذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ

الْمُنْذِرِينَ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ وَخَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ يَغْنِي
الْجَيْشَ قَالَ فَأَصْبَنَاهَا عَنُودَةً فَجُمِعَ السَّيِّئُ فَجَاءَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا
نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنْ السَّيِّئِ قَالَ أَذْهَبُ فَخُذْ جَارِيَةً فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيٍّ
فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أُعْطِيتَ دِحْيَةَ صَفِيَّةَ
بِنْتَ حُيٍّ سَيِّدَةَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ قَالَ ادْعُوهُ بِهَا فَجَاءَ بِهَا فَلَمَّا نَظَرَ
إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خُذْ جَارِيَةً مِنَ السَّيِّئِ غَيْرَهَا قَالَ فَأَعْتَقَهَا النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَزَوَّجَهَا فَقَالَ لَهُ ثَابِتُ يَا أَبَا حَمْزَةَ مَا أَصْدَقَهَا قَالَ نَفْسَهَا
أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزْتُهَا لَهُ أُمُّ سُلَيْمٍ فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ
فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا فَقَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ
وَبَسَطَ نِطْعًا فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالتَّمْرِ وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمْنِ قَالَ وَأَحْسِبُهُ
قَدْ ذَكَرَ السُّوَيْقَ قَالَ فَحَاسُوا حَيْسًا فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ٣٧١ أطرافه في: ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩،
٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧،
٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١،
٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥،
٥٥٢٨، ٥٥٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣). (٢٠١)

نِيَمَامِي نُهْنَس (همزاي خوي لن بن) فِهْرَمُوِي: بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خوداي لمسهر بن) سَوَاي
ثَامَادَه كَرْدو بهرِهوَ خه يِبَهْر كه وَتَهْرِي، تَارِيكُوْلِيْلَه كه لِه پَال قَه لَآي خه يِبَهْر دَا
نَوِيْزِي به يَانِيْمَان كَرْد، نِه وَجَا بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خوداي لمسهر بن) سَوَارِي وَلا خَه كه ي بُوو،
بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خوداي لمسهر بن) وَلا خَه كه ي خُوِي به نَاو كُو وَجَه وَ كُوْلَانَه كَانِي
خه يِبَهْر دَا غَار دَمْدَا، مَن وَ نِه بُو طَه لَحَه لِه نَزِيكِي بِيَغْهَمْبَهْر دَه بُووِيْن، تَه نَانَه تْ

كهشكه ژنوم له پاشكوى نه بوسله لحه وه دهيدا له پانى پيغه مبهري خودا (درووى خودى) لى بى: جاله نه نجامى ولاخ تاو دانو جه نجالى و پاله په ستودا رانى پيغه مبهري رووت بوو، تهنانهت من به چاوى خووم سپيده رانى پيغه مبهري بينى.

كاتى پيغه مبهري سوپاكه ي هه ل ژانه ناو گونده كه وه، پيغه مبهري (درووى خودى) له سر بى: (الله اكبر خربت خيبر اِلا اِذا نزلنا بساحة قوم فساء صباح المُنذرين): نه لاهو نه كبهري، ويران بوو خه يبهري، له راستى دا نيمه ههركاتى بو هوزى بچينه مهيدان، نيت نه وتوقيوانه به يانى روى ره شيانه) ومهم فهرمايشته سى جار دووباره كرده وه، كه نيقتيباسه له م نايه ته پيروزه: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ} ۱۷۷/۳۷ - واته: كاتى توله سخته خودا به رده رگا به هوزى بپروا ده گريو، له هه موولاوه گه مارويان ددها، نيت نه وه كه له توقيوانه سهر له به يانى روى ره شيانه). فهرمووى: له ولايشه وه جووله كه كان ناگيان له م هه لمه ته نه بوو، سهر له به يانى وهك روظانى تر ودهمركه وتن بوسهر مه زراو نيشو كارى روظانه ي خويان، له پر لووتيان ته قى به لووتى سوپاى نيسلاما، جاهاواريان لى هه لساو گوتيان: ناي! نه مه موحه ممه دو سوپاكه يه تى، هاتوون بوسهرمان.

نه نه س فهرمووى: قه لاي خه يبهريمان به زمبى بازوو له چنگى دوزمن رزگار كرد. كاتى ژنه ديله كان كو كرانه وه، دهحيه كهلې هاته خزمه تى حه زرمه ت عه رزى كرد نه ي پيغه مبهري خودا! له م ژنه تالان يانه كه نيزه كيكم پى بده، فهرمووى: (برو كه نيزه كي ببه). دهحيه پياويكى قوزى شوخ بوو، زور جارن جوبرايل له شيوه ي نه ودا ده هات بوزمه تى پيغه مبهري (درووى خودى) له سر بى و سرووشى بو ده ينا، دهحيه چوو، صه فييه ي كچى حويه ي برد بو خوى به لام پياوى هات گوتى: نه ي پيغه مبهري خودا! صه فييه ي كچى حويه ي، كه خانمى ژنانى هوزى به نى قورپه يظه و به نى نه ظيره، داوته به دهحيه، چون شتى وا دهگونجى، نه و خانه خانه دانه بوكه سى تر دهست نادا مه گهر بو توه ي

پېغەمبەرى خۇدا! ئەوجا پېغەمبەر (درویدی خودی لەسەر بێ) فەرموو: (ئادەى دەحیە بانگ کەن ئەو ژنە بیهێنێ) دەحیە ھاتەووە صەفییەى ھێتایەو، کاتێ پېغەمبەر (درویدی خودی لەسەر بێ) تەماشای صەفییەى کرد، بەدەحییەى فەرموو: (برۆ لەو ژنگەلە بەتالانى گیراوانە کەنیزەکیکی تر بەرە بۆخۆت).

فەرموو: ئەوجا پېغەمبەر (درویدی خودی لەسەر بێ) صەفییەى ئازاد کردو ماری کرد بۆخۆی، ئابیتی بەنانی بەئیمامی ئەنەسى فەرموو: ئەى باوکی ھەمزە! چى کرد بەمارەى بۆی؟ فەرموو: خودى خۆى کرد بەمارەى بۆى، لەپیشا لەباتى مارەى ئازادى کردو ئەوسا ماری کرد لەخۆى، جاکاتى گەرانیووە بۆ مەدینە، لەرپگە شەوئ ئومموسولەیمى دایکەم تەدارەکی بووکی بۆ صەفییە خستو جیازی ی بووکی بۆ کردو کردى بەبووک و پێشکەشى کرد بە پېغەمبەر، بۆبەیانى پېغەمبەر (درویدی خودی لەسەر بێ) زاوا بوو. ئەوسا فەرموو: (ھەرکەسى خۆراکی ھەيە بابجێ بیهێنێ)، نانى شایى یەکەى بریتی بوو لەو، کە ھەزەرت (بەزى خۆى لە بێ) فەرمانى کرد، سەفەرەکیان راخست، ئیتەر ھەرکەس لەلای خۆیەو ھەنئ خورما، یارۆن، یاقاوت، یاکەشکی ھیناو ھەئیان رشتە سەرى و کردیان بەخورماوړۆن و، دەستیان کرد بەنۆش کردنى، ئیتەر ھەرئەو نانى شایى یەکەى بوو. (ت/۳/۹۳ = تاج-۲ ز-۴۰ ژ-۲۱۲۴ ج-۴ + تاج/۴ ص-۳۶۸، ص-۴۲۲).

روونکردنەو:

خەیبەر قەلایەکی قایم بوو، بەدەستی ھۆزى جوولەکەووە بوو، جیگەى ھۆزى بەنوقورەمىظەو بەنى نەظیر بوو، لەخۆرەلاتى باکوورى مەدینەو، ھەيە شەش قۇناغ لەمەدینەووە دوورە، باخەخورماى زۆر بوو، سالى ھەوتى کۆچى ئازادکرا، ئەبوطەلحە مێردى ئومموسولەیمى دایکى ئەنەسى نۆکەرى پېغەمبەرە، ناوى زەیدى کورپى سەھلى ئەنصارى یە، ئامادەى شەوى پەیمانى عەقەبە بوو، یەکیکە لە (نوقەبەگان) ی ئەو پەیمانە، نەووە دوو

فهرموودهی ههیه، بوخاری سیانیانی گێڕاوهتهوه، نهههس زړکوپری بوو. لهپاش مه‌رگی پێغه‌م‌بهر نه‌ب‌وطه‌لحه چل سال له‌سه‌ریه‌ک به‌ر‌و‌ژوو بوو، به‌س له‌دوو جه‌ژنه‌کانا ر‌و‌ژووی ده‌شکان.

٢٣٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْفَجْرَ فَيَشْهَدُ مَعَهُ نِسَاءٌ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مُتَلَفَعَاتٍ فِي مُرُوطِهِنَّ ثُمَّ يَرْجِعْنَ إِلَى بُيُوتِهِنَّ مَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ). (الحديث ٣٧٢ أطرافه في: ٥٧٨، ٨٦٧، ٨٧٢).

عائیشه (ر‌م‌زای خ‌و‌ای ل‌ی ب‌ی) ده‌فه‌رم‌و‌ی: به‌خودا گه‌ل‌ی جار واده‌بوو که پێغه‌م‌بهر (د‌ر‌و‌ودی خ‌ود‌ای له‌سه‌ر ب‌ی) جه‌ماعه‌تی نو‌ی‌زی به‌یانی ب‌و ده‌کردین، هه‌ند‌ی ژنی ب‌ر‌وادار، چار‌و‌که‌یی، یاش‌الینه‌یی، یاب‌ال‌ا‌پ‌ی‌چ‌ی‌کی ده‌پ‌ی‌جا له‌خ‌و‌یه‌وه‌و ئاماده‌ی نه‌و نو‌ی‌ژه ده‌بوو له‌پشت پێغه‌م‌بهره‌وه، کات‌ی له‌پاش کردنی جه‌ماعه‌ت ژنه‌کان به‌و ش‌ی‌وه‌یه ده‌گه‌ران‌ه‌وه ب‌و م‌ال‌ی خ‌و‌یان، که‌چی ه‌ی‌شتا له‌ر‌ی‌گه له‌بهر تار‌یک‌ول‌یل‌ه‌که، که‌س نه‌یده‌ناسینه‌وه. (ت ٥/١٩٦/١ = ز-٤٧ ژ-٣٥٢).

٢٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي خَمِيصَةٍ لَهَا أَغْلَامٌ فَتَطَرَّ إِلَى أَغْلَامِهَا نَظْرَةً فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ اذْهَبُوا بِخَمِيصَتِي هَذِهِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأَثْرُونِي بِالْبَجَانِيَّةِ أَبِي جَهْمٍ فَإِنَّهَا أَلْهَتْنِي أَنْفًا عَنْ صَلَاتِي). (الحديث-٣٧٣ طرفاه في: ٧٥٢، ٥٨١٧). (٢٠٢)

عائیشه (ر‌م‌زای خ‌و‌ای ل‌ی ب‌ی) فه‌رم‌و‌ی: پێغه‌م‌بهر (د‌ر‌و‌ودی خ‌ود‌ای له‌سه‌ر ب‌ی) نو‌ی‌زی ده‌کرد، کراس‌ی‌کی خ‌وری گ‌ول‌ گ‌ول‌ی له‌بهر‌دا بوو، له‌ناو نو‌ی‌ژه‌که‌دا سه‌ره‌نج‌ی‌کی گ‌ول‌و نه‌خشه‌کانی دا، کات‌ی له‌نو‌ی‌ژه‌که ب‌و‌وه فه‌رم‌و‌ی: (گ‌ول‌و نه‌خشی نه‌م کراسه

خەریکیان کردم و نه یانەپشت لەناو نوێژە کەدا باش دڵ بدمە نوێژە کەم، کەوابوو ئەمە ببەنەو و بۆنە بوجە هم خۆی و کراسە ئەنبیجانی یە سادە کە ی ئەو بێنن بۆمن). (ت/۲۹۸/۱ ز- ۹۶ ژ- ۵۷۷ = ش/د).

رافە و شیکردنەو:

ئەبوجە هم هاوڕێیەکی ناوداری پێغەمبەرە، کراسیکی گۆل گۆلی خوری بەدیاری دەدا بە پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر ئەو ھۆیە کەباس کرا، کراسە کە دەنێریتەو و بۆنە بوجە هم. بەلام لەبەر ئەو ھۆی کەپرانەو ھە دیاریە کە یەو بۆی دڵگیر نەبێ، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داوا ی دەکا کە بیگۆریتەو و بە کراسیکی سادە ی بێ نەخش بۆی.

ئەم فەرموودەیە بەلگە ی ئەو ھە کەئەو نەخش و نیگار و نووسین و وێنانە ی کەوان بە میحراب و دیواری رووی قیبلە ی مزگەووتەو و ھەمووی کاریکی ناباشن، نەبوونیان گەل چاکترە، بگرە ئەگەر بکری فەرش و رایەخی ناو مزگەوتیش ھەتا سادە ی بێ نەخش و نیگاری بێ باشترە. بەلام ھەرچۆن بێ بەم جوژەشتانە نوێژ بەتال نابیتەو.

۲۳۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ قِرَامٌ لِعَائِشَةَ سَتَرَتْ بِهِ جَانِبَ بَيْتِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمِيطِي عَنَّا قِرَامَكَ هَذَا فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ تَصَاوِرُهُ تَعْرِضُ فِي صَلَاتِي). (الحديث- ۳۷۴ طرفه في: ۵۹۵۹).

ئەنەس (دەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: عائیشە پۆپەشمینیکی ھەبوو، وێنە ی نەخشا بوو، کردبووی بەپەردە بۆ کولێنی ناوماڵە کە ی خۆی کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەو ھە ی پێی فەرموو: (ئە ی عائیشە! ئەم پۆپەشمینە ی

خۆتمان لی دووربخه رهوه، چونکه لهناو نوێژمکه م دا وێنهکانی دینه بهرچاوم! (ت/٣/١٦٠/٤ = تاج-٣-ز-٥٠ ژ-٢٩١٥).

٢٣٩- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَهْدَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُوجَ حَرِيرٍ فَلَبِسَهُ فَصَلَّى فِيهِ ثُمَّ انْصَرَفَ فَتَزَعَهُ تَزَعًا شَدِيدًا كَالْكَارِهِ لَهُ وَقَالَ لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ). (الحديث-٣٧٥- طرفه في: ٥٨٠). (٢٠٣)

عوقبهی کوری عامیر (زوی خوی لی بن) دهفه رموی: که وایه کی چاکداری ئاوریشمیان به دیاری هینا بو پیغه مبهه، پیغه مبهه (درووی خودی لسهه بن) له بهری کردو نوێژی پیوه کردو له پاشا که سلاوی دایه وهو رووی له پروگه نهما، به توندی که واکه ی له بهر خوی داکه ندو فرپی دا، وهک یه کی چهزی لی نه بی، نه و جا فه رمووی: (ئه مه بو پیاوی له خواترس دهست ناداتا). (ت/٤/٢١٦/١ = ز-٥٥ ژ-٢٩٩).

راشه و شیکردنه وه:

وشه ی (انصرف) له م شوینانه دا مه عنای وایه: نوێژکه ره نوێژمکه ته و او ده کاو سلاو دمهاته وهو رووی له پروگه نامینی.

چه مک و مهفهوومی رسته ی (ئه مه بو پیاوی له خواترس دهست نادا) مه عنای وانیه که بو موسولمانی ئاسایی گونا هباری له خواترس دهست دمه، چونکه ئه م جوړه دهر برین و ته عبرانه بو ته نکیدی مه نطووقه، نه ک بو به یانی ده لاله تی مهفهووم.

عوقبه ی کوری عامیری جوهه نی په نجاو پینج فه رمووده ی هه یه، له سه حیحی به خاریدا هه شت فه رمووده ی هه یه، والی مو عاویه بوو له سه ر ولا تی میصر، سالی په نجاو هه شتی کوچی له میسر مردووه.

۲۴۰- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةِ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمٍ وَرَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَيْتُ النَّاسَ يَتَذَرُونَ ذَاكَ الْوَضُوءَ فَمَنْ أَصَابَ مِنْهُ شَيْئًا تَمَسَّحَ بِهِ وَمَنْ لَمْ يُصِْبْ مِنْهُ شَيْئًا أَخَذَ مِنْ بَلَلٍ يَدِ صَاحِبِهِ ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ عَنَزَةً فَرَكَّزَهَا وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشَمَّرًا صَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالِدَوَابَّ يَمْرُؤْنَ مِنْ بَيْنِ يَدَيِ الْعَنَزَةِ). (الحديث- ۳۷۶ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۴)

ئەبوجوحەیفە (دەزەخوی لێ بێ) دەفەر موی: بیلالم بینى بانگی دەدا، بە دەم بانگدانە کەو دەخولایەو، ئەملاولای دەکردو، دەمی خوویی بە پراست و بە چەپا دەسووراند، وەدوو پەنجەى خووشى نابوو نە ناو دوو کونە گۆی ی خوئی، تادەنگی تەواو بە هێزبۆ و بە هەر چوارلادا بگا، لە واکاتەدا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە ناو چادریکی سووری چەرمینا بوو کە هی خوئی بوو، هەروا بیلالم دی ناوی دەستنوێژە کە ی پێغەمبەری پێ بوو، چاوم ئی بوو خەڵکە کە پاشماوەی ئەو ئاوەیان دەفۆستەو، جانەوانەى کە لەو ئاوەیان دەست دەکەوت، یە کسەر بۆ مووفەپکی دەیانسوی لە خوێیان و لە سەرو چاویان و خوێیان پێ موبارەک دەکرد، بەلام ئەوانەى کە لەو ئاوەیان دەست نە دەکەوت، لە تەپری ی دەستی هاوڕێ یەکی خوئی دەستی خوئی ی تەپ دەکردو، بۆ مووفەپک دەیانسووی لە خوێیان و خوێیان پێ پیرۆز دەکرد، ئەنجا بیلالم بینى نێزمیەکی هینا، لەزیکەلەنە کە ی بە سەحادا دا پێچەقاند، کردی بە بەر بەست (سوترە) بۆ نوێژە کە، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە لە چادرمە هاتە دەرەو بۆ نوێژگا کە، دەستی جلی سووری لە بەردا بوو، هەردوو لاقی تانیوەی هەڵکەردبوو، بەرەو نێژە کە نوێژی دابەست، نوێژی نیومرۆی بەدوو رکات بە قەصرو جەمەتە تەقدیم بۆ کردین،

ئەوجا نوپۇزى عەصرىشى بەدوو ركات، بەكۆكردنەوہى كورتەوہ كراو، بۇ كردين.

ئيتىر لەوديو نيزەكەوہ سەگو كەرو ئازەل و مالات و خەلك بەبەرنوپۇزى جەماعەتەكەدا ئاموشۇيان دەگردو قەدەغەنەدەكران. (ت/۱/ ۲۲۸ / ۴+ ل/ ۲۴۱/ ۲+ ز- ۷۱ ز- ۶۱- ژ- ۴۲۵ + ژ- ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶).

رافە و شىكردەوہ:

ئەبوجوھەيفە (پەزى خەوى لى بىز) چلو پىنج فەرموودەى لە پىغەمبەرەوہ گىرپاوتەوہ، دوانيان پەسەندى ھەردوو پىرن، بوخارى دوانيانى بەجيا گىرپاوتەوہ، موسلىمىش سيانيان، كۆى فەرموودەكانى لەصەحيحەين دا دەكاتە: ۷ = ۳+۲+۲ فەرموودە. ئىمامى عەلى زۆرى خۆش دەويست، جىگەى متمانەى بوو، كردى بەبەرپرسى بەيتولمال لەكووفە، لەھەموو شەرگەكانيدا لەگەئيدا بوو.

عەونى كورپ ئەبوجوھەيفە (پەزى خەوى لى بىز) فەرمووى: باوكم فەرمووى: جارئ تريتى گەنەم گوشتەم خواردبوو چووم بۇ خزمەتى پىغەمبەر، لەوئى قەرقىنەم دەھات، فەرمووى: (ئەبوجوھەيفە! ئەم قەرقىنەيە ھەلبەرەبۇكاتىكى تر، چونكە ئەوانەى كەلەم جىھانەدا زياتر تىرن، لەپۇزى قىامەتا لەھەموو كەسئ پتر برسيتتيان دريژە دەكىشى. عەون فەرمووى: ئيتىر لەوودوا باوكم ھەتا مرد تىرسكى خۆى نەخوارد، ئەگەر نانى ناشتاي بخواردايا نانى شيوانى نەدەخوارد، ئەگەر نانى شيوانى بخواردايە نانى بەيانى نەدەخوارد. پىروانە: فەرموودەى ژمارە: ۱۴۰)

۲۴۱- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ سُئِلَ: (مِنْ أَيِّ شَيْءٍ الْمُبْتَرُ؟ فَقَالَ مَا بَقِيَ بِالنَّاسِ أَعْلَمُ مِنِّي هُوَ مِنْ أَثْلِ الْعَابَةِ عَمِلَهُ فُلَانٌ مَوْلَى فُلَانَةٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ عَمِلَ وَوُضِعَ

فَاسْتَقْبَلَ الْقَبِيلَةَ كَبْرًا وَقَامَ النَّاسُ خَلْفَهُ فَقَرَأَ وَرَكَعَ وَرَكَعَ النَّاسُ خَلْفَهُ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ عَادَ إِلَى الْمَنْبَرِ ثُمَّ رَكَعَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى حَتَّى سَجَدَ بِالْأَرْضِ فَهَذَا شَأْنُهُ. (الحديث: ۳۷۷ أطرافه في: ۴۴۸، ۹۱۷، ۲۰۹۴، ۲۵۶۹، ۲۰۵)

سه‌هلی کوری سه‌عد (درویدی خودی له‌سهر بن) پرس‌یاری لی‌کرا: نایا دوانگه‌که‌ی پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) له‌چی دروست کرابوو، فه‌رمووی: که‌سی نه‌ماوه که‌له‌من له‌م باسه‌یه باشتر بزانی، داره‌که‌ی له‌ته‌رگه‌ز (نه‌شل) ی جه‌نگه‌له‌که‌ی نزیک‌ی مه‌دینه بوو، که‌ناوی نه‌لغابه‌یه، دارتاشی دروستی کرد، ره‌نجبه‌ری ژنی بوو، کاتی ته‌واو بوو، وه‌له‌جیگه‌ی خوی دانرا، پیغه‌مبهر چوووه سه‌ری له‌سه‌ری راوه‌ستاو، وتاری هه‌ینی خوینده‌وه، نه‌وجا له‌سه‌ر مینه‌ره‌که نویژی دابه‌ست، له‌پیشا رووی کرده رووگه‌و، نه‌للا‌هونه‌کبه‌ری نویژدابه‌ستنی کرد، نویژ خوینه‌کانیش له‌پشتیه‌وه ریزراوه‌ستان و نویژیان به‌جه‌ماعه‌ت دابه‌ست، نه‌وجا پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) ده‌ستی کرد به‌قورثانخویندنی رکاتی یه‌که‌م، که‌ته‌واوی کرد روکو‌عی برد، خه‌لکه‌که‌یش له‌خواره‌وه که‌له‌پشت نه‌وه‌وه ریزبوو بوون له‌گه‌ل نه‌ودا روکو‌عیان برد، نه‌وجا پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) سه‌ری له‌چه‌مینه‌وه به‌رز کرده‌وه، نویژ خوینه‌کانیش سه‌ریان له‌چه‌مینه‌وه به‌رز کرده‌وه، ئینجا پیغه‌مبهر پشتاوپشت له‌دوانگه‌که دابه‌زی، رووی له‌رووگه و مرنه‌چه‌رخان، هه‌تا گه‌پشته خواره‌وه، له‌سه‌ر زه‌وییه‌که دوو کورنوشی برد، دیسان پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) گه‌رایه‌وه بو‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌و، ده‌ستی کرد به‌قورثانخویندنی رکاتی دوه‌م، دیسان که‌ته‌واوی کرد له‌سه‌ر مینه‌ره‌که روکو‌عی برد، خه‌لکه‌که‌یش له‌گه‌لیدا روکو‌عیان برد، نه‌وجا پیغه‌مبهر سه‌ری له‌چه‌مینه‌وه‌ی رکاتی دوه‌م

به رز کرده‌ود، نویژ خوینه کانیش هه‌روا، دیسانه‌وه پیغه‌مبه‌ر (درویدی خودی له‌سهر بن) پشتاوپشت له‌دوانگه‌که دابه‌زی یه‌وه، له‌سهر زه‌وییه‌که دوو کرنووشی تری برده‌وه، خه‌لکه‌که‌یش هه‌روا، هه‌تا له‌سهر ئه‌م شیوه‌یه نویژ ده‌که‌ی بۆیان ته‌واو کرد، ئه‌ه‌وجا رووی کرده خه‌لکه‌که‌وه فه‌رمووی: (ئه‌ی موسولمانه‌کان! ئه‌مه‌م له‌به‌ر چاوی ئیوه له‌سهر ئه‌م شیوه‌یه کرد هه‌تا له‌نویژکردن دا خو‌م بکه‌ن به‌سهر مه‌شقو چاو له‌من بکه‌ن و، چۆنیتی نویژ له‌خو‌م فی‌رببن!) ئه‌مه‌بوو داستانی دوانگه‌که. (ت/۳/۲/۳۶۴/۱/ت+۲/۱/۳۴۷/۴/صه‌حیحی موسلیم، شه‌رحی نه‌وه‌وی/۳۳/۵- ز ۱۱۹- ژ ۷۳۰ + تا‌ج- ۳ ز ۱۰۹- ژ ۳۸۳، ۳۸۴ ج- ۴).

۲۴۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ جَدَّتَهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَطْعَامٍ صَنَعَتْهُ لَهُ فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ قَوْمُوا فَلِأَصْلٍ لَكُمْ قَالَ أَنَسٌ فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طَوْلٍ مَا لَيْسَ فَتَضَخْتُ بِمَاءٍ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَفَّقْتُ أَنَا وَالَّتَيْمَ وَرَأَاهُ وَالْعَجُوزُ مِنْ وَرَائِنَا فَصَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ. (الحديث- ۳۸۰ أطرافه في: ۷۲۷، ۸۶۰، ۸۷۱، ۸۷۴، ۱۱۶۴). (۲۰۶)

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (هم‌زی خوی لی بن) فه‌رمووی: موله‌یکه‌ی نه‌نکم نانی دروست کرد بو پیغه‌مبه‌رو بانگی کرد، که‌ته‌شریفی هاتو نانی خو‌ارد، ئه‌ه‌وجا فه‌رمووی: (ئاده‌ی هه‌ستن بادوو رکات نویژی سوننه‌تتان له‌ماله‌که‌تانان بو پیرۆزی به‌جه‌ماعه‌ت بو بکه‌م). ئه‌نه‌س فه‌رمووی: هه‌سیریکمان هه‌بوو له‌به‌ر راخستنی زۆر کۆن بوو، ره‌نگی ره‌ش بوو بوو، منیش چووم ئه‌و پارچه‌ هه‌سیره‌م مائی و ئاووم لی پڕژاند، ئه‌ه‌وجا پیغه‌مبه‌ر (درویدی خودی له‌سهر بن) له‌به‌رده‌مانه‌وه له‌سهر هه‌سیره‌که راوه‌ستاو، نویژی دابه‌ست، من و هه‌میره‌ی

كُورَى نُهْ بَوْضَه مِيرَه شِش كَهْنَه وَهْ خَتَه هَه تِيو بُوو، لَه پَشْتِيَه وَه بُووِين بَه رِيْزِي،
پِرِيْزْنَه كَه ي نَه نَكِيْشَم لَه پَشْت نِيْمَه وَه بَه تَه نِيَا نُوِيْزِي بَه جَه مَاعَه ت لَه پَشْت
پِيْغَه مَبَه رَه وَه دَابَه سَت، جَا پِيْغَه مَبَه ر (دروودی خودی لَه سَر بِي) لَه بَه ر خَا تَرِي نِيْمَه
دُووَر كَات نُوِيْزِي بَه جَه مَاعَه ت كَرْد، نُه وَجَا لَه پَاش تَه وَوَا كَرْدَنِي نُوِيْزَه كَه
تَه شَرِيْفِي كَه رَا يَه وَه بُوْ مَالَه وَه ي. (ت/٣/٣٨٩/١ ز-١٢٩ ژ-٧٧٥).

رَا فِه وَ شِي كَرْدَنَه وَه:

لَه م فَه ر مَوودَه يَه دَا نُه م بَه هَرَا نَه ي تِيَا دَا يَه: جَه مَاعَه ت لَه نُوِيْزِي سَوْنَه تَا
دُرُوسْتَه، لَه مَالِيْشَا جَه مَاعَه ت دُرُوسْتَه، سَوْنَه تَه جِيْگَه نُوِيْز بِمَالَرِيْ وَ پَاك
رَا بَغِيْرِيْ، دُرُوسْتَه مَنَالْ لَه رِيْزِي پِيَا وَنَا رَا وَه سَتِيْ، بَه پِيَا وَيْكَ وَ مَنَالِيْ رِيْز
دُرُوسْت دَه بِيْ، كَه سِيْ بَه تَه نِيَا خُوْ رَا وَه سَتِيْ، لَه نَاو رِيْز دَا نَه بِيْ، نُوِيْزَه كَه ي
دُرُوسْتَه، نُوِيْزِي مَنَالِيْ قَا مِيْدَه دَا دَه مَه زَرِيْ، هَه رَوَا دَه سَنُوِيْزِي، نُوِيْز لَه سَه ر
حَه سِر دُرُوسْتَه، لَه مَالِيْ خَا وَن دَه مَوْتَا نُوِيْز بَكْرِيْ بُوْ مَوُفَه رْكَ وَ پِرُوْزِي.

٢٤٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا
قَالَتْ: (كُنْتُ أَنَا مِ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَايَ فِي قَبْلَتِهِ إِذَا
سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رِجْلِي إِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا قَالَتْ وَالْيُيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا
مَصَابِيحُ). (الحديث: ٣٨٢ أطرافه في: ٣٨٣، ٣٨٤، ٥٠٨، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٩، ٩٩٧، ١٢٠٩، ٦٢٧٦). (٢٠٧)

عَائِشَه ي هَا وَسَه رِي حَه زَرَه ت (دروودی خودا لَه سَه ر پِيْغَه مَبَه رَو رَه زَا ي
خودا لَه سَه ر عَائِشَه بِي) دَه فَه ر مَوِيْ: جَارِي وَادَه بُوو لَه بَه ر دَه مِي پِيْغَه مَبَه ر دَا
لَه سَه ر نُوِيْنَه كَه م دَه خَه وَتَم، پِيْغَه مَبَه رِيْش لَه هَه مَان نُوِيْن نُوِيْزِي دَه كَرْد،
هَه ر دُوو قَا جِيْشَم لَه وَكَا تَه دَا لَه رَوُو ي رَوُو كَه وَه لَه جِيْ سَوُوْز دَه كَه ي دَا دَه بُوو،

جاگه دهیویست با به دهست تیوهی دهژمندم، منیش قاجم هه لده کیشا تاسوژده که ی ته واو ده کرد جائه وهه ل ده سایه وه منیش دیسانه وه قاجم راده کیشایه وه، نه وسه رده مه هیشتا ماله کانمان چرای تیانه بوو، له بهر نه وه نه مه دزانی که که ی کورنووش ده با، دنا پیش نه وه ی تیوه م بزنی جی کورنووشه که م بوی چۆل ده کرد. (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۷).

۲۴۴- وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهِيَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ عَلَى فِرَاشٍ أَهْلُهُ اغْتِرَاضَ الْجَنَازَةِ). (الحديث: ۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲، ۱۲۰۸). (۲۰۸)

ديسان فهرمووی: جاری وا ده بوو پیغه مبه ر (مردووی خودای له سهر بن) له سهر نوینی نووستنه که ی خوی و خیزانه که ی نویژی شه ونویژی ده کرد، له وکاته دا من له بهر ده میدا، له نیوانی پیغه مبه رو رووگه کهیدا راده کشام، پیک وهک شیوه ی دانانی تهرم له بهر ده می که سیکا نویژی مردووی له سهریکا ناوا (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۶).

۲۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ أَحَدُنَا طَرَفَ الثَّوبِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ فِي مَكَانِ السُّجُودِ). (الحديث- ۳۸۶ طرفه في: ۵۸۵). (۲۰۹)

ئهنه س (همزی خوی بن) فهرمووی: جاران کاتی نویژی نیوه پۆمان به جه ماعه ت له گه ل پیغه مبه ردا ده کرد، ری ده که وت قرجه ی نیوه پۆ بوو، له بهر گهر می ی شوین کورنووشه که، له سهر چمکی جلی خۆمان کورنووشمان ده برد

(۲۰۸) أخرجه مسلم (عینی/۴/۱۱۵/۴۹) المترجم= ۱۱۴۲.

(۲۰۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب تقديم الظهر، رقم: ۶۲۰ =

۲۴۶- وعنه أنه سئل: (أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي نَعْلَيْهِ قَالَ نَعَمْ). (الحديث- ۳۸۷). (۲۱۰)

لهنیمامی نه نهس پرسیارکرا: نایا پیغه مبر به پیلاوه وه نوپژ ده کرد
یاناه؟ فهرمووی: به لئ به پیلاوه وه جار جاره نوپژ ده کرد.

۲۴۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ بَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفَيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى فَسُئِلَ فَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَكَانَ يُعْجِبُهُمْ لِأَنَّ جَرِيرًا كَانَ مِنْ آخِرِ مَنْ أَسْلَمَ). (۲۱۱)

جهریری کوری عه بدوللا (پزای خوی لئ به) جاری گمیزی کردو خوئی پاک
کرده وه نه و جا ده ستونپژ گرتو، له باتی شور دنی قاچه کانی دهستی تهری
به سوله کانیدا هیئاو، نه وسا هه لسا به سوله کانیه وه نوپژ کرد، جاپیاوئ
ره خنه ی لئ گرتو لئ ی پرسى: چوئن شتی واده که ی؟ پیت ناشورئو،
به پیلاوه وه نوپژ ده که ی؟ فهرمووی: بو نایکه م، من به چاوی خوئم دیومه که
پیغه مبر (دروودی خوندی له سمر به) هه مان شتی کردو وه موسولمانان نه م فهرمووده ی
جهریریان زور به دل بووو چونکه به لگه ی برپاره که ی هه لئه وه شاهه وه،
چونکه جهریر له دوا هاتنی نایه تی ده ستونپژ که وا له سوورده تی مائیده دا
ئیسلا م بووه، نه مه یش واتای وایه ده سه ینان به سولدا که له پیش هاتنی نه م
نایه ته دا هه بووه نه سخ نه بوته وه به هاتنی نه م نایه ته

۲۴۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ بُجَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَلَّى فَرَجَ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى يَبْدُوَ بَيَاضَ إِنْطِئِهِ). (الحديث- ۳۹۰- طرفاه في: ۸۰۷، ۳۵۶۴). (۲۱۲)

(۲۱۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: جواز الصلاة في نعلين، رقم: ۱۲۳۶=۵۵۵.

(۲۱۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: المسح على الخفين، رقم: ۲۷۲=۶۲۱.

عہدوللای کوری مالیک، کہ بہ ناوی دایکیشیہ وہ ناودہ بری و پی دہگوتری؛
 ٹیبو بوجہینہ (ہزی خوی لی بن) دہفہرموی؛ پیغہمبہر (مروودی خودی لمہر بن) کہنویزی
 دہکرد، لہناو کورنووشدا، ہہردوو بالی خوی بلاو دہکردوہ، تہنانتہ جاروبار
 سپیدہی بنباخہ لی دہردہکہوت.

روونکردنہوہ؛

ہروانہ: فیقہی ناسان، بہرگی یہکہم، لاپہرہ ۱۸۲ - باسی ژمارہ ۶۶.
 عہدوللای کوری مالیک یہکیکہ لہہاوری ناودارہکانی پیغہمبہر (مروودی خودی
 لمہر بن) بوجہینہی دایکیشی صہحابیہ بووہ، دہلین: باوکیشی لہہاوری
 یانی پیغہمبہر بووہ، لہہوژی ئەزدہ، لہمیژدوہ موسوٹمان بوو بوو،
 پیاویکی سوؤفیلکہی خواہہرست بوو، ئەم زاتانہ فہرموودہکانیان
 گپراوہتہوہ: ئەعرہج و حہفصی کوری عاصم و عہل کوری عہدوللای
 کوری بوجہینہ، لہناخرو ئوخری جینشینی ی موعاویہدا، لہکاتی
 فہرمانہروایی مہروان لہسہر مہدینہ، لہپہنجاو شہشی کؤچیدا مردوہ،
 ہروانہ: (ف - ۴۴۵).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۰) باسہکانی رووگہ (أبواب القبلة)

۲۴۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَيْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ
 ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ فَلَا تُخْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ).

ئەنەس (پەزەل خەزەل لى بىن) دەفەر مەوى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەر مەوى: (هەر كەسى وەك خۇمان ئەم نوپۇزەى ئىمەيە بەكاو وەك خۇمان رەووبكاتە ئەم قىبەلەيەى ئىمەيەو، وەك خۇمان لەگۇشتى گىانلەبەرئى بخوا كەئىمە سەرى بېرىن، ئىتەر ئەو كەسە موسولمانى تەواوود، لەئامانى خودا، لەئامانى پېغەمبەرى خودادايە، كەوابوو ئىتەر ئىوەيش ئامان و پەيمانى خودا بىبەنەسەر، وەناپاكى لەو موسولمانە مەكەن) (ت/۱/۲۱۰/۱ ز-۵۳ ژ-۳۸۶).

۲۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ سَأَلَ رَجُلًا طَافَ بِالْبَيْتِ الْعَمْرَةَ وَلَمْ يَطْفِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَيَّامِي أَمْرًا أَنَّهُ فَقَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ وَطَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ). (الحديث ۳۹۵ أطرافه في: ۱۶۲۳، ۱۶۲۷، ۱۶۴۵، ۱۶۴۷، ۱۷۹۳). (۲۱۳)

لەئىبنوعومەر (پەزەل خەزەل لى بىن) پەرسىار كرا: پىاوى لەكاتى كردنى عەمرەدا تەوافى بەيت بەكا، بەلام ھاموشوى نىوانى سەفاو مەرپوا نەكا، ئايا بوى ھەيە لەگەل ژنەكەى دا دروست بىي؟ فەر مەوى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) كەتە شريفى برد بۆ مەككە ھەوتجار بەدەورى بەيتدا ھەلسورا، وەلەپشتى مەقامى ئىبراھىمەو دوو ركات نوپۇزى تەوافى كرد، وەھەوت جاريش لەناوھەندى سەفاو مەرپوودا ھاتوچۆى كرد. ئنجا بۆئەوھى كەبەباشى بزانين كەئەمە ياساى رەساى ئايىنەو پەپرەوى كردنى مەبەستە، ئەم ئايەتەى خویندەو: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة) واتە: لەپراستى دا پېغەمبەرى خودا پەھبەر و سەرمەشقيكى ھەرە جوانە بۆئىو، وەشاينى ئەوھە كەئىو چاوى ئى بکەن و، ھەنگاو بەھەنگاو بست بەبست شوئى بکەن). (ت/۲/۱۹۱/۳ ز-۹۷ ژ-۱۵۵۵ ج-۴).

٢٥١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (لَمَّا دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا وَلَمْ يُصَلِّ حَتَّى خَرَجَ مِنْهُ فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ رَكَعَتَيْنِ فِي قُبْلِ الْكَعْبَةِ وَقَالَ هَذِهِ الْقِبْلَةُ). (الحديث: ٣٩٨ أطرافه في: ١٦٠١، ٣٣٥١، ٣٣٥٢، ٤٢٨٨). (٢١٤)

ئىبنوعەبباس (بەزى خوليان لى بى) فەرمووى: روژى ئازاد كردنى مەككە، كەناودارە بەفەتەتەى مەككە، كەپىغەمبەرەو كۆمەللى لەيارانى چوونە ناوماى كابەو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەناو ھەموو لايەكى ناو كابەدا نزاى كردو لەخودا پارايەو، بەلام بەپىي ئاگادارى من كە لەئوسامەى كورپى زمىدم وەرگرتوو، نوپژى لەناويدا نەركردوو، ھەتا ديتەدەرەو، كە ديتە دەرەو بەرەرووى رووكە (موقابىلى قىبلە) دووركات نوپژى سوننەت دەكا، وە دەفەرموئ: (ئەمە رووكەى موسولمانانە، ئەو قىبلە يەيە كە لەنوپژدا رووى تى دەكەن). (ت/٢/٢٧٢/٢ ژ-١٧٢٠ ز-١٣٥).

روونکردنەو:

ئىمامى بوخارى (بەزى خوليان لى بى) گەللى جار بەگىرپانەو فەرموودەيى، ئاماژەى بۆ مەبەستىكى تىرىش كردوو، كە لەرپۆژگارى ئەودا قسەى لى كراوو، لەناو كورپى زاناکاندا قسەى جياجياى لى كراوو، جاروبارىش راجيايى لەو مەسەلەيەدا بەھۆى جياوازيى شىوازي چەند فەرموودەيەكەو پەيدا بوو. جاپيشەوا بوخارى بۆبەرپەرچدانەو، ياوەلامى ئەو جۆرە پرسىارو راجياجيانە، بەگىرپانەو فەرموودەيى لەبارەيەو ئاماژەى كردوو، گەللى جاريش بىريارە شەرعىيەكانى لەئاماژەى فەرموودەكان وەرگرتوو، فەرموودەكەى كردوو بەبەلگە لەسەرى، ھەتا ئەو جۆرە ئاماژەو ووردەكارىيەى بوخارى بوو بەسەرچاوە بۆ زۆر لەبىريارە شەرعى يەكانو

گوتراوه (فقه البخاری فی تراجمه). جاله سهر نهم بنیاته دهبی فهرمووده کانی
بوخاری ره چاو بکریئن

۲۵۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَتَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ وَقَالَ السُّفْهَاءُ مِنَ النَّاسِ وَهُمْ الْيَهُودُ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَصَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ ثُمَّ خَرَجَ بَعْدَ مَا صَلَّى فَمَرَّ عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَقَالَ هُوَ يَشْهَدُ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَّهُ تَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَتَحَرَّفَ الْقَوْمُ حَتَّى تَوَجَّهُوا نَحْوَ الْكَعْبَةِ). (الحديث ۳۹۹ طرفه في: ۴۰). (۲۱۵)

تهرجه مه که ی له پی شوه رابورد، پروانه فهرمووده ی ژماره : (۳۸)

۲۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى رَأْسِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ فَإِذَا أَرَادَ الْفَرِيضَةَ نَزَلَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ). (الحديث ۴۰ أطرافه في: ۱۰۹۴، ۱۰۹۹، ۱۰۹۰، ۱۱۴۰).

جابر (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) به سواری و لاخ،
نویژی سوننه تی ده کرد، به مهر چی و لاخه که له ژیریا رووی له شوینی مه به ست
بوایه، به لام که ده یویست نویژی فهرزبکا، له و لاخه که داده به زی و رووی ده کرد
رووگه و نویژی داده به ست و نویژده که ی به ته و او ی به ره و رووگه ته و او ده کرد.
(تی/۱/۲۱۴/۲- ۵۴ ز- ۳۹۳، ۳۹۴).

۲۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ الرَّاوي عَنْ عَلْقَمَةَ الرَّاوي عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: لَا أَذْرِي زَادَ أَوْ نَقَصَ فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذَا فَشَنَى رَجُلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَلَمَّا أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ قَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ لَنَبَأْتُكُمْ بِهِ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي وَإِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُسَلِّمْ ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۴۰۱، ۴۰۴، ۱۲۲۶، ۶۶۷۱، ۷۲۴۹). (۲۱۶)

عبداللہ کوری مہسعود (ہرمزی خود بیان لے ہی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (ہرمودی) خودی لہسہر ہی) بہرنویژری نویژری نیومہرؤ بؤ یارانی دہکا، نیراہیم کہنہم فہرموودمیہ لہعہلقہمہوہ، لہئینومہسعودمہوہ دہگیرپتہوہ، لی ی تیک چوو بوو، دہیفہرموو: نازانم: پیغہمبہر لہنویژرکہ زیاد دہکا، یالی ی کہم دہکاتہوہ. جاکاتی پیغہمبہر (ہرمودی خودی لہسہر ہی) سلاو دماتہوہ عہرزی دہگہن: نہی پیغہمبہری خودا! نایا ہیچ گورانی لہنویژدا رووی داوہ؟ فہرمووی: (بؤچی چی بووہ؟) گوتیان: وا وانویژت کرد، وہک رۇزان بہناسایی نویژت نہکرد. جا پیغہمبہر (ہرمودی خودی لہسہر ہی) لہسہر چؤک بہرہورووگہ دانیشٹ، وہک بؤ تہحیات دابنیشی ئاوا، وەدوو کرپنووشی ہلہی برد، نہوجا سلاوی دایہوہ، پاشتر کاتی رووی تی کردین فہرمووی: (ئہگہر گورانی لہنویژدا رووی بدایہ پیم دہگوتن، منیش ئادہمیزادم وہکوو ئیوہ، چؤن ئیوہ شتتان لہبیردہچی منیش ئاوہہا جاروبار شتم لہبیردہچی، جائہگہر رپکہوت جاری شتیکم لہیاد نہمابوو، ئیوہ بیخہنہوہ یادم، ئہگہر لہنویژرکہتاندا گومانتان بؤ پەیدا بوو، وہک ئہوہ کہنہتاندہزانی کہسی رکاتتان کردووہ یادووہرکات، ئہوہ لہبارودؤخی وادا،

بانویژ خوین به ووردی بیر بکاته ووه، مشووری رووی به راستی بخوات و حاجی به راست دزمانی له سه ره ووه ووه نویره که ی ته و او بکات، نه مجار سلا و بداته ووه، نه و جا دوو کرنووشی هه له ببات (ب/ ۱/ ۳۲۷/ ۹ ز- ۱۰۹ ژ- ۶۴۲ چ- ۴).

۲۵۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَأَفْقَتُ رَبِّي فِي ثَلَاثٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَتَّخَذْنَا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى فَفَزَلْتُ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَآيَةُ الْحِجَابِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَمَرْتَ نِسَاءَكَ أَنْ يَحْتَجِينَ فَإِنَّهُ يُكَلِّمُهُنَّ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ فَفَزَلْتُ آيَةَ الْحِجَابِ وَاجْتَمَعَ نِسَاءُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغُبَرَةِ عَلَيْهِ فَقُلْتُ لَهُنَّ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ فَفَزَلْتُ هَذِهِ آيَةُ).

پیشه و عومهر (همزی خوی لسن بسن) فه رمووی: له سایه ی خودا وه له م سئ مه سه له یه دا رای من له گهل فه رمانی به رومردگاری گه ورده ما یه کی گرت، یه که م: عهرزی پیغه مبه رم کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! خوزگه مه قامی ئیرا هی ممان ده کرد به نویره گا. واته: نه و شوینه ی که له کاتی دروست کردنی که عبه دا ئیرا هم تیادا راده ووستا، ده مان کرد به جیگه نویره، جابه م بونه یه وه نه م نایه ته هاته خواره وه: (واتخذوا من مقام إبراهيم مصلی) به قهره. واته: له مه قامی ئیرا هی م جیگه نویره وهر بگرن و نویره ی سونه تی تیا بکه ن بو خوتان، دوه م: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! خوزگه فه رمانت ده کرد به ژنه کانت به له چک کردن و خودا پوشین، واته: له پیاوی بیگانه چارشو بگر نه وه، یاله پستی په رده وه قسه و گوشتو گویشان له گهل دا بکه ن، چونکه چاک و خراب قسه یان له گهل ده که ن، جابه م بونه یه شه وه نایه تی حیجاب (بالا پوشی) هاته خواره وه که ده فه رموئ: (واذا سألتموهن متاعا فاسألوهن من وراء حجاب). نه حزاب- ۳۳/ ۳۵. واته: کاتی قسه و گوشتو گوشتان له گهل ژنه کانی پیغه مبه ردا کرد، وه که نه وه داوای شتیکتان لی کردن، له پستی په رده وه، وه که دیوار و دهرگا و په رده ی ناو باره گا، قسه یان له گهل دا بکه ن. سییه م: کاتی که ژنه کانی

پیغمبر (دروودی خودای لمسر بن) له بهر ره هوئ باری یه کتری، کو بوونه و دیان له حه زمرت کرد، منیش پیم گوتن: (عسی ربه ان طلقن ان یبدله أزواجاً خیراً منکن). جا له م هوپه شه وه نه م نایه ته هاته خواری: هیوا وایه نه گهر ته لاقتان بدا خودا له باتی نیوه چهند ژنیکی باشتی پی بدا).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۱) باسه کانی مزگهوت (أبواب المساجد)

۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نَحَامَةً فِي الْقِبْلَةِ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ حَتَّى رُئِيَ فِي وَجْهِهِ فَقَامَ فَحَكَّهُ يَدِهِ فَقَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ أَوْ إِنَّ رَبَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ فَلَا يَزُقُّ أَحَدَكُمْ قَبْلَ قِبْلَتِهِ وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ ثُمَّ أَخَذَ طَرَفَ رِدَائِهِ فَبَصَقَ فِيهِ ثُمَّ رَدَّ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَقَالَ: (أَوْ يَفْعَلْ هَكَذَا). (الحديث: ۴۰۵ طرفه في: ۲۴۱). (۲۱۷)

ئه نهس (پهزی خوی لئ بن) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خودای لمسر بن) له ناو مزگهوتا بهرووی قیبله وه به ئغه میکی بینی، زوری پی ناخوش بوو، جاهه لسا بهشتی به دهستی خوی کرانندی، فهرمووی (دروودی خودای لمسر بن): (نیوه که له ناو نویژدا دهبن نه وه رازو قسهی نهینی و گو فتوگو له گهل خودای پهرومردگاری خوتاندا دهکن) یا فهرمووی (دروودی خودای لمسر بن): (ئه وه وهک ئه وه وایه که خودا له نیوانی نه وو نیوانی رووگه دا بی، که و ابوو لهرووی پرووگه وه تفو به ئغه م و چلم رومه کهن، به لام نه گهر هه رچارتان نه بوو له لای چه پتانه وه، یاله ژیر بیتانا تف داکه و، به خؤل و چه وی ناو مزگهوت که داپو شن). ئینجا حه زمرت (پهزی خوی لئ بن) چمکی له شبو شه کهی خوی گرتو تفی تی کردو ولی به سه ری ه کاو، فهرمووی: (یا خودا وابهکن وهک ئه وهی من کردم!). (ت/۱/۳۵۸-ز/۱۱۸-ژ/۷۱۴-ش/د)

۲۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى لُخَامَةً فِي جِدَارِ الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَ حَصَاةً فَحَكَّهَا فَقَالَ إِذَا تَنَحَّمْ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَحَّمَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلْيُبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى). (الحديث: ۴۰۸ طرفاه في: ۴۱۰، ۴۱۶). (۲۱۸)

ئەبۇھورەیرە و ئەبو سەعیدى خەدرى (پەزىلەتلىك بولغان) ئەرمۇویان: جارى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەئەغەمىكى بەدیوارى رووى قىبلەووە لەناو مزگەوتا چا و پێکەوت، بەچەوئ کراندى، ئەرمووشى: (کاتى کە سێکتان و یستى بەئەغەمى رۆ بکا، بارۆى نەکاتە بەردەمى خۆى، هەروا با لەلای راستیشەووە رۆى نەکا، بالەلای چەپیشەووە تف رۆبکا، یالەژیرپى چەپیدا رۆى بکا).

رافە و شیکردنەووە:

بەپێى ئەم ئەرموودە: تف رۆکردن لەبەردەم داو، لەلای راستەووە، لەناو نوێژداو، لەگشت کاتیکی تردا ناباشە، بەشیوەیهکی گشتى ئیسلام بایەخ بەپاک و خاوینى دەدا، پێشگیری لەپیسى و پۆخلى و قێزەونى دەکا، وەهەولێ داووە کە بەپێى تواناو بەپێى کات و شوێن بایەخى تەواو بەپاکى و خاوینى بدرێ. کەواتە: ئەمە رۆى لەهۆکارە نوێکانى خۆپاک راگرتن ناگرێ، وەک بەکارهێنانى دەستەسپرو کرێنست و شتى وا.

۲۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الْبُرَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا). (الحديث: ۴۱۵-۴۱۶). (۲۱۹)

(۲۸) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهى عن البصاق في المسجد رقم: ۱۲۳۰=۵۴۸.

(۲۱۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهى عن البصاق في المسجد رقم:

پیششوا نه نهس (رمزی خوی لسن بن) دمه رموی: خوشه ویست (دروودی خودی لمسر بن)
دمه رموی: (تف رؤ کردن له ناو مزگه و تا گونا هه، که فارته که ی نه و دیه
که به خوئی ناو مزگه و ته که دایبوشی). (ت/۲۵۷/۱ ز ۷/۱۸ ز ۷۱۲).

۲۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (هَلْ تَرَوْنَ قِبْلَتِي هَا هُنَا فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَيَّ خُشُوعُكُمْ وَلَا رُكُوعُكُمْ إِنِّي
لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث: ۱۸/۴ طرفه في: ۷۴۱). (۲۲۰)

نه بوهوره میره (رمزی خوی لسن بن) فه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودی لمسر بن) فه رموی:
(لهئیوه وایه که منیش وهک نیوه هه رووی قیبله، کهوا له به رده ممه وه
ده بینم و بهس، به خودا زورباش ناگام له خوشوع و له روکو عتانه له ناو
نویژه که ما، چونکه من له پستی سه ریشه وه به باشی ده تان بینم، خودا
به هره میه کی وای پیدوم که به رده م و پستی خووم هه ردوولا له یه ک کاتا
ده بینم!). (ت/۲۸۴/۱ ز ۹۰-۵۵).

رافه و شیکردنه وه: نه م فه رمو و دیه له نیشانه کانی پیغه مبهه رایه تی یه.

۲۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (سَابِقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَقِيَاءِ وَأَمَدَهَا ثِيَّةُ الْوَدَاعِ وَسَابِقَ بَيْنَ
الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثِّيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ
فِي مَن سَابِقَ بِهَا). (الحديث: ۲۰/۴ أطرافه في: ۲۸۶۸، ۲۸۶۹، ۳۸۷۰،
۷۳۳۶). (۲۲۱)

عه بدو لای کوری عومه ر (رمزی خوابان لسن بن) که ناسراوه به نیب نو عومه ر، واته:
کوری عومه ر، فه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودی لمسر بن) پیشپر که یه کی و لاخی
به رزه ی سازدا، نه سپو ماینه کانی کرد به دو و تاقم، نه و و لاخانه ی که ناماده

(۲۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الأمر بتحسين الصلاة وإتمامها والخشوع فيها، رقم: ۹۵۷-۴۲۴.

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: المسابقة الخيل وتضميرها، رقم: ۸۲۰-۱۸۷۰.

کرا بوون بۇ قۇشمە، ئەمسەرى مەيدانى تەراتینە کەیان حەیفاء بوو، ئەوسەرى ئەنییە تولووداع بوو، ئەو ماینو ئەسپانەیشی کە ئامادە نە کرا بوون بۇ قۇشمە، گۆرەپانی پېشپرکی کەیان کورت تر بوو، لەئەنییە تولووداعەو بوو، هەتا مزگەوتی بەنی زورەدیق. وەمن خۆم یەکیک بووم لەو کەسانەى کەبەشداریان لەم پېشپرکی یەدا کرد. (ت/۱/۱۰۲/۸ = تاج-۴ ز-۳۳ ژ-۴۲۳ چ-۴).

۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْثُرُوهُ فِي الْمَسْجِدِ وَكَانَ أَكْثَرَ مَالٍ أُتِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهِ فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ جَاءَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ فَمَا كَانَ يَرَى أَحَدًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِذْ جَاءَهُ الْعَبَّاسُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطِنِي فَبِأَيِّ فَادَيْتُ نَفْسِي وَفَادَيْتُ عَقِيلًا فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خذْ فَحِثًا فِي ثَوْبِهِ ثُمَّ ذَهَبَ يَقْلُهُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ إِلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلْتِ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْرَ مِنْهُ ثُمَّ ذَهَبَ يَقْلُهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ عَلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلْتِ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْرَ مِنْهُ ثُمَّ احْتَمَلَهُ فَأَلْقَاهُ عَلَى كَاهِلِهِ ثُمَّ انْطَلَقَ فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتْبِعُهُ بَصَرَهُ حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا عَجَبًا مِنْ حِرْصِهِ فَمَا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَثَمَّ مِنْهَا دِرْهَمٌ). (الحديث: ۴۲۱ طرفاه في: ۳۰، ۴۹، ۳۱۶۵).

ئەنەس (بەزى خەلىلى بىن) فەرمووى بۆيەكەمجار مالى وازۆر لەسەرانی ولاتی بەحرەین بىت بۇ پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) فەرمووى: (لەناو گۆشەيەکی مزگەوت دا هەلپېژن).

کاتى پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) تەشرىفى رۆیشت بۇ مزگەوت بۇ نوێژ ئاوری لەو ماله ئەدايەو تانویژەکی تەواوکرد، ئەوسا رۆیشت بەلایەو دانیشت، جاھەرکەسیکی دەدی بەشى دەدا لیی، لەپر عەباسی مامەى

پيڻه مېر هات، فهرمووی: ئه ی پيڻه مېرې خودا! له م سامانه به شم بده، چوونکه من پاره ی دوو سهرانه م داوه، سهرانه ی خوّم و سهرانه ی عه قیلی برازام، که هه ردوو کمان له غه زای به دردا به دیل گیر ابووین، له بهرئه وه شایه نی باربوو و یارمه تيم، پيڻه مېر پيی فهرموو: (فهرموو بوخوّت بيه)، نه و جا عه باس به له پ له سامانه که ی مائی یه ناو عابا که یه وه، که هات هه ئی بگرئ نه ی توانی بیدا به کوّلیا، جا فهرمووی: ئه ی پيڻه مېرې خودا! فهرمان بکه به یه کی که بیدا به کوّلم، فهرمووی (دروودی خودی له سر بئ) (ناشتی وانا که م) فهرمووی: ده خوّت بیده به کوّلم، فهرمووی: (دروودی خودی له سر بئ) (ئه وه یش نا که م) جا هه نديکی له کوّله که ی داکردو، دیسان ویستی هه ئی بگرئ، وه عه رزی حه زرمی کرده وه: ئه ی پيڻه مېرې خودا! فهرمان بکه به که سی ئه مجا بیدا به کوّلم، فهرمووی: (خه یر) فهرمووی وه: ده خوّت بیده به کوّلم، فهرمووی: (خه یر) جا هه نديکی تری ئی داکردو ئه وسا هه ئی گرتو دای به کوّلیا و رویش، پيڻه مېریش (دروودی خودی له سر بئ) چاوی تی بری و سهرنجی عه باسی مامی دا، هه تا له بهر چاومان ون بوو، ئه وه نده سه یری له سوور بوون و هه ئپه و په روّشی ی عه باس بو مال هات، سامانه که هه مووی سه ده هزار دیره م بوو، هه ر له وشوپنه دا پيڻه مېر (دروودی خودی له سر بئ) هه ئنه سا هه تا هه مووی دابه ش کردو یه ک دره می نه مایه وه.

رافه و شیکردنه وه:

ئهم فهرمووده یه ته علیقه، به لام ئه بونه عیم له (مستخرج) ی خویداو، حاکم له موسسه دره کی خویدا، بهرشته یی، به پی ی مهرجی بوخاری، گیراویانه ته وه. بروانه (فتح الباری ب/ ٤٢١/ ل - ٦١٤)

٢٦٢- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الرَّبِيعِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ عِثْبَانَ بْنَ مَالِكٍ وَهُوَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَلَّهُ أُنِّي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أُنْكَرْتُ بَصْرِي وَأَنَا

أَصْلِي لِقَوْمِي فَإِذَا كَانَتْ الْأَمْطَارُ سَالَ الْوَادِي الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ لَمْ أَسْتَطِعْ أَنْ آتِيَّ
مَسْجِدَهُمْ فَأَصْلِي بِهِمْ وَوَدِدْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَنِي فَتُصَلِّيَ فِي بَيْتِي فَأَتَّخِذَهُ
مُصَلًّى قَالَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَفْعَلُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ قَالَ عِثْبَانُ
فَعَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ حِينَ ارْتَفَعَ النَّهَارُ فَاسْتَأْذَنَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَذْنَتْ لَهُ فَلَمْ يَجْلِسْ حَتَّى دَخَلَ الْبَيْتَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ تُحِبُّ
أَنْ أَصْلِيَ مِنْ بَيْتِكَ قَالَ فَأَشْرَفْتُ لَهُ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ الْبَيْتِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَبَّرَ فَقُمْنَا فَصَفَّنَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ قَالَ وَحَسْبُنَا عَلَى خَزِيرَةٍ
صَنَعْنَاهَا لَهُ قَالَ فَثَابَ فِي الْبَيْتِ رِجَالٌ مِنْ أَهْلِ الدَّارِ ذُووُ عَدَدٍ فَاجْتَمَعُوا فَقَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ أَيْنَ مَالِكُ بْنُ الدُّخَشِينِ أَوْ ابْنُ الدُّخَشِينِ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ذَلِكَ مُنَافِقٌ لَا يُحِبُّ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقُلْ ذَلِكَ أَلَا تَرَاهُ قَدْ قَالَ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُرِيدُ بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّا نَرَى وَجْهَهُ
وَنُصِيحَتَهُ إِلَى الْمُنَافِقِينَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى
النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ. (الحديث: ٤٢٥ طرفه في: ٤٢٤). (٢٢٢)

مهحموودي كورى رمبيع (رمزى خوى لس بن) فهرموى: عيتبانى كورى ماليك (رمزى
خوى لس بن) كهله هاورپيانى پيغه مبهر بوو، كهيه كيځ بوو له وئنه نصاريانهى
كهئامادهى جهنگى به دربوو بوون، بهرنويژى بو هوزده كهى خوى دهمرد، روژى
هاته خزمه تى همزه رمت (رمزى خوى لس بن) همزه رى كرد: نهى پيغه مبهرى خودا! كهلى
جار رى دهمهوى دهمى به تاريكستان و باران، منيش پياويكى كويرم و ناتوانم
به و باران و تاريكه شهوه برؤم بو مزگهوت بهرنويژيان بو بكهم، به تايبه تى
كه باران ببارى شيوه كهى واله نيوانى من و نه واندا رپگهم نادا، جاله بهرئوه

ئەى پىڭەمبەرى خودا! ھەزدەكەم تەشرىف بىنى بۆلەم، لەشۈيىكى مەلەكەما
بۇ پىرۋىزى و موبارەكى نوپۇزى بىكە، تائەو شۈيىن نوپۇزى تۆ بىكەم بەنوپۇزگەى
خۆم، ھەرمووى: پىڭەمبەرىش (دروودى خودەى لەسەر بىن) ھەرمووى: (خوا ياربى
وادەكەم).

عەتبان دەيفەرموو: جابۇسبەينى، كەخۇر بەرزەو ھەو، پىڭەمبەر (دروودى
خودەى لەسەر بىن) لەگەل دەستەيى لەيارانى، كەئەبۇبەكرىان تىدابوو، تەشرىفيان ھات،
جا ھەزرىت (دروودى خوى لى بىن) رىخۋازى كەرد، مەنىش ھەرمووم لى كەردن، كەھاتە
ژوورەو تەشرىفى دانەنىشت تافەرمووى: (لەكوئى مەلەكەتدا ھەزدەكەى
نوپۇزى لى بىكەم؟) مەنىش گۆشەيەكەم لەناو مەلەكەدا پىنىشان دا.

ئەو جا پىڭەمبەر (دروودى خودەى لەسەر بىن) لەویدا بەرەو قىبلە راوەستاو،
ئەللاھوئەكبەرى نوپۇز دابەستى كەردو، ئىمەنىش لەپىشتىو ھەو رىزبووين و ،
پىڭەمبەر خۆى رىزى كەردىن، وەنوپۇزمان بەكۆمەل لەپىشتىو ھەو دابەست،
ئەو جا دوو ركات نوپۇزى سوننەتى بۆمان كەردو، سەلەو دابەو.

ھەرمووى: ئەو جا پىڭەمبەرەو مەوانەكانى تەرمان گل دابەو ھەو، ئارەو ھەو
قىمەمان بۇ دروست كەردن. جالەخەلكى گەپرەك بەرەبەرە لە پىڭەمبەر (دروودى
خودەى لەسەر بىن) كۆبۈنەو ھاتن بۇخزمەتى، كوتيارى لەوان كوتى: ئەو ھەو بۇ مالىكى
كۆپى دوخەيشىن ديار نىە، دەبى لەكوئى بى وانەھاتوو ھەو خزمەتى
پىڭەمبەرەو ئامادەى ئەم كۆرە پىرۋە نەبوو؟ پىاوپىكىان وەلامى دابەو ھەو
كوتى: كورە! ئەو ناپاكە، دوو روو، ھەربەدەم موسولمانە، لەدەو ھەو رقى
لەخواو پىڭەمبەرى خودايە. پىڭەمبەرىش (دروودى خودەى لەسەر بىن) ھەرمووى: (نا،
وامەللى، ئەو ھەو بەبەرچا وەو ئاشكرا دەللى: (لاىلە الا اللە) مەبەستى لەكوتنى
ئەم وشە پىرۋە رەزەى خودايە! ھەرمووى: خودا پىڭەمبەرى خودا باشتى
دەزانن، ھەرمووى: بەلام ئىمە واهەست دەكەين كەبەدل لەگەل ناپاكەنەو،
بەدەمەش پاسى ئەوان دەكا. سەرورەش (رەزەى خوى لى بىن) ھەرمووى: (دەسا مالىك

شایه تمانی ساخ له بهر رمزای خودا هیناوهو، ههرکه سیکیش ساخ له بهر رمزای خودا بلی (لا اله الا الله: جگه له بهر و مردگاری پاک خوی تر نییه) خودا له قیامهتا له سر ناگری دۆزهخ حهرامی دهکا. (ت/۱/۲۷۸-۲-ز-۱۲۴-ژ-۷۵۳-ج-۴).

الله و شیکردنه وه:

ئه م بههرانه له م فهرموودهیه و مردهگیرین: بهر نوپزی کویر، دواکه و تن له نوپزی کۆمهل له بهر مه هانه ی رهوا، دیاریکردنی نوپزگا له ناو مال دا، پیرۆزی و مرگرتن له جیگه ی نوپزو خواپه رستی پیغه مبه ران و پیاوچاکان، نیشانه للا کردن، چوون بو خزمهتی پیاوچاکان کاتی دینی شوینی بکه ن، نوپزی سوننهت به پۆز به جه ماعت دروسته، واباشیشه دوو ركات بکری، دروسته بگوتری: مزگه وتی فیساره که س.

۲۶۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرْنَا كَنِيْسَةً رَأَيْتَهَا بِالْحَبْشَةِ فِيهَا تَصَاوِيرُ فَذَكَرْنَا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ أَوَّلِيكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ فَأَوَّلِيكَ شَرَّارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث: ۴۲۷ اطرافه في: ۴۳۴، ۱۳۴۳، ۳۵۷۳). (۲۲۳)

عائیشه (رمزای خوی لسن بن) فهرمووی: ئومموحه بپیبه و ئومموسه له مه، که ههردووکیان هاوسه ری پیغه مبه ر بوون - دروودی خودا له سر پیغه مبه رو رمزای خودا له هاوسه رو یارانی - له ولاتی حه به شه، له کاتی کۆج کردنیاندا بو ئه وی، کلیسایه کیان دیبوو، به ناوی مارییه، باسی ئه و په یکه رو وینانه بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بن) گپرایه وه، که له ناو ئه و کلپسایه دا دیبوویانن.

فهرمووی (دروودی خودی لسمربین): (ئەوانە هۆزیکن کاتێ بەندهیهکی باش، یاپیاوچاکێ لەناویاندا هەلەدەکهوێ، کەدەمرئ دەچن مزگەوت لەسەر گۆڕەکهی دروست دەکەن و ئەو وێنانە ی تیا دەکێشن، ئەم جوۆرە کەسانەیش ئەم جوۆرە رهوشته ناپهسهندهیان داهیناوه بهدتیرینی دروستکراوانی خودان، لەلای خودای مهزن لهپوژی قیامهتدا) (ت/۱/۳۶۶/۱ ز-۱۲۱ ژ-۷۳۵ ج-۴).

رافه وشیکردنهوه:

شیخی عهسقهلانی (سهلامی خوای لی بن) لهفهتحوول باریدا لهم جیگهیهدا دمفهرمووی: ئەم فهرموودهیه بهلگهیه لهسهرئهوه که لهپریارو حوکمه شه‌رعی یه‌کاندا بایه‌خ به‌شه‌رعه، نه‌ک به‌ئه‌قل و هۆش.

۲۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَنَزَلَ أَعْلَى الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهُمْ بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَأَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى بَنِي النَّجَّارِ فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ وَأَبُو بَكْرٍ رِدْفُهُ وَمَلَأَ بَنِي النَّجَّارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَلْقَى بِفَنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ حَيْثُ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ وَيُصَلِّيَ فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ وَأَلَّهُ أَمْرَ بَيْنَاءِ الْمَسْجِدِ فَأَرْسَلَ إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ فَقَالَ يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا قَالُوا لَا وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ فَقَالَ أَنَسٌ فَكَانَ فِيهِ مَا أَقُولُ لَكُمْ قُبُورُ الْمُشْرِكِينَ وَفِيهِ خَرِبٌ وَفِيهِ نَخْلٌ فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَنَبَشَتَتْ ثُمَّ بِالنَّخْبِ فَسَوَّيْتُ وَبِالنَّخْلِ فَقَطَعَ فَصَقُّوا النَّخْلَ قَبْلَةَ الْمَسْجِدِ وَجَعَلُوا عِضَادَتِيهِ الْحِجَارَةَ وَجَعَلُوا يَنْقُلُونَ الصَّخَرَ وَهُمْ يَرْتَجِزُونَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهُمْ وَهُوَ يَقُولُ:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْأَخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (۲۲۴)

ئەنەس (رەزى خۇاى لى بىن) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) كەكۆچى كىرد بۇ مەدىنە، لەپىشا لەعەوالى مەدىنە دابەزى، لەناو خىللىكا كەپپان دەگوتن: بەنى عەمرى كۆرى عەوف، لەناوينا چواردەشەو ماپەو، ئەوجا هەوالى نارد بۇ بەنى نەججارى خالوانى، كەهاتن هەموو شمشىرەكانيان كىردبوو شانيان، ئىستائىش ئەللى ئى ئەو دىمەنە لەبەرچاومە، كەچۆن پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) بەسوارىي وشترەكەى ژىرى بوو، بۇ زىدە رېز ئەبوبەكر لەپاشكۆپەو سوار بوو بوو، لەگەلئا بەرەو شارى مەدىنە دەرپۇشتن، تاگەيشتە ناوشار ئىشكى پىغەمبەريان لەناحەز دەگرت، كەگەيشتەنەجى پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) بارگەكەى لەحەوشەى ئەبوئەيوبا خست، وەلەپىش دروستكردنى مزگەوتەكەيدا لەكوپدا نوپۇزى لى دەبوو لەویدا نوپۇزى دەكرد، رى دەكەوت لەناو پەچەرانىشا نوپۇزى دەكرد، تالەپاشتر فەرمانى كىرد بەدروست كىردنى مزگەوت، جاناردى بەشوین كۆمەلەى بەنى نەججارد، كەهاتنە خزمەتى پى ئى فەرموون: (ئەى بەنى نەججارا! ئەم باخەى خۆتانم پى بفرۇشن و نرخەكەيم پى بلین؟) گوتيان: نەبەخودا بەفرۇشتن نايدەين، بەلام بەخۆپرايى پىشكەشى دەكەين بەخودا پىغەمبەرى خودا بەهاكەيمان هەر لەخودا دەوى، ئەنەس دىفەرموو: باپىتان بلیم كەچى تىدادبوو: چەند گۆپىكى بىتەرستان و چەند كەلاوہىەك و برى دارخورماى تىدادبوو، جا پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) فەرمانى دىمىرد گۆپى بىتەرستەكانيان هەلئەكاندو چالایى شوین گۆرەكانيان پىر كىردەو دارخورماكانيان برى و لەلای پووكەى مزگەوتەكەو رىزان كىردن و، هەردوولاشىپانى دىرگاگەشيان لەتاشەبەرد دروست كىرد، كاتى كەتلە بەردەكانيان دەگواستەو سۆزىان دەكردو پىغەمبەرىش لەگەلئان سۆزى دەكردو دىفەرموو:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَأَغْفِرْ لِلْأَصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

خیر ئەوخیزە سەبەى لەخوانە! پەحمەت لەئەنصار، لەکوچکارانە!

(ت/۲/۵۷۸/۱ ز-۲۲۳ ژ-۱۱۴۲ ج-۴ ت/۴/۲۱۶/۴).

۲۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (إِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي إِلَى بَعِيرِهِ وَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۴۳۰ طرفه في: ۵۰۷). (۲۲۵)

ئەبنوعومەر (پەزەى خوێبان لى بى) جارى وادەبوو و شترەكەى لەبەردەم خۆیدا رادەگرت و دەيکرد بەبەربەست، واتە: بەسوترەى نوێژ، ئەوجا لەناستی و شترەكەى بەرمو رووگە نوێژەكەى دەكرد، و مەدەيشى فەرموو: بۆخۆم پێغەمبەرم دیوه كەناوای كردوو! (ت/۴/۲۳۷/۱ ز-۶۷ ژ-۴۴۹ ج-۴).

۲۶۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (عَرِضْتُ عَلَى النَّارِ وَأَنَا أَصْلِي). (الحديث: ۴۳۱ طرفه في: ۲۹). (۲۲۶)

ئەنەسەى كورى مالیک (پەزەى خەوای لى بى) فەرمووی: سەرورەر (دروودی خەوای لەسەر بى) فەرمووی: (جاری ئەناو نوێژدا بووم كەخوای گەورە ناگری دۆزەخى پێنیشان دام).

رافە و شیکردنەوه:

لەفەتحوالباریدا نامازە بۆئەمە دەکا: كەبەئارمزوو لەناو نوێژدا رووکردنە ناگر باش نییە، بەلام لەبەرناچاری قەیناكا

۲۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا). (الحديث: ۴۳۲ طرفه في: ۱۱۸۷). (۲۲۷)

(۲۲۵) أخرجه مسلم منقطعاً (عينى / ۹۱/۸۲/۴) المترجم. = ۱۱۱۷.

(۲۲۶) أخرجه مسلم في فضائل النبي (عينى / ۹۲/۸۵/۴) المترجم.

۲۶۸- عَنْ عَائِشَةَ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا (لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طِفْقَ يَطْرُحُ خِمِصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَلْيَائِهِمْ مَسَاجِدَ يُحْذَرُ مَا صَنَعُوا). (الحديث: ۴۳۵ أطرافه في: ۱۳۳۰، ۱۳۹۰، ۳۴۵۳، ۴۴۴۱، ۴۴۴۳، ۵۸۱۵).

عائیشہ و ثینوعہ عباس (رمزای خویان لى بى) دمفهرموون: (کاتى فریشتهى گيانکیشان هات بو خزمهتى حهزرت (رمزى خوى لى بى) لهکاتى سهرمه مرگا، حهزرت (رمزى خوى لى بى) پۆپه شمینیکی گول گول دابوو به سهر روخسارى خویدا، ناوبه ناو که پۆپه شمینه که خهفه و تهنگه نهفه سی دهکرد، رووی خوی لادهدا، وهلهکاتى نهه سه خلهتى سهرمه مرگه دافهرمووی (دروودی خودی لهسر بى): (لهعنهتو نهفرینی خودا لهسهر جووله کهو گاور بى، که گوری پیغه مبه رهکانی خویان کردوو به مزگهوت).

پیغه مبه ره (دروودی خودی لهسر بى) بهم فهرمایشته هه ره شهی لهه کرداره ناپه سهندهیان دهکرد، نه بادا موسولمانانیش چاو لهوان بکهن و، هه مان تاوان بکهن و، گوری پیغه مبه ره بکهن به مزگهوت و، نوپژو په رستش تیدا بکهن و، بهر مبه ره له پاش روژگار یکی دوورو دریژ گۆره که خوشی بپه رستن: (ت/۳۶۷/۲: ش)

۲۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ وَلِيدَةَ كَانَتْ سَوْدَاءَ لِحَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ فَأَعْتَقَهَا فَكَانَتْ مَعَهُمْ قَالَتْ فَخَرَجَتْ صَبِيَّةً لَهُمْ عَلَيْهَا وَشَاخٌ أَحْمَرُ مِنْ سُورٍ قَالَتْ فَوَضَعْتُهُ أَوْ وَقَعَ مِنْهَا فَمَرَّتْ بِهِ حُدَيَّةٌ وَهُوَ مُلْقَى فَحَسِبْتُهُ لَحْمًا فَخَطَفْتُهُ قَالَتْ فَأَتَمَسُوهُ فَلَمْ يَجِدُوهُ قَالَتْ فَأَتَاهُمُونِي بِهِ قَالَتْ فَطَفِقُوا يُفْتَشُونَ حَتَّى فَتَشُوا قُبُلَهَا

قَالَتْ وَاللَّهِ إِنِّي لَقَائِمَةٌ مَعَهُمْ إِذْ مَرَّتِ الْحُدَيَّاءُ فَأَلْقَتْهُ قَالَتْ فَوَقَعَ بَيْنَهُمْ قَالَتْ فَقُلْتُ هَذَا الَّذِي أَتَاهُمُ مَوْنِي بِهِ زَعَمْتُمْ وَأَنَا مِنْهُ بَرِيَّةٌ وَهُوَ ذَا هُوَ قَالَتْ فَجَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْلَمَتْ قَالَتْ عَائِشَةُ فَكَانَ لَهَا خِبَاءٌ فِي الْمَسْجِدِ أَوْ حِفْشٍ قَالَتْ فَكَانَتْ تَأْتِينِي فَتَحَدِّثُ عِنْدِي قَالَتْ فَلَا تَجْلِسُ عِنْدِي مَجْلِسًا إِلَّا قَالَتْ:

وَيَوْمَ الْوُشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا أَلَا إِلَهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ أَلْجَانِي

قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لَهَا مَا سَأَلُكَ لَا تَقْعُدِينَ مَعِيَ مَقْعَدًا إِلَّا قُلْتُ هَذَا؟ قَالَتْ فَحَدَّثَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ: (الحديث: ۴۳۹ طرفه في: ۳۸۳۵).

عائشہ (ہرمزی خوی لہ بن) دہفہ رموی: ہوزیکی عہرب ہہوو، کھنیزیکی رہشیان ہہوو، کاتی نازادیان کرد ہر لہ گہ لیان مایہ وہ، کھنیزہ کہہ بوی گیرامہ وہ وتی: کچو لہ یہ کیان ہہوو، تازہ بووک بوو، دہچی بو کول و کانی، بہر مووریکی سووری کشتہک چہرمینی لہ خودابوو، دوو گورزہ بوو، دوو رہنگ بوو، بہ مرواری و کوڑہ کہ ہونرابوؤو، بہ سیرمہ لہ سہر تہختی چہرم لہ سہر شیوہی کہ مہرہو ہہ یاسہ دروست کرابوو، گوتی: جاکیزہ کہ بہر موورہ کہ لہ شوینی دادہنی، یاگوتی: لی ی دہ کہوئی، کو لارمی بہ دانراوی دہیبینی، لہ بہر سووری چہرمہ کہو سپیتی مرواری یہ کہ وادہزانی پارچہیی گوشت و بہزہ، پری پیادا دہکاو دہیفرینی.

گوتی: گہ لی بویگہ پان نہ یاندوزیہ وہ، گوتی: نیر منیان کرد بہدزو تومہ تی ناہہ قیان لہ بارمیہ وہ لہ مندا، و مدہستیان کرد بہ پشکنیم، وتی: تہ نانہت ناوگہ لیشیان پشکنیم! و ہناو شہرمیشم گہ پان بوی!

جاگوتی: منیش بہ کوئی دل لہ خودا پارامہ وہ کہ پاکی ی و بی تاوانی من ناشکرا بکا، نیر ہیشتا من لہ ناویاندا بہ پیوہ راوہ ستابووم کہ لہ پر لہ ولوہ کو لارہ کہ لہ ناسمانہ وہ ہات، بہر موورہ کہی فری دایہ نیوانی کو مہ لہ کہ یانہ وہ،

گوتی: جاگوتم: نهوا خودا پاکی و بی تاوانی ی منی دمربری و بوختان و شهلتاخه که ی نیوهی پووج کردهوه، نهومتا نه مه بهرمووره که تانه.

عائیشه فهرمووی: جا ژنه که هاته خزمه تی حه زرمه ت (مزی غوای لسی بی)، وه موسولمان بوو، عائیشه فهرمووی: نه م ژنه چاتوئیکی له ناو مزگهوتا هه بوو، ستاری تیادا ده کرد، یا فهرمووی: کولینیکی له ناو مزگهوتا هه بوو، عائیشه فهرمووی: گه لی جار دههات بولام و قسه ی بو ده کردم، هه موسووجاری که داده نیشته له لام ده یگوت:

وَيَوْمَ الْوِشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبِّنَا أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ الْجَانِي

رؤژه که هی بهرموور، س پری یه زدانی
رزگاری کاردم له گاورسانی

به په خشانیش واته: رؤژه که بهرموورو کولاره که یه کی که له رؤژه سهیره کانی په رومردگارمان، نوخه ی که پزگاری کردم له گاورسانی. منیش جاری پییم گوت: نه وه چیه له هه موسو کوریکا نه م هه لبهسته ده خوینیته وه؟ نیتر نه ویش نه م داستانیه ی بوم باس کرد.

راقه و شیکردنه وه:

نه م فهرموودیه به لگه یه له سه رنه وه مروقی بی جیگه و ریگه، ژن بی یان پیاو، دروسته بوی له ناو مزگهوتا ستار بگری، چ به شهو، چ به رپوژ، به مه رجی مه ترسی تووشبوونی نازاوه ی نه بی، به لگه ی نه وه یشه که نرای سته مبار با ببپروا (کافر) یش بی گیرا ده بی.

۲۷۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْتَ فَاطِمَةَ فَلَمْ يَجِدْ عَلَيْهَا فِي الْبَيْتِ فَقَالَ أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ قَالَتْ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَعَاضَنِي فَخَرَجَ فَلَمْ يَقُلْ عِنْدِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لِلْإِنْسَانِ انْظُرْ أَيْنَ هُوَ فَجَاءَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ شِقِّهِ وَأَصَابَهُ ثُرَابٌ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُهُ عَنْهُ وَيَقُولُ: (قُمْ أَبَا ثُرَابٍ، قُمْ أَبَا ثُرَابٍ). (الحديث: ۴۱ ۴ أطرافه في: ۳۷۰۷، ۶۲۰۴، ۶۲۸۰). (۲۲۸)

سه هلی کوری سه عد (رمزی خوی لن بر) فهرمووی: پیاوی له که سوکاری مهروان بوو به سه رکاری سهر شاری مه دینه ی نازدار، ناردی به شوینما گوتی: و مره جنیو به عه لی بده! گوتم: من شتی وانا که م. پی ی گوتم: که نه وه نا که ی بلی: له عنه ت و نه فرینی خودا له نه بوتوراب. گوتم: من هه له ی وانا که م، چوونکه هیج ناویکی عه لی وه کوو نه م ناوه ی له لای خو ش نه بوو، که به نه بوتوراب بانگیان ده کرد که یفخو ش ده بوو، جاپییان گوت: له بهر چی به عه لی ده لئین نه بوتوراب، واته: خو لاوی، فهرمووی: جاری پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) دهر و ا بو مائی فاطیمه ی کچی دهر وانی عه لی له ماله وه نییه، دمه رموئ: ناموزات کوا؟ فاطیمه ده لئ: شتی له نیوانماندا روی دا، توژی عاجزی که وته نیوانمان و له بهر نه وه چو وته دهر وه و چانی نیومرو ی له لای من نه کرد، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) به مروقی دمه رموئ: (ناده ی بزانه عه لی له کوئ یه؟) که دیته وه ده لئ: نه ی پیغه مبه ری خودا! عه لی له مزگه وت نووستوه، چه رمت (رمزی خوی لن بر) ده چی بو لای، دهر وانی و اراکشا وه و پو شا که که ی له لایا که وتو وه خو لاوی بو وه، جا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) به دهستی خو ی خو له که ی لی ده ته کی نی خو ش خو ش دمه رموئ: (هه لسه نه ی خو لاوی! هه لسه نه ی نه بوتوراب!) (ت/۵/۶۴/۵ تاج-۳ ز-۹ ژ-۳۲۹۲ ج-۴).

۲۷۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلْمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ). (الحديث: ۴۴۴، طرفه في: ۱۱۶۳). (۲۲۹)

نهبو قهتاده (همزای خوی لب بر) فهرمووی: سهروهر (دروودی خودی لهسر بر) فهرمووی: (ههرکاتی چوونه ناو مزگهوت، لهپیش نهوهدا کهدابنیشن دوو رکات نویژی دیاری مزگهوت بکهن). (ت/۱/۳۵۶/۵ ز-۱۸ ژ-۷۱۰ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

روونکردنهوهد: نهبو قهتادهی نهل سوله می (همزای خوی لب بر) ناسراوه بهشاسواری پیغه مبهری خودا (فارس رسول الله) سه دو حهفتا فهرموودهی له حهزرمتهوهد (دروودی خودی لهسر بر) گپراوختهوهد، سیازده فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه، نهبو قهتاده دمفهرموی: (لهپوژی غهزای ذی قهرردا، حهزرمته (همزای خوی لب بر) پپی فهرموو: (نهوهد چیه بهدهم و چاوتهوهد؟) گوتم: نهوهد زامی تیره بهرم کهوتووهد نهی پیغه مبهری خودا! فهرمووی (دروودی خودی لهسر بر): (ده وهره نزیکهوهد) منیش رویشتمه بهرده می، تفی پیروژی دا لهجیگهی تیره که، بپرای بپرای نهپلی داو نهکولایهوهد! لهپه نجاو چواری کوچیدا له مه دینه مرد، بیژراویشه: له (۳۸) دا مردووهد، عهلی نویژی مردوو لهسر کردوهد.

۲۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ الْمَسْجِدَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَبْنًى بِاللِّبْنِ وَسَقْفُهُ الْجَرِيدُ وَعُمْدُهُ خَشَبُ النَّخْلِ فَلَمْ يَزِدْ فِيهِ أَبُو بَكْرٍ شَيْئًا وَزَادَ فِيهِ عُمَرُ وَبَنَاهُ عَلَى بُنْيَانِهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللِّبْنِ وَالْجَرِيدِ وَأَعَادَ عُمْدَهُ خَشَبًا ثُمَّ غَيَّرَهُ عُثْمَانُ فَزَادَ فِيهِ زِيَادَةً كَثِيرَةً وَبَنَى جِدَارَهُ بِالْحِجَارَةِ الْمَنْقُوشَةِ وَالْقَصَصَةِ وَجَعَلَ عُمْدَهُ مِنْ حِجَارَةٍ مَنْقُوشَةٍ وَسَقْفَهُ بِالسَّاجِ). (الحديث ۴۴۶). (۲۳۰)

(۲۲۹) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين وقصرها باب: استحباب تحية المسجد برَكَعتين، رقم: ۱۶۵۱-۱۶۵۴.

(۲۳۰) أخرجه مسلم عن طريق مسلمة عن أبي نضرة عن أبي سعيد (فتح الباري/۱/۶۴۶/

رقم/۴۴۷) المترجم. = ۱۲۱۷ مسلم. مساجد. الشيخ شيجا.

ئىبنوعومەر (رەزى خۇاى لى بىن) فەر مووى: لەسەردەمى پېغەمبەر خۇيدا (دروودى خودى لەسەر بىن) مزگەوتەكەى مەدینە، كەناودارە بەمزگەوتى پېغەمبەر، بەخشتى كال دروست كرابوو، دارە پاكەى و پەردووەكەى پەلكە خورما بوو، كۆلەكەو دەستەك و نیرگەكانى لەدارخورما بوون، ئەبوبەكر لەماوہى جینشینی خۇیا هیچ دەستكاری نەكرد، بەلام عومەر (رەزى خۇاى لى بىن) دەستكاری كردو لەپانى و بەرزى لىی زیادكرد، بەلام ھەروە ك سەردەمى پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) دیوارەكەى بەخشتى كال و، دارمپا و پەردووەكەى لەدارخورماى تازە دانایەو، بەلام لەپاشا عوتمان (رەزى خۇاى لى بىن) لەكاتى جینشینی خۇى دا، دەستكارىیەكى چاكى كردو، زۆرشتى گۆزى و، گەلیكى لى پتر كرد، ئەوہ بوو دیوارەكەى بەبەردى نەخشاوو گەچ دروست كرد، وەلەباتى كۆلەكە پایەى بەبەردى نەقارى نەخشین دانا، وەبەدارى ساجیش بانەكەى دارمپاكرد. (ت/۱/۳۶۴ = ز- ۱۱۹ ژ- ۷۳۰ = ب/ د)

۲۷۳- عَنْ عِكْرِمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: قَالَ: (لِي ابْنُ عَبَّاسٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَلِابْنِهِ عَلِيٍّ الطَّلِقَ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ فَاسْمَعَا مِنْ حَدِيثِهِ فَأَنْطَلَقْنَا فَبِذَا هُوَ فِي حَائِطٍ يُصَلِّحُهُ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ فَاحْتَبَى ثُمَّ أَلْشَأَ يُحَدِّثُنَا حَتَّى أَتَى ذِكْرُ بِنَاءِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ كُنَّا نَحْمِلُ لَبَنَةً لَبَنَةً وَعَمَّارٌ لَبْنَتَيْنِ لَبْنَتَيْنِ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْفُضُ الثَّرَابَ عَنْهُ وَيَقُولُ وَيَحْ عَمَّارُ تَقَتَّلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَةُ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ وَيَدْعُوْنَهُ إِلَى النَّارِ قَالَ يَقُولُ عَمَّارٌ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ. (الحدیث: ۴۴۷ طرفه فی: ۲۸۱۲).

عیکریمە (رەحمەتى خۇاى لى بىن) فەر مووى: ئىبنوعەبباس (رەزى خۇدەیان لى بىن) بەھمن و بەعەلى كورى فەر موو: بېرۆن بو خزمەتى ئەبوسەعیدى خودرى (رەزى خۇاى لى بىن) گوئى لەفەر مووده بگرن، ئیمەیش چووین، كەچووینە خزمەتى لەناو رەزىكى خۇیا بوو، خەرىكى رېكخستنى بوو، كەئیمەى دى لەشپۆشەكەى ھەلگرت و

پېچای له خۆیه ووهو، بهرگی زانایانی پوښی، نه و جا دهستی کرد به گوتنی
 فهرمووده بۆمان، ههتا هاته سه رباسی دروستکردنی مزگه وتی پېغه مبهه
 له مه دینه، فهرمووی: ئیمه یهك خشت یهك خشتان هه لده گرت، به لام
 عه مامر گشت جاری دوو خشت دوو خشتی هه لده گرت، نه و منده شه وقی له سه ر
 ئیشه كه بوو، پېغه مبهه (دروودی خودای له سه ر بهی) له سه ر نه م حاله چاوی پی كه وت،
 به دهستی خوی ته پوتۆزه كه ی له سه رو له شی عه مامر دمه كاند، به وه نه و په ری
 رپزو رمزامه ندی به را به ری ده نواندو، مژده ی شه هید بوونی پی داو،
 فهرمووی: (هاوار له خۆم بۆ عه مامار! دهسته ی سته مكار ده یكوژن، عه مامار
 بانگیان ده كا بۆ قه بوولكردنی مایه ی به هه شت، دهسته ی سته مكاریش نه و
 بانگ ده كه ن بۆ سه ر كاری نا هه ق كه ده بی به هوی چوونه ناو ناگری دۆزه خ!)
 فهرمووی: عه ماماریش فهرمووی: په نا ده گرم به په نای خودا له توو شبوونی
 ناژاوه. (ت/۱۳۹/۵/۲ تاج- ۳ ز- ۲۹ ژ- ۳۴۱۲).

۲۷۴- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ حِينَ
 بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِيَّكُمْ أَكْثَرْتُمْ وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَّبِعِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي
 الْجَنَّةِ). (الحديث: ۴۵۰). (۲۳۱)

پیشه و عوتمان (رهزی خوی له بهی) له کاتی جینشینی خۆیدا ویستی مزگه وته که ی
 پېغه مبهه (دروودی خودای له سه ر بهی) گه وه بکا، خه لکه که یش پێیان ناخۆش بوو، بیزاری
 یان دهربري، ئیمامی عوتمان فهرمووی: نه مه کردتان به چی نه و منده له سه ری
 دهرپۆن، من خۆم له م لایه نه وه له ئیوه باشتی لی ده زانم، چونکه به گوئی خۆم
 له زاری پیرۆزی پېغه مبهه رم ژنه وت ده یفه رموو: (هه رکه سی مزگه وتی دروست

بکا، ساخ له بهر رمزای خودا، خودایش له قیامه تا، له پاداشی ئه وودا، له بهههشتا ته لاریکی بۆ دروست دهکا، له وینهی ئه و مزگه وته

رافه و شیکردنه وه:

واته: مزگه وته دروستکرا و دهکا تاگه ورمتر و باشتر بێ، ته لارمهگهیش باشتر ده بێ له بهههشتا

۲۷۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (مَرَّ رَجُلٌ فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ سِهَامٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْسِكْ بِنَصَالِهَا). (الحديث: ۵۱، ۷۰۷۳، ۷۰۷۴). (طرافه في: ۲۳۲)

جابیری کوری عهبدو لالا (رمزای خوی له بهر) فهرمووی: پیاوی له ناو مزگه وته وه تیپه پ بوو، پیغه مبهه (دروودی خودی له بهر) پیی فهرموو: (دهست بگره به نووکه کانیانه وه، باکه سی زامار نه کهن)

۲۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ مَرَّ فِي شَيْءٍ مِنْ مَسَاجِدِنَا أَوْ أَسْوَاقِنَا يَنْتَبِلْ فَلْيَأْخُذْ عَلَى نَصَالِهَا لَا يَغْفِرَ بِكَفِّهِ مُسْلِمًا). (الحديث: ۵۲، طرفه في: ۷۰۷۵). (۲۳۳)

ئوبوموسای نه شعهری (رمزای خوی له بهر) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودی له بهر) فهرمووی: (ئه گهر که سیك، تیرو شیرو نیزه و شتی وای پی بوو، وه چوو بۆ مزگه وت و بازاره کانه مان، بادهستی بگری به نووکه که یه وه، نه بادا موسولمانی زاماریکا). (ت/۱/۳۶۲/۱۹ ز- ۱۸ ژ- ۷۲۴ ج- ۴).

(۲۳۲) أخرجه مسلم في البر والصلة والأدب، باب: أمر من مر بسلام في مسجد، رقم: ۲۶۱۴ = ۶۶۰۴.

(۲۳۳) أخرجه مسلم في الادب (عينی/۴/۱۲/۲۱۶) المترجم. = ۶۶۰۷.

راقه و شیکردنه وه:

دیاره که چه کی نویش وەك تفهنگ و دەمانچه و شهستیر هه مان برپاری بۆ ههیه، مه بهست له دەست گرتن به نووکی شیرو تیره وه نموونه هیئانه وهیه بۆ رزگار بوونی مهردووم له زیانی ئەم چه کانه، دەنا مه بهست قهیدنییه، چونکه ئەگەر قهید بێ به غهیری دهستیپوه گرتن چاری نییه، که واته: رزگار بوونی مهردووم به دەمانچه و شتی وا به و دهیبی، که زامنه که ی داخه ی، یا خالی که ی له ته قه مه نی.

۲۷۷- عَنْ حَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ اسْتَشْهَدَ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَلَشُّدُّكَ اللَّهُ هَلْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَا حَسَّانُ أَجِبْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ أَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَعَمْ). (الحديث: ٤٥٣ طرفاه في: ٣٢١٢، ٦١٥٢). (٢٣٤)

ئه بوهور مهیره (همزی خوی لێ هێ) فهرمووی: هه سسانی کوری پابیتی ئەنصاری (همزی خوی لێ هێ) له ناو مزگه وته که ی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر هێ) هۆنراوه ی ده خوینده وه. عومهر (همزی خوی لێ هێ) له لایه وه ڤهت بوو، به گۆشه ی چاو خیسه یه کی لێ کردو لێی مؤڤبۆوه، نه ویش گوتی: من نابه جاییم نه کردووه، ئاله م شوینی حازیه دا هۆنراوه م تیا دا خویندۆته وه له و کاته دا پیاوی له تۆ باشتیش له وئ بووه، که پیغه مبهر بوو (دروودی خودای له سهر هێ) وه کاره که ی منی له لا په سه ند بوو، ئه و جا هه سسان رووی کرده من و فهرمووی: توخوا ئایا تۆبۆخۆت له پیغه مبهرت نه بیستوو ه که به من بفهرموئ: (ئه ی هه سسان! له جیات ی من تۆ به شیعر و مرام و بهر په رچی تانه وته شهری بیڤروا کان بدمه وه، خودایه! به گیانی پاک پشتیوانی بکه) واته: به هۆی جو برائیله وه یاری ده ی هه سسان بده له دانانی شیعر دا بۆ له سه ر کردنه وه ی پیغه مبهری خودا، ئایا تۆئه مهت له پیغه مبهر

بیستووه یانا؟ منیش گوتم: خودا ناگاداره که چۆن ده لئی وایه و قسه که ت راست و دروسته. (ت/۱/۱۹۰/۵/تاج-۳ ز-۵۷ ژ-۳۴۹۵ ج-۴). (رقم: الحدیث فی فتح الباری: ۴۵۳ - طرفاه فی: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲).

راڤه و شیکردنه وه:

حه سسان (همزی خوی لئ بئ) ناسراو به شاعیری پیڅه مبهری خودا، سه دو بیست سال ژیاوه شهستی له سه رده می نه زانیداو شهستی له سه رده می ئیسلامدا، له سالی په نجای کۆچیدا مردوو.

۲۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا عَلَى بَابِ حُجْرَتِي وَالْحَبَشَةُ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرُنِي بِرِدَائِهِ أَنْظُرُ إِلَى لَعِبِهِمْ فِي رِوَايَةٍ: يَلْعَبُونَ بِحُرَابِهِمْ). (الحدیث رقم: ۴۵۴ - أطرافه فی: ۴۵۵، ۹۵۰، ۹۸۸، ۲۹۰۶، ۳۵۲۹، ۳۹۳۱، ۵۱۹۰، ۵۲۳۶) (۲۳۵)

عائیشه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: کات روژی جهژن بوو، حبه شیه کان بهقه لځان و نیزه یاریان دمکرد، یاخۆم داوام له پیڅه مبهر (دروودی خودای له سه رده بئ) کرد، یاخوی فهرمووی: هه زده که ی ته ماشا بکه ی؟ منیش گوتم: به لئ، ئیتر منی له پشتی خۆیه وه وهستان و، چه ناگه م نایه سه رشانی و، روومه تم نابهر وومه تیه وه، جا هه زمرت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: ئه ی نه وه ی نه رفیده! خه ریکی یاری خۆتان بن، ئیتر منیش ته ماشام کرد، تاخۆم تاقه تم نه ما، هه زمرت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: ئیتر به سه ته؟ گوتم: به لئ، فهرمووی: (ده برۆ). له گێرانه وه یه کا: جارێکیان روژی جهژن بوو، روژه کانی مینابوو،

(۲۳۵) أخرجه مسلم في الصلاة العيدين، باب: الرخصة في اللعب الذي لامعصية فيه، رقم:

حەبەشییەکان هاتن بۆ مزگەوت، دەستیان کرد بەنێژەبازی. پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بانگی کردم و سەرم لەسەر شانی داناو، دەستم کرد بەتەماشای کردنی یاری یەكەیان، تاخۆم وازم هێنا، لەتەماشای کردنیان (ش/ن - ت/۱/۲۶۰ = ز - ۱۶۳ ژ- ۹۱۶ ج- ۴).

راقە و شیکردنەوه:

مەبەست لەنەهوی ئەر فیدە حەبەشییەکانە. لەم فەرموودە پێرۆزەدا زۆر مەبەستی گەرمی رهچاو دەکری، ئەگەر هەموو گێڕانەوه و طەریق و جودو ئەطرافەکانی بەوردی رهچاوبکری، دەبن بەدەروازەیی بۆ چارەسەری گەلی ئەکێشە گەورەکانی ئەم چاخە. وەك روانینی ژن و پیاو بۆیەكتری، لەسنووری ئەدەب و دەستوور و باوی دامەزرای ناو کۆمەڵەدا، وەك یاری و گەمەکردن و گۆزانی گوتن و دەنگی ئافەرت و رابواردنی رهوا - واتە: لەهوی موباح - و مۆسیقا و تەپڵ و دەف و یاری کردن لەناو مزگەوتدا ئەگەر کەسێ دەیهوی لەبارەدا ئەم بابەتە نەهه شتێکی دروست لەسونەت کۆ بکاتەوه بۆتەماشای فەتحوولباری و شەرحی نەههوی لەسەر صەحیحی موسلیم و شەرفاوی و عەینی و تاجوول ئوصول و قەسطەلانی بکا.

۲۷۹- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ تَقَاضِي ابْنِ أَبِي حَذَرٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي الْمَسْجِدِ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا حَتَّى كَشَفَ سَجْفَ حُجْرَتِهِ فَنَادَى يَا كَعْبُ قَالَ لَيْتَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعْ مِنْ دَيْنِكَ هَذَا وَأَوْمَأْ إِلَيْهِ أَيْ الشَّطْرَ قَالَ لَقَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُمْ فَأَقْضِهِ). (الحدیث ۴۵۷ - أطرافه فی: ۴۷۱، ۲۴۱۸، ۲۴۲۴، ۲۷۰۶، ۲۷۱۰).

کەعبی کوری مالیک (بەزێ خوی لێ بێ) فەرمووی: قەرزیکم لەسەر ئیبنوئەبو حەدرەد بوو لەناو مزگەوتدا داوایم لێ ی کردەوه بەهۆی ئەوهه دەنگمان

بهرزموه بوو، تارادهیه کی وا پیڅه مبهه (دروودی خودی له سره به) له ناو مالی خوځیه وه
گوځی له دهنګه دهنګمان بوو، جاته شریفی هاته دمره وه که بی بولامان، چوو
پهردهی دمرګای هوډه که ی خوځی کلاکردو بانګی کرد: (نه ی که عب) گوتم:
بهرموو نه ی پیڅه مبهه ری خودا! سهرم له پیتایه. بهرمووی: (نه وهنده
له قهرزه که ت دابشکینه) به نامازه تی گه یاند که له نیوه ی قهرزه که ی خوځ
بیی لی. که عب بهرمووی: بهرزم کرد: نه وا دام شکان نه ی پیڅه مبهه ری
خودا! جا به زرمته به نیبونونه بی به درده ی بهرموو: (دمتویش هه لسه برؤ
نه و نیوه که ی تری پی بدمره وه!).

شیکردنه وه:

که عب (همزی خوی له به) تافانه ی باوکی بوو، ناوداره به که عبی شاعیر، به کیکه له
شاعیره ناوداره کانی موسو لمانان له سهرده می پیڅه مبهه ردا، به کیکه له وسی
که سه ی که نه م نایه ته له باره میانه وه هاتووه: (وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا
ضاقت عليهم الأرض) تا کو تایی نایه ت، هه شتا بهرمووده ی گپراو مته وه، چوار
بهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، له کو تایی ته مه نیدا کوپر بوو بوو، به بدو لای
کوپری چاوسا غی بوو: (رياض الصالحين بهرگی به که م ل- ۳۴ ف- ۹ = ز- ۲ ز- ۲۱/۹- ج- ۲).

۲۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَسْوَدَ أَوْ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ
يَقُمُ الْمَسْجِدَ فَمَاتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْهُ فَقَالُوا مَاتَ قَالَ أَفَلَا
كُنْتُمْ أَذْنُتُمُونِي بِهِ ذُلُونِي عَلَى قَبْرِهِ أَوْ قَالَ قَبْرَهَا فَأَتَى قَبْرَهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا).
(الحديث ۴۵۸ - طرفاه في: ۱۳۳۷، ۴۶۰) (۲۳۶)

نہ بوہورمیرہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: پیاویکی رہش (یافہرمووی: ژنیکی رہش) مزگہوتی دہمائی، نہمری خودای کردو فہرمانی ہہقی بہجی ہینا، روژی پیغہمبہر (درووی خودای لمسر ہر) ہہوآلی پرسی، گوتیان: مردا فہرمووی: نہی نہدہبوو پیم بلین! گورہکہیم پی نشان بدن، نہوجا چوو بوہسر گوورہکہی و نویژی لہسہرکرد (ت/۱/۳۵۸ / ۱۰ ز-۱۸- ژ-۷۱۵ ج-۴ = ش/د)

۲۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا أُنْزِلَتْ الْآيَاتُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي الرَّبَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ حَرَّمَ تِجَارَةَ الْخَمْرِ). (الحديث ۴۵۹ - أطرافه في: ۲۰۸۴، ۲۲۲۶، ۴۵۴۰، ۴۵۴۱، ۴۵۴۳، ۴۵۴۲) (۲۳۷)

عائیشہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: کاتی نایہتہکانی سوورمتی بہقہرہ لہبارہی سووخوریہوہ ہاتن، کدہمفہرموون: (الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس) ہہتا (لا تظلمون ولا تظلمون) پیغہمبہر (درووی خودای لمسر ہر) ہاتہ دمردوہو ہات بو مزگہوت و لہوی نایہتہکانی بو خہلکہکہ خویندہوہ، ہریاری نارہوہوہوونی سوودی پی راگہیانندن، لہپاشتر بازارگانی بادو مہیشی نارہوہو کرد

۲۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ عَفْرِيَّتَا مِنَ الْجَنِّ تَقْلَتَا عَلَى الْبَارِحَةِ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا لَيَقْطَعَنَّ عَلَى الصَّلَاةِ فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُضْبِحُوا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلَّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَأَتَّبِعِيَ لِأَحَدٍ مِنْ بَغْدِي). (الحديث ۴۶۱ - أطرافه في: ۱۲۱۰، ۳۲۸۴، ۳۲۲۳، ۴۸۰۸) (۲۳۸)

(۲۳۷) أخرجه مسلم في المساقاة، تحريم بيع الخمر، رقم: ۵۸۰ = ۴۰۲۳.

(۲۳۸) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة باب جواز لعن الشيطان في الصلاة رقم:

ئەبۇھورەیرە (بەزەزى خەۋى لىس بەن) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بەن) فەرەمۇۋى: (دوئ شەو دىۋىكى جنۆكە لەپەر پەلامارى دام، يا وشەيەكى ئاۋاى فەرەمۇۋ، بۇ ئەۋە پەلامارى دام تاكوو نوۋزەكەم پى بېرى، بەلام لەسايەى خوداۋە دەستم لى ى گىربوو گرتەم، ويستم كەبى بەستمەۋە بەيەكى لەكۆلەكەكانى مزگەوتەۋە ھەتا بەيانى ھەمووتان سەيرى بىكەن، بەلام كەفەرمايشتەكەى سولەيمان پېغەمبەرى بىرام بىرەكەوتەۋە ئىتر خويپىم كرد، مەبەست ئەۋ فەرمايشتەى سولەيمانە كە دەفەرەمۇۋى: (رَبُّ هَبْ لِي مَلَكًا لَا يَتَّبِعُنِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي) واتە: ئەى پەرۋەردگارم! مۆلك و دەسەلات و سامانىكى وام پېبەخشە كەلەپاش من بۆكەسى تر دەست نەدات). (ت/۱/۳۶۰/۱۵ ز-۱۱۸ ژ-۷۲۰ ش).

۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَصِيبَ سَعْدٌ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فِي الْأَكْحَلِ فَضْرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ لِيَعُودَةَ مِنْ قَرِيبٍ فَلَمْ يَرُغَهُمْ وَفِي الْمَسْجِدِ خِيَمَةٌ مِنْ بَنِي غِفَارٍ إِلَّا الدَّمُ يَسِيلُ إِلَيْهِمْ فَقَالُوا يَا أَهْلَ الْخِيَمَةِ مَا هَذَا الَّذِي يَأْتِينَا مِنْ قَبْلِكُمْ فَبَإِذَا سَعْدٌ يَغْذُو جُرْحُهُ دَمًا فَمَاتَ فِيهَا). (الحديث ۴۶۳ - اطرافه في: ۲۸۱۳، ۳۹۰۱، ۴۱۱۷، ۴۱۲۲) (۲۳۹)

عائىشە (بەزەزى خەۋى لىس بەن) فەرەمۇۋى: لەغەزەى خەندەقا، سەعدى كورى موعاژ زامار بوو، ئىبنولعەرەقە ناۋى لەھۇزى قورەيش، تىرىكى دابوو لەشادەمارى بالى، كەبەعەرەبى پى دەللىن: (ئەككەل: عرق الحياه) بەكوردىش پى دەللىن: رەگى حەيات، يارەگى زيان، حەزەرت (بەزەزى خەۋى لىس بەن) لەناۋ مزگەوتەكەدا چاتۇللىكى بۆھەلدابوو، لەپەناۋە زوو زوو سەرى لى دەداۋ تەشريفى دەچوو بۆھەۋالپرسى ى، لەناۋ مزگەوتەكەدا چادىكى تىرش ھەبوو، ھى ھۇزى بەنى غىفار بوو ھەلىان دابوو بۇ روقىەى ئەنصارىيە كە دەستى پزىشكى ھەبوو زامارەكانى دەرمان دەكرد، جاكاتى بەنى غىفارىيەكان چۆراۋەگەى خويىيان

بینی هات بوناو چادره که ی خویان راجه نین و هاواریان لی هه نساو گوتیان: نه ری نه ی دانیش توانی ناو نه و چادره ی ته نیشتمان! نه م جوگه له خوینه جپی به له لای نیوه وه دی بولای نیمه؟ که ته ماشایان کرد وابرینه که ی سه عد ته قیوه و کفاره ی خوینی دی و چوراو که ی وه ک جوگه له پویوه، نیتر له ناو نه و چادره دا سه عد به و پیکانه شه هید بوو. (ت/٨/٢٢٠/١ تاج-٤ ز-٨٩ ژ-٦٠٧٠ + تاج-٣ ز-٤٥ ژ-٣٤٦٩).

٢٨٤- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (شَكَّوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي أَشْتَكِي قَالَ طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَلْتِ رَاكِبَةً فَطَفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ يَقْرَأُ بِالطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ). (الحدیث: ٤٦٤ أطرافه فی: ١٦١٩، ١٦٢٦، ١٦٣٣، ٤٨٥٣). (٢٤٠)

نوم سه له مه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فه رمووی: سکا لای حالم له لای چه زره ت (همزای خوی ل بن) کرد، که نه خو شم، فه رمووی (دروودی خودای له سه ر بن) (له پاش خه لکه که وه به سواری ته واف بکه، جامنیش وام کرد، له وکاته دا که من ته وافم ده کرد پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) له ته نیشتی که عبه وه نویژی ده کرد، سوره تی (والطور و کتاب مسطور) ی له ونویزه دا خویند). (ت/٢/١٨٤/٤ ز-٩٤ ژ-١٥٤٢ ل-١٩٩ چ-٤).

٢٨٥- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَا مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ وَمَعَهُمَا مِثْلُ الْمَصْبَاحَيْنِ يُضِيئَانِ بَيْنَ أَيْدِيهِمَا فَلَمَّا افْتَرَقَا صَارَ مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا وَاحِدٌ حَتَّى أَتَى أَهْلَهُ. (الحدیث ٤٦٥ - طرفاه فی: ٣٦٣٩، ٣٨٠٥)

نه نه س (همزای خوی ل بن) فه رمووی: دووپیا و له یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) شه وی له خزمه ت چه زره تدا ده بن، له مزگه وت چاوه روانی نویژی خه وتنان

رافه و شیکردنه وه:

(به ته و اتوور چه سپاوه، که کۆمه ئی فه قی ی برپا پیکراوی راست و دروست گپراویانه ته وه و فهرموویانه: شه ویکی زۆر تاریکی نه موسته چاوی تۆف کۆمه ئی فیرخواز بووین، له خزمهت شیخی پێشهوا زانای پایه بهرز حسان الدینی ئهل رههاویدا له سه ره دعومهت بووین، که دانهری کتیی (البحر) و چه ن دین کتیی ناوداری تره، له شاری عینتاب بووین، کاتی بلاوه مان ئی کرد، چه ند که سی و یستیان به چراوه له خزمهتیدا بچن ههتا بهردهرگا که ی، چونکه شه وه که ی زۆر تاریک و نوته که ده بی، به لام شیخ قه بوول ناگا، ئیتر نه وانیش ده گه رپنه وه، به لام دوا نه وان کۆمه ئی تر دوورو نزیک شوینی ده که ون، سویندیان له سه ره نه مه ده خوارد: که به چاوی خۆمان دوو پارچه نووری گه وره مان ده بین ی وه که فانووس وابوون، یه کیکیان له لای راستی مامۆستا وه و

ئەوێ تریان لەلای چەپییەو بوون، لەگەڵیدا دەرۆشتن، هەتا گەشتە بەردەرگاکی خۆیان، کەدەرگاکی کرایەو و شێخ رۆشتەو مائەو و دوو پارچە نوورەکی بەرزەو بوون و نەمان. گەڵی بەهرە تری گەرە گەرە لەم زاتەو، دەگیرنەو، سوپاس بۆخودا ئەم زاتە یەکیکە لەو مامۆستایێشەوایانە کەمن زانستم ئی وەرگرتوون. فەرماشتی مامۆستای عەینی تەواو).

بەندەیش بەم بۆنە گەرەوێوە ئەم بەهرەگەرەوێوە تاجول ئوصولتان عەرزی دەکەم، چونکە مەرج نییە کەخاوەن کەرەمەت هەر مەرۆف بێ، بەلکوو کتیب و درەخت و گیانلەبەرانی تریش بەهرەو کەرەمەتی سەیر سەیران ئی بینراو، (بڕوانە فەرموودە زمارە - ٢٦٩ و ١٩٢ و ١٥٩ و ٩٨، ١٠١ و ٤/٢٤٧/٢+). بەرگی سێیەمی تاجول ئوصول لەژێر چاپدا بوو، زۆر مەبەستم بوو کەبزانم لەچاپ دەرچووێ یان، شەوئ خۆم خەریک کرد، کەخەوتم گوتم: خودایە! خەوئ روون کەرەو نیشانەیی حال بێ لەم بارمەو ببینم، جا هەرئەو شەو لەخەوما پیاوێکی شیو شێرین جەلالەینیکی بەرگ زەردی داپییم، کاتئ خەبەرم بۆو وام هەست دەکرد جەلالەینیەکی بەراستی وابەدەستمەو، بەلام کەتەماشای دەستم کرد هیچم نەدی! دوایی هەرچەنم دەکرد سەرم لەم خەونە دەرئەو، لەدلی خۆما گوتم: پەییوێندی بەنیازەکی مەوێنیو خەوتمەو!

کەچی بۆجاری دووێ هەمان پیاو هاتەو خەووم لەگوفتوگۆیەکا ئەمەیی بۆ روون کردمەو: دانەری (جلالین) دووکیسن، ئیوێش دووکیسن: دانەرو وەرگیر، بەرگی سێ دەرچوو، واتە: سێ بەرگی تاج بەکوردی تەواو بوو، لەبەرئەو دانەرو وەرگیر یەکی (٢٠-سی) خێریان بۆ نووسراو، چونکە خێر یەکی بەدەیی، وشەیی (جلالین) بەحیسابی جومەل رەمزی ئەمەیی تیا یە لەسەر ئەم شیوێ: ج = ٣، ل = ٣٠، ١ = ١، ل = ٣٠، ی = ١٠، واتە: ٣٠ = ١٠ × ٣ = ج × ی = ل بۆدانەرو بەقەد ئەویش بۆ وەرگیر، واتە (ل) ئی بۆدانەرو (ل) ئی بۆ وەرگیر!

جاكاتى خەبەرم بۆۋە زۆرم بەلاۋە سەيربوو، لەدلى خۆم دا گوتم:
خۆھىشتا پىتى (ن) ماۋە، دەبى ئەم ھىماى چى بى؟ بۆجارى سىيەم پياۋەكە
ھاتەۋە خەوم بەر لە مەلابانگدان فەرموۋى: ن = خمسين = خمس × ى = ن =
۱۰×۵ = ۵۰ واتە: پەنجا خىرى تەۋاۋى تىرىش بۆدانەر نووسراۋە، چونكە ئەصلە
عەرەبى يەكەى بەپىنج بەرگ چاپ كراۋە!

يەك دوو رۆژى نەبرد بەرگى سىيەمى تاج دەرچوو، بەرگەكەى زەرد بوو،
ئومىد دەكەم سىجار دووبارە بوونەۋەى ئەم خەۋنە ھىماى بۆ تەۋاۋىۋى
تاج و رياض و تەجرىدى بوخارى. ئەمەى نووسىم پالڧتەى مەبەست بوو واللە
أعلم.

گەلى جار بەھرى گەورە گەورەم لەتاجول ئوصول دىۋە، ئەگەر تۆماريان
بەكەم دەبن بەپەراۋى. جارېكىش ماتۇرېكى موبەرىدەو ۋەتەرپەمپىكى
موبەرىدەو دوو تەلەفوونم پى بوو، لەپاش دەوام خستمنە ناو گونىيەكەو
خستمنە بەردەمى خۆم لەئوتومبىلېكى خەستەخانەداو رۆيشتەۋە بۆمال.
شوپىن مستشفى كركوك العسكرى بوو، كاتى گەيشتىنە دەرگى موستەشفا
تەماشام كرد ئوتۇمبىلەكان يەك لەدوايەك رىزبوون!

مەفرەزەي ئەمنى فەيلەقو ئەمنى نەخۆشخانەى سەربازى كەركوك
ئوتومبىل بەئوتومبىل، ۋەك بۆدەرزى بگىرپىن ئاۋا دەيانپىشكىنى، لەپىشمەۋە
خۆشپۇ ئامپرو موساعيدو دوكتۆرەكان بەرپىز ۋەستابوون يەكە يەكە دايان
دەبەزاندىن، ژىر كوشنەكانىش دەگەرپان، ئەۋسا دەيان گوت: تۆ بپۆ ئەۋسا
ئوتۇمبىللى تريان دەپىشكىنى، منىش ئاگام لەھىچ نەبوو جالەسايەقەكەم
پرسى: ئەمە چىيە؟ گوتى: تەلەفوون و موتوپرو ۋەتەرپەمپى موبەرىدەى
زۆرى نەخۆشخانە دزراۋە، ئەمە مەفرەزەى ئاسايشە لەناكاۋ ھاتوون، ھەتا
دەكە بدۆزەۋە!

بهراستی هه ناسهم سوار بوو، هه یای هه زار سائهم چوو، کێ بپروا دهکا که من ئهم شتانهم نه دزیوه، هه رچیش دزراوه به سه رمندا ساخ ده بیته وه، وهکی تریش من کوردم، بێ که سم، خه لکی به ناهه ق دهسته چه وهی خویان به سه رمانا دهسپن، دهوهره تره بیانوو به کیشیان هه بێ. یه ک سه رهات به دلما؛ (تاجول ئوصول راوبه خت) نه زیاده که م، که شهکی گرتمی وه ک که سی بجپینێ به گویم؛ مه ترسه خوا که ریمه!!

مقدم طبیب إخصائي باطنی/ غسان نوری أحمد له پێشمه وه بوو، دایان به زاندو زۆر به وردی ئوتومبیله که یان پشکنی هیچیان نه دۆزی یه وه.

سه ره که شته سه رم نه سنوولی ئهمنی فه یله ق فه رمانی دهرکرد؛ تفضل إنزل: فه رموو دابه زه! دهرگا که م کرده وه که دابه زم، مه سنوولی فه لهمی ته وه جیه سیاسی ناوی نه زههر بوو، جه عفهری بوو خه لکی به سه ره بوو، له ولاره وه ک له زهوی هه لقوئی په یدابوو، رووی کرده مه سنوولی ئاسایشی فه یله ق و پێ ی گوت؛ من و مقدم عزالدین ئهم سه یاره مه مان ته فته یش کردوه هیچی تیانییه بابروا، ئه و جا یه کسه ر رووی کرده من و گوتی: قوربان! فه رموو بپروا! منیش رویشتم و رزگارم بوو، له خودا به زیادی، خودا شایه تی حاله من بێ تاوان بووم، ئاگام له دزی و فزی نه بوو، به لام ئه گه ر ئه و شتانهم له ورژه دا پێ بگه رانیه خوشم دادگایی خوهم بکرایێ خوّم حوکم ده دا سوپاسی بێ پایان بۆ خودای میهرمان

٢٨٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي مَا يُبْكِي هَذَا الشَّيْخَ؟ إِنْ يَكُنْ اللَّهُ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْعَبْدَ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ لَا تَبْكُ إِنَّ أَمَنَ النَّاسِ عَلَيَّ

فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوهُ الْإِسْلَامُ وَمَوَدَّتُهُ لَا يَتَّقِينَ فِي الْمَسْجِدِ بَابٌ إِلَّا سُدَّ إِلَّا بَابُ أَبِي بَكْرٍ. (الحديث ٤٦٦ - طرفاه في: ٣٦٥٤، ٣٩٠٤). (٢٤١)

ئەبوسەعیدی خودری (پەزەیی خۆای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) وتاریکی دا بۆ یاران، فەرمووی: (خودا بەندەیهکی خۆیی کردووە بە سەرپشک: کە یالە جیهاندا بمانی، یا ئەوبەش و یارەیه هەلبگرێ کە لە لای خودا بۆی دانراوە، ئەوبەندەیهش ئەو بەش و بارەیهی هەلبژارد کە لە لای خودایە).

فەرمووی: جائەبەبەگر دەستی کرد بە گریان، ئێمە ئەم گریانە ی ئەومان بە لاوە سەیر بوو، تەنانەت من لە دلی خۆما گوتم: ئەم پیرە میردە بۆ دەگری لەبەر ئەوەی کە خودا بەندەیهکی کردووە بە سەرپشک لە نێوانی جیهان و لە نێوانی ئەو بەش و بارەیهی کەوا لە لای خودا، و بەندە کەیش بەش و بارە کە ی لای خودای هەلبژارد بێ، شتی وا گریانێ بۆچی یە؟

تۆمەز ئەوبەندەیهی کە کرابوو بە سەرپشک و خاترخۆکرا بوو لە نێوان ئەم جیهان و ئەو جیهاندا پێغەمبەر خۆی بوو (دروودی خودای لەسەر بێ) و ئەبەبەبەگر (پەزەیی خۆای لێ بێ) تێگەشتبوو، جا حەزەرت (دروودی خۆای لێ بێ) فەرمووی: (ئەو ئەبەبەبەگر! مەگری، بەراستی ئەبەبەبەگر لە هەموو پەڕیاوەتی بە سەر منەو هەیه چ بە گیان، چ بە سامان، ئەگەر من لە ئۆمەتەم کە سێکم بگرتایە بەدۆست بۆخۆم ئەبەبەبەگر دەگرت بە خەلیل و دۆست بۆخۆم، بەلام کە سێ لە ئۆمەتەم ناگرم بەدۆست و خەلیلی تایبەتی بۆ خۆم، چوونکە من خودا کردوومی بەدۆستی خۆی، بەلام لەگەڵ ئەمەیش دا هەتا بێتی بڕایەتی و دۆستایەتی ئایینی ئیسلام لە نێوانمانا پتەوو بەهێزە لە سایە خوادا) هەتائە و کاتە گەڵی لە هاورێیان دەرگای

مالیان له سهر مزگهوت هه بوو، جا پێغه مبههر (دروودی خودای له سهر بێ) لهم بارهیه وه
فهرمووی: (ههر دهرگایی له سهر مزگهوته دهبی بگیرێ، تهنیا دهرگای ماله که ی
نه بوبه کر نه بی!)

۲۸۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ غَاصِبٌ رَأْسُهُ بِخَرْقَةٍ فَقَعَدَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ أَمَنَ عَلَيَّ فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ مِنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ وَلَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا مِنَ النَّاسِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَلَكِنْ خُلَّةَ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ سُدُّوا عَنِّي كُلَّ خَوْخَةٍ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ غَيْرَ خَوْخَةِ أَبِي بَكْرٍ). (الحديث ٤٦٧ أطرافه في: ٣٦٦٥، ٣٦٥٧، ٦٧٣٨).

ئیبینوعه باس (پرمزای خویان لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبههر (دروودی خودای له سهر بێ)
له نه خۆشینی سه ره مه رگا، به پارچه یی به رۆ سه ری خۆیی پێچا بوو، له مان
دهرچوو هات بو مزگهوت، له سهر دوانگه (منبر) ه که دانیشته و سوپاس و
ستایشی خودای کردو نه و جا فهرمووی: (له پرستییدا نه بوبه کر له هه موو که سی
زیاتر چاکه و پیاو تهی به سه ر منه وه هه یه، چ به گیان، چ به سامان، گریمان من
که سیکم - له نه ته وه ی نیسلام - بگرتایه به دوستان (خه لیل) نه بوبه کری کوپی
نه بو قه حافه م هه لدمبژاردو نه وم ده کرد به دوستان گیانی به گیانی خۆم، به لام
له گه ل نه وه یشا له سایه ی خودا وه هه ر براهی نایینیمه وه هه م هاو پریمه، دیاره
که دوستانه تی ی نیسلام گه ل باشتره له هه موو جو ره دوستانه تییه کی تر، نه و
دهرگا به چکۆلانه ی که وان له سهر مزگهوت هه موویان بگرن، نابێ دهرگای
ماله کانتان له سهر مزگهوته که ی من به مینی تهنیا دهرگۆله که ی
نه بوبه کر نه بی). (ت/ ١/١١/٥ تاج- ٣ ز- ٣- ٢٢٣٤ ج- ٤).

۲۸۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ مَكَّةَ فَدَعَا عُثْمَانَ بْنَ طَلْحَةَ فَفَتَحَ الْبَابَ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَلَالَ

وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ ثُمَّ أَغْلَقَ الْبَابَ فَلَبِثَ فِيهِ سَاعَةً ثُمَّ خَرَجُوا قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَبَدَرْتُ فَسَأَلْتُ بِلَالًا فَقَالَ صَلَّى فِيهِ فَقُلْتُ فِي أَيِّ؟ قَالَ بَيْنَ الْأُسْطُوَانَتَيْنِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَذَهَبَ عَلَيَّ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى. (الحديث: ۴۶۸ طرفه في: ۳۹۷). (۲۴۲)

عبداللہ کوری عومہر (رمزی خوانہان لن بی) فہر مووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسمر بی) سائی نازادکردنی مہککہ، عثمانی کوری طہلحہی بانگکرد، کہ کلیلداری کہعبہ بوو، فہرمانی پی کرد عثمان دہرگاگہی کردہوہ نہوجا پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسمر بی) و بیلال و نوسامہی کوری زہیدو عثمانی کوری طہلحہ چوونہ ناوکابہوہ، نہوجا دہرگاگہ داخرا، تاویٰ لہناویدا مانہوہ، نہوجا ہاتنہ دہرہوہ، من گورج لہبیلالم پرسى: نایا پیغہ مبہر نویزی تیاکرد؟ فہر مووی: نا نویزی تیا کرد. گوتم: لہکوید؟ فہر مووی: لہنیوانی دوو کوٰلہ کہ یہمہنیہکاندا. ثیبونوعومہر دہیفہرموو: لہدہستم چوو لیٰ بپرسم چہند رکاتی تیادا کرد). (ت/۲۷۲/۲+۵ ز-۱۳۵ ژ-۱۷۱۸ ج-۴).

۲۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ مَا تَرَى فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ قَالَ مَثْنَى مَثْنَى فَإِذَا خَشِيَ الصُّبْحَ صَلَّى وَاحِدَةً فَأَوْتَرَتْ لَهُ مَا صَلَّى وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ وَثْرًا فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِهِ). (الحديث ۴۷۲ - اطرافه في: ۴۷۳، ۹۹۰، ۹۹۳، ۹۹۵، ۱۱۳۷) (۲۴۳)

دیسان عبداللہ کوری عومہر (رمزی خوانہان لن بی) فہر مووی: جاری پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسمر بی) لہسہردوانگہ بوو، وتاری دہدا، پیاویٰ لیٰ پرسى: قوربان! رات

(۲۴۲) أخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب دخول الكعبة للحاج وغيره رقم: ۱۳۲۹=۲۳۱۷.

(۲۴۳) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل مثنى مثنى والوتر

ركعة، رقم: ۷۴۹ - ۷۵۳=۱۷۴۵، ۱۷۴۷، ۱۷۴۶.

چُونَه لَه بَارَدی شَه وَنَوِیژ دِهَوَه؟ فَهَر مَووی: (وَاخِیْرَتَرَه شَه وَنَوِیژ دَوور کات دَوور کات بَکری، وَاتَه: لَه هَم مَوو دَوو رِکاتِیکَا سَلَو بَداتَه وَه، شَه وَنَوِیژ خَوین کَه ترسی نَه وَهی بَوِیْهَیدا بَوو کَه وَا خَه رِیکَه بَه یان بَدَا بایَه ک رِکات بَه تَه نَهَا بَکَا، نِیتر چَه نَدَهی شَه وَنَوِیژ کَر دَوو وَه نَه وَ تاقَه رِکاتَه دَمِیان کات بَه تَاک) نَافِیع دَه یَفَهَر مَوو: نِیبنو عَو مَهَر دَه یَفَهَر مَوو: یَه ک رِکاتَه کَهی وَه تر بَکَه ن بَه دَواترین نَوِیژی شَه وَتَان، چَوَنکَه پِیْغَه مَبَهَر (دَر وِدی خَوِدی لَه سَر بِن) بَه مَه فَهَر مَانی کَر دَوو وَه. (تاج: ۱/۴۹۷ ز ۱۸۲ ژ ۹۷۹ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

شیکردنَه وَه:

نَه مَه بَه لَگَهی نَه وَه یَه: کَه دَر وِستَه کَوِپَر گَر تَن وَ دَانِیشتَن وَ نَه لَقَه دَان لَه نَاو مَر گَه وَتَا، لَه خَزْمَت مَامُؤَسْتادا، بَو مَه بَه سَتی شِیکَر دَنَه وَه وَ فِیْرَبَوونی زَانِستی شَه رَعی، وَه ک دَه وِرو دَه رَس وَ یَا دَکَر دَنی خَوِداو خَوِیْنَدَنی قَوْرُئَان، بَه مَه رَجِی سَه رَنَه کِیشِی بَو سَه رِیْشِیَوَان لَه نَوِیژ کَه رَان.

۲۹۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى). (الْحَدِيث ۴۷۵ - طَرَفَاهُ فِي: ۵۹۶۹، ۶۲۸۷). (۲۴۴)

عَهْدِ وَلَلَای کَوِری زَه یَدی نَه نَصاری (رَمَزای خَوِی لَه بِن) فَهَر مَووی: بَه چَاوی خَوْم پِیْغَه مَبَهَر م دی، دَو وِردی خَوِدای لِی بِن، لَه نَاو مَر گَه وَتَا لَه سَهَر پِشت رَاکِشَابَوو، لَاقی نَابَوَوَه سَه رَلاقی. (ت: ۱/۳۵۹ ز ۱۲-۱۱۸ ژ ۷۱۷ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۲۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمِيعِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)

فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وَأَتَى الْمَسْجِدَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ خَطِيئَةٌ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْسِبُهُ وَتُصَلِّيُ يَغْنِي عَنْهُ الْمَلَائِكَةُ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ مَا لَمْ يُخْذِثْ فِيهِ). (الحديث: ۷۷؛ طرفه في: ۱۷۶). (۲۴۵)

ئەبۇھورەیرە (رەزى غۇلە لى بىن) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروى غولە لى بىن) فەرەمۇۋى: (نویزى كۆمەل)، كەبەجەماعەت دىيەن، بىست و پېنج جار پاداش و خىرى زۆرتەرە لەنویزى مالىھو وەبازار، كەمرۇق بەتەنيا خۇى دىكا ئەو دىش لەبەر ئەمەيە چونكە ھەركاتى يەككى لەئىو دەسنوئىزىكى جوان بشۇرى و بچى بۇ مزگەوت و لەوچوونەى تەنيا مەبەستى نوئىزى، ئەم بەھرە گەورەيەى بۆھەيە: ھەرھەنگاۋى دەنى خودا پلەيى پى ى بەرزى دەكاتەو، گوناھىكى پى ى لىى ھەل دەورەنى ھەتا دەچىتە ناومزگەوت ئەمە ھالىەتى، كاتىكىش كەدەچىتە مزگەوت نىتر والەناو نوئىزداو مانەو لەناو مزگەوتابەنوئىز دادەنرى بۇى، ھەتا نوئىز لەویدا گلى بداتەو، فرىشتەيش بۇى دەپارپنەو و خوش خوش دەلئىن: خودايە! لى ى خوش بە، خودايە! مېھرى لەگەل بنوئىنە، بەمەرچى لەوشوئىنەدا بى كەنوئىزەكەى تىاداكرەو، بەمەرچى ئەو دىش كەدەسنوئىزەكەى نەشكى). (ت/۱/۳۷۰ = ز-۱۲۲- ژ-۷۴۳- ج-۴ = ت ش/د/ت/ن).

۲۹۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ أَصَابِعُهُ). (الحديث ۴۸۱ - طرفاه في: ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸). (۲۴۶)

(۲۴۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: فضل الصلاة الجماعة ... رقم: ۱۴۷۸ - ۱۴۷۳، ۱۵۰۴-۶۴۹.

(۲۴۶) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم، رقم: ۲۵۸۵ -

نہ بومووسا (ہمزای خوی لب ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لمسر ہی) فہرمووی:
(موسولمان فہلایہ بؤ موسولمان، وەك چؤن چینی دیوار چنگ دەدەنەيەك،
موسولمانانیش لەگەڵ یەكترا دەبی ئاوابن) ئەوجا پیغہمبہر (دروودی خودای لمسر ہی)
بؤ روون کردنەوہی لیكچوونەكە پەنجەى ھەردوو دەستی خۆی تیك ئالان.
(ریاض الصالحین/ ۱/۲۶۰- ش).

۲۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى صَلَاتَيْ الْعِشِيِّ فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَقَامَ إِلَى خَشْبَةٍ مَعْرُوضَةٍ فِي الْمَسْجِدِ فَأَتَكَهَا عَلَيْهَا كَأَنَّهُ غَضَبَانُ وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَوَضَعَ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ عَلَى ظَهْرِ كَفِّهِ الْيُسْرَى وَخَرَجَتْ السَّرْعَاثُ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالُوا قَصُرَتِ الصَّلَاةُ وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ فِي يَدَيْهِ طَوْلٌ يَقَالَ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْسَيْتَ أَمْ قَصُرَتِ الصَّلَاةُ؟ قَالَ لَمْ أُنْسَ وَلَمْ تُقْصَرْ فَقَالَ أَكَمَا يَقُولُ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالُوا نَعَمْ فَتَقَدَّمَ فَصَلَّى مَا تَرَكَ ثُمَّ سَلَّمَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ۴۸۲- أطرافه في: ۷۱۴، ۷۱۵، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۶۰۵۱، ۷۲۵۰) (۲۴۷)

نەبوھورمیرە (ہمزای خوی لب ہی) فہرمووی: جارئ پیغہمبہر (دروودی خودای لمسر ہی)
بەرنوێژی نوێژی نیوہرۆ - یاعەسر- ی بؤ دەکردین، دوو رکاتی بۆمان کردو
سلاوی دایەوہ، تەختەيەك لەناو مزگەوتە ھەڵ سەپینرابوو، پیغہمبہر (دروودی
خودای لمسر ہی) ھەلسا پالئ دابەوتەختەيەوہ، وەك عاجزو زیزوابوو، دەستی راستی
نایە سەردەستی چەپی و پەنجەکانی تیك پەرانندو روومەتی لای راستی دانا

(۲۴۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: السهو في الصلاة والسجود له. رقم:

له سه رپشتی دهستی چه پی، و منه وانه ی به په له بوون له دمرگا کانی مزگه و ته وه
چوونه دمره وه، نو یژ که ره کانی تریش له بهر خو یانه وه گوتیان: نو یژ کورت
کرا و ته وه؟ نه بویه کرو عومهریش له ناو کومه نه ی نو یژ خو ی نه کانا بوون،
پر کی شیان نه کرد که له م باره یه وه قسه له گه ل حه ز رمتدا بکه ن، له ناو
کومه نه که دا پیاو هه بوو، هه ردو وده ستی که می در یژ بوون، له بهر نه وه پیان
ده گوت: ذولیه دهین (واته: ده ست در یژ که له) جائه و پیاو هه لسا عه رزی
حه ز رته ی کرد: قوربان! نه ی پیغه مبه ری خودا! نایا نو یژ کورت کرا و ته وه
یاتو له یادت نه بوو، که واهه یاتی چوار رکات دوور کاتت کرد؟ پیغه مبه ریش
(دروودی خودی له سر بهر) فهرمووی: نه م دوو شته هیچیان رووی نه داوه، نه من له بیرم
چوو وه نه نو یژیش کورت بو ته وه، نه ویش عه رزی کرد: با، نه ی پیغه مبه ری
خو! یه کی له م دوو شته روی داوه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سر بهر) رووی کرده
خه لکه که و فهرمووی: نایا شتی واه رووی داوه، وه ذولیه دهین ده لی وایه؟
گوتیان: به لی نه ی پیغه مبه ری خودا! قسه که ی ته واهه. نینجا پیغه مبه ر (دروودی
خودی له سر بهر) گه راپیه وه بو جیگه ی نو یژ ه که ی خو ی و، پی شکه و ته وه دوور کاتی
تری کردو به دانیش تنه وه (له پاش سلا و دانه وه) دوو کړنووشی هه له ی له سر
نه م شیوه یه برد: له پاش سلا و دانه وه ی دو م نه للا هونه کبه ری کردو
کورنووشیکی ناسایی برد، یان که می در یژ تر، نه و جا سه ری بهر ز کرده وه
نه للا هونه کبه ری کردو کورنووشیکی ناسایی تری برد، یان که می در یژ تر
له کوورنووشی ناسایی، دیسانه وه سه ری بهر ز کرده وه نه للا هونه کبه ری کردو
بو جاری سییم سلاوی دایه وه. (ت/۱/۳۲۶/۷/۸/۹/۱۰ ز ۱۰۹ ژ ۶۴۰ ج ۴).

۲۹۴ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي أَمَاكِنَ مِنَ الطَّرِيقِ
فَيُصَلِّي فِيهَا وَيُحَدِّثُ أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يُصَلِّي فِيهَا وَأَنَّ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمَكْنَةِ وَحَدَّثَنِي نَافِعٌ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمَكْنَةِ).
(الحديث ۴۸۳ - أطرافه في: ۱۵۳۵، ۲۳۳۶، ۷۳۴۵).

گهلی جارعهد وئلاي كوري عومهر (دزمي خوي لسټ بڼه) له پيگه وېاننه كاني
دهور و بهري مه دينه، بۇ نويز كړدن منهى نهو شوپنانه دى ده كړد كه پيغه مېه
(درودى خودى لسمې بڼه) نويزى تيا كړدوون، نه وېش له و شوپنانه دا نويزى ده كړد،
وه نه وه دى ده گپړا يه وه: كه به خوودى خوى پيغه مېه دى ديوه له و جيا گيانه دا
نويزى كړدووه.

۲۹۵- عَنْ نَافِعٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)
(أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْزِلُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ حِينَ يَعْتَمِرُ
وَفِي حَجَّتِهِ حِينَ حَجَّ تَحْتَ سَمُرَةٍ فِي مَوْضِعِ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ وَكَانَ إِذَا
رَجَعَ مِنْ غَزْوٍ كَانَ فِي تِلْكَ الطَّرِيقِ أَوْ حَجَّ أَوْ عُمَرَةَ هَبَطَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ فَإِذَا ظَهَرَ
مِنْ بَطْنٍ وَادٍ أَلَاخَ بِالْبَطْحَاءِ النَّبِيِّ عَلَى شَفِيرِ الْوَادِي الشَّرْقِيَّةِ فَعَرَّسَ ثُمَّ حَتَّى يُصْبِحَ
لَيْسَ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِحِجَارَةِ وَلَا عَلَى الْأَكْمَةِ النَّبِيِّ عَلَيْهَا الْمَسْجِدُ كَانَ ثُمَّ
خَلِيجُ يُصَلِّي عَبْدُ اللَّهِ عِنْدَهُ فِي بَطْنِهِ كُتِبَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ
يُصَلِّي فَدَحَا السَّيْلُ فِيهِ بِالْبَطْحَاءِ حَتَّى دَفَنَ ذَلِكَ الْمَكَانَ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي
فِيهِ). (٢٤٨) (الحديث ٤٨٤ - أطرافه في: ١٥٣٢، ١٥٣٣، ١٧٩٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى حَيْثُ
الْمَسْجِدُ الصَّغِيرُ الَّذِي دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِشَرْفِ الرُّوحَاءِ وَقَدْ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَعْلَمُ
الْمَكَانَ الَّذِي صَلَّى فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ثُمَّ عَنْ يَمِينِكَ حِينَ تَقُومُ
فِي الْمَسْجِدِ تُصَلِّي وَذَلِكَ الْمَسْجِدُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ الَّتِي تَذْهَبُ إِلَى مَكَّةَ
بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَسْجِدِ الْأَكْبَرِ رَمِيَّةً بِحَجَرٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ). (٤٨٥ رقم الحديث في فتح
الباري).

وَأَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُصَلِّي إِلَى الْعِرْقِ الَّذِي عِنْدَ مُنْصَرَفِ الرُّوحَاءِ وَذَلِكَ الْعِرْقُ
الْتِهَاءُ طَرَفُهُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمُنْصَرَفِ وَأَنَّ

ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ وَقَدْ ابْتَنَيْتُمْ مَسْجِدَ فَلَمْ يَكُنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُصَلِّي فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ كَانَ يَتْرُكُهُ عَنْ يَسَارِهِ وَوَرَاءَهُ وَيُصَلِّي أَمَامَهُ إِلَى الْعِرْقِ نَفْسِهِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الرُّوحَاءِ فَلَا يُصَلِّي الظُّهْرَ حَتَّى يَأْتِيَ ذَلِكَ الْمَكَانَ فَيُصَلِّي فِيهِ الظُّهْرَ وَإِذَا أَقْبَلَ مِنْ مَكَّةَ فَإِنْ مَرَّ بِهِ قَبْلَ الصُّبْحِ بِسَاعَةٍ أَوْ مِنْ آخِرِ السَّحْرِ عَرَّسَ حَتَّى يُصَلِّيَ بِهَا الصُّبْحَ). (٤٨٦ رقم الحديث في فتح الباري)

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ تَحْتَ سَرْحَةٍ ضَخْمَةٍ دُونَ الرُّوَيْثَةِ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ وَوَجَاهِ الطَّرِيقِ فِي مَكَانٍ بَطْحٍ سَهْلٍ حَتَّى يُفْضِيَ مِنْ أَكْمَةِ دُوَيْنَ بَرِيدِ الرُّوَيْثَةِ بِمِيلَيْنِ وَقَدْ انْكَسَرَ أَغْلَاهَا فَالْتَمَسَ فِي جَوْفِهَا وَهِيَ قَائِمَةٌ عَلَى سَاقٍ وَفِي سَاقِهَا كُتُبٌ كَثِيرَةٌ). (٤٨٧ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى فِي طَرَفِ ثَلَاثَةِ مِنْ وَرَاءِ الْعُرْجِ وَأَلَّتْ ذَاهِبَ إِلَى هَضْبَةٍ عِنْدَ ذَلِكَ الْمَسْجِدِ قَبْرَانِ أَوْ ثَلَاثَةِ عَلَى الْقُبُورِ رَضَمٌ مِنْ حِجَارَةٍ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ عِنْدَ سَلَمَاتِ الطَّرِيقِ بَيْنَ أُولَئِكَ السَّلَمَاتِ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الْعُرْجِ بَعْدَ أَنْ تَمِيلَ الشَّمْسُ بِالْهَاجِرَةِ فَيُصَلِّي الظُّهْرَ فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ). (٤٨٨ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ عِنْدَ سَرَاحَاتٍ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ فِي مَسِيلٍ دُونَ هَرَشَى ذَلِكَ الْمَسِيلِ لَأَصِقَ بِكَرَاعِ هَرَشَى يَتَنَّهُ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ قَرِيبٌ مِنْ غُلُوقِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي إِلَى سَرْحَةٍ هِيَ أَقْرَبُ السَّرْحَاتِ إِلَى الطَّرِيقِ وَهِيَ أَطْوَلُهُنَّ). (٤٨٩ رقم الحديث في فتح الباري/ طرفاه في: ١٧٦٧، ١٧٦٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ فِي الْمَسِيلِ الَّذِي فِي أَدْنَى مَرِّ الظُّهْرَانِ قَبْلَ الْمَدِينَةِ حِينَ يَهْبِطُ مِنَ الصُّفْرَاوَاتِ يَنْزِلُ فِي بَطْنِ ذَلِكَ الْمَسِيلِ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ وَأَلَّتْ ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ لَيْسَ بَيْنَ مَنْزِلِ رَسُولِ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ إِلَّا رَمِيَةً بِحَجَرٍ. (٤٩٠ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ بِذِي طَوًى وَيَبِيتُ حَتَّى يُصْبِحَ يُصَلِّي الصُّبْحَ حِينَ يَقْدُمُ مَكَّةَ وَمُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ وَلَكِنْ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ). (٤٩١ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اسْتَقْبَلَ فَرَضَتِي الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَبَلِ الطَّوِيلِ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَجَعَلَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ يَسَارَ الْمَسْجِدَ بِطَرَفِ الْأَكْمَةِ وَمُصَلَّى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْفَلَ مِنْهُ عَلَى الْأَكْمَةِ السُّودَاءِ تَدْعُ مِنَ الْأَكْمَةِ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ أَوْ نَحْوَهَا ثُمَّ تُصَلِّي مُسْتَقْبِلَ الْفُرْصَتَيْنِ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ). (٤٩٢ - رقم الحديث في فتح الباري).

نافیع (رمزی خوائی لی بی) فہر مووی: عہد وئلائی کو ری عومہر (پہزای خوائیان لی بی) ہہ وائی پیدام: پیغہ مبہر (درویدی خودای لسمہر بی) کاتی دہچوو بو عہمرہ، کدہدگہ یشتہ ذولحہ لیفہ، کدہچوار میل لہمہ دینہ وہ دوورہ، کدہ نیستا پیی دہگوتری بیر عہلی، لہوئی لہژولحہ لیفہ دادہ بہزی و لای دہدا بو وچان گرتن، لہحہ جی مالآواییشدا لہوئی دابہزی، لہژیردارموغہ یلا نیکالای دہدا، لہشوینی نہو مزگہوتہدا بوو کدہوا لہژولحہ لیفہ.

جاران دہستووری پیغہ مبہر (درویدی خودای لسمہر بی) وابوو کدہلہو پیگہ وہ، لہغہزا، یالہحہج، یالہعہمرہ، دہگہراپہ وہ بوئمہ دینہ، لہناو شیوی عہقیقہ وہ دادہ بہری، کدہلہناو شیوہ کدہ مردہچوو لای دہدا، ولآخہ کدہی لہوزیخہ لآنہ پان و بہرینہ دا ییخ دہدا، کدہدہکدہ ویتہ سہرقہ راخی شیوہ کدہ، لہخورہ لآتی کدہوانہی شیوہ کدہ وہ، نہووزیخہ لآنہ ناودارہ بہ بہطحای ذولحہ لیفہ، نالہویدا وچانی دہگرت و ہہتا بہیانی لی دہدا لہوئی دہمایہ وہ، لہلای نہو نہو مزگہوتہدا

نا کەوا لەسەر گەردە بەردینەکە، وە لەسەر ئەو تەپۆلکە یەش نا
کە مزگەوتێکی وابەسەرەو، لەوێدا دەرەیی هەبوو عەبدوللای کۆری عومەر
(پەزای خوێنان لێ بێ) لەناو ئەو دەرەیدە نوێژی دەکرد، لەناو ئەو دەرەیدە چەند
تەپۆلکە لێ هەبوو، جاران پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەوێدا نوێژی دەکرد،
بەلام بەرەبەرە لافاو پالێ نا بەزیخ و ملی زیخەلانی کەو، لەقورولیتە ی بەطحا
کە ناو ئەو دەرەیدە پڕکردەو، ئەو شوپنە ی کە عەبدوللای بۆ پڕۆزی نوێژی
تیادا دەکرد لەو چەوو قورولیتە دایبۆشی.

دیسان نافیع (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: وە عەبدوللای کۆری عومەر (پەزای
خوێنان لێ بێ) گێڕایە وەبۆم: کە پێغەمبەر سەرورەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەوێدا
نوێژی دەکرد کە مزگەوتە بچکۆلەکی لێ، کەوا لەنزیکی مزگەوتە ناونجی
یەکەو، کەوا لەسەر ئەو بەرزای یە ی کە دەرپانی بەسەر گوندی رەوحادا،
رەوحاو دوورۆز - کە دەکاتە سی و شەش میل - لەمەدینەو دوورە، عەبدوللای
(پەزای خۆی لێ بێ) ئەو شوپنە ی دەرانی کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژی لێ کردبوو،
ئاوا نیشانە ی ئەو جێگە یە هەڵدەدا: کاتی لەمەدینەو دەچیت بۆ مەککە،
لەوێ لەلای راستەو کاتی لەناو مزگەوتە کە رادەووستیت نوێژ دەکە ی،
مزگەوتە ناونجی یە کە دەکەوێتە سەر قەراخی لای راستی پێگە کە،
کە لەمەدینەو بچیت بۆ مەککە، بەردەهاوێژی، یادەوری بەردەهاوێژی
لە مزگەوتە گەورە کەو دوورە!

وە ئێبوعومەر لەپال ئەو یالەیشدا نوێژی دەکرد، کەوا لەلای کۆتایی
رەوحادا، کە ناودارە بەیالی (عرق الظبية) کلکە ی ئەم یالە کۆتایی دێ، لەسەر
قەراخی پێگە کە، لەنزیکی ئەو مزگەوتەو کەوا لەنیوانی یالە کەو کۆتایی
رەوحادا، کە لەمەدینەو بچێ بۆ مەککە. ئالەوێدا مزگەوتێ دروست کرابوو،
عەبدوللای لەو مزگەوتەدا نوێژی نەدەکرد، بەلکۆ ئەو مزگەوتە ی بەجێ
دەهێشتو لەلای چەپ یەو دەیخستە پشت خۆی و لەبەر دەم مزگەوتە کەو

بهره و خودی یائی عیر قول زه بیه نویژی دهکرد، وه جاران عه بدوللای کوری عومهر سهر له به یانیان لهره حائه وه بهره مه ککه دهکته پرئ، نویژی نیومرپوی نه دهکرد، تا دهاته نه وشوینه وه لهوئ نویژی نیومرپوی دهکرد به لام نه گهر له مه ککه وه بهاتایه ته وه، ومبه تاوئ له پیش به یانا بگه یشتایه ته نهوئ، یا له بهره به یانا بگه یشتایه ته نهوئ لهوئ لای ددها، هه تا نویژی به یانی لی دهکرد.

وه نافع فهرمووی: ومعه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له ژیر شیخه ئیکی گه وردها، له نزیك گوندی روومیشه وه لای لای ددها، له لای راستی رینگه که وه ریک له بهره ر پینگه که، له شوینیکی دهستانی ته ختانی پان و پوردا داده به زی، لهو ته پۆلکه وه سهری هه لدها که دوو میل دووره لهو جینگه یه وه که به ریدی روومیشه ی لی داده به زی. نهو ته پۆلکه له یش لووتکه ی شکاومه وه نووشتاومه وه ناوخوی، له بهره نه وه ریک وهك خانوو له سهر دیوار ناوا قنج راوستاوه، نهك وهك گرد له بنه وه پان و له سهر وه تهسك بی، له بنیدا کۆمه لی تهپکه لی زوری لی بوو.

دیسان نافع (همزی خوی لی بی) فهرمووی: ومعه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له دامینی تافگهی نویژی دهکرد، له پشت عه رجه وه، که به ره و یائی برپوی، له لای نهو مزگه وته دوو گۆر یاسی گۆر هیه، گۆره کان کۆمه له به ر دیان واله سهر، وان له لای راستی رینگه که وه، له لای تاویره کانی سهر رینگه که دان، له ناو نهو تاویره وه عه بدوللا له پاش قرچه ی نیومرپو که خۆر لارده بووه له عه رجه وه دهجووبو نهو مزگه وته و نویژی نیومرپوی لهوئ دهکرد.

دیسان (رهحمتی خوی لی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (همزی خوی لی بی) نه م فهرموو دمییه ی گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له لای کۆمه لی شیخه لا، له چه پی رینگه که وه، له ناومرپۆگه یه کی لافاوا، له نزیك مله ی هه رشاوه، لای دا بو وچان، نهو ناومرپۆگه یه لکاوه به دامینی لاپالی هه رشاوه، له نیوانی

ئەو و پڻ ڳهه ڪه ڏا نزیکه ی تیر هه اوڻیڙی دمبی، وهه عبداللای رووهو شیخه لئی
لهو شیخه لانه نویڙی دهکرد، که نزیکترین شیخه لئی بوو لهو شیخه لانه ی
که له پڻ ڳهه که وه نزیك بوون، وه له گشت شیخه له کانی تریش دریڙتر بوو.

دیسان نافع (پرمزای خوئی لئ بی) فهرمووی: عهبدوللای کوری عومهر (پرمزای
خوایان لئ بی) ئەم فهرموودهیه ی پئی گوتم: که پیڻغه مبهەر (دروودی خوئی لهسەر بی)
جاران له وئاوه پڻ ڳه ی لافاوه ڏا دابهه زی کهوا له خوارووی مه پوظه هرا نه وه،
له ناستی مه دینه، له ویڏا که به رهو شیوه زمرده کان دابهه پڻت له ناو ئەو
ئاو پڻ ڳه یه ڏا دابهه زیت، کهوا له لای چه پی پڻ ڳه که وه، که به رهو مه که
برویت، جیگه ی دابهه زینه که ی پیڻغه مبهەر (دروودی خوئی لهسەر بی) به رده هه اوڻیڙی
له پڻ ڳه که وه دووره.

دیسان نافع (پرمزای خوئی لئ بی) فهرمووی: عهبدوللای کوری عومهر (پرمزای
خوایان لئ بی) ئەم فهرموودهیه ی گپراوه ته وه بۆم که جاران پیڻغه مبهەر (دروودی
خوئی لهسەر بی) له ذیطه وا دابهه زی، وه شهو له وی دهمایه وه تابه یانی، و منویڙی
به یانی له وی دهکرد، ئەهوجا دمرویشته ناو مه که وه، نویڙگا که ی پیڻغه مبهەر
(دروودی خوئی لهسەر بی) له ذی طه وا، لهسەر ته پۆلکه یه کی گه وره بوو، له ناو ئەو
مزگه وته ڏا نا که ئیستا له وی دروست کراوه، به لام له خوار ئەه وه وه لهسەر
گردیکی گه وره.

دیسان نافع (پرمزای خوئی لئ بی) فهرمووی: عهبدوللای کوری عومهر گپرایه وه بۆم:
که پیڻغه مبهەر (دروودی خوئی لهسەر بی) رووی کرده سه رکهل، که پڻ ڳه که لهسەر
شاخه که به به ینیدا دمروا، ئەو شاخه ی که ده که وته نیوانی پیڻغه مبهرو نیوانی
شاخه دریڙه که ی لای که عبه وه، ئەو مزگه وته ی که ئیستا له وی دروست کراوه
دهیخته لای چه پی مزگه وته که وه که له ناخری کرده که وه بوو، نویڙگا که ی
پیڻغه مبهەر (دروودی خوئی لهسەر بی) له خواریه وه بوو، لهسەر کرده ره شه که، ده که ز

یالهدهوری دهگهز لهوگرده بهجی بهیڵه، ئهوجا رووبکه ره سه رکه له که له سه ره
کیوه که و نوێز بکه، کیوه که له م کاته دا ده که و یته نیوانی توو نیوانی که عبه وه.

راشه و شیکردنه وه:

بۆ تیگه یشتنی ته واو له م چه ند فه رمووده یه پێویست به نه خشه یه کی ئه م
رێگه وبانانه هه یه، شیخی عه سقه لانی له فه تحولباریدا ده فه رموی: (له م
سه رده مه ی ئیمه دا له م مزگه وتانه ته نیا دوو مزگه وته که ی ذولحوله یفه و
مزگه وته کانی ره وحاء ده زانرین و به س) وه هه روا ده فه رموی: (پوخته ی ئه م
فه رموودانه به لگه ی ئه وه یه: که ئیبنوعومه ر خو ی پیرۆز ده کرد له پیت و فه ری
ئهو شوینه پیرۆزانه.. سوودی زانی نی ئه م جیگایانه یش ئه وه یه که به غه وی
ده فه رموی: هه ر مزگه وتی سا خ ببیته وه که پێغه مبه ر (درووی خودای له سه ر به ت) نوێزی
تیادا کردووه، ئه گه ر که سی ئاه و نه زربکا که نوێزی تیادا بکا، نه زره که ی
داده مه زری و له سه ری هته ی که جی به جی ی بکا، هه روه ک چۆن که سی نه زربکا
که نوێز له مه سه جیدولحه راما، یاله مزگه وته که ی پێغه مبه ر هه ردا،
یاله مه سه جیدولنه قصادا بکا ئاوا.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) باسه کانی به ره به ست (سوتره) ی نوێز که ر

(أبواب ستره المصلی)

۲۹۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ أَمَرَ بِالْحَرَبَةِ فُتَوَضَّعُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا وَالنَّاسُ وَرَاءَهُ
وَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ فَمِنْ ثَمَّ اتَّخَذَهَا الْأَمْرَاءُ). (الحدیث ۴۹۴ - أطرافه فی:
۴۹۸، ۹۷۲، ۹۷۳) (۲۴۹)

ثیبونوعومهر (رمزی خواہان لہ بی) فہرمووی: دستووری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی)

وابوو، لہرؤژی جہژنا، کەلەشار دمردهچوون و دەچوون بۆ نوێژگا کە
لەدمروەدی شار، بۆ کردنی نوێژی جەژن، فەرمانی بەنۆکەرەکە دی دەکرد،
نیزەمیەکی ھەڵدەگرتو، لەبەردەم پیغەمبەرەو دەپۆشت، تادەگەشتنە
نوێژگا کە، لەوێ لەبەردەم پیغەمبەرەو نیزەمەکی دادەچەقاند، ئیتر پیغەمبەر
(دروودی خودی لہسر بی) بەرەو ئەو نیزەمیە نوێژی دەکرد، خەڵکە کەیش لەپشتیەو
بەجەماعەت نوێژیان دەکرد، ئەم نیزەداچەقاندەنی لەلەسەفەریشدا دەکرد،
لەشوینی کەدیواری ئی نەبووایە بۆ کردنی بەبەرەست، جائەم کارە
پیغەمبەر (دروودی خودی لہسر بی) سەرچاوەی ئەو دستوورو باوەمیە کەفەرمانەر واکان
کردوینە بەیاسا لەجەژن و ئەمانەدا کەسێ نیزەمی ھەڵدەگرێ و
لەبەردەمیانەو تانویژگا کە (دروا).

۲۹۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ بِالْبُطْحَاءِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَتْرَةٌ، الظَّهَرُ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرُ رَكَعَتَيْنِ تَمُرٌ بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَرْأَةُ وَالْجِمَارُ). (الحديث: ۴۹۵ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۰)

ئەبوجوحەیفە (رمزی خوی لہ بی) فہرمووی: لەبەطحای مەککە پیغەمبەر (دروودی
خودی لہسر بی) بەرنوێژی دەکرد نیوەرپۆو عەصری کورت کردەو، بەکۆکردنەو
کورتەو وەکراوی پێشخراو لەسەر ئەم شیوہیە کردنی، لەپێشا نوێژی نیوەرپۆ
بەدوو رکات بۆ کردن، دوابەدوای ئەو نوێژی عەصریشی بەدوو رکات بۆ کردن،
لەوکاتەدا لەبەردەمیەو لەودو نیزەکەو ژن و گۆیدریژ ھاموشوایان دەکرد
ئەویش زیانی بۆ نوێژەکیان نەبوو. (ت/۲/۲۴۱/۱- ۲- ۴۶۲ ج-۴).

۲۹۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ بَيْنَ مُصَلَّى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمَرٌ الشَّاةِ). (الحديث: ۴۹۶ طرفه في: ۷۳۳۴). (۲۰۱)

سهل (رمزی خوی لن بن) فهرمووی: نویژگه (موصه‌لا) که‌ی پیغهمبهر (دروودی خودی
لسمر بن) له‌جیگه‌ی پیکانیه‌وه تادیواره‌که - به‌قه‌د گوزمرگای مه‌رئ، یابزنی،
ده‌بوو. (ش/د/تاج/ ۱/۲۳۶/۱).

۲۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ تَبِعْتُهُ أَنَا وَغُلَامٌ وَمَعَنَا عُكَّازَةٌ أَوْ عَصَا أَوْ عَنَرَةٌ وَمَعَنَا إِدَاوَةٌ فَإِذَا فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ نَاولَتْهُ الْإِدَاوَةَ). (الحديث: ۵۰۰). (۲۵۲)

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزی خوی لن بن) فهرمووی: جاران پیغهمبهر (دروودی خودی لسمر
بن) که‌ده‌جوو بو‌سه‌راو، من و کورپکی تر له‌سی‌ره‌ی مندا، جه‌وه‌نده‌یی ئاومان
هه‌لده‌گرتو شوینی ده‌که‌وتین، که‌سه‌راوه‌که‌یی ته‌واو ده‌کرد ئاوه‌که‌مان ده‌دایه
ده‌ستی تاراتی پی ده‌گرت.

هه‌روا دارشه‌قی یاداردستی یانی‌زه‌یه‌کی‌شمان له‌گه‌ل خۆمان ده‌برد له‌پاش
تاراتکردن و ده‌سنویژ گرتن ئه‌گه‌ر له‌شوینی نویژی بکردایی که‌به‌ربه‌ستی
تری لی نه‌بوايه، ئه‌وه‌ی ده‌کرد به‌به‌ربه‌ست. (تاج/ ۱/۱۲۲/۱ ز- ۲۵ ژ ۲۰۱ چ- ۴).

۳۰۰- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْأُسْطُوَانَةِ الَّتِي عِنْدَ الْمُصْحَفِ فَقُلْتُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ أَرَأَاكَ تَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَ هَذِهِ الْأُسْطُوَانَةِ؟ قَالَ فَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَهَا). (الحديث: ۵۰۲). (۲۵۳)

یه‌زیدی کوری ئه‌بو‌عو‌به‌ید فهرمووی: سه‌له‌مه‌ی کوری ئه‌کو‌ه‌ع (رمزی خوی لن بن)
ده‌ستووری وابوو له‌لای کۆله‌که‌که‌ی لای صندوو‌قی قورئانه‌که‌دا منه‌یی نویژی
ده‌کرد، منیش عه‌رزیم کرد: ئه‌ی ئه‌بو‌موس‌لیم! سه‌ره‌نجت ده‌ده‌م له‌لای ئه‌م

(۲۵۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ۱۱۳۴-۲۷۱.

(۲۵۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۹-۶۱۸، ۶۱۹.

(۲۵۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۸ = ۱۱۳۵.

کۆلەکه‌یه‌دا منه‌یی نوێژ ده‌که‌ی، هۆی نه‌وه چیه‌؟ فه‌رمووی: دیومه‌ که
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) لێره‌دامنه‌یی نوێژی ده‌کرد. (ت/۱/۲۳۶=ز-۶۷ ژ-۴۴۷).

شیکردنه‌وه:

ئه‌م کۆلەکه‌یه‌ کۆلەکه‌ی ناوه‌راسته‌ له‌کۆلەکه‌کانی ره‌وضه‌ی موکه‌ره‌مه‌،
که‌وا له‌مزگه‌وته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر، له‌مه‌دینه‌ی نازدار، ناسراوه‌ به‌کۆلەکه‌ی
کۆچکاران (اسطوانة المهاجرین).

ده‌گێر نه‌وه: عایشه (م‌زای خۆی لێ بێ) ده‌یفه‌رموو: (ئه‌گه‌ر مه‌رده‌مه‌که‌ به‌مه‌ بزانی
له‌سه‌ری ده‌یکه‌ن به‌شه‌ره‌ تیر، چونکه‌ هه‌ر که‌سه‌یان خۆی ده‌یویست له‌ویدا
نوێژ بکا). عایشه‌ به‌نه‌ینی ئه‌م رازه‌ی لای ئیبنوزوبه‌یر درکاندبوو، بۆیه
ئیبنوزوبه‌یر زۆر له‌ویدا نوێژی ده‌کرد.

۳۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ دَخَلَ الْكَعْبَةَ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ
وَمَكَثَ فِيهَا فَسَأَلْتُ بِلَالًا حِينَ خَرَجَ مَا صَنَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ جَعَلَ
عُمُودًا عَنْ يَسَارِهِ وَعُمُودًا عَنْ يَمِينِهِ وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَأَاهُ وَكَانَ الْبَيْتُ يُؤْمِنُ عَلَى سِتَّةِ
أَعْمِدَةٍ ثُمَّ صَلَّى؟ وَفِي رِوَايَةٍ: عُمُودَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ). (الحديث: ۵۰۵ طرفه في: ۳۹۷).

ئیبنوعومه‌ر (م‌زای خۆبانی لێ بێ) فه‌رمووی: سالی نازادکردنی مه‌که‌که‌، پێغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خۆی و بیلال و ئوسامه‌ی کوری زه‌یدو عوثماني کوری طه‌لحه‌ی
ئه‌ل - حه‌جه‌بی چوونه‌ ناوماڵی کابه‌وه‌، وده‌مرگایان له‌سه‌رخۆیان داخست و
تاوی له‌ناویدا مانه‌وه‌، جاکه‌ده‌مرگا که‌یان کرده‌وه‌ یه‌که‌م که‌س که‌چوووه‌ ژووره‌وه‌
من بووم، به‌بیلال گه‌یشتم لێم پرسی: ئایا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نوێژی
تیادا کرد؟ فه‌رمووی: به‌ئێ: کۆلەکه‌یه‌کی خسته‌لای چه‌پیه‌وه‌ دوو کۆلەکه‌ی
خسته‌لای راستیه‌وه‌ سێ کۆلەکه‌یشی خسته‌ پشت خۆیه‌وه‌، که‌ئه‌مه‌

سهرجه میان ده‌گانه شەش کۆلەگە، ئەو سەر دەمەیش بەیت لە سەر شەش ئەستون بوو (بروانە فەرموودەى ژمارە: ۲۸۸).

۳۰۲- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ كَانَ يُعْرِضُ رَاحِلَتَهُ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا قُلْتُ أَفَرَأَيْتَ إِذَا هَبَّتِ الرِّكَابُ؟ قَالَ كَانَ يَأْخُذُ هَذَا الرَّحْلَ فَيَعْدُلُهُ فَيُصَلِّي إِلَى آخِرَتِهِ أَوْ قَالَ مُؤَخَّرِهِ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۵۰۷ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۴)

عوبەیدوللا فەرمووی: نافع فەرمووی: ئیبنوعومەر (پەزای خوايان لى بى) فەرمووی: جاران پێغه مېهر (دروودی خویدی لى بى) و لاخه که ی له بهردهمی خۆیدا له سەر لا درێژ دهکردو ئەوجا نوێژی بهرەو و لاخه که دهکردو و لاخه که ی دهکرد به بهر بهست (سووتره). نافع فەرمووی: گوتم به ئیبنوعومەر: باشه له کاتی و شتر شەلەژانا چۆن؟ فەرمووی: له کاتی وادا کۆپانه و شتره که ی دههیناو به پێکی له بهردهم خۆیه و هداى دهناو پێک دهی و هستان و ئەوجا بهرەو کۆپاره ی پاشه وهی کورتانه که نوێژی داده بهست، ئیبنوعومەریش هه مان شتی دهکرد. واته: ئەگەر و شتره که ی هێمن بوایه له سەر باری پانی خودی و شتره که ی دهکرد به بهر بهست دهن کۆپانه که یی دهکرد به بهر بهست. (ت/ ۴/ ۲۳۷/ ۱ ز- ۶۷ ژ- ۴۹۹ ج- ۴).

۳۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعَدْتُمُونَا بِالْكَلْبِ وَالْجِمَارِ لَقَدْ رَأَيْتُنِي مُضْطَجِعَةً عَلَى السَّرِيرِ فَيَجِيءُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَتَوَسَّطُ السَّرِيرَ فَيُصَلِّي فَأَكْرَهُ أَنْ أُسْحَحَهُ فَأَنْسَلُ مِنْ قِبَلِ رِجْلِي السَّرِيرِ حَتَّى أُنْسَلَ مِنْ لِحَافِي). (الحديث: ۵۰۸ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۵)

(۲۵۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: ستره المصلى، رقم: ۵۰۲ = ۱۱۱۷.

(۲۵۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلى، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۳.

هه‌ندی گه‌س له‌خزمه‌تی عائیشه‌ی دایکی موسولماناندا (پرمزی خوی لێ بێ) باسی
ئهوشتانه‌یان ده‌کرد که‌گوايه نه‌گه‌ر به‌به‌رده‌م نوێژکه‌ردا به‌رۆن نوێژه‌که‌ی
ده‌برن، وه‌گوتیان: سه‌گ و که‌روژن نوێژ ده‌برن! عائیشه‌یش فه‌رمووی: ئه‌مه
چۆن قسه‌یه‌که، ئیمه‌ی ژنان ده‌که‌ن به‌هاوتای سه‌گ و که‌ر؟!

شتی وا راست نییه، چونکه ریکه‌وتوو هه‌ر له‌سه‌ر ته‌خت راگشاوم کاتی
پێغه‌مبه‌ر (بروودی خودی له‌سه‌ر بێ) ته‌شریفی ده‌هاته‌وه، رێک له‌ناوم‌راستی چاراپه‌یه‌که‌ی من
له‌سه‌ری راگشاووم راده‌وه‌ستاو نوێژی داده‌به‌ست، جانه‌گه‌ر له‌وکاته‌دا بۆ کارێ
هه‌لبه‌ستامایه‌ هه‌زم نه‌ده‌کرد که‌رێک رووبه‌رووی هه‌ز مه‌ت راست به‌مه‌وه،
له‌به‌رئه‌وه به‌هێواشی له‌لای پاینی چاراپه‌یه‌که‌وه خۆم ده‌دزیه‌وه‌و خۆم له‌ژێر
لێفه‌که‌مه‌وه ده‌کێشایه‌وه. (ت/٤/٢٤٤/١ = ز-٧١ ژ ٤٦٦ = ش/د/ن).

٣٠٤- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ
إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ شَابٌّ مِنْ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَدَفَعَ
أَبُو سَعِيدٍ فِي صَدْرِهِ فَنَظَرَ الشَّابُّ فَلَمْ يَجِدْ مَسَاغًا إِلَّا بَيْنَ يَدَيْهِ فَعَادَ لِيَجْتَازَ فَدَفَعَهُ
أَبُو سَعِيدٍ أَشَدَّ مِنَ الْأُولَى فَنَالَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ ثُمَّ دَخَلَ عَلَى مَرْوَانَ فَشَكَا إِلَيْهِ مَا لَقِيَ
مِنْ أَبِي سَعِيدٍ وَدَخَلَ أَبُو سَعِيدٍ خَلْفَهُ عَلَى مَرْوَانَ فَقَالَ مَا لَكَ وَلِإِنِّي أَخِيكَ يَا أَبَا
سَعِيدٍ! قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ
يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْهُ فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ
شَيْطَانٌ). (الحديث ٥٠٩ - طرفه في: ٣٢٧٤) (٢٥٦)

ئه‌بوصالح (پرمزی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: روژی هه‌ینی بوو، ئه‌بوسه‌عه‌یدی خودی
(پرمزی خوی لێ بێ) نوێژی ده‌کرد، شتیکی کردبوو به‌ به‌ربه‌ست هه‌تا که‌س به‌به‌ر
نوێژه‌که‌یدا نه‌ه‌وا، لاویکیش له‌خیلی ئه‌بوموعیط ویستی به‌به‌رنوێژه‌که‌یدا
تی به‌ری، ئه‌بوسه‌عه‌ید نه‌یه‌یشت و پالێکی نابه‌سینگیه‌وه‌و ته‌سی پێ کرده‌وه

دواوه، لاوهكهيش سهرنجی دا تهنیا له بهردهم نه ووهه پړگه ی گوزهر ههیه، له بهرنه وه دووباره ویستی له ویوه برپوا، نه بوسه عیدیش دیسان پړگه ی پی نه داو نه مجاره توندتر له جاری یه کهم پالی پیوه ی نا، لاوهكهيش قسه ی ناشیرینی به نه بوسه عید گوت له سهرنه وه، نه و جا چوو بۆلای مه پروان و له لای مه پروان - که نه و سهرده مه فهرانه وای سهرشاری مه دینه بوو - سکالای حالی له نه بوسه عید کرد، نه بوسه عیدیش (به دوا نه ودا) چوو و ژووروه بۆلای مه پروان.

مه پروان عهرزی کرد: نه ی نه بوسه عید: نه ی باوکی سه عید! نه وه چیتانه له گهل نه م لاوه دا، خۆتۆو نه و به پیی نایه تی قورنان، مامه و برازی نایینین، قورنان دمفه رموی: (إِنَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) که واته خیره وانیوانتان تیک چوو؟

نه بوسه عید (په زای خوی لئ بن) فهرانموی: به گوئی ی خۆم له زاری پیرۆزی خۆشه ویستم بیستووه، دروودی خودای له سهر پی، دهی فهرانموی: (نه گهر یه کیکتان به ره و به ره به سته نوپزی ده کردو نه و به ره به سته ی کردبو و به نیوانی خوی و خه لکی تر، هه تا که سی به به ردهم نوپزه کهیدا نه پروا، له وکاته دا یه کی تر ویستی به به رنو پزه کهیدا تیپه ری بانه هیلی و به ده سته ی پالی پیوه نی، جانه گهر کابرا هه ر سهرده خه ری یی کردو و به لاساری ویستی به به رنو پزه کهیدا برپوا، بانه هیلی، نه گهر هه ر وازی نه هینا بابچی به گزیدا، چونکه نه و جوړه کرداره له په فتاری شهیتانه و شهیتان نه وه ی پیده کا) (ت/۱/۲۴۰/۳-۶۹ ژ-۴۶۰ ج-۴).

۳۰۵- عَنْ أَبِي جُهَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لَا أَذْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً. (الحدیث: ۵۱۰). (۲۵۷)

نہ بوجوہ ہم (رمزی خوی لہ ہر) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) فہرمووی:
ناموشوکر کاتی لہ بہر دہمی نویژکہر دہ رت دہبی نہ گہر بزانی بہوہ
چہ ندی گوناہی تووش دہبی، حہزی دہکرد کہ چل .. رابوہ ستاہو
لہ بہر دہمیہوہ رت نہ بوایہ. نہ بونہ ضر (رمزی خوی لہ ہر) کہ یہ کیکہ لہ فہرموودہ
گیرہوہ کانی نہم فہرموودہ میہ، دہ فہرمووی: بوسری کوری سہ عید کہ نہمہی بو
من گیراوتہوہ نازائم فہرمووی: چل روژ رابوہ ستاہو، یا چل مانگ، یا چل
سال. (ت/۱/۲۴۰ ز ۶۹ ژ ۴۵۸ = ش/د/ت/ن).

۳۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُصَلِّي وَأَنَا رَاقِدَةٌ مُعْتَرِضَةٌ عَلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ أَقْظَنِي فَأَوْتَرْتُ).
(الحديث: ۵۱۲ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۸)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دہ فہرمووی: گہلی جار وادہ بوو
من لہسر نویژہ کہی پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) رادہ کشامو دہ خہوتم،
پیغہ مبہریش (دروودی خودی لہسر ہر) لہ پشت منہوہ نویژی دہکرد، من لہسر شیوہی
دانانی تہرم لہ بہر دہم نویژکہیدا، دہکہوتمہ نیوانی پیغہ مبہرو رووگہیہوہ،
کہواتہ نویژ کردن لہسر نہم شیوہیہ قہیدی نییہ، جاکاتی پیغہ مبہر (دروودی
خودی لہسر ہر) دہیویست نویژی وہتر بکا منی لہ خہوہ لہدستان، وہترہ کہم
دہکرد.

۳۰۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْتَبْ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَلِأَبِي الْعَاصِ بْنِ رَيْعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا).
(الحديث: ۵۱۶ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۹)

(۲۵۸) أخرجه مسلم في الصلاة باب: الإعتراض بين يدي المصلي، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۱.

(۲۵۹) أخرجه مسلم في المساجد وموضع الصلاة، باب: جواز حمل الصبيان في الصلاة، رقم: ۵۴۳ = ۱۲۱۲ - ۱۲۱۴.

ئەبوقەتادەى ئەنصارى (پەزىلەتلىك خەلىپە) فەرمانى: بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم بېنى (دروۋى خەلىپە ئەسەر) بەرنوۋىزى بۇ مەردوم دەکرد، لەوکاتەدا ئومامەى كچى ئەبوعاصى بەسەر شەنەو بوو، كچى زەينەبى كچى پېغەمبەر بوو (دروۋى خەلىپە ئەسەر) ، جالەكاتى چەمىنەو (روكوع) دا دايدەنا، تاكاتى لەكوورنوش ھەل دەسايەو ئەوسا دەيكر دەو قەلاندۆشكانى. (ت/۱/۳۳۸ ز-۱۱۳ ژ-۶۶۴ ج-۴). ئەم فەرمانى بەلگەى لەسەر ئەم دوو مەبەستە گرنگە:

يەكەم: كارى كەم لەناو نوۋىزدا لەبەرناچارى دروستە.

دووم: لەفەتحو لباريدا دەفەر موى: فاكھانى دەفەر موى: حىكمەتى ئەم ھەلگرتى ئومامەى ئەم كاتەدا لەسەر ئەم شىۋمەى بۇ ئەوئەى كە پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە ئەسەر) بەكر دەو بېسەلنى كەكچىش وەك كور نازىزو خۇشەويست و نازدارەو، جىگەى قەدر و پىزە، ھەتا ئەو باو كۆنە نەشرىنە لەناو دلى عەرەبەكاندا بىسپىتەو، كەبەچاۋى سووك و بەبىزەو تەماشى كچىان دەکرد، ديارە كەئەمەيش لەسەر ئەم شىۋمەى لەناو نوۋىزى جەمەتەدا چاتر دەبى بەپەندو ئامۇزگارى بۇ عەرەبەكانو، باشتەر لەو رەوشتە بەدە چاوترسىنيان دەكا..) فەرمايشتى عەسقەلانى تەواو.

كەبىرايى ھەبوو، خۇى بەشت دەزانى، ويستى بۇچاۋلىكەرى لاسكايى پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە ئەسەر) بىكەتەو، گوايە ئەويش دەيويست بېسەلنى ژن لەكۆمەلگەى ئىمەدا پىزدارە. كچۆلەيەكى ھەبوو ناۋى وەك ناۋى (شېرىن) بوو، يەك دووچار دەيكر دەو قەلاندۆشكانى و لەناو خەلگا ھاموشۇ پىۋەى دەكردو ويئەى دەگرت لەتەلەفەيزىۋنا پىشانى دەدا. بەلام فىل لەخودا ناكرى، خودا پىنى نواند، كەكچەكەى گەورە بوو داى بەشوو، بەلام بەدەستى خۇى مېردەكەى كوشت و مندالەكانى ھەتو كر. فتأمل*.

۳۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يُصَلِّي عِنْدَ الْكَعْبَةِ وَجَمْعُ قُرَيْشٍ فِي مَجَالِسِهِمْ إِذْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى هَذَا الْمُرَائِي... إِلَى آخِرِ الْحَدِيثِ). (الحديث: ۵۲۰ طرفه في: ۲۴۰). (۲۶۰)

ثم فہرموودمیہ لہ پیٹشہوہ رابوورد، پروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۱۷۲ لہم شوینہدا لہناخرہوہ دہفہرموی: (ہاوملانی ٹہم بیرہ بہدہ لہعہنتو نہفرت لہشوینن!).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۳) نامہی کاتہکانی نویر (کتاب مواقیت الصلاة)

۳۰۹- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ وَقَدْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا وَهُوَ بِالْعِرَاقِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مَا هَذَا يَا مُغِيرَةُ أَلَيْسَ قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ جَبْرِيلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ فَصَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ بِهَذَا أُمِرْتُ). (الحديث ۵۲۱ - طرفه في: ۳۲۲۱، ۴۰۰۷) (۲۶۱)

موغیرہی کوپی شوعبہ لہوسہردہمہدا کہفہرمانرہوای کووفہ بوو لہعیراق نویرژی عہصری دواخست، ٹہبومہسعودی ٹہنصاری (ہمزای خوی لہ بن) رؤیشٹ بوہسہری و پی پی فہرموو: ٹہمہچیہ؟ ٹہی موغیرہ! ٹایا نازانی کہ پیغہمبہر

(۲۶۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: مالقي النبي (صلى الله عليه وسلم) من اذى المشركين رقم: ۱۷۹۴ = ۶۴۲۵.

(۲۶۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: اوقات الصلاة الخمس رقم: ۶۱۰، ۶۱۱ = ۱۳۷۸، ۱۳۷۹.

(دروودی خودای لهسمر بڼ) **فهرمووی:** جوبرائیل (سهلامی خودای لڼ بڼ) هاته خواره وه بؤنه وهی که فیږی نویژم بکا، جاهه رنویژری لهکاتی خویدا بهرنویژییه کهی بؤگرم، له پېش دا نویژری نیومړؤم له گهل دا کرد، لهکاتی عه صریش دا نویژری عه صرم له گهلدا کرد، هه روا نویژری شیوان و نویژری خه ووتنان و نویژری بهیانی، هه رنویژری لهکاتی تایبه تی خویدا له گهل جوبرائیل دا کردم) له پاشا چه زرت (پرمزی خوی لڼ بڼ) **فهرمووی:** (خودای گه وره فرمانی پڼ کردووم به کردنی ئهم پینج نویژه لهم پینج کاته دا). (ت ۱/۱۹۳/۱ = ز- ۴۷ ژ- ۳۴۸ ج- ۴ = ش/د/ن).

۳۱۰- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ أَيْكُم يَحْفَظُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ قُلْتُ أَنَا كَمَا قَالَه قَالَ إِنَّكَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَيْهَا لَجَرِيءٌ قُلْتُ فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ قَالَ لَيْسَ هَذَا أُرِيدُ وَلَكِنْ الْفِتْنَةُ الَّتِي تَمُوجُ كَمَا يَمُوجُ الْبَحْرُ قَالَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْهَا بَأْسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا أَبَا مَغْلَقًا قَالَ أَيْكَسَرُ أَمْ يَفْتَحُ قَالَ يُكْسَرُ قَالَ إِذَا لَا يُغْلَقُ أَبَدًا قُلْنَا أَكَانَ عُمَرُ يَعْلَمُ الْبَابَ قَالَ نَعَمْ كَمَا أَنَّ دُونَ الْغَدِ اللَّيْلَةَ إِنِّي حَدَّثْتُهُ بِحَدِيثِ لَيْسَ بِالْأَغَالِيطِ فَهَبْنَا أَنْ نَسْأَلَ حُذَيْفَةَ فَأَمَرَنَا مَسْرُوقًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ الْبَابُ عُمَرُ). (الحديث ۵۲۵- أطرافه: ۱۴۳۵، ۱۸۹۵، ۳۵۸۶، ۷۰۹۶) (۲۶۲)

خوذه يفه (پرمزی خوی لڼ بڼ) **فهرمووی:** له خزمه تی عومه ردا دانیش تېوین، **فهرمووی:** کي ټان فهرمايشته کهی پېغه مبهری (دروودی خودای لهسمر بڼ) له باره ی ناژاوه فهرته نه کانه وه له بهره؟ منیش گوتم: من له بهرمه دهق وهک خوی فهرموویه تی، عومه ر فهرمووی: به راستی تو کووی لی ناکه یته وهو چاونه ترسی دوورنییه له خو ته وه سه بارمت به فهرته نه کان شتی بلئی! منیش عه رزیم کرد:

حەزەرت (پەزەئى خەۋى لىن بىن) دەپھەرموو: ئەو ئاشووب و ئازاۋەيەى كەتووشى پىاو دەبى، بەھۆى كەس و كارو مال و منال و ھاوسى و دراوسىۋە، نوپۇز و رۇزۇو خىركردن و فەرمانكردن بەچاكەو نەى ى كردن لەخراپە، دەبن بەگەفارمتى و پاكى دەگەنەو.

عومەر (پەزەئى خەۋى لىن بىن) فەرموۋى: مەبەستم ئەمەنىيە، بەلكوو لەو فیتنەو ئازاۋەيە دەپرسەم كەوەك شەپۇلى دەريا شەپۇل دەدا، گوتەم: قوربان! ئەو دەيان زىانى بۇتۇنابى، ئەو وەلەپشتى دەرگايەكى داخراۋەو، ئەو دەرگايە و لەنىۋانى تۇو ئەودا، تائەو دەرگايە داخرابى ئەو ئازاۋەيە روونادا.

فەرموۋى: جانپا ئەو دەرگايە دەشكىنرى يادەكرىتەو؟ گوتەم: دەشكىنرى. فەرموۋى: كەواتە ھەتا ھەتايە داناخىرتەو. بىزرا: ئايا عومەر دەيزانى مەبەست لەو دەرگايە چىيە؟ حوزەپفە فەرموۋى: بەلى زۇرباش ئەو دەيزانى، وەك سوور دەيزانى كەپۇز رۇيشت شەو دادى، ئاۋايش دەيزانى كەمەبەست لەو دەرگايە چىيە، چوونكە مەن فەرموودەيەكى دروست و قەسەيەكى دۇغرى وام بۇيگىپرايەو كەھەلەشەو پەلەشەوتىكەل و پىكەل نەبى! جا لەحوزەپفە پەرسىار كرا: ئەو دەرگايە كى بوو؟ فەرموۋى: عومەر خەۋى بوو، واتە: ھەتا عومەر لەزىاندابى ئازاۋە سەرھەل نادا. (ت/۵/۷۲/۵)

۳۱۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا قَالَ لَجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهِمْ). (الحديث ۵۲۶ - طرفه في: ۴۶۸۷) (۲۶۳)

ئىبنومەسعوود (پەزەئى خەۋى لىن بىن) فەرموۋى: جارى پىاۋى ماچى لەئافرەتى دەسەنى، لەپاشان ھاتە خزمەتى حەزەرت (پەزەئى خەۋى لىن بىن) وئەمەى باس كرد بوى،

جاخودا ئەمەى ناردەخوارەو: (أقم الصلاة طرفى النهار وزلفاً من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات) ۱۱/۱۱۴ - واتە: ھەموو شەوو روژى پىنج نوپۆرە فەرزەكان لەكاتى خۆياندا بەرپۆك و پۆكى بكەن، دۇنيا بن كەئەم نوپۆزانە لەكردەو ھەرباشەكانى ئىو، بەراستى كارپۆكى فرەجوان و شىرىن، بزەن كەياسايەكى دامەزراوى خودايى يە، كەكردەوى باش و كارى چاكەو رەفتارى جوان، ھەميشە كرددەوى خراب و تاوان لادەبەن و گوناھ دەسپرنەو. پياوھەكەيش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمە بەتايبەتى ھەر بۆم وايە؟ فەرمووى: (ئەم برپارە بۆگشت ئۆمەتەكەمە بۆھەموويان ھەروايە). (ت/۱/۱۸۵/۹ ز-۴ ژ ۳۳۱-ج ۴ = ش/د/ت).

وعنه في رواية: (لن عمل بها من أمتي):

ديسان لەو ھو ھەگيرانەو ھەك: (بۆھەموو كەسى لەنەتەو ھى من - واتە لەگەلى ئىسلام سەرچەم - كەكار بەم ئايەتە بكەن).

۳۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ اسْتَرْذَنَّهُ لَرَأَيْتَنِي (الحديث ۵۲۷- أطرافه في: ۲۷۸۲، ۵۹۷۰، ۷۵۳۴) (۲۶۴)

عەبدوللا (رەزى خۆى لى ھى) فەرمووى: لەپىغەمبەرم پرسى كام كارو كرددەو ھە زۆر خۆشەويستە لەلای خۆى گەورە؟ فەرمووى: (نوپۆزى فەرز لەكاتى خۆى دا)، گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمووى: (باش ئەو باشبوون لەگەل باوك و دايك). گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمووى: (خەباتگيران و تىكۆشان لەرپۆگەى خودا دا، ئىبنو مەسعود فەرمووى: (ئەمانەم لەدەمى پىغەمبەر خۆى بىستوو، وئەگەر لەم بارەيەو زياتريشم لى داوا بكردايە بۆى پتر دەكرەم).

(٢٦٦) انظر رقم: ٢٥٧- أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتدال في السجود ووضع الكفين على الأرض (شرح نووي/٤/٢٠٩) المترجم = ١١٠٢.

روونکردنه وه:

بروانه فهرمووده ی ژماره: ۲۵۷ و ۲۵۶ و ۲۵۸ که له پێشه وه له باسه گانی مزگه وتدا رابوو و ردن.

له عهینی و له فه تحولباریدا دهفه رموی: مه به ست له (اعتدال) له کورنووشدا نه وه یه: که نوێژ خوێن ههردوو ئه ژنۆی و بهری دهستی و تهوێلی له سههر نوێژگا که ی دابنۆ، قوورسی سههری بخاته سههر شوێن کورنووشه که ی و ههردوو ئانیشکی له زهوی بهرز هه بکا، ههروا له لاقه برهغه گانی خۆشیه وه که می دووریان بخاته وه، خۆی نه نووسی نۆ به یه که وه و متیش نه بی به زهوی یه که وه، له هه مان کاتا لای خوارووی له شی که می به رز تر بی له لای سهرووی بالای، وه له م کردارانه دا راده ی میانه و هه ددی وه سه ط بگری، که می کیش سکی له پانه گانی بهرز هه بکا، به مه ده گوتری ئیعتیدال له نیوان خۆگرمۆله کردن و خۆفشه وه کردندا.

۳۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ وَاشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكُلَ بَغْضِي بَعْضًا فَأَذِنَ لَهَا بِنَفْسَيْنِ نَفْسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفْسٍ فِي الصَّيْفِ فَهُوَ أَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهِرِ). (الحديث ۵۳۷- طرفه في: ۳۲۶۰) (۲۶۷)

ئه بوهوره ی ره (پزهی خوای لی بن) فهرمووی: پێغه مبه ره (دروودی خودای له سههر بن) فهرمووی: (کاتی گه رما دادی، به فینکی نوێژی نیوه پۆ بکه و ماوه یی دوا ی به خه ن، له قه رجه ی گه رما ی نیوه پۆ دا مه ی که ن، چونکه قه رجه ی گه رما له هالاوی ناگری دۆزه خه، ناگر له لای خودا سکا لا له حا لی خۆی ده کا و ده لی: ئه ی په رومردگارم!

ناوسكى خۆمم خواردۇتەوۋو پېشاۋم بەسەريەكا، لەناو خۆما پەنگم
خواردۇتەوۋو، پىشۋويەكم بدمرئ، جابخودا رېگەى دا كەدوو ھەناسەبدا،
ھەناسەيى لەزستانا ھەناسەيى لەھاوينا، دەى قرچەى گەرمای ھاوینو
تەشقى سەرمای زستان - كەنئوۋ ھەستیان پئى دەكەن - بریتین لەو دوو
ھەناسەيەى دۆزەخ، كەلەزستان و ھاوينا دەیان دا). (ت/۱/۱۹۷/۸ ز-۴۷ ژ-۳۵۵ ج-۴
= ش/د/ت/ن).

بۆنموونە لەسەر لىكۆلئىنەوۋى پىسپۆرپانە، ھەتا بەباشى لەكۆرۇكى دەقو
ئامازەى ئەم فەمايشتە نەستەفانە ھالى بىينو، شوین بۆچوونى لاوازی
ناپسپۆرپان نەكەوین، ئەم نموونە لەشیکردنەوۋو بۆچوونى جیاچیا،
لەفەتھولبارى يەوۋ، راگوپز دەكەم:

(راجايى ھەيە لەناو زانايانا، كەنايا ئەم سكالایە، بەزمانى ھالە، يابەزمانى
گوتارە؟ ھەردەستەيى يەكئى لەم دوورايەى بەلاوۋ پەسەندە، ئىبنوعەبدولبەر
دەفەرموئ: ھەريەكئى لەم دوو فەرمایشتەرووى ئاراستەى ھەيە، وەوینەى تری
لەدەقى ئايینی دا ھەيە، بەلام بۆچوونى يەكەم دامەزراوترە) قازى عەيازىش
دەفەرموئ: (راى يەكەم دیارى ترە) قورطوبى دەفەرموئ: (گفتەو لەفەلەكە
بپررئ بەسەر ھەقىقەتدا، شتى وا بۇخوا کارىكى ئەستەم مەھال نىيە، لەم
جیگەيەدا، ھەركاتىكیش پىغەمبەرى راستگۆ، لەبابەت کارىكى واو، كەپروودانى
لەتوانادا ھەبئ، وەپىئويستى بەتەئویل (ساخ كردنەوۋ) نەبئ، ھەوائىكى
راگەياندا، لەكاتى وادا ئەو فەرمایشتە بپررئ بەسەر واتاى راستەقىنەيى دا
باشترە، نەك بەسەر واتاى مەجازیدا) نەوۋەيش ھەروا دەفەرموئ: بۆيە
دەفەرموئ: برپىنى بەسەر راستەقىنەيىدا دروستى تەواوۋ. تۆرپشتیش ھەروا
دەفەرموئ: بەلام شىخى بەيضاوى دەفەرموئ: (برپىنى بەسەر واتاى مەجازیدا
لەبارترە: كەواتە: مەبەست لەسكالای دۆزەخ كۆپەسەندنو تاو سەندنیەتى،
وەمەبەست لەوۋ كەدەلئى ناوسكى خۆمم خواردۇتەوۋو پېشاۋم بەسەريەكا،

پالەپەستۆو بەسەریه‌کا ترشانی پارچه‌کانیه‌تی، وەمەبەست لەهەناسەدانی بریتی یە لەو گەرماو سەرمایه‌ی کەلێ ی دەرده‌چی. زەینی کۆری مونی‌ریش دمه‌رموئ: هەلبژاردە برینیه‌تی بەسەر واتای راستەقینه‌دا، چونکە شتی وا لەتوانای دەستەلاتدا هەیه، وەله‌بەر ئەوه‌دیش گەرچی گوتار نیستی‌عارە دەکری بۆتەعبیر لەحالی، وەشتی واکاریکی ناسراو و بیسراو، لەگوفتوگۆدا، بەلام لەسەر ئەم شیوه‌ی وا لەم فەرموودەدا، دوورە لەمەجازەوه، لەشی‌وازی گوفتوگۆی ناسایی کەباو و سانایی بێ بەدەرە، چونکە ئەوم‌تا لەسەرەتاو و شە‌ی سکالا بەکاره‌ینراو، ئەوسا روون کراو‌تەوه کەدم‌قی سکالا‌کە چۆنە، سکالا‌کە قەبوولکراو و پێگە‌ی پێ دراو و دوو‌هەناسە بداو، دوا‌یی روونی‌ش کراو‌تەوه کەه‌و‌ی سەرما‌ی زستان و گەرما‌ی هاوین ئەو دوو هەناسە‌ی دۆزەخە، وەهەناسە‌کانیش تەنیا دوان و بەس). فەرما‌یشتی فەت‌حولباری تەواو.

وشەیه‌کی دل هەژین: لەعه‌ینی دا دمه‌رموئ: ئەمە بەلگەیه‌ لەسەر ئەوه کەدۆزەخ شت تی دەگا و ه‌وشی ه‌یه، لەکتی‌با ده‌لێ: شت نیه‌ کەوه‌ک بەهه‌ست و دۆزەخ گویی سووک بێ. هه‌روا له‌پروایه‌ت دا هاتوو‌ه کە دۆزەخ گوفتوگۆ له‌گەل حەزرم‌ت (پەزە‌ی خ‌و‌ی لێ بێ) دا ده‌کا، وەبانگی موس‌ولمان ده‌کا: (تی‌په‌رپه‌ ئە‌ی خاوه‌ن ب‌پ‌وا، واشه‌وه‌قی رووناکی تۆ گ‌ری منی کوژانه‌وه!).

٣١٦- عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَرَادَ الْمُؤَذِّنُ أَنْ يُؤْذِنَ لِلظَّهْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْرِدْ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُؤْذِنَ فَقَالَ لَهُ أَبْرِدْ حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ الثَّلُولِ). (الحديث: ٥٣٩ طرفه في: ٥٣٥). (٢٦٨)

ئەبۇذرر غىفارى (مەزەى خۇەى لى بىن) فەرموۋى: لەسەفەرىكا لەخمزەتى
 پىغەمبەردا بوۋىن، بانگدر كەبىلال بوو، وىستى بانگى نىومرۇ بىدا،
 پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پىي فەرموو: (بىخەرە فىنكى) لەپاشا پاش ماوھىي
 تىرىش بىلال وىستى بانگ بىدا، دىسان پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پىي فەرموو:
 (زىاتىرىش بىخەرە كاتى فىنكى) ئىتر ھەموو جارى كەبىلال دىويىست بانگ
 بىدا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پىي فەرموو: (زىاتىرىش بافىنك بى) ھەتا
 روانىمان واتە تەپولكەكانى دەورو بەرمان سىبەرى لاي ئىوارەيان بۇپەيدا
 بوو، ئەوجا ھەزرىت (مەزەى خۇەى لى بىن) رىگەى بىلالى دا بانگى ئەو نىومرۇپەى دا).

۳۱۷- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ حِينَ زَاغَتِ الشَّمْسُ فَصَلَّى الظُّهْرَ فَقَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَذَكَرَ السَّاعَةَ فَذَكَرَ أَنَّ فِيهَا أُمُورًا عِظَامًا ثُمَّ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَسْأَلَ عَنْ شَيْءٍ فَلْيَسْأَلْ فَلَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا فَأَكْثَرَ النَّاسُ فِي الْبُكَاءِ وَأَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ خُذَافَةَ السَّهْمِيُّ فَقَالَ مَنْ أَبِي قَالَ أَبُوكَ خُذَافَةُ ثُمَّ أَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَبَرَكَ عُمَرُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ فَقَالَ رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا فَسَكَتَ ثُمَّ قَالَ غَرَضْتُ عَلَى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ آتِفًا فِي غَرَضِ هَذَا الْحَايِطِ فَلَمْ أَرَ كَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ). (الحديث: ۵۴۰ طرفه في: ۹۳). (۲۶۹)

ئەنەسى كورى مالىك (مەزەى خۇەى لى بىن) فەرموۋى: خەلك گەل پەرسىارىان لە
 پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەكرد، بگرە بەپەرسىار بىزارىان كەربوو، جارۇزى
 ھەزرىت (مەزەى خۇەى لى بىن) لەوكاتەدا كەخۇر لەناومرەستى ئاسمان لادەدا كەسەرەتەى
 نوپىزى نىومرۇپەى، لەمال دەرچوو نوپىزى نىومرۇى كەرد، ئەوسا رۇپەشتە
 سەردوانگەو بەراۋەستانەو و تارىكى فەرموو، باسى قىامەتى كەردو باسى
 ئەوەى كەرد كەزۇر كەرى گەورەو كارەساتى سامناكى تىادا روودەدا، ئەوجا

فهرمووی: (ههركهسێ چهزی له چی پرسیارێكه باپرسیار بكا، ههرجی شتیكم ئی پرسیار بکهن پیتان دهئیم، مادام لهم شوینهدا بهم).

كاتی مهردوم حالهكهیان بینسی، ترسیان ئی نیشت و زۆر گریان، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بێ) خوش خوش دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعبدو ئلای کورپی حوزافه ی ئهل - سههمی ههئسا گوتی: باوکی من کییه؟ فهرمووی: باوکی تو حوزافه یه (نیتر خوش خوش ههه دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعومهر مهترسی ئهوهی ئی نیشت که ئه مه هه ره شه بی و سه ره تابی بۆهاتنی سزایه کی سهخت، له به ره ئه وه عومهر هات به چۆکاو فهرمووی: خودامان به په رومردگاری خۆمان قه بوو له و، ئیسلاممان به ئاین قه بوو له، موحه ممه دمان به پیغه مبه ره قه بوو له. ئه وسا چه زه رت خامۆش بوو، له پاشتر فهرمووی (دروودی خودای له سهر بێ): (هه رگیزاو هه رگیز وهك ئه مرۆ له بابهت چاکه و له بابهت خراپه وه شتم نه دیوه، چونکه به هه شت و دۆزه خیان هیئایه به رچاوم و له پال ئه م یواره دا وینه ی هه ردووکیانم دی!) (ت/ ١ / ٢٢٦٩)

٣١٨- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الصُّبْحَ وَأَحَدُنَا يَعْرِفُ جَلِيسَهُ وَيَقْرَأُ فِيهَا مَا بَيْنَ السَّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ وَيُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ وَأَحَدُنَا يَذْهَبُ إِلَى أَقْصَى الْمَدِينَةِ ثُمَّ رَجَعَ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسَيْتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَلَا يَبَالِي بِتَأْخِيرِ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ ثُمَّ قَالَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ). (الحديث ٥٤١ - أطرافه في: ٥٤٧، ٥٦٨، ٥٩٩، ٧٧١) (٢٧٠)

ئه بو به رزه (هه رزی خوی له بێ) فهرمووی: جاران پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بێ) کاتی که له نوێزی به یانی ده بووه، به ری دنیا رووناك ده بووه، به رهنگیکی واکه هاو نیشینی خۆمان ده ناسییه وه، به لام له سه ره تای نوێژ دابه ستنه وه به باشی

نہماندہناسیہ وہ، پیغہمبہر (دروودی خودای لمسر بہن) دەوری شہست نایہت تادەوری سەد نایہتی تیا دەخویند. ئەو کاتەیش نوێژی نیومەرۆی بۆ دەکردین، کەخۆر لادەدا بەدیمەن لەناومەرپاستی ئاسمان، کەنوێژی عەصریشی بۆمان دەکرد هێشتا خۆر بەگووڕ بوو، بەتین بوو، هەمان بوو لەپاش نوێژی عەصر دەچوو بۆئەوپەڕی مەدینە، کەدەهاتەوہ هێشتا خۆر بەگووڕبەتین بوو، ئەبومینہال فەرمووی: ئەو گوتەییەم لەیاد نەماوہ کەئەبوبەرزە بۆکاتی داہاتی نوێژی شیوان فەرموی، ئەبوبەرزە فەرمووشی: حەزرت (مەزای خوی لێ بہن) هەتا سییەکی شەویش دەر بەستی دواخستنی نوێژی خەوتنان نەبوو). (ت/۱/۱۹۶/۴ = ز-۴۷ ج-۳۵۳-۴).

۳۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِالْمَدِينَةِ سَبْعًا وَثَمَانِيًا الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ). (الحديث ۵۴۳- طرفاه في: ۵۶۲، ۱۱۷۴) (۲۷۱)

ئەببەو عەبباس (مەزای خودایان لێ بہن) فەرمووی: جارەجارە پیغہمبەر (دروودی خودای لمسر بہن) لەمەدینە، نوێژی نیومەرۆو عەصری کۆدەکردەوہو بەجەمەع هەشت رکاتی دەکرد، بەلام بەدوو جار، لەپیشا چوار رکات نوێژی نیومەرۆی دەکردو سلاوی دەداپەوہ، دوابەدوای ئەوہ یەکسەر چوار رکات نوێژی عەصری دەکردو سلاوی دەداپەوہ، ھەروەھا شیوان و خەوتنانیشی کۆدەکردەوہو بەکۆکردنەوہ حەوت رپکاتی دەکرد بەلام بەدوسلاو دانەوہ). (ت/۱/۲۰۲/۵ = ز-۴۹ ج-۳۷۰-۴ ش/د/ت/ن).

روونکردنەوہ:

پیشەوا عەسقلانی لەفەتحوالباریدا، دەفەرموی: کۆمەلێ لەپیشەوایانی شەریعت، بەپێی روالەت (ظاہیر) ی ئەم فەرموودمیە، بڕیاریان داوہ،

که جه مع و کۆکردنه وهی دوو نویژ له مائه وه بۆ نیشته جی، به بی به هانه، جاروبار دروسته، به مهر جی ئەم جه معه نهکا به پیشه هه می شه بی، وهک ئیبنوسیرین و رمبیه و ئەشهه ب و ئیبنولونزیر و قه ففالی که بیر، خه طابی دمفه رموی: کۆمه لی له دهسته ی فهرمووده (ئه صحابی حه دیث) یش هه مان رایان هه یه، به لکه شیان فهرمووده که ی موسلیمه، که له کۆتای یه که یدا دمفه رموی: عهرزی ئیبنو و عه بباسم کرد: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له به رچی ئاوی کردوه، به بی ئەوه که له سه فهدا بی، یاترسی دوژمنی هه بی، یاباران بی، نویژی کۆکردۆته وه؟ فهرمووی: مه به سستی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له م کۆکردنه وه ئەوه و به و نه ته وه که ی تووشی سه راسی و ناره حه تی نهکا. فهرمایشتی عه سقه لانی هاته کۆتایی. منیش که وه مرگێرم ده ئیم: کارکردن به م رایه بۆ هه موو که سی دروسته، چونکه ئەم زانایانه هه موو خاوه ن پایه به رزن، به لام به مهر جی، وهک ئەوه زانایانه دمفه رموون، کۆکردنه وه که له به رپیویستی بی، واته: له به ر حاجه ت، وهک ئەوه نویژ که ره له و کاته دا کاریکی گرنگی هه بی، مه سه لا پزیشک بی و خه ریکی عه مه لیات بی، کریکار بی و سه ر که رمی کار بی و ده سستی نه په رژی ده ست له کاره که ی هه لبرگی.

۳۲۰- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ؟ فَقَالَ كَانَ يُصَلِّي الْهَجِيرَ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْأُولَى حِينَ تَذْخَضُ الشَّمْسُ وَيُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَرْجِعُ أَحَدَنَا إِلَى رَحْلِهِ فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسِيَتْ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَكَانَ يَسْتَجِبُ أَنْ يُؤَخَّرَ الْعِشَاءُ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْعَتَمَةَ وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا وَكَانَ يَنْفَتِلُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حِينَ يَعْرِفُ الرَّجُلُ جَلِيْسَهُ وَيَقْرَأُ بِالسِّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ). (الحديث ۵۴۷ طرفه في: ۵۴۱). (۲۷۲)

سہیاری کوری سہلامہ دہفہ رموی: لە خزمەت باوکم دا چووین بۆ خزمەتی ئەبوبەرزە ئەسلەمی (پەزای خوی لێ بێ) باوکم عەرزى کرد: پێغەمبەرى خودا (درووى خواى لێ بێ) نوێژە فەرزەکانى چۆن دەکردو لەکەیا دەیکردن؟ فەرمووی: نوێژى قەرچەى نیوە پوێ ئەوکاتە دەکرد کە خۆر لە ناو پرستی ئاسمان لادەدا، کە ئێو پێى دەلێن: نوێژى یەکەم. کاتى عەصریشى هەکرد خۆر هێشتا زیتو زیندوو بوو، واتە: بەگورپو بەتین بوو، زەرد هەل نەگەرابوو، جارى وادەبوو هەمان بوو لە پەشت پێغەمبەرەو (درووى خودای لەسەر بێ) نوێژى عەصرى بەکۆمەلى دەکردو دەگەرا پەو بەو مالهەوى کە لە وەپەرى مەدینەو بوو، وە لە حال هێشتا خۆر زیتو بەگورپو بوو، سەیار فەرمووی: لە یادم نەماو کە ئەبوبەرزە سەبارەت بە کاتى نوێژى شیوان چى فەرموو، دەستوورى حەزەرت (پەزای خوی لێ بێ) وابوو: لە پێش کردنى نوێژى خەوتناندا حەزى لە نووستن نەبوو، لە پاش کردنى نوێژى خەوتنانیش حەزى لە گوشتوگۆ نەبوو، کاتی کیش لە نوێژى سەینى دەبوو پیاو هاو نیشینی خۆى دەناسییەو، حەزەرت (پەزای خوی لێ بێ) دەورى شەست ئایەت تاسەد ئایەتى لە نوێژى بەیانیدا دەخویند. (ریاض الصالحین/ ۴/ ۱۳۶۶).

راقە و شیکردنەو:

ئەبوبەرزە لە موسوڵمانە پێشینه کانه، ئامادهى ئازادکردنى شارى مەککە بوو، لە وەداوایش هەتا حەزەرت (پەزای خوی لێ بێ) وەفات دەکا هەر لە خزمەتیدا غەزا دەکا، لە شەست و چواری کۆچیدا لە مەرو، یالەبەصرە، یالەبیابانى سەجستان دەمری، چوار فەرموودەى لە بوخاریدا هەیه.

۳۲۱- عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَخْرُجُ الْإِنْسَانُ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَتَجِدُهُمْ يُصَلُّونَ الْعَصْرَ). (الحديث ۵۴۸- أطرافه في: ۵۴۱، ۵۵۰، ۵۵۱، ۷۳۲۱) (۲۷۳)

ئەنەسى كۆرى مالیک (پەزى خەلىق بىن) فەرموۋى: جاران لەسەردەمى پەغەمبەردا كاتى نوپۇزى عەصرمان دەكرد، ھەمان بوو لەپاش نوپۇز دەچوو بوخىلى بەنى عەمرى كۆرى عەوف كەلەقوباء بوون، كەدوو ميل لەمەدینەو دەوور بوون كەدەگەيشتە ئەوئ دەپروانى خەرىكى نوپۇزى عەصرن).

٣٢٢- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً حَتَّىٰ يَذْهَبُ الذَّاهِبُ إِلَى الْعَوَالِي فَيَأْتِيهِمْ وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً وَبَعْضُ الْعَوَالِي مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَىٰ أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ أَوْ نَحْوِهِ). (الحديث ٥٥٠) (٢٧٤)

ديسان ئەنەس (پەزى خەلىق بىن) فەرموۋى: جاران كە پەغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەر بىن) جەمەتە نوپۇزى عەصرى بۆمان دەكرد، ھىشتا خۆر بەرزو بەتىن و بەشەوق بوو، ھەبوو دەچوو بۆ عەوالى، كەدەگەيشتە ئەوئ ھىشتا ھەر خۆر بەرزبوو، عەوالى جەند گوندىك بوون لەدەورى مەدینە بوون، نەزىكەكەيان دوو ميل بوو، دوورەكەيان ھەشت ميل دەبوو، ھەيان بوو دەورى چوار ميل دەبوو).

٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الَّذِي تَقْوِيهِ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّكَ تَرَىٰ أَهْلَهُ وَمَالَهُ. (الحديث ٥٥٢) (٢٧٥)

ئەبنوئەومەر (پەزى خەلىق بىن) فەرموۋى: پەغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەر بىن) فەرموۋى: (ھەركەسى نوپۇزى عەصرى بچى وەك ئەو ھەوايە كەمال و منالى بەفەرودابىن) (ت/١/١٩٠/٤ ز-٤٤ ژ-٣٤٠ ج-٤ = ش/د/ت).

(٢٧٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب استحباب التكبير بالعصر، رقم: ١٤٠٧.

(٢٧٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: التغلض في تقويت صلاة العصر،

۳۲۴- عَنْ بَرِيدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّهُ قَالَ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ: فَقَالَ بَكَرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ. (الحديث ۵۵۳ - طرفه في: ۵۹۴)

ئەبومەلیح (بەرزای خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: لەغەزایەکا، لەپڕۆژیکێ هەورە روژدا، لەگەڵ بورەیدەدا بووین، فەرمووی: زوو نوێژی عەصر بکەن چونکە پێغەمبەر (مروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرمووی: (هەرکەسێ نوێژی عەصر نەکا کردەى ئەو و بردهى با). (ت/ ۱/ ۱۹۱/ ۵ + -ز- ۴۴-ژ- ۳۴۱-ج- ۴ = رياض الصالحين ۳/ ۸۳۵/ ۶).

رافە و شیکردنەوه:

بورەیدەى کۆرێ ئەل - حوصەیب (بەرزای خەوای لەسەر بێ) هاوڕێی پێغەمبەرە، سەدوشت و چوار فەرموودەى لە پێغەمبەرەوه گیراوتەوه، سێ فەرموودەى لەبوخاریدا هەیە، لەمەرو لەکاتی غەزاکردندا وەفاتی کردووه، دوواترین هاوڕێی پێغەمبەر (مروودی خودای لەسەر بێ) بووه کە لەخۆراسان لەسائی شەست و دوو وە مردووه، بەرزای خودای ئی بێ.

۳۲۵- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً يَغْنِي الْبَدْرَ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا ثُمَّ قَرَأَ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ). (الحديث ۵۵۴ - اطرافه في: ۵۷۳، ۴۸۵۱، ۷۴۳۵، ۷۴۳۶) (۲۷۶)

جەریر (بەرزای خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: شەوێ لەخەزمەتی حەزەرت دا بووین، شەوێ چارەى مانگ بوو، تەماشایەکی مانگی کردو فەرمووی: چۆن نیستاکە

هه مووتان به ناسانی و ناسوودمی ئەم مانگە دەبینن بەبێ پالەپەستۆ، لەقیامەتیشا ناوا خودای خۆتان دەبینن، بۆبیینی تووشی هیچ ناپەهەتی و پالەپەستۆیی نابن، جاتادەتوانن ئاگاداری نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربن و مەیان چۆینن، چوونکە ئەم دوو نوێژە هۆی چوونە بەهەشت و دیتنی خودان، ئینجا حەزەرت (پەزەیی خۆی لێ بێ) ئەم ئایەتە ی خوێندەو: (وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها) ۲۰/۱۳۰ - واتە: بەباشی ئاگاداری ی نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربەن و هەمیشە لەناو نوێژدا سوپاس و ستایشی خودای خۆتان بکەن). (ت/۱/۱۹۰/۲ - ش/د/ت)

۳۲۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَتَعَاقِبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَرْجُحُ الَّذِينَ بَاثُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَغْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟ فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (الحديث ۵۵۵ - أطرافه في: ۳۲۲۳، ۷۴۲۹، ۷۴۸۶) (۲۷۷)

ئەبوهورەیرە (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموی: چەن فریشتەیی بەشەوو چەن فریشتەیهکی تر بەرۆژ بەرودوا بەدیارتانەو دەبنو، بەسەر مۆشکەتێکی دەگرن، و هەردوو لایان لەنوێژی بهیانی و نوێژی عەسەردا یەکتەر دەگرن و یەکتەر دەگوێرن، جاکاتی ئەوتاقمە فریشتەیهکی کەوا شەو لەدیارتان بوون، سەردەکەونەو بۆ خەمەتی خودای گەورە پەروردگار، لێیان دەپرسی - هەرچەندە کەخۆشی باشتەر حالیان دزمانی - دەفەرموی: کەئێوە هاتنەو لەلای ئەو بەندانە ی منەو چیان دەکردو خەریکی چی بوون؟ دەلێن: کەئێمە چوین بۆلایان ئەوان نوێژیان دەکرد، کەئێمەیش هاتینەو دیسان هەر نوێژیان دەکرد). (ت/۱/۱۸۴/۶ - ز- ۴۴ - ژ- ۳۳۸ - ج- ۴ = ش/ن).

٣٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَدْرَكَ أَحَدُكُمْ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ وَإِذَا أَدْرَكَ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ). (الحديث ٥٥٦ - طرفاه في: ٥٧٩، ٥٨٠) (٢٧٨)

ثهبوهورهيره (همزاي خوي لب بن) فهرمووي: خوْشهويست (درووي خودي لهسر بن) فهرمووي: (ههركهسيّ فرياي يهك ركاتي نويزي بهياني لهپيش خوْركهوتندا بكهويّ) ثهوه فرياي نويزي ثهوه بهياني يه بهتهواوي دهكهويّ، بهواتا بهحازر دهيك، نهك بهقهزا، وه ههروهها كهسيّ فرياي پكاتيكي نويزي عهصر بكهويّ، لهپيش خوْرنواوبووندا، ثهوه فرياي نويزي عهصري ثهوه روزه بهتهواوي دهكهويّ). (ت/١/٢٠٠ / ٢ ز-٤٨- ٣٦٥، ٣٦٤ / ش/د/ت/ن)

٣٢٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيَمَا سَلَفَ قَبْلَكُمْ مِنَ الْأَمَمِ كَمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ أُعْطِيَ أَهْلُ التَّوْرَةِ التَّوْرَةُ فَعَمِلُوا بِهَا حَتَّى اتَّصَفَ النَّهَارُ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ الْإِنْجِيلَ فَعَمِلُوا بِهِ حَتَّى صَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيتُمْ الْقُرْآنَ فَعَمِلْتُمْ بِهِ حَتَّى غُرُوبِ الشَّمْسِ فَأَعْطِيتُمْ قِرَاطَيْنِ قِرَاطَيْنِ قَالَ أَهْلُ التَّوْرَةِ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَقْلُ عَمَلًا وَآكْثَرُ أَجْرًا قَالَ هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ أَجْرِكُمْ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَا فَقَالَ فَذَلِكَ فَضْلِي أَوْتِيهِ مَنْ أَشَاءَ). (الحديث ٥٥٧ - أطرافه في: ٢٢٦٨، ٢٢٦٩، ٣٤٥٩، ٥٠٢١، ٧٤٦٧، ٧٥٣٣) (٢٧٩)

(٢٧٨) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أدرك ركعة من الصلاة فقد أدرك، رقم: ٦٠٨ - ١٣٧٠.

(٢٧٩) أخرجه مسلم (العيني/٥/٢٢/٥) لاحظ: فتح الباري ج/٢/٢٩١/٦٠٢ حيث يعده من افراد البخاري المترجم.

ئىبنو عومەر (رمزى خوابان لى بى) دىفەرموئى: لە پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) خۆيم
 بىست دىفەرموو: (ماودى مانەودى ئۆو لەچا مانەودى ئەونەتەوانەى تردا
 كەلەپىش ئۆوودە لەجىهان بوون كەمە، بەقەد نۆوانى نوپۆزى عەسرو شۆوانە،
 تەورات خەلات كرا بەدەستەى تەورات، هەتا نىومرۆ كارىان پى كرا، ئىتر
 كۆلىان دا، وەهەرىەكەى سەرو قىراتيان پى درا، لەپاش دا ئىنجىل خەلات كرا
 بەدەستەى ئىنجىل، ئەوانىش هەتا نوپۆزى عەسر كارىان پى كردو كۆلىان دا،
 ئەوانىش يەكى سەرو قىراتى خۆيان وەرگرت، ئىنجا ئەم قورئانە بەخەلاتى
 درا بەئىمە، وەئىمە تانوپۆزى شۆوان كارمان پى كرا، واتە: هەتا كاتى نرىكى
 كۆتايى جىهان، ومىەكى سەرو دوو قىراطمان وەرگرت). جا دەستەى تەورات و
 ئىنجىل گوتيان: ئەى پەرومردگارى ئىمە! بۆبەمانە يەكى سەرو دوقىراتت داو،
 بەلام بەئىمە يەكى سەرو يەك قىرات؟ لەگەل ئەوەشدا كەئىمە كارمان لەوان
 زۆرتەر كردوو؟ خوداى گەوروو سەرومەرىش دىفەرموئى: ئايا لەپاداشى خۆتان
 هىچ كەمترم پىتان داو؟ دەلێن: نەخىر، دىفەرموئى: دەئەو بەشو
 بارەوبەهرەى خۆمە بەكى ئارمزوو بكەم دىدەمى). (ت/۲/۲۶۳/۵ ز-۷۵ تاج-۳
 ج-۴). (۳۵۸۳-ج-۴).

رافە و شىكردنەو:

ئىمامى حەرەمەين (رمزى خوى لى بى) دىفەرموئى: (برىارى شەرع لەو فەرموودانە
 وەرناگىرێن كەدەگرێن بەضەربولەئەل) ئەم فەرموودەيەيش ضەربولەئەلەو،
 بەنموونە هینراوئەتەو، لەبەرئەو مەرج نىيە كەموشەبەه و موشەبەهوبىيە
 لەهەموو روويەكەو چوون يەك بن.

۳۲۹- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيَنْصِرُ مَوَاقِعَ نَبْلِهِ). (الحديث ۵۵۹) (۲۸۰)

رافعی کوری خدیج (رمزی خوی لب بن) دمفه رموی: نهوسا که له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خودی له سمر بن) نویژی شیوانمان دمکرد، ده گه راپینه وه بو شوینی خو مان هیشتا دنیا نه وه ندده رووناك بوو شوینی دممه تیرمان ده بینی، که تیرمان دمته قاند دهمان بینی له کوئ دده له زهوی. (ت/۱/۱۹۸/۱۲ ز- ۴۷ ژ- ۳۵۹ چ- ۴).

۳۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَجْرَةِ وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ نَقِيَّةً وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجَبَتْ وَالْعِشَاءَ أَحْيَاءًا وَأَحْيَاءًا إِذَا رَأَوْهُمْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا وَإِذَا رَأَوْهُمْ أَبْطَأُوا آخَرًا وَالصُّبْحَ كَانُوا أَوْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهَا بَغْلَسًا). (الحديث ۵۶۰ - طرفه في: ۵۶۵) (۲۸۱)

له جابیری کوری عه بدوللا (رمزی خوی لب بن) پرسیار کرا: له چ کاتیکا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) نویژه فه رزهکانی ده کرد؟ فه رموی: له قرجه ی گه رمای نیومرودا نویژی نیومرودی ده کرد، که نویژی عه صریشی ده کرد خو ر هیشتا به گور بوو، تینی مابوو، زهرد هه لته گه رابوو، که خو ریش ناواده بوو نویژی شیوانی ده کرد، نویژی خه وتنانیشی جاروبار پیشی ده خستو، جاروباریش دوی ده خست، له سهر نه م شیویه: نه گه ر نویژخوینه کان زوو کو ببونایه ته وه، زووبه زوو جه ماعه تی خه وتنانی بو ده کردین، به لام نه گه ر نویژکه ره کان

(۲۸۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: بيان أن أول وقت المغرب عند غروب الشمس، رقم: ۶۳۷ = ۱۴۳۹.

(۲۸۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب التكبير بالصبح، رقم: ۶۴۶ = ۱۴۵۸.

درهنگ بهاتنایه، نهویش خهوتنانی دوادهخست، بهتاریکولیللهکهیش نوپژی بهیانی بو دهکردن). (ت ۴/۱۹۶/۱ ز- ۴۷ ژ- ۳۵۱ ج- ۴ ش/د/ن).

۳۳۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ الْمُرَبِّيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَغْلِبَنَّكُمْ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْمَغْرِبِ قَالَ وَتَقُولُ الْأَعْرَابُ هِيَ الْعِشَاءُ). (الحديث ۵۶۳) (۲۸۲)

عبداللای کوری موغهفهل نهل -موزمنی- (مزی خوی لب) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودی لهسر بن) فهرمووی: (عهرمه دهشت نشینهکان ناوی نوپژی شیوانتان لی نهگورن و، نهکه نپوهیش چاو لهوان بکهن و، بهنوپژی شیوان بلین: عیشاء، چونکه نوپژی شیوان خودا ناوی ناوه مغریب). عبداللای دهیفرموو: عهرمه سارانشینهکان بهنوپژی مهغریب دهلین: نوپژی عیشاء.

رافه و شیکردنهوه:

عبداللای کوری موغهفهل یهکیکه لهدهستهی پهیمانی خوشنوودی (بهیعهتوریشوان) کهپیشیان دهگوتری: (اصحاب الشجرة: یارانای درخت) عبداللای دهیفرموو: بهدهستی خوّم لقو پۆپی نهو درهختم له پیغهمبهر (دروودی خودی لهسر بن) دوور دهخستهوه، کهلهکاتی رپکهوتنی حودهیبیهدا پهیمانی بهیعهتوریشوانی لهژیردا سازدرا، چلو سی فهرموودهی ههیه، لهبوخاریدا پینجی ههیه، کاتی شاری (تست) نازادکرا عبداللای یهکهم کهس بوو لهدمروازهکیهوه چوه ژوورهوه، لهههموو کهسی زیاتر حهسهنی بهصری فهرموودهکانی دهگیرپتهوه، یهکی بوو لهو دهکهسه کهنیمای عومهر ناردنی بو بهصره، ههتا دانیشتوانی شارهزای نایین بکهن، حهوت منالی ههبوو، سالی

شہستی کؤچی لہبہ صرہ مرد، لہ سہر راسپیڑی خوی ٹہبویہ رزہی ٹہسلہ می
نویڑی لہ سہر تہرمہ کہی کردا (ف - ۳۲۰)

۳۳۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عَمْرُ نَامَ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرِكُمْ). (الحديث ۵۶۶ - أطرافه في: ۵۶۹، ۸۶۲، ۸۶۴) (۲۸۳)

عائیشہ (ہمزای خوی لہ بن) فہرمووی: بہر لہ وہی کہ نیسلامہ تی لہ شوینانی تریش
جگہ لہ ناوشاری مہ دینہ، بلاوبیبتہ وہ، شہوی لہ شہوان، پیغہ مہر (درووی خوی لہ سہر
بن) نویڑی خہوتنانی دواختو درہنگ کردی، ہہتا عومہر ہاوار ی لہ ہہ لساو
فہرمووی: ٹہی پیغہ مہری خودا! بفہرموو جہماعہ تہ کہ مان بو بکہ، درہنگہ،
ژنان و منالان لہ ناو مزگہوتا خہویان لہ کہوتووہ، لہمہ زیاتر ناتوان
چاومروانی جہماعہ تہ بکہن، ٹہوسا حہزرہت (ہمزای خوی لہ بن) ہاتہ دمردہ وہو ہات
بو ناو مزگہوتو، بہ نامادہ بوانی ناو مزگہوتہ کہی فہرموو: (ٹہم چاومرواری
کردنہ بہ کہم مہزان، ٹہمہ بہ ہرمیہ کی گہ ورمیہ، خودا لہم کاتہ دا بہس
بہ ٹیوہی داوہ، کہ سی ترنییہ جگہ لہ ٹیوہ، لہ دانیشٹوانی سہر رووی زہوی،
کہ لہم دمہ دا چاومرواری ٹہم نویڑمہکا، وہک ٹیوہ چاومرواری دہ کہن!)

راقہ و شیکردنہ وہ: ہروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۳۳۴ کہوا لہ داوہ۔

۳۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَأَصْحَابِي الَّذِينَ قَدِمُوا مَعِيَ فِي السَّيْفَةِ نَزُولًا فِي بَقِيعِ بَطْحَانَ وَالتَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَكَانَ يَتَنَاقَبُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ كُلَّ لَيْلَةٍ نَفَرٌ مِنْهُمْ فَوَافَقْنَا

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَأَصْحَابِي وَلَهُ بَعْضُ الشُّغْلِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ فَأَعْتَمَ
بِالصَّلَاةِ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلُ ثُمَّ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا قَضَى
صَلَاتَهُ قَالَ لِمَنْ حَضَرَهُ عَلَى رَسُولِكُمْ أَبْشِرُوا إِنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ
مِنَ النَّاسِ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرُكُمْ أَوْ قَالَ مَا صَلَّيْ هَذِهِ السَّاعَةَ أَحَدٌ غَيْرُكُمْ لَا
يَذْرِي أَيَّ الْكَلِمَتَيْنِ قَالَ قَالَ أَبُو مُوسَى فَرَجَعْنَا فَفَرَحْنَا بِمَا سَمِعْنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٥٦٧) (٢٨٤)

ئەبومووسا (پەزەیی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: لەیەمەن بووین هەوالمەن بیست کە
پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) کۆچی کردوو هەوای مەدینە، جەخۆم و دووبرام و
پەنجەو سێ کەسی لەخەزەکانەم، کۆچمان کرد بۆلای، سواری پاپۆڕی بووین
لەحەبەشە هەلێ رشتین لەلای نەجاشی، لەوێ تووشی جەعفەری کۆری
ئەبوطالب و هەورێکانی بووین، وەلەوێ ماینەو هەتا کاتی گشتەمان پێکەو
بەگەمی گەڕاینەو بۆلای پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) لەمەدینە بوو، هەموو
شەوێ دەستەیی لەیارانی، لەکاتی نوێژی خەوتنەمان بەنۆرە ئێشکی
پێغەمبەریان دەگرت، کاتی خۆم و هەورێکانەم چووین بۆ خەزەمانی حەزەرت
(پەزەیی خەوای لەسەر بێ) وەرێکەوت خەریکی سوپا رێکخستن بوو، لەبەرئەو نوێژی
خەوتنەمانی دواخست، هەتا شەو تەواودرنگ بوو، شەو تەواو زەنگایەو،
ئەوجا هاتە دەرەو هات بۆ مەزگەوت و نوێژی خەوتنەمانی بەکۆمەڵ بۆکردین،
کەنوێژەکە ی تەواو کرد بەئامادەبوونی فەرموو: (هێواش بن، لەجیگە
خۆتان مەبزوین، مەزەتان ئێ بێ، یەکیکە لەنازو بەهرەکانی خودا
کەرژاندوو پەتی بەسەر ئێوەدا، ئەو یە کە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن،
کەجگە لەئێوە لەم دەمەدا کەسی تر ئەم نوێژە ناکا) یا حەزەرت فەرمووی:
(بەس ئێوە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن) راوی دەفەرمووی: نازانم حەزەرت

(مزی خوی سن سن) کام لهم دووشتەى فەرموو. ئەبومووسا فەرمووی: ئیتر زۆر زۆر بەشادمانی گەپاینەووە لەخۆشی ئەم مژدە خۆشەى کە لەپێغەمبەرمان بیست). (بەروانە: تاج / ۴/۳۲۷ - از - ۱۰۲ تاج - ۲ ژ - ۳۱۶۷ ج - ۴ = کوردی).

۳۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عُمَرُ نَامِ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانَ فَخَرَجَ فَقَالَ لِلْأَهْلِ الْمَسْجِدَ مَا يَنْتَظَرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرَكُمْ). (الحديث ۵۶۹ طرفه في: ۵۶۶). (۲۸۵)

بەروانە فەرموودەى ژمارە ۳۳۲ لێردا ئەمەى زیاترە: عائیشە فەرمووی: ئەوسەردەمە نوێژ بەجەماعەت هەر لەمەدینە دەکرا، چوونکە لەمەککە نوێژ بەدزی دەکرا، شوپنەکانی تریش ئسلامەتى یان پێ نەگەشتبوو، دەستووری پێغەمبەر و یارانى وابوو: نوێژى خەوتنانیان لەنیوانى ئاوابوونى سوورایى کەنارى ئاسمان و تێبەربوونى سیپەکی یەکەمى شەودا دەکرد.

وفي رواية: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (فَخَرَجَ لَيْلِيُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَيْهِ الْآنَ يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً وَاضِعًا يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ فَقَالَ لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُصَلُّوْهَا هَكَذَا فَاسْتَبْتُ عَطَاءَ كَيْفَ وَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِهِ يَدَهُ كَمَا أَلْبَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَبَدَّدَ لِي عَطَاءُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ شَيْئًا مِنْ تَبْدِيدٍ ثُمَّ وَضَعَ أَطْرَافَ أَصَابِعِهِ عَلَى قَرْنِ الرَّأْسِ ثُمَّ ضَمَّهَا يُعْرِئُهَا كَذَلِكَ عَلَى الرَّأْسِ حَتَّى مَسَّتْ إِبْهَامُهُ طَرَفَ الْأُذُنِ مِمَّا يَلِي الْوَجْهَ عَلَى الصَّدْغِ وَكَاحِيَةِ اللَّحْيَةِ لَا يُقْصَرُ وَلَا يَنْطَشُ إِلَّا كَذَلِكَ. وروى عن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هذا الحديث فقال فيه: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبِصِ خَاتَمَةِ لَيْلَتِهِ). (ريواية ابن عباس ۵۷۱ - طرفه في: ۷۲۳۹ وريواية أنس الحديث ۵۷۲ - أطرافه في: ۶۰۰، ۶۶۱، ۸۴۷، ۵۸۶۹) (۲۸۶)

له گپړانه وهی ئیبنوعه باسدا (پرمزی خودایان لى بى) دمفهرموئ: جاگه عومهر هه لساو
 فهرمووی: نهی پیغهمبه ری خودا! بفرموو جهماعه ته که مان بؤ بکه،
 پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بى) خوئ شؤردبوو، که له هؤده که ی خوئ هاته دهره وه
 بؤناو مزگه وت هیشتا سهری تهرپوو، ئیستایش ههرده لئی شیوهی نه وکاته ی
 واله بهرچاوم، سهری ناوی ئی ده تکا، ههردوو دهستی له سمر سهری دانا بوو،
 فهرمووی (دروودی خودی له سمر بى): (مه بادا زحمه تی ئومه تم بدهم، دنا فهرمانم پی
 دهکردن که له م دمه دا نوپزی خه وتنان بکه ن) ئیبنوعه باس به کرده وه
 گپړاپه وه که چؤن چؤنی پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بى) دهستی له سمر سهری خوئ
 دانا بوو: جاتؤزئ په نجه گانی بلاو کرده وه نه وجا نووکی په نجه گانی له سمر
 لاسهری داناو، نه وجا په نجه گانی به یه که وه لکان، وناوا په نجه گانی راکیشا
 به سمر سهریدا بهر ده ولای خواره وه، هه تا ههردوو په نجه که لئی له ئاستی لاجانی
 دایان له نووکی گوپکانی، له لای روویه وه. وه له سمر هه مان شیوه دهستی هیئا
 به سمر لاجانگی و به سمر سهریشیدا، پپشه وا نه نه سیش (پرمزی خوئ لى بى) نه م
 فهرمووده یی گپړاومه وه، له گپړانه وه یه که له دواکه یه وه دمفهرموئ: ئیستایش
 ده لئی بریسکه ی نه نگوستیله که ی پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بى) واله بهرچاوم،
 که له وشه وه دا دهره وشایه وه). (ت/ ۱۳/ ۱۹۹/ ۱۳ + ز- ۴۷- ژ- ۳۶۰- ت/ ۴- ز- ۳۵- ل- ۱۱۶).

شیکردنه وه:

بروانه فهرمووده ی ژماره: ۱۱۴. نه م فهرمووده ییش یه کیکه له و ددوازه
 هه دیته ی که ئیبنوعه باس به خودی خوئ له پیغهمبه ر خوئی بیستووه.
 هه روا بروانه شهرحی نه وه ی له سمر سه حیحی موسلیم ج/ ۵ ص ۱۴۱، مبحب
 (باب وقت العشا و تاخیرها)

۳۳۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ) (الحدیث ۵۷۴). (۲۸۷)

ئەبوموسای ئەشعەری (پەزەیی خەوی لێ بێ) دەفەر مووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) (هەرکەسێ دوو نوێژە فێنکەکە بکا، کە نوێژی بەیانی و نوێژی عەصرن، دەچیتە بەهەشت) (ت/۱/۱۹۰/۳ ز-۴۴ ژ-۳۴۰ ج-۴ = ش).

۳۳۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ حَدَّثَهُ أَنَّهُمْ تَسَحَّرُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا قَالَ قَدَّرَ خَمْسِينَ أَوْ سِتِينَ يَغْنِي آيَةً). (الحديث ۵۷۵ - طرفه في: ۱۹۲۱) (۲۸۸)

ئەنەس (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەر مووی: زەیدی کۆری ثابت بۆیگێر پامەوه فەر مووی: چەندکەسێ بووین لەخزمەت پێغەمبەردا پارشیومان کردووە ئینجا هەڵساین چووین بۆ نوێژی بەیانی، گوتم: نیوانی پارشیووەکەو بانگەکە چەندێ دەبوو؟ فەر مووی: دەوری پەنجا تاشەست نایەت دەبوو).

۳۳۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: (كُنْتُ أَتَسَحَّرُ فِي أَهْلِي ثُمَّ يَكُونُ سُرْعَةً بِي أَنْ أَذْرِكَ صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۵۷۷ - طرفه في: ۱۹۲۰) (۲۸۹)

سەهلی کۆری سەعد (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەر مووی: لەمالی خۆمان لەناو خێزانما پارشیووم دەکرد، ئەوجا بەپەله دەجووم بۆ مزگەوت، هەتا فریای جەماعەتی نوێژی بەیانی بکەوم لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ).

۳۳۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (شَهِدَ عِنْدِي رَجُلَانِ مَرْضِيُونَ وَأَرْضَاهُم عِنْدِي عُمَرُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَشْرُقَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (الحديث ۵۸۱) (۲۹۰)

(۲۸۸) أخرجه مسلم في الصيام، باب: فضل السحور وتأكيد استحبابه، رقم: ۱۰۹۷ = ۲۵۴۷.

(۲۸۹) من افراد البخاری عن المسلم (رضي الله عنه) (عيني/۱۰/۲۹۸/۲۹) المترجم.

(۲۹۰) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الأوقات التي نهى عن الصلاة فيها: ۸۲۶ = ۱۹۸.

ثیبنو عهباس (همزای خوابان لیس) فهرمووی: چهن پیاوچاکی، کهیه کیکیان عومه
بوو، که به لامه وه نهو لهه موویان بوړاست گۆیی و نایینداری په سهندتر بوو،
شایه تیان لادامو فهرموویان: پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهر لیس) له پاش کردنی نویژی
به یانی هه تا خور هه ل دی، ریگهی کردنی نویژی سوننه تی نه ده دا، هه روه ها
له پاش کردنی نویژی عه صریش ریگهی کردنی نویژی سوننه تی نه ده دا هه تا
خورئاو ادمبی. (ت/۱/۲۰۳/۱ = ز-۵۰ ژ-۳۷۲ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

۳۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تَحْرَوْا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا). (الحديث ۵۸۲ - أطرافه
في: ۵۸۵، ۵۸۹، ۱۱۹۲، ۱۶۲۹، ۳۲۷۳) وقال ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)
قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إذا طلع حاجب الشمس فأخروا الصلاة
حتى تغيب) (الحديث ۵۸۳ - طرفه في: ۳۲۷۲) (۲۹۱)

ثیبنو عومه (همزای خوابان لیس) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهر لیس) فهرمووی:
پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهر لیس) فهرمووی: (بهقهستی لهکاتی خورکه وتن،
یا خورئاو ابوونا نویژ مهکن) له گپړانه وهیه کا: ثیبنو عومه (همزای خوابان لیس)
فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهر لیس) فهرمووی: (که خور له ناسو وه سهری کی شا
نیت نویژ مهکن تابه قه د رمیک بهرز دهبیته وه، که خوریش گه یشته دهم
که ل نووکی لای خوارووی ناو ابوو نیت نویژ مهکن تابه ته واوی ناوا دمی).
(ت/۱/۲۰۴/۲ = ز-۵۰ ژ-۳۷۳ = ش/ن).

۳۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَعَنْ لَيْسَتَيْنِ تَقْدِمُ وَزَادَ فِي هَذِهِ الرِّوَايَةِ: وَعَنْ صَلَاتَيْنِ لَهَى عَنْ
الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (انظر: ۲۳۳).

(پروانه: فہر موودہی ژمارہ: ۲۳۳) لہ گپرانہ وہی ئیردا ئہمہی پترہ: ودنہی ی کردوہ لہم دوو کاتہیش کہ نوپژیان تیادا بکری: لہ پاش کردنی نوپژی بہیانی ہہتا خور ہل دی، ولہ پاش کردنی نوپژی عہصر ہہتا خور ئاودہبی. (پروانه: ۳۳۸).

۳۴۱- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّكُمْ لَتُصَلُّونَ صَلَاةً لَقَدْ صَحَّبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا رَأَيْنَاهُ يُصَلِّيَهَا وَلَقَدْ نَهَى عَنْهُمَا يَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۸۷ - طرفه في: ۳۷۶۶) (۲۹۲)

موعاویہی کوری ئہبوسوفیان (پہزای خوی لی بی) فہرمووی: ئیوہ لہم سہردہمہدا دوو رکات نوپژی سوننہت لہ پاش نوپژی عہصرہوہ دہکەن، ئیمہ کہ ہاورپتی پیغہمبہری خودامان کردوہ (دروودی خوی لی بی) نہمان دیوہ کہ چہزمت (پہزای خوی لی بی) ئہو نوپژہ بکا، بہ لکوو پیغہمبہر (دروودی خوی لی سہر بی) نہی دہکرد لہ کردنی ئہم دوو رکاتہ لہ پاش نوپژی عہصرہوہ).

۳۴۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (وَالَّذِي ذَهَبَ بِهِ مَا تَرَكَهُمَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ وَمَا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى حَتَّى ثَقُلَ عَنِ الصَّلَاةِ وَكَانَ يُصَلِّي كَثِيرًا مِنْ صَلَاتِهِ قَاعِدًا تَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهِمَا وَلَا يُصَلِّيهِمَا فِي الْمَسْجِدِ مَخَافَةَ أَنْ يَثْقُلَ عَلَى أُمِّهِ وَكَانَ يُحِبُّ مَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ). (الحديث ۵۹۰ - أطرافه في: ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۱۶۳۱)

عائشہ (پہزای خوی لی بی) فہرمووی: بہو خودایہ کہ پیغہمبہری بردوہ بؤلای خوی، پیغہمبہری خودا ہہتا مردو گہیشتہوہ بہخزمہتی خودای گہورہ، ئہم دوو رکاتہ سوننہتہی لہ پاش نوپژی عہصرہوہ تہرک نہ کردوہ، کاتیکیش ومفاتی کردو چووہوہ بؤدیوانی خودا کہ بہگرانو بہزہحمہت نوپژی بؤدہکرا، چوونکہ پیغہمبہر (دروودی خوی لی سہر بی) کاتی چووہناو سالہوہ کہمی گوشتی گرتو

قورس بوو، نیت زۆربهی شه و نوپزی به دانیشته وه دهکرد. پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لی بی) نه م دوو رکاته سوننه تی پاش نوپزی عهصره ی له ماله وه دهکرد، له مرگه وت نه یانی دهکرد، له ترسی نه وه نه بادا باری نومه تی گران بکا، نه وانیش چاو له وبکه ن و بیانکه ن و نوپزه سوننه ته کانی به رودای نوپز مه رزه کان زور ببن و نوپز خوین به ئاسانی بو ی نه کرین، چونکه هه میسه چه زی دهکرد که کار بو نه ته وه ی ئیسلامی خو ی ئاسان بکا). (ب/۱/۵۰۶/۸+۹+۱۰ ز- ۱۸۵ ژ- ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷ ج- ۴ ب/۱/۵۰۴/۳+۴ شهر حی نه وه ی له سه مر صه حیحی موسلیم ج/ ۶ ص ۱۳ + ص ۲۷).

۳۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (رَكْعَتَانِ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُهُمَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً رَكْعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۹۲ طرفه في: ۳۹۰). (۲۹۳)

دیسان عائشه (همزی خوی لی بی) فه رمووی: دوو نوپز هه ن، پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بی) نه به نه یینی و نه به ناشکرا ته رکی نه دهکردن: دوو رکات له پیش نوپزی به یانی یه وه دوو رکات له پاش نوپزی عهصره وه).

۳۴۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سِرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ لَوْ عَرَّسْتَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَخَافُ أَنْ تَنَامُوا عَنْ الصَّلَاةِ قَالَ بَلَّالٌ أَنَا أَوْقِظُكُمْ فَاضْطَجَعُوا وَأَسْتَدَّ بَلَّالٌ ظَهْرَهُ إِلَى رَاحِلَتِهِ فَعَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ فَتَنَامَ فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ طَلَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَقَالَ يَا بَلَّالُ أَيْنَ مَا قُلْتَ قَالَ مَا أُلْقَيْتَ عَلَيَّ نَوْمَةٌ مِثْلَهَا قَطْ قَالَ إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَكُمْ حِينَ شَاءَ وَرَدَّهَا عَلَيْكُمْ حِينَ شَاءَ يَا بَلَّالُ قُمْ فَأُذِّنْ بِالنَّاسِ بِالصَّلَاةِ فَتَوَضَّأَ فَلَمَّا ارْتَفَعَتِ الشَّمْسُ وَابْتِايَضَتْ قَامَ فَصَلَّى). (الحديث ۵۹۵ - طرفه في: ۷۴۷). (۲۹۴)

(۲۹۳) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين باب معرفة الكعتين اليتين كان يصليها، رقم: ۸۲۵.

(۲۹۴) من أفراد البخاری (فتح الباری ۹۱/۲ حديث/ ۶۰۲) المترجم.

ئەبوقەتادە (پەزەل خەلەب) فەرەمۆی: لەسەفەرێکا خۆم لەخەزمەت خەزەمتدا بووم، شەوێ کەوتینەپێ، هەندێ لەبرادەران عەرزیان کرد: ئەی پێغەمبەری خودا! خۆزگە سەر خەوێکمان دەشکان و لەپێش بەیان و چانیکمان دەگرت، فەرەمۆی: (ئاخر دەترسم خەوتان ئی بکەوێ و ئاگاتان لەنوێژی بەیانی نەمێنێ) بیلال فەرەمۆی: بخەون من خەبەرتان دەکەمەوه. جا ئەوانیش پالکەوتن و خەویان ئی کەوت، بیلالیش وڵاخەکە ی خۆی ییخ داو پستی پێوهی دا. جا بیلالیش خەوزۆری بۆهینا و چاوی چوووه خەوو نووست، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خەبەری بۆوه خۆر لەئاسۆوه گۆچکە ی کیشا بوو، فەرەمۆی: (ئەی بیلال! کوا ئەوهی تۆ گوتت؟ تۆ نەتگوت من خەبەرتان دەکەمەوه؟) بیلالیش فەرەمۆی: هەرگیز خەوی و قوورس نەگرتووم. فەرەمۆی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئەمە خواستی خوا و ابووه، خوا لەئەزەلدا ئەمە ی لەچارە نووسیوین، لەراستیدا ئەودەمە ی کە خەوتان ئی کەوتوووه خوا خەوی ئی خستوون و لەسەر خواستی خوا خەوتان ئی کەوتوووه لەو دەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی بردۆتەوه بۆلای خۆی، وەلەودەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی گیراوتەوه بۆناو جەستەتان). ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەست نوێژی گرت، کاتی دەستیان کرد بەجەماعەت خۆر بەرز بوو، تەواو سپی هەل گەرابوو. (ت/۲۰۱/۱/۳ ز- ۴۹ ژ- ۳۶۸).

نوێژی قەزا بەجەماعەت دەکری

۳۴۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عَمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (جَاءَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَجَعَلَ يَسُبُّ كُفَّارَ قُرَيْشٍ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كِدْتُ أَصْلِي الْعَصْرَ حَتَّى كَادَتْ الشَّمْسُ تَغْرُبُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهِ مَا صَلَّيْتُهَا فَقُمْنَا إِلَى بُطْحَانَ فَتَرَضَّا لِلصَّلَاةِ وَتَوَضَّأْنَا لَهَا فَصَلَّيْنَا

الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهَا الْمَغْرِبَ). (الحديث ٥٩٦ - أطرافه في: ٥٩٨، ٦٤١، ٩٤٥، ٤١١٢) (٢٩٥)

جایی کوری عہدوللا (پہزای خویان لئ بئ) فہرمووی: رۆزی غہزای خہندہق لہ پاش خۆرئاوا، عومہری کوری خہططاب (پہزای خوی لئ بئ) ہاتو دەستی کرد بہ جنیودان بہ بیپر وایانی قورہیش، فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! خہریک بوو خۆرئاو ادہبوو ئہوسا نوپژی عہصرم بۆکرا؟ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بئ) فہرمووی: (بہ خودا من ہیشتا نہیم کردووہ!). ئہوجا ہہ ئساین چووین بۆ شیوی بوطحان کہوا لہ مہدینہ، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بئ) لہوئی دەست نوپژی گرت بۆ نوپژو، ئیمہیش دەسنو پژمان گرت بۆی، ئہوجا نوپژی عہصری بہ کۆمہل بۆ کردین لہ پاش خۆرئاو ابوون. لہ پاشتر نوپژی شیوانیشی بہ جہ ماعت بۆ کردین).

باسی قہزای نوپژی لہ بیر چوو

٣٤٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيَصِلْ إِذَا ذَكَرَهَا لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). (الحديث ٥٩٧) (٢٩٦)

ئہنہسی کوری مالیک (پہزای خوی لئ بئ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بئ) دہفہرموئی: (ہہرکہسی ہہرنو پژیکی لہ بیر چوو، لہکاتی خۆیدا نہ یکرد باہرکاتی یادی کہوتہوہ ئہوکاتہ بیکا، ئیتر جگہ لہ مہ بریتی (کہفارت) ی

(٢٩٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب الدليل لمن قال الصلاة الوسطى العصر رقم: ٦٣١.

(٢٩٦) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الصلاة، باب: قضاء الصلاة الفائتة، واستحباب تعجيل قضائها، رقم: ٦٨٤ = ١٥٦٧.

ترى نييه، وهك خودا دمه رموى: (أقم الصلاة لذكرى) طه/٢٠- ١٤. واته: به تاييه تى ناگادارى نوپژده كهت بكه و لهكاتى خويا بيكه بويا د كردن و ناوبردنى من). (ت/١/٢٠١/١ ز- ٤٩ ز- ٣٦٦ ز+ ٢+ ٣+ ٤ - ش/د/ ت/ ن)

٣٤٧- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا انْتَضَرْتُمُ الصَّلَاةَ. (الحديث ٦٠٠) (٢٩٧)

ديسان نه نهس (همزى خوى لى بن) فهر مووى: شهوى پيغه مبهه (درووى خودى لىسر بن) نوپژى خه وتنانى دواخت، له نيوه شه ودا كردى، كه له نوپژ بؤوه فهر مووى: خه لكى تر نوپژى خويان كردو خه وتن، به لام نيوه نه وهتى چاو منوارى نه م نوپژ ده كه ن نه م ماوهيه تان هه موو به نوپژ بؤحسيبه). (ت/١/١٩٩/١٣ ز- ٤٧ ز- ٣٦٠ ج- ٤).

٣٤٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ رَأْسَ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). يريد بذلك أنها تحزم ذلك القرآن. (الحديث ٦٠١ طرفه في: ١١٦). (٢٩٨)

(بپروانه فهر مووده زماره: ٩٥). ليره دا نه م پترييه ي ههيه: مبهه ستى پيغه مبهه (درووى خودى لىسر بن) له م فهر موودميه نه وهيه: كه له پاش سه د سالى تر له م رؤوه كه س نامينى له م خه لكه ي كه نيستا هه ن و ان له سه ر رووى زهوى و نه م چينه ي نيستا ههيه كو تا يى دى، مبهه ست نه وه نييه كه له پاش سه د سالى تر قيامه ت هه ل ده سي و كه س نامينى (ت/٤/٣٦٥/٣ تاج- ٣ ز- ١١٢ ز- ٣٨٩).

(٢٩٧) أخرجه مسلم (عينى/٧٦/٩٦/٥) باب وقت العشاء وتأخيرها - المترجم - ١٤٤٤-١٤٤٧.

(٢٩٨) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتى مائة

باسی کوفتوگو له پاش نویژی خه ووتنان

۳۴۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا أَنْاسًا فَقَرَاءَ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَلَاثٍ وَإِنْ أَرْبَعٍ فَخَامِسٍ أَوْ سَادِسٍ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ فَأَتَلَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَشْرَةٍ قَالَ فَهُوَ أَنَا وَأَبِي وَأُمِّي فَلَا أَذْرِي قَالَ وَامْرَأَتِي وَخَادِمٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَبِي بَكْرٍ وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لَبِثَ حَيْثُ صُلِّيتِ الْعِشَاءُ ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى تَعَشَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ وَمَا حَبَسَكَ عَنْ أَصِيَابِكَ أَوْ قَالَتْ ضَيْفَكَ قَالَ أَوْ مَا عَشَيْتِيهِمْ قَالَتْ أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ قَدْ غُرِضُوا فَأَبَوْا قَالَ فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ فَقَالَ يَا غُنْثُرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ وَقَالَ كُلُوا لَا هَيْنًا فَقَالَ وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا وَإِنَّمَا اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا قَالَ يَغْنِي حَتَّى شَبِعُوا وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ فَنَظَرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ مِنْهَا فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا قَالَتْ لَا وَفَرَّةٌ عَيْنِي لَهَا الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثِ مَرَّاتٍ فَأَكَلَ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَغْنِي يَمِينَهُ ثُمَّ أَكَلَ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلَ فَفَرَّقْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنَاسٌ اللَّهُ أَغْلَمَ كَمَ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ أَوْ كَمَا قَالَ). (الحديث ۶۰۲ - أطرافه في: ۳۵۸۱، ۶۱۴۰، ۶۱۴۱). (۲۹۹)

عەبدورەحمانی گوپی ئەبوبەکرێ سەدیق (ڕەزای خواپەسار لێ بێ) فەرمووی: دانیشتوانی میوانخانەیی صوففە خەڵکیکی ھەژار بوون، جاری پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوێ نانی دووکەسی ھەیە بایەکی لێم میوانانە لەگەڵ خۆی بباتەوێ بیکە بەسیئەمیان، ھەروا ئەوێ نانی چوار کەسی ھەیە

باپېنچ ھەمىٰ لەگەڭ خۆى بباتەو، يا فەرمووى: باپېنچ ھەمىٰ ياشەشە ھەمىٰ لەگەڭ خۆى بباتەو) ئيتەر ئەبوبەكرىش (بەزى خەلىق ھەمىٰ سى كەسى لەگەڭ خۆى ھەتتا ھەمىٰ بۆمەلەو، پېغەمبەر خۆى (درووى خوداى لەسەر ھەمىٰ دەكەسى لەگەڭ خۆى بىردەو، عەبدورەحمان فەرمووى: ئىمە مەن و باوكم و دايكم بووين، راوى فەرمووى: وابزانم عەبدورەحمان فەرمووشى: ژنەكەى مەن و نۆكەرىكىشمان لەگەڭ بوو. نۆكەركە ھى ئىمە مالى باوكم بوو، بەلام ئەبوبەكر خۆى چوو ھەمىٰ بۆلاى ھەزرىتى و لەلاى ئەو شىوى كەردەو، ھاتەو ئەو ھەندەى خودا مەلى لەسەر بوو لەشەو رابووردبوو، جاژنەكەى پى ى گوت: بۆچى درەنگ ھاتتەو ھەمىٰ بۆلاى مەوانەكانت؟ ئەو ھەمىٰ بەدايكمى فەرموو: ناشى ھەتتا ئىستا شىوت بۆدانەنابن؟ دايكىشم فەرمووى: خۆلكيان كەردن تانانان بۆدانبرى، بەلام رازى نەبوون تاخۆت نەپەيتەو. عەبدورەحمان فەرمووى: جامنىش لەترسى باوكم چووم خۆم شارەو نەبادا لەسەر مەوانەكان قسەم پى بلى. جاباوكم بانگى كەردم و فەرمووى: خۆپى! ئەو لەكوئى؟ ئەى لچ و لىوت بكە، ئەى واولىكراو؟ ئەو بۆنانت بۆنەم مەوانە دانەناو؟ جا كەلەكەلەكە ھەمىٰ بۆو بەمەوانەكانى فەرموو: دىخۆن، بەنۆشى گىانتان نەبى، ديارە سووچى خۆتان بوو، سابەو خوداى بەھىچ جۆرى نابى مەن لى بۆم، عەبدورەحمان فەرمووى: شتىكى سەير رووى دا، بەھەقى خوا ھەمىٰ پاروويەكەم لەخواردەمەنەكە ھەلەكەرت لەبن پاروويەكەو بەرز دەبۆو ھەمىٰ پترو زۆرتەر دەبوو، ئيتەر ھەروا ھەتتا تىرمان خوارد، كەچى نانەكە زىادى كەردبوو، كەمى نەكەردبوو، ئەبوبەكرىش بەووردى سەرنجىكى ئەم ھەمىٰ داو فەرمووى: ئەرى كچەكەى بەنى فەراسى ئەو چىيە؟ دايكىشم فەرمووى: منىش وەك تۆى لى دىزانم، بەلام سویندم بەو ھەمىٰ كەبوو بەمەى ئەم چاوو دىل رووشنى ئەم نانەكە ئىستا سى قاتى پىشتىرەتەو، لەپىت و فەرى تۆ مەوانەكانتەو خودا پىت و فەرى تى خستوو، لەبەرئەو ئەبوبەكرىش

(دروودی خودای لهسەر بێ) سوپیندهکهی خووی شکاندو تیکهیهکی بۆ موفه‌رکی له‌وانه موفه‌رکه خواردوو فهرمووی: دیاره ئه‌و سوپیندهی که‌خواردم له‌م نانه نه‌خۆم ئه‌وه له‌شه‌یتانه‌وه بوو، چونکه نانی پیرۆزی وا حه‌یفه مرۆلای نه‌خوا ئه‌وجا قهره‌وانه‌کهی به‌خواردمه‌نییه‌که‌وه هه‌لگرت و بردی بۆ خزمه‌تی حه‌زرت، له‌وئ دای نا بۆبه‌یانی، عه‌بدوره‌حمان فهرمووی: له‌وه‌وپیش له‌نیوانی ئیمه‌و له‌نیوانی هۆزیکێ تر دا په‌یمانێ هه‌بوو، ماوه‌ی په‌یمانه‌که‌مان ته‌واو بوو بوو، سوپاکه که‌هاتنه‌وه بۆمه‌دینه؟، حه‌زرت (دروودی خودای له‌سەر بێ) کردنی به‌دوازه به‌شه‌وه هه‌ر به‌شی له‌وسوپایه سه‌رکرده‌یه‌کی بۆدانا، هه‌ر سه‌رکرده‌یی مه‌گه‌ر خودا بۆخووی بزانی چه‌ند که‌سی له‌گه‌ڵ دا بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ئه‌و نان و چیشته که‌مه که‌له‌و قهره‌وانه‌دا بوو، له‌سه‌ره‌تاوه به‌به‌ره‌که‌تی ئه‌بویه‌گری سه‌دیق و له‌دوایی دا به‌پیرۆزیی حه‌زرت (دروودی خودای له‌سەر بێ) به‌ره‌که‌تیکێ ئاشکرای وای تی که‌وت به‌شی ئه‌و هه‌موو سوپایه‌ی کردو ئه‌وانیش گشتیان لیان خواردو به‌سیانی کرد). (ریاض الصالحین/۳/۱۰۸۲/۱).

شیکردنه‌وه:

له‌فه‌تحو‌لباریدا ده‌فه‌رموئ: نامه‌ی کاته‌کانی نوێژ (کتاب موافیت الصلاة) بریتیه‌ له‌سه‌دو حه‌فده فهرمووده، سێ و شه‌شیان ته‌علیقن، ئه‌وانه‌ی تریان موته‌صیلن، له‌مانه‌ چل و هه‌شتیان پوخته‌وپاڵفتن - واته‌: خالیصه‌ن - سه‌شت و نۆشیان دووباره‌ن، جایا له‌م نامه‌یه‌ خۆیا دووباره‌ کرانه‌ته‌وه، یاله‌پیشه‌وه. هه‌موویان پیشه‌وا موسلیمیش (دروودی خودای له‌سەر بێ) په‌سه‌ندی کردوون و ئه‌ویش گێڕاونه‌تیته‌وه، جگه‌ له‌م سیازده‌یه‌یان:

- ۱- فهرمووده‌ی ئه‌نه‌س: (کنا إذا صلینا .. سجدنا علی ثيابنا اتقاء الحر) که‌رچی موسلیم ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی به‌مه‌عنا گێڕاوه‌ته‌وه.

- ۲- ئەم فەرموودەیی تری ئەنەس کەتیایدا دەفەرموی: (ما أعرف شيئاً مما كان على عهد النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
- ۳- ئەم فەرموودەیی تریشی کەھەر بەواتا فەرموودەیی دوھمیەتی کەتیایدا دەفەرموی: (وهذه الصلاة قد ضيعت).
- ۴- فەرموودەیی ئیبنوعمەر (إِشْتَدَ الْحَرُّ فَأَبْرَدُوا عَنِ الصَّلَاةِ) رقم-۳۱۵.
- ۵- فەرموودەیی ئەبوسەعید: (أَبْرَدُوا بِالظَّهْرِ....).
- ۶- فەرموودەیی ئیبنوعمەر: (إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيهَا سَلَفٌ قَبْلَكُمْ...) رقم-۳۲۸.
- ۷- فەرموودەیی ئەبومووسا: (مثل المسلمين واليهود والنصارى...).
- ۸- فەرموودەیی ئەنەس: (كناصلی العصر ثم يخرج الانسان...) بەلام ھەردوو پیر لەسەرئەصلی ئەم فەرموودەییە یەکن.
- ۹- فەرموودەیی عەبدوڵلای کورپی موعەففەل (لا یغلبنکم الأعراب) رقم-۳۳۱.
- ۱۰- فەرموودەیی ئیبنوعمەباس: (لولا أن أشق على أمتی.....) رقم-۳۳۴.
- ۱۱- فەرموودەیی سەھلی کورپی سەعید (كنت أتسحر...).
- ۱۲- فەرموودەیی موعاوییە: (إنکم لتصلون صلاة...) رقم-۳۴۱.
- ۱۳- فەرموودەکی ئەبوقەتادە: (أخاف أن تناموا عن الصلاة..) ھەروا دەفەرموی سێ ئەئەری مەوقوفیشی تیادایە. ھ، کەواتە: سەرچەمی فەرموودەو ئەئەرەکانی ئەم (نامەیی کاتەکانی نوێژ) ھ دەکاتە: (۱۲۰) لەم (۱۲۰) ھ چل و یەکیان لەتەجریدەکەدا ھاتوو. عەبدوڕەحمانی کورپی ئەبو بەکری کورپی ئەبو قوحافە، خۆی و باوکی و باپیری لە ھاوڕێیانی پێغەمبەر بوون، کورپیکی بوو ناوی موحمەد ئەبوعەتیق بوو، ئەویش لەپیش مەرگی پێغەمبەردا لەدایک بوو، برای ھەقی عائیشەییە، لەپیزی لەشکری بێڕوایانی قورەیشا نامادەیی شەری بەدرو شەری ئوحوود بوو، داوای کرد

که پالنه وانی بوی بجیته مهیدان، باوکی ویستی بجی، پیغه مبهر (دروودی خودی لاسر
 نه بییشت و پیی فهرموو: (خوتمان پی بییله!) له پاشتر موسوئمان بوو
 موسوئمانیکی زور جوانی لی دهرچوو، له ناگر بهسته که ی خوده پییه دا له گهل
 پیغه مبهر بوو، پالنه وانیکی زور نازاو دلیر بوو، تیره ندازیکی چاک بوو،
 له گهل خالی دا ناماده ی شه پی یه مامه بوو، هوتی له سهر کرده کانیان گوشت،
 که یه کیکیان (محکم) ی یه مامه بوو، که له سهر که لی نی له که لی نه کانی قه لاکه
 بوو، نیر سو پای نیسلام لهو که لی نه وه هه لپژانه ناو قه لاکه. عه بدورپه حمان
 کوری گهره ی نه بوبه کره، له نوم رومانه، پیایوکی پیایو چاکی دین قایمی
 خاوه ن پهمانی راستگو بوو، قهت دروی لی نه بییراوه. له رو داوی نه ل -
 جه مهل دا له گهل عانی شه ی خوشکی بوو، به لام موحه ممه دی برای له گهل
 پی شه واهلی بوو، روژی موعاوییه له سهر دوانگه ووتار دها، له خه لکه که
 داوا دهکا که له پاش خو ی یه زیدی کوری هه لپژین به جی نشین!!
 عه بدورپه حمانیش دهرموئ: (بو نه مه هیر قه لییه ته؟ که ده ستووریان وایه
 هه رگاتی قه یصهر دهری قه یسه ری تر له شوینی داده نی شی!).

موعاوییه له پاش نه مه هه لپوئسته سه د هزار دره می زیوینی بو دهنی ری،
 به لام نه وهری ناگری و دهرموئ: (ثایینم نافروشم بوجیهانم) جابه ره و
 مه که که ده که ویته ری، له ری له ناو خه ودا به مهرگی کوتوپر دهری، تهرمه که ی
 ده بن بو مه که که له و دهنی زن، سالی په نجاوسی ی کوچی ده بی، کاتی عانی شه
 هه وانی مهرگی ده بیستی ده چی بوحه ج، له مه که که ده چی ته سهر گوره که ی و
 ده گری و نه مه شیعه ری موته ممیمی کوری نووهیره ده خوینی ته وه که به سهر
 مالیکی برایدا هه لی داوه له به حری طویل:

و کنا کند مانی جذیمة حقبة

من الدهر حتی قیل لن یتصدعا

فلما نفرقنا کأنی ومالکا

لطول اجتماع لم نبت ليلة معا

واته:

وهك دووها ودهمی گیانی به گیانی
 روژگاری زورمان پیكه وه رانی
 گهردوون له ناکاو بی چاوه پروانی
 روژگاری دووری و جودایی هانی
 تهونی جودایی وه ها ته نیوه
 پیگهی په یوه ندی ته و او بریوه
 منی له کاکم واداپریه وه
 ده لئی له مه و بهر یه کمان نه دیوه!

عهبدوپه حمان له سه ره تا وه ناوی عهبدو لکه عبه بووه، پیغه مبهه (دروودی خودای له سر
 به) ناوه که ی گوژی و کردی به عهبدو په حمان، چهند فهرمو و دیه کی له سه حیج دا
 ههیه، سائی له پاش مهرگی عهبدو په حمان عانی شه ی خوشکیشی دهری، رهزای
 خودایان لی بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۴) نامه‌ی بانگ (کتاب الاذان)

سهره‌تای داهاتنی بانگ (باب: بدء الاذان)

۳۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يَقُولُ: (كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّنُونَ الصَّلَاةَ لَيْسَ يَنَادِي لَهَا فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ فَقَالَ بَعْضُهُمْ اتَّخِذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ بُوقًا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ فَقَالَ عُمَرُ أَوْلَا تَبْعَتُونَ رَجُلًا يَنَادِي بِالصَّلَاةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا بَلَالُ قُمْ فَتَادِ بِالصَّلَاةِ). (الحديث ۶۰۴) (۳۰۰)

ئىبنوعومەر (رەزای خاویان لى بى) دەیفەرموو: کاتى موسولمانان کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، هێستا بانگ دانەمه‌زرا بوو، خۆیان چاودیڤى کاتى نوێڤریان ده‌کردو بۆی کۆده‌بوونه‌وه. رۆژى لهم باره‌یه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گوفتوگۆ. هه‌ندیکیان فه‌رموویان: بازه‌نگى دابنێین وه‌ک هى نه‌صرانى یه‌کان، وه‌ک ئه‌وان له‌کاتى نوێڤردا ناقووس لى بده‌ین، هه‌ندى تریان فه‌رموویان: ئه‌ی بۆئیمه‌یش وه‌ک جووله‌که‌کان که‌ره‌نایه‌ک دروست نه‌که‌ین بۆخۆمان. عومه‌ریش فه‌رمووی: ئه‌ی بۆ پیاوی نه‌چى بانگ بدا بۆنوێڤر؟ ئیتر پێغه‌مبه‌ر (درووى خودای له‌سه‌ر بى) فه‌رمووی: (ئه‌ی بیلال! هه‌ئسه بانگ بده بۆ نوێڤر)

۳۵۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أُمِرَ بَلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَأَنْ يُوتَرَ الْإِقَامَةَ). (الحديث ۶۰۵ طرفه في: ۶۰۳). (۳۰۱)

ئهنه‌س (رەزای خاوی لى بى) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (درووى خودای له‌سه‌ر بى) فه‌رمانى به‌بیلال کرد که‌وته‌کانى بانگ جووته جووته بلى، وه‌وته‌کانى قامه‌ت به‌تاک بلى،

وتهی: (قد قامت الصلاة) نهی، به لام نهم وتهیه له قامهت دا دووچار بلی (ت/۱/۲۲۶ ز ۶۱ ژ ۴۲۱ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۳۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأَذِينَ فَإِذَا قَضَى النَّدَاءَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثَوَّبَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ حَتَّى إِذَا قَضَى التَّوْبَةَ أَقْبَلَ حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ اذْكُرْ كَذَا اذْكُرْ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ حَتَّى يَظُلَّ الرَّجُلُ لَأَ يَذِرِي كَمَ صَلَّى). (الحديث ۶۰۸ - أطرافه في: ۱۲۲۲، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۳۲۸۵) (۳۰۲)

ئەبوهورهیره (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: پیځه مبهه (دروودی خودای لسمه بن) فهرمووی: (کاتی بانگ دهری بونیژ شهیتان هه لده تورپنی و جرت لی ددها، تاگوئی له بانگه که نهی، جا که بانگه که تهواو دهبی دیسان دیته وه تاقامهت دهکری بونیژ نهوجا دووباره هه لده تورپنیته وه، که قامهت تهواو دهبی دیسان دیته وه دهجیته بنگلیشه ی پیاوه و پیی دهلی: بیر له مه بکه ره وهو بیر له وه بکه ره وه، وه نه و شتانه ی وه بیر دینیته وه که له وه پیش له بیر ی نه بوون، هه تا به رادهیه کی وا دلی بی ناگادهکا که نازانی چه ن رکات نویژ دهکا). (ت/۱/۲۲۲ ز ۵۹ ژ ۴۱۴ ج ۴ = ش/د/ن).

۳۵۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۶۰۹ - طرفاه في: ۳۲۹۶، ۷۵۴۸). (۳۰۳)

عه بدو لای کوری عه بدو ره حمانی کوری سه عه سه (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: ئه بوسه عیدی خودری (رمزای خوی لی بن) فهرمووی پییم: ده تبینم تو چهزت له مالآت و

مهرپداری و دهشته، جاهه رکاتی له ناو مهرو مالاته که تا بوویت و بانگت دا، یالهو دهشته بوویت و بانگت دا، تهواو دهنگ له بانگه که هه لپه، چونکه ههرچی له قهری دهنگی بانگمردابی و گوئی ی لی بی، چ جنوکه بی و، چ مروف بی، چ فریشته بی و، چ شتی تربی وهك دارو بهردو شتی بی گیانی تر، له پروژی قیامه تا شایه تی بۆدهدن و بهو شایه تییه چاوو دلی روشن دهکه نه وهو، سهری بی ی بهر زده بی. نه بوسه عید فهرمووی: نه م فهرمایشته م له پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بی) خوی بیستوه. (ب/۱/۲۲۳/۳ ز-۵۹ ژ-۴۱۶ ج-۴ = ب/ن).

۳۵۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا غَزَا بَنِي قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ يَغْزُو بَنِي حَتَّى يُصْبِحَ وَيَنْظُرَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا كَفَّ عَنْهُمْ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ عَلَيْهِمْ). (الحديث: ۶۱۰ طرفه في: ۳۷۱). (۳۰۴)

نه نهس (رهزی خوی لی بی) فهرمووی: یاسای پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بی) وابوو: که مەرپوشت بۆعهزا بۆسه رهوژی، ههتا بهیانی نه دایی نهیده دا به سهریانا، جا نه گهر له کاتی بهیانیدا گوئی له دهنگی بانگ بوايه نهوا وازی لی دههینان، نه گینا له پاش بهیان هیرشه دهبرده سهریان و، په لاماری دهدان. (ت/۸/۱۲۰/۲ تاج-۴ ز-۴۶ ژ-۴۶۳ = ش/د/ت).

۳۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ). (الحديث ۶۱۱) وعن معاوية (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مثله إلى قوله: وأشهد أن محمدا رسول الله. وكما قال: حي على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله وقال: هكذا سمعنا نبيكم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول (الحديث ۶۱۲ - طرفاه في: ۶۱۳، ۹۱۴) (۳۰۵)

(۳۰۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه (صحيح

مسلم بشرح النووي ج/۴ ص ۸۴) المترجم = ۲۴۸۲.

(۳۰۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه، رقم: ۳۸۳.

ئەبوسەئیدی خەدیری (بەزەئی خەوای لێ بێ) فەرمووی: **خۆشەویست** (بەروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتێ گۆیتان لەبانگ دەبێ بانگدەر چ دەلی ئیوەش ئەوە بێنێوە). (ت/۱/۲۳۰ ز- ۶۳ ژ- ۴۲۹ = ش/د/ت/ن).

۳۵۵- (دووبارە- مکرر) **موعاویە** (بەزەئی خەوای لێ بێ) جاری گۆی لەبانگ بوو، لەسەرەتای بانگەوێ بانگدەر هەرچی دەفەرموو ئیوەش گۆتەکە ی ئەوێ دووبارە دەکردهو، هەتا (وأشهد أن محمداً رسول الله) بەلام کاتێ بانگدەر گۆتی: (حي على الصلاة) **موعاویە** فەرمووی: (لاحول ولا قوة إلا بالله) کاتێکیش بانگدەر گۆتی: (حي على الفلاح) **موعاویە** فەرمووی: (لاحول ولا قوة إلا بالله) ئیتر لەپاش (حي على الفلاح) بانگدەر هەرچی فەرموو **موعاویە** ئەوێ دووبارە کردو، بەبێ زیادوکه. لەپاشا فەرمووی: لەسەر ئەم شیوەیە کەرابوو وەلامی سەندنەوێ بانگم بەگۆی خۆم ژنەوتوو و لەزاری پیرۆزی پێغەمبەری **خۆشەویستی** ئیو. (بەروودو سلاوی خەوای لەسەر بێ).

روونکردنەو:

یەكەم: بۆمەشق کردن لەسەر وەرگیرانی زاراوەکانی زانستی فەرمووده، هەروەها بۆ شارەزا بوون بەرەبەرە لەمەرجەکانی هەردوو پیر-کەبوخاری و موسلیم، (بەزەو و رحەمەتی خەوایان لێ بێ) دەلیین: پێشەوا عەسقلانی لەم شوینەدا دەفەرموو: پێشەوا موسلیم (بەزەمەتی خەوای لێ بێ) لەعومەری کۆری خەططابەو، فەرموودهی دەرەهێنی، وینە ی ئەم فەرمووده ی **موعاویە**، بەلام بوخاری دەری نەهیناوه، چونکە راجیایی هەیه لەویدا کە ئەم فەرمووده ی عومەرە پەیوەست (موصول)ە، یا بەرەلایە واتە مۆرسەلی صەحابی یە، وەك پێشەوای فەرمووده ناسی گەورە دارەقوونی ئاماژە ی بۆ کردوو. ئەم فەرمووده ی

موعاویہ پیش موسلیم دہری نہ ہیئاوہ، واتہ: نہ یگیراوتہوہ، چوونکہ
 نہ وپتریہی کہ جیگہی مہ بہستہ لہم فہرموودہیہ بہ پیی مہرجی موسلیم
 نیہ، چونکہ رشتہکہی نہ ناسیکی تیدایہ. واتہ: زیادہ مہ قصوودہکہی بہ پیی
 مہرجی موسلیم نیہ،

دووم: بانگو قامہت لہم کاتانہدا سوننہتن: لہ پیش نویژدا، لہکاتی
 ناونانی منائی ساوادا، لہکاتیکا کہ سی دہنگی بہرگوئی بکہوئی و لہجنوکہو
 پہری و شتی وا بترسی سوننہتہ بانگ بدا، یاقامہت بکا، چونکہ شہیتان
 لہدہنگی بانگو قامہت ہلڈی، بیسہر ہہموو وشہیی، خودی وشہکہ
 یاذیکرہکہی کہ لہکاتی بیستنی ٹہو وشہیہدا دہگوتری، لہپاش بانگدہروہ،
 بہشیئہیی، بہدہنگی نزم لہبہرخویہوہ دلٹیہوہ، ٹہمہش بؤگشت موسولمانی
 کہگوئی لہبانگ بی سوننہتہ، تہنانہت بؤ بی دہستنویژو لہشپیشیش، مہگہر
 بؤکہسی کہ مہہانہی ہہبی، وہک سہراوکہرو نویژکہرو کہسی لہگہل
 حہلآیدادروست بووبی، ٹہمانہ بؤیان ہہیہ لہپاش تہواوبوونی کارہکہیان
 بہرپیز بانگہکہ بسیننہوہ، بہمہرجی زؤر بہینی نہکہوتبی! مہرجہ بانگدہرو
 قامہتکہر موسولمان بن، مہرجہ بانگدہر فامیدہبی و خاودن تہمیزو ہؤش
 بی و نیئرینہیش بی، خویندن قورٹان و ویردو یادہکانی تر، وہک تہسبیحات و
 صہلاوات، بؤ سہندنہوہی بانگو قامہت دہپرئ. تہسبیحات کردن لہپیش
 نویژی بہیانی و نویژی ہہینی دا دروستہ، سہلاواتدانیش لہسہر پیغہمبہر
 ہہروا، گہرجی ٹہمانہ تازہ قہلان و لہسہردہمی پیغہمبہردا نہبوون
 لہبہرئہوہ بگرہ ٹہگہر نہکرین باشتہ، بہلام کردنیان زیانی نییہ. تہرجیع و
 تہثویب سوننہتن، سوننہتہ وہقفہو وہستان بہزہنہی ری لہکاتی گوتنی
 ہہموو (اللہ اکبر) یکا، بانگدہر ہہموو وشہیی بہسہریہکہوہ بہیہک
 ہہناسہبلی، وہسوننہتہ بؤبانگدہرو قامہتکہر لہپیش بانگو قامہتہکہوہ
 سہلاوات لہسہر پیغہمبہر بدہن و نزا ناسراوہکہ بخوینن کہدہفہرموی: (اللہم

صل وسلم وبارك على النبي الكريم... الخ) وسوننه ته له نیوانی بانگو و قامه تدا هه مووکه سی نزای باش بکا بو نیشی دین و دنیا ی خو ی و موسو لمانان. (بروانه: شهر حی نه و هو ی، فه تحو لباری، فیهی ئاسان، بهرگی یه که م، لاپه ره/ ۱۴۴ - ۱۴۶).

۳۵۶- حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَاشٍ قَالَ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۱۴ - طرفه في: ۴۷۱۹). (۳۰۶)

جایری کوری عهبدو لالا (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: خو شه ویست (درووی خودای لى سمر بن) فهرمووی: (هه رکه سی له کاتی بیستنی بانگدا بلئ: اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذى وعدته)، واته: نه ی خودایه! نه ی خوا وه ندی نه م بانگه وازی ته و او ده! نه ی په رومرد گاری نه م نو یژه دابه ستر او ده! ببه خشه به موحه م مه د پایه ی هه ره به رزی نه لو ه سیله و پله ی هه ره گه وره ی نه ل - فه ضیله، وه بیبه ره نه و باره گا په سه نه دی که خو ت به ئینت بی داوه و، ره وانه ی نه و بی بکه، که مه قامه می شه فاعه تی گه وره یه. هه رکه سی له و کاته دا نه مه بلئ و نه م نزایه بخو ی نی، له روژی قیامه تا تکای من بو ئنه و فه بو ول ده بی). (ت/ ۲/ ۲۳۱/ ۱ - ز ۶۳ - ژ ۴۳۰ = ب/ د/ ن).

روونگردنه وه:

مه به ست له م باره گا و به ئینه نه م ئایه ته یه: (عسی أن یبعثک ربک مقاما محمودا). نه م نزایه و اباشتره له پاش ته و او بو ونی بانگه که بخو ی ندری، مه به ست له بانگه وازی ته و اویش بانگه وازی یه کتاپه رستییه، که پوخته که ی و له بانگ دا.

۳۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجُّبِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (الحديث ۶۱۵- اطرافه في: ۶۵۴، ۷۲۱، ۲۶۸۹) (۳۰۷)

نه بوهورديره (همزی خوی لب بی) فهرمووی: خوْشه ویست (دروودی خودای لسمبر بی) فهرمووی: (نه گهر نه مەر دوومه ده یانزانی خیری بانگدان و پریزی یه که می جه ماعت چهنی گهر میه، وه چاره ی تریان نه بوايه که جگه له وه تیر و پشکیان له سهر بکه، نهوا تیر و پشکیان لی ده کردن، جاپشکی کی دهر بچوايه نه وه بانگی ددها، یاله پریزی یه که ما ده وه ستا، نه گهر ده یشیانزانی که خیری زووچوون بونویژی قرچه ی گهرمای نیومرو چهند گهر میه به ههراکردن دهچوون بوی، نه گهر ده یشیانزانی خیری جه ماعتی خه و تنان و جه ماعتی به یانی چهنی گهر میه، نه گهر به گاگولکه ییش بوايه دهاتن بویان).

۳۵۸- عَنْ ابْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ بِلَالًا يُؤْذَنُ بِلَيْلٍ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ثُمَّ قَالَ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يُنَادِي حَتَّى يُقَالَ لَهُ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ). (الحديث ۶۱۷- اطرافه في: ۶۲۰، ۶۲۳، ۱۹۱۸، ۲۶۵۶، ۷۲۴۸) (۳۰۸)

ئیبینوعومه ر (همزی خوابان لب بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمبر بی) فهرمووی: (بیلال هیشتا شهوی ده مینی که بانگ ددها، جاله بهرئه وه نه گهر ویستتان له پاش بانگی بیلالیش، ههر شت بخون و بخونه وه، تانیب نوومی مه کتووم بانگ ددها ئیتر واز له هه موو شتی بهینن که رۆزووی پی ده شک). قسه گیره وه

(راوی) فہرمووی: ئیبنوئوممی مہکتووم بیاویکی کویر بوو، بانگی نہدەدا
هەتا لەهەموولایەکەوہ خەلکەکە پێیان دەگوت: وابەیانە بانگەدە. (ت/۵/۷۹/۲)
ز-۲۷ ژ-۱۳۱۰ ج-۴ = ش).

راقە و شیکردنەوہ:

ئەبنوئوممی مەکتووم ناوی عەبدوللایە، لەموسولمانە پێشینەکانە
پێغەمبەر زۆر پێزی دەگرت، زۆرجاران پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیکرد
بەنەمیر لەسەر مەدینە، لەجێنشینی ی عومەردا ئامادە ی جەنگی قادسییە
بوو، لەوجەنگەدا شەهید بوو، ئەو کویرە یە کە لەسورەتی عەبەسەدا باس
کراوە.

۳۵۹- عَنْ حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ
إِذَا اعْتَكَفَ الْمُؤَذِّنُ لِلصُّبْحِ وَبَدَأَ الصُّبْحُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تُقَامَ
الصَّلَاةُ). (الحديث ۶۱۸ - طرفاه في: ۱۱۷۳، ۱۱۸۱) (۳۰۹)

حەفصە (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: کاتێ بەیانێ دەداو بانگەدەر لەبانگ دەبۆو،
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دوورکات نوێژی سوننەتی سووکەلە ی دەکرد،
بەرلەوہ قامەت بکری بۆنوێژی بەیانێ.

روونکردنەوہ:

حەفصە هاوسەری پێغەمبەری خودایە، لەسائی سێیەمی کۆجیدا
بەبیوژنی لەدوا عاتیشە شووی کرد بە پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
دەفەرمووی: (جوبرائیل پێ ی فەرمووم: حەفصە رۆژووہوانیکی باش و
شەوونوێژکەرێکی زۆرچاکە، لەبەهەشتیشا هاوسەری تۆیە!) حەفصە هەتا مرد
هەمیشە بەرۆژووہوو، کچی عومەری کۆری خەطاب بوو، لەژنەکۆچکارەکان

بوو، سه‌روه‌سیتی باوکی بوو. پینج فهرمووده‌ی له‌بو‌خاریدا هه‌یه خویننه‌وار بوو، بر‌وانه: به‌رگی پینجه‌می تاجول ئوصول به‌کوردی لاپه‌ره/ ۱۶۲ = تاج-۳ ز-۳۵ هه‌تا زنجیره ۴۱.

۳۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدُكُمْ أَوْ أَحَدًا مِنْكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ مِنْ سَحُورِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذَنُ أَوْ يُنَادِي بِلَيْلٍ لِيَرْجِعَ قَائِمَكُمْ وَلِيُنَبِّئَكُمْ نَائِمَكُمْ وَلَيْسَ أَنْ يَقُولَ الْفَجْرُ أَوْ الصُّبْحُ وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ وَرَفَعَهَا إِلَى فَوْقِ وَطْأَتِهِ إِلَى أَسْفَلٍ حَتَّى يَقُولَ هَكَذَا بِسَبَابَتَيْهِ إِحْدَاهُمَا فَوْقَ الْآخَرَى ثُمَّ مَدَّهَا عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ). (الحديث ۶۲۱- طرفاه في: ۵۲۹۸، ۷۲۴۷) (۳۱۰)

عه‌بدو‌للا‌ی کوری مه‌سعود (ه‌زی‌خو‌ی لێ بێ) ده‌فه‌رمو‌ی: پینجه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فهرمو‌ی: (که‌ستان به‌بانگی بیلال واز له‌پارشو‌کردن مه‌هینن، چونکه ئه‌و شه‌وی ده‌مینێ که‌بانگ ده‌دا، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه شه‌و‌نو‌یژکه‌رتان ئا‌گا‌دار بکاته‌وه که‌وا به‌یان نزیکه، ئه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی با‌سه‌رخه‌و‌ی بشکینێ، یانه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی پارشو‌یو‌کا تازو‌وه بیکه‌، هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه خه‌وتو‌وتان له‌خه‌وه‌لبستینێ هه‌تا خو‌ی ئاماده‌بکا بو‌به‌یان، ئینجا پینجه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) په‌نجه‌کانی سه‌ره‌و‌ژو‌ور هه‌لب‌ری و سه‌ره‌و‌خواری کردنه‌وه به‌ئامازه‌ نه‌خشه‌ی به‌یانیه‌ درو‌زنه‌ی کیشاو فهرمو‌ی: (شه‌به‌قدان ئاوانیه‌، به‌لام شه‌به‌قدان ئاوايه‌) جاهه‌ردو‌و په‌نجه‌ی له‌سه‌ریه‌ک داناو ئامازه‌ی پێیان کردو نه‌خشه‌ی به‌یانی پاسته‌قینه‌ی کیشاو فهرمو‌ی: (هه‌تا ئاوا رووناکی له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه، له‌خو‌ره‌لاته‌وه به‌پاستو چه‌پا بلا‌و ده‌بیته‌وه‌و ده‌بی به‌رو‌ژی ته‌وا‌و!) (ت/ ۱/۸۰/۲ ز- ۲۸ ژ- ۱۳۱۱).

۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْعَلٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ ثَلَاثًا لِمَنْ شَاءَ). (الحديث ۶۲۴ - طرفه في: ۶۲۷) (۳۱۱)

عبداللہ کوری موغہ فضلہ لی نل۔ موزہنی (ہزی خوی لی ہی) فہرمووی: پیغہ مبر (درووی خودی لسمبر ہی) سی جار فہرمووی: (لہنیوانی ہموو بانگو قامہ تیکا نوپڑیکی سونہت ہہیہ، بؤکہسی نازمووی ہہی)۔
 وفی ریوایہ: (بین کل اذانین صلاۃ، بین کل اذانین صلاۃ)۔ ثم قال فی الثالثہ: (لمن شاء)۔
 واتہ: لہبہنی ہموو بانگو قامہ تیکا نوپڑیکی سونہت ہہیہ لہسہری جاری سییہ ما فہرمووی (درووی خودی لسمبر ہی): (ثمہ بؤکہسی کہ نازمووی ثمہ نوپڑہی ہہی)۔ (ت ۱/۳۰۸/۱ ژ ۶۰۵ ز ۱۰۴ ج ۴ = ش / د / ن)۔

۳۶۲- عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِث (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِي فَأَقَمْنَا عِنْدَهُ عِشْرِينَ لَيْلَةً وَكَانَ رَحِيمًا رَفِيقًا فَلَمَّا رَأَى شَوْقَنَا إِلَى أَهَالِنَا قَالَ ارْجِعُوا فَاكُونُوا فِيهِمْ وَعَلِّمُوهُمْ وَصَلُّوا فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذَنَ لَكُمْ أَحَدُكُمْ وَلْيُؤْمِّكُمْ أَكْبَرُكُمْ). (الحديث ۶۲۸ - أطرافه في: ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶) (۳۱۲)

مالیکی کوری حووہیریت (ہزی خوی لی ہی) فہرمووی: لہگہل دہستہی لہخزمانہ، چووین بؤ مہدینہ بؤخزمہتی پیغہ مبر (درووی خودی لسمبر ہی) بیست شہو لہخزمہتیدا ماینہوہ، پیغہ مبر (درووی خودی لسمبر ہی) زور میہرہبان و دلسوز بوو، جا کاتی ہہستی کرد کہوا ئیمہ تاسہی لای کہسوکارمان دہکہین فہرمووی: (بچنہوہ بؤناو کہسو کارتان لہناویانا بنو فیتری نایینیان بکہنو

(۳۱۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: بين كل اذانين صلاة، رقم: ۸۲۸ = ۱۹۳۷، ۲۵۳۹.

(۳۱۲) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أحق بالإقامة، رقم: ۶۷۴ = ۱۵۳۳.

فَیْرَى نَوِیْزِیَانِ بَكِهِن، وَهَمَنْ نُهُم مَآوِدِیْهِ جَوْن نَوِیْزَم بُوْیْیَوِه دِهْكَرْد نَاوَا
نَوِیْزِیَانِ بُوْیْكَهِن، كَاتِیْ كِه نَوِیْز دِهْبِیْ یَه كَیْكَ لِه خَوْتَانِ بَابَانْكَتَانِ بُوْیْدَا،
وَه كِیْتَانِ گِه وَرِه تَرْبُوو بَانَهو بَه رِنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیْكََا).

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى رَجُلَانِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدَانِ السَّفَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَيْتُمَا خَرَجْتُمَا فَأَذْنَا ثُمَّ أَقِيمَا ثُمَّ لِيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا). (الحديث ۶۳۰ أطرافه في: ۶۲۸، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶).

دِیْسَانِ نُهَو (رِغْزِیْ خَوِیْ لِه بِن) فَهَرْمُووی: دُووِپِیَاو هَاتَنِه خَزْمَه تِی حَه زَرْمَت (رِغْزِیْ خَوِیْ لِه
بِن) دِه مِیَانِوِیْسْت بَجَن بُوْسَه فَهَر، پِیْغَه مَبَهَر (دِرُوویْ خَوِیْ لِه سَمَر بِن) فَهَرْمُووی: (كَاتِیْ
كِه وَتَنَه رِی، لِه هَه مَوو شَوِیْیَ كِه نَوِیْز بُوو بَانْكَ بَدَهِن، لِه پَاشَا قَامَه ت بَكِهِن، نُهَو جَا
كِیْتَانِ گِه وَرِه تَرْبُوو بَانَهو بَه رِنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیْكََا). (ت/۱/۲۸۰ ز- ۱۲۶ ز- ۷۵۷ ج- ۴).

رَوْنَكِرْدَنَه وَه:

مَالِیْكَی كُورِی حُوو مِیْرِیْث چَه نَد فَهَرْمُوو دِه یَه كِیْ لِه صَه حِیْجَه یِن دَا هَه یَه
لِه بَه صَرِه دَا دِه نِیْشْت، لِه نَه وَه دُو پِیْیَنْجِی كُوْجِیْدَا لِه وِی مَرْدُوو، نُهَم زَاتَانِه
فَهَرْمُوو دِه یَانِ لِیَوِه گِیْرَآوَه تَه وَه: نُه بَو قَلَابَه وَ نُه بَو عَه طِیْیَه وَ سَه لِه مَه ی نُهَل -
جَرْمِی وَ عَه بَدُو لَلَای كُورِی مَالِیْكَ. نُهَم فَهَرْمُوو دِه یَه ی بَه لَكِه یَه لِه سَه رَنَه وَه كِه
هَاوِرْپِیْ پِیْغَه مَبَهَر بُووَه.

۳۶۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَأْمُرُ مُؤَدَّنَا يُؤَدِّنُ ثُمَّ يَقُولُ عَلَى إِثَرِهِ أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ فِي اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ أَوْ
الْمَطِيرَةِ فِي السَّفَرِ). (الحديث ۶۳۲ - أطرافه في: ۶۶۶). (۳۱۳)

ثیبونوعومهر (پرمای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمرب بئ) لهشهووی سهرماو
سؤلهدا، یالهشهووی باراندا، فهرمانی دهکرد بهبانگدر، بانگی دهدا، گورج
بهشوین بانگهکهدا لهسهرفهرمانی پیغهمبهر (دروودی خودی لسمرب بئ) بانگدر بهدهنگی
بهرز دهیغهموو: (ألا صلوا في الرحال: ناگادار بن مهیهن بوجهماعهت،
لهجیگهی خۆتان نوێژ بکهن). (ت/۱/۳۷۷ ز-۱۲۴ ژ-۷۵۲ چ-۴ = ش/د).

راقه و شیکردنهوه: بروانه: ژماره: ۳۷۸.

۳۶۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ سَمِعَ جَلْبَةَ رَجُلٍ فَلَمَّا صَلَّى قَالَ مَا شَأْنُكُمْ قَالُوا اسْتَعْجَلْنَا إِلَى
الصَّلَاةِ قَالَ فَلَا تَفْعَلُوا إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ فَمَا أَذْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا
فَأَتَكُمْ فَأَتُوا). (الحديث ۶۳۵). (۳۱۴)

ئهبوقهتاده (پرمای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمرب بئ) روژی
بهرنوژیی بۆدهکردین، لهوکاتهدا گوپی لئ بوو کهوا چهن پیاوی کردووایانه
بهگالهگال و غهلبه غهلب و زرمه زرم، جاکه نوێژهکهیی تهواو کرد فهرمووی:
(ئهووه چیتان بوو بۆ واتان کرد؟) یاران (پرمای خویمان لئ بئ) فهرموویان: پهلهی
نوێژمان بوو کهبگهین بهجهماعهتا. فهرمووی: (وامهکهن، بهلکوو کاتی دین
بۆ نوێژ لهسهرهخۆبن، بههیوری و هیمنی و شینهیی بچن بۆنوێژ، نیت چهنده
فریا کهوتن بهجهماعهت بیکهن، ئهووهشی پیانهگهیشتن خۆتان بهتهنها
تهواوی بکهن). (ت/۱/۳۷۹ - ش/د).

۳۶۵- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا
أَقِمْتَ الصَّلَاةَ فَلَا تَقْرُمُوا حَتَّى تَرَوْنِي). (الحديث ۶۳۷ - طرفاه في: ۶۳۸،
۹۰۹) (۳۱۵)

دیسان ئهو (پرمزای خوای لی بن) فهرمووی: خوْشه ویست (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: کاتی قامهتی نوێژ دهکری ههڵ مهسن بۆنوێژ ههتا کاتی کهوا من دهبینن دهیم بۆنوێژ). (ت/۱/۲۸۰-۲ ش/ت)

۳۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِيَمَتُ الصَّلَاةَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتَاجِي رَجُلًا فِي جَانِبِ الْمَسْجِدِ فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ). (الحديث ۶۴۲ - طرفاه في: ۶۴۳، ۶۲۹۲) (۳۱۶)

ئهنهس (پرمزای خوای لی بن) فهرمووی: جارێ قامهت کرا بۆ نوێژی خهوتنان، پێغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) لهوکاته دا، لهگۆشه یهکی مزگهوتا، لهگهڵ پیاویکا دانیشتبوو، دووبه دوو چهپه یان دهکرد، ههر نههات به لای نوێژوه ههتا ههندی له نوێژکه رهکان خهویان لی کهوت، ئهوسا ههلساو هات بهرنوێژی یهکهی بۆکردین).

روونکردنهوه:

پێشهوا عهسقه لانی لهفه تحولباریدا لهکۆتایی ئهم نامهیه دا دهفه رموی: (نامهی بانگ بریتیه لهجل و جهوت فهرمووده، شهشیان تهعلیقن، بیست و سیان دووبارهن، بیست و چواریان پوخته یانن، گشتیان پهسهن دی پێشهوا موسلیمیشن، جگه لهم چوارهیان:

۱- فهرمووده ی ئه بوسه عیدا (لا یسمع مدى صوت المؤذن).

۲- فهرمووده ی موعاوییه (هكذا سمعنا من نبيكم).

۳- فهرمووده ی جابیر (من قال حين يسمع النداء).

۴- فہرموودہی بیلال، کہباسی ئہوہ دہکا بیلال لہکاتی بانگا دووپہنجهی خوئی
دہخستہ ہہردوو کونہگوئی خوئی. وەدەفہرمووئ: سئ بیسراو (ئەئەراو ییشی
تیادایہ کہلہیارانی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بیسراون، یاگیپر دراوئەتەوہ. اہ.
کہواتە: ۳+۴۷=۵۰، لەم پەنجایە (بیستیان) لەتەجریدەکەدا ھاتوون، لە:
ژمارە (۳۵۰) ھەتا (۳۶۶) لەگەڵ رەچاو کردنی ژمارە دووبارەکان و زیادە
ریواپەتەکان.

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵) نامہی جہماعەت و پیتشویژی (کتاب الجماعة والإمامة)

۳۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطْبٍ فَيُحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ
فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ يُؤْتَهُمْ
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرَفًا سَمِينًا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ
الْعِشَاءَ). (الحديث ۶۴۴ - أطرفه في: ۶۷۵، ۲۴۲۰، ۷۲۲۴) (۳۱۷)

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خوئی لە بئ) فہرمووئ: پیتشویژە (دروودی خودای لەسەر بئ) سەرنجی دا
کەوا چەن کەسئ لەچەن نوێژیکا بۆماوہیەکە دیارن. جا حەزەرت (بەزەیی خوئی لە بئ)
بەتوورەیی فہرمووئ: (بەو کەسە کە گیانی منی بە دەستە، نیازم ھەبوو
کە گال بەدەم گەزەرداریکی زۆر کۆبکریتەوہ کاتیکیش بانگ بوو، بە پیاوئ بلییم
کە بانگ بدا بۆ نوێژ ئەوجا بە پیاوئ بلییم کە لە جیاتی خۆم بەرنوێژی یە کە
بۆخەلکە بکا، وەخۆشەم بپۆم بۆسەر ئەو پیاوانە کە لە نوێژی جەماعەت
دوادەکەون، و فەرمەن بەدەم کە بەباو شەدار مائەکانیان بەسەردا بسوتینن،

سویندهم به و که سهی که گیانی منی واله دهستا؛ نه وانه نه گهر گرتکیکی
چه وریان له مزگهوت گومان ببردایه دههاتن بۆنویژی خه ووتنان بۆ مزگهوت
ههتا به بیانوی نوێزه که وه گرتکه که بخۆن، ههروا نه گهر دوو سهنجووفیان
له مزگهوت شک ببردایه، که سهنجووفیان پێ دهکری، دههاتن بۆ نوێزکردن بۆ
مزگهوت، به و بیانوو ده. (ت/۱/۳۷۵ ز-۱۲۳ ژ-۷۴۹ = ش/د/ت/ن)

۳۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً). (الحديث
۶۴۵ طرفه في: ۶۴۹) (۳۱۸)

نیبنوعومهر (پهزای خویان لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ)
فهرمووی: (نوێژی جهماعهت به بیستو چهوت پله که ورهتره له نوێژی کهسی
که هه ره به ته نهها خوی بێ!). (ت/۱/۳۷۱ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ = ش/ت/ن).

۳۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ صَلَاةِ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا
وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ فَاقْرَأُوا إِنَّ
شَيْئَكُمْ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا). (الحديث ۶۴۸) (۳۱۹)

نه بوهوره میره (پهزای خوی لێ بێ) فهرمووی پێغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) دهیغهرموو:
(نوێز به کۆمه لێ له گه ل کۆمه لدا بیستو پێنج جار خیرتره له نوێژی کهسی
که به ته نهها خوی بێ، نهو فریشتانهی که له شه ودا پاسه وانی ئاده میزادن له گه ل
نهو فریشتانه دا که له ره وژدا نیگابانی نهو ن له کاتی نوێژی به یانیان دا یه ک
ده گرن). پاشتر نه بوهوره میره (پهزای خوی لێ بێ) دهیغهرموو: نه گهر چه زیش ده که ن
ئه م قسه و پاسه تان له قورئانا پێ نیشان بدهم، فهرموون ئه م ئایه ته بخوینن:

(وَقَرَّانَ الْفَجْرِ إِنْ قَرَّانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا) ئيسراء - ۷۸/۱۷ - واته: ومنويژی کاتی دهرکه وتنی سبه ينيش به جئ بهينه، چونکه به راستی نويزی به يانی فريشته پؤل پؤل دينه ديارى!) (ب/۶/۲۷۲/۱۳ تاج-۴ ز-۱۸ ژ-۳۹۶۳ ج-۴ = ب/ت).

۳۷۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْظَمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أْبَعْدَهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مَمْشَى وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْإِمَامِ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ). (الحديث ۶۵۱) (۳۲۰)

ئهبومووسا (رهزای خوی لن بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (مروودی خودی لهسر بئ) فهرمووی: (مهردوم کاتی دهرؤن بو نويز ههتا ريگه که يان دوورتر بئ پاداشيان گه ورهتره، ئه وکه سه شى که چاوه پروانى نويز دهکا ههتا به جه ماعهت بيکا له گهل پيشنويزدا، ئه وه پاداشى گهل گه ورهتره له وکه سه شى که نويز دهکاهى دهکاو دهخه وئ). (ت/۱/۳۷۱/۳ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ = ش/د).

۳۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ). (الحديث ۶۵۲ - طرفه في: ۲۴۷۲)

ثُمَّ قَالَ: (الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ وَالْمَبْطُونُ وَالْعَرِيقُ وَصَاحِبُ الْهَذَمِ وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا لَأَسْتَهَمُوا عَلَيْهِ). (الحديث ۶۵۳ أطرافه في: ۷۲۰، ۲۸۲۹، ۵۷۳۳).

(وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (انظر: ۳۵۷) (۳۲۱)

ئەبۇھورەیرە (بەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەر مووى: (جارى پياوى بەرپىگەيەكا دەرپوى، لقى دىكى بىنى لەسەر رپىگەكە كەوتبوو، دوورى خستەو لەرپىگەكە، خودا لەسەرئەو سوپاسى كردو تۆلەى باشى دايەو و لى خۆش بوو).

لەپاشتر فەر مووى: (ئەم پىنج كەسەيە شەهيدىن: كەسى بەتاعوون بەرى شەهيدە، كەسى بەدەردى ناوسك بەرى شەهيدە، كەسى لەئاودا بخكى شەهيدە، كەسى لەخەباتى رپىگەى خودادا بكوزرى شەهيدە) ۱ (ژمارە: ۳۵۷)

۳۷۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ بَنِي سَلَمَةَ أَرَادُوا أَنْ يَتَحَوَّلُوا عَنْ مَنَازِلِهِمْ فَيَنْزِلُوا قَرِيبًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَكَّرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعْرُوا الْمَدِينَةَ فَقَالَ: (أَلَا تَحْتَسِبُونَ آثَارَكُمْ) (الحديث ۶۵۶ طرفه في: ۶۵۵). (۳۲۲)

ئەنەس (بەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: خىلى بەنى سەلەمە، مالىەكانيان لەقەراخ شارەو بوو، دوور بوون لەمزگەوت، ويستيان خانووەكانيان بفرۆشنو لەمزگەوتەكەى پىغەمبەرەو نزيك ببەنەو، بەلام پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ئەمەى پى ناخۆش بوو، چونكە حەزى نەدەكرد كەدەورى شار چۆل بىو پىشتى مەدينە رووت بىو. لەبەرئەو نەيەيشتن و پى فەر موون: (ئەى خىلى بەنى سەلەمە! لەشويىنى خۆتان بمىننەو، چوونكە كەها تووچۆى مزگەوت دەكەن شەقاو بەشەقاو پادا شتان بۆ دەنووسرى). (ب/۱/۲۴۶/۱۲ ز-۱۱۴ ژ-۶۸۶ ج-۴ = ش).

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، وفي البر والصلة، باب فضل إزالة الأذى عن الطريق، رقم: ۱۹۱۴.

(۲۲۲) أخرجه مسلم عن جابر باب فضل الصلاة المكتوبة في جماعة وفضل انتظار الصلاة وكثرة الخطأ - المترجم = ۱۵۸.

٣٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلَ عَلَى الْمُتَافِقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا
وَلَوْ حَبَوًّا). (الحديث ٦٥٧) (٣٢٣)

ئەبۇھورمىرە (پەزىلەتلىك خوتۇن) **دەفەر مۆي:** پېغەمبەر (درودى خوتۇن لىسىنى) **دەفەر مۆي:** (ھىچ نوپۇزى ۋەك نوپۇزى بەيانى و نوپۇزى خەوتنان، زەحمەت نىيە لەسەر شانى ناپاكەكان، كەلەزاراوى شەرىعتدا پېيان دەگوترى: مونافىق، خۇنەگەر دەيانزانى خېرى ئەم دوو نوپۇزە چەندە گەورمىيە بەگاگۇلكەيش بوايە دىھاتان بۇ جەماعەتەكەيان!). (بروانە: ژمارە: ۳۵۷)

٣٧٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ). (الحديث ٦٦٠- أطرافه في: ١٤٢٣، ٦٤٧٩، ٦٨٠٦) (٣٢٤)

ئەبۇھورەيرە (دەزى خەلىپە) لە ھەزرىتى ھەبەش (دەزى خەلىپە) دەفەرمۇي: (ھەتتا تاقىم ھەن، خۇدا لەرپۇزى قىيامەتدا، دايان دەنى لەژىر سىبەرى تەخت و بارەگا (عەرش) ى خۇيدا، لەو رۇزدا كەھىچ سايە و سىبەرىكى ترنيە بىجگە لەسايە و سىبەرى خۇدا خۇي،

یه‌گه‌م: پادشای عادل و پیشه‌وای دادپه‌رو مرو کار به‌دهستی به‌داد،

دووم: لاوئ که له عبادمتو خودا پرستی دا قال بوو بی و پی گه یشتبی و بهر مېره گه ور مېو بی،

(۳۳۳) أخرجه مسلم (فتح الباری/۲/۲۵۳ - خاتمة) - المترجم.

(٢٢٤) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل إخفاء الصدقة، رقم: ١٠٣١ = ٢٣٧٧.

سینیه: پیاوئ کهدئی ئالوودهی مزگهوت بی،

چوارهم: دووکهس کهساخ لهبهر رمزای خودا یهکتریان خوڤ بوئ، لهبهر رمزای خودا کۆببنهوهو ههر لهبهر رمزای خودایش لهیهکتر جیاببنهوه، لهپاش تهواو بوونی کۆبوونهوهکهیان،

پینجهه: پیاوئ کهئافرهتیکی خانهدانی خانووومانی شوخو شهنگی جوان داوای ئیشی خرابی لی بکاو خوئی تهسلیم بکا، ئهویش نهیکاو پئی بلی؛ من ئیشی بی شهروی واناکهه، چونکه لهخودا دوترسم،

شهشهه: پیاوئ خیرئ بهپهنامهکی بکا، کهئهم دهستی بهودهستی نهزانی،

حهوتهه: کهسی کهبهتهنیا خوئی بی و یادی خودا بکاو فرمیسک بهچاوهکانیدا لهترسی خودا هۆن هۆن بیتهخوارهوه (ت/۷/۳۴۴- ریاض/۱/۳۶۲ - ش/ت/ن).

روونکردنهوه:

ئهم جوړه هیماپانه واتایان وایه: (ت/۷/۳۴۴= تاج/ ۱ ل/ ۳۴۴ فهرموودهی/ ۷) وشه ییاو لهم فهرموودهیهدا بۆنموونهیه، لهبهرئهوه چههک و مهفهوومی نییه، کهواته: ئهم ههوت تاقمه ژنیش وهک پیاو دهگریتهوه، برپوانه: ژماره: (۱۳).

۳۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ). (الحديث ۶۶۲). (۳۲۵)

له نهبو هورمهیرهوه (پهزی خوی لى بى) چه زرمهت (پهزی خوی لى بى) دهفه رموى: (گشت جارى که که سى دهچى بؤ مزگهوت، ياله مزگهوت دهگه رپته وه خودا له بهه شتا نانئ که شایانى میوان بئ بؤى دروست دهکا).

۳۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ابْنِ بُحَيْنَةَ رَجُلٍ مِنَ الْأَزْدِ قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا وَقَدْ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَتْ بِهِ النَّاسُ وَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحُ أَرْبَعًا الصُّبْحُ أَرْبَعًا). (الحديث ۶۶۳) (۳۲۶)

عه بدوللای کوپی مالیک (پهزی خوابان لى بى) فه رموى: جارى قامه تی نوپزی بهیانی کرا، پیغه مبهه (دروودی خودی له سمر بى) روانی واپیایو دوورکات نوپزی سوننهت دهکا، جاکاتی پیغه مبهه (دروودی خودی له سمر بى) له بهر نوپزی نوپزی بهیانی بؤوه، نوپز که رهکان دهوریهان لی دا، چه زرمهت (پهزی خوی لى بى) به پیاهو که ی فه رموو: (چون شتی واده که ی؟ نه مه له شیوه ی نه وه یه که نوپزی بهیانی به چوار رکات بکه ی!).

۳۷۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَضَهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأَذَنَ فَقَالَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ وَأَعَادَ فَأَعَادُوا لَهُ فَأَعَادَ الثَّالِثَةَ فَقَالَ إِنْ كُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى فَوَجَدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَةً فَخَرَجَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ كَأَنِّي أُنْظِرُ رَجُلَيْهِ تَخْطَانِ مِنَ الْوَجَعِ فَأَرَادَ أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَكَانَكَ ثُمَّ أَتَى بِهِ حَتَّى جَلَسَ إِلَيَّ

جَنِّهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِ وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ٦٦٤) (٣٢٧)

عائيشه (مَرْزِي خَوْدَى لِسْ بِي) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەنەخۆشینى سەرەمەرگا، کاتى کەتەواو نەخۆشیهکەى کەشەنگ بوو، کاتى نوێژ بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بَلَّيْنْ بەئەبوبەکر، لەزمانى منەوه، بابەر نوێژیەکە بۆ مەردومەکە بکا) منیش عەرزیم کرد: قوربان! ئەبوبەکر پیاویکی غەمگینی دل نەرمە، ئەگەر لەجێگەکەى تۆدا رابووستى دلى گەرم دەبى و لەبەرگریان خۆى بۆ راناگیرى و ناتوانى پێشنوێژی بۆخەلکەکە بکا، بەلام عائيشه لەدەوه مەبەستى ئەومبوو، کەباوکی لەم کاتى سەرەمەرگەدا لەجێگەکەى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمیحراپەکەدا نەووستى، نەبادا خەلکەکە بَلَّيْنْ: ئەبوبەکر پێى رەش بوو. جادیسان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمایشتەکەى خۆى دووبارە کردەوه، عائيشه پێش دیسانەوه قسەکەى خۆى دووبارە کردەوه، جابۆیه پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەرى جارى سییهما فەرمووی: (لەزمانى منەوه بەئەبوبەکر بَلَّيْنْ بالەجیاتى من بەرنوێژیەکە بۆ مەردومەکە بکا، ئێوهى ژنان وەك زلیخای یووسف وان، قسەى دەمتان و نیازی دلتان لەیهك جیان!).

جائەبوبەکر رۆشت بۆمزگەوت، لەسەر فەرمانى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێشنوێژی یەکەى بۆخەلکەکە کرد، وەچەند رۆژى بەردەوام بوو لەسەرئەوه، هەتا رۆژى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گەمى لەشى سووک بوو، رۆشت بۆمزگەوت، دووپیاو چوو بوونە ژێربالى، بەلارە لارە برديان، دەلێى ئیستایش والەبەرچاوم کەچۆن چۆنى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەرنازارى نەخۆشیهکەى هەردوو پێى بەسەر زەوییهکەدا بەخشکە بەکیش دەکرد، کاتى

ئەبوبەكر ههستی پێ كرد كهوا پێغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ته‌ش‌ریفی هینا ویستی جیگه‌كه‌ی بۆچۆڵ بكاو بكشیته‌ دواوه‌، به‌لام هه‌زمت (هه‌زی خوی له‌ بێ) ئاماژه‌ی بۆكرد: ومزع له‌خۆت تيك مه‌ده‌و خه‌ریكى كاری خۆت به‌، ئەه‌وجا پێغه‌مبه‌ریان برد ريك له‌ئاستی ئەبوبه‌كر له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه‌ دانیش‌ت‌و ده‌ستی كرد به‌نوێژكردن، ئیتر ئەبوبه‌كر بۆنوێژی خۆی په‌یره‌ویی پێغه‌مبه‌ری ده‌كردو خه‌لكه‌كه‌ی تریش بۆنوێژی خۆیان په‌یره‌ویی نوێژه‌كه‌ی ئەبوبه‌كریان ده‌كرد. له‌گێڕانه‌وه‌یه‌كا: هه‌زمت (هه‌زی خوی له‌ بێ) له‌لای چه‌پی ئەبوبه‌كره‌وه‌ دانیش‌ت، به‌لام ئەبوبه‌كر به‌پێوه‌ نوێژی ده‌كرد. (ت/۴۰۸/۱ ز ۱۳۸- ۸۱۶ ج ۴) ب‌روانه (ژماره‌/۱۴۶).

وعنها (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ أَنْ يَمْرُضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ. وَبَاقِي الْحَدِيثِ تَقْدِمُ آتِفَا:

له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تریدا: عایشه (هه‌زی خوی له‌ بێ) فه‌رمووی: کاتی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نه‌خۆشییه‌كه‌ی له‌پێی خست‌و ئازاره‌كه‌ی سه‌خت بوو، روخسه‌تی له‌هاوسه‌ره‌كانی خواست كه‌له‌مائی من بمینیته‌وه‌وه‌ له‌وێ خزمه‌ت بك‌ری، هاوسه‌ره‌كانیشی رێگه‌ی نه‌وه‌یان دا. ب‌روانه: ژماره: (۳۷۷)

۳۷۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ فِي يَوْمٍ ذِي رَدْغٍ فَأَمَرَ الْمُؤَذِّنَ لَمَّا بَلَغَ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ قَالَ قُلِ الصَّلَاةُ فِي الرَّحَالِ فَنَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَكَأَنَّهُمْ أَلْكَرُوا فَقَالَ كَأَنَّكُمْ أَلْكَرْتُمْ هَذَا إِنَّ هَذَا فَعَلَهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي يَغْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهَا عَزْمَةٌ وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أُخْرِجَكُمْ). (الحديث ۶۶۸ - طرفاه في: ۶۱۶، ۹۰۱) (۳۲۸)

عه‌بدوڵلا‌ی كوری حاریث (هه‌زی خوی له‌ بێ) فه‌رمووی: جاری ئیبنوعه‌باس (هه‌زی خوهران له‌ بێ) وتاری رۆژی هه‌ینی خۆینه‌وه‌وه‌، هه‌وره‌ رۆژو سه‌رماو سوڵه‌و قورو لیته‌

بوو، له بهر نه وه فهرمانی کرد بانگد مرده که که گه یشته سهر (حي على الصلاة) له باتی نه وه بلئی: (الصلاة في الرحال) نوپژ که ره گانش له ناو خویندا ته ماشای یه کتریان کرد، وهك بلئی ی فهرمایشته که ی نیبنوعه باسیان به دل نه بی. به لام نیبنوعه باس فهرمووی: ده لئی ی نه مه تان به لاوه په سه ند نییه و ره خنه تان لئ ی هیه، به لام نه مه سوننه تی پیغه مبه ر خو یه تی، دیاره که پیغه مبه ر له هه موو روویه که وه له من باشتره و گشت کردارو گوتاریکی سهرمه شقه بو نه ته وه ی. نه و جا فهرمووی: به لئ راسته که نوپژ ی هه ینی فهرزی حتمی یه، به بی به هانه ی ره و نه کردنی دروست نییه، به لام باران و قورو لیته یه کیکن له به هانه ره واکانی نه کردنی نوپژ ی هه ینی، له بهر نه وه حه زنا که م به گرتان به ینم و زورتان لئ بکه م که هه رده بی بین بو نوپژ ی هه ینی! (۳۲۳)

۳۷۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ الصَّلَاةَ مَعَكَ وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا فَصَنَعَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا فَدَعَاهُ إِلَى مَنْزِلِهِ فَبَسَطَ لَهُ حَصِيرًا وَنَضَحَ طَرَفَ الْحَصِيرِ فَصَلَّى عَلَيْهِ رَكَعَتَيْنِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ آلِ الْجَارُودِ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضَّحَى قَالَ مَا رَأَيْتُهُ صَلَّاهَا إِلَّا يَوْمَئِذٍ). (الحديث ۶۷۰ - طرفاه في: ۱۱۷۹، ۶۰۸۰ (۳۲۹))

نه نه س (همزی خوی له یس) فهرمووی: پیاویکی نه نصاری له ش قه به، عهرزی حه زره تی کرد: من له بهر قه له وی ناتوانم بییم بو جه ماعت بو مزگه وتی تو، حه زده که م که نانیکت بو دروست بکه م، ته شریف یه ینی بو مالی نیمه، له شوپنیکي تایبه تدا بو پیروزی و مووفه پرکی نوپژ بکه ی، تانه و شوپن نوپژ ی تو بکه م به نوپژگا بوخوم، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سر یس) به لئینی پی یدا. نه ویش نانه که ی بو پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر یس) دروست کرد، نه و جا حه زره تی بانگ کرد

بؤماله وهی، چه سیریکی له گۆشهیه کا بؤ راخست و قهراخی چه سیره کهی ئاوپه رژین کرد، پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) له سهیری دوورکات نوپژی سوننه تی چیشته نگاوی به جه ماعت بۆکردن. پیاوی له بهرهی جاروود به نه نه سی فهرموو: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) نوپژی سوننه تی چیشته نگاوی ده کرد؟ فهرموو: من بهش به حالی خۆم ههر له وپۆزه دا دیومه که نه و نوپژه بکا. (بروانه ژماره: ۲۴۲، ۲۶۲+ فیهی ئاسان/۱/ ۱۷۱+ ت/ ۸۴/ ۴ - ۱۷۹).

۳۸۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قُدِّمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدُءُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَلَا تَعْجَلُوا عَنْ عَشَائِكُمْ). (الحديث ۶۷۲ - طرفه في: ۵۴۶۳) (۳۳۰)

نه نه سی کوری مالیک (همزی خوی لئ بئ) فهرموو: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) فهرموو: (ئه گهر شیو دانرا دهستی پی بکهن له پیش کردنی نوپژی شیوانا، وهیج په له له شیوه که تان مه کهن و نانه که تان به شینه یی به ته واوی بخۆن و، نه وسا نوپژه که تان بکهن، وه ههروهها نوپژه کانی تریش). (ت/ ۱/ ۳۰۰/ ۱ - ز ۹۸ - ۵۸۳).

۳۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سُلِّتْ: (مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةٍ أَهْلُهُ تَعْنِي خِدْمَةَ أَهْلِهِ فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ). (الحديث ۶۷۶ - طرفاه في: ۵۳۶۳، ۶۰۳۹) (۳۳۱)

ئه سهوهدی کوری یه زید (همزی خوی لئ بئ) فهرموو: له عایشه ی هاوسه ری چه زه رتم پرسی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) کاتی له مال هه وهبوو خه ریکی چی دهبوو؟ فهرموو: خه ریکی خزمه تی خیزانه که ی دهبوو، ئیشی ناوما لی

(۳۳۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: كراهة الصلاة بحضرة الطعام، رقم: ۵۵۷=۱۲۴۱.

(۳۳۱) لاحظ (فتح الباری/ ۲/ ۲۵۳/ ۷۳۱ - خاتمة) المترجم.

دهکرد، وهك نهوه چپشتی دهکرد، گسکی دهدا، ئازهلێ دهدۆشی، جلی خۆی پینهدهکرد، جلی خۆیی دهدۆزی، ئالیکى دهدا به ئازهل، و شترى نهشکیل دهکرد، دروومانی دهکرد، پیلایوی پینهدهکرد، خزمهتی خۆیی دهکرد، لهگهڵ کارهکهردا، لهبهري بێ ههوايى نانو و ناوی دهخوارد، ههويى لهگهڵدا دهشیلدا، شمهکی خۆی لهبازارپوه دههینایهوه، لهمالهوه نهمهکاری بوو، بهپێی بواری گونجاو خهریکى خزمهتی کهسوکاری بوو، کاتیکیش نوێژ دهبوو دهچوو بهلای نوێژهوه بهزوویی دهیکرد). (ریاض/ ۲/ ۵۵۰ / ۵ ز- ۷۱ ژ ۶۰۶).

۳۸۲- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (إِنِّي لأَصَلِّي بِكُمْ وَمَا أُرِيدُ الصَّلَاةَ أَصَلِّي كَيْفَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۶۷۷ - اطرافه في: ۸۰۲، ۸۱۸، ۸۲۴) (۳۳۲)

ئه‌بو قیلابه (ڕمزی خۆی له بێ) فهرمووی: مالیکى کورێ حووهیریث (ڕمزی خۆی له بێ) تهریقى هات بوئهم مرگهوتهى ئیمه لهبهصره، فهرمووی: لهپراستیدا من کهئهم نوێژهتان بهجهماعهت بۆدهکهم مهبهستم زاتى نوێژهکه نییه، بهلکوو دهمهوی لهبهرحاوی ئیوه نوێژ بکهم وهك پینغمه بهر خۆی (دروودی خودای لهسهر بێ) نوێژی دهکرد لهبهرحاوی ئیمه، ههتا ئیوههیش نوێژ بهجوانی فیربین).

روونکردنهوه:

ئهم فهرموودهیه روونتین بهلگهیه لهسهر ئهم مهبهستانه:

۱- فیڕ کردن به کردار گه‌لی جار، لهبارتره لهفیڕکردن بهگوتار.

۲- سوننهته نوێژکه‌ری تازه لهسهرئهم شیوه فیڕ بکری.

۳- راگه‌یپن (مبلغ: واویژ: دهنگه‌ومر) کارهکه‌ی دروسته، زیان لهخودی په‌رستییه‌که‌ی نادا.

۴- ئەم جۆره کاره، که بۆنی هاوبهشی کردنی لهخودا په‌رستیدا لی دى، بهم جۆره کاره ناگوتري هاوبهشی کردن له‌په‌رستشدا، که له زاراوه‌ی شهرع دا پيى ده‌گوتري (التشريك في العبادة).

۵- رابه‌ری چه‌ج و موطنه‌ووي‌فو رابه‌ری سه‌ردان (موزه‌ووي‌ر) و پيشنو‌ي‌زو نه‌و جۆره که‌سانه، که له‌پال کردنی ئەم په‌رستی يانه‌دا، ده‌بن به‌سه‌رمه‌شق و مامۆستا، بۆکه‌سانی تری نو‌ي‌کار، وه‌ک نه‌و به‌ده‌نگی به‌رز هه‌ندى وشه‌و رسته ده‌لین، تا په‌ی‌ره‌وه‌کانیان چاويان لی بکه‌ن و وه‌ک نه‌وان هه‌مان شت بلین، يابکه‌ن، ئەم جۆره که‌سانه کاره‌که‌يان دروست و قه‌بووله، له‌سوننه‌ت سه‌رچاوه هه‌ل‌ده‌گرئ.

۶- که‌سێ له‌گه‌ل ئەنجامدانی عیباده‌تدا، که‌زاتی کردنی نه‌و عیباده‌ته‌ ساخ بۆ‌ره‌زای خودايی، ئەگه‌ر مه‌به‌ستیکی تری ره‌وای هه‌بی دروسته، وه‌ک کاسبی کردن له‌کاتی چه‌ج و عه‌مه‌ره‌ کردندا، وه‌ک وه‌رگرتنی کرئ له‌سه‌ر في‌رکردنی قورئان و خه‌تمه‌و شتی تری له‌م باب‌ه‌ته، وه‌ک بۆ پي‌رۆزی و موفقه‌رکی جي‌گه، بر‌وانه: (۳۷۹، ۲۴۲، ۲۶۲).

۳۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي مَرَضِهِ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ قَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَفَعَلَتْ حَفْصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا إِنَّكَ لَأَنْتَنَ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ مَا كُنْتُ لِأُصِيبَ مِنْكَ خَيْرًا (الحديث : ۶۷۹ طرفه في: ۱۹۸). (۳۳۳)

عائشه (رضی خوی لہ بی) فہرمووی: پیغہ مبہر دروودی خودای لہ سہر بی و سہرومان و حال و منال و ہست و نہست گشتی بہ قوربانی گہردی بہرستانہی نارامگای نازدارو پیروزی بی فہرمووی: (لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن کہ پیشنویژیہ کہہ بخہ لکہ کہہ بکا) منیش عہرزیہ کرد: نہ بوبہ کر پیاویکی دل نہرمہ، کہ لہ جیگہی تودا رابوہستی، دلی گہرم دہبی و لہبہر گریان نویژکہرہکان گوپیان لہدہنگی نابی، کہواتہ فہرمان بکہ بہ عومہر کہ نویژ بو خہ لکہ کہہ بکا، ہہروا بہ حہفصہی ہہویم گوت: عہرزی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) بکہ: کہنہ بوبہ کر پیاویکی دلنہرمہ، کہ لہ جیگہ کہی تودا رابوہستی دلی گہرم دہبی و لہبہر گریان نویژکہرہکان گوپیان لہدہنگی نابی، کہواتہ: فہرمان بہ عومہر بکہ کہ نویژہکان بومہردومہ کہہ بکا. حہفصہیش نہمہی عہرز کرد، حہرزہت (رضی خوی لہ بی) فہرمووی: (وسبہ! بی گومان نیوہی ژنان و ہک زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان و ہک نیازی دلتان لہیہ کترجیان! لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن، کہ بہرنویژیہ کہہ بو موسولمانان بکا). جا حہفصہ بہ عائشہ دہفہرموی: قہت نہ بوو لہتووہ تووشی خیر بہم).

۳۸۴- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يُصَلِّي لَهُمْ فِي وَجَعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُمْ صُفُوفٌ فِي الصَّلَاةِ فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتْرَ الْحُجْرَةِ يَنْظُرُ إِلَيْنَا وَهُوَ قَائِمٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ وَرَقَّةٌ مُصْحَفٍ ثُمَّ تَبَسَّمَ يَضْحَكُ فَهَمَمْنَا أَنْ نَفْتِنَ مِنَ الْفَرَحِ بِرُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَكَصَّ أَبُو بَكْرٍ عَلَى عَقْبِيهِ لِيَصِلَ الصَّفَّ وَظَنَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَارَجَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَشَارَ إِلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أْتُمُوا صَلَاتَكُمْ وَأَرْخَى السِّتْرَ فَتُوفِّيَ مِنْ يَوْمِهِ). (الحديث ۶۸۰- أطرافه في: ۶۸۱، ۷۵۴، ۱۲۰۵، ۴۴۴۸) (۳۳۴)

ئەنەس (پەزىلەتلىك خەلىپە بولغان) ھەرموۋى: لەۋنەخۇشىنەدا كە پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بولغان) ۋەفاتى كەرد، ئەبۇبەكر بەرنوۋىزى بۆمەردوم دەكەرد، رۇزى دوۋشەممە لەنوۋىزدا رىز بوۋبوۋىن، لەۋكاتەدا پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بولغان) پەردەى دەرگەى ھۆدەكەى خۇى لادا، كەلەسەر ژوۋرى مزگەۋت بوۋ، تەماشايەكى بەدل ۋە بەكۆلى كەردىن، دىمەنىكى كەلى شىرىن ۋە رەنگىن بوۋ، پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بولغان) بەپېۋە ۋەستا بوۋ سەرنجى ئىمەى دەدا، دىاربوۋ بۆدۋاجار ئۆمەتەكەى لەزىيانىدا بەسەردە كەردەۋە، مالاۋاى لەپارانى دەكەرد، رەنگو ۋە روخسارى لەبەرگەشى ۋە نازدارى لەرەنگو ۋە روخسارى نەخۇشى نەدەكەرد، بەلكوۋ دەتگوت پەردەى گول ۋە روۋپەردەى قورئانە، نوۋر لەروخسارى دەتكاۋ گول ۋە گەۋھەر ۋە جەۋھەرى لى دەبارى، ئىنجا زەردەخەنەپەكى كەردو پېكەنى، جاكاتى پېغەمبەرمان لەسەرئەم ھالە بىنى، لەخۇشيانا خەرىك بوۋىن بېشۋەكىين ۋەختەبوۋ گەشكە بمان گرىۋ نوۋىزەكە بەجى بەيلىن! جائەبۇبەكر (پەزىلەتلىك خەلىپە بولغان) ۋايزانى كەۋا پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بولغان) دى بۆنوۋىز لەبەرئەۋە پاشەۋ پاش گەپراپەۋە دواۋە، تابجېتە ناۋ رېزەكەۋەۋەمىجرابەكە بۆ پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بولغان) چۆل بكا، بەلام پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بولغان) نەھات ۋە بەدەستى ئامازەى بۆكەردىن: كەنوۋىزەكەتان تەۋاۋ كەن، ئىنجا دىسان پەردەكەى داداپەۋە، ئىتر ھەر ئەۋرۇزە گول لەگولشەن بپراۋ يار لەپاران داپراۋ، خۇرى زانست ۋە ھىكمەت مالاۋاى كەرد لەگۈى زەۋى ۋە دانىشتوۋەكانى، ۋەسەر روۋى خاك خۇزگەى خواست بەناۋ توۋى خاك، ۋەگول خۇزگەى خواست بەگل، ۋە پېغەمبەرى نازدار، ئەۋكۆۋى نورۋەلىم ۋە عىرقانە كۆچى دواىى كەردو نوبوۋەت ۋە پېغەمبەراپەتەى كۆتايى ھات ۋە دەرگەى ۋە ھىۋى ۋە سۈۋىش مۆركرا. (تاج/ ۵/۴۰۹/۱ = ز-۱۳۸ ژ-۸۱۸ = ش).

۳۸۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَهَبَ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمْ فَحَاطَتْ الصَّلَاةُ فَجَاءَ

الْمُؤْذُنُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ أَتُصَلِّي لِلنَّاسِ فَأَقِيمَ قَالَ نَعَمْ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ فِي الصَّلَاةِ فَتَخَلَّصَ حَتَّى وَقَفَ فِي الصَّفِّ فَصَفَّقَ النَّاسُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ لَا يَلْتَفِتُ فِي صَلَاتِهِ فَلَمَّا أَكْثَرَ النَّاسُ التَّصْفِيقَ انْتَفَتَ فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ امْكُثْ مَكَانَكَ فَرَفَعَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهُ عَلَى مَا أَمَرَهُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ اسْتَأْخَرَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى اسْتَوَى فِي الصَّفِّ وَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَتَّبِعَ إِذْ أَمَرْتُكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا كَانَ لِي أَنْ يَصَلِّيَ بَيْنَ يَدَيَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لِي بِرَأْيِكُمْ أَكْثَرْتُمْ التَّصْفِيقَ مِنْ رَأْيِهِ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُسَبِّحْ فَإِنَّهُ إِذَا سَبَّحَ انْتَفَتَ إِلَيْهِ وَإِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ). (الحديث ٦٨٤ - أطرافه في: ١٢٠١، ١٢٠٤، ١٢١٨، ١٢٣٤، ٢٦٩٠، ٢٦٩٣، ٧١٩٠) (٣٣٥)

سه هلی کوری سه عد (همزی خوی لب) فهرمووی: روژی پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) جوو بو ناو هوژی بهنی عهمری کوری عهوف، بو ناو بیژی ههتا ناشتیان بکاته وه، کاتن نو یژ بوو، بانگدمر که بیلال بوو، هات بو لای نه بوبه کر عهرزی کرد: نه گهر قامهت بکه م بهر نو یژی به که ده که ی بو خه لکه که؟ فهرمووی: به لی، ده که م، حاکه نه بوبه کر نو یژی دابه ست پاش که می پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) هاته وه، هیشتا نو یژه که یان ته و او نه کرد بوو، جا پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) یه که یه که در ی به ریزه کان دا، تاخوی گه یانده ریزی یه که م و لهو ی وه ستا، خه لکه که ده ستیان کرد به چه پله لیدان، نه بوبه کیش عاده تی نه بوو که له ناو نو یژ دا لابکاته وه به لام که دی خه لکه که چه پله یه کی زور لی دده من نه ویش

ئاۋرى دايەوہو پيغەمبەرى بىنى، پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) ئاماژەى بۆى کرد: کەلەشويىنى خۆت بىمىنەرەوہو نوپزەکەمان بۆتەواوکە. بەلام ئەبوبەکر ھەردوو دەستى خۆى بەرزگرمەوہو سوپاسى خوداى کرد لەسەر ئەم دەستى خیرەى کە پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) لەوى نا، ئىنجا پاشەو پاش گەپايەوہو دواوہ، ھەتا رېک چووہ ناو ريزەکەوہو لەوى وەستا، پيغەمبەرىش (درودى خوداى لەسەر بى) پيشکەوت و بەرنوپزيیەکەى کرد، کەلەنوپزەکە بۆوہ فەرمووى (درودى خوداى لەسەر بى): ئەى ئەبوبەکر کەفەرمانم پى کردیت بۆنەمايتەوہ لەشويىنى خۆت؟ ئەبوبەکرىش (پەزى خوى لى بى) فەرمووى: بۆمن نەھاتووہ کەپيش تۆبکەوم ئەى پيغەمبەرى خودا! ئىنجا پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) بەنوپزەکرەکانى فەرموو: (ئەوہ بۆنەو گشتە چەپلەيەتان لى دا، ھەرکەسى لەناو نوپزدا شتيكى لى رووبدا بابلى سوبجانەللە، چونکە کەسوبجانەللەى کرد، ئيتى تى دەگەن لەمەسەلەکە، وەلى چەپلە ليدان لەناو نوپزدا بۆزنانە). (ت/۱/۴۰۶/۱ ز-۱۳۸ ژ- ۸۱۴ = ش/د/ن).

۳۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَصَلِّي النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَفَعَلْنَا فَاغْتَسَلَ فَذَهَبَ لِيَتَوَّأ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَلِّي النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَتَوَّأ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلِّي النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَتَوَّأ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلِّي النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالنَّاسُ عُكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُونَ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ بِأَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَأَتَاهُ الرَّسُولُ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ رَجُلًا رَقِيقًا يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَنْتَ أَحَقُّ بِذَلِكَ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ

تِلْكَ الْيَّامَ ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خِيفَةً فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ لِصَلَاةِ الظُّهْرِ وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَلَمَّا رَأَاهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَنْ لَا يَتَأَخَّرَ قَالَ أَجْلِسَانِي إِلَى جَنْبِهِ فَأَجْلَسَاهُ إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ فَجَعَلَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي وَهُوَ يَأْتُمُّ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ. (الحديث ٦٨٧ طرفه في: ١٩٨). (٣٣٦)

عائشه (همزای خوی لب بن) فہرمووی: بہ چہند رؤزی لہ پیس مہرگی پیغہ مہردا (درویدی خودی لہسہ بن) کاتی نہ خویشینہ کہی قورس بوو، موسولمانان لہ مزگہوت خربوونہ وہ بوجہ ماعہ تی نوپزی خہوتنان، حہ زرمٹ (همزای خوی لب بن) فہرمووی: (نہری مہردوم نوپزیان کرد؟) عہر زمان کرد: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ پروانی تویانہ، بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرمووی: (لہ سوینہ یہ کا ناو بکہن بہ سہرما لہ حہوت کوندہ کہ دہمبینہ کہیان نہ کرابیتہ وہ) عائشہ فہرمووی: ئیمہیش وامن کر، کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و بوورایہ وہ، کہ ہوشی ہاتہ وہ فہرموویہ وہ: (نہری مہردوم نوپزہ کہیان کرد؟) عہر زمان کردہ وہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ نواری تویانہ کہ بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرموویہ وہ: (لہ سوینہ یہ کا ناوبکہن بہ سہرما). عائشہ فہرمووی: جالہ ناو سوینہ کہ دا دانیشٹ، دیسان کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا، ویستی ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و دیسانہ وہ بوورایہ وہ، لہ پاش کہ می کہ ہوشی ہاتہ وہ ہہمدیسان فہرموویہ وہ: (نہری مہردوم نوپزہ کہیان کرد؟) عہر زمان کردہ وہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ نواری تویانہ کہ خوت بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرموویہ وہ: (لہ سوینہ یہ کا ناوبکہن بہ سہرما) جالہ ناو سوینہ کہ دا دانیشٹ، ہہمدیسانہ وہ کہ خوی شورڈ

ئەزەنەكى داپەووە كەهەئسۆ و بچۆ بۆ مزگەوت پېشنوێژىيەكە بۆخەلكەكە بكا، بەلام نەيتوانى و هەمديس بوورايەو، لەپاشتر كەهۆشى هاتەو ديسان فەرموويەو: (ئەرى مەردوم نوێژيان كرد يان؟). عەزمان كردهو: نەخېر هېشتا نوێژيان نەكردوو، لەمزگەوت گليّر بوونەتەو، چاوەنواری تۆيانە كەتەشريفت بچۆ پېشنوێژىيەكەى خەوتنانيان بۆيكەى.

ئىنجا پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فروستادەيەكى نارد بۆلای ئەبوبەكر، كەپېشنوێژىيى بۆ موسوئلمانان بكا، كاتى فروستادەكەى پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانەكەى پيڤەمبەرى بەئەبوبەكر راگەياند، ئەبوبەكر پياويكى دئەرم بوو، لەبەرئەو بەعومەرى كورپى خەتابى فەرموو: ئەى عومەر! تۆجەماعەتەكە بۆ موسوئلمانان بكە، عومەريش پيى فەرموو: تۆشايانترى بۆئەمە جائەبوبەكر ئەو چەند رۆژە كە پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نەخۆشىيەكەى گران بوو جەماعەتى بۆ موسوئلمانان دەكرد، هەتا رۆژى.... بېروانە: ژمارە: ٣٧٧، ٣٨٣، ٣٨٤، ٢٤٦).

٣٨٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاكٍ فَصَلَّى جَالِسًا وَصَلَّى وَرَاءَهُ قَوْمٌ قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنْ اجْلِسُوا فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا). (الحديث ٦٨٨ - أطرافه في: ١١١٣، ١٢٣٦، ٥٦٥٨). (٣٣٧)

ديسان عائيشە (بەزى خودای لەسەر بێ) فەرمووی: جارێ پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەسواری ئەسپێ گلا، سکاڵای لەدەست ئەم حالەبوو، لەمالەكەى مندا بەرنوێژى بۆكۆمەلێ لەيارانى كرد، پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆى بەدانىشتنەو نوێژى دەكرد، كۆمەلەكەيش لەپشتىيەو بەپێو وەستان،

پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ئاماژەى بۆکردن: (كه ئیوه پيش دانیشن) جاكاتى له نوێژكهى ئى بۆوه فهرمووى: (پيشنوێژ بۆیه كراوه به پيشنوێژ ههتا بكرى به پيشهواو سهرمه شق و چاوى ئى بكرى، كه واته ههركاتى پيشنوێژ چوو بۆ چه مینه وهو رو كوعى برد، ئیوه پيش يه كسهر بچه مینه وهو رو كوع ببهن، وههركاتى نهو له چه مینه وه ياله كړنووش سهر به رزه وه دهكا ئیوه پيش به شوین نهودا سهر به رزه وه بكهن، وههركاتى نهو به دانیشننه وه نوێژى كرد ئیوه پيش به دانیشننه وه نوێژ بكهن) (ت/١/٣٩٠ = ز-١٣٠ ژ-٧٧٧ چ-٤).

٣٨٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ لَمْ يَخِنْ أَحَدٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى يَقَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا ثُمَّ تَقَعُ سُجُودًا بَعْدَهُ). (الحديث ٦٩٠ - طرفاه في: ٧٤٧، ٨١١). (٣٣٨).

بهرائى كورى عازيب (رەزای خۆای لى بڼ) فهرمووى: پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بڼ) كه دهيفه رموو: (سمع الله المن حمده) ئيتر ئيمه راده وه ستاين و ههتا نهو نه چوايه بۆكړنووش ئيمه بۆى دانه دهوينه وه، نهو كړنووشى دهبرد ئيمهش له پاش نهو وهو ده چووین بۆ كړنووش.

٣٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ). (الحديث ٦٩١) (٣٣٩).

ئهبه وه رهيره (رەزای خۆای لى بڼ) فهرمووى: پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووى: (نهو كه سه تان كه له جه ماعه تا له پيش پيشنوێژدا، سهر له چه مینه وه (روكوع) ياله كړنووش به رزه كاته وه، نهدى نهو چۆن لهو نهو ناترسى كه خودا له سهر

ئەو پەلە پەلە، سەری بکا بەسەری کەر) یا فەرمووی: (کەخودا شکلی بکا بەشکلی کەر).

۳۹۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَيْبَةٌ). (الحديث ۶۹۳- طرفاه في: ۶۹۶، ۷۱۴۲). (۳۴۰).

ئەنەس (پەزای خوی لێ بێ) فەرمووی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هەمیشە بەگوێی فەرمانپەرەواکانی خۆتان بکەن و لەفەرمانیان دەرمانەچن، ئەگەر چی بەندەیهکی رهشی حەبەشیش بێ، کەسەری بەقەد دەنکە میووژێ بێ). (ت/۳/۲۷۸ = ز-۱۰۵ ژ-۲۴۲۲، ۲۴۲۳).

۳۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُصَلُّونَ لَكُمْ فَإِنْ أَصَابُوا فَلَكُمْ وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ). (الحديث ۶۹۴). (۳۴۱).

ئەبوهورەیرە (پەزای خوی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: ئێسنوێژ (نیمام) دکانتان بەرنوێژیتان بۆ دەکەن، جائەگەر بەباشی کردیان ئەوا پاداشی باشی بۆ ئێودیش و بۆ ئەوانیشە، خۆ ئەگەر بەباشی نەیان کرد، ئەوا پاداشی باشی بۆ ئێودیه و گوناھەکە یۆئەوانە! (ت/۱/۳۸۵ = ز-۱۲۷ ژ-۷۱۵).

۳۹۲- عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَرَّوَانَهُ. (۹۶، ۱۳۸).

۳۹۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يُصَلِّيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَوْمُ قَوْمِهِ فَصَلَّى الْعِشَاءَ فَقَرَأَ بِالْبَقَرَةِ فَأَنْصَرَفَ الرَّجُلُ فَكَانَ مُعَاذًا تَنَاولَ مِنْهُ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ فَتَانِ فَتَانِ ثَلَاثَ مَرَّارٍ أَوْ قَالَ فَاتِنَا فَاتِنَا فَاتِنَا وَأَمَرَهُ بِسُورَتَيْنِ مِنْ أَوْسَطِ الْمُفْصَلِ). (الحديث ۷۰۱ أطرافه في: ۷۰۰، ۷۰۵، ۷۱۱، ۷۱۰۶). (۳۴۲).

(۳۴۰) أخرجه مسلم في طريق غندر (انظر فتح/۲/۲۱۹/۶۹۳) المترجم.

(۳۴۱) هذا الحديث انفرد به البخاري (عيني/۵/۲۲۸/۸۵) المترجم.

(۳۴۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ۴۶۵=۱۰۴۰.

جابر (رمزی خوی لن بن) فہر مووی: موعازی کوری جہہل (رمزی خوی لن بن) دہستووری وابوو، لہ خزمہت پیغہ مہردا (دروودی خودای لہ سمر بن) جہماعہتی دہکرد، ئہوجا دہگہ پرایہوہ بؤناو ہوزہکہی خوی و بہرنویژی ئہو نویژہی بؤ ئہوان دہکرد، جاشہوئی لہگہل پیغہ مہردا (دروودی خودای لہ سمر بن) جہماعہتی نویژی خہوتنان دہکا، ئہوسا دہگہ پرتہوہ بؤناو ہوزہکہی خوی کہبہنی سہلہمہ بوو، وہپیشنویژی خہوتنانیان بؤدہکا، لہپاش فاتیحہ سورہتی بہقہرہ لہرکاتی یہکہمدا دہحوینی، پیاوکیش لہبہر دریزہکیشانی نویژہکہ، نویژہکہی بری و لہجہماعہتہکہ کشایہوہ، وہک بلئی موعاذ گلہیی لہم کارہی ئہم پیاوہ کردبی وابوو، گلہی یہکہی موعاذ دہگاتہوہ بہپیاوہکہ پیاوہکہ سکاالی ئہم حالہ لہ خزمہت پیغہ مہردا دہکا، پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سمر بن) سی جار لہسہریہک، بؤ ناگادار کردنہوہی موعاذ کہشتی وانہکاو، بہنویژی دوورو دریز، خہلک لہجہماعہت نہتہکینیتہوہ، پی فہرموو: (سہر لہنویژکہرہکان دہشیوینی!).

۳۹۴- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ فَأَيُّكُمْ مَا صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيَتَجَوَّزْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالْكَبِيرَ وَذَا الْحَاجَةِ). (الحديث ۷۰۲ طرفه في: ۹۰).

ئہبومہسعوود (بروانہ ژمارہ: ۷۸).

۳۹۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حَدِيثُ مَعَاذٍ، وَأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: (فَلَوْلَا صَلَّيْتُ بِسَبِّحِ رَبِّكَ، وَالشَّمْسُ وَضَحَاها، وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى). (انظر: ۳۹۳)

لہگیرانہوہی ئیرہدا پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سمر بن) بہموعاذ دہفہرموی: (ئہی موعاذ! ئہوہ بؤچی لہجیاتی سوورہتی بہقہرہ یہکی لہم سوورہتہ کورتانہت

نه خویند، سووردهتی (سبح اسم ربك الاعلی) یاسووردهتی (والشمس وضحاها)
یاسووردهتی (واللیل إذا یغشی) یاسووردهتیکی تری ودهك نه مانه

۳۹۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يُوجِزُ الصَّلَاةَ وَيَكْمِلُهَا. (الحديث ۷۰۶) (۳۴۳)

نه نه نه (همزی خوی لن بی) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (دروودی خودای لهسه بی) وابوو:
نویژیکی کورتی به پوختی و به ته وای ده کرد.

۳۹۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنِّي
لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطُولَ فِيهَا فَأَسْمَعَ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً
أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ). (الحديث ۷۰۷ - طرفاه في: ۸۶۸) (۳۴۴)

نه بوقه تاده (همزی خوی لن بی) له پیغه مبهه وه (دروودی خودای لهسه بی) ده فهرمووی: (ری)
ده که وئ که دهست ده که م به نویژ دهمه وئ دریزی بکه مه وه، به لام که دهنگی
گریانی منالی ده بیستم، که دایکه که ی له پشت منه وه نویژ ده کا، نیتر نویژیکی
سو وکه له ی پوخت و ته وای ده که م، دریزی ناکه مه وه، مه بادا به دریزی
کردنه وه ی نویژ ده که، دایکی نه و منداله سه خلعت بکه م). (ت/۲/۳۸۴/۱ ز-۱۲۷ ژ-
۷۶۴ = ش/د/ت/ن).

۳۹۸- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(لَتَسُوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لَيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهِكُمْ). (الحديث ۷۱۷). (۳۴۵)

نوعمانی کوپی به شیر (همزی خوی لن بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسه بی)
فهرمووی: (به خودا ریزه کانتان ریك ده خه ن و له ریزی نویژدا ریك و راست

(۳۴۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: امر الأمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۴۶۹-۱۰۵۳.

(۳۴۴) لاحظ (فتح الباری/۲/۷۳۱/۲۵۳ - خاتمة) المترجم = ۱۰۵۴ شیخا.

(۳۴۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: أمر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۴۶۹-۹۷۷.

را دمه و ستن یا خوود نه گهر نه وه نه کهن، خودا رووتان تاقو لوق دهکاو، دزایه تی و ناکوکی و دووبه رمکی ده خاته ناوتانه وه). (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴-ژ-۷۹۳).

۳۹۹- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ وَتَرَاصُّوا فَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحدیث ۷۱۹ - طرفاه فی: ۷۱۸، ۷۲۵). (۳۴۶)

نه نه س (پرمزای خوی لن بن) فهرمووی: قامه تی نویژکرا، پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسه ر بن) رووی تی کردین و فهرمووی: (پریزه کانتان راست بکه نه وه و پال بدن بهیه کتری یه وه، چونکه من له پشتی سه ریشمه وه چاوم لی تانه و سوور دهمانم که پریزه کانتان نارپکه، له بهر نه وه فهرمانتان پی ده کم که نه وه هه له یه راست بکه نه وه، دمه خودا تو له ی نه و نارپکیه تان لی ده ستینی). (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴-ژ-۷۹۶).

رافه و شیکردنه وه:

نهم به هرا نه لهم فهرموودمیه و مرده گیرین: قسه کردن له نیوانی قامه ت و نویژدابه ستن دا دروسته، رپکخستنی ریزه گانی نویژ پیویسته، واته: فهرزه، هه روا پرکردنه وهی که لین و که لی و بو شایی ناو ریز، موعجیزه یه کی که وره ی تیادایه که نه وه یه: پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسه ر بن) له پشت سه ریشیه وه وه که به رده می خه لکی بینیه وه.

۴۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فِي حُجْرَتِهِ وَجِدَارُ الْحُجْرَةِ قَصِيرٌ فَرَأَى النَّاسُ شَخْصَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ أَنَسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ فَاصْبَحُوا فَتَحَدَّثُوا بِذَلِكَ فَقَامَ اللَّيْلَةَ الثَّانِيَةَ فَقَامَ مَعَهُ أَنَسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ صَنَعُوا ذَلِكَ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا حَتَّى إِذَا كَانَ بَعْدَ

ذَلِكَ جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَخْرُجْ فَلَمَّا أَصْبَحَ ذَكَرَ ذَلِكَ النَّاسُ فَقَالَ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُكْتَبَ عَلَيْكُمْ صَلَاةُ اللَّيْلِ). (الحدیث ۷۲۹ - أطرافه فی: ۷۳۰، ۹۲۴، ۱۱۲۹، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۵۸۶۱) (۳۴۷)

عائشہ (رضی الخوی لیہ) فہرمووی: شہویٰ لہ شہوہکانی رومہزان، حہزرمہ (رمزی
خوی لیہ) لہ ہودہکے خویا، دہستی کردبہ شہونویژ، دیواری ہودہکے نزم بوو،
لہبرئہوہ خہ لکہکے تارمایوی و جموجوولی پیغہمبہریان لہناو نویژہکے یا
دہدی، ئیتر چہند پیاوئ ہہ لسان لہ پشٹیہوہ پہیرہوی (نیقتیدا) یان پی
کردو، دہستیان کرد بہشو نویژکردن لہگہ لیدا بہجہماعہت، کاتی رۆژ بۆوہ
خہ لک لہناو خویانا ئہم باسہیان بۆیہکتری گپرایہوہ، بۆیہ لہشہوی دودما
خہ لک زۆرتہر گردہوہبوون و پیغہمبہریش (درویدی خودی لہسہر بہ) لہشہوی دودما
دہستی کردہوہ بہشوہونویژ، دیسانہوہ کۆمہ لئ پیاو لہ پشت پیغہمبہرہوہ
دہستیان کردہوہ بہجہماعہت. جایا دوو شہو یاسی شہو ئہم شہونویژہیان
لہسہر ئہم شیوہیہ کرد، ئیتر لہوہبہدوا پیغہمبہر (درویدی خودی لہسہر بہ) دانیشٹو
نہچوو بۆ نویژگاکہ، جابۆسبہینئ خہ لکہکے لہم بارہیہوہ گوشتوگوئیان ئہنجام
دا، حہزرمہتیش (درویدی خودی لہسہر بہ) فہرمووی: (ہوی ئہوہی کہئہم شہو بہرنویژیم
بۆنہکردن دہترسہم کہئہم جۆرہ شہونویژہ فہرز بکری لہسہرتان).
(ت/۲/۹۵ ز ۳۷ ژ ۱۳۴۸ = ش/د).

۴۰۱ - عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(اتَّخَذَ حُجْرَةً قَالَ حَسِبْتُ أَنَّ قَالَ مِنْ حَصِيرٍ فِي رَمَضَانَ فَصَلَّى فِيهَا لَيْلِي فَصَلَّى
بِصَلَاتِهِ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَلَمَّا عَلِمَ بِهِمْ جَعَلَ يَقْعُدُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ قَدْ عَرَفْتُ

الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي يُورَتِكُمْ فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ). (الحديث ٧٣١ طرفاه في - ٦١١٣، ٧٢٩٠) (٣٤٨)

زهیدی کوړې ثابت (همزی خوی لږ بڼه) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودی له مسمر بڼه) له پرمه زانا کوختی دروست دهکا، راوی فهرمووی: واده زانم که فهرمووی: له حه سیر، جا چهند شهوی لهو کوخته ده شه ونویژدهکا، کومه لی له یارانی نویژی ته راویح له پشویه دهکن، جاکاتی حه زرم (همزی خوی لږ بڼه) بهم حاله ی یارانی دزانی وازدینی، نه وانیش دنگ هل دهرن و سوبخانه للا دهکن و زیخ دهگر نه دمرگاکه، تا حه زرم ته شریف بیلی و نویژی ته راویحیان بوبکا، ته شریفی دمرچوو هات بولایان، پیی فهرموون: (حالی بووم له داواکه تان، به قهستی نه هاتم، نهی موسولمانینه! له ماله و دتاتان شه ونویژو نویژی سوننه ت بکن، چونکه نویژی فهرزی لی دمرچی خیرترین نویژی پیاو، نهو نویژه یه تی که له مالی خویا دهیکا). (ت/١/٥٠٧/١ = ز-٣٧ ژ-١٣٤٨).

روونکردنه وه:

پیشه و عه سقه لانی (همزی خوی لږ بڼه) له قه تحولباریدا، له کوتایي نه م نامه یه دا دمهرمووی: (نه م نامه یه بریتیه له سه دو بیست و دوو فهرمووده ی بهرزه وه بوو (حه دیثی مرفووع) نه و دوشه شیان په یوه ستن، نه و دیان دوو بارمن، سیو و دوویان پوخته یانن، هه موویان په سهندی پیشه و موسلیمیشن جگه له م نو فهرمووده یه:

١- فهرمووده ی نه بوسه عید، سه بارمت به گه وره یی جه ماعت (صلاة الجماعة تفضل).

۳- فہر موودہی ئہنہس: (کان رجل من الأنصار ضخما).

۴- فہر موودہی مالیکی کوری حووہیریث: (انی لأصلی وما أريد...).

۵- فهرموودهی ئیبنوعومەر: (لما قدم المهاجرون).

٦- فہر موودہی ئہ بوہورہیرہ: (یصلون فان اصابوا).

۷- فهموده بی رسته‌ک‌هی نوعمان سه‌بارت به‌ریزه‌کانی نویژی جه‌ماعه‌ت.

۸- فەرمووده‌ی ئه‌نه‌س (كان اُحد يلزق منكبه).

۹۔ فہرموودہ کہی تری: (ما انکرتم شیئا إلا انکم لاتقیمون الصفوف).

وه دمه‌رموئ: حه‌فده بيسراو (ئه‌شه‌ر) یشی تيا‌دايه، هه‌ر حه‌فده‌يان بئ
 رسته‌ن، واته: ته‌عليقن، ته‌نيا بيسراوه‌که‌ی ئيبنوعومه‌ر نه‌بئ، که دمه‌رموئ:
 (كان يأكل قبل أن يصلی) هه‌روا بيسراوه‌که‌ی عوتمان: (الصلاة أحسن مايعمل
 الناس) چونکه ئه‌م دووه په‌يوه‌ستن: واته: مه‌ووصولن، ئه‌م بيسراوانه هه‌يانه
 هی سه‌حابی يه، هه‌يانه هی تابعی يه) که‌واته: ۱۲۲+۱۷= ۱۳۹. له‌م (۱۳۹) يه
 سبي و پينجيان له‌ته‌جريده‌که‌دا هاتوون له‌ژماره: ۳۶۷ هه‌تا ژماره: ۴۰۱. له‌گه‌ل
 ره‌چاوکردنی دابه‌ش کردنی فه‌رمووده‌ی ژماره: ۳۷۱ به‌سئ ژماره‌ی جيا جيا
 له‌فه‌تحو‌لباريدا.

چہن بہ ہر دیہ کہ لہم فہر موود دیہ وہ و ہر دیہ گری:

۱- نوپۇزى سوننەت بۇپياو ۋن لەمالەوۋە خىرتەرە، جگە لەونوپۇزانەى كەسوننەتە بەكۆمەل بىكرىن، وەك نوپۇزى ھەردوو جەۋن نوپۇزەبارانەو نوپۇزى خۇرگىران و مانگ گىران، ئەم نوپۇزانە لەدەرەوۋى مالەوۋە خىرتەرن.

۲- بنه ما (ئەصل) ی نوپۆری تەراویح و کردنی بەجەماعەت لەمژگەوت و کردنی لەمالووە بەتەنیا، لەم فەرموودەیە وەردەگیرێ.

۳- کردنی نوپڙی سوننه ته له مال هوه له بهر نه هم هوښانه یه: چونکه نه پنی ترمو دوور تره له ریا بازای و دوور تره له پو و چو و نه وهی پاداشه که ی، هاوکات له گهل نه ودا مال هکه ی پې فهدار دهې و میهره بانې و رحمة تی به سه ردا دهبارې و فرشته هاموشوې نهو مال ه دهکن، شهیتان لی ی دوور ده که ویت هوه.

۴- هه رنو پڙی دهق هه بې له سه ر جی که و کات و هوې، مه رج نیه کردنی له مال خیر تربی، وهک سلاوی مزگه وت و نوپڙی طه و افو سوننه تی ئی حرام دابه ستن، نوپڙی هوې تایبه تی هه بې وهک سلاوی ده سنو پڙ، سوننه تی زه وال، وهکی تریش نوپڙی مال هوه دهې به سه ر مه شق بو که سانی که که متر هاتو چو ی مزگه وت دهکن، وهک: ژن و کوپله و نه خو ش و نه مانه.

زهیدی کوړی ثابیتی نه نصاری (همزای خوی لی بی) یه کی بوو له زانا شه ر عزانه نا ودارمه زنه گانی هاوړ پیا نی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) فه رائیز زانی کی گه وره بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) ده فه رمو ی: (باشترین فه رائیز زانتان، که شارمزی هه بې له فه رائیزدا زهیدی کوړی ثابته). زهید قورئان زانی کی گه وره یش بوو، هه ر له سه ر ده می پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) هه موو قورئانی له به ربوو، زهید یه کی بوو له نوو سه ر ده گانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی بوو ده نووسی بوخه لک و کاغه زی خه لکی شی بوو ده خو پنده وه، یه کی بوو له نوو سه رانی سروس، له سه ر فه رمانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی عیبری که زمانی جوو له که یه، له ماو ده یه کی زور که ما فی ربوو، به پازده روژ زمانی عیبری به شارمزی فی ربوو، زمانی سه ریانی ش به حه قده روژ فی ربوو، له سه ر ده می جینشینی ی نه بوبه کردا، به فه رمانی نه بوبه کر، له سه ر راو پڙی عومه ر (همزای خوا بان لی بی) قورئانی کو کرد هوه، له به ر می ردمندالی له غه زای به دردا ناماده نه بوو، به لام ناماده ی غه زای ئو حو دبو وه، ده لئین: له خه نده قا به کو ل خو لی خه نده قه که ی ده گواسته وه، پیغه مبه ر که بی نی پی فه رموو: (به راستی نه م کوړه کوړی چاکه). ده لئین: له دوو باب هتا زهید بالاده ست بووه به سه ر

مەردوم دا: لەقورئان و لەفەرئائیزدا. مەسرووق دەفەرموئ: چووم بۆمەدینە،
روانیم وازەیدی کۆری ثابت یەکیکە لەزانا ھەرە پایەبەرەزەکان.

دەلێن: لەناو خێزانی خۆیدا زۆر رووخۆش و مەشرەب خۆش بوو، بەلام
لەناو کۆرو مەجلیس دا زۆر سەلارو سەنگین بوو.

جاری لەکاتی سوواریبوونی و لاخا، ئیبنوعەباس ئاوەزەنگی یەکە یۆدەگری،
زەید پێی دەفەرموئ: ئەو ئامۆزای نازداری پێغەمبەر! ئەو شایانی شانی
تۆنییە، دەو ئاوەزەنگیەکە بەردە. ئیبنوعەباباس دەفەرموئ: نا، ئیمە ئاوا
رەفتار لەگەڵ زانیان و گەورەپیاوان دەکەین. کۆمەڵی فەرموودە لەزەیدەو
دەگیرنەو، لەھاوڕێیان: ئەبوھورەیرەو ئەبوسەعیدو ئیبنوعومەر و ئەنەس و
کەسانی تریش، لەپەرەوان (تابعین): سەعیدی کۆری موسەییەبو دوو
کۆرەکەو خۆی خاریجەو سولەیمان و کەسانی تریش.

زۆرینەدەلێن: سالی چل و پینجی کۆچی مردوو، کەدەمری ئەبوھورەیرە
دەفەرموئ: (ئەمڕۆ مەلای گەورەو نەتەوێ ئیسلام مرد، ئومید
کەئیبنوعەباباس جیگای بگریتەو. حەسانی کۆری ثابتیش بەم شیعرە
لاواندیەو:

فمن للقاء في بعد حسان وابنه؟
ومن للمعاني بعد زيد بن ثابت؟

واتە:

شیعر پاش حەسان ھەتیو دەکەوئ
مەعانی پاش زەید، گەر راستت دەکەوئ

بسم الله الرحمن الرحيم

١٦) نامہ ی چونیٹی نوثر (کتاب صفة الصلاة)

٤٠٢ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا وَقَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ). (الحديث ٧٣٥ - أطرافه في: ٧٣٦، ٧٣٨، ٧٣٩). (٣٤٩)

عہدوللای کوری عومہر (ہمزای خوابان لہ بن) فہرمووی: سہرنجم دہدا پیغہمبہر (ہردودی خودی لہسہر بن) بہنہللآھونہکبہر نوثری دادہبہست، ولہوکاتہدا ہہردوو دہستی بہرز دہکردہوہ، تاپشتی ہہردوو دہستی دہگہیشتنہ بہرابہر ہہردووشانیو، سہرہبہنہکانی دہگہیشتنہ ئاستی نہرمہی گویکانی وہکاتی دہچوو بوجہمینہوہ دیسانہوہ نہللآھونہکبہری دہکردو دیسان بہوجہشنہ دہستہکانی بہرز دہکردہوہ، وہکاتی لہچہمینہوہ ہہل دہسایہوہ دہیفہرموو: (سمع الله لمن حمده) دیسان لہم کاتہیش دا ہہردوو دہستی بہہہمان چہشن بہرز دہکردہوہ تاناستی ہہردوو سہرسانہکانی، نہوجا دہیفہرموو: (ربنا ولك الحمد) بہلام کاتی کوورنوشی دہبردو لہوکاتہدا کہسہری لہکورنوش ہہلدہبری نہللآھونہکبہری دہکرد بہلام دہستی بہرز نہدہکردہوہ. (ت/٢٥٥/١ ز-٧٣ ژ-٤٨٦ ج-٤).

٤٠٣ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ الْيَدَ الْيُمْنَى عَلَى ذِرَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ). (الحديث - ٧٤٠) (٣٥٠)

(٢٤٩) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب رفع اليدين حذو المنكبين... رقم: ٨٥٩-٣٩٠ - ٨٦٢. (٣٥٠) من أفراد البخاری (عینی/١٢٨/٢٧٨/٥) ولہ اصل فی صحیح مسلم (ج/١١٤/٤) باب وضع یدہ الیمین علی الیسری. لاحظ فتح الباری /٢/ ٨٧٤/٤٠٩ - خاتمة - المترجم.

سه هلی کوری سه عد (همزای خوی لب بی) فهرمووی: جاران له سه رده می پیغه مبهردا
(دروودی خودای له سر بی) له سه رده رمانی خوئی فهرمان به موسو لمانان دهکرا، له کاتی
راوه ستانا، بوخویندنی فاتحه و خویندنی دوا فاتحه، به دهستی راستیان
مووچی دهستی چه بیان بگرن). (بروانه: فیهی ناسان/۱/۱۵۰-ز. ۶۲)

۴۰۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ وَ
عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانُوا يَفْتَحُونَ الصَّلَاةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). (الحديث
۷۴۳). (۳۵۱)

ئه نهس (همزای خوی لب بی) دمفه رموی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) و ئه بوبه کرو
عومهردا (همزای خوابان لب بی) به خویندنی سووردهتی (الحمد لله رب العالمين) دهستیان
دهکرد به نویژ.

۴۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (يَسْكُتُ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَبَيْنَ الْقِرَاءَةِ إِسْكَاتَةً فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِسْكَاتُكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ؟ قَالَ أَقُولُ اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقْنِي الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ وَالْبَرْدِ). (الحديث رقم:
۷۴۴ في فتح الباري شرح صحيح البخاری). (۳۵۲)

ئه بوهورهیره (همزای خوی لب بی) فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) دهستووری
وابوو، له دواى ئه لاهوئه کبهری نویژ دابهستن له پیش دهست کردن
به خویندنی فاتحه، ئیست (سکته خفیفه: ویستانیکی کهم) ی دهکرد، گوتم:
ئه ی پیغه مبهردا خودا! به باوکم و دایکمه وه به قوربانت بم له ئیسته دا

(۳۵۱) اخرجه مسلم في الصلاة، باب: حجة من قال لا يجهز بالبسملة، رقم: ۳۹۹=۸۹۰.

(۳۵۲) اخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ما يقال بين تكبيرة الإحرام والقراءة

به نهینى چى ده خوینى؟ فہرمووی: ده لیم: (اللهم باعد بینى وبين خطایى كما باعدت بین المشرق والمغرب، اللهم نقى من خطایى كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسل خطایى بالماء والثلج والبرد): خودایه! له گوناھ دوورم بخهره وهك دوورى خوره لاتو خورثاوا، خودایه! له گوناھ پاكه بكهره وهك پارچه یی بلسوورى ى سپى ى بى گهره، خودایه! گوناھه كانم به ناوو به به فرو به ته رزه پاك پاك بشوره وه). (ت/١/٢٥٧/١ ز-٧٤ ژ-٤٩٢ ج-٤ = ش/د/ن).

روونكر د نه وه:

نزای سهره تاي نويز چهنه ديويه كى هه يه، نه م نزايه يه كيكه له وشيوانه، بوژانينى نهو شيوانه برپاوه: (فيقهى ناسان/١/١٥٢ ز-٦٢).

نيستا له ناو شافيعى مه زه به كانا واپاوه، له نيوانى نيستى پاش نامين و له نيوانى خویندن سوره تدا، پيشنويز به نهینى نه م نزايه واله م فهرمووده مه دا ده خوینى، هه تا پاش نويزه كان له خویندن فاتيحه ده بنه وه، ياقورثان به نهینى ده خوینى، نه وسا ده ست ده كا به سوورمه ت.

٤٠٦ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى صَلَاةَ الْكُسُوفِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ قَدْ دَنَتْ مِنِّي الْجَنَّةُ حَتَّى لَوْ اجْتَرَأْتُ عَلَيْهَا لَجِئْتُكُمْ بِقِطَافٍ مِنْ قِطَافِهَا وَدَنَتْ مِنِّي النَّارُ حَتَّى قُلْتُ أَيْ رَبِّ وَأَنَا مَعَهُمْ فَإِذَا امْرَأَةٌ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ تَخْدِشُهَا هِرَّةٌ قُلْتُ مَا شَأْنُ هَذِهِ قَالُوا حَبَسَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ جُوعًا لَأَ أَطْعَمْتُهَا وَلَأَ أَرْسَلْتُهَا تَأْكُلُ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ مِنْ خَشْيَةِ أَوْ خَشَاشِ الْأَرْضِ).

(الحديث ٧٤٥ - طرفه في: ٢٣٦٤) (٣٥٣)

ئەسمای کچی ئەبوبەکر (رمزای خوای لی بن) فەرمووی: لەسەر دەمی حەزەرتدا (دروودی خودای لەسەر بن) رۆژگیرا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) هەڵسا نوێژی خۆرگیرانی بەکۆمەڵی لەناو مزگەوتا بۆ موسوڵمانان کرد، ماوەیەکی دوورودرێژ لەناو نوێژەکەدا بەراوەستانەوه هەر قورئانی دەخویند، ئینجا چەمی یەوهو روکووعی بردو درێژی دا بەچەمینەوهکە، ئەوجا لەچەمینەوه هەڵسایەوهو گەلی بەپێوه راوەستایەوهو قورئانی خویندەوه، بەلام لەپراوەستانی یەکەمی کەمتر، ئینجا دووبارە رووکوعیکی دوورو درێژی تریشی بردەوه، بەلام لەرووکوعی یەکەمی کەمتر، ئەوسا سەری لەچەمینەوه بەرزەوهکرد، ئەوجا دوو کورپنووشی دوورودرێژی برد لەچەشنی دوو روکووعەکە، یەکەم وەک یەکەم و دووم وەک دووم، رکاتی یەکەم تەواو، ئنجا چی کرد لەپراکاتی یەکەمدا لەپراکاتی دووهەمیشدا ئەوهی کردەوه، دوو راوەستان و دوو چەمینەوهو دوو کورپنووشی لەسەر شیوەی رکاتی یەکەم ئەنجام دا، ئەو لەنوێژ بۆوهو خۆریش بەربوو بوو. جا وتاریکی دا بۆ مەردومەکەو سوپاس و ستایشی خودای کردو فەرمووی: (.. وابەهەشتم لێوه نزیکەوه بوو، ئەگەر زاتم بکردایە هیشوویەکم لەمیوهکە دەهینا بۆتان بەلام زاتم نەکرد چونکە بۆئەوه پرسم بە پەرەمردگارم نەکردبوو، وەوايش دۆزەخم لی نزیکەوه بوو، تەنانەت ترسم لی نیشتو گوتم: ئەی پەرەمردگارم! بۆچی منیش لەگەڵیانم؟

کەروانیم واژنیک پشیلەیی تی بەربوو، بەچرپنووک دەپرووشینی و پێستەکە دەهەمائی، گوتم: ئەم ژنە لەسەرچی ئەم پشیلەیه وەهای لی دەکا؟! فەرموویان: کاتی خۆی لەجیهانا، ئەم ژنە ئەم پشیلەیهی حەپس کردوو بەری نەداوه هەتا لەبرسانا مردوو، نەژنەکە خۆی خواردنی پی داوه نەبەرەلای کردوو کەبۆخۆی لەجرو جانەومری زەوی بخوات). (ت/١/٤٦٣/٢ ز- ١٦٦ ژ-٩٢١ ج-٤ = ش/د/ت/ن) + (فیقهی ئاسان/١/ ٢٤٠ - ز- ٦٩ هەتا ز- ٩٨).

روونکردنه وه:

له م فەرموودەییە وه ئەم چەند شتە دەر دەکەون:

١- نوێژی خۆرگێران سوننەتیکی گەورەییە، سوننەتە بەکۆمەڵی بکری، لەمزگە و تا بکری، خۆرگێران و مانگ گێران ئایەت و نیشانەن بۆتە خویف و ھەرەشەن، واباشە لەوکاتەدا خەڵک تەوبە و ئیستغفار و نزا بکەن، خێرو چاکە بکەن.

٢- بەھەشت و دۆزەخ ئیستا دروست کراون و ھەن، ئەمە مەزھەبی ئەھلی سوننەت و جەماعەتە.

٣- ئازاردانی گیانلەبەر دروست نیە، مەگەر زیانەخرۆبی، لەرۆژی قیامەتا گیانلەبەری ستەمبار تۆڵەیی خۆی لەوکەسە دەستی ئی کە لەجیھان دا زۆرو ناھەقی ئی دەکا. وەك دەفەرموی: (خو ھەقی بزنی کۆل لەبزنی شاخدار دەستی ئی).

٤- موعجیزەییەکی گەورەیی تیا یە بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) .
٤٠٧- عَنْ خَبَابٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قِيلَ لَهُ: (أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ؟ قَالَ نَعَمْ قُلْنَا بِمَ كُنْتُمْ تَعْرِفُونَ ذَاكَ قَالَ بِاضْطِرَابٍ لِحَيْتِهِ). (الحدیث ٧٤٦ - أطرافه في: ٧٦٠، ٧٦١، ٧٧٧). (٣٥٤)

گوتیان بەخەباب (پەزای خوی ئی بێ) بەچیدا دەتانزانن کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەنوێژی نیومڕۆو عەصر دا سورەت لەپاش فاتیحە وه دەخوێنی؟ فەرمووی: بەجەوولانە وهی ریشیا. (ت/١/٢٦٥/٢-ز ٧٨-ژ ٥٠٣-ج ٤).

رافە و شیکردنە وه:

خەبابی کوری ئەرەتت (پەزای خوی ئی بێ) لەموسوڵمانە ھەرەپیشینەکانە، ئازاری زۆری چەشتوو لەسەر ئیسلامەتی، زۆربەیی شەرو شەپگاکانی ئیسلامەتی

چووه، سیو دوو فهرموودهی ههیه، بوخاری پینجیانی گیراوه تهوه، لهسه ردهمی نه زانیدا ئاسنگهر بوو شمشیری دروست دهکرد، خه باب دهیقه رموو: جارئ لهسه ر ئیسلامهتی ئاگریکیان کردهوه بۆم، نهوجا رایان کی شام به سه ریدا، به ره به ره چه وری و بهزی پشتم ئاگره کهی کوژاندهوه! پشتی به هوی نهو سووتانندهوه چال و چوئل بوو بوو. ته مهنی شهست و سی سال

بوو، پی شهوا عهلی نویری لهسه ر ته رمه کهی کرد. (بروانه: ت/ ٤/ ١٥١٦/ ١/ ز- ١٩١) ٤٠٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي صَلَاتِهِمْ فَأَشَدُّ قَوْلُهُ فِي ذَلِكَ حَتَّى قَالَ لَيَنْتَهَنَّ عَنْ ذَلِكَ أَوْ لَتُخْطَفَنَّ أَبْصَارُهُمْ). (الحديث ٧٥٠). (٣٥٥)

ئه نهس (پهزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسه ر بئ) فهرمووی: (له به رچی هه ندئ کهس له نویرا چاو هه لده برن بۆناسمان بۆوا ده کهن بۆ؟!) ئیتر چه زه رت (پهزی خوی لئ بئ) له م بارهیه وه که لئ به توندی هه ره شهی کرد، ته نانه ت فهرمووی: (دهبی واز له مکاره ناشرینه بهینن، ئه گینا که بی گومان کویر ده بن). (ت/ ١/ ٢٩٦/ ١/ ز- ٩٦- ٥٧٢ = ش/ د/ ن). له تاجا گفته ی موسلیم ئاوایه: (کهسانی که له نویرا چاویان هه ل ده برن به ره و ناسمان، یاده بی واز له م کاره ناپه سه نده بهینن یابی گومان چاویان کویر ده بی).

٤٠٩- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْإِثْفَاتِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ). (الحديث ٧٥١ - طرفه في: ٣٢٩١) (٣٥٦)

(٣٥٥) رواه مسلم عن جابر بن سمرة وأبي هريرة، باب النهي عن رفع البصر إلى السماء في الصلاة، شرح صحيح مسلم للنووي ج/ ٤/ ص ١٥٢. لاحظ عيني/ ٥/ ٣٠٩/ ١٣٨ وفتح/ ٢/ ٢٧٣/ ٧٥٠ ونفي الفتح في الخاتمة ص ٤٠٩ إخراج مسلم لهذا الحديث - المترجم = ٩٦٥، ٩٦٦. مسلم. شيحا.

(٣٥٦) من افراد البخاری (فتح/ ٢/ ٤٠٩/ ٨٧٥ - خاتمة) - المترجم.

عائیشہ (ہمزای خوی لب بن) فہر مووی: بوٹاوردانہ وہ لہناو نوپژدا لہ پیغہمبہرم
پرسی، فہر مووی (درویدی خودی لمسر بن): (تہ وہ لی دزینہ وہیہ شہیتان دہیفرینئی
لہنوپیژی بہندہ!)۔ (ت ۲/۲۹۷/۱ ز ۹۶ ژ ۵۷۳ = ب/ن/د)۔

۴۱۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَ: (شَكَأ أَهْلُ الْكُوفَةِ سَعْدًا إِلَى
عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَزَلَهُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمْ عَمَّارًا فَشَكُّوا حَتَّى ذَكَرُوا أَنَّهُ لَا يُحْسِنُ
يُصَلِّي فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَقَالَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّكَ لَا تُحْسِنُ تُصَلِّي قَالَ
أَبُو إِسْحَاقَ أَمَّا أَنَا وَاللَّهِ فَإِنِّي كُنْتُ أَصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَا أَخْرِمُ عَنْهَا أَصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَأَرْكُدُ فِي الْأَوَّلِينَ وَأُخِفُ فِي الْآخِرِينَ
قَالَ ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ فَأَرْسَلَ مَعَهُ رَجُلًا أَوْ رَجُلًا إِلَى الْكُوفَةِ فَسَأَلَ عَنْهُ
أَهْلَ الْكُوفَةِ وَلَمْ يَدْغْ مَسْجِدًا إِلَّا سَأَلَ عَنْهُ وَيُثْنُونَ مَعْرُوفًا حَتَّى دَخَلَ مَسْجِدًا لِبَنِي
عَبْسٍ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يَقَالُ لَهُ أَسَامَةُ بْنُ قَتَادَةَ يُكْنَى أَبَا سَعْدَةَ قَالَ أَمَّا إِذْ نَشَدْتَنَا فَإِنَّ
سَعْدًا كَانَ لَا يَسِيرُ بِالسَّرِيَّةِ وَلَا يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَلَا يَغْدِلُ فِي الْقَضِيَّةِ قَالَ سَعْدُ أَمَّا
وَاللَّهِ لَأَدْعُوَنَّ بِلَاثٍ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ عَبْدُكَ هَذَا كَاذِبًا قَامَ رِبَاءٌ وَسُمْعَةٌ فَأُطْلِعْ عُمَرَةَ
وَأُطْلِعْ فَقَرَهُ وَعَرَّضَهُ بِالْفَتَنِ وَكَانَ بَعْدُ إِذَا سُئِلَ يَقُولُ شَيْخٌ كَبِيرٌ مَفْتُونٌ أَصَابَنِي
دَعْوَةُ سَعْدٍ قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ فَأَنَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ مِنَ الْكِبَرِ
وَإِنَّهُ لَيَتَعَرَّضُ لِلْجَوَارِي فِي الطَّرِيقِ يَغْمِزُهُنَّ). (الحديث ۷۵۵ - طرفاه في: ۷۵۸،
۷۷۰). (۳۵۷)

جابرری کوری سہ موورہ (ہمزای خوی لب بن) فہر مووی: خہ لکی کووفہ لہ لای
عومہری کوری خہ ططاب (ہمزای خوی لب بن) سکالایان لہ سہ عدی کوری تہ بووہ قاص
کرد، تہ ویش لہ سہرکار لای بردو عہ مہاری کوری یاسیری کرد بہ سہرکاریان،
سکالایہ کی زوریان لی کرد، تہ نانہت دہیانگوت: سہ عد نازانی نوپیژیش
بہ جوانی بکا. نیت عومہر (ہمزای خوی لب بن) ناردی بہ شوینی داو پیی فہر موو: تہی

ئەبوئیسحاق! ئەمانە دەلێن: گواپە تۆ ھەتا نوێژیش بە جوانی نازانی بکە! ئەویش فەرمووی: وەڵی بەخودا من زۆر بە جوانی بەرنوێژیم بۆدەکردن، پێک وەک بەرنوێژیکردنی ھەزەرت خۆی کە کاتی خۆی بۆئێمە دەکرد، یەك دەنکەم ئێ کەم نەدەکردەو، کە نوێژی شیوان و خەوتنان دەکەم لە پکاتی یەکەم و دوەمیان دا رادەوہستم و فاتیحە دەخوینم و لە پاش فاتیحە قورئانیکی زۆر دەخوینم، وەڵی لە پکاتەکانی تریاندا قورئانخویندنی پاش فاتیحە کورت دەکەمەو، عومەریش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەو باوکی ئیسحاق ئەوہ بیروباوەرپی ھەموو کەسیکە بەتۆ کە ئاوا بە جوانی نوێژبکە.. جابۆد ئیای، پیاوی (یاچەند پیاویکی) لە گەڵ سەعددا نارد بۆ کووفە، کە لە بارە سەعدەوہ لە خەلکی کووفە بپرس، ئەویش مزگەوت نەما لە کووفە کە لە بارە سەعدەوہ پرسیاریان ئێ نەکا، ھەموو وەسپ و پەسنی سەعدیان دەکردو تاریفی باشیان دەکرد، ھەتا گەشتنە مزگەوتە کە ی بەنی عەبەس، لەو پیاویکیان ھەلسا، ناوی ئوسامە کۆری قوتادەبوو، کە سناوی ئەبوسەعدە بوو، ھەستا گوتی: چونکە داوای شایەتیمان لێ دەکە، دەسا من ناگام ئێ بێ سەعد ئەم سێ خراپە ی ھەبوو:

یەکەم: سەعد لە سوپا خۆی دەدزیو و لە گەڵیان دا نەدەچوو بۆ بەرە ی شەر، دووہم: لە تالانی و بەخشیش دا شتی وای بە یە کسانێ دابەش نەدەکردو خۆمانە خۆمانە ی دەکرد،

سێیەم: لە دادپرسی و مو حاکمە مەیش دا دادپەر وەرنەبوو.

سەعدیش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: دە ی وای ئێ ھات! دەسا بەخودا منیش ئەم سێ نزایەت ئێ دەکەم، ھۆ خودایە! ئەگەر ئەم بەندە یە ی تۆ درۆزنەو درۆدەکا و ئەم قسانە ی بۆ پیا یی دەکا، بۆ چاو و رووپا یی ھەلسا و ئەم قسانە دەکا، ئەوا تۆ خۆت تۆلە ی منی ئێ بستینەو لە باتی ئەم سێ بوختانە تووشی

ئەم سى سزايەى بکە: يەكەم: تەمەنى دريژکە. دووهم: بەدریژی تەمەنى
هەزارو نەدارای بکە. سێهەم: تووشى ئازاوەهیشى بکە. ئیتەر کابرا رېک نزاكەى
سەعدى لى گیرابوو، لەوەدوا کە لەئەبوسەعدەیان دەپرسى: چۆنیت؟ دەيگوت:
پیرەمیدیكى دیوانەو شیتۆلکەم نزاكەى سەعدى كورى وەقاصم لى گیرابوو.

عەبدولەلیكى كورى عومەیر کە لەجابیری كورى سەموورەو (بەزى خویان لى بى)
ئەم داستانە دەگێرپێتەو دەفەرموى: لەوەدوا من ئەو کابرایەم دەدى، لەبەر
پیریى برۆکانى بەسەرچاوەکانى دا شۆرپوو بوونەو، کەچى هیشتا رېگەى
بەگچان و کەنیزان دەگرت و چرنووکى لى دەگرتن!). (ریاض/٣/١٠٨٨/ز-٣/٢٥٣
= بەرگى-٣-ز ٢٥٣-ژ ١٥٠٣ = ش).

روونکردنەو:

جابیری كورى سەموورە خوێ و باوكى هاوړى ی پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)
بوون، سەدوچل و شەش فەرموودەى هەیه، دوانیان پەسەندى هەردوو پیرن،
واتە: شیخی بوخارى و شیخی موسلیم (بەزى خویان لى بى) ئەو دوو فەرموودەیان
گێراوەتەو. بێست و شەش فەرموودەى تری لەموسلیم دا هەیه. جابیر
خوشكەزای سەعدى كورى ئەبوووقاصە. لەفەرموودەیهكا جابیر دەفەرموى:
(شەوئ مانگەشەو بوو، لەخزمەت پێغەمبەردا بووم، دەستى جلی سوورى
لەبەردا بوو، سەرنجى ئەو سەرنجى مانگەكەم دا، لەبەرچاوم ئەو گەئ
لەمانگەكە جواتنر بوو). لەفەرموودەیهكى تردا دەفەرموى: (سەد جار زیاتر
لەخزمەت پێغەمبەردا دانیشتووم) لەفەرموودەى دروست دا، هاتوو دەفەرموى:
(لەدوو هەزار جار زیاتر نوێزم بەجەماعەت لەگەل پێغەمبەردا کردوو).

٤١٩- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). (الحديث ٧٥٦). (٣٥٨)

عوبادهی کوپی صامیت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمر بئ)
 فهرمووی: (هه رکه سی له نویژدا، له هه موو رکاتی کدا سوره تی فاتیحه نه خوی نی،
 نویژه که ی دروست نییه). (ت/١/٢٤٦/٣ ز-٧٢ ژ-٤٧١ = ش/د/ت/ن).

٤١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 (دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ
 وَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ فَرَجَعَ يُصَلِّي كَمَا صَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ثَلَاثًا فَقَالَ وَالَّذِي بَعَثَكَ
 بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنَ غَيْرَهُ فَعَلَّمَنِي؟ فَقَالَ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ
 مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا ثُمَّ اسْجُدْ
 حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا).
 (الحدیث ٧٥٧ - أطرافه فی: ٧٩٣، ٦٢٥١، ٦٢٥٢، ٦٦٦٧) (٣٥٩)

نه بوهوره یه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمر بئ) هات
 بۆمژگه وت، پیاوئیکیش که ناوی خه لادی کوپی رافیع بوو - هاته زووره ووه
 نویژی کردو چوو بۆلای پیغهمبهر (دروودی خودی لسمر بئ) و سلاوی ئی کرد، نه ویش
 سلاوه که ی سه نده ووه فهرمووی: (بجۆره ووه نویژه که ت بکه ره ووه، چونکه
 نه ووه نویژ نه بوو که تو کردت) تاسی جار پیاوه که نویژه که ی ده کرده ووه
 پیغهمبهریش دیسانه ووه ههروای پی ده فهرمووه ووه، تاله سه ری جاری سییه مدا
 پیاوه که گوتی: به و خودایه ی که تو ی کردووه به پیغهمبهری راست و دروست
 له مه باشت نازانم، ده ی نه ی پیغهمبهری خوا! بفرموو نویژم فیربه که. نه ویش
 (دروودی خودی لسمر بئ) فهرمووی: که پراوه ستای بۆنویژ له پيشا نویژ دابه سته و بلی:
 نه لاله و نه که بهر، ئنجا چه ندمت بۆده لوی - له و قورئانه ی که له بهرته - بیخوینه،
 نه وجا بچه می ره ووه نه ودمده له چه مینه ووه (روکووع) دا به مینه ره ووه هه تا لهشت

له جموجوول دهكهوئو و نه دنامه كانت نارام دهگرن، ئينجا پڻك هه لسه رهوه و
پشت هه لپه تارمپ راده وهستيت، ئنجا دانهوئ بؤ كورنوش و كورنوش بهره و
نه وهنده له كوورنوش دا بمينه رهوه تائه دنامه كانت نارام دهگرن و جهسته ت
له جموجوول دهكهوئو، نه و جا سه ره له كورنوش بهرز كه رهوه و تافنج
داده نيشيت، ئنجا ديسان وه كورنوش يكي تری وهك كورنوشی يه كه م
ببه ره وه، نيت ره موو پكاته كانی تر هه تاسه ر به م شيويه بكهو، له هه موو
كاتيكا له نوويژا نه مه كارت بي). (ت/٢٤٥/١ ز- ٧٢ ز- ٤٧٠ = ش/د/ ت/ ن).

١٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ يُطَوِّلُ فِي
الْأُولَى وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ وَيُسْمِعُ الْآيَةَ أَحْيَانًا وَكَانَ يَقْرَأُ فِي الْعَصْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ
وَسُورَتَيْنِ وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الْأُولَى وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ
وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ). (الحديث ٧٥٩ - أطرافه في: ٧٦٢، ٧٧٦، ٧٧٨، ٧٧٩) (٣٦٠)

نه بوقه تاده (عزای خوی لى بن) فه ره مووی: ده ستووری پيغه مبه ر (درووی خودای لسه ر به ر)
وابوو له پركاتی يه كه مو له پركاتی دوه می نويزی نيومرودا سوورمتی فاتحه و
سوورمه تيکی تری ده خویند نه و سوورمه ته له پاش فاتحه او كه له پركاتی يه كه ما
ده خویند، دريژ تربو و له و سوورمه ته ی كه له پركاتی دوه ما ده خویند،
جار جار ميش دهنگی نه وهنده بهرز ده كرده وه كه ناپه ته كه ده بيسرا، له نويزی
عه سريشا هه روای ده كرد، له پركاتی يه كه می به يانيشا سوورمه تی دريژ تری
ده خویند له سوورمه تی ركاتی دوه م. (ت/٢٦٥/١ ز- ٧٨ ز- ٥٠٢ = ش/د/ ت/ ن).

١٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: (إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ
يَقْرَأُ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا فَقَالَتْ يَا بُنَيَّ وَاللَّهِ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ إِنَّهَا

لَاخِرُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ).
(الحديث ٧٦٣ - طرفه في: ٤٤٢٩) (٣٦١)

عبداللہ کوری عہد عباس (رمزای خوابان لہ بی) فہرمووی: جاری سوورہتی
(والمرسلة عرفا) م دہخویند، نوم فہضل گوئی لہ بوو، فہرمووی: (رؤلہ!
بہخودا بہخویندنی ئەم سورہتہ ئەوہت یادخستہوہ کہ ئەم سوورہتہ
ئاخرہمین شت بوو، گویم لہ بوو کہ پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنوێژی شیوانا
دەبخویند. (ت/١/٢٦٧/١ ز-٨٠ ژ-٥٠٧ = ش/د/ت/ن).

نوم فہضل دایکی ئیبنوعەباسہ، خوشکی مہیموونہی کچی حاریشی
ہاوسہری پیغہمبەرہ. عہرزی حەزرت دہکا: قوربان لەخەوما بینیم
کہ ئەندامی ئەئەندامەکانی تۆ لەمالی منابوو؟ فہرمووی: (ئەوہ فاطیمہی
کچم کوریکی دہبی تۆشیری پی دەدہیت، جا کہ حوسہین - رمزای خوای لہ بی
- لەدایک دہبی، نوم فہضل دہیبا بو لای خووی و شیری دەداتی).

٤١٥ - عَنْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِطَوَلَى الطَّوَلَيْنِ). (الحديث ٧٦٤). (٣٦٢)

زہیدی کوری تابیت (رمزای خوای لہ بی) فہرمووی: بہگوئی خۆم گویم لہ بوو،
پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنوێژی شیوانا درێژترینی دووسوورہتہ ہەرہ
درێژہکانی دہخویند).

راڤہ و شیکردنہوہ:

راجیایی ھہیہ لەوہداکہ مہبہست لەم دوو سورہتہ ھەرہ درێژانہ کامانہن؟
برپی دہفہرموون: مہبہست ئەعرافو ئەنعامہ، برپی تر دہفہرموون: مہبہست

(٣٦١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٢=١٠٣٣.

(٣٦٢) من أفراد البخاری (فتح الباری/٢/٤٠٩ - خاتمة) - المترجم.

ئەعرافو نیسیایە، بڕێ تر دەفەر موون: مەبەست ئەعرافو مائیدەیه،
دریژترینە کەشیان ئەعرافە. لەم فەرموودەیهوه دەردەگه‌وه‌ی کەکاتی نوێژی
شیوان زۆرە.

٤١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ). (الحديث ٧٦٥ - أطرافه في: ٣٠٥٠، ٤٠٢٣، ٤٨٥٤).
(٣٦٣).

جوبەیری کوری موطعیم (بەزای خۆی لە بێ) فەرمووی: گویم ئی بوو پیڤه‌مبەری
خودا (برووی خۆدای لە بێ) لە نوێژی شیوانا سوورەتی (والطور) ی دەخویند.
(ت/٢/٣٦٧/١ ز- ٨٠ ژ- ٥٠٨ = ش/د/ن).

٤١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّيْتُ خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَتَمَةَ، فَقَرَأَ: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ فَلَا أَزَالُ أُسْجِدُ فِيهَا حَتَّى
أَلْقَاهُ). (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٤).

ئەبوراڤیع فەرمووی: ئەبوهورەیرە (بەزای خۆی لە بێ) بەر نوێژی
خەوتنانی بۆکردین، سوورەتی: (إذا السماء انشقت) ی خویند، کەگەیشته
نایەتی: (وإذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون) کوورنوشی قورئانخویندنێ برد،
کە لە نوێژ بووینەوه گوتە: ئەم کوورنوشە چی بوو؟ فەرمووی: لە پەشتی
پیڤه‌مبەرەوه (برووی خۆی لە سەر بێ) نوێژم کردووه، لەدوای ئەم نایەتەوه لەناو ئەو
نوێژەدا لەگەڵ حەزەرەدا سەجەدی تیلاوتم بردووه، لەبەر ئەوه هەتا
دەگەمەوه بەخزمەتی لەودنیا، لەم شوینەدا لەم سوورەتەدا ئەم کوورنوشە
هەردەبەمو هەرگیز تەرکی ناکەم. (ت/٣/٣٣٣/١ ز- ١١٠ ژ- ٦٥٤ = ش/د/ن).

(٣٦٣) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٣ = ١٠٢٥، ١٠٢٣.

(٣٦٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ٥٧٨ = ١٣٠٤، ١٣٠٦.

٤١٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَقَرَأَ فِي الْعِشَاءِ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ بَا التَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ. وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى قَالَ: مَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً. (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٥)

بهراء (همزی خوی لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسمر بی) لہسہفہریکا بوو، نویژی خہوتنانی بہدوورکات کرد، لہرکاتی یہکما لہپاش خویندنی سوورہتی فاتیحہ سوورہتی (والتین والزیتون) ی خویند، کہسی ترم نہدیوہ کہوہک نہو ناوا دہنگی خویشی و ناوا بہجوانی قورٹان بخوینی). (ت/ ٤/٣٦٧/١) ٨- ژ ٥١٠ = ش/ ت/ ن).

٤١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (فِي كُلِّ صَلَاةٍ يُقْرَأُ فَمَا أَسْمَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْمَعْنَاكُمْ وَمَا أَخْفَى عَنَّا أَخْفَى عَنْكُمْ وَإِنْ لَمْ تَرِدْ عَلَى أُمِّ الْقُرْآنِ أَجْزَأَتْ وَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ). (الحديث ٧٧٢) (٣٦٦)

ئہبہوہورہیرہ (همزی خوی لی بی) فہرمووی: (لہہہموو نویژیکا قورٹان دہخوینری، جالہو جیگانہانہدا کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسمر بی) بہدہنگی بہرز دہیخویند ہہتا ئیمہ گویمان لی ی بی، ئیمہیش کہبہرنویژیبو ئیوہ دہکہین لہسہرہمان شیوہ دہیخوینن، وہلہو جیگانہیش دا کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسمر بی) بہدہنگی نزم دہیخویندو، بہپہنامہکی فاتیحہو سوورہتی لہناو نویژہکہدا دہخویند ئیمہیش بہپہنامہکی لہسہرہمان شیوہ بوئیوہی دہخوینن. ئہگہر تہنیا سوورہتی فاتیحہیش لہگشت رکاتیکا بخوینی بریتی دہکہوی و قورٹانخویندنی

(٣٦٥) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ٤٦٤ = ١٠٣٧.

(٣٦٦) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة، رقم: ٣٩٦ = ٨٨٢ شيخا.

پیوستی ناو نهو رکاتمت له کۆل دهکهوی، به لām نهگهر پتر بخوینی نهو هشتی چاکه و باشتره).

نمونه یی له شیکردنهوهی زانستی فهرموودهو ناشنابوون له حالی پیاوانی رشتی نهو فهرموودهیه لیږدها ئاویه: بوخاری، موسه دده، ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم ئیبنو جوهریج، عهطاء، نهبو هورمیره ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم که ناوداره به ابن علیه، فهرموودمزانى گه وهر یه حیای کوری مو عین قسه ی هیه له سهری، کاتی که له ئیبنو جوهریجه وه گیرانه وه نه نجام بدا، وهك نهو فهرمووده ی واین له خزمه تیدا، به لām له بهر نهوه ی نهو زاتانه په پره ی (موتابه عه) ی ئیسماعیلیان کردووه، له گیرانه وه ی نهو فهرمووده یه دا، فهرمووده که بی ره خنه یه، عه بدور مزاق و موحه ممه دی کوری به گرو یه حیای کورپنه بوحه حاج له لایهن نه بوعه وان هوه، غوندر له لایهن نیمامی نه حمه دوه، خالیدی کوری حاریث له لایهنی نه سانییه وه، قه یسی کوری سه عدو عماره ی کوری مهیموون له لایهن نه بوداووده وه، حوسه ینی العلم له لایهن نه بونه عیمه وه له نه لوسته خره جدا، به لām هه یانه درێژی کردۆته وه هه یانه کورتی کردۆته وه، هه یانه به مه رفووعی و هه یانه به مه وقووفی، نهو گیرانه وه ی ئیره به پرا لته مه وقووفه له سه ر نه بوهورمیره، به لām برپار (حوکه) ی مه رفووعی هه یه، چونکه نهو برگه یه (ما أسمعنا وما أخفى عنا) نهو دهگه یه نی که فهرمووده که مه رفووع بی نهك مه وقووف.

٤٢٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (اُتْلِقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظَ وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ فَقَالُوا مَا لَكُمْ؟ فَقَالُوا حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ قَالُوا مَا حَالُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ إِلَّا شَيْءٌ حَدَثَ فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَانْصَرَفَ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَوَجَّهُوا نَحْوَ تِهَامَةَ إِلَى

الَّتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِنَخْلَةٍ غَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظَ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ فَقَالُوا هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَهَذَا كَيْنَ رَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ وَقَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوْحِي إِلَيْهِ قَوْلُ الْجِنِّ). (الحديث ٧٧٣ - طرفه في: ٤٩٢١) (٣٦٧)

ئيبينوعه بباس (برمزي خودمان لى بى) فهرمووى: پيغهمبهر (برووى خودى لى بى) له گهال دهسته يى له يارانيدا له مهككه وه دمرچوون بو بازارى (عوكاظ كه شوينى كو بوونه وهى سالانه ي كو مه لانى عهرمب بوو له وكاته دا) هه تا سوود له ويونه يه وهر بگرئو، عهرمبه كان بانگ بكا بو سهر ئايينى ئيسلام، نه مه له وكاته دا بوو كه شه ياطين ريگه ي نه وه يان ئى گيرابوو كه به ناسمانا سهر كه ون بو هه وال و دهنكو باس، هه رشه يتانئ هه وئى نه وهى بدايه بلئسه ي ئاگرو برووسكه و چه خماخه به رهنكارى ده بوو، جاكاتئ شه يتانه كان به نائومئدى ده گه رانه وه هوزمكه يان پييان ده گوتن: نه وه جيتانه؟

ده يانگوت: دهنكو باس و هه والئ ناسمانان ئى قه ده غه كراوه كه ده چين بو هه وال هينان بو ناسمان دهر پينه بهر شوو له ئاگرو برووسكه. جاشه يتان ده ئئ: دياره شئ رووى داوه له جيهانا، بو يه ريگه ي ناسمانتان ئى گيراهه، ده سا ده ي كون و قوژبنى سهرزه وي، چ له روظه لات و چ له روظناوا، بگه رين و بزنان چى رووى داوه، كه بووه به هوئى نه م ئاگر بارانه. جائه وانيش به هه رچوار لادا بو نه م مه به سته دمر ده چن و ده كه ونه جم و جوول و سووسه كردن، تائه وانه ي كه رووه مه كه هاتن له به طنونه خله تووشى پيغهمبهر دهن، خهريك ده بئ به رنوئريئى نوئريئى به يانى بو هاوړيكانى ده كا، وه گوئى له قورئان خوئندنه كه ي

دهگرن، جاده‌ئين: ئەم قورئانە يە كەبوو بەهۆى ئەوەى كەناھىللى ئىمە وەك جارائمان بەئاسماندا سەربكەوين و ھەوال بگرين، ئەوسا دەگەرئەو بەۆلای گەلەكەيان و دەئین: (يا قومنا إنا سمعنا قرآنًا عجبا يهدى إلى الرشـد فآمنابه ولن نـشرك بربنا أحـدًا) واتە: ئەى گەلى ئىمە! ئىمە قورئانىكممان بىستوو، جىگەى سەرسوپمانە، ئەوئەندە جوان و دلگیرە، پىگەى ھەفتاسى نیشانى كۆمەللى ئادەمیزادو بەرەى پەرى دەدا، ئىمەیش باوەرمان پى کردو چووینەسەر ئەو ئایینی یەكتاپەرستی یە كەئەم قورئانە بانگەوازی بۆدەكا، لەبەرئەو ھەرگیز كەس ناكەین بەھاوبەش و ھاوپی بۆ خودای پەرورەدگارمان. جابخودای گەورە ئەمەى ناردەخوارووە بۆسەر پىغەمبەرى خۆشەویستی خۆى (دروودی خودای لەسەر بى): (قل أوحى أليّ انه استمع نفر من الجن: واتە: ئەى رەھبەرى خۆشەویست! تۆبفەرموو: لەلایەنى خوداوە سرووش و وەحیم بۆھاتوووە كەكۆمەللى لەبەرەى جنۆكە گوڤيان لى راگرتووم لەكاتى قورئانخویندنندا) تاتەواوى داستانەكەكەوا لەسوورەتى جین دا، كەقسەو گوفتوگوڤى جنۆكەكان بەدەق بەنىگا بۆ پىغەمبەر ھاتبوو. (ت/٧/٢٢٣-١ ت = تاج بەكوردی بەرگی ھەوتەم، لاپەرە (٢٢٣) فەرموودەى ژمارە یەك، كەبوخارى و تەرمەزى گىراوايانەتەووە = تاج-٤ ز-٥٥ ژ-٤١٨٩ ج-٤).

٤٢١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا أَمَرَ وَسَكَتَ فِيمَا أَمَرَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةً). (الحديث ٧٧٤) (٣٦٨)

ئىبنوعەبباس (بەزى خۆى لى بى) دەفەرموى: پىغەمبەرى خودا (دروودی خودای لى بى) بەئاشكراو بەدەنگى بەرز قورئانى دەخویند لەونویژانەدا كەخودا

(٣٦٨) قال الشيخ العيني: (وهذا الحديث من افراد البخارى). (ج/٦/٣٨) وسكت الدكتور مصطفى ديب البغا عن تخريج مسلم له، لاحظ خاتمة فتح البارى لأبواب صفة الصلاة (ج/٢/٤٠٩/٨٧٥). حيث لم يتطرق إلى موافقته له في هذا الاثر الموقوف - المترجم.

بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به دهنکی بهرز قورئانیان تیا بخوینی، وهک نوپژی شیوان و خهوتنان و بهیانی، وه ههروهها به نهینی به بی دهنک قورئانی دمه خویند له نوپژانه دا که خودای گهوره بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به ئاسپایی و به دهنکی نزم قورئانیان تیا دا بخوینی، وهک نوپژی نیومرؤو عهصر، پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) به بی فەرمانی پهروهر دگاری چوئیتی کردنی هیچ په رستنی بریارنادا، خودای گهوره یش ناگای له هه موو شتی ههیه، نه گهر مهیلی له سه ربوایه هه موو کاروباریکی نوپژی به درپژی له ناو ئایه تهکانی قورئان دا روون ده کردوه، که ئه وهی نه کردوه له بهر له بیر چوون نییه، وهک خوی له ئایه ته دا به پیغه مبهری خۆشه و یستی خوی دمه فرموی: (وماکان ربك نسیاً) مه ریه م ۱۴/۱۹- واته: ئه ی موحه ممه د، ئه ی پیغه مبهری خۆشه و یست! خودای تۆ قهت فهرامۆشکار نه بووه و هه رگیزاو هه رگیز هیچی له بیر ناچی). به لام که نه یکردوه له بهر ئه وهیه که ئه م روونکردنه وه و ورده کاری یانه ی سپاردوه به پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) جاله سهر ئه م بنیاتیه که خودا له قورئانی پیرۆزدا فهرمانمان پی دهکا به په پیرهوی جوانی پیغه مبهرو دمه فرموی: (لقد کان لکم فی رسول الله أسوة حسنة).

۴۲۲- عن ابن مسعود (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: قَرَأْتُ الْمِفْصَلَ اللَّيْلَةَ فِي رَكْعَةٍ، فَقَالَ: هَذَا كَهَذَا الشَّعْر، لَقَدْ عَرَفْتُ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بَيْنَهُنَّ فذكر عشرين سورة من المِفْصَلِ، سُورَتَيْنِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ). (الحدیث ۷۷۵ - طرفاه فی: ۴۹۹۶، ۵۰۴۳) (۳۶۹)

پیاوی هاته خزمهتی ئیبنومه سعود (دروودی خودای له سهر بی) عه رزی کرد: ئه م شهو لهیهک رکاتا هه موو ئه و سووره تانه ی قورئانم خویند، که بییان دهگوتری

موفه صصله، كه له سوورمهتی قافه و من ههتا كۆتایی قورئان؟ نهویش فهرمووی؛ كهی قورئان خویندن وادهبی؟ دیاره وهك ههلبهست بخوینیته وه ئاوا بهپهله بهل سهپاندووتن بهسهریهكا، نهو سوورهتانهی كه لهوینیهی یهكترن لهناههنگ و واتادا، كه پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بهی) دوو دوو جووتی دهكردن و لهیهك ركاتا دهیانی خویند ئاگام لیانه، بیست سوورمهتی لهئه لوفه صصله باس كرد، كه بۆ ههر ركاتی دوو سوورمهت).

٤٢٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأَوَّلِينَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأَخْرَتَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ وَيُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ). (الحديث ٧٧٦ طرفه في: ٧٥٩). (٣٧٠)

ئه بوقه تاده (پرمزای خوی لهی بهی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بهی) دهستووری وابوو له ركاتی یه كه م و له ركاتی دوه می نوێزی نیوه پۆدا سوورمهتی فاتحاه سوورمهتیکی تری ده خویند، نهو سوورمهتی كه له ركاتی یه كه ما له پاش فاتحاه ده خویند، دریژتر بوو لهو سوورمهتی كه له ركاتی دوه ما له پاش فاتحاه ده خویند، جار جار هیش دهنگی نهوهنده بهرز دهكردوه كه نایه ته كه مان ده بیست، له نوێزی عهسریشا ههروای دهكرد، له ركاتی یه كه می بهیانیش دا، له پاش فاتحاه سوورمهتی دریژتری ده خویند له سوورمهتی پاش فاتحای ركاتی دوه م. (ت/١/٢٦٥ ز- ٧٨ ژ- ٥٠٢ = ش/د/ن).

٤٢٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٨٠ - طرفه في: ٦٢٠٢). (٣٧١)

(٣٧٠) أخرجه مسلم في الصلاة (عيني/١٤٧/٢١/٦) لاحظ خاتمة فتح الباري لأبواب صفة الصلاة - المترجم= ١٠٩٢.

(٣٧١) أخرجه مسلم في الصلاة باب: التسميع والتحميد والتأمين، رقم: ٤١٠ = ٩١٤.

نُه‌بوهورهیره (رمزی خوی لب بئ) فهرمووی: حه‌زرت (رمزی خوی لب بئ) فهرمووی: (کاتی پِیش‌نوئِر له‌پاش خوئندنی فاتِیحا به‌دمنگی به‌رز ده‌لَین نامین، نِیوه‌یش بِلَین نامین چونکه فریشته له‌م کاته‌دا ده‌لَین نامین، ههرکه سِیکِش بو‌ی رِی بکه‌وئ، له‌گه‌ل نامین کردنی فریشته‌گان دا نامین بکا، خودای گه‌وره له‌گوناهی له‌وه‌به‌ری خو‌ش ده‌بئ). (ت/۱/۲۶۲/۱ ز-ژ ۴۹۷ ج-۴ ش/د/ت/ن).

۴۲۵- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ رَاكِعٌ فَرَكَعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّفِّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلْنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدْ). (الحديث ۷۸۳). (۳۷۲)

نُه‌بوه‌گه‌ره (رمزی خوی لب بئ) فهرمووی: چووم بو‌ مزگه‌وت بو‌ جه‌ماعه‌ت، گه‌گه‌یشتمه خزمه‌تی پِیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) نوئِزِ ده‌کرد، له‌ناو چه‌مینه‌وه (روکووع) دا بوو، منیش به‌رله‌وه‌ی بگه‌یه‌مه‌ ناو ریزه‌که به‌رپِوه چه‌مینه‌وه‌و روکووعم بردو له‌سه‌ر نه‌وشی‌وه‌یه رویشتم هه‌تا خو‌م گه‌یانده ریزه‌که، دوا‌یی له‌پاش ته‌واو‌بوونی نوئِز‌ه‌که، نه‌مه‌م عه‌رزِ حه‌زرت کرد، فهرمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) خودا شیر‌ه‌ترت بکا له‌سه‌ر کردنی خَیر، به‌لام جارِی تر وا مه‌که‌ره‌وه، هه‌تا نه‌گه‌یته ریز روکووع مه‌به.

۴۲۶- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى مَعَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالْبَصْرَةِ فَقَالَ ذُكِّرْنَا هَذَا الرَّجُلُ صَلَاةً كُنَّا نُصَلِّيْهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ أَنَّهُ كَانَ يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَفَعَ وَكُلَّمَا وَضَعَ). (الحديث ۷۸۴ - طرفاه فی: ۷۸۶، ۸۲۶) (۳۷۳)

عیمرانی کو‌ری حوصه‌ین (رمزی خوی لب بئ) له‌به‌صره له‌پشت نِیمامی عه‌لی یه‌وه (رمزی خوی لب بئ) نوئِزِ به‌جه‌ماعه‌ت کرد، له‌پاش لی‌بوونه‌وه عیمران فهرمووی::

ئەم پیاو - واتە / پێشەوا - ەلی - چۆنیتی ئەو نوێژی کە لە پەشت پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆیەو بە جەماعەت دەمان کرد، ئەو چۆنیەتیە یادی خستینەو، ئەو جاباسی ئەو کرد کە هەموو جارێ کە هەل دەسایەو یا دادەنەو یەو ئەللاھونە کبەری دەکرد، بەلام کاتی لە چەمینەو هەل دەسایەو (سمع الله) ی دەکرد.

٤٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكْعُ ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ). (الحديث ٧٨٩ طرفه في: ٧٨٥).

ئەبوھورەیرە (بەزێ خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: دەستوری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو کە هەل دەستا بۆ نوێژ، روو رووگە ی پیرۆز رادەووستا، ئەللاھونە کبەری نوێژدابەستنی دەکرد، کە دەچووش بۆ چەمینەو ئەللاھونە کبەری دەکرد، کاتی لە چەمینەویش پەشتی هەل دەبەری دەیفەرموو: (سمع الله لمن حمده: هەركەسێ سوپاسی خودا بکا، خودا سوپاسەكە ی قەبوول دەكا)، ئینجا بەو دەستانەو دەیفەرموو: (ربنا ولك الحمد: ئەو پەروردگارمان! سوپاس بۆتۆ لەسەر ئەو کە سوپاس و داوامان گیرا دەكە ی).

٤٢٨- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، فَطَبَّقْتُ بَيْنَ كَفَّيَّ ثُمَّ وَضَعْتُهُمَا بَيْنَ فَخْذَيَّ فَتَهَانِي أَبِي وَقَالَ كُنَّا نَفْعَلُهُ فَتَهَانَا عَنْهُ وَأَمَرَنَا أَنْ نَضَعَ أَيْدِيَنَا عَلَى الرُّكْبِ). (الحديث ٧٩٠). (٣٧٤)

موصەبە ی کوری سەعدی کوری ئەبو وەقاص (بەزێ خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: لەتەنیشتی باوکمەو نوێژم دەکرد، لەکاتی چەمینەو دا هەردوو لەبەم

نووسان بهیه که وه دامنان له نیوانی ههردوو رانمدا، که له نویژده که بوومه وه باوکه فهرمووی: وامه که، جاران ئیمه ئاوامان دهکرد به لām له پاشتر پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بهی) نهیی لی کردین له کردنی نه وه، وه فهرمانی پی کردین که دهست بگرین به نه زۆمانه وه له ناو چه مینه وه دا).

٤٢٩- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رُكُوعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسُجُودُهُ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ مَا خَلَا الْقِيَامَ وَالْقُعُودَ قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ). (الحديث ٧٩٢- طرفاه في: ٨٠١، ٨٢٠). (٣٧٥)

بهراء (همزی خوی له سهه بهی) فهرمووی: ماوهی چه مینه وه کوپنووش و پشت راست کردنه وه له چه مینه وه دانیشتنی نیوانی دوو کوپنووشهکانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بهی) لهیه که تروه نزیک بوون. به لām راوهستان بو قورثانخویندن و دانیشتن بو ته حیات له وان دریز تریبوون، وه که نه وان ماوه که یان کورت نه بوو). (ت/١/٢٨٠/١ ز- ٨٧ ژ- ٥٤٣ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

یهکی له پیاوانی رشتهی نه فهرموودهیه که چه وارم که سهه له رشتهیه دا عهبدوره حمانی کوپی لهیلای نه نصاری کووپی یه، پیاویکی زۆر سهه لارو سههنگین بوو، قوتابییهکانی زۆر به چاوی ریزه وه ته ماشایان دهکرد، عهبدولهلیکی کوپی عومهیر ده فهرمووی: جارێ له کوپی عهبدوره حماندا، چه ند که سی له هاوړپییانی پیغه مبهه دانیشتبوون، نه وانیش وه که خه که که ی تر گوئی یان له فهرموودهی دهگرت و دلیان دابوو یه، له ههشتاوسی ی کوچیدا له رووباری به صهردا خنکا. رهزاو رهحهتی خودای لی بی.

٤٣٠ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ). (الحديث ٧٩٤ - أطرافه في: ٨١٧، ٤٢٩٣، ٤٩٦٧، ٤٩٦٨) (٣٧٦)

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) دہفہرموی: یاسای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) وابوو لہکورنووشو چہمینہوہدا دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی): خودایہ! تو خودایہکی پاکو بی نہنگیت، نہی پەرور دگارم! لہسایہی خوئہوہیہ کہمن تہسبیحو سوپاسو ستایشی توؤدہکہم، نہی خودایہ لیہ خوئہ (ت/٢٧٢/١ - ٤ ز-٨٣ ژ-٥٢٠ = ش/د/ن).

لہگیڑانہوہیہکی تری نہم فہرمووہیہدا. کہفہرمووہی ژمارہ: ٨١٧ یہ لہفہتحوولباریدا، عائشہ (ہزای خوی لہ ہی) فہرمووی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہناو چہمینہوہو کوورنووشیدا بہزوری دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی) مہبہستی لہمہ نہوہوہو نہو فہرمانہی خودا جی بہجی بکا، کہخودا لہم نایہتہدا داوای نہوہی لی دہکا، کہ دہفہرموی: (فسبح بحمد ربک واستغفر انہ کان تواباً) نہصر ٣/١١٠ - (ت/٢٦٧/٧ - ١ ز-٨٨ ژ-٤٢٣٢ تاج-٤ = ش).

٤٣١ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قَالَ الْإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَ فَقُلُوا: اللَّهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٩٦ - طرفه في: ٣٢٢٨) (٣٧٧)

نہبوہورہیرہ (ہزای خوی لہ ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) فہرمووی: کاتی پیئشوئیز گوتی (سمع اللہ لمن حمدہ) نیوہیش بلین: (اللہم ربنا ولك الحمد) چونکہ فریشتہکانیش وہک نیوہ لہم کاتہدا وادہلین، دہی ہہرکہسی بوئی ری

بكهوئ له گهڻ ئهوانا ئهم وشه پيرۆزميه بئى خودا له گوناھى له وه بهرى خوئ
دهبى). (ت/١/٢٧٤ ز- ٨٤ ژ- ٥٢٥ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

ههركه سى سوورده تى فاتيجا بخوينى، له نويزدا ياله كاتى ترا، سوننه ته ئامين
بكا، سوننه ته بۆ خه لكى تريس ئامين بكهن، چ له ناو نويزدابن، چ له ناو نويزدا
نه بن به لام بۆكه سى له ناو نويزدابه راجيايى تيا دايه، هه ندئ له زاناكان
دمفرموون هه ر له گهڻ پيشنويزى خويدا سوننه ته وه به س. له سه ر ئهم بنياته
(سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) يش ئاوايه.

٤٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأُقَرَّبَنَّ صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقْنُتُ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ
وَصَلَاةِ الْعِشَاءِ وَصَلَاةِ الصُّبْحِ بَعْدَ مَا يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَيَدْعُو لِلْمُؤْمِنِينَ
وَيُلَعِّنُ الْكُفَّارَ). (الحديث ٧٩٧- أطرافه في: ٨٠٤، ١٠٠٦، ٢٩٣٢، ٣٣٨٦،
٤٥٦٠، ٤٥٩٨، ٦٢٠٠، ٦٣٩٣، ٦٩٤٠). (٣٧٨)

ئهبوهوره يره (همزى خوى لى بن) فه رمووى: به خودا كه به رنويزيتان بۆده كه م
نزىكى ده كه مه وه له جوئيى نى نويزكردى پيغه مبه ر خويه وه (درودى خوداى له سه ر بن)
ده ستوورى ئهبوهوره يره وابوو له دوا ركاتى نويزه كانى نيوهرۆو خه وتنان و
به يانى دا له پاش گوته ي (سمع الله لمن حمده) وه، قونووتى ده خويندو نزى
چاكه ي بۆ موسولمانه كان ده كردو نه فرمتو له عنه تى له بى بپرواكان ده كرد.
(ت/١/٢٨٧ ز- ٩٢ ژ- ٥٦١).

٤٣٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ الْقُتُوبُ فِي الْمَغْرِبِ
وَالْفَجْرِ). (الحديث ٧٩٨ طرفه في: ١٠٠٤). (٣٧٩)

ئەنەس (رمزی خۆی لى بى) فەرمووى: لەسەرەتاوه لەنوێژى شىوان و لەنوێژى بهيانى دا قونووت هەبوو. (ت/١/٢٨٧/٩٢-ژ-٥٥٩ = ش/ د/ ت/ ن).

٤٣٤- عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ الزُّرْقِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَنْ الْمُتَكَلِّمُ قَالَ أَنَا قَالَ رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُّونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلُ). (الحديث ٧٩٩). (٣٨٠)

رېفاعەى كورې رافيعى ئەل-زورەقى (رمزی خۆی لى بى) فەرمووى: روژی لەپشتى پېغەمبەرەوه (دروودی خۆى لەسەر بى) نوێزمان بەکۆمەلێ دەکرد، حەزەرت (رمزی خۆی لى بى) کە لە چەمبەنەوه سەرى هەلبرى فەرمووى: (سمع الله لمن حمده: هەركەسى سوپاسى خودابکا، بەنیازی پاداشى باش، خودا سوپاس و نیازەكەى قەبوول دەکا، پیاویكیش لەپشتیەوه بوو گوتى: (ربنا ولك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه: خودایە! سوپاسى پاكی پیرۆز بۆتۆ لەسەرئەوه كە سوپاس و نیازمان گیرا دەكەى!) جاكە پېغەمبەر (دروودی خۆى لەسەر بى) لەنوێژەكەى ئى بۆوه، فەرمووى: (ئەوهكێ بوو ئەوقسە جوانەى كرد؟ پیاوهكە گوتى: من بووم. فەرمووى (دروودی خۆى لەسەر بى): (چاوم ئى بوو زیاتر لەسى فریشتە پەلاماریان داو قۆستیانهوه، هەریەكە لەوان پەلەى بوو كە خۆى لەپیشا بینووسیتەوه!). (ت/١/٢٧٣/٨٤-ژ-٥٢٣ = ش/ د/ ن).

رافە و شیکردنەوه:

پیاوانى ڤشتهى ئەم فەرموودەیه ئەم زاتانەن: عەبدوڵلای كورې مەسلەمه، مالیكى كورې ئەنەس، نوحەیمى كورې عەبدوڵلای ئەل - موحمیر، عەلى كورې

یہ حیای کوپری خہ للادی ئہل - زورہقی، یہ حیای کوپری خہ للاد، ریفاعہی کوپری رافیعی ئہل - زورہقی.

ئہم چہند سہرنجہ لہم رشتہیہدا ردچاو دہکرین، کہلہ زانستی فہرموودہدا بایہخی خوئیان ہہیہ، بؤ پیادہکردنی ئہم جوڑہ زانستو زاراوانہ لہ زمانی کوردیدا، بہمہ بہستی دہوئہمہند کردنی لہہموو بواریکا دہیان نووسین، بہپشتی خودا ئہم جوڑہ ہہنگاوہ بؤئہم بابہتہ دہبن بہسہرمہشقو سہرچاوہ:

۱- یہ حیای کوپری خہ للاد ہرازای ریفاعہی کوپری رافیعیہ، کاتی لہدایک دہبی پیغہمبہر (مروودی خودی لہسہر بی) بہدہستی پیروزی فریشکی شیرین دہکا، کہواتہ دادہنری بہسہحابہ، بہلام لہہاوړئ منالہکانہ.

۲- پیاوانی ئہم رشتہیہ ہہموویان مہدینہیین.

۳- لہم رشتہیہدا گپرانہوہی گہورہتر لہپچووگترہوہ ہہیہ، کہلہزاراوہی فہرموودہدا پی دہگوتری (ریوایہتی ئہکابیر لہئہصاگیرہوہ). چونکہ نوعہیم بہتہمہن لہعہلی گہورہترہو لہومرگرتنی فہرموودہدا لہو لہپیشترہ.

۴- لہم رشتہیہدا، بہپی ی گپرانہوہ، سی کہسی لہتابیعین تیادایہ، کہنوعہیمو وعلی و یہحیان، گہرجی وہکی تر یہحیا بہہاوړئ حلیبہ. ۵- لہروویہکی ترہوہ، گپرانہوہی ہاوړئ لہہاوړپیہکی ترہوہی تیادا، چونکہ یہحیایش بہرپیئاسہی ہاوړپی پیغہمبہر دہکہوئ.

۶- ئہم فہرموودہیہ موسلیم و ئہبوداوودو نہسائی و طہبہرانییش گپراویانہتہوہ، بہلام مہرج نییہ کہئہوانیش بہہہمان رشتہی پیشو و گپرابیانہتہوہ، ہہروہا لہفظہکانیشیان جیایہ، ہہتا لہژمارہی فریشتہکانیشا جیاوازی ہہیہ، لہگپرانہوہی موسلیم دا کہلہئہنہسہوہیہ،

دەفەر مۆى: (چاوم ئى بوو دوازده فریشته پەلاماریان داو قۆستیانهوه) له گێرانهوهى طەبەرانیدا، کە لە ئەبوئەبیوبە و دیه دەفەر مۆى: (سیازده فریشته).

٧- ئەم فەرموودەیه بە لگەیه لە سەر ئەوه و یردی ناو نوێژ بيسراو (مەئثور) یش نەبى دەبى، بە لām بيسراوبى زۆر باشترە.

٨- ريفاعه‌ى كورپى رافيع ئەنصارى يە، خەزەرەجى يە، خۆى و باوكى و دووبراى، كە ناویان خەللادو مالیک بوو، ئامادەى پەیمانى عەقەبە بوون، ئوبەیی كورپى سەلوول باوكى دایكىتى، لە خزمەت خەزەرەتدا ئامادەى گشت مەلەبەندو شەرگاگان بوو، بیستو چوار فەرموودەى لە پەراوه بایە خدارەکانى سوننەتدا تۆمارکراون، سى فەرموودەى لە صەحیحى بوخاریدا هەیه، لە لایەنگیرانى عەلى بوو، لە گەل پێشەوا عەلى دا ئامادەى جەنگى جەمەل و صەفین بوو، لە سەر دەمى مەعاویيەدا لە چل و یەك یالە چل و دوودا فەوتى کردوو. رمزای خودایان ئى بى.

٤٣٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يَنْعَتُ لَنَا صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ يُصَلِّي وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى نَقُولَ قَدْ نَسِيَ). (الحدیث ٨٠٠ - طرفه فی: ٨٢١) (٣٨١)

ئەنەس (رمزای خۆی لى بى) گەل جەر چۆنیتى ی نوێژى پێغەمبەرى روون دەکردوو. ئابیت فەرمووی: جاکاتى کە نوێژى دەکرد، کە سەرى لە چەمینهوه هەل دەبرى ئەو مەندە بە پێوه رادەوهستا، تەنانەت زەینمان بۆ ئەوه دەچوو: کە لەبیری چوو دابنەوى بۆ کێنووش.

(٢٨١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: اعتدال أركان الصلاة وتخفيفها في تمام لست أدري ما المقصود بقول الشيخ العيني: وهذا الحديث تفرد به البخارى (ج/٦/١٨٨) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح البارى. المترجم.

راقه و شیکردنه وه:

ئه م فهرموودهیه گێرانه وهیه کی تری فهرمووده ی ژماره چوار سه وه سیی ونویه، که له دو او دهی، لی ره شو عبه به کورتی له ثابیته وه له نه نه سه وه دهی گێر پته وه، له وئ حه م مادی کوری زهید له پابیته وه له نه نه سه وه به در پتی دهی گێر پته وه. دهقی گێرانه وه ی ژماره (٤٣٩) له موسلیم دا، له گه ل جیا وازییه کی زۆر که م له بیژ ه کهیدا، له باسی (اعتدال ارکان الصلاة و تخفیفها فی تمام) دا ههیه. که چی عه للامه ی عهینی له عومده تۆل قاریندا دهفه رموی: (وهذا الحدیث تفرد به البخاری - ج/٦ / ١٨٨/٧٦) واته: ئه م فهرموودهیه له تاکه کانی بوخارییه، واته: موسلیم نهی گێر او ده ته وه. به لام شیخی عه سقه لانی له (خاتیمه ی نه بو ابو صیفه تی سه لات) دا، ئاماژه به وه ده کا که له موسلیم ههیه.

٤٣٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ يَدْعُو لِرِجَالٍ فَيَسْمِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَيَقُولُ اللَّهُمَّ أُنِجْ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ وَعِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأْكَ عَلَى مُضَرَ وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ وَأَهْلَ الْمَشْرِقِ يَوْمَئِذٍ مِنْ مُضَرَ مُخَالِفُونَ لَهُ). (الحدیث ٨٠٤ طرفه فی: ٧٩٩). (٣٨٢)

ئه بوهوره هیره (همزای خوی لهن بن) فهرمووی: پیغه مبه ری خوا (مرووی خودی لهن بن) ده ستووری و ابوو که سه ری له چه مینه وه به زده کرد وه دهی فهرموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) وه نزای ده کرد بو چه ند پیاوی له موسو لمانان که گێر و ده بوو بوون به دهستی بی بپروا کانه وه، وه به ناوی خویان له ناو نوێژه که دا ناوی ده هیان و دهی فهرموو: (خودایه! وه لیدی کوری وه لیدو

سه له مهی کوری هی شامو و عه ییاشی کوری نه بوره بیعه و هه موو موسولمانه لازم بوونه کان، لهدهستی دیلی ی بیپر واکان رزگار بکه. خودایه! له هوزی موزهر هه لپیچه و تهنگیان بی هه لچنه و لایان لی بپر مردو و تووشی قاتوقری یهکی وایان بکه، وهک جهوت ساله گرانییه کهی سهردهمی یووسف).

نهو سهردهمه ییش - خه لکی خوره لآت که له هوزی موزهر بوون (له دزی بیغه مبه ربوون). (ت/٤/٢٨٨/١ = ز ٩١ - ژ ٥٦٢ = ت/٦/٨٣ / ٢٢)

٤٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّاسَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ هَلْ تُمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَذْرِ لَيْسَ ذُوهُ سَحَابٍ قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَهَلْ تُمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ ذُوْنَهَا سَحَابٌ قَالُوا لَا قَالَ فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْ فَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الشَّمْسَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الْقَمَرَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الطَّوَاغِيتَ وَتَبَقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا مُنَافِقُوهَا فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ هَذَا مَكَانُنَا حَتَّى يَأْتِيَنَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَ رَبُّنَا عَرَفْنَاهُ فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ أَأَنْتَ رَبُّنَا فَيَدْعُوهُمْ فَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمْرِهِ وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ أَحَدٌ إِلَّا الرُّسُلَ وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُمَّ سَلِّمْ وَسَلِّمْ وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبُ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبِقُ بِعَمَلِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدَلُ ثُمَّ يَنْجُو حَتَّى إِذَا أَرَادَ اللَّهُ رَحْمَةً مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَمَرَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَيُخْرِجُونَهُمْ وَيَعْرِفُونَهُمْ بِآثَارِ السُّجُودِ وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ أَهْلَ النَّارِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ قَدْ امْتَحَشُوا فَيَصْبُ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ ثُمَّ يَفْرُغُ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَيَبْقَى رَجُلٌ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَهُوَ آخِرُ أَهْلِ النَّارِ دُخُولًا الْجَنَّةَ مُقْبِلٌ بِوَجْهِهِ قَبْلَ النَّارِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ

اَصْرَفَ وَجْهِي عَنِ النَّارِ قَدْ قَشَبَنِي رِيحُهَا وَأَحْرَقَنِي ذَكَوُهَا فَيَقُولُ هَلْ عَسَيْتَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ فَيُعْطِي اللَّهُ مَا يَشَاءُ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَصْرِفُ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ فَإِذَا أَقْبَلَ بِهِ عَلَى الْجَنَّةِ رَأَى بَهْجَتَهَا سَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ ثُمَّ قَالَ يَا رَبِّ قَدْ مَنِي عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنْتَ سَأَلْتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا أَكُونُ أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَقُولُ فَمَا عَسَيْتَ إِنْ أُعْطِيتَ ذَلِكَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَ ذَلِكَ فَيُعْطِي رَبُّهُ مَا شَاءَ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَقْدُمُهُ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا بَلَغَ بَابَهَا فَرَأَى زَهْرَتَهَا وَمَا فِيهَا مِنَ النَّضْرَةِ وَالسَّرُورِ فَيَسْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ فَيَقُولُ اللَّهُ وَيَحْكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي أُعْطِيتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَضْحَكُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُ ثُمَّ يَأْذُنُ لَهُ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ تَمَنَّ فَيَتَمَنَّى حَتَّى إِذَا انْقَطَعَ أُمْنِيَّتُهُ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا أَقْبَلَ يَذْكُرُهُ رَبُّهُ حَتَّى إِذَا انْتَهَتْ بِهِ الْأَمَانِيُّ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ لِأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالَ اللَّهُ لَكَ ذَلِكَ وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهِ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَمْ أَحْفَظْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا قَوْلَهُ لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ إِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ ذَلِكَ لَكَ وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهِ. (أَلْحَدِيثُ ٨٠٦ - طَرَفَاهُ فِي: ٦٥٧٣، ٧٤٣٧) (٣٨٣)

ديسان نه بوهورهيره (همزای خوی لی بی) فهرمووی: یاران عهرزی حه زره تیان کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نایاله پرؤزی قیامه تا خودای خوْمان به چاوی سه رده بینین؟! فهرمووی (دروودی خودای له سر بی): (شهوی چواردی مانگ که سایه قهی سامان بی و یهک په له ههور به ناسمانه وه نه بی، له دیتنی مانگ به ناسمانه وه هیچ گومانان بؤ په یدا ده بی؟). گوتیان: نه، نهی پیغه مبهری خودا!

فەرمووی: (ئەى بەرپۇزى نىوەرۇ، كەخۇر ھەور بەرى نەگرتنى، لەدیتنى خۇردا گومانناتان بۆپەيدا دەبى؟) عەرزىان کرد: نەخەیر.

حەزەرەت (پەزى خەلىق سە) فەرمووی: (دەئاوا بەبى شەك و گومان بەئاسانى خودای خۇتان بەچاوى سەردەبىنن. لەرۇزى قىيامەتا سەرچەم مەردوم حەشر دەگرىن، بەفەرمانى خودا بانگەواز دەگرى: ھەرکەسى چى پەرستووھ لەجىھانا، بائىستا شوینى ئەوشتە بکەوى. ئىتر ھەيانە خۇرپەرست بووھ لەورۇژەدا شوینى خۇردەکەوى، وھەیانە مانگى پەرستووھ شوینى مانگ دەکەوى، وھەیانە شوین گومراکەرە سەرکەشەکان دەکەون، لەشەیتان و بتو کۆلەنەنى و جادووبازو ئەمانە، چونکە لەجىھانا ئەوانەیان پەرستووھ. ئەم نەتەوھى ئىسلامە لەوى دەمىننەوھ وچاومپروانى پەروردگارى خۇیان دەکەن، ناپاکەکانىشیان ھەر لەناودایە، جاحودای گەرە لەسەر شیوھى کەنەیناسنەوھ دى بۆلايان و دمفەرموى: من خودای ئىوھم. ئەوانىش دەلین: ئىمە ئەمە شوینمانە لەم جىگەيە ناجولتین ھەتا خودای خۇمان دى بۆلامان لەسەر ئەوشیوھى کەرون و ئاشکرایە لەلامان و پىغەمبەران پىیان راگەیانددوین، ئىمە کاتى پەروردگارمان ھات دەیناسین. ئەوسا خەلىق بالادەست و خاوەن شکۆ، تەشرىف دىنى بۆلايان و دمفەرموى: من خودای ئىوھم: ئەوانىش دەلین: بەللى راستە تۆخودای ئىمە، ئەوجا خودا بانگەوازیان لى دەکا، لەپاشا پردى سىرات کەلەموو بارىکترو لەشمشیر تىژترە، بەسەر پىشتى دۆزەخ دا رادەکیشرى، وھمەن یەکەم کەس دەبم لە پىغەمبەران کەئۆمەتەم لەو پردەوھ دەپەرپىنمەوھ.

وھەو رۇژەدا لەبەر سام و ترس، جگە لە پىغەمبەران، کەس زات ناکا کەقسە بکا، فەرمايشتى پىغەمبەرانىش لەو رۇژەدا برىتى یە لەوھ خۇش خۇش دمفەرموون: ئەى خودایە! بەبى وھى، ئەى خودایە سەلامەتیاں بفرەموو.

لەدۆزەخا جۆرە قولاپى ھەيە، وەك دېرکە كەلئۆ وایە، خۆدېرکە كەلئۆتاتان
 بەجاوی خۆتان دیوہ؟ گوتیان: بەلئ دیومانە. فەرمووی: (دەلەسەرشیوہی
 دېرکە كەلئۆ یە، بەلام بەس خودا خۆی ئەندازەى گەورەپپەكەى دىزانئ،
 جاكاتئ خەلكەكە دەیانەوئ بەسەرپردى سىراطا بپەرئەوہو بېرۆن بۆ بەھەشت
 ئەو قولاپانە لەم بەرو ئەوبەرى پردى صىراطەوہ پەلامارىيان دەدەن و بەھۆى
 كارى بەدیانەوہ دەیان فرېنن بۆناو دۆزەخ، جاھەیانە بەھۆى كەردەوہى
 نالەباریانەوہ بەفەتارەت دەچن، ھەيشیانە لەبەر كەردەوہى بەدى خۆى
 قولاپەكان ئەنجن ئەنجنیان دەكەن، لەپاشا رزگارىيان دەبئ، ھەتا كاتئ خودا
 خواست دەكا كەپرەحم بەو بېروادارانە بكا، كەھيشتا لەدۆزەخ دا ماون و
 دۆزەخين، فەرمان بەفریشتەكان دەكا: كەھەرکەسى خواپەرست بووبئ
 لەدۆزەخ دەرى بەيئن، ئەوانیش لەدۆزەخ دەریان دەھيئن و بەشويئەوارى
 كورنوش باومېدارەكان لەناو ئاگر دا دەناسنەوہو دەریان دەھيئن، چونكە
 خوادى گەورە شويئەوارى كورنوشى لەئاگر قەدەغەكەردوہ، ئاگرى دۆزەخ
 تەوئلى موسولمان ناسووتيئى، ئيتەر لەدۆزەخ ديئە دەمرەوہ. كاتئ ديئە دەمرەوہ
 بوون بەسووتەمەرۆ، جاناوى ژيانيان پيا دەكەن، ئيتەر وەك تۆمەى ناو ليوہى
 لاڤاو سەوز دەبنەوہو دەبنەوہ بەمرؤفئكى ئاسايى.

ئەوجا خودا لەدادگايى نيوانى بەندەكانى ئى دەبيئەوہ، پياويكيان لەنيوانى
 بەھەشت و دۆزەخا دەميئى، دواترين كەسە كەدەچيئە ناو بەھەشت، دۆزەخ
 بەرەو رووى دەبئ، جادەلئ: ئەى خودايە! بەپرەحمەتى خۆت رووم
 دووربەخەرەوہ لەھەناى ئەم ئاگرە، بەپاستى شەراكەى پېروكاندوومى و تينى
 بليئسەكەى سووتاندوومى، خودايش دەفەرموئ: رەنگە ئەگەر ئەم كارەت
 بۆيكرئ داواى شتى تريبكەى؟! دەلئ: نا، بەگەورەبى تۆ داواى شتى ترناكەم،
 ئيتەر چەندەى كەخودا مەيلى ھەبئ، بەلئین و پەيمان دەدا بەخودا كەئەگەر
 ئەوداخوازيبەى جئ بەجئ بكا، داواى ھيچى ترى ئى ناكە، ئەوجا خودا رووى

له ئاگره که دوور ده خاته وه، جاکاتی روو ده کاته به ههشت و گهشی و ناسکی و نازدارییه که ی ده بینێ، نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی بیده نگ ده بی، له پاشتر ده ست ده کا به پاپانه وه ده لی: خواجه گیان! بمبه ره پی شه وه بو به رد مرگای به ههشت؟ خودایش ده فهرموئ: ئه ی تو به لێن و په یمانته به من نه دا، که له وم زیاتر داوای هیچی تر نه که ی؟ به نده که ده لی: ئه ی په رومردگارم! ئومید ده که م که نه بم به به ده به خترین دروستکراوانی تو که له دۆزه خ در چوون، خودایش پی ی ده فهرموئ: خو له مه زیاتر، ئه گهر پیت بدری، داوای شتی ترنا که ی؟ ده لی: نه خه یر به گه وره یی تو داوای شتی ترنا که م جگه له م داوایه، ئیتر نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی دیسان به لێن و په یمان دده به خودا که داوای زیاتر نه کا، ئه و جا ده بیاته پی شه وه بو به رد مرگای به ههشت، جاهر له گه ل ده گاته به رد مرگای به ههشت و چاوی به و نازو نیعمهت و گشت به هره و خوشی و ناسک و نازدارییه ی ده که وئ، که واله ناویدا، سه رسام ده بی و نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی بی نگ ده بی، ئه و جا ده لی: ئه ی خودایه! بمبه ره ناو به هه شته وه!.

خودای بالاده ست و خاوه ن شکۆ ده فهرموئ: ئه ی هاوار له ده ست بی په یمانی ی تو ئه ی ئاده میزا دا! چه نده بی په یمانیت! خو تولا ی خو ت ئه و هه مکه به لێن و په یمانته به من دا که ئیتر داوای زیاتر نه که ی که چی جار له گه ل جارابی به لێنتر در ده چی ت؟! ده لی: ئه ی په رومردگارم مه مکه به به دترینی دروستکراوانی خو ت، جا خودای گه وره له کاری ئه م به نده یه ی خو ی پیکه نینی دی و ئی ی رازی ده بی و ئه و جا ریگه ی دده ده چی ته ناو به هه شته و پی ی ده فهرموئ: ئه ی یه نده ی من ئاواتت چییه داوای بکه، هه تا پیتی بده م و ئاواتت گشتی به ینه دی، ئه ویش خو زگه یه کی زور ده خوازی و داوای هاتنه دی گه لی ئاوات ده کا، هه تا هه رچی ده وئ داوای ده کا و ئاواتی تری نامینی، ئه و سا خودای بالاده ست و خاوه ن شکۆ خو ی شتی بیر ده خاته وه و پی ی ده فهرموئ:

1091

ئىبنوعەبباس (زمزى خوارى لى بىز) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىز) فەرمووى: (خوداى گەورە فەرمانى پىم کردوو کە لەسەر ئەم حەوت ئىسكە گورنووش ببەم لەسەر تەوئىل و هەردوو بەرى دەست و هەردوو ئەژنۆو لەسەر نووکی هەردوو پى) بە دەستى حەزەمت (زمزى خوارى لى بىز) ئاماژەى کرد بۆ ئەو کە لووتىش بۆمە بەستى گورنووش لەسەر بردن، بە شىكە لە تەوئىل و فەرمووىشى: (هەروا فەرمانم پى کراوە کە جل و بەرگىش کۆنە کەینەو، وەك هەلکردنى چاکی کەواو بەستنى فەقیانە و شتى وا، وەقزىش خەرە ئەندەین).

٤٣٩ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي لَا أَلُو أَنْ أَصَلِّيَ بِكُمْ كَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِنَا قَالَ ثَابِتٌ رَأَى الْحَدِيثَ كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ يَصْنَعُ شَيْئًا لَمْ أَرَكُمُ تَصْنَعُونَهُ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ). (الحديث: ٨٢١ طرفه في: ٨٠٠). (٣٨٥)

ئەنەس (زمزى خوارى لى بىز) فەرمووى: دلتيا بن لەو کە من کەمتەرخەمى ناکەم لەو هەدا، کە بۆخۆم چۆن پېغەمبەرم دیوە کە نوێزى کرد بۆمان، منیش ئاوا نوێزتان بۆیکەم. ثابیت کە پراوى ئەم فەرموودەى یە ئەنەسەو دەفەرمووى: جارێک ئەنەس شتىکى دەکرد، نابینم کە ئیوە بیکەن، ئەنەس لەناو نوێزدا کەسەرى لەچەمىنەو هەلەمەبى، ئەو ئەندە بەپێوە رادەوێستەو نزەو وێردى دەخوێند تەنانەت زەینمان بۆ ئەو دەچوو: کە لەبیری چوو دابنەو بۆ گورنووش، لەنیوانى هەردوو گورنووشەکانیش دا هەروەها). (الف - ٤٣٥).

٤٤٠ - (بروانه فەرموودەى ژمارە: ٣١٤) (اعتدلوا في السجود...). (ر - ٣١٤).

٤٤١- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ اللَّيْثِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فَإِذَا كَانَ فِي وَثْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا). (الحديث ٨٢٣). (٣٨٦)

مالیکی کوری حووه دیریٹی-ئل-لهیٹی- (دیزی خوی ابن بن) فہرمووی: بہ چاوی خوّم پیغہ مبہرم دی، کاتیٰ لہرکاتی یہ کہم و لہرکاتی سییہم، ہئل دہسایہوہ، کہرکاتہ تاکہ کانی نوپژن، یہ کسہر ہئلنہ دہستایہوہ، بہ لکوو کہمی دادہ نیشت، ئەوسا ہئل دہسایہوہ بۆرکاتی نوئی). (ت/١/٢٨١/١ ز-٨٨ ژ-٥٤٦ + ز-٨٧ ف-١، ٢، ٣).

٤٤٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه صَلَّى: فَجَهَرَ بِالتَّكْبِيرِ حِينَ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ وَحِينَ سَجَدَ وَحِينَ رَفَعَ وَحِينَ قَامَ مِنَ الرُّكْعَتَيْنِ وَقَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٨٢٥). (٣٨٧)

ئەبوسەعیدی خودری لەمەدینە بەرنوپیژی کرد بۆ موسوئمانان، کاتی سەری لەکوورنوشی یہ کہم هەئپری و کاتی لەپاش تەحیاتی یہ کہم هەئسایەوہ، لەهەموو ئەم کاتانەدا بەدەنگی بەرزئەللاھوئەکبەری دەکرد، وەفەرمووی: پیغە مبہرم بہ چاوی خوّم دیوہ لەسەر ئەم شیوہیہ نوپیژی دەکرد).

٤٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِنْ كَانَ يَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (يَتَرَبَّعُ فِي الصَّلَاةِ إِذَا جَلَسَ فَفَعَلْتُهُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السِّنِّ فَتَهَانِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَالَ إِنَّمَا سُنَّةُ الصَّلَاةِ أَنْ تَنْصِبَ رِجْلَكَ الْيُمْنَى وَتَنْهِيَ الْيُسْرَى فَقُلْتُ إِنَّكَ تَفْعَلُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ إِنَّ رِجْلِي لَا تَحْمِلَانِي). (الحديث ٨٢٧). (٣٨٨)

(٣٨٦) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري ج/٢/٤٠٩/٨٧٥ المترجم.

(٣٨٧) وهذا الحديث تفرد به البخاري عن أصحاب الكتب (عيني/٦/١٠٠/٢١١) المترجم.

(٣٨٨) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح الباري/٢/٤٠٩/٨٧٥) المترجم.

عہدو لّای کوری عہدو لّای کوری عومەر (ہمزای خواہان لسن ہن) فہرمووی: باوکم عہدو لّای کوری عومەر، لہتہ حیاتا چوارمشقی دادہنیش، منیش ئہو کاتہ منالکار بووم، لہدانیشتنی تہ حیاتا وەک ئہو چوارمشقی دادہنیشتم باوکم رینگہی ئہوہی نەدام و فہرمووی: وامہکە، چونکە سوننہتہ ئاوادابنیشیت بو تہ حیات: پئی راستت ہەئنییت و پئی چہپت راخہیت. منیش عہرزیم کرد: خوئو خوئ چوارمشقی دادہنیشیت لہتہ حیاتا، ئہی ئہوہبو؟ فہرمووی: ئاخەر من قاجم ہەئم ناگری).

٤٤٤ - عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَا كُنْتُ أَخْفَظُكُمْ لِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَيْتُهُ إِذَا كَبَّرَ جَعَلَ يَدَيْهِ حِذَاءَ مَنْكِبَيْهِ وَإِذَا رَكَعَ أَمَكَّنَ يَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ ثُمَّ هَضَرَ ظَهْرَهُ فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَارٍ مَكَانَهُ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَ يَدَيْهِ غَيْرَ مُفْتَرِشٍ وَلَا قَابِضِهِمَا وَاسْتَقْبَلَ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ فَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَكَسَبَ الْيُمْنَى وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَكَسَبَ الْآخَرَى وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ).

(الحديث ٨٢٨). (٣٨٩)

ئہو حومہیدی ئہل- ساعیدی (ہمزای خوی لسن ہن) بہچہن کەسی لہ یارانئ پیغہمبەری فہرموو: من لہہمووتان باشتر ناگام لیئہتی کەنوێژی پیغہمبەر (دروودی خودای لہسەر ہن) چوئ بوو: سەرئجم دەدا کەئہ لّاھوئہ کبەری دەکرد، ہەردوو دەستی لہناستی ہەردووشانی ہەئدەبەری، کەروکوو عیشی دەبرد ہەردوو دەستی لہہەردوو ئہژنوکانی خوئی گیر دەکرد، وەرپیک پشتی خوئی دەچەماندەوہ، پشت و ملی خوئی رپیک لہیەک ئاست بہبی کووری رادەگرت، کەسەریشی لہچەمینەوہ ہەئدەبەری، رپیک ہەئەستایەوہ قنج رادەوہستایەوہ، تایەک یەک بربراگەکانی پشتی دەچوونەوہ شوینی خویان، کەکوورنووشیشی

دهبرد ههردوو لهپی دهستی دادنا، لهسهر زهوییه کهو، بهلام باسکی خویی رانه دهخست لهسهر زهوییه کهو، کهمی باسکهکانی لهکوورنوشا بهرز دهگرت، وهنهیشی دهنووساندن بهلاته نیشتی خویی وه، بهلگوو ههردوو بای خویی بلاوده کردهوه، وهسینگی په نهجکانی ههردوو پیی لهسهر زهوی دادناو، نووکی په نهجکانی قاجی پروویان ده کرده رووگه (قیبله) لهته حیاتی یه کهمیشا لهسهر قاجی چهپی داده نیشتی نووکه کهی دهرده کرد، وهپی ی راستیشی هه ل دهنو لهسهر لا پرانی خوی داده نیشتی. (ب/د/ت/ن/ - تاج/ ١ / ٢/٢٧١ ز- ٨٣ ژ- ٥٨).

ئه بوجومهیدی ئه ل- ساعیدی (پرمزای خوی لئ بئ) سه حابی یه کی ناوداره ناوی عه بدوره حمانی کوپی سه عده، ئه نصاری یه، خه لکی مه دینه یه، ئاماده ی ئوحوودو مه ئبه ندوشه پرگاکانی دوی ئوحوود بووه، له پیاوان (ریجال) ی صه حیه یه، له کوئای جینشینی مه عاوییه دا فهوتی کردووه. (پرمزای خودی ئ بئ).

٤٤٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (وَهُوَ مِنْ أَزْدِ شُرْعَةَ وَهُوَ حَلِيفُ ابْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ الظُّهْرَ فَقَامَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ لَمْ يَجْلِسْ فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ وَانْتَهَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ٨٢٩- أطرفه في: ٨٣٠، ١٢٢٤، ١٢٢٥، ١٢٣٠، ٦٦٧٠). (٣٩٠)

عه بدوللای کوپی مالیک (پرمزای خوی لئ بئ) که دایکی ناوی بوچه یه یه، که له هوزی نه زدی شه نووئیه، که هاوپه یمانی نه وهی عه بدومه نافه، که یه کی که له هاوپی یانی پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسهر بئ) فه رمووی: روژی پیغه مبه ر (دروودی خودی لهسهر بئ) نوپزی نیوه روپی بوکر دین، له رکاتی دوه میدا یه کهسهر هه ئسایه وه، ته حیاتی یه که می نه خویند، نوپز که ره کانیش له گه ئیدا هه ئسانه وه، جاکاتی نوپز که ی

تہواو کرد، مہردوم چاومہ پروانی تہوہ بوون کہ سلاو بداتہوہ، لہو کاتہدا بہدانیشتنہوہ تہللاہوئہ کبہری کردو لہ پیش سلاودانہوہدا دوو کورنووشی برد، لہ جیاتی تہو تہ حیاتہی کہ لہ یادی چوو بوو، تہو جا سلاوی دایہوہ. خہ لکہ کیش لہ گہل تہودا تہم دوو کورنووشہ یان برد. (ت/١/٣٢٥/٤ ز-١٠٩ ژ- ٦٣٧ = ش/د/ت/ن).

٤٤٦ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامَ عَلَى جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ السَّلَامَ عَلَى فُلَانٍ وَفُلَانٍ فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ فَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)، فَإِنَّكُمْ إِذَا قُلْتُمُوهَا أَصَابَتْ كُلُّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٌ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). (الحديث ٨٣١ أطرافه في: ٨٣٥، ١٢٠٢، ٦٢٣٠، ٦٢٦٥، ٧٣٨١، ٦٣٢٨، ٣٩١).

عہدو لای کوری مہسعوود (پڑی خوی لی ہن) فہرمووی: لہ پیش دا کہ لہ پستی پیغہ مہرہوہ (دروودی خودی لہسر ہن) بہ کو مہل نو یژمان دہ کرد، لہ پیش دانانی تہ حیاتا، دہ مانگوت: سلاو لہ خودا، سلاو لہ جوبرائیل، سلاو لہ میکائیل، سلاو لہم، سلاو لہو، تا پڑی پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر ہن) ناوری دایہوہ لیمان و فہرمووی: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ... تاد) واتہ: ہرچی ہوئی قہدرو پڑہ ج بہ گو فتار ج بہ کردار، و دہ ہرچی سہرچاوی پاکی و خاوی نییہ تہمانہ ہہموویان لہر استیدا ہہرشایستن بو خودای مہزن، دروود لہسر تو تہی پیغہ مہری خودا لہ گہل رہمہت و بہرہ کہتی خودا، دروود لہسر نییہش و لہسر ہہموو بہندہ باشہکانی خودا، شایہتی دہدم کہ ہر خودا خودایہ، خودای تر نییہ،

وہشایہ تی دہدم کہ موحمہ مہد بہندہو پیغہ مبہری خودایہ نیتر سلاوو دروودہ کہتان بہرہ موو بہندہیہ کی باشی خودا دہکہوی، خوی ئہو بہندہیہ لہسہ رزہوی بی، وہخوی لہناسمان بی، ئہو سلاوہی ئیوہ کہلہسہر ئہم شیوہیہ بی دہیگریتہوہ. (ت/١/٢٥٢/ ١٢ ز- ٧٢ ز- ٤٨٠ ش/د/ت/ ن) پروانہ فہرموودہی ژمارہ (٤٤٩).

٤٤٧ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرْتُهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ) فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ مَا أَكْثَرَ مَا تَسْتَعِيدُ مِنَ الْمَغْرَمِ فَقَالَ إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ). (الحديث ٨٣٢ - أطرافه في: ٨٣٣، ٢٣٩٧، ٦٣٧٥، ٦٣٧٦، ٦٣٧٧، ٧١٢٩) (٣٩٢)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر دروودی خوا لہ پیغہ مبہرو رمزای خودا لہاوسہرہ پاکیزہکانی - فہرمووی: دہستووری پیغہ مبہر وابوو، لہنویرڈا، لہکوٹای تہحیاتدا، لہپیش سلاودانہوودا، دہیفہرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ): خودایہ! پہنا دہگرم بہتو لہسزای گوڑ، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہو ناشووبی جہجالہکویرہی جادووگہر، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہی ژیان و مردن، خودایہ! پہنادہگرم لہتاوانباری و لہباری نالہباری ژیرباری فہرزاری). یہکی عہرزی کرد: قوربان! بوئہوہندہ دادتہ لہدہست باری ژیر فہرزاری؟ فہرمووی: (چونکہ پیاو کہبوو بہژیر فہرزو قولہوہ تووشی دروو دہلہسہ دہبی، ئہوجا بہئین دہداو بہئینہکیشی بوئانچیتہ سہر).

رائه و شیکردنه وه:

ئهوبههرانه ی لئی و مرده گیرین:

- ١- سزای گوڤ راسته و ههقه به پئی ئهم فهرموودهیه، کهواته: گوئ به قسه ی موخته زیله و هاواراکیان نادری، که نه بوو (نهفی) ی دهکن.
 - ٢- به لگه یه له سهر چه سپانی جه جال، که زوو یادرنگ هه لده سی.
 - ٣- نیشانه ی ئه وه یه که قهرزاری هو ی شوورمی هه ردوو جیهانه.
 - ٤- پرسیار که ره که، به پئی گیرانه وه ی نه سائی عایشه خو ی بووه.
 - ٥- له م فهرمووده یه وه دمرده که وئ که په ناگرتن به په نای خودا له شتی خراب سوننه ته، به لکوو گه ئ جار په ناگرتن له شتی رهوایش، وه که قهرزو سوال، که سه رده کیشن بو شتی خراب، هه رسوننه ته. هه رچیش سوننه ت بی قازانجی نایینی و جیهانی هه یه (ت/١/٢٩٠ ز- ٩٣ ژ- ٥٦٥ = ش/د).
- ٤٨٤- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَلَّمَنِي دُعَاءً أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ قُلْ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). (الحديث ٨٣٤- طرفاه في: ٦٣٢٦، ٧٣٨٨) (٣٩٣)
- ئهوبه گری سه دیق (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ)
 قوربان! نزایه کم فی ربکه، که له نوپژه که ما بیکه م. فهرمووی (دروودی خودای له سهر بئ)
 (بئ: اللهم انی ظلمت نفسی ظلماً کثیراً، ولا یغفر الذنوب إلا انت، فاعفر لی
 مغفرة من عندک وارحمنی انک انت الغفور الرحیم: خوايه! من زورو سته میکی
 گه ئ زورم له خووم کردوو، جگه له توکه سی تر راده ی ئه وه ی نییه که له گونا ه
 خو ش بی، به لوتفو که رده می خو ت لیم خو ش به و، میهر مبانیم له گه ل بنوینه،

به‌راستی ئەى خودايه! تۆ تاوانبه‌خس و ميه‌رمبانييت) (ت/٢٩١/١ ز-٩٣ ز-٥٦٦
= ش/ت/ن).

٤٤٩ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الصَّلَاةِ: قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ... (انظر: ٤٤٦).

له گيرانه وهی ئيردا له ناخره كه يه وه دهفه رموی (دروودی خودی له سمر بئ): (ئنجا به ئامرزوی خوی بپاړيته وه وهزی له چي بي له خودا داواي بکا).

رافه و شیکردنه وه:

لهم فہرموودہیہوہ و ہرمدہگیری پاداشی نزاۃ باشو بہخشینی پاداشی خیرو
قورئانخویندن بہزیندوو یا بہمردوو دروستہو پیمان دہگا۔

٤٥٠- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ قَامَ النِّسَاءُ حِينَ يَقْضِي تَسْلِيمَهُ وَمَكَثَ يَسِيرًا قَبْلَ أَنْ يَقُومَ). (الحديث ٨٣٧- طرفاه في: ٨٤٩، ٨٥٠، ٨٦٦، ٨٧٠، ٨٧٥). (٣٩٤)

نوموسه له مې ھاوسه ږي پيڅه مېر (دروډي خودي له سر ېي) ددفرموي: پيڅه مېر
(دروډي خودي له سر ېي) ددستووري وابوو که سلوي نوپزي ددپايه وه، که مي له شوي ني
خوي دا دمپايه وه، هه تا زن پيش پياوان برپون، نيتر زن له پاش
سلوادانه وي پيڅه مېر هه لدستان و درويشتن.

رافه و شیکردنه وه:

نەم فەرموودمىيە بەلگىيە لەسەر نەم چەندىشتە: سلاودانەوى نوپۇز
چەسپاۋە، چوونى ژن بۇ جەماعەت بۇ مزگەوت پەروايە، واباشە لەپاش
سلاودانەوى پيشنويز، لەپيش پياوانا ھەلسن برون، ھەتارى لەنازاۋە بگيرى.

٤٥١- عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْلَمْنَا حِينَ سَلَّمَ). (الحديث ٨٣٨) (انظر: ٢٦٢) (٣٩٥)

عیتبانی کوپی مالیک (رمزی خودی لیس بن) فہرمووی: لہ پستی پیغہمبہرہوہ
کہ نویژمان بہ جہماعہت دہکرد، نہوکاتہ سلاوی نویژمان دہدایہوہ کہ
پیغہمبہر (دروودی خودی لیسمر بن) سلاوی دہدایہوہ.

روونکردنہوہ:

عیتبانی کوپی مالیک نہنصاری یہ، خہزرہجی یہ، فہرموودہی
لہصہحیحہین دا ہہیہ، پیشنویژی ہوزہکہی بوو، کویربوو، بہدری بوو،
پیغہمبہر (دروودی خودی لیسمر بن) پہیمانی برایی لہنیوانی نہوو عومہری کوپی
خہطابدا بہست، لہسہردہمی جینشینی مہعاوییہدا لہپاش تہمہنیکی دریژ
فہوتی کرد.

٤٥٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ حِينَ
يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ ابْنُ
عَبَّاسٍ كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ إِذَا سَمِعْتُهُ). (الحديث ٨٤١ - طرفه في:
٨٤٢). (٣٩٦)

ئیبنوعہبباس (رمزی خوبان لیس بن) فہرمووی: لہسہردہمی پیغہمبہردا (دروودی خودی لیسمر
بن) نویژکہرہکان کہ لہجہماعہتی نویژہ فہرزہکان دہبوونہوہ، دہنگیان
لہویردی پاش نویژہ فہرزہکان ہہلدہبری، من بہو دہنگ ہہلپینہ دہمزانی
کہوا لہنویژبوونہتہوہ).

(٣٩٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، وبيان صفته،

رقم/ ٥٩٥، ٥٨٢-راجع الأرقام: ١٣١٦، ١٣١٧، ١٣١٨.

(٣٩٦) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، رقم: ٥٨٣ = ١٣١٦، ١٣١٨.

٤٥٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ مِنَ الْأَمْوَالِ بِالذَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالتَّعْيِيمِ الْمُقِيمِ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَلَهُمْ فَضْلٌ مِنْ أَمْوَالٍ يَحْجُونَ بِهَا وَيَعْتَمِرُونَ وَيَجَاهِدُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ قَالَ أَلَا أَحَدْتُكُمْ إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ أَذْرَكْتُمْ مَنْ سَبَقَكُمْ وَلَمْ يَذْرِكْكُمْ أَحَدٌ بَعْدَكُمْ وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أَنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِ إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتَحْمَدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ قَالَ الرَّاوي فَاخْتَلَفْنَا بَيْنَنَا فَقَالَ بَعْضُنَا تُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ تَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَتَّى يَكُونَ مِنْهُمْ كُلُّهُمْ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ). (الحديث ٨٤٣ - طرفه في: ٦٣٢٩). (٣٩٧)

نه بوهورهیره (همزای خوی لن بی) فهرمووی: هه ژاران هاتن بوخرمه تی چه زهت (همزای خوی لن بی) گوتیان: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! هه رچی پایهی بهرزو نازو نیعمهت و پایهی گه وره هه یه، هه مووی داراو دهوله مهنده کان، ده یبهن بوخویان، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی: چوئن؟ عه رزیان کرد: چونکه نه وان و مکوو ئیمه نویژده کهن و، وهک ئیمه روژوو ده گرن و، سه رم پای نه وهیش مالیان هه یه، خیرو خیراتی لی ده کهن و، چه جو عه مره ی پی ده کهن و پیی ده چن بوغه زاو هه موو جوړه چاکه یه کی تری بوژمزی خودا پی ده کهن، به لام ئیمه له بهر نه وهی که مالمان نییه ئه م جوړه خیرانه مان بو ناکری. پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی: (دهی باکاریکتان پی بلیم، نه گهر جی به جی ی بکه ن، نه وان ه ی پی ده گرنه وه که پیشتان که وتوون، وه که سیش له پاش ئیوه به و پایه یه ناگا، وه ئیوه ده بن به باشترینی چینی ده ووروبه ری خو تان و که س ناگا به م پایه گه وره یه ی ئیوه مه گهر که سی وهک ئیوه نه و کاره بکا؟!) گوتیان: فهرموو بفهرموو نهی پیغه مبهری خودا! فهرمووی: (له پاش هه موو

نوویژی سیی و سیّ جار (سبحان الله) و سیی و سیّ جار (الحمد لله) و سیی و سیّ جار (الله اکبر) بکهن).

راوی دمفه رموی: له ناو خو مانا بووین به دووبه ره، هه ندیکمان دهیان گوت: سیی و سیّ (سبحان الله) سیی و سیّ (الحمد لله) دهکین و سیی و جوار (الله اکبر) بکهین، من چوومه وه بو خزمه تی و له م بارهیه وه لییم پرسى، فهرمووی: سیی و سیّ جار ده لییت: (سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر). (ت/۱/۳۸/۵ ز-۱۰۸ ژ-۶۲۸ = ش/د/ت).

۴۵۴- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كَانَ يَقُولُ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ). (الحديث ۸۴۴ - أطرافه في: ۱۴۷۷، ۲۴۰۸، ۵۹۷۵، ۶۳۳۰، ۶۴۷۳، ۶۶۱۵، ۷۲۹۲). (۳۹۸)

ومرادی نوکهری موغیره ی کوپری شوعبه (همزی خوی لى بى) فهرمووی: موغیره نامه ی نووسی بو موعاوییه له سهر داواى خو، له وکاته دا که موعاوییه فهرمان په وای موسولمانان بوو، بو ی نووسی: جار ان کاتى پیغه مبه ر (دروودى خودای لى بى) له نوویژ ده بو وه و سلاوى ددهایه وه نه م ویرده ی ده خو یندوه دهیه فهرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ): واته: تهنه نا خواخوایه و بهس، خوایه کی تاك و تهنیایه، بى هاوه له، هیج هاوبه شی نییه، موک و دارایی و دسه لات هه مووی له راستی دا بوئه وه، سوپاس و ستایش هه ربوئه وه، توانای هه مووشتیکی ههیه، په رومردگارم! نه وه ی تو بیده ی

به كهس نابري، نه وهی تۆنه پدهی به كهس نادری، دارایی داراو دهستداری دهستدار له لای توهیج دادیکیان نادا). (ت/٣/٣١٧/١ ز-١٠٨ ژ-٦٦٦ = ش/د/ن).

٤٥٥- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى صَلَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ). (الحديث ٨٤٥ - أطرافه في: ١١٤٣، ١٣٨٦، ٢٠٨٥، ٢٧٩١، ٣٢٣٦، ٣٣٥٤، ٤٦٧٤، ٦٠٩٦، ٧٠٤٧) (٣٩٩)

سه موورهی کوری جه ندوب (پهزی خوی لښ بڼ) فهرمووی: پښه مبهه (دروودی خودای لهسره بڼ) که بهرنو یژی بۆده کردین و له نو یژ ده بۆوه، له پاش سلاودانه وه پستی ده کرده رووگه و رووی ده کرده نیمه. (ت/١/٦/٨ = تاج-٤ ز-٢ ژ-٤٢٤٤ ج-٤ = ش/ت/د).

٤٥٦- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْخُدْنِيَّةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ بَسْرَاءَ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ). (الحديث ٨٤٦ - أطرافه في: ١٠٣٨، ١٤٧، ٧٥٠٣) (٤٠٠)

زهیدی کوری خالیدی جوهه نی (پهزی خوی لښ بڼ) فهرمووی: له حوده یبیه بووین، شهو باران باریبوو، پښه مبهه (دروودی خودای لهسره بڼ) بهرنو یژی نو یژی به یانی بۆکردین، که سلاوی دایه وه رووی کرده خه لکه که وه فهرمووی: نه ری دزمان که په رومردگارتان چی دمه رموی؟ گوتیان: خوداو پښه مبهه ری خودا خو یان باش دزمان، فهرمووی: دمه رموی: نه م به یانی یه به هوی بارینی نه م بارانه وه بهنده گانم بوون به دوو تاقم، تاقمیکیان باومریان به من بوو،

(٣٩٩) أخرجه مسلم في الرؤيا (العيني/١٣٦/٦) المترجم = ٥٨٩٦.

(٤٠٠) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان كفر من قال مطرنا بالنوم، رقم: ٧١ = ١٣٣٦=٢٢٨

شیخا.

وہ تاقمیکیان باومرپان بہمن نہ بوو، ئہوہی بلئی لہ سایہی خوداو رہمہتی خوداوہ ئہم بارانہمان بۆباریوہ، ئہوہ باومرپی تہواوی بہمن ھہیہو باومرپی بہبورج و ئہستیرہو شتی وانییہ، بہلام ئہوکہسہی بلئی: لہفیسارہ بورجا بارانمان بۆ باریوہ، ئہوہ باومرپی بہمن نییہ، بہلکوو باومرپی بہبورج و ئہستیران ھہیہ). (ریاض الصالحین/٤/ ١٢٥٨ ز- ٣٢٤ ژ- ١/١٣٣١).

روونکردنہوہ:

لہم سہردہمہی ئیمہدا ئامیرو پیومرپی زۆر پیشکەوتوو پەیدابوون، کەبەھۆی بەکارھێنانیہوہ، پیشبینی چۆنیتی ی گەشو ھەوابەباشی دہکری، بگرہ بہوجۆرہ پیومرانہ دہتوانری کاتی بارینی بہفرو باران لہ پییش بارینیاندا بہچەند روژی، دیاری بکری. ھەندئ ئامیری ترھەن دہتوانن جۆری کۆرپەلہ لہناو سکی دایکیدا دیاری بکەن کەنایا کچہ یا کورہ. ئہمانہ ئیستا حەقائیقی زانستین، حاشا ھەل نہ گرن. لیژدہا ئیمہ دہپرسین: ئایا ئہم جۆرہ زانستانہ بہ پیچەوانہی ئہم جۆرہ فەرموودانہن یانا، وئایا ئہمانہ لہ عیلمی غەیبین کەخودا نہبی کەس نایزانئ؟! یالہو جۆرہ زانستہن کەبەھۆی ئاسایی دہزانرین؟! لہوہلاما دہلئین: ئہمپرۆ بہزانست چہسپاوہ کەئہو لافو گەزافہی کە لہکۆندا حیسابگەرہو ئہستیرہ شوناسەکان لییان دہدا، سہبارمت بەکەشو ھەواو روئی بورج و ئہستیرہو شتی وای ترلہبارینی باران داو، ھەروا لافو گەزافی عیلمی غەیبو قیرائەتی موسستہقبەل و پیشبینی کردنی رووداو لہئاییندەداو نیسبەتی ئہم جۆرہشتانہ لہ ھەندئ شتی خەیاالی، ئہمپرۆ دەرکەوتووہ کەئہم جۆرہ لافو گەزافہ ھەمووی درۆیہو چاوو راوہو قسہی نہفامو گیلہپیاوہ، لہراستیدا مہبەست لہم جۆرہ فەرموودہیہ ئہوہیہ: کەموسولمان برپای بہپرہو پووج نہبی، لہ ھەمان کاتا ھەق بزانی کە ھەموو شتی بہدەست خودا خۆیہتی، بارینی باران بہدەست خودایہ، بہدەست

ئەستىڧىرەو بورج نىيە، بەلام ھاۋكات لەگەڵ ئەمەدا، موسولمان دەبى ئەم دوو راستەقىنەيى بەباشى بزانى:

يەكەم: كاروبارى جيهان بەزورى ھۆيەكى لەبەرچاوى ھەيە، گەلى جار ئەو ھۆيە ئاشكرايە، لەبەرئەو ھەموو كەس دەيزانى، وەك نەخۆشى دەبى بەھۆى مردن، ياوەك ئاگرەدەبى بەھۆى سووتاندن، گەلى جاريش ئەوھۆيە پەنھانە، دۆزىنەو ەو ەحمەتە، پىويستى بە ھەول و تىكۆشان و ھۆكارى دۆزىنەو ە ھەيە، زۆرشت لەم بابەتى دووھەمە لەكۇندا ھۆكەى نەدەزاندىرا، بەلام ئىستا ئەوھۆيانە دۆزراونەتەو، وەك مەددو جەزرى دەريا، كەھۆكەى ھىزى كىشەندەى مانگە.

دووھەم: جيهانى نەيىنى (عالمى غەيب) بريتى يە لەوشتانە كەھەرخودا خۆى دەيانزانى، وەبەھيچ جۆرى كەس ناتوانى پەى يان پى ببا، چونكە بريتىن لەوشتانەى كەوان لەوديو پەردەى سورشتەو، بەھۆى ھۆى ماددى يەو ە ھەستيان پى ناكرى، ھۆش و ھەست و ھۆ لەناستيان كۆلن، واتە: ھەرچى بەھۆى ئاسايى سروشتى بزانرى ئەو ە نەيىنى (غەيب) نىيە، ئەم جۆرەيش وەك: دەنگوباسى ناوگۆرو باسى ژيانى دوايى و زىندوبوونەو ەو چۆنيتى حەشرو باسى فريشتەو دۆزەخ و بەرزەخ و بەھەشت و پەرى و زۆرشتى تر. كەواتە: ھەرشتى بەھۆى ئاسايى سروشتى، زوو يادەرەنگ بزانرى، ئەو ە پەيوەندى بەعيلمى غەيبەو ە نىيە، چونكە كورت و پوخت: زانستى نەيىنى ئەو ە كەھۆى سروشتى (ماددى) نەبى. بىروانە: ژمارە (٥٢٨) لەم كتيبەدا - (ومرگىر).

٤٥٧ - عَنْ عُقْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ فَلَسَّمْتُ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا فَتَخَطَى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَرِ نِسَائِهِ فَفَزِعَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَرَأَى أَنَّهُمْ عَجَبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ فَقَالَ

ذَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تَبَرُّ عِنْدَنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يَخْسِنِي فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ). (الحديث ٨٥١ -
أطرافه في: ١٢٢١، ١٤٣٠، ٦٢٧٥) (٤٠١)

عوقبه (مزی خوی سن بن) فہرمووی: جاری، لہمہ دینہ، لہ پشت پیغہ مہرہ وہ
نویژی عہصرمان بہ کومہ لی کرد، کہ سلاوی دایہ وہ بہ پہلہ ہہ ساو بہ سہر
سہری خہ لکہ کہدا ہہ نگاوی ناو، چوو بؤ مالی یہ کی لہاوسہرہ گانی، لہ پاشا
کہ ہاتہ وہ تہ ماشای رووی خہ لکہ کہی کرد، روانی خہ لکہ کہ سہیری دی لہم
پہلہ کردنہی. جا فہرمووی: (نہ وہ بؤیہ وام کرد چونکہ لہ ناو نویژہ کہدا
بیرم کہوتہ وہ کہ شووشی زیرمان لہ لاہیہ، جاحہ زم نہ کرد کہ لہ مالی منا
شہوی بہ سہردابی و سبہیننی لہ دہشتی مہ حشہردا بہ ندیم بکا، لہ بہرئہ وہ
لہ مالہ وہ پیم گوتن کہ دابہشی بکھن بہ سہر ہہ ژاران دا).

٤٥٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (لَا يَجْعَلْ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ شَيْئًا
مِنْ صَلَاتِهِ يَرَى أَنَّ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا يَنْصَرِفُ عَنْ يَسَارِهِ). (الحديث ٨٥٢) (٤٠٢)

عہدوللای کوری مہ سعوود (مزی خوی سن بن) فہرمووی: کہستان کاریکی
وامہ کھن کہ بہشی شہیتان بکہویتہ نویژہ کہ تانہ وہ، بہ ہوی نہ وہ وہ کہ وایزانن
دہبی ہہرلہ لای راستہ وہ لہ نویژہ درچی، چونکہ من بہ چاوی خوم دیومہ
کہ زورجار پیغہ مہر (درویدی خودی لہ سہر بن) لہ لای جہ پیہ وہ لہ نویژہ درجووہو جی
نویژہ کہی بہ جی ہیشتوہ. (ت/١- ش/د).

٤٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يُرِيدُ الثَّوْمَ فَلَا يَغْشَا فِي مَسَاجِدِنَا قَالَ: الرَّاوى:

(٤٠١) من أفراد البخاری (فتح الباری/٢/٤٠٩/٨٧٥) المترجم.

(٤٠٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب جواز الانصراف من الصلاة....، رقم:

قلت لجابر: ما يعني به؟ قال: مَا أَرَاهُ يَعْنِي إِلَّا نِيَّتَهُ وَقِيلَ: إِلَّا نَتْنَهُ. (الحديث ٨٥٤ - أطرافه في: ٨٥٥، ٥٤٥٢، ٧٣٥٩) (٤٠٣)

جابری کوری عہدوللہ (برہنہ خواہان لیس برہنہ) فہرمووی: پیغہ مہبر (دروودی خودی لہسہر برہنہ) فہرمووی: (ہہرکہسی لہم گیایہی خوارد (واتہ: لہسیر) باتوخی مزگہ وتہ کانمان نہ کھوئی، تابؤنہ کھی دمروا) فہرموودہ گپڑہوہ (راوی) دمفہرموئی: عہرزی جابیرم کرد: مہبہستی پیغہ مہبر (دروودی خودی لہسہر برہنہ) لہم نہیی کردنہ لہ خواردنی سیر چی یہ؟ فہرمووی: وادہزانم مہبہستی ئہوہیہ کہبہ کالی خواردی، تابؤنہ کھی دمروا ہاموشوی مزگہ وت نہکا). ئہمہ گپڑانہوہی ئہبوعاصیمہ، لہئیبنوجورہیجہوہ، لہغہطاوہ، لہجابرہوہ، بہلام گپڑانہوہی موخلیدی کوری یہزید، لہئیبنوجورہیجہوہ لہباتی (إِلَّا نِيَّتَهُ) ناواہی: (إِلَّا نَتْنَهُ) واتہ: مہبہستی بؤنہ ناخوشہ کہیہتی. (تاج/١/٣٦٢/٢٠ ز ١٨ ژ - ٧٢٥ ش/د/ت/ن).

٤٦٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ قَالَ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِقَدْرٍ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا فَسَأَلَ فَأَخْبَرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ فَقَالَ قَرَّبُوهَا إِلَيَّ بَعْضُ أَصْحَابِهِ كَانَ مَعَهُ فَلَمَّا رَأَاهُ كَرِهَ أَكْلَهَا قَالَ كُلْ فَإِنِّي أَنَاجِي مَنْ لَا تُنَاجِي فِي رِيَايَةِ: أُنَبِّئُ بِذُرِّ يَعْنِي طَبَقًا فِيهِ خَضِرَاتٌ). (الحديث ٨٥٥ طرفه في: ٨٥٤). (٤٠٤)

جابری کوری عہدوللہ فہرمووی: پیغہ مہبر (دروودی خودی لہسہر برہنہ) فہرمووی: (ہہرکہسی سیر، یاپیازی خوارد با کہنارگریبی لہئییمہ) یافہرمووی: (بادوور بگریئ لہمزگہ وتمان و لہمالی خوئی دابنیشی و لہوئی نوپڑی خوئی بکات).

(٤٠٣) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: نهى من أكل ثوما... رقم: ٥٦٤=١٢٤٨.

(٤٠٤) أخرجه مسلم في الصلاة (العيني/٦/١٤٧/٢٣٦) المترجم.

جاریکیش تەبەقەیکیان بوژی هیئا، هەندئ سەوزەواتی لەسەر بوو، کەبوژی سەوزەکە چوو بەسەریدا، پرساری کرد: ئەمەچی یە؟ عەرزیاں کرد: ئەو سەوزەواتەیه. فەرمووی: (من ئەو ناخۆم، داینێن بۆ ئەم پیاو) پیاو کەیش (کە یەکیک بوو لە یارانێ پێغەمبەر) حەزی نەکرد کە بیخوات چونکە پێغەمبەر لێی نەخوارد. جاپی ی فەرموو: (تۆ بیخۆ، خۆ ئەمە حەرام نییە، من بۆیە ناخۆم چونکە گوشتوگۆ لە گەل فریشتە دەکەم، خۆتۆ گوشتوگۆ لە گەل فریشتە ناکە، ئیتر بۆ ناخۆی).

٤٦١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى قَبْرِ مَبُودَ فَأَمَّهُمْ وَصَلَّوْا عَلَيْهِ. (الحديث ٨٥٧ - أطرافه في: ١٢٤٧، ١٣١٩، ١٣٢١، ١٣٢٢، ١٣٢٦، ١٣٣٦، ١٣٤٠) (٤٠٥)

ئەبنو عەباس (پەرزە خواپان لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەلای گۆرپێکی تەنیاو پەت بوو، کە لە پەرەو بوو، جا هاوڕێکانی لە پشت خۆیەو ریزکردو بە جەماعەت نوێژی مردووی پێیان کرد لەسەر گۆرەکە.

٤٦٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْفَسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ). (الحديث ٨٥٨ - أطرافه في: ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٩٥، ٢٦٦٥).

ئەبوسەعیدی خۆدری (پەرزە خۆی لێ بێ) لە پێغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرمووی: (خۆشۆردنی رۆژی هەینی پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانێکی رەسیدە). (تاج / ٤/٤١٩/١ ز-١٤٣ ژ-٨٣٦ = ش/د / ن).

راقه و شیکردنه وه:

وشه‌ی (پیویست: واجب) لهم فهرمووده پیروزه‌دا، مه‌به‌ستی واجب‌ی به‌رابهر سوننه‌ت نییه. به‌لکوو مه‌به‌ست لی جه‌خت کردنه له‌سه‌رنه‌وه که‌خوش‌وردنی روژی هه‌ینی کاریکی زور گرنگی دامه‌زراوه.

٤٦٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَهُ رَجُلٌ: شَهِدْتَ الْخُرُوجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ وَلَوْ لَا مَكَانِي مِنْهُ مَا شَهِدْتُهُ يَغْنِي مِنْ صِغَرِهِ أَتَى الْعَلَمَ الَّذِي عِنْدَ دَارِ كَثِيرِ بْنِ الصَّلْتِ ثُمَّ خَطَبَ ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَذَكَرَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ أَنْ يَتَّصِدْنَ فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُهْوِي يَدَهَا إِلَى حَلْفِهَا تُلْقِي فِي ثَوْبِ بِلَالٍ ثُمَّ أَتَى هُوَ وَبِلَالٌ الْبَيْتَ). (الحديث ٨٦٣ - أطرافه في: ٩٧٥، ٩٧٧، ٩٧٨، ٩٧٩ - المترجم) (٤٠٦)

پیاوی عهرزی ئیبنوعه‌باسی کرد: ئایا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی دهرچوون بووی، که‌له‌روژی جه‌ژنه‌کانا دهرده‌چوون بۆنویژگا‌که، که‌له‌سارا بوو؟ فهرمووی: به‌ئێ: فریای نه‌وه که‌وتووم، گهرجی من نه‌وکاته منالکاربووم، به‌لام له‌به‌رنه‌وه که‌خزمی نزیک‌ی پیغه‌مبه‌ر بووم ئاماده‌ی نه‌وه کوپرو کوپوونه‌وانه ده‌بووم، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بێ) له‌روژی جه‌ژن دا، بۆ نوپژی جه‌ژن له‌مه‌دینه چووه دهره‌وه، رویش‌ت تا‌گه‌یشه‌ لای نیشه‌نه‌که‌ی که‌وا خانووه‌که‌ی که‌پیری کوپری سه‌لتی لی یه، له‌ویدا نوپژی جه‌ژنی بۆ موسو‌لمانان کرد، نه‌وجا وتاریکی دا، له‌پاشا ته‌شریفی برد بۆناو کو‌مه‌له‌ی ژنان که‌ئاماده‌ی نوپژی جه‌ژن بوو بوون، په‌ندو نامو‌ژگارییه‌کی شیرینی کردن، وه‌فه‌رمانی پێ کردن که‌خیر بکه‌ن، ئیتیر ژنه‌کان دلیان گهرم بوو، ده‌ستیان کرد به‌خیرکردن. ژنی وایان هه‌بوو گواره‌که‌ی گوپی خو‌ی داده‌که‌ندو ده‌یکرد به‌خیر، هی وایان هه‌بوو، گه‌ردانه‌که‌ی له‌ملی داده‌که‌ندو ده‌یکرد

به خیر، هی وایان هه بوو نه موسیله که ی دهستی ده کرد به خیر، بیلالیش
جله که ی خوی راخستبوو، ژنه کان خیره کانی خویانیان هه ل ده دایه
سهرجله که ی بیلال. نه و جا پیغه مبهرو بیلال به یه که وه گه رانه وه بۆماله وه).

٤٦٤ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(إِذَا اسْتَأْذَنْكُمْ بِسَاوَكُمْ بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَذِّنُوا لَهُنَّ). (الحديث ٨٦٥ - أطرافه
فی: ٨٧٣، ٨٩٩، ٩٠٠، ٥٢٣٨)

ئیبینوعومهر (رمزی خوی لێ بێ) له پیغه مبهروه (دروودی خودی له سهر بێ) دمهفرموی: (کاتی
ژنه کانتان به شهو داویان لێ کردن، که ریگه یان پێ بدهن که بچن بۆ مزگهوت،
ریگه یان پێ بدهن).

روونکردنه وه یی:

مامۆستای عهسقه لانی لهفه تحولباریدا دمهفرموی: (باسه کانی نامه ی
چۆنیتی نوێژ له سهرمهتاوه ههتا ئیره، سه دو ههشتا فهرمووده ی بهرزوه بووی
له خوی گرتوو، سیو ههشتیان بێ رشتن، واته: موعه للهقن، ئهوانی تریان
په یوهستن، واته: مه و صوولن، بهرشته ی په یوهست له شیخی بوخاری یه وه
بهرزکراونه ته وه ههتا سهر پیغه مبهر، یا ههتا سهر دوا هه مین کهس
له رشته که دا، به بێ بچران و له یهک ته رازان، ئهم فهرموودانه سه دو پینجیان
دووبارن، هه یانه ههر لهم باسه خۆیدا دووباره کراونه ته وه، هه یانه
له باسه کانی پێشتردا دووباره کراونه ته وه. فهرمووده ی رشته کان بێجگه
له سیانیان هه موویان دووبارن، هه فتا فهرمووده ی په یوهستی شیان دووبارن،
که واته: (٣٥ + ٧٠ = ١٠٥ کۆی فهرمووده دووباره کان، ١٨٠ - ١٠٥ = ٧٥ کۆی پوخته ی
ئهم باسه ده کاته هه فتا و پینج فهرمووده، شهست و سیان له ته جریده که دا
هه یه له ژماره: ٤٠٢. ههتا ژماره: ٤٦٤ هه موویان په سه ندی پێشه و موسلیمیش
بێجگه لهم سیازده یه یان:

- ۱- فهرموودهی (۷۳۹) لهفتهح دا، لهتهجریدهکهدا نییه، چونکه دووبارهیه.
- ۲- فهرموودهی ژماره (۷۵۰): (مابال اقوام یرفعون...) لهتهجریدهکهدا ژمارهکهی (۴۰۸) ه (تهماشای پهروایزی فهرموودهی ژماره (۴۰۸) بفهرموو، چونکه نهم فهرموودهیه له موسلیم دا ههیه. وهرگیر.
- ۳- فهرموودهی ژماره (۷۵۱): (التفات في الصلاة...) لهتهجریدهکهدا ژماره: (۴۰۹) یه.
- ۴- ژماره (۷۶۴) لهتهجریدهکهدا (۴۱۵).
- ۵- ژماره (۷۷۴) مکرر لهتهجریدهکهدا نییه.
- ۶- فهرموودهی ژماره (۷۸۳) لهتهجریدهکهدا (۴۲۵) ه.
- ۷- فهرموودهی ژماره (۷۸۹) لهتهجریدهکهدا (۴۲۷).
- ۸- فهرموودهی ژماره (۷۹۹) لهتهجریدهکهدا (۴۳۴).
- ۹- فهرموودهی ژماره (۸۲۵) لهتهجریدهکهدا (۴۴۲).
- ۱۰- فهرموودهی ژماره (۸۲۷) لهتهجریدهکهدا (۴۴۳).
- ۱۱- فهرموودهی ژماره (۸۳۷) لهتهجریدهکهدا (۴۵۰).
- ۱۲- فهرموودهی ژماره (۸۴۸) لهتهجریدهکهدا نیه.
- ۱۳- فهرموودهی ژماره (۸۵۱) لهتهجریدهکهدا (۴۵۷).

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷- نامہی ھینی (کتاب الجمعة)

نوٹری ھینی ھرزہ

۴۶۵- عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) انه سمع رسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (لَنُحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدًا أَوْ ثَوْرًا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا ثُمَّ وَهَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي فُرِضَ عَلَيْهِمْ فَاخْتَلَفُوا فِيهِ فَهَذَا اللَّهُ فَالْتَّاسَ لَنَا فِيهِ تَبَعٌ: فَالْيَهُودُ غَدًا وَالنَّصَارَى بَعْدَ غَدٍ). (الحديث: ۸۷۶ في فتح الباري). (۴۰۷)

نہ بھوہور میرہ (ہمزای خودای لیس ہئی) ھرمووی: بھگوئی خوم لھزاری پیروزی پیغہمبہری خودام ژنہوت دہیغہرموو (دروودی خودای لھسہر ہئی): (ئیئمہی گہلی ئیسلام ھہرچہند لھہاتن بۆجیہان کھوتوینہتہ دواوہ، بھلام لھقیامہتدا لھپایہو پلہو، لھمہلئبہندہکانا لھپیشی پیشہوہین، یہکھم گہلین کھہشر دھکریئن، کھمہحکھمہدھکریئن، کھدھچینہ بھہہشت، ئہوہندہ ھہیہ کھئہوان لھپیش ئیمہوہ نامہی خودایی یان بۆھاتووہ، وئیمہ لھپاش ئہوانہوہ نامہی خوداییمان بۆھاتووہ، لھپاش ئہمیش ئہمہ ئہوورؤژہیانہ کھخودا داینابوو لھسہریان، کھلہم پوژی ھینی یہدا بھجوانی پھرستشی خودا بکھن، کھچی ئہوان لییان گؤراو، سہرو پوژی تریان لھحہفتہدا بۆ خویان ھہلئبازرد، بھلام لھسایہی خودای گھورموہ ئیمہ ریمان پیی بردو دوزیمانہوہو پئزو قہدری ئہم پوژہ پیروژہ دھگرین و کردومانہ بھجہژن، خہلکھکھی تریش وان لھدوای ئیمہوہ: ئہوہتا سبہینئ کھشہمہیہ، پوژی جولہکھیہو، دووسبہینئیش کھ یہک شہمہیہ پوژی گاورانہ).

خوبونخوش كردن بو هينى

٤٦٦- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قَالَ أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ وَأَنْ يَسْتَنْ وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ) (الحديث: ٨٨٠ في فتح الباري). (٤٠٨)

ئەبو سەعیدی خودری (ڕەزای خۆی لێ یە) فەرموی: شایەتی دەدەم کە پێغه مبه‌ری خودا (دروودی خۆدای لەسەر یە) فەرموی: (خۆشۆردن (غوسل) ی ڕۆژی هەینی پێویست (واجب)ە، لەسەر هەموو موسولمانێکی رەسیدە هەروا سیواک کردنیش پێویستە لەسەر هەموو موسولمانێکی رەسیدە، لە ڕۆژی هەینی دا، هەروەها خوبونخوش کردنیش، بەلام بە مەرجی بۆنی خۆشی دەست کەوێ)

باسی کە وەرەیی هەینی (فضل الجمعة)

٤٦٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث رقم: ٨٨١ في فتح الباري شرح صحيح البخارى للمسقلاني - عليه الرحمة والرضوان). (٤٠٩)

ئەبو ھوریرە (ڕەزای خۆی لێ یە) لە پێغه مبه‌رەو (دروودی خۆدای لەسەر یە) دەفەرموی: (ڕۆژی هەینی هەر موسلمانێ خۆی بشۆرێ) (لەجەشنی خۆشۆردنی لەش پیسی

(٤٠٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٤٦ = ١٩٥٧.

(٤٠٩) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال، وباب:

الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٥٠ = ١٩٦١.

دەرکردن) ئەوجا لە کاتژێری یەكەما بڕوا بۆ نوێژی هەینیو، لە مزگەوت
چاو مروانی نوێژی هەینی بکا، یاخود لەوێ خۆی خەریك بکات بە تاعەت و
زیکرو یادی خوداوە، وەك قورئان خوێندن و سەلاوات دان لەسەر پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) تاکاتی ووتارو نوێژە کەدی ئەوەی ئەمە بکات وەك ووشتێك بکا
بە خێروایە، و ئەوەی لە کاتژێری دوو هەما بجێ وەك ڕەشە و وڵاخی بکا
بە خێروایە، وە ئەوەی لە کاتژێری سێ هەما بجێ وەك بەرانیکی شاخ دار بکا
بە خێروایە، و ئەوەی لە کاتژێری چوار هەما بجێ وەك مریشکی بکا بە خێر
وایە، و ئەوەی لە کاتژێری پێنج هەما بجێ وەك هێلکە یەك بکات بە خێروایە،
کاتیك کە پێش نوێزیش دەرچوو، کە بجێ بۆسەر مینبەر، بۆ ووتاری هەینی
خوێندنەو، ئیتر فریشتەکانیش دەچن گوێ لە ووتارو خۆتە کە دەگرن و
ئەوەی کە لەوەو دوا دی، ناوی لە دەمقەهری ئەواندا نانوسرێ، مەبەست
ئەو دەمقەهرەیانە کە تایبەتە بۆ نوسینی ئەو کەسانە کە لە یەکی لەم پێنج
کاتژێرانەدا دێن بۆ جومعه).

ڕۆژدان لە سەر و پێش

٤٦٨ - عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهِنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ
يَمَسُّ مِنْ طِيبِ بَيْتِهِ ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ يُصَلِّي مَا كُتِبَ لَهُ ثُمَّ يَنْصِتُ
إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى) (الحدیث: ٨٨٣ - طرفه
فی: ٩١٠). (٤١٠)

سەلمانی فارسی (ڕەزای خۆی لە بێ) فەرموی: (ئەو پیاوێ لە ڕۆژی هەینی دا، خۆی
بشۆڕێ، تا بۆی دەکری خۆی پاک و خاویێ ڕابگریو، سەر و پێشی خۆی

شانه بکاو، له پړونی قزی پړونیان لی بدا، یالو بونه خوښه ی که له مال له وهه یانه خوئی بونخوش بکا، ئینجا له مال دمرچئی و بچئی بؤ مزگهوت و لهوئی نه بی به ئهرك وزه حمهت بؤ كهس و، خوئی نه ترنجینیت ته نیوانی دوو كهسه وه و، سه خله تیان بكا، نه و جا نه وه نده ی كه خودای كهوره له چاره ی نوو سیوه نویژی سوننهت بكا، وه کاتی كه پیښوئز دهست دهكا به فهرمايشت و ووتار خویندنه وه، نهو بی دهنګ بی وگوئی بگری له قسه کانی، نهو پیاوہی له پړوی ههینیدا نه مانه بكا، بی گومان كه خودا خوش دهبی له گوناہی نیوان ههینی پیښوی و نه م ههینییه ی).

پوون گردنه وه :

نه بوو عه بدوللا سہلانی فارسی، په کیکه له هاوړئ ناوداره نازداره کانی پیڅه مبه ر (په زای خوی لی بی)، خه لکی رامه هورموزه له ولاتی نه سپه هان، ته مهنی زور زور دریژ بووه، ته نانهت زور له میژوونوسه کان ده لین (۲۵۰-۳۵۰) سال ژیاوه. مروقیکی ههست ناسکی سروشت پاک بووه، به سروشت پاکیی خوی بیزی له ئایینه پووجه کانی پیش ئیسلام کردوته وه، ویل بووه له شوین ئایینیکی راست و دروستی پکی سروشتی پاکي، تا له سهرمنجاما به خزمهت حه زرمته دهگا، وه ئه شقی ئیسلام دهبی. کاتی دهنګ وباسی هاتنی پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) ده بیستی، دی بؤ خزمهتی، به لام له پړی دیل ده کری و، له مه دینه دمه فروشری وده کری به کویله. له سایه ی ئیسلامه وه ئازاد دهبی، له غه زای خه نده قا به شداری کردووه، نهو نه ندازیاری هه لکه ندنی خه نده قه که بوو، به دهوری شاری مه دینه دا، پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) زوری خوش دهویست، دهیغه رموو: (سَلَمَانُ مِنَّا اَهْلُ الْبَيْتِ) هه روا پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) دمه رموی: (به ههشت نارمزوومه ندی دیداری نه م سی كه سه یه: عه لی و عه مامار و سہلان).

نامادهی غهزای خهندهق و هه موو غهزاکانی پاش خهندهق بووه، هه روا به شداریی له نازاد کردنی وولاتی عیراقدا کردووه، بۆماوهیی بووه به سه رهکشاری مه دائین، که نیستا ناوداره به سه لمانی پاک، له نزیك به غداوهیه، تاقی کیسرا وا لهوی.

سه لمان پیاویکی زانای به هره مهندی خیرخوای خاوهن زوهدی له خواترسی سۆفیلکهی چله کیش (موتقه ششیف) بوو، مووچه و به راته کهی پینچ هه زار دره م بوو، که وهری دهگرت یهك سهر دهیکرد به خیر، به دهستی خۆی له په لکه خورما و شتی تری وا چنراوی دهچنی و به وه دهژیا، دیاری و دهسه نه وخیر و یارمهتی له کهس و مرنه دهگرت، به رهنجی شانی خۆی دهژیا، وهك حه زه رتهی داوود (سه لامی خوی له بن) سه لمان خانوی نه بوو، زوربهی کات له بن سیبهری دیوارو دره ختا داده نیشت، هه تا پیاوی قایلی کرد که کوله بهی کهی وای بۆدروست بکا، که له بابوژان و خۆرمتاو بیپاریژی، به لام به مه رجی نه وهنده تهنگه بهرو تهسك و تروسك بی نه گهر له ناوی دا رابوهستی سهری بدا له بنمیچه کهی، نه گهر قاج دریزبکا، قاجی بدری له دیواره کهی! نهویش رازی بوو.

سه لمان گوپی به جی و بهرگی که شخه نه ده دا، عابایه کی هه بوو لایه کی ده کرده بهریو، نه ولایه کهی تری له ژیریا داده خست! پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) کاتی پهیمانی برایه تی (موناخات) ی به ست له ناو موسو لماناندا، سه لمان و نه بودمردای کرد به برای ئاینی یه کتری. گه لی له هاوړپیان پیغه مبهرو له چینی دووه می موسو لمانان، واته: له سه حابه و تابعین، زانست و سونهت و شه ریعتیان له سه لمانه وه و مرگرتووه، له هاوړپیان وهك نه م زاتانه: ئیمامی نه نه سی کوری مالیک و که عبی کوری عوجره و ئیبنو عه بباس و نه بوسه عیدی خودری و ئیبنو عومهرو نه بول توفهیل، له پهیره وانیش (تابعین: شوین که وتوان) وهك نه م زاتانه: نه بوعوسمانی نه ل نه هدی و تاریق ئیبنو شیهاب و سه عیدی کوری وهاب.

سەلمان (بەزەئی خەوی ئی بێ) گەرچی زۆر زۆر تەمەن درێژ بوو، وەژیانیکێ زۆر زەبرو پەرلە زوهدو چلە کیشی و کەمخۆری و شەونخونی هەبوو، بەلام لەسایە خوداوە تابلێی چالاک و لەش سوک و بەتوانا بوو، بەبەلگەئێ ئەو کە لەپاش مەرگی پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) سەلمان بەشداری لەغەزاو شەپو شۆپو کوشتاردا وەک جاران دەکرد، چوست و چالاکێ پۆژانەئێ هەربەر دەوام بوو، تەنانەت توانای ژن و میڕدیشی مابوو، ژنیکی لەهۆزی کیندە هینا، بۆیە زەهەبی (زەحمەتی خەوی ئی بێ) دەفەر موئ: لە پێشا وای حالی بوم کە هەموو فەرمايشتهکان ئەو دەگەیهنن کە تەمەنی سەلمان لە دووسە دووپەنجا سال تێپەرپو، راجیایی تەنیا لەو داهەیه: کە ئایا تەمەنی لەو تێپەر بوو یان نا؟). ئەوجا دەفەر موئ: (بەلام لەپاش دا لەمە پەشیمان بوومەو، وەبۆم دەرکەوت کە تەمەنی سەلمان لەهەشتا سال زیاتر نەبوو).

بەلام شیخی عەسقلانی (زەحمەتی خەوی ئی بێ) لەئێصا بەدا دەفەر موئ: (زەهەبی سەرچاوەئێ ئەم بۆ چۆنەئێ خۆی پون نەکردۆتەو، وادەزانم لەوێ وەرگرتوو کە سەلمان لەپاش مەرگی پێغەمبەریش بەشی خۆی چالاکێ جەستەیی ماو، ئەو دتا بەشداری لەفوتوحاتی پاش مەرگی پێغەمبەر دا کردوو، وە ژنیکیشی لەهۆزی کیندە هینا، کەشتی وانیشانەئێ بەردەوامی چالاکێ ئاسایی کاتی پێش پیری یە) تا ئەوئ کە دەفەر موئ: (..شتی وای بۆ سەلمان، لە خەواریقی عاداتە، واتە: لەو روداو بەرچاوانەئێ، کە سنووری ئاسایی وینەئێ خۆیان دەبەزینن و لەیاسا ئاسایی شکینەکانن). هیچ مانع و پێگرتیک نییە لەراستی و دروستی ئێو، ئەو دتا ئەبو شەيخ لەتەبەقاتی ئەسپانی یاندا دەفەر موئ: (زانین دۆستەکان دەفەر مون: بەبێ گومان کە سەلمان دووسە دووپەنجا سال ژیاو، ئەگەر سێسەو پەنجا سال نەژیا).

بەندەش کە وەرگرتی ئەم نامەئێم دەلێم :

به بۆچونی بهنده هه ربابه تی پهیوهندی به ئاینه وه هه بی، به لگهی نه قلی زۆر رۆل نابینی، قسه قسه ی به لگهی نه قلییه، مه گهر به ناشکرا عه قل ئه وه قسه یه به هه له یه کی په تی دابنی دهنه نه گهر ئیمه ته نیا به پیه وری ژیری روت، به تایبه تی به پیی بیرو باوهری داسه پاوی به ناو زانستی و عه قلانی نه مپۆ، بپیاربدهین، ده بی زوربه ی سیرمه و ژیان نامه ی پیغه مبه ران و یارانیا و پیاو چاکان رمت بکهینه وه.

ده قی قورئان و ده قی سونه تی راست و دروست و ده قی نامه ی پیرۆزی یه هودو نه صار، که ئیستاش ئه وه ده قانه هه موو، به پێک و پێکی و به دروستی ماون به لگهی رۆشنن له سه ره رودانی زۆر شتی نااسایی و خاریقی عاده ت له ژیا نی پیغه مبه ران و یارانیا نداو، هه روا له ژیا نی پیاو چاکاندا.

له قورئان و ته ورات دا ده فهرمو ی: نووح ده وری هه زار سال ژیا وه، له قورئاندا ده فهرمو ی: ئه صحابو الکهف ده وری سی سه دسال له نه شکه و ته که دا خه ویا ن لی که و ت، زوربه ی زانایان ده فهرموون: خدای زینده هه تا ئیستاش هه رما وه ونه مردوه!

ته نانه ت له م چه ره خه ی ئیمه ش دا ته مه ن درێژی واهه یه له سه دو به نجا سال تیپه پیه وه.

هه ئو یستیکی مه ردا نه :

كاك دوكتۆر موحه ممه د شه ریف گێرپیه وه، گو تی: (كه رمه ی جه نگی كه ندا و بوو، فهره نسا پشت گیرییه کی ته وای عیراقی ده كرد، می شیل عه قله ق خو ی له پاریس بوو، له و كاته دا من و وه زیری ئه و قاف له گه ل و فدیکی ده و له تیکی ئیسلامی دا، چووین بۆ سه ردانی مه رقه دی ئیمامی ئه عظه م (ره زاو رحمه تی خودای لی) له به غدا، مه لای مزگه و تی ئیمامی ئه عظه م می ش پێشوازی لی كر دین و له گه ئمانا هات و ده رگا گه ی بۆ كر دینه وه. كه چوینه ژوو ره وه،

له شوینیکی دیاری بهر چاودا، به خه تیکی گه ووره نهم حه دیسه هه ل واسرا بوو:
(لو كان الايمان عند الثريا لناله رجال من بلاد فارس).

گوتی: ئاغای وهزیر که چاوی بهمه کهوت چاوی په رپیه تهوقی سه ری،
له مه لای مزگه وته که تووره بوو، گوتی: نه مه چیه لی ردها هه ل واسرا وه،
زو ووهن لایدهن، لایدهن!

گوتی: ئیمامی مزگه وته کهش زور له سه ر خو گوتی: جه نابی وهزیر، نه وه
(بلادی فارس) نیی، به لگوو (بلاد بارس) ه.

گوتی: وهزیر نه مری دهر کرد: مه لاکه نه قل بکری و عوقوبه تیش بدری.

جاسه مان له پاش ته مه نیکی دریزی پیروز، له مه دائن له دواوایی جینشینى
عوسماندا، له سائی سی و پینجی کوچی دا گیانی سپارد، گوری پیروزی هه تا
نیستایش زیاره تگایه وا له سه مان پاک. رهزاو رهحه تی خودا له سه مان و
له هه موو هاوړی یانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بڼ) سوپاس بو خودا من بهش
به حالى خو م دینی گوره کهیم کردوه.

٤٦٩ - عن ابن عباس (رضي الله عنهما) أنه قيل له: ذكروا أنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اغْتَسِلُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْسِلُوا رُءُوسَكُمْ وَإِنْ لَمْ تَكُونُوا جُبَا وَأَصِيبُوا مِنَ الطَّيْبِ) قال ابن عباس: أما الغلُ فنعم، وأما الطيب فلا أدرى (الحديث: ٨٨٤ - طرفه في: ٨٨٥). (٤١١)

طاووس (رهزای خوی لی بڼ) دهفه رموی: عهرزی ئیبنو عه باسم کرد: وایاس ده کهن
که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بڼ) فه رموویه تی: روژی هه ینی سه رو له شی خو تان
ته واو بشورن، باله شیشستان پیس نه بی، وه خوشتان بو ن خوش بکهن، ئیبنو

عہدباسیش (ہرمزی خوی لئ ہی) فہرموی: بؤ خوشوردن بہئی وای فہرمووه، بہلام بؤ خوبؤن خوش کردن نازانم کہوای فہرمووه یانا.

(باش ترین بہرگی، بؤچوون بؤ نویژی ہہینی لہبہردہکا)

٤٧٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) رَأَى حُلَّةَ سَيِّرَاءَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ فَلَبِستَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلَلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلْقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ) ثُمَّ جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا حُلَّةٌ فَأَعْطَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْهَا حُلَّةً فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةِ عَطَارِدٍ مَا قُلْتَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أَكْسُكَهَا) لِتَلْبَسَهَا فَكَسَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَخَا لَهُ بِمَكَّةَ مُشْرِكًا) (الحديث: ٨٨٦- اطرافه في: ٩٤٨، ٢١٠٤، ٢٦١٢، ٢٦١٩، ٣٠٥٤، ٥٨٤١، ٥٩٨١، ٦٠٨١). (٤١٢)

عہدوللای کوری عومہر (ہرمزی خودایان لئ ہی) فہرموی: جاری عومہری کوری خہطاب قاتیکی ئاوریشمی پەتی لہبہر دەرگای مزگہوتا دہبینی، عہرزی حہزرت دہکا: ئەی پیغہمبہری خودا خوزگا ئەم دەستہ جلەت دہکری، بؤ رۆژی ہہینی لہبہرت دہکرد، ہہرومہا کاتی ومفدی دین بؤ خزمەتت لہبہری بکہ.

پیغہمبہریش (دروودی خودای لئسمر ہی) دہفہرموی: (ئەم جوۆرہ جلہ لہبہر ئەوہی کەئاوریشمی پەتیئہ ئەو پیاوانہ لہبہری دہکەن کەبەشیان بہنازو نیعمەتی ئەوجیہانہوہنہبی). لہپاشا چەند دەستی لہوجوۆرہ بہرگہ ئاوریشمینہ ہیئران بؤپیغہمبہر (دہجمتی خوی لئ ہی) پیغہمبہرئەو قاتانہی دابەش کرد بەسەر ھاوپیانی

دا، دهستیکی لییان نارد بۆ عومەر. عومەر عهرزی پیغه مبهری کرد: ئەو پیغه مبهری خوا، ئەو رۆژه که عهطاریدی بازرگان قاتیکی لەم جوهری له بهر دەمی مزگەوتدا دانا بوو، من عهرزم کردی ئەم قاته بکەرەو بۆرۆزانی هەینی و بۆ پیشوازی وەفد له بهری بکه، تۆ فەرمووت شتی وا پیاوی له بهری دهما که بهشی به خوشی ئەو جیهانهوه نهی، که چی ئیستا تۆخۆت له ههه مان جوهر قات، قاتیکت بۆم ناردوو، بفرموو ئەمەم تۆ بگهیه نه!

پیغه مبه ریش (دروودی خودای لسمەر بێ) فەرمووی: (خۆم ئیستا ئەم قاتەم بۆ ئەو بۆت نه ناردوو که خۆت له بهری بکهی، دەتوانی به شیوهیهکی تر سوودی ئی وەر بگری). ئیتر عومەریش ئەو دەسته جلە دابه برایهکی هاوبه شپه یاداکه ری خۆی، که هیشتا موسولمان نه بوو بوو، هەر له مهککه نیشته جۆ بوو.

سیواک کردنی رۆژی هەینی

٤٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ). (الحديث: ٨٨٧- طرفه في: ٧٢٤٠). (٤١٣)

له ئەهه بوو هور دیر هه (رەزای خودای لسمەر بێ) پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمەر بێ) دهفرمووی: (مهبادا ئەهک بهخه مه سه رشانێ گه ل ئیسلامم، دهنا بۆ کردنی گشت نوێژ فەرمانم بۆ دهکردن که سیواک بکهن).

٤٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ- صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ). (الحديث: ٨٨٨). (٤١٤)

(٤١٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: السواك، رقم: ٢٥٢ = راجع رقم: ١٩٥٧ وما بعده.

(٤١٤) الظاهر انه من افراد البخاری. لاحظ (العینی) ١٣/١٨٢/٦ و (فتح الباری) ٤٩٦/٢- خاتمة).

ئەنەس (رەزى خەلىپە) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (دروودى خودى لىسى) فەرەمۆى: (خوتان دەزانان كەسەبارەت بەسىواك زۆرم لەگەل داگوتن، كەواتە ھەق وایە كەبەگویم بكنە!).

لەنوێژى بەیانى رۆژى ھەينى دا چى سوننەتە بخویندریت

٤٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ، فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ: (اَلَمْ تَنْزِيلُ) السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ (الحدیث: ٨٩١- طرفه في: ١٠٦٨). (٤١٥)

ئەبوھورەیرە (رەزى خەلىپە) فەرەمۆى: ھەمیشە، پەيغەمبەر (دروودى خودى لىسى) لەرکاتى یەگەمى نوێژى بەیانى رۆژى ھەينىدا، لەپاش خویندنى سورەتى فاتىحە، سورەتى ئەلیف لام میمی سەجدەى بەتەواى دەخویند، وەلەرکاتى دوھمیدا، لەپاش فاتىحە، سورەتى (ھەل اتى علی الإنسان حین من الدھر) دەخویند.

باسى کردنى ھەينى لەگوندو شارد

٤٧٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: (كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). قَالَ: وَخَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ: (وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). (الحدیث: ٨٩٣- طرفه في: ٧١٣٨، ٥٢٠٠، ٥١٨٨، ٢٧٥١، ٢٥٥٨، ٢٥٥٤، ٢٤٠٩). (٤١٦)

(٤١٥) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: ما يقرأ في يوم الجمعة، رقم: ٨٨٠ = ٢٠٢٥ شيخا.

(٤١٦) أخرجه مسلم في المغازي (العيني/٦/١٩٠)- المترجم = ٤٧٠١.

ئىبنوعومەر (رەزىي خۇدايان لى بىن) فەرەمۇي: بەگۈيى خۇم لەزارى پېغەمبەرم بىست (دروودى خۇي لى بىن) دەيفەرموو: (ئاگاداربىن كەئىيە ھەموتان، ھەركەسە بەپىي بەر پىرسىيى خۇي چاودىپىن وەك شوانى ديار ران، پىشەوا كەسەرۈكى نەتەوھى ئىسلامە-شوانى ئەوگۇمەئە خەلگەيە، كەبووہ بەسەرۈكىيان، لەلای خودا بەرپىسىارە لەئەركى پىشەوايى، سەبارەت بەو گەلى ئىسلامە، كەوان لەژىر چاودىپىي ئەودا، ھەروا ھەموو پياوئى (لەناو مال و منالئى خۇيدا) چاودىپەرە شوانيانە، دەبىي وەك شوانى باش چاودىپىي بەرژەوھندى مال و منالئى خۇي بكا، چونكە لەلای خودا بەرپىسىارە لەوہ، ھەروھە ھەموو ژنئى (لەناو مالئى مېردىدا) چاودىپەرە، لەلای خوداى گەورە بەرپىسىارە لەرەچاوكردنى بەرژەوھندى ئەوانەى كەوان لەژىر چاودىپىي ئەودا، ھەروھە نۇكەرىش چاودىپەرە بەدىار سامانى ئاغاگەيەوہ، وەلەلای خوداى گەورە بەرپىسىارە لەوھى كەوا لەژىرچاودىپىي ئەودا). ئىبنوعومەر فەرەمۇي: وادەزانم كەپېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرەموشى: (ھەروھە پياو چاودىپەرە لەناو سامانى باوكى دا، وەلەلای خودا بەر پىرسىارە لەرەچاودىپىرگراوى خۇي، تىكرا ئىوھى گەلى ئىسلام، ھەموتان، ھەركەسەى بەپىي پاىەو پلەى خۇي، چاودىپىن و پاسەوانن، وەھەمويشتان، ھەر كەسە بەپىي پاىەى خۇي لەناو گەلى ئىسلام دا، بەرپىسىارن لەرەچاو كردنى بەرژەوھندى ئەوھى كەوا لەژىر چاودىپىرتان دا). (تاج-ز-۱۰۶ ژ-۲۴۳۱ ج-۴).

ئەگەر كەسنى نەچى بۇ نوپۇزى ھەينى نايە خۇشۋوردنى لەسەرە

وەك ژن و منال

٤٧٥ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - (تَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأَوْثِنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَهَذَا الْيَوْمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، فَهَذَا آتَا اللَّهُ، فَغَدًا لِلْيَهُودِ، وَبَعْدَ غَدٍ

لِلنَّصَارَى) فَسَكَتَ، ثُمَّ قَالَ: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، يَوْمًا، يَغْتَسِلُ فِيهِ رَأْسُهُ وَجَسَدُهُ). (الحديث ٨٩٦ و ٨٩٧، الحديث ٨٩٧ طرفاه في ٨٩٨، ٨٩٧، ٣٤٨٧) (٤١٧)

بروانه: فہر موودہی ژمارہ (٤٦٥) کہ لہ پیئشہوہ رابورد.

لیژردا لہ دواوہ نہم پتری (زیادہ) یہی ھہیہ:

نہوجا ھہزہمت (درویدی خودی لہسر ہن) خاموش بوو، لہپاشا فہرمووی : کہواتہ مافی خودای گہورہیہ لہ سہر ھہموو موسولمانی، کہ ھہموو ھہفتہیی، جاری سہر ولہش ولاری خوئی پاک بشوئی).

لہ ماوہی چہندہوہ دہبی بچن بو نوئیژی ھہینی ..

٤٧٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَتَّبِعُونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَالْعَوَالِي، فَيَأْتُونَ فِي الْغُبَارِ يُصِيبُهُمُ الْغُبَارُ وَالْعَرَقُ، فَيَخْرُجُ مِنْهُمْ الْعَرَقُ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنْسَانٌ مِنْهُمْ وَهُوَ عِنْدِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْ أَنَّكُمْ تَطَهَّرْتُمْ لَيَوْمِكُمْ هَذَا). (الحديث: ٩٠٢) (٤١٨)

عائیشہی ھاوسہری پیئغہمبہر (درویدی خودی لہسر ہن) فہرمووی: خہلکیکی زور بہسہرہ لہگونڈو جیگہو دیہاتہکانی دہوروبہری مہدینہوہ، دہاتن بو نوئیژی ھہینی، بہتایبہتی لہوگونڈانہوہ دہاتن کہ پییان دہگوترا عہوالی، کہدہوری دوومیل تا شہش میل لہ مہدینہوہ دوور بوون، لہلای روژ ھہلآتیہوہ، کہدہاتن ریگہکہ خوئلہپہتانی بوو، بہناوتہپوتوزا دہاتن، ھہم توژاوی دہبون و ھہم نارہقیان دہکرد، بہہر حال بہہوئی بوئی نەرہقو شتیواوہ، کیئشہیان بو ھاونشین دروست دہکرد، جاری پیئغہمبہر (درویدی خودی لہسر ہن) لہمالی

(٤١٧) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة برقم: ٨٤٩ = ١٩٦٠.

(٤١٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال برقم: ٨٤٧ = ١٩٥٥ شيجا.

من بوو، خوځم له خزمه تیدا بووم، مروؤفئ له مانه، یاچه ند کسئ له مانه هاتن بؤ خزمه تی، له سهر ئه م حاله، جاپیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (خوژگه له م روژدها، که ده هاتن بؤ نوپژری جومعه، خوټان بشوردایه و، به پی ی توانا خوټان پاک و خاوین رابگرتایه).

کاتی کردنی نوپژری ههینی ..

٤٧٦- (مکرر) قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ النَّاسُ مَهْنَةً أَنْفُسِهِمْ وَكَانُوا إِذَا رَاحُوا إِلَى الْجُمُعَةِ، رَاحُوا فِي هَيْئَتِهِمْ، فَقِيلَ لَهُمْ: (لَوْ اغْتَسَلْتُمْ). (الحديث: ٩٠٣- طرفه في: ٢٠٧١).

ديسان عائشه (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: جاران موسولمانان خوټان خزمه تی خوټانیان ده کرد، زوربه یان خوټان نوکهری خوټان بوون، رهنجبه رو خزمه تکاریان نه بوو، جاکه له سهرمتای تافی ئیواردها ده چوون بؤ نوپژری ههینی، له سهر کارو فهرمانه کانیانه وه دهرؤیشتن بؤ مزگه وت، ههر به و شیویه و به جل و به رگی ئیش و پیشه کانیانه وه ئاماده ی نوپژره که ده بوون. بؤیه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی پیان: (ئه گهر خوټان پاک بشوردایه زور شتی چاک بوو!).

٤٧٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ. (الحديث: ٩٠٤). (٤١٩)

ئه نه سی کوری مالیک (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سهر بئ) ئه وکاته نوپژری جومعه ی داده به ست، که خوړ به دیمه ن له ناوهراستی ئاسمان لاده دا، که ده ق ده کاته سه رمتای کاتی نوپژری نیومرؤ.

له قرچہی گهرمادا، کاتی نوپژئی ههینی کهیه ؟

٤٧٨- وعنه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: كان النبي (درودی خودای لفسر بآ) إذا اشتد البرد بكر بالصلاة، وإذا اشتد الحر أبرد بالصلاة، یعنی الجمعة. (الحديث: ٩٠٦ فی فتح الباری شرح صحیح البخاری). (٤٢٠)

دیسان نههس (پرمای خوی لئ بئ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (درودی خودای لهسهر بئ) وا بووله تهشقی سه رمای زهستاندا نوپژئی ههینی زوو بهزو لهسه رتهای کاتدا دهکرد، بهلام کاتی گهرما دههات، بهفینکی نوپژئی ههینی دهکرد، تاماوهیی دوای دهخست له قرچہی گهرمای نوپژئی نیوه پوډا نهیده کرد.

باسی رۆیشتن بۆ نوپژئی ههینی .. تاد

٤٧٩- عن ابی عَیْسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: وَهُوَ ذَاهِبٌ إِلَى الْجُمُعَةِ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (درودی خودای لفسر بآ) يَقُولُ: (مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ). (الحديث: ٩٠٧- طرفه فی: ٢٨١١). (٤٢١)

نهبو عهبس (پرمای خوی لئ بئ) دهچوو بۆ جومعه بهدهم رپوه فهرمووی: له پیغه مبهه بیست دهیغهرموو : (نهو کهسهی بۆرمزای خوا ، قاچهکانی تۆزی رپگهی لئ بنیشی ، وهک نهوه بجی بۆ نوپژئی ههینی و لهپری تهبو تۆز لهپی یا لهخوی بنیشی، یا لهکاتی چوون بۆ غهزادا قاچهکانی خولای ببن، نهو کهسهی نهمه حالی بی خودا له ناگری دۆزهخ چهرامی دهکا).

راهه و شیکردنهوه:

نهبو عهبس (پرمای خوی لئ بئ) ناوی عهبدوره حمانی کوری جهبره، نه نصارییه، نهوسنییه، یهکیکه لهمه زانی هاویریانی پیغه مبهه، یهکی بوو لهوانهی

(٤٢٠) لم یوافقہ مسلم علی تخریجه (المصدر السابق)- المترجم.

(٤٢١) قال فی فتح الباری: لم یوافقہ علی تخریجه مسلم (انظر فتح/٢/٤٩٦/٩٤١ خاتمة) - المترجم.

که که عبی کوری ئه شرمفیان به دۆزه خ شاد کرد، که به شیعر زهمی پیغه مبهری دهکردو دلی خه لکی لی سارد دهکردوه، له خزمهت پیغه مبهردا ئامادهی غهزای بهدرو گشت غهزاکانی تری بووه، له گهلا ئه بو بوردهدا کاتی موسولمان بوون، دهستیان کرد به شکاندنی بتهکانی هۆزی بهنی حاریسه. کاتی ئه بو عه بسه کویر بوو، پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بێ) گوچانیکی پی داو، پیی فهرموو: (ئهمه بکه به چراوگ بو خۆت) ئیتر له بهر دهمیه وه تاماوهیه کی باش روناکی دهکردوه بو. له ته مه نی هفتا سالیدا، له مه دینه، له سالی سی و چواردا گیانی پاکی سپارد، له گۆرستانی جهننه تول به قیغ به خاک سپردرا، ئیمامی عوسمان نویژی له سهر ته رمه که ی کرد، ئهم زاتانه دابه زینه ناوگۆر ده که ی: ئه بو بورده و قه تاده ی کوری نوعمان و محهمه دی کوری مه سه له مه و سه له مه ی کوری سه لامه، رهزای خودا له هه مویان بی.

ته نها ئهم فهرموده یه ی هه یه له بوخاریدا که واین له خزمه تیدا. یه کی بوو له وژماره که مه ی که له پیش هاتنی ئیسلامدا به عه رمه ی دهینووسی.

دروست نیه که سیک که سیک تر هه لبستی و

خوی له جیکه که ی دابنیشی

٤٨٠ - عن ابن عمر رضي الله عنهما يقول: نهى النبي صلى الله عليه وسلم: أن يقيم الرجل أخاه من مقعده ويجلس فيه. قلت لنافع الجمعة قال الجمعة وغيرها. (الحديث: ٩١١ - طرفاه في: ٦٢٧٠، ٦٢٦٩). (٤٢٢)

ئیبنو عومه ر (رهزی خواهبان لی بێ) فهرمو ی: پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بێ) جلّه و گیری دهکرد له وه: که پیاوی، له کۆری دانیشته دا، برای ئاینی خوی له جیکه ی خوی هه لبستی و، ئه و جا خوی له ویدا دابنیشی.

ئیبینو جورمیج (رمزی خوی لى بى) ددهرموى: عهرزى نافعیم کرد: ئایا ئەم نەهێ لى کردنەلەم کارە هەربۆ پۆزى جومعه وایه؟ نافع فەرمووی: نەخیر بۆ پۆزى هەینى و بۆ پۆزەکانى تریش هەروایه.

بانگی پۆزى هەینى

٤٨١- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّدَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، أَوَّلُهُ إِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ عَلَى الْمِنْبَرِ، عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَثَرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءُ الثَّالِثَ عَلَى الزُّورَاءِ . (الحديث: ٩١٢-أطرافه فى: ٩١٣، ٩١٥، ٩١٦). (٤٢٣)

سانییى كورپى یەزید (رمزی خوی لى بى) فەرمووی: جاران لەسەر دەمى پیغەمبەردا (دروودی خودی لەسەر بى) لەسەردەمى ئەبوبکر و عومەریش دا (رمزی خوێبان لى بى) سەردەتای بانگ، لەپۆزى هەینى دا، ئەو کاتەبوو کەپیش نوێژ لەسەر مینبەردا دادەنیشت، بەلام کاتى کەعوسمان بوو بەجینشین خەلک زۆر بوون و شارى مەدینە قەرەباڵغ بوو، عوسمان (رمزی خوی لى بى) بانگی سییەمى لەسەر زەوراء زیاد کرد (ب/د/ت/ن-تاج/١/٤٢٢ ز-١٤٦ ز-٨٤٣).

یهك بانگیژ بانگ ددهرموى

٤٨٢- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لَمْ يَكُنْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُؤَذِّنٌ غَيْرَ وَاحِدٍ، وَكَانَ التَّأْذِينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ حِينَ يَجْلِسُ الْإِمَامُ، يَعْنِي عَلَى الْمِنْبَرِ. (الحديث: ٩١٣).

دیسان ئەو فەرمووی: عوسمانى كورپى عەفان (رمزی خوی لى بى) لەپۆزى هەینى دا، بانگی سییەمى داھێنا، ئەو کاتەى کە خەلکی مەدینە زۆر بوون، چونکە پیغەمبەر

خَوَى (درویدی خودی له سهر بهر) يهك بانگ بيژى هه بوو، نه ویش نه وکاته بانگی دمه فرموو که پيغه مبههر (که بهرنويز خوينی نه وکاته بوو) داده نیش له سهر دوانگه.

پيشنويز له سهر دوانگه، که کویتى له بانگ بوو وه لامى ده سه نيته وه

٤٨٣- عن معاوية بن أبي سفيان (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) انه جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَلَمَّا أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ مُعَاوِيَةُ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَلَمَّا أَنْ قَضَى التَّأْدِينَ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى هَذَا الْمَجْلِسِ حِينَ أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ يَقُولُ مَا سَمِعْتُمْ مِنِّي مِنْ مَقَالَتِي. (الحديث: ٩١٤). (٤٢٤)

موعاوييهى كورى نه بوسوفيان (همزى خوښان له بهر) پرؤزى هه ينى له سهر دوانگه دانیش، کاتى بانگويز ده ستى کرد به بانگ گوتن و هه رموى: (الله اکبر، الله اکبر) موعاوييهش هه رموى: (الله اکبر، الله اکبر) به لام کاتى بانگ بيژى هه رموى: (أشهد أن لا إله إلا الله) موعاوييه هه رموى: منيش هه روا وهك تۆ ئهم شايه تيه ددهم، وهکاتى بانگ بيژى هه رموى: (أشهد أن محمدا رسول الله) موعاوييه ديسان هه رموى وه: منيش هه روا وهك تۆ ئهم شايه تى به حقه دهدهم. جاکاتى بانگ دهر که بانگه کهى ته واو کرد، موعاوييه (همزى خوى له بهر) هه رموى: نهى نويز خوينى نه! ئهم وه لام سه ندنه وهى بانگه که ئیستا ئیوه له سهر ئهم شیوهیه له ده مى منتان بیست، بۆ خۆم له سهر ئهم جیگه یه له زارى پیرؤزى پيغه مبههرم بیستوه، که له وه ده مه دا بانگ دهر بانگی دمه فرموو، نه ویش ناواى دمه فرموو.

واپه سه‌نده و تار له سه‌ر دوانكه بدرا

٤٨٤ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَوْا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، وَقَدْ امْتَرَوْا فِي الْمُنْبَرِ مِمَّ عُرْدُهُ فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْرِفُ مِمَّا هُوَ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَوَّلَ يَوْمٍ وَضَعَ وَأَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى فَلَانَةَ امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَدْ سَمَّاها سَهْلٌ مُرِي غُلَامَكَ التَّجَارَ أَنْ يَعْمَلَ لِي أَعْوَادًا أَجْلِسُ عَلَيْهِنَّ إِذَا كَلَّمْتُ النَّاسَ فَأَمَرْتُهُ فَعَمِلَهَا مِنْ طَرَفَائِ الْعَابَةِ ثُمَّ جَاءَ بِهَا فَأَرْسَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِهَا فَوَضَعَتْهَا هُنَا ثُمَّ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى عَلَيْهَا وَكَبَّرَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ رَكَعَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ نَزَلَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ فِي أَصْلِ الْمُنْبَرِ ثُمَّ عَادَ فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا وَلَتَعْلَمُوا صَلَاتِي. (الحديث: ٩١٧). (٤٢٥)

سه‌هلی کوړی سه‌عدی نه‌ل-ساعیدی (مزی خوی لږ بڼه) چه‌ند پیاوړی چوون
بوخزمه‌تی، له‌سه‌ر نه‌وه که‌مینبه‌ره‌که‌ی پیغهمبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بڼه) له‌چی دارئ
بووه، بوو بوو به‌ مشت و مریان، نه‌ویش پی‌ی فه‌رموو: به‌خوا من به‌باشی
دمزانم که‌مینبه‌ره‌که‌ی له‌چی بوو، وه‌یه‌که‌م روژ که‌ داندره‌ به‌چاوی خوځم
ته‌ماشایم کرد، هه‌روا یه‌که‌م روژیش که‌پیغهمبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بڼه) سه‌ره‌که‌وته
سه‌ری به‌چاوی خوځم چاوم لی‌ی بوو، داستانی دروست کردنه‌که‌ی ناوا بوو:
ژنیکی نه‌ نصاری هه‌بوو، نوکه‌ریکی دارتاشی هه‌بوو، پیغهمبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بڼه)
ناردی بولای نه‌ووژنه‌و پی‌ی فه‌رموو: (بلی به‌نوکه‌ره‌که‌ت که‌ چه‌ند ته‌خته
داریکم بو دروست بکا، له‌سه‌ریان داده‌نیشم، کاتی وتار دده‌م بو مه‌ردومه‌که‌).
ژنه‌که‌ش فه‌رمانی به‌نوکه‌ره‌که‌ی کرد، نه‌ویش له‌دارگه‌زی جه‌نگه‌له‌که‌ (نه‌ل-
غابه‌) مینبه‌ره‌که‌ی دروست کرد، نه‌وجا ژنه‌که‌ هه‌والی بو پیغهمبه‌ر (دروودی خودی

له سمر بن) نارد، كهوا دوانگه كه دروست كراوه، پيغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بن) فهرمانی
 فهرموودوانگه كه یان دانا بو، ئاله ویدا كه لی یه تی، به چاوی خوّم له وه دوا
 پیغهمهرم له سمر نهو مینه ره دی، نویژی له سهری كرد، نه لاهو نه كه بهری
 نویژدابه ستنی كردو قورنانی خویندو ركوعی برد، لهم حالانه دا له سمر ته وقه
 سهری مینه بهر كه بوو، له سمر دوا پلهی، كه خو ی سنی پلیكانه بوو، نه وسا
 كه له چه مینه وه هه لسا یه وه، پوی له قیبله وهر نه گیرا، پشتاو پشت
 له مینه بهر كه دابه زی له سمر زهویه كه له ته نیش پلیكانه ی خواری خواره وه
 كورنوشی برد، نه و جا سهر كه وه ته وه سهر مینه بهر كه، جاكاتی له نویژه كه لی
 بووه پرووی كرده نویژ كه رهكان و پی ی فهرموون: (نه ی موسولمانه كان! بویه
 نه م نویژه م ئاوا كرد هه تا هه موتان به باشی چاوتان له جموجولی من بی له ناو
 نویژدا، كه چی ده كه م و چون ده كه م، هه تا ئیه وش له كاتی نویژ كردن دا
 چاوه من بكه و من بكه ن به سهر مه شق و یاسای نویژ كردن له خو مه وه فی ر
 ببن). (بروانه ژماره: ۲۴۱).

۴۸۵- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهم) قَالَ: كَانَ جِدْعٌ يَقُومُ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا وُضِعَ لَهُ الْمُنْبَرُ سَمِعْنَا لِلْجِدْعِ مِثْلَ أَصْوَاتِ الْعِشَارِ، حَتَّى نَزَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. (الحدیث ۹۱۸). (۴۲۶)

جابر ی كوری عه بدوللا (پزمی خوی لی بن) فهرمووی: سهربان ی مزگه وه ته كه ی
 پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بن) له سهر چه ند كۆله كه یه كی دار خورما دروست كرا
 بوو، له پیش دا پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بن) كه وتاری ده خویند وه له پال یه كی له و
 كۆله كه دار خورما یانه دا راده وه ستاو شانی پیوه ددها، به لام له پاش دا كاتی
 دوانگه كه دروست كراو، پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بن) ته شریفی رۆیشه سهری بو
 وتار خویند نه وه، و نه و كۆله كه یه ی به جی هیشت، گویمان لی بوو نه و بنكه

دارخورمایه وهك وشتري لهسهر گوان بی، یا وهك وشتري تازه زابیو لهبه چكه كهی دابرابی، ئاوا به دواي پیغه مبهردا دهیكوروكان، وهك منالی له دایکی به جی مابی دهستی كرد به گریان ههتا پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) له مینبه ره كه دابه زی و چوو بۆلای و دهستی كرده ملی و ناستی كرده وهو ژیر بۆوه.

وتار ده بی به پیوه بی

٤٨٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَقْعُدُ، ثُمَّ يَقُومُ، كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ. (الحديث: ٩٢٠- طرفه في: ٩٢٨). (٤٢٧)

عهبدو لۆلای کوری عومهر (بزی خودیان له بی) فهرمووی: جاران پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) به پیوه له نوێزی ههینی دا له پیش نوێزی ههینی دا، دوو وتاری ئاینی دهخویندهوه، رێك وهك ئهوهی ئیستا ئیوه دهیکهن، له پیشدا وتاری یه کهمی دهدا به پیوه، ئهوجا دانهیشت، وچانیکی کهمی دهگرت بهقهده ئهندازهی خویندنی سورمتی (قل هر الله) ئهوجا ههڵ دهسایهوه به پیوه وتاری دووههمی دهخویندهوه.

واباشه له وتارا له پاش ستایش، وتار خوین بلی! اما بعد

٤٨٧- عَنْ عُمَرُو بْنِ تَغْلِبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِمَالٍ، أَوْ بِسَبِي فَقَسَمَهُ، فَأَعْطَى رَجُلًا وَتَرَكَ رَجُلًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَتَبُوا، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي، الرَّجُلَ وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أُعْطِي وَلَكِنْ أُعْطِي أَفْوَامًا لِمَا أَرَى فِي

قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجَزَعِ وَالْهَلَعِ، وَأَكِلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْخَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ). فَوَاللَّهِ مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِكَلِمَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمْرَ النَّعَمِ. (الحديث: ٩٢٣ - طرفاه في: ٣١٤٥, ٧٥٣٥). (٤٢٨)

عہمری کوری تہ غلیب (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: جاری بری سامان، یا کومہ لی زن و خیزانی تالانیان ہینا بو پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بی) نہویش دابہشی کرد، خوی چونی بہہرژہ و ہند زانی ناوا، جابہشی بازیکی لی داو، بہشی بازیکی تری لی نہدا، دواپی خہہر دہگاتہوہ بہ پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بی) کہوا نہوانہی کہہشی پییان نہداوہ گلہی دہکن. نہویش بہم بونہیہوہ و تاریکی فہرموو: لہسر متاوہ سوپاسی خوی گہورہی کرد و ستایشیکی جوانی نہوی کردو، نہوجا فہرمووی (دروودی خودای لہسر بی): (لہپاش نہم سوپاس و ستایشہ عہرزم نہمہیہ: دہی سویندم بہخودا گہلی جار وادہبی کہمن شت بہش دہکم لہنیوان نیوہدا، لہو شتہ بہشی ہندی کہس دہدم و بہشی ہندی کہسی تری لی نادہم، بہلام لہدیشہوہ نہو پیامیانم خوشت دہوی کہہشیم نہداوہ، دہی دزمان نہوہ بو وادہکم؟ چونکہ ہندی کہس دہیان بینم ہہرہلہ دہکن و چاوبرسین و چاو چنوکن، بویہ منیش بہشیان دہدم، ہہتا دلیان رابگرم و بیان کہم بہدوستی نیسلام، لہہمان کاتا بہشی ہندی کہسی ترنادہم چونکہ پشت نہستورم لہوہی کہنہوانہی بہشیانم نہداوہ بہرچاوتیرن و خیر خوان، نیت لہسر نہم بنیاتہ دہیان سپیرم بہو خودایہی کہناوا بہرچاوتیر و دل پرلہخیر دروستی کردوون. یہکیک لہم خودا پیداوانہی کہمن دلنیام لہدلفراوانی یان عہمری کوری تہ غلیب ۱).

جاہہمو جاری عہمر دہیفہرموو: دہی سویندم بہخودای گہورہ نہم وشہ مہدحہی پیغہ مبہر، کہسہبارمت بہمن فہرمووی، بہ ہہموو رانہ و شترہ

سوره گانی عه رمبی نادم، که رمنگیان ده لئی رنگی بز نه مهر مژه، که نایابترین سامانی عه ربانن.

راڤه و شیکردنه وه:

عه مری کوری ته غلیب یه کی که له هاوړی ناسراوه نازداره ناوداره گانی پیڅه مبر، چهند فهرموده یه که له پیڅه مبر وه ده گپړته وه، له صه حیحا یه که راوی هیه که حه سنی به صری یه، به لام له فهرموده تردا، که نه که پشتمبته راده و پلهی صه حیح راوی یه کی تریشی هیه، که له تابیعینه و ناوی حه که می کوری نه عره جه. له بوخاریدا ته نیا دوو فهرموده یه هیه.

لیرمدانم خالانه روون ده که پینه وه، به نومیدی رجه شکندن بو پیاده کردنی نم جوړه زانسته له ناو زمانی شیرینی کوردیدا:

۱- به وینه: نه بو عه بدلا نیامی حاکم ده فهرمووی: یه کی له مهرجه گانی بوخاری و مسلم نه وه یه: نه و سه حابه یه که فهرمووده که ده گپړته وه، ده بی دوو راوی برپا پیکراوی ه بی، چونکه مهرجی راوی نه وه یه که مه جهول واته: نه ناس- نه بی، نه و میش به وه دپته دی که دوو شایه تی دادپه رومر بیناسن و ریوایه تی لیوه بکن، هه تا رمفعی جه هاله تی لی بی، وه هه مان شت مهرجه بو نه و دوو تابعی یانه ی که ریوایه ت له صه حابه که وه ده که ن، هه ری که له وانیش ده بی دوو راوی برپا پیکراویان ه بی، هه روا هه مان شت مهرجه بو هه موو چینه گانی تر.

نه و جا پیشه و حاکم ده فهرمووی: که چی چهند فهرمووده یی له صه حیچی بوخاری و، له صه حیچی مسلم دا هیه، که یه کیکیان نم فهرمووده یه عه مری کوری ته غلیبه، نم مهرجه یان تیادا نه هاو ته دی. شیخی عه سقه لانی له موقه دیمه ی فته تحولباری دا ده فهرمووی: (نم مهرجه ی حاکم باسی کردووه که رچی سه بارمت به هه ندی سه حابه که بوخاری ریوایه تی

لَيَّانَه وَه كَرْدَوَه. هه ئوه شاه و ره چاو ناکړئ به لام له چینه کانی تری پاش سه حابه کاندا، له گشت فهرمووده یه کی نه صلدا، ئهم مهرجه به باشی ره چاو کراوه، له راستیدا له پهر اووی بوخاری پیر وژدا له سهره سهری کتیبه که دا، تاقه یه که فهرمووده ی سهر چاوه (اصل) نییه، که له گیرانه ووی که سی بی که یه که راوی هه بی).

۲- مهرجی بوخاری نه مه یه: (فهرمووده ی دمرده یی که به کؤرا (اتفاق) راگو یز که ره کانی، هه موویان بپروا پیکراوین، هه تا ده گاته سهر هاوړپیه کی ناودار، له هاوړپییانی پیغه مبر، به بی ناته بایی و له یه که جیاوای له نیوانی گیر در او ده کانی (مرویات) هه ریه کی له گیر مرده و متمانه داره چه سپینه ره کان دا، له هه مان کاتدا ده بی رسته که ی له سهر متاوه هه تا کؤتایی په یوه ست بی و پچر پچر نه بی، جائه گهر هاوړپیکه، واته: سه حابه یه که، دوو گیره ووی هه بوو، یازیاتر، ئه وه زور باشه، دهنه ئه گهر یه که گیر مرده و (راوی) ی هه بوو، به ریکو پیکي به شیوه یه کی راست فهرمووده که ده چووه سهر ئه و هاوړئ یه ئه وده یس هر بهس ده کا).

۳- به شیوه یه کی گشتی، به کوردی په تی، کورت و پوخت، فهرمووده کانی صه حیجی بوخاری، هه موویان ئالتونی تی زابن، له سهنکی مه که ک دراو، بویه سهر جه م جیگه ی قه بوئی نه ته ووی ئیسلامن، که س په خنه ی لییان نیه مه گهر ناحه زی ده غه ز له دل، یانه قامی گیزو ویز.

۴۸۸- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ عَشِيَّةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَتَشْهَدُ وَأَتْنَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ). (الحديث: ۹۲۵-أطرافه في: ۷۱۹۷، ۷۱۷۴، ۶۹۷۹، ۶۶۳۶، ۲۵۹۷، ۱۱۵۰). (۲۹)

نہبو حومهیدی نهل- ساعیدی (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: شہوی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) گاتی خہوتنان لہپاش نویژ، ہہلسایہ سہرپی، وتاریکی خویندہوہ، لہسہرہتاوہ شایہتمانہی ہینا، فہرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) نہوجا سوپاس و ستایشی شایستہی پہرومردگار بیت کردی، لہپاشا فہرمووی: (لہپاش نہمہ).

٤٨٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -الْمِنْبَرَ، وَكَانَ آخِرَ مَجْلِسٍ جَلَسَهُ، مُتَعَطِّفًا مِلْحَفَةً عَلَى مَنْكِبَيْهِ، قَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ بِعَصَايَةِ دَسِمَةٍ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ إِلَيَّ). فَثَابُوا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ هَذَا الْحَيَّ مِنَ الْأَنْصَارِ يَقُولُونَ وَيَكْثُرُ النَّاسُ، فَمَنْ وَلِيَ شَيْئًا مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَطَاعَ أَنْ يَضُرَّ فِيهِ أَحَدًا، أَوْ يَنْفَعُ فِيهِ أَحَدًا، فَلْيَقْبَلْ مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَيَتَجَاوَزْ عَنْ مُسِيئِهِمْ). (الحديث: ٩٢٧-طرفاه: ٣٨٠٠، ٣٦٢٨). (٤٣٠)

ئیبنو عباس (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: لہنہخوشینی سہرہمہرگا، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) لہمال ہاتہدمری، تہشریفی رؤیشت بو مزگہوت، پالتویہکی پیچابوو بہخویہوہ، دابووی بہسہر ہہردوو شانیدا، سہرپیچیکی رہشیشی پیچابوو بہسہریہوہ، رؤیشت تا تہشریفی چوو لہسہر دوانگہکہی مزگہوت دانیشٹو سوپاس و ستایشی خوایکردو نہوجا فہرمووی: (نہی موسولمانینہ! لہمنہوہ نریک ببنہوہ) نہوانیش لہدہوری کو بوونہوہ، نہو جافہرمووی: (لہپاش سوپاس و ستایشی خودا، نہی مہسولمانینہ! بزائن تادی حہلکی تر زور دہبن، بہلام بہرہبہرہ نہم کوئمہلہی یاریدہدمرانہ، کہناودارن بہنہنصار کہم دہبنہوہ، چونکہ لہسایہی خواوہ لہہر چوار لاوہ ہہر خہلکہو دیو نیسلام دہبی، بہلام یاریدہدمران جینیکی تایبہتین، بریتین لہو

خەلکی مەدینەییە، کە کاتێ پێغەمبەر (درودی خودی لەسەر بێ) لەمەکەووە کۆچی کردبوو ناویان، پشتی پێغەمبەریان گرتو بوون بە پێشمەرگەو پارێزەری، جاکە یەکیان لێ مردکەسیکی تر نایەتە جێگەی، تاوا لێ دێ رۆژی دێ، یاری دەمەران لە چاوە خەلکی تردا، وەک خۆی ناو چێشتیان لێ دێ.

جابا نامۆزگاری بێ لێتان ئەم چاکەییە ئەوانتان لەبیر بێ، جاکە کاتێ کەسێ لە ئێوە بوو بە سەرەوکاری کاری، لە کارو باری گەلی پێغەمبەر (درودی خودی لەسەر بێ) و دەدەسلاتی ئەوەی هەبوو، کە زیان بە کەسێ بگەیەنێ، یاسوودیکی هەبێ بۆ کەسێ، ئەوە با چاکە چاکیان وەربگرێ و چاوپۆشی لە خراپیان بکا).

نویژی دیاری مزگەوت لە کاتی وتارا

٤٩٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالتَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: (أَصَلَيْتَ يَا فُلَانُ؟) قَالَ: لَا، قَالَ: (قُمْ فَارْكَعْ رَكَعَتَيْنِ). (الحديث: ٩٣٠ - طرفاه في: ١١٦٦، ٩٣١). (٤٣١)

جابری کۆری عەبدوللا (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: رۆژی هەینی بوو، پێغەمبەر (درودی خودی لەسەر بێ) وتاری نویژی هەینی بۆ مەردومەکە دەخویندەو، لەوکاتەدا پیاوی هاتە ژورەو ناوی (سولەیک) بوو پێغەمبەر (درودی خودی لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئەو سولەیک! ئایا نویژی دیاری مزگەوتت کرد، کە هاتیتە ژوورەو؟) سولەیک فەرمووی: (نەه) پێغەمبەر (درودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (دەهەتسە دوو رکات نویژی سووگەتە بکە) ئەویش هەلسا دوو رکات نویژی کرد.

رافەو شیکردنەو:

پێشەوا عەسقلانی (ڕەزای خۆی لێ بێ) لەم شوێنەدا، بەدورو درێژی لەم بابەتە دەدوێ، وەپێر لەپازدە بەلگەو بۆچونی ئەو زانایانە پووج دەکاتەو، کە دەهەلێتن:

ھاتوو (داخل) لەکاتی خوتبە ی نوێزی ھەینی دا دروست نییە کە نوێزی دیاری مزگەوت بکا. پالفتە ی ھەرماپشتە کە ی شیخی عەسقەلانی لەفەتج دا ئەمەییە: (ئەم داستانە ی سولەیک (پەزە ی خۆ ی لێ ھە) کە بە چەندین شیوە ی جۆراو جۆر، لەلایەن ھەر موودە زانە گەورەکانەو کێ دراوتەو، دروستترین بەلگە یە لەسەر ئەو کە لەم کاتە دا بۆ ھاتو دوو رکات نوێزی ساڵو ی مزگەوت سوننەتە. لێرە دا بەیادی ئەو ھەمکە شاپاوە مەزنانەو، لە پێشینانە باشەکانمان، کە ئەم ھەموو شاکارە جوان جوانانە یان لەپاش خۆیان بە دیاری و یادگار بۆ نەتەو ی نیسلام بە جێ ھێشتوو، بەتایبەت لەبابەتی تەفسیر و سونەت و فێقەدا، لێرە دا بەو پەری پەرۆشەو ئەمەتان عەرز دەکەم.

داخە کەم ئیستا لەولاتی ئیمەدا، دوو بەلای گەورە ی دلتەزێن پەیدا بوون، کە بە بیرەو مری من ئەمە نەبوو، ئەھلی دین و ئایین دۆستان، لەدێرین دا، ھەموو یەک دل و یەک دەنگ بوون، بەلام ئیستا چینی دێرین بەسەرۆکایەتی مەلاکان و چینی نوێ دووبەرەکییەکی گەورە یان دروست کردوو، لەبەر ھێرش بردنە سەر یەک نایان پەرژێتە سەر دوژمنە راستەقینەکانی نیسلام.

یەکەم: مەلای نەزانی نارۆشنیری گۆیلە مشتی پارتە عیلمانییەکان پەیدا بوون، لەباتی مۆتالای توحفە ی ئیبنو حەجەر و وەضوحی مەلانەبووبە کری موصەنیف، موراجعە ی (کتابنا و کتابکم) ی بەرپۆە بەری ئەوقاف دەکەن، مەلا باشەکان کە نار خراون، مەگەر چۆنھا دەرنازیگە ی چالاکی ی ئایینیان نادری، بەراستی ئەم مەلا مۆدێرنا، لەھەموو شتێ دەچن لەمەلا نەبی.

دووھەم: کەسانی تریش پەیدا بوون، ئەوانیش نیمچە مۆدێرنێکن ھەموو خزمەتە کە یان بۆ نیسلام، بەناشارەزایی خۆیان، دوو بەرەکییەکی فێقە یان بەرپا کردوو، دئی رەشە خەلک لەرپەزازی زانا گەورەکان سارد دەکەنەو، لەبەر کۆبونەو و کارو باری حیزبایەتی خۆیان، نایان پەرژێتە سەر جومعەو

جہماعہت و دہوری قورئان و شہونویژو زیکرو و یردو صہلاوات، بہہر حال
لہخوا داوا دہکہین کہبہرہحمہتی بی سنوری خوئی فریای نہتہودی نیسلام
بکہوئی. ثامین. (۱۶-۷-۲۰۰۹).

داوای باران لہوتاری نویژی ھینی دا

٤٩١ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَابَتْ النَّاسَ سَنَةٌ عَلَى عَهْدِ
النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَبَيَّنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي يَوْمِ
جُمُعَةٍ، قَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا
فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا تَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا وَضَعَهَا حَتَّى ثَارَ
السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِثْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى
لِحْيَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَطَرْنَا يَوْمَنَا ذَلِكَ وَمِنَ الْقَدْرِ وَبَعْدَ الْقَدْرِ وَالَّذِي يَلِيهِ
حَتَّى الْجُمُعَةِ الْآخِرَى.

وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرَابِيُّ، أَوْ قَالَ غَيْرُهُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهْدِمُ الْبِنَاءَ وَغَرِقَ الْمَالُ
فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ (اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا) فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ
السَّحَابِ إِلَّا الْفَرَجَتْ، وَصَارَتْ الْمَدِينَةُ مِثْلَ الْجَوْبَةِ، وَسَالَ الْوَادِي قَتَاةَ شَهْرًا، وَلَمْ
يَجِبْ أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةِ إِلَّا حَدَثَ بِالْجُودِ. (الحديث: ٩٣٣). (٤٣٢)

پیشہوا نہنہس (مزی خوی لی بی) ھہرمووی: بہسہرینی پیغہمبہر خوئی (دروودی خودای
لہسر بی) خہلکی مہدینہ توشی قاتو قری بوون، پوژی ھینی بوو، پیغہمبہر (دروودی
خودی لہسر بی) خہریک بوو وتاری دہدا، لہوکاتہدا پیاوی لہعہرہبہ سارانشینہکان
ھہلساو گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! نازہل و مالات قریبوون، مال و منال
برسی بوون، لہبہر بی بارانی، دہی بھہرموو لہخوا ہپارپہرموہ کہبارانمان بو
ہبارینئی. پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسر بی) ھہردوو دہستی بہرز کردہوہو

فهرمووی: (ئەوی خودایە! بارانمان فریاخە! ئەوی خودایە! بارانمان فریاخە! ئەوی خودایە! بارانمان فریاخە).

ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: بەوگەسە گەگیانی من والە دەسیا، ئاسمان وەک مینا ساف بوو، یەک پەلە هەوری پێوەنەبوو، پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەستی دانەنەواند، هەتا لەبەرەگەتی دووگەییەو بەیئ هەلی کردو پارچە هەوری وەک کێوی پێک هێنا، بەرە بەرە هەورەگە یەکی گرتو توند بوو، ئێتر باران وەک پلۆوسک دایکردو ئاسمان دەتگوت کوندهی پرلە ئاوی سەرەو ژێرەو کراوە، ئێتر پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەدوانگەگەیی نەهاتە خوارەو، هەتا دای کردە باران، سەربانی مزگەوتەگە دۆپەیی کرد، بارانێوەگە دۆپ دۆپ بەسەر ریشی پێرۆزی پێغمەبەردا دەهاتە خوارەو، ئێتر ئەو حەفتەییە سەراسەر هەتا رۆژی هەینی دواپی، بارانمان بۆ باری.

جالە هەینی دواپی دا هەرئەو پیاوێ هەینی پیشوو- یاپیاوێکی تر لەکاتی وتاری هەینی دا هات بەپێوە لەخزمەتی پێغمەبەردا راوەستاو- عەرزی کرد: ئەوی پێغمەبەری خودا! خانوو رووخواو رێگەوبان بپراو مال و سامان و مالاات لەلافاوا خنکا، ئەوەندە بارانی زۆر باری، بفرموو لەخودا بپارێرەو کە ئێتر ئەم بارانە بگرێتەو. پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) زەرەدە خەنەیی گرتی و هەردوو دەستەکانی بەرزەو کردو فهرمووی: (اللهم حوالینا لاعلینا: خودایە! بەدەورو بەرمانا ببیارێنە، نەوێک بەسەر سەرمانا) ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: ئێتر سەرئەو دێدا پێغمەبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) بەدەستی پێرۆزی بۆ هەرلایێ ئامازەیی دەرکەد، هەورەگە لەوێ دەرەوییەو، سەرئەو هەورەگە لەسەر ئاستی شاری مەدینە رەوییەو وەک بازنە، وەک کلاو رۆژنەیی لێ هات. شیوی قەناتیش، کەیهیکە لەشیوێ کانی شاری مەدینە، یەک مانگی رەبەق لافاوی نەوێستایەو، لەهەر لایەکی ولاتیشەو کەسێ دەهات بۆ مەدینە هەواڵ و باسی ئەو بارانە زۆرەیی دەرگێرایەو.

بروانه تاج کوردی بهرگی یهك، (ل-٤٧؛ ز-١٧٥ ژ-٩٤٢) ههروهه تاج کوردی، بهرگی چوار لاپههه (٣٦١). دهبینی نهه تههجههیه لهکۆی گێرانهوههكان وهرگههون.

نه‌بوو هورمه‌ره (هم‌زای خ‌وای لـ هـ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروندی خودی له‌سهر هـ)
 فهرمووی: (ر‌وژی هه‌ینی له‌وکاته‌دا که‌پیش‌نوێژ وتار ده‌خوینیت‌ه‌وه، نه‌گهر
 به‌هاونشینی خ‌وت له‌ریزی نوێژه‌که‌دا ب‌ل‌یت: وس، ب‌ی‌ده‌نگ به‌ه‌ه‌وه خ‌وشت
 وه‌ک ئه‌و قسه‌ی ب‌ی‌جاده‌که‌ی، که‌شتی واپاداشتی نوێژه‌که‌ پ‌ووج ده‌کاته‌وه.
 (تاج/۱/۴۳۴/۱۰ ز- ۱۴۹ ژ- ۸۸۶).

مه بهست لهم فهرموودهيه نهويه كه له كاتي وتاري نوپژي ههيني دا
هه موو جوړه قسه ي نه ه ي لى كراوه، ته نانه ت بو ت نيه كه به ها ونشینه كه ت
بلي: قسه مه كه و گوئ له وتارمه كه بگره، به لام نه گهر له و كاته دا قسه ي كرد
به نامازه حالي بكه كه كاتي قسه كردن نيه.

٤٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: (فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ، وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ) وَأَشَارَ بِيَدِهِ يَقُلُّلُهَا. (الحديث: ٩٣٥- طرفاه في: ٥٢٩٤، ٦٤٠٠). (٤٣٤)

(٤٣٣) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الانصات يوم الجمعة في الخطبة، رقم: ٨٥١ = ١٩٦٢.

(٤٣٤) أخرجه مسلم في الجمعة باب: في الساعة التي في يوم الجمعة، رقم: ٨٥٢، ١٩٦٦.

نه‌بوو هورهیره (مرزى خوى لى بى) فهرمووى: جارى پیغه‌مبه‌رى خودا (دروودى خودى لىسر بى) باسى رۆزى هه‌ینی دمکرد، فهرمووى: (کازپریکی واتیادایه، هه‌ربه‌نده‌یه‌کی موسولمان بۆی رپیکه‌وئ له‌وکاته‌دا راوه‌ستا بى نوپزبکا، یاخود به‌کول و به‌دل له‌خودا بپارپته‌وه، ئیتر له‌وکاته‌دا داواى هه‌رشتیکی ره‌وا، له‌خیری دین و دنیا له‌خودا بکا، خودای گه‌وره بى دلى ناکاو نه‌وشته‌ی بى دهبه‌خشى!).

فهرمووى: پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودى لىسر بى) به‌ده‌ستی پیشانی داین، که‌نه‌و ماوه‌یه گه‌لى که‌مه. (تاج/۱/۴۳۸ ز. ۱۵۰ ژ ۸۷۶ = ش/ت/ن).

۴۹۴ - عَنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ أَقْبَلَتْ عِيرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْأَيَّةُ (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا). (الحديث: ذورقم: ۹۳۶ فى فتح الباری بشرح صحیح البخاری، اطرافه فی: ۴۸۹، ۴۰۶، ۲۰۵۸، ۲۰۶). (۴۳۵)

جابیری کوری عه‌بدللا (مرزى خوى لى بى) فهرمووى: له‌رۆزى هه‌ینی دا، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووین، خه‌ریکبوو وتاری هه‌ینی ده‌خوینده‌وه، له‌وکاته‌دا له‌شامه‌وه کاروانی هات ده‌هۆل و زورنا له‌پیشیه‌وه بوو، هه‌تا مه‌ردوم بزانی که‌وا کاروانه‌که گه‌یشه‌جی، ئیتر خه‌لکه‌که وتاره‌که‌یان به‌جی هیشته‌و له‌مزگه‌وت دمرچون و دهرپه‌رین بۆلای کاروانه‌که، بۆشت کپین، ته‌نها دوازه که‌س له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا مانه‌وه. جاخودا نه‌م نایه‌ته‌ی ناردە خواره‌وه: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا). جومعه ۱۱/۵۲- واته: نه‌وانه‌ی له‌ده‌وری تۆبوون، کاتی چاویان به‌بازرگانی و مامه‌له‌و سه‌وداو نه‌و کاره‌ بپه‌ووده‌یه‌که‌وت، که‌بریتی بوو له‌وده‌هۆل و زورنایه، که‌له‌کاتی واداو له‌زۆر کاتی تریش ئاده‌میزاد خه‌ریک ده‌کاو، له‌به‌نده‌یی کردنی ساخ بۆ خودای

مەزن، دوری دەخاتەوه، ئەوانە لەم کاتەدا دەوری تۆیان چۆل کردو بلاوویان لێ کردو چوون بۆلای ئەو بەزمو رەزمە. (ت/١٩٧/٧/ف/د).

٤٩٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكَعَتَيْنِ، وَكَانَ لَا يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ٩٣٧-أطرفه في: ١١٧٢، ١١٦٥، ١١٨٠). (٤٣٦)

ئەبنو عومەر (پەزەیی خۆپایان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەستوری وابوو دوو رکات نوێژی سوننەتی لەپێش نوێژی نیومڕۆوه دەکرد، وەدوو رکات لەپاشیەوه، وەدوو رکات لەپاش نوێژی شیوانەوه، پێغەمبەر ئەم دوو رکاتە ی پاش شیوانی لەمאלەوه دەکرد، وەدوو رکات لەپاش نوێژی خەوتنان، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) ئەم دوو رکاتەیشی لەمאלۆوه دەکرد، وە لەپاش نوێژی هەینی نوێژی سوننەتی نەدەکرد، تادەگەرایەوه بۆمალەوهی، لەوێ لەمאלەوه دوو رکات نوێژی سوننەتی پاش هەینی دەکرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

پایانی

مامۆستا عەسقەلانی (پەزەیی خۆی لێ بێ) لەپایان (خاتمە) ی ئەم نامەیەدا، ئاماژە بۆ ئەم زانیاریانە دەکا:-

پێگەم: (نامە ی هەینی حەفتا و نۆ فەرموودە ی بەرزەوه کراو) مەرفوع ی تیادیە، چل و شەشیان پەپۆهست (مەوصوول) ن، پازدەیان فەرموودە ی بێرشتە (موعەللەق) و مۆتەبەعاتن، سی و شەشیان دووبارەن، هەیانە لەم

نامه يه دا دووباره كراووته وه، هه يانه له نامه كانى پيشيه وه. پوخته كه يان ده كاته: ٣٦-٧٩=٤٣ فهرمووده ي بهرز كراو، كه ههر چل و سيكه يان فهرمووده ي په يوده ستن، مورسه ل و موعه لله قيان تيا دانييه.

پيشه و امسلم (پرژى خوى لى بى) وهك پيشه وا بوخارى (پرژى خوى لى بى) ئهم فهرموودانه ي هه موو گيراووته وه، بيجكه له م چهند فهرمووده يه:-

١- فهرمووده ي ژماره: (٤٦٨ ته جريد= ٨٨٣ فه تحول بارى) فهرمووده كه ي سه لمان، سه بارمت به خوښوړدن و موو چه وركردن و خوښوړن خوښ كردن، له پرؤژى هه ينى دا.

٢- ژماره: (٩٠٠ فتح) له ته جريده كه دا له م شوينه دا نييه، فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به باباه تى روښتنى ژنان بو مزگه وت.

٣- ژماره: (٤٧٧=٩٠٤ ف) فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به كاتى كردنى نوپژى هه ينى، ئه و كاته ي كه خوړ له ناوهراستى ئاسمان لاده دا سه ره تاي كاتى نوپژى هه ينى يه.

٤- ژماره: (٩٠٥ فتح) له ته جريده كه دا له م باسه دا نه نوو سراوه .

٥- ژماره: (٤٧٨ ت=٩٠٦ فه) .. له ته شقى سه رمای زستانا نوپژى هه ينى زوو به زوو ده كرد.

٦- ژماره: (٤٧٩ ت=٩٠٧ فه) فهرمووده كه ي نه بوو عه بس هه ركه سى له رپگه ي خودا دا قاچه كانى تۆزى رپگه ي لى بنيش.

٧- ژماره: (٤٨١ ت=٩١٢ ف) فهرمووده كه ي سائيب .. سه بارمت به سه ره تاي بانگ له سه ر ده مى پيغهمبه ر (دروودى خودى له سه ر بى) خويدا.

٨- ژماره: (٤٨٥ ت=٩١٨ فه) فهرمووده كه ي جابر سه بارمت به گريانى كو له كه.

٩- ژماره: (٤٨٧ ت=٩٢٣ فه) فهرمووده كه ي عه مرى كورى ته غليب .

۱۰- ژماره: (۴۸۹ت=۹۲۷فه) فهرمووده که ی ئیبنو عه باس سه بارهت به ناموژگاری خیر، دمر باره ی یاریدم دمران..

۱۱- ژماره: (۹۳۸فه تح) له ته جریده که دا نییه له باره ی ئه و ژنه وه که له پاش نویژی ههینی سلقاوی دمر خواردی هاوړپیان دمدا.

دووهم: چوارده بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و تابعینی وا تیا دا. که واته: سه رجه می فهرمووده کانی ئه م نامه یه ده کاته: ۷۹+۱۴=۹۳.

تییینی: ۱- له م پوخته یه، که چل و سئ فهرمووده ن، سی و یه کیان له ته جریده که دا هه ن، له ژماره: (۴۶۵هه تا ۴۹۵). واته: ۴۹۵-۴۶۵=۳۱ فهرمووده، چونکه دانه ری ته جریده که له سه ر هتا که یه وه ده فهرمووی:

(.. له م ته جریده دا رشته ی فهرمووده کانم کرتاندوه، وه فهرمووده دوو باره کان، زور به ی کات له شوینی یه که میان دا ده نوسم به س، له جیگه کانی دواتر دا ئه گه رپزی یه ک هه بی ئه و پزیه ده نوسم، ده نا، نا، وه ته نیا ئه و فهرموودانه یش له م ته جریده دا ده نوسم که رشته دارو په یوه ست بن، واته: موسنه د و ماته صل بن، هدرشتی که پچراو، یایی رشته بی باسی ناکه م، واته: مقگور و موعه لله قه کانی صه حیخی بوخاری له ته جریدا نییه. هه روا له م ته جریده دا ئه و ئه سه رو بیستراوان و هه و الا نه تو مار ناکه م، که په یوه ندیان هه ربه هاوړپیان پیغه مبه ره وه هه یه، یابه چینه کانی دوا ی ئه وانه وه هه یه، وه که م یازوړ په یوه ندیان به سونه ت یابه پیغه مبه ره وه نییه..).

ئه مه ش له دواوه کورته یه کی پوختی ئه م سی و یه ک فهرمووده ی ته جریده که یه که دووړ یانزیک په یو ندیان به هه یینی وه هه یه: (روژی ههینی له حه فته دا گه ورمترین روژه، وابه اش له م روژه دا موسولان خوئی خه ریک بکابه په رسته شه وه، نویژه که ی له سه ر پیاوان به چنه د مه رجی پیویست و فهرزه، خو بیون خو ش کردن و خوشوړدن و سه روړپیش رو ن کردن بو ی سونه تن،

ھەرودھا سیواک کردن، سوننەتە مرؤف زوو بروات بۆنویژی ھەینی بۆمزگەت، وەلەوی خەریکی نوپژو قورئان خویندن و صەلاوات و یادى خودا بى، ھەتا وتار خوین دەست دەکا بەوتارخویندنەو، ئەوکاتە بەدل و بەگول گوی لەوتارەکە بگرئ و وازلەشتى تر بەینى).

کاتى دەچى بۆمزگەوت لەمالەو دەستنوێژ بگرئ و جلیکی پاکی پێک و پێک ببۆش، کەگەشتە ناو مزگەوت ھەنگاو بەسەر سەرى خەلکا نەئى و نەبى بەنازار بۆکەس، وەك ئەو بەزۆر خۆى بترنجینیتە نیوانى دووکەسەو، یاکەسى تر ھەلبستینى و خۆى لەجیگەکەى ئەو دابنیش.

سوننەتە کەگەشتەناو مزگەوت دوورکات نوپژى سلاوى مزگەوت بکا، تەنانەت ئەگەر پێشنوێژیش دەستى کردبوو بەوتار، ئەویەکسەر بەبى دواخستن نوپژى دیارى مزگەوت بکا.

سوننەتە نوپژەکەى لەسەرمتای کاتى نوپژى نیوہ پۆوہ بگرئ، سوننەتە وتارەکە وتارى رۆژبى، بەپى ی پپووستو بەرژوہەندى ئەو دەمەى کۆمەلى موسوئمانان بى.

٣- لەھەندى شوین خوینەر وارەچاو دەکا کەئەو فەرموودەيە پەيوەندى بەباتى بەردەستەو نەيە، ئەو دەگەرپیتەو بۆھۆيەکی ھونەرى کەلەصەحیحى بوخاریدا رەچاو کراو، بەلام لەبەر کورتەکاری لەتەجریدەکەدا ئەوسەر باسەکرتاوە. بۆ ئەمۆنە فەرمودەى (٤٨٧) چى پەيوەندیەکی بەھەینى یەوہ ھەيە؟ جا کە دەگەرپیتەو بۆسەر صەحیحى بوخارى دەبینى، ئەم فەرموودەيە بوخارى بەو بۆنەيەوہ ھیناویەتى، کەلەسەرمتای وتارەوہ لەپاش سوپاس و ستایشى خواى گەورە، سوننەتە وتارخوین بلى: (اما بعد).

(وەرگیر)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸- باسه کانی نویژی ترس (أبواب صلاة الخوف)

۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ نَجْدٍ، فَأَوَّزَنَا الْعَدُوُّ، فَصَافَقْنَا لَهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي لَنَا، فَقَامَتْ طَائِفَةٌ مَعَهُ تُصَلِّي وَأَقْبَلَتْ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْ مَعَهُ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ؛ ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهِمْ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ فَرَكَعَ لِنَفْسِهِ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۹۴۲ أطرافه في: ۴۵۳، ۴۱۳۳، ۴۱۳۲، ۹۴۳). (۴۳۷)

وعنه- في رواية- قَالَ: عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَأَن كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَيُصَلُّوا قِيَامًا وَرُكْبَانًا). (الحديث: ۹۴۳).

عبداللای کوری عومەر (مزی خودمان لی بی) فەرمووی: جاری له خزمهت پیغه مبهەر خۆیدا (دروودی خودی لهسەر بی) بهرەو نه جدرۆشتین بۆغهزا، رۆیسشتین تابه رهنکاری دوژمن بووینهوه، کهروبهرویان بووینهوه، ریزمان بهست بۆیان، جاپیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بی) ههستا لهسه رتهم شیوهیه لهوغه زایه دا کهغه زای زاتوریقاع بوو، نویژی ترسی بۆکردین: موسولمانهکان بوون به دوو تاقم: تاقمه یهکیان له گهڵ پیغه مبهردا (دروودی خودی لهسەر بی) نویژیان دابهست، نهو تاقمه کهی تریشیان به چه کهوه بهرامبهری دوژمن راوهستان، ئیشکی ئهوانیان دهگرت، جاپیغه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بی) رکاتیکی بهو تاقمه یه تهواو کرد، که لهسه رتهواوه له گهڵیدا نویژیان دابهست، بهم رهنکه له گهڵ پیغه مبهردا فاتیحایان خویندو چه مینهوهی رکاتی یه که میان تهواو کردو دوو کورنوشیان برد، نهو جا له گهڵ پیغه مبهردا (دروودی خودی لهسەر بی) راست بوونهوه، پیغه مبهەر (دروودی

(بروانه تاج/کوردی/۱/۴۴۲ ههتا ۴۴۶ . ز-۱۵۲ ژ-۸۸۴ ههتا ۸۸۸ . فیهی ئاسان بهرگی/۱/لاپهه ۲۵۲ . تاج/ک/۶/۶۴ فهرموودهی ژماره: ۵۴).

پیون کردنه وه:

۱-مەبەست لەنوێژی ترس نوێژیکی تايبەتی نییە، کەلەکاتی ترس دافەرزبێ، یاسوننەت بێ، مەبەست کردنی پێنج نوێژە فەرزەکەیه، کەلەکاتی شەرو شۆردا لەسەریەکی لەوچەند شیوەیهی کەلەسونەتدا تۆمار کراون بکړن. ئیبنو حەزم دەفەرمووی: (لەگێڕانەوهی ساغ دا چوارده شیوهی نوێژی

ترس تۆمار گراون، که پیغهمبەر (دروودی خودای لاسەر بئێ) لهغهزاگانیدا کردوویانی) هەندیکی تر دەفەر موون: (حەفدە شیوہ چەسپاوہ).

۲- ئەم نوێژی که لەم غەزایەدا لەسەر ئەم شیوہیە پیغهمبەر (دروودی خودای لاسەر بئێ) بەجەماعەت کردی بۆهاورپییانی هەندئ فەرموویانە: نوێژی عەصر بوو، هەندیکی ترفەر موویانە: نوێژی نیوهرۆ بوو.

۳- نوێژی ترس ئەگەر بەکۆمەڵی بکری، بەسێ کەس کەمتر ناکری.

۴۹۷- عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا لَمَّا رَجَعْنَا مِنَ الْأَحْزَابِ (لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَيْتِي قَرِيبَةً). فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى تَأْتِيَهَا وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي، لَمْ يَرُذْ مِنَّا ذَلِكَ، فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُعْتَفَ وَاحِدًا مِنْهُمْ (الحديث: ۹۴۶- أطرفه في: ۴۱۹). (۴۳۸)

دیسان ئیبنوعومەر (رفزای خودایان لاسەر بئێ) فەرمووی: لەپڕۆژی غەزای خەندەقا، کەپیشی دەگوتری: غەزای ئەحزاب ناموسوئمانەکان بەنانوومییدی گەرانەووەو پیغهمبەر و موسوئمانەکانیش سەنگەرەکانیان چۆل کردو بەسەر بەرزای گەرانەووە بۆمالەووە، پیغهمبەر بەیارانی خۆی فەرموو: (خۆ دیتان ئەم جوولەکە نامەردانەیی ھۆزی نەوہی قورەیزە چی نامەردییەکیان لەگەڵ کردین و چۆن لەم کاتە ناسکەدا دەستیان خستە ناودەستی دوژمنی سەر و مال و ئایینی ئیئمەووەو پەیمانی نیوانی ئیئمەوخوایان شکاند، کەواتە: کەس نوێژی عەصر نەکا ھەتا نەچینە ناو بەنی قورەیظە ونەدەین بەسەریاندا).

کەدەکەونە پڕی بەرمووبەنی قورەیظە، دەستەیی لەیاران لەپڕی نوێژی عەصریان لێ دەبی، دەبن بەدوو دەستەووە، لایەکیان دەئین: ئیئمە نوێژ ناکەین تانەچینە ئەو، لاکەیی تر دەئین: ئیئمە نوێژی خۆمان دەکەین، چونکە

مہبہستی پیغہ مہر (درویدی خودی لمسر ہر) لہو قسہیہ نہمہ نہبوو، کہ لہری نویز
نہ کہین تانہ گہینہ نہوی، بہ لکو مہبہستی نہوہبوو کہدہست و بردکہین و زوو
بروین بوسہریان، جاکاتئ کہنہمہیان عہرزی پیغہ مہر کردسہر زہنشتی
کہسیانی نہ کرد (تاج/۸/۲۲۱-ش)۔

پایانی

عہسقلانی دمفہرموی: باسہکانی نویزی ترس شہش فہرموودہی بہر زہ وہ
بووی پھیوہستی واتیادا، دوانیان لہپیشہوہ دووبارہ بوونہتہوہ، پوختہکہیان
چوار فہرموودہیہ، پیشہوا موسلیمیش گیراوی یانہتہوہ، تہنیا فہرمودہکہی
نیبو عہباس نہبی، کہلہتہجریدہکہدا نییہ، لہفہتج دا ژمارہکہی: ۹۴۴۔ ہہروا
دمفہرمووی: شہش بیستراون (نہشہر) صہحابہو تابیعینی واتیادا،
لہتہجریدہکہدا دوانیان ہاتوہو، کہژمارہ: ۴۹۶، ۴۹۷۔

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۹- نامہ ی ہہردوو جہژنہکان (کتاب العیدین)

باسی یاری کردن لہجہژندا بہقہلغان و نیزہ

۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ، تُغْتَابَانِ بَغَاءِ بُعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوَّلَ
وَجْهَهُ، وَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَاتَّهَرَنِي، وَقَالَ: مِزْمَارَةُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: (دَغَّهُمَا) فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزَتْهُمَا
فَخَرَجَتَا. (الحديث: ۹۴۹-أطرافه في: ۳۵۳۰، ۲۹۰۷، ۹۸۷، ۹۵۲،
(۳۹۳۱). (۴۳۹)

عائیشہ (ہمزای خوی لن بن) فہرمووی: دوو کہ نیزہ کم لەلابوون، گۆرانیان دەگوت، بەسەر ھەرای رۆژەکە ی بوعاسدا، سروودیان دەگوت، کە کوشتاریکی زۆر لەو پۆژەدا لەپیش ھاتنی ئیسلام دا، لەنیوانی ئەوس و خەزرج دا، رووی دابوو، لەو کاتەدا پیغەمبەر (درووی خودی لەسەر بن) ھاتە ژورەو، تەشریفی چوولەسەر نوینەکە ی خۆی پالکەوت و رووی لەئیمە وەرچەر خان، پاش کەمئ ئەبووبەکری باوکیشم تەشریفی ھات، چاوی بەحالەکە کەوت، لەپیشا لەمنی خوری و پیاما ھەشاخا، ئەوجا فہرمووی: (بالۆرە ی شەیتان و لەخزمەت پیغەمبەری خوا دا؟ شتی واچۆن دەکەن؟).

پیغەمبەریش (درووی خودی لەسەر بن) رووی کردە ئەبووبەکری فہرمووی: (ئە ی ئەبووبەکری! وازیان لی بینە، باسرو دەکەیان بلین، چونکە ئەمڕۆ جەژنی موسولمانانە). (تاج/ ۱/ ۴۵۸/ ۲+ ۱۶۳ ز- ۹۱۵).

عائیشە فہرمووی: جاگاتی ئەبووبەکری ناگای لەئیمە نەما، بەناماژە تیم گیانندن کەبرۆن، کەنیشکەکانیش رویشتن.

پۆژی جەژنی رەمەزان، شتی بخوا، ئەوسا برۆا بۆ نوێژی جەژن

۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ. فِي رِوَايَةٍ عَنْهُ: وَيَأْكُلُهُنَّ وَثْرًا (الحديث: ۹۵۳). (۴۴۰)

ئەنەس (ہمزای خوی لن بن) فہرمووی: دەستوری پیغەمبەر (درووی خودی لەسەر بن) لە پۆژی جەژنی رەمەزاندا وابوو: ھەتا چەن دەنکی خورمای تاکی نەخواردایە نە دەچوو بۆ نوێژی جەژن. (تاج/ ۱/ ۴۵۲/ ۴ ز- ۱۵۹ ز- ۹۰۰).

سوننه تی هه ردوو جه ژن بو موسولمانان

۵۰۰- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: (إِنَّ أَوَّلَ مَا نُبْدَأُ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ فَتَنْحَرَ، فَمَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا). (الحديث: ۹۵۱-أطرافه في: ۹۵۵، ۹۶۵، ۹۶۸، ۹۷۶، ۹۸۳، ۵۵۴۵، ۵۵۵۶، ۵۵۵۷، ۵۵۶۰، ۵۵۶۳، ۶۶۷۳). (۴۱)

بهراء (رهزای خوی لی بن) فهرمووی: گویم لی بوو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن) وتاری دهفهرموو، دهیفهرموو: (یهکهه بهرستشی ئیمه لهه رهژده ماندا نه وهیه که له پپیش دا نوپژی جه ژن بکهین، نه جا بگه ریینه وهه و قوربانی سه ره برپین، جاههه موسولمانی ناوا بکا، له پپیش دا نوپژی جه ژن بکا وهه و جا بگه ریته وهه و قوربانی سه ره برپی، نه وهه یاساو سوننه تی ئیمه ی پیکاوه). (ت/۷/۳۹/۴).

باسی شت خواردن له رهژزی جه ژنی قورباندا

۵۰۱- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ خَطَبَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْأَضْحَى بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَكَسَكَ نُسُكَنَا فَقَدْ أَصَابَ النُّسُكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَا نُسُكَ لَهُ). فَقَالَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَارٍ، خَالَ الْبَرَاءِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمُ أَكْلِ وَشُرْبٍ، وَأَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونَ شَاتِي أَوَّلَ مَا يُذْبَحُ فِي بَيْتِي، فَذَبَحْتُ شَاتِي وَتَغَدَّيْتُ قَبْلَ أَنْ آتِيَ الصَّلَاةَ، قَالَ: (شَاؤَكَ شَاءَ لَحْمٍ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّا عِنْدَنَا عَنَاقًا لَنَا جَذَعَةٌ، هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ أَفْتَجْزِي عَنْي؟ قَالَ: (نَعَمْ، وَلَكِنْ تَجْزِي عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ). (الحديث: ۹۵۵). (۴۲)

(۴۱) أخرجه مسلم في الذبائح (عيني/۲/۲۷۲/۶) - المترجم.

(۴۲) وافقه مسلم على تخريجه. أنظر صحيح مسلم بشرح النووي ج/۱۳ ص ۱۱۲ وما

بعدها: (فتح/۲/۵۵۲-خاتمة) - المترجم.

بهرائی کوپی عازب (رمزی خوبان لست) فہرمووی: لہرپوژی جہژنی قورباندا
لہپاش کردنی نوپژنی جہژن پیغہمبہری خودا (درووی خودی لست) وتاریکی
فہرموو: تایدا فہرمووی: (کھسی وھک ئیمہ ئمہ نوپژہ بکا،ئہوجا وھک ئیمہ
قوربانی بکا، ئہوہ یاسای قوربانی کردنی پیکاوہ، بہلام کھسی لہپیش نوپژنی
جہژندا قوربانی سہربری،ئہوہ بری قوربانی ناکہوئی، چونکہ لہپیش
نوپژمہوہ بووہ!) .

ئہبو بوردهی خالم فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا ! دسا من
قورباننیہکھم لہپیش کردنی نوپژنی جہژندا سہربری، چونکہ وامزانی
کھنہمپو جہژنہو رپوژی شت خواردن و شت خواردنہوہیہ، وھپیم خوش بوو
کھیکھم شت کھلہمالہکھما سہربری،ئہو قورباننیہبی، لہبہر ئہوہ ئازہلئیکی
وردہم سہربری و کردم بہقوربانی، وھپیش ئہوہی کھپیم بو نوپژنی جہژن
قاوہلتی بہیانیم کردوہ. پیغہمبہر (درووی خودی لست) پیی فہرموو: (ئہوہ بری
قوربانی ناکہوئی، دادہنری بہکوشتیہکی ئاسایی) خالیشم عہرزی کرد: باشہ ئہی
پیغہمبہری خودا! گیسکے میہکمان ہہیہ، لہباری دلی من دا لہدووہزنی سہرہ
باشترہ، ئہگہر ئہو گیسکے میہ بکھم بہقوربانی بری قوربانی دہکھوئی یانا؟
فہرمووی: (بہلئ بری قوربانی دہکھوئی، بہلام بہس بۆتۆ بری دہکھوئی، بۆکھسی
تر شتی و نابی، کردنی گیسک بہقوربانی تایبہتمہندہ بہتۆوہ). (ت/٧/٣٩/٤).

رافہ و شیکردنہوہ:

(شات) واتہ: مہریابزن، واتہ: ئازہلی وردہ، چونکہ ئازہل ناوہ بۆچار شت،
وھک لہئہحمہدیدا ئامازہ دہکا کہ (ئہنعام)-واتہ: ئازہل- ناوی بزن و مہور و
ووشتر و گایہ.

چوون بو نوپژگا که به بی دوانگه

۵۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ، فَيَعْظُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ: فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطْعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ.

قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمَّ يَزِلْ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ (وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ) فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَدْتُ بِثَوْبِهِ، فَجَبَدَنِي، فَارْتَفَعَ فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ. فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمُ، فَقُلْتُ: مَا أَغْلَمُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَغْلَمُ. فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۵۶). (۴۴۳)

نه بوسه عیدی (همزی خوی لی بن) فهرمووی: دهستوری پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) وابوو: له رپوژی جهژنی رهمهزان و رپوژی جهژنی قورباندا، بونوپژی جهژن دهرپویش بونوپژگا که، که جیگه یی بوو له ناو شاری مه دینه دا، له دهرگای مزگه وته که ی پیغه مبه روه ههزار گهژی دوور بوو، یه که م شت که دهستی پی دهرکرد نوپژی جهژن بوو، که له نوپژمه که دهبوو هه ل دهستایه سهرپی و رووی ده کرده خه لکه که، خه لکه که ییش ههرکه سه یان له جیگه ی خو یاندا، له ناو ریزه که یاندا بهرام بهر پیغه مبه ر داد نه یشتن، نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) وتاری نوپژی جهژنی ده خویند: ناموژگاری دهرکردن، په ندی دادهدان، راسپی ری خیری دهرکردن، فهرمانی پییان دهرکرد به چاکه، نه هی لی دهرکردن له خراپه، لهسهر ده می پیغه مبه ردا له نوپژگا که دوانگه نه بوو.

ئەوجا ئەگەر بىويستايە پەلى پېشمەرگە بېرىۋېتىپ سەربازى،
جىيە دەكردنەۋە دىيارى دەكردن، يائەگەر سەبارت بەبابەت فەرمانىكى
ھەبوايە دەيفەرموو، لەپاشا لەنويژگاگەۋە دەگەرايەۋە بۇ مەدىنە.

ئەبو سەئىد فەرموۋى: ئىتر موسولمانان لەجەژنانا لەسەر ئەم دەستورە
بەردەوام بوون، ھەتا لەو سەردەمەدا كەمەروان فەرمانرەۋاى مەدىنەبوو،
لەجەژنى قوربانا بوو يالەجەژنى رەمەزانا، لەگەل مەروانا دەرچوۋىن بۇ
نويژى جەژن لەنويژگاگە، كەگەپشتىنە نويژگاگە تەماشام كرد والەۋى
مىنبەرى دروست كراۋە، كەسەرى كوپى صەلت دروستى كردبوو، مەروانىش
ويستى يەكسەر لەپېش كەردنى نويژى جەژندا ھەل بكويتتە سەرى و دەست
بكا بەوتار خويىندەۋە ! .

منىش لەبەر ئەۋەى ھەتا ئەۋكاتە شتى وام نەدىبوو: كەوتار لەپېش
نويژدا بخويىنرېتەۋە، جەلەكەيم گرت، كەسەر نەكەۋى بۇوتار تانويژەكەنەكا،
بەلام خۇى لەدەستەم راپسكان و سەركەۋتە سەردوانگەكەۋ لەپېش نويژەكەدا
وتارەكەى خويىندەۋە.

منىش پېم گوت: بەخۇا سونەتى پېغەمبەر و جېنشېنە باشەكانى
پېغەمبەرتان سەبارت بەم بابەتە گۆريۋە، ئەۋەتا پاش و پېشى تىادا دەكەن،
ئەۋەى جەقى پېشخستە، پاشى دەخەن، ھەروا بەپېچەۋانە ىشەۋە! ئەۋىش
گوتى: ئەى ئەبو سەئىد! ئەۋەى تۆ دەيزانى بەسەر چوۋە؟ منىش گوتەم
بەخۇا ئەۋەى كەمن دەيزانم سەبارت بەم بابەتە، كەسونەتى پېغەمبەرە
(درودى خوداى لەسەر بى) گەلى لەمە باشتە كەئىۋە دەيكەن، من ناگام لەشتى وانىيە،
مەروانىش گوتى: ئاخىر خەلكەكە ۋەك جاران نەماون، ھەركە نويژەكەيان
كرد دەرۋ، لەپاش نويژ دانانىش كە گوتى لەۋتارى ئىمەبگرن، منىش
وتارەكەم خستە پېش نويژەكەۋە ھەتا ناچار بىن كەگوتى لى بگرن.

راقه و پونکردنه وه:

له پیرسته که ی بۆ سوورده ته کانی قورئانی پیرۆزم دانا بوو، که زور به ی له بهرگی حه وته می تاج دابه خشه وه بووه، ئهم دووشیعره ی لئ کرتا بوو، که جیگه ی خویه تی به بۆنه ی ئهم فهرموده یه وه بیان نووسین، جارئ له به غدا، له خزمه تی جه نابی مامۆستا مه لاهه بدولکه ریمی بیارده دا بووم، مامۆستا باسی ئه وه ی کرد که ئه مپۆ ئیسلام ههر ناوی ماوه، هه ناوی نه ماوه. منیش ئهم دووشیعره م بۆخوینده وه، زۆری به لاهه په سه ند بوو:

شورا به زخوروف روو که ش کراوه
داخم له ناومان به س ناوی ماوه
زورش ت له م دینه له کار خراوه
وه ک گورگان خوار دوو قولاخی ماوه

**چوون بۆ نوێژی جه ژن به پئی یابه سواری، وتار له پیش نوێژه که دایه،
بانگ و قامه ت نا کرین بۆ نوێژی جه ژن**

٥٠٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: لَمْ يَكُنْ يُؤْذَنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى (الحديث: ٩٦٠).

عهبدللا ی کوری عهباس و جابری کوری عهبدللا (پێزی خودبهان لێ بێ) فهرموویان: نه له پڕۆژی جه ژنی رهمه زاناو نه له پڕۆژی جه ژنی قوربانا، بۆ نوێژی جه ژن بانگ نه دمه درا.

٥٠٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - فَكُلُّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. (الحديث: ٩٦٢). (٤٤٤)

نَبِيْنُو عَهَبَاس (پرمزای خوايان لى بى) فهرمووى: له خزمهت پيغه مبه ر خویدا (درووى خودى) له سر بى) له خزمهت نه بووبه كړدو عومهر و عوسماندا (پرمزای خوديان لى بى) نامادهى نويزى جه زن بووم، هه موويان له پيش خوتبه وه نويزى جه زنيان ده كړد .

كه وړه يى خيړى كرده وى چا كه له چوار وژدى جه زنى قوربان

٥٠٥- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلَ مِنْهَا فِي هَذِهِ) قَالُوا: وَلَا الْجِهَادُ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُخَاطِرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ. (الحديث: ٩٦٩). (٤٤٥)

نَبِيْنُو عَهَبَاس (پرمزای خوايان لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر (درووى خودى له سر بى) فهرمووى: (هيچ وژاننى نييه كه وهك نه م ده وژدى يه كه مى مانگى قوربان ه كرده وى باشيان تيا خو شه ويست و په سهند بى، له لای خودای گه وړه). گوتيان: نهى پيغه مبه رى خودا! هه تا خه بات و تيكوشانيش له ريگه ي خودادا هاوتای كرده وى باشى ناو نه م دم وژانه ناكات؟ فهرموى: (به لى هه تا خه بات و غه زايش له ريگه ي خودادا، له وژمه كانى ترى سالد، خيرو پاداشتى كرده وى چاكي نه م دم وژدى نييه، مه گهر كه سى كه به سه رو ماله وه بروات بو غه ز، وه هيچيان نه هي نيته دواوه). (ت/١٣٣/٢ = ز-٦٤ ژ-١٤٣٥).

٥٠٦- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ التَّلْبِيَةِ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَضَعُونَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: (كَانَ يُلِي الْمَلْبِي لَا يَنْكُرُ عَلَيْهِ، وَيَكْبُرُ الْمَكْبُرُ فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ). (الحديث: ٩٧٠ طرفه في: ١٦٥٩). (٤٤٦)

موحه مدهى كورې نه بو به كرى نه ل سه قه فى (پرمزای خوى لى بى) فهرمووى: له خزمه تى نه نه سى كورې ماليكا بووين، خهريك بووين له ميناوه ده چوين بو

عمرهفات، عهزیم کرد: کاتی که ئیوه له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودی لهسهر بێ) بوون لهم رۆژانی مینایه دا چۆنتان دهکرد؟ فهرمووی: ههبوو تهلبییهی دهکردو کهس لێی نهدهگرت، ههیشبوو (الله اکبری) دهکردو کهس لێی نهدهگرت.

قوربانی کردن له رۆژی جهژندا

۵۰۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): (أَنَّ النَّبِيَّ (دروودی خودی لهسهر بێ) كَانَ يَنْحَرُ أَوْ يَذْبَحُ بِالْأَصْلَى). (الحديث: ۹۸۲) أطرافه في: ۱۷۱۰، ۱۷۱۱، ۵۵۵۱، ۵۵۵۲. (۴۴۷).

ئیبنو عومهر (همزی خوی لێ بێ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) له رۆژی جهژنی قورباندا، له پاش کردنی نوێژی جهژن، ههر له نوێژگا که، قوربانی، سهردهبیری، چ و شتر بواپی، وه چ نازه لێ تر.

ریگۆرکی له کاتی که رانهوه له نوێژی جهژن

۵۰۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدٍ خَالَفَ الطَّرِيقَ. (الحديث: ۹۸۶).

جابیر (همزی خوی لێ بێ) فهرمووی: له رۆژی جهژندا، دهستوری پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) وا بوو: که دهردهچوو بۆ نوێژگا که بۆ نوێژی جهژن، له ریگهیه که وه دهرۆی، که دههیش گهرایه وه، له ریگهیه کی تره وه دهگهرایه وه (ت/ ۴۵۱/۱ ز- ۱۵۹ ز- ۸۹۹).

کهسی نوێژی جهژنی چوو دوورکات نوێژ دهکا

۵۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا جَارِيتَانِ، فِي أَيَّامٍ مَنَى، تَذْفَنَانِ وَتَضْرِبَانِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُتَعَشٍ بِثَوْبِهِ، فَأَتَتْهُمَا أَبُو بَكْرٍ، فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ: (دَعُوهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّهَا أَيَّامٌ عِيدٍ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ أَيَّامُ مِنِّي). (الحديث: ۹۸۷). (۴۴۸)

بروانه ژماره: ۴۹۸. وَقَالَتْ: عَائِشَةُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرْنِي، وَأَنَا أُنْظَرُ إِلَى الْحَبَشَةِ، وَهُمْ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُمْ عُمَرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَعُوهُمْ، أَمَّا بَنِي أَرْفُذَةَ).

ديسان عائیشه (مژدای خوی لى بى) فهرمووی: کات رۆژى جهژن بوو، حه به شیه کان به قه لځان و نیزه یاری یان دهکرد، جایاخۆم داوام له پیغه مبهەر (دروودی خودای لى سهر بى) کرد، یاخود خوی فهرمووی: حه زده که ی ته ماشا بکه ی؟ منیش گوتم: به لى، جامنى له پشنى خۆیه وه وهستان و جه ناگه م نایه سهرشانى و روومه تم نابهر وومه تیه وه، نه و جا پیغه مبهەر (دروودی خودای لى سهر بى) فهرمووی: ئه ی نه وه ی ئه رفیده! خه ریکى یاری خۆتان بن، ئیتیر منیش دهستم کرد به ته ماشا کردن تاخۆم تاقه تم نه ما، پیغه مبهەر (دروودی خودای لى سهر بى) فهرمووی: (ئیتیر به سه) گوتم: به لى.

فهرمووی: ده برۆ. له گێران ه وه یه کا: جار یکیان رۆژى جهژن بوو، حه به شیه کان هاتن بۆ مزگه وت دهستیان کرد به نیزه بازى، پیغه مبهەر (دروودی خودای لى سهر بى) بانگى کردم و سهرم له سهرشانى دانا و دهستم کرد به ته ماشا کردنى یاری یه که یان تاخۆم وازم هیئا له ته ماشا کردنیان (تاج/ ۱/ ۴۶۰-ش/ن) بروانه ژماره: ۴۹۸، ۹۱۵.

پایانی

شیخی عه سقه لانى (مژدای خوی لى بى) ده فهرمووی: (نامه ی هه ردوو جهژنه کان چل و پینچ فهرمووده ی به رزه وه بووی واتیادا، چواریان بى رشتن، واته:

موعه لله قن، نهوانی تریان هه موو په یوه ستن، واته: مه و صوولن، بیست و شه شیان له پېشه وه دووباره بوونه ته وه، جایا له م باسه دا دووباره بوونه ته وه، یاله پېشتر، پوخته که یان ده کاته: (۴۵-۲۶-۱۹) فهرمووده ی بهرزه و هکراو.

پېشه و مسلم (پرمزای خوی لى بن) نه م فهرموودانه ی هه موو گېړا و ته وه، بیجگه له م چهند فهرمووده یه:

۱- فهرمووده ی ژماره: (۴۹۹ ته جرید = ۹۵۳ فه تج).

۲- فهرمووده ی ژماره: (۹۶۶ فه تج) له ته جریده که دا نییه، چونکه په یوه ندی به دا ستانیکه وه هه یه که له نیوانی نیبنو عومه رو حه جاج دا رووی داوه،

۳- ژماره: (۵۰۵ ته جرید = ۹۶۹ فه تج).

۴- ژماره: (۵۰۷ ته جرید = ۹۸۲ فه تج).

۵- ژماره: (۵۰۸ ته جرید = ۹۸۶ فه تج).

۶- نه وه ی که بوخاری، له سه ره تای بابی (إذا فاتهُ العید یصلی رکعتین) دا دم فهرمووی: لِقَوْمِ النَّبِیِّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا عَیْدُنَا أَهْلَ الْإِسْلَام). نه گهر مه به ست له م ته علیه نه و حه دیسه بی که عقبه ی کوری عامیر گېړاویه ته وه، که له (السنن) دا گېړدرا و ته وه، نه وه نه مه له موسلیم دا نییه، و مژماره ی فهرمووده بی رشته کانیش له چواره وه دهن به پینج.

بیست و سئ بیستراو (نه سه ر) ی صه حابه و تابعینیشی و اتیادا، هه موویان بیرستن، ته نیا ژماره: (۵۰۴ ته جرید = ۹۶۲ فه تج) نه بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۰- نامہ نوٹری و ہتر (کتاب الوتر)

باسمہ کانی و ہتر

۵۱۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (درودی خودای لیسر بن) (شہونویژ دوورکات دوورکاتہ، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً، ثَوَّرَ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى). (الحديث: ۹۹۰). (۴۴۹)

نائبینو عومہر (ہمزای خودایان لیسر بن) فہرمووی: پیایو لہ پیغہمبہری پرسی: شہو نوٹریچونہ؟ پیغہمبہر (درودی خودای لیسر بن) فہرمووی: (شہونویژ دوورکات دوورکاتہ، کہترسی ہلہاتنی بہیانہ ہہبوو، تاقہیہک رکات بکہ، نہوہدہبی بہوہتری نہونویژانہی کہکردووتن). (ت/۱/۴۹۷، ۳۱۲ ز ۱۸-ژ ۹۷۹ = ش/د/ت/ن).

۵۱۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، كَانَتْ تِلْكَ صَلَاتِهِ، تَغْنِي بِاللَّيْلِ فَيَسْجُدُ السَّجْدَةَ مِنْ ذَلِكَ قَدْرَ مَا يَقْرَأُ أَحَدُكُمْ خَمْسِينَ آيَةً، قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ وَيَرْكُعَ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَضْطَجِعُ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمُؤَذِّنُ لِلصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۹۴). (۴۵۰)

عائیشہ (ہمزای خوی لیسر بن) فہرمووی: شہونویژ پیغہمبہر (درودی خودای لیسر بن) بریتی بوو لہیازدہ رکات، مہپرسہ لہجوانی و دریژی یان، تہنانہت لہناو کرپنوش دا نہوہندہ دہمایہوہ وسہری ہل نہدہبہری و نزای دہخویند، گہیہکی لہئیوہہنجائیہت بخوینن، کاتی بہیانی دہدا دوورکات نوٹری سونہتی پیشنوژی بہیانی دہکرد، نہووالہسہر لای راستی رادہکشا، چاوہروانی نہوہی

باسی کاته کانی کردنی وه تر

با وهتر بکابه دواترین نویژی شه‌وی

(٤٥٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: صلاة الليل مثنى مثنى رقم: ١٧٥٢ = ٧٤٩.

وہتر کردن بہ سواری و لاخ

۵۱۴- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (درودى خودى لى با) كَانَ يُوتِرُ عَلَى الْبَعِيرِ. (الحديث: ۹۹۹- أطرافه فى: ۱۱۰۵، ۱۰۹۸، ۱۰۹۶، ۱۰۹۵، ۱۰۰۰). (۴۵۳)

ديسان نيبنو عومهر (همزى خوديان لى با) فھر مووى: لھسھ فھر دا پيغھ مېھر (درودى خودى لى با) نويزى سونھتو نويزى و متری به سواری و شترو و لاخ دھ کرد. (پروانھ باسى پھنجاو جوار تاج/۱).

خويندنى قونووت لھبھرو دواى روکووع

۵۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ: أَقَتَّ النَّبِيُّ (درودى خودى لى با) فِي الصُّبْحِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقِيلَ لَهُ: أَوْقَتَّ قَبْلَ الرُّكُوعِ؟ قَالَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ يَسِيرًا. (الحديث: ۱۰۰۱- أطرافه فى: ۱۰۰۲، ۲۸۱۴، ۲۸۰۱، ۱۰۰۳، ۱۳۰۰، ۳۰۶۴، ۳۱۷۰، ۴۰۸۸، ۴۰۸۹، ۴۰۹۵، ۴۰۹۴، ۴۰۹۲، ۴۰۹۱، ۴۰۹۰، ۷۳۴۱، ۶۳۹۴، ۴۰۹۶). (۴۵۴)

پرسيار کرا لھنھنھس (همزى خوى لى با) نايبا پيغھ مېھر (درودى خودى لى با) لھنويزى به يانيدا قونووتى دھ خویند؟ فھر مووى: به لى . عھرزى کرا: نايبا لھپيش رکوعدا قونووتى دھ خویند؟ فھر مووى: لھپاش رکوع بوماوھى چھن رويى (ت/۲۸۷/۱).

۵۱۵/ب- عَنْ عَاصِمٍ قَالَ سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنِ الْقُنُوتِ فَقَالَ: قَدْ كَانَ الْقُنُوتُ قُلْتُ. قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَهُ؟ قَالَ قَبْلَهُ. قَالَ: فَإِنْ فَلَانَا أَخْبَرَنِي عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ؟ فَقَالَ: كَذَبَ إِئِمَّا قَتَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ

(۴۵۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي صَلَاةِ الْمَسَافِرِينَ وَقَصَرَهَا بِأَبٍ: جَوَازُ صَلَاةِ النَّافِلَةِ عَلَى الدَّائِمَةِ رَقْم: ۷۰۰ = ۱۶۰۹-۱۶۱۳.

(۴۵۴) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ، بِأَبٍ: اسْتِحْبَابُ الْقُنُوتِ فِي جَمِيعِ الصَّلَاةِ رَقْم: ۷۷۷=۵۴۴.

الرُّكُوعَ شَهْرًا، أَرَاهُ كَانَ بَعَثَ قَوْمًا يَقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ زُهَاءَ سَبْعِينَ رَجُلًا إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دُونَ أَوْلَئِكَ وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ، فَقَتَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ. ب (الحديث: ١٠٠٢). (٤٥٥)

عاصيم فہرمووی: لہ بارہی قنوتوہوہ، بۆخۆم پرسیارم لہ ئہنہسی کوری مالیک کرد، فہرمووی: قنوت لہسہردہمی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) ہہبوو، گوتم: لہپیش چہمینہوہدا یالہپاش چہمینہوہ دا، فہرمووی: لہپیش چہمینہوہوہ. عہرزیم کرد: خۆفیسارہکەس دەلی، تو فہرمووتہ لہپاش چہمینہوہوہ؟ فہرمووی: درۆ دہکا شتہ کە بەہہلہ تیگہ یشتوہ.

ئہنہس (ہمزی خوی لہ بہن) فہرمووی: وادەزانم: جاری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) کۆمہئیکی نارد بۆناوہۆزی لہاوبہش پەیداگہران، لہسہر داوای خۆیان، کەیارمەتی یان بدمن، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) حەفتا پیاوی قورئان خوینی بەکۆمەکی بۆیان نارد، کەئەوساش لہکاتی ژیاانی خۆیانداپییان دہگوتن قورئان خۆینہکان و ناویان بەقورئان خۆینہکان دہرکردبوو، ئہمانہ کاریان ئہوہ بوو بہرۆژ دارو چیلکەیان دہکردو بہکۆل کۆیان دہکردہوہو، بہشہو ہەر شہونویژیان دہکرد، جاپیکہوہ دہکەونہ رۆو دہرۆن تادہگەنہبیری مەعونہ، لہوئ پەیمانہکە پیغہمبہر دہشکینن و بہنامہردانہ ہەر حەفتایان دہکوژن، تەنیا یەک پیاویان نەبۆ.

ئیتیر کاتی ئہم ہہوالہ دلتہزینہ گەیشتہوہ بہپیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) تاماودی مانگی لہنویژی بہیانیدا، لہپاش راست بوونہوہ لہچہمینہوہ، نزای قونووتی دہخویندو نہفرین و دوغای شہری لہم خیلہ عہرہبانہ دہکرد:

له خَيْلٍ بهنی رِیعل و خَيْلٍ بهنی زهکوان و خَيْلٍ بهنی عوصه ییه. (بروانه تاج بهرگی هه شته م، لاپهره / ۲۵۴ ز- ۱۰۲ ژ- ۴۶۴۴ فهرموودهی ژماره یهک).
 ۵۱۵/ج- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَتَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَى رِغْلِ وَذُكْوَانَ. (الحديث: ۱۰۰۳).

له گیرانه وه یه کی تر دا، دیسان له نه نه سه وه (همزی خوی لئ بهن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهن) تاماوهی مانگیکی ته واو، قونوتی خویند، نزای شه ری له خیل به ره بابی ریعل و خیل به ره بابی زهکوان ده کرد.
 ۵۱۵/د- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ وَالْفَجْرِ. (الحديث: ۱۰۰۴).

دیسان له نه نه سه وه (همزی خوی لئ بهن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهن) زور جار له نویژی شیوان و نویژی به یانیاندا قونوتی ده خویند.

راه و پوون کردنه وه:

بیژهی (قنوت) که وشه یه کی عه ره بییه به ده مه به ست زیاتر هاتوو، به مه عنا:

- ۱- دوعا و نزا.
- ۲- ملکه چی و خشوع
- ۳- په رستی و عیبادت.
- ۴- تاعمت و فه رماندا ری.
- ۵- جی به جی کردنی فه رمانداری.
- ۶- پیلینان له به ندایه تی خودا.
- ۷- خاموشی و بی دهنگی.
- ۸- نویژ.
- ۹- وه ستان له ناو نویژدا.
- ۱۰- بهر دهوامی له سه ر فه رمانداری.

بیانی

عہد سقہ لانی (رمزی خوی لیس بر) دہ فہر رموی: (باسہ گانی و متر بازہ فہر رموودہی بہرزی
لہ خو گرتوہ، تہنیا یہ کیکیان بی رشتہیہ، واتا: موعلہ للہ قہ، ہشت فہر رموودہیان
دووبارمن جا یالہ خوینا دووبارہ کراونہ تہوہ یا لہ پیشتہر، پوختہ کیان حہوت
فہر رموودہیہ پیشتہوہ موسلمیش وک پیشتہوہ بوخاری تہم فہر رموودانہی ہموو
گیراومتہوہ سی بیستراو (اثر) ی ہمیوہستیشی لہ خو گرتوہ).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۱- نویژہ بارانہ (صلاة الاستسقاء)

۵۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)
قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، وَحَوْلَ رِذَاءَةٍ. (الحديث:
۱۰۰۵- اطرافہ فی ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۶۳۳۴). (۵۶)

عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى
فَاسْتَسْقَى فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَقَلَبَ رِذَاءَةً وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۱۲).

پوختہی تہم دووگیرانہ و میہ تہمہیہ:

عہببادی کوری تہمیم لہمامہیہوہ کہعہبدلای کوری زہیدہ (رمزی خودہیان لیس بر)
فہر رموی: تہو رۋژہ کہ پیغہمبہر (درویدی خودی لیس بر) دہرچوو بۋنویژگا کہ، بۋنویژہ
بارانہ، بۋخوم دیتم: لہکاتی وتار خویندنہوہ کہیدا، کہدہستی کرد بہنزا
کردن، پشتی کردہ خہلکہ کہو، پرووی کردہ پرووگہو، دہستی کرد بہپارانہوہو
نزا کردن، لہپاشا پۋشاکہ کہی ہہلسورانہ، واتہ: راستو چہپی کرد، تہوجا
دوو رکات نویژی نویژہ بارانہی بہجہماعہت بۋ کردین، قوورنانی بہدہنگی
بہرز لہناویا خویند (تاج/۱/۴۷۳/۳ ز-۱۷۳ ژ-۹۳۷ ش/د/ت/ن).

۵۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ أُنْجِ عِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ اللَّهُمَّ أُنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أُنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أُنْجِ الْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسَنِي يُونُسَ). وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (غَفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ). (الحديث: ۱۰۰۶).

ئەبوو ھورەیرە (رەزای خوی لى بن) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەنویژی بەیانیدا، لەپرکاتی دووھەدا، لەپاش (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد) ھو، کەسەری لەچەمینەو بەرز دەکردەو، دەیفەرموو: (خودایە! عەییاشی کورێ ئەبو رەبیعەو سەلەمەى کورێ ھیشامو، ولیدی کورێ ولیدو ھەموو موسولمانە لازە بوونەکان رزگار بکە، لەدەستی دیلى بى پرواکان. خودایە! لەھۆزى مۇضەر ھەلپێچى و تەنگیان پى ھەلچنىو، لایان لى بېرپتەو، تووشى قاتو قریبەکی وایان بکەى، وەك ھەوت سألەگرانییەکەى سەردەمى یوسف پیغەمبەر، خودایە! نەفرمت بکە لەھۆزى لەحیانو، لەھۆزى ریعلو لەھۆزى زەکوان و لەھۆزى عوصەییە، کەلەخوداو پیغەمبەری خودا یاخی بوون).

وەپێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەشى ھەرموو: (ھۆزى غیفار خوا چاوپۆشییان لى بکا، ھۆزى ئەسلەمیش خوا سەلامەتیان بکا). (ت/۲۸۸/۴-ش/د+ت/۵/۲۴۰/۲-ز-۶۷-ژ-۳۵۴۴).

راقەو روونکردنەو:

لەم ھەرمووودەییەو روون دەبێتەو، کەنزا لە ناوی نزا بۆکراو، وەردەگیرى، چونکە غیفار بەمەعنا چاولی پۆشین و لیخۆش بوونە، ئەسلەمیش بەمەعنا سەلامەتى و بى وەیی یە. نمونەى ئەمە لەکوردیدا ئاوەیا: (سەربەستا! یاخوا سەربەست بى! نەوورۆ! یاخوا ھەموو رۆژیکت ھەرنەوورۆزى، جیژنى! یاخوا ھەر لەجەژنابى).

۵۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْبَارًا قَالَ: (اللَّهُمَّ سَبْعَ كَسْبَعٍ يُوسُفَ) فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ وَالْجِيفَ وَنَظَرُوا أَحَدُهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَبَرَى الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ.

فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصَلَةِ الرَّحِمِ، وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ- إِلَى قَوْلِهِ إِنَّكُمْ-عَائِدُونَ. يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى)

إِنَّا مُنْتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَذْرِ، وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ، وَالْبَطْشَةُ، وَاللِّزَامُ، وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث: ۱۰۰۷-أطرفه في: ۴۸۲۱، ۴۸۲۰، ۴۸۰۹، ۴۷۷۴، ۴۷۶۷، ۴۶۹۳، ۱۰۲۰، ۴۸۲۵، ۴۸۲۴، ۴۸۲۳، ۴۸۲۲). (۴۵۷)

عبداللہ بن مسعود (رضی اللہ عنہ) فرمایا: پیغمبر (درودی خودی لیسر بن) کاتبی پروانی کہ خہ لکی مہککہ ملنادن و درہنگ نیسلام دہبن نزای شہری لی کردن و فہرمووی: (خودایہ! تۆلہ جیاتی من چاری نہم لہ خودا یاخیانہ بکہ، بہ حہوت سال قاتو قری یاریدہم بدہ بہ سہریانا، کہ وہک حہوت سالہ گرانی یہ کہی کاتی یوسف پیغمبر و ابن!).

نیر تووشی قاتو قریبہ کی وہا بون ہہرمہ پرسہ، قری خستہ ہہموو شتیکیان، تہانہت لہ برسانا کہول و پیستہ و مردارو کہ لاکی گہنیویان دہخوارد. وہلہ بہر بی ہیژی و برسیتی، مروف چاوی ریشکہ و پیشکہی دہکرد، بہرہنگیکی واکہ تہ ماشای ناسمانی دہکرد، لہ برسانا ناسمان لہ بہر چاوی تہمو دوو کہ لی دہکرد.

ہہتا نہبوو سوفیان ہاتہ لای پیغمبر (درودی خودی لیسر بن) گووتی: نہی مو حہمہد! خوتو لای خوئی فہرمان بہ فہرمان بہری خودا دہکہی و، ہہروا

به خرم دوستی، که چی به پیچه وانه وده وابه هوئی نرای شهری تووه، زور کهس له هوژی تو و له برسانا فه وتاون، دهی ئه مهت له چی و ئه مهت له چی، که واته تازوو به بیان بپارێروه که خودا بارانیان بو بپارێنێ.

جا خودای گه وره ئه مه ئایه تهی ناره خواره وه: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ) هه تا (عَائِدُونَ يَوْمَ نَبُشُ الْبَاطِشَةَ الْكُبْرَى).

ئیبینو مه سعود (رمزی خوی لی هه) فه رمووی: مه به ست له (الْبَاطِشَةُ الْكُبْرَى) له مه ئایه ته دا، که خودا هه ره شهی پێ ده کات، نه وه هه ئه مه ته گه وره به بوو، که له ره ژۆی غه زای به دردا پرووی دا، که خودا زه به رو زه نگیکی وای نواندو، گورزیکێ جهرگهری وای وه شانده له بێ پر وایان، پێی ته مهی خوار بوون. دیاره که ئه له بطشه و هه ئه مه ته گه وره که پیش وه که مه سه لهی دو خان و ته مه دوو که له که مه سه لهی (اللزّام) که له مه ئایه ته دا ئامژهی بو کراره، که ده فه رمووی: (فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَّامًا) (الفرقان: ٧٧) هه روا داستانی شهری روم و فوورس، ئه مانه که له چهند ئایه تیکا ئامژه یان بو کراره، هه موویان له مه وه پیش پروویان داوه. (تاج/٦/٢٤٨/٤).

له کاتی ره شه سال و بێ بارانیدا مه ردوم داوای پارانه وه له پێشنویژ بو باران ده کهن

٥١٩- عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) حَدَّثَنَا سَالِمٌ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رُبَّمَا ذَكَرْتُ قَوْلَ الشَّاعِرِ؛ وَأَنَا أَلْظُرُّ إِلَى وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، فَمَا يَنْزِلُ حَتَّى يَجِيشَ كُلُّ مِيزَابٍ؛ وَهُوَ قَوْلُ أَبِي طَالِبٍ (الحدِيث: ١٠٠٩). (٤٥٨)

وابيض يستسقى الغمام بوجهه
ثمال اليتامى عصمة للارامل

عبداللای کوری عومهر (همزی خوهان لى بى) دمیغه رموو: زور جاران که ته ماشای پیغه مبهرم دهکرد، به تاییه تی له وگاتانه دا که داوای بارانی له خودا دهکردو، له کاتی بیبارانی دا بو باران له خودا دهپارایه وه، که هیشتا له مینبهره که دانه دبهزی، هه تا دایده کرده باران و هه موو پلووسکه کان ده خرؤشان و چؤراوگه هه ل دهستا عبداللای کوری عومهر دمیغه رموو: زور جاران که ته ماشای ئه م حاله م دهکرد، ئه م شیعره ی نه بوطالبی مامه ی پیغه مبهرم یاد ده که و ته وه، که پیشبینی ئه م حاله ی کردووه بو پیغه مبهرو، له ستایشی پیغه مبهردا فهرموویه تی:

به روه ساری نازدارس سپیکاری داوا ده که ن باران

په ناو پشته بؤمالی بن باب و بیوه کان

۵۲۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا قَحَطُوا اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنِيِّنَا فَتَسْقِينَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ كَيْنَا فَاسْقِنَا قَالَ فَيَسْقُونَ. (الحديث: ۱۰۱۰ - طرفه فی: ۳۷۱). (۴۵۹)

ئیمامی ئه نه س (همزی خوهان لى بى) ده فهرمووی: جاران که توشی بی بارانی ده بوون، عومهری کوری خه تاب (همزی خوی لى بى) به خاتری عه باسی کوری عه بدول موته لیب له خودا دهپارایه وه بو باران و دهیگووت: خودایه! ئیمه له مه و پیش له کاتی پیویستی باراندا، کاتی که پیغه مبهر خوی (درووی خودی له سهر بى) له ژياندا بوو، نه و زاته مان دهکرد به ده ستگیرو تکاکار له لای تو، وه به خاتری نه وله تو دهپارایه وه، تویش خاتری نه وت دهگرتو، دههاتیت به هاوارمانه وه و بارانت بو ده بارانین، ئیستایش بیکه به خاتری عه باسی مامه ی پیغه مبهری خوشه ویستمان بارانمان بو بره خسینه! فهرمووی: ئیتر بارانیان بۆدهباری. (تاج: ۱/۴۸۲/۱ ز- ۱۷۸ ژ- ۹۴۹ ج- ۴).

کردنی نویژه بارانه له مزکه و تیکا جومعه و جه ماعه تی تیا بکری

۵۲۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَذْكُرُ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ بَابِ كَانَ وَجَاهَ الْبَيْتِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْمَوَاشِي، وَالْقَطْعَتِ السُّبُلُ، فَادْغُ اللَّهَ يَغْنَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا). قَالَ أَنَسٌ: وَلَا وَاللَّهِ مَا نَرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابٍ، وَلَا قَرْعَةً، وَلَا شَيْئًا، وَمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ سَلْعٍ مِنْ بَيْتٍ وَلَا دَارٍ. قَالَ: فَطَلَعَتْ مِنْ وَرَائِهِ سَحَابَةٌ مِثْلُ الثُّرْسِ، فَلَمَّا تَوَسَّطَتِ السَّمَاءُ انْتَشَرَتْ ثُمَّ أَمْطَرَتْ. قَالَ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا الشَّمْسَ سِتًّا. ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ ذَلِكَ الْبَابِ فِي الْجُمُعَةِ الْمُقْبِلَةِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَهُ قَائِمًا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ، وَالْقَطْعَتِ السُّبُلُ، فَادْغُ اللَّهَ يُنْسِكُهَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ حَوِّلْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالْجِبَالِ وَالْأَجَامِ وَالْظُرَابِ وَالْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ). قَالَ فَأَلْقَطَتْ، وَخَرَجْنَا نَمْشِي فِي الشَّمْسِ. (الحديث: ۱۰۱۳). (۴۶۰)

ئەم فەرموودەییە لە پێشەوه لەژمارە (۴۹۱)دا بەتەواوی رابورد، لەم دووژمارەیدا ئەم چەند خالە ردچاو دەکری:

۱- سوننەتە لەپێش دەست پی کردن بەنزاو پارانەوه هەردوو دەست بەرزەوه بکری، هەروا لەکاتی پارانەوه دیش دا.

۲- سەلح کێویکی ناسراوه لەمەدینە. پارانەوهی کۆتای فەرموودەکەیش واتای وایە: (ئەهێ خودایە! بەدەورو بەرمانا ببیارینە، ئەهێ بەسەرمانا، خودایە! بەسەر دەشتایی و سەر کێوویال و ناوشیوو دۆل و لەومرگاگانا ببیارینە)

۳- آكام: يال و گردو ته پۆلكه، جبال: چياوكيۆ، آجام: قهلا، دارستاني چروپر، ظراب: شاخ و يالى دريژكولهى نزم، اوديه: شيوو دۆل و لاپال، منابت الشجر: له و مرگا).

۴- له كۆتايى گيرانه وهى ئيردا نووسراوه: فهرمووى: ئيتىر له پاش پارانه وهى پيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) بارانه كه له سهر مه دينه خۆشى كرده وه، له پاش ته و ابوونى نوپژى ههينى كه له مزگهوت دمرچووين و گهراينه وه خۆرته و بوو. وهك له عومر متولقارى و فهتحو شهرحه كان و مرده گيريت: ئهم خالانه لهم فهرموودهيه دا رهچاو دهكرين:

له ناو ووتارى ههينى دا قسه كردن به پي پيويست دروسته، ووتاره كه له سهر پي دهرى، سى جار نزا دووباره بكرته وه، داواى نزاى باش له پياو باشان و خواناسان دهكرى، نزا كردن بۆلابرى زيان دژى ته وهكول و پشت به خوا بهستن نيه. ههردوو دهست له نزاو پارانه وهدا ههلا دهبرين، ووتارى ههينى كاتيكى له باره بۆنزاى خيىر، مو عجزهيه كى گه و رهى تيا دايه بۆ پيغه مبهى.

۵- له داوى ئهم گيرانه وه ئهمهش به بى ژماره نووسراوه: وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا).

ديسان ئه نهس (بەزى خودايان لى بى) فهرمووى: چاپيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) ههردوو دهستى ههلبرى و نهوسا فهرمووى: (خودايه! بارانمان فرياخه، خودايه! بارانمان فرياخه، خودايه! بارانمان فرياخه).

قورنان خويندن له نوپژه بارانه دا به دهنگى بهرزه

۵۲۲- حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ خَرَجَ يَسْتَسْقِي، قَالَ: فَحَوَّلَ إِلَى

النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ يَدْعُو، ثُمَّ حَوَّلَ رِذَاءَهُ، ثُمَّ صَلَّى لَنَا رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ. (الحديث: ۱۰۲۴) بروانة ذمارة: (۵۱۶).

۵۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ دُعَائِهِ إِلَّا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ وَإِلَهُ يَرْفَعُ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ إِبْطِئِهِ. (الحديث: ۱۰۳۱ - طرفاه في: ۳۵۶۵، ۶۳۴۱). (۴۶۱)

ئەنەس (ڕەزای خودبەیان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودی لەسەر بێ) لەهیچ نزیایەکی دا دەستی تەواو بەرز نەدەکردەو، لەنزای داوای کردنی باراندا ئەبێ، بەلام لەکاتی داواکردنی باراندا ئەوەندە دەستی هەل دەبێ سێدەدی هەردوو بنباخەلی دەرەگەوت. (ت/۴/۷۳/۱ - ز- ۱۷۴ ژ- ۹۴۱).

کووتە ی کاتی بارینی باران

۵۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ قَالَ: اللَّهُمَّ (صَيِّبًا نَافِعًا). (الحديث: ۱۰۳۲). (۴۶۲)

عائیشە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرموی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) کەبارانی دەدی دەیفەرموو: (ئە ی خودایە! بیگیڕی بەبارانیکی لێزمە ی بەخوڕی بەسود: اللهم اجعله صيبا نافعا).

کاتی با هەل دەکا

۵۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: كَانَتْ الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ إِذَا هَبَتْ، عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث: ۱۰۳۴). (۴۶۳)

(۴۶۱) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: رفع اليدين بالدعاء في الاستسقاء، رقم: ۲۰۷۱=۸۹۵

(۴۶۲) لم يوافقه مسلم على تخريجه، وإن كان أصله فيه (فتح/۲/۶۱۰ - خاتمة) - المترجم.

ئەنەس (رەزى خودايان لى بىز) دەيفەرموو: جاران كەباى سەخت ھەلى دەکرد، بەھۆى ئەودە نىشانەى ترسان لەپروخسارى نازدارى پيغەمبەر دياربوو، ترسى ئەودى ھەبوو كەسزايى، ھاتبى بۆسەر نەتەودى ئىسلام.

فەرموودەكەى (نصرت بالصبا)

۵۲۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادًا بِالدُّبُورِ). (الحديث: ۱۰۳۵- اطرافه في ۳: ۳۳، ۳۲۰، ۱۰۵، ۴۱). (۴۶۴)

ئىبنو عەباس (رەزى خۆاى لى بىز) دەفەرموو: پيغەمبەرى خوا (دروودى خوداى لەسەر بىز) دەفەرموو: (خوداى گەورە بەھۆى باى صەباو ھەغەزاي خەندەق دا سەرگەوتنى بەمن بەخشی، وەھۆزى عادیشى بەباى رەشەبا فەوتان).

باسى بوومە لەرزەو نایات

۵۲۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا). قَالَ: قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ قَالَ (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا) قَالَ: قَالُوا: وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ: قَالَ (هُنَاكَ الزَّلَازِلُ وَالْفِتَنُ، وَبِهَا يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ). (الحديث: ۱۰۳۷- طرفه في: ۷۰۹۴). (۴۶۵)

ئىبنو عومەر (رەزى خودايان لى بىز) فەرموو: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىز) فەرموو: (خودايە! پیت و فەرپڕژینە بەسەر ولاتی شامان و ولاتی یەمەنمان دا) یارانیش ەرزیان کرد: وەپیت و فەر پڕژینى بەسەر ولاتی نەجەشماندا؟

(۴۶۳) لم يوافقه مسلم على تخريجه (انظر فتح/۲/ ۶۱۰- خاتمة)- المترجم.

(۴۶۴) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: في ریح الصبأ والدبور، رقم: ۹۰۰ = ۲۰۸۴.

(۴۶۵) الظاهر أن هذا الحديث من افراد البخارى- المترجم.

فهرموویه وه: (خودایه! پیت و فهر برژینه بهسهر ولاتی شاماناو بهسهر وهلاتی یه مه نمانا) یارانیش عهرزبان کرده وه: وه برژینئ بهسهر وهلاتی نه جیدشماندا؟ فهرمووی: (لهو یوه بوومه له رزه و ئازاوه و فره ته نه بهرپا ده بی، وه ههر لهو یشه وه شهیتان شاخ قیت ده کاته وه).

خوا نه بی کهس نازانی باران کهی دهبارئ

۵۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مِفْتَاحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ: لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي غَدٍ، وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْحَامِ، وَلَا يَعْلَمُ نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا، وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ، وَمَا يَذَرِي أَحَدٌ مَتَى يَجِيءُ الْمَطَرُ). (الحديث: ۱۰۳۹- اطرافه فی: ۷۳۷۹، ۴۷۷۸، ۴۶۹۷، ۴۶۲۷). (۴۶۶)

ئینو عومه ر (د مزی خودیان لښ بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (د روودی خودی له سهر بی) فهرمووی: (کللی نهینی (غهب) ئه م پینج شته ن، خوا نه بی کهسی تر نایانزانی، کهس نازانی سبهینی چی ده بی، وه کهس نازانی که چی و له ناو منالده کان دا ئه وهی واتیا ئایا نیړه، مییه، چیه و چی نییه، هیج کهسی نازانی سبهینی چی دهکا و چی ئیشیکی ده بی وه چی دهست ده کهوئ وه کهس نازانی کهی و له کوی دهمری، وه کهس نازانی که کهی باران دهبارئ). (تاج: ۸۳/۷).

روون کردنه وه:

بسم الله الرحمن الرحيم

نه گهر کهسی بلئ: نهینی زوړن ههر ئه م پینجه نین؟ یابلئ: ئه ی ئه وه منیه که ئیستا به هوئ سوڼهر و شتی تری واوه دهمزانی کهسک کورپه یاکچه؟ یابلئ: به هوئ هوکاره گانی کهش شوناسیه وه دهمزانی که کهی باران دهبارئ؟

لهو لاما دهلئین: راسته که ژماره ی نهی نی زور زوره، به لام ناوهیانی ئەم پینجه به تایبه تی، له بهر چه ندھۆیه که، وهك ئەوه له سه ر دەمی پیغه مبه ردا زور كه س، له حیسا بگه رو جادوو گه رو ئەمانه، لافی زانی نی ئەم جو ره شتانه یان لیدا وه، یابه تایبه تی له م پینج شته پرسیا ریان له پیغه مبه ر (درو دی خودی له سه ر بێ) کرد وه.

دو وه م دهلئین: غه یب چه ند جو ری کی هه یه، عیلمی شی هه ر وه ها، جو ری له نهی نی بیجگه له یه زدان ی پاك كه سی ترنا یزانی، جو ری له نهی نی خودا خو ی ده یزانی، ئەگه ر خواستی له سه ری بێ كه سانی تری ش ده یزانی وهك فری شته و پیغه مبه رو پیا و چاكان، گه لی جار ئەگه ر خودا خواستی له سه ر ئەوه بی كه ری زی پیا و چاکی بگر ی، فری شته یی له نهی نی یهك ناگادار ده كا، ئەو فری شته یه به فه رمان ی خودا هه والی ئەو نهی نی یه ده دا به پیا و چاکی، تاب بی به كه رامه ت بو خو ی و به مو عجزه بو پیغه مبه ر كه ی!

ئەم ئایه ته ئاماژه یه بو ئەم جو ره كه ده فه رموی: (عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ جين/ ۲۶-۲۷- واته: هه ر خودا خو ی و به س ئەو جو ره نهی نی یه تایبه تی یانه ده زانی، كه سی تریان لی ناگادار نا كا، كه سی نه بی كه خو ی ره زای له سه ر بێ، وهك پیغه مبه ری، یافری شته یی). ئەم ئایه ته ی تری ش هه روا: (يَخْتَصِرُ بِرَحْمَةِ مَنْ يَشَاءُ).

یانه گه ر خودای گه وه ره خواستی له سه ر بێ ئەو نهی نی یه به هۆی هۆكا ری كه وه ده زانی، وهك ئەو نهی نی (غه یب) یانه كه نهی شانه و كه ره سته بو زانی نی بی، وهكو ئامی ری سو نه ر بو ته ماشا گردنی مندا لدانی ئافره ت، وهكو ده زگای كه ش ناسی بو پی شینی گردنی هه رو و هه لا و باران.

ئەمه له لای ئه لایه کی تری شه وه عیلم و زانی ن زاتی كه سپی یانی هه یه، زانستی خودا زاتی یه كه سبی نی یه و زانستی دروست كرا و هه مووی كه سبی یه، به م ئیعتیبار هه ش غه یب به س خودا ده یزانی.

لەراستىدا ئەم پىنج شتەي لەم فەرمودەيدەدا باس كراون، بۆھەموو كەسى
سەرچاۋى غەيبىن، واتە: بەشىۋەيەكى گشتى، ئەگەر تاكو تەرا لىرەو لەۋى،
خوداى گەورە جارجار بەدەگمەن كەسى، لەھەندىكى زۆر كەم لەبابەتئى لەم
بابەتانە، لەبەر حىكمەتئى ناگادار بكا، بەۋە ھىچ لەياسا گشتىكە ناگۆرى. دەنا
رەۋرەۋى ژيان دەگۆرا، ۋەك ئەم ياسايە لەم پەندەدا زۆر بەجۋانى داپىژراۋە،
كەدەمفەر مەۋى:

ئەگەر دەمزانى چ پۇژ دەمردم
خانەى ئاۋەدان ويران دەکردم
بىداری) ۋەلى كىيە؟

داخەكەم رەشە خەلئە ۋەرويش ۋە سۆفە ساۋىلكەكان بەپىچەۋانەۋە
لەھالەكە ھالى دەبن، لەۋان ۋايە ۋەلى ھىچ كارو ئىشكى تىرى نىيە تەنيا
كەرامەت نواندن نەبىت، لەبەر ئەۋە ئەۋەندە زۆر چىرۆكى دەستەلبەستىيان
بەناۋى كەرامەتەۋە بۇشىخەكانىيان ھەل بەستۋە ھەيائى ئەۋانىشىيان بىردوۋە!
ھەر كۆلكە شىخى بگىرى لەم كوردوستانەى خۇماندا، كەخەرىكى كارى
شىخىتى بى، خۇى بەموسولمانىكى ئاسايى دىسۆزى موسولمانان دەزانى، ھەر
چى لافو گەزاف بى نىيەتى، بەلام زۆربەى سۆفى ۋەرويشەكانىيان
بەھەزاران كەرامەت ۋەبەيت ۋەبائورەۋ ناۋو نازناۋى گەورەگەۋرەيان دەدەنە
پال، شىخ بەخۇى دەلى: خادەم الفقرا، ئەۋان پى ى دەلئىن: سولتانى ئەۋلىيا،
شىخى بەروۋ بەحر، شاكەرىم ۋە شارەھىم!

بەندە بەخزمەت گەلى لەشىخانى تەرىقەتى ئەم سەردەمى خۇمە
گەشتوۋم، بەۋوردى سەرنجى ھالىانەم داۋە، زۆربەيان بەپراستى خىرخاۋ
خانەدان ۋە خاۋەن ئىمان ۋە خاۋەن دىۋەخان بوون، گەرچى كەمە
كەمەكەموكورپىشان بووبى، بەلام بەشىۋەيەكى گشتى سەرمەشقى جوۋان
بوون بۆرەۋشتى جوۋان ۋە خزمەتى ئاين!

كەواتە ئەم جۆرە بابەتە بەقسەى خەلكى ناپسپۆرناپى، بەلكوو دەبى گوى
بۇ قسەى كىتەب شىل بىكرى، گوى لەمەلەى دانای زانا بگىرى، لەهەمان كاتدا
خۆخەرىك كىردن بەم شتەلاومكى يانەوہ كارىكى فرەباش نىيە، هەندى لایەنى
ئايىنى مۆدىپن پەيدا بوون، هەمووخزمەتەكەيان بۇ ئىسلام ئەوہىە: جنىو
بەشىخو مەلاو دەرۆيشو سۆفى بىدەن، هەتائىمامى غەزالى قوربەسەرىشيان
كىردووہ بەنۆكەى ئىمپىرالىزم! بەئىمامى نەوہوى دىمفەرموون: موشرىك،
دەللىن: كەسى قەسىدەى بووردىيە بخوینىتەوہ فرە خوايە واتە: مشركە، نوپژ
لەپشتىەوہ دروست نىيە، لەراستىدا ئەوہى كەئەمپروناويان ناوہ سەلەفىەت،
زۆر زۆر دوورە لەسەلەفىەت، چونكە مەرجى ئەم سەلەفىەتەى ئەمانە
ئەمەيە: فەتكەردنى سەرجەمى زانايانى ئىسلام، جگەلەيەك دوو مونشەقق
نەبى، ئەمانەش دەق وەك شىعەكان رقىان لە هەموو زانايانى سەلەفە، چەند
سەرلىشىواويكى ترى وەك خۆيان نەبى، شىعەيش هەموو سەحابەكان
بەموناقدادەنن، هەشت نۆ كەسيان نەبى!

بەندەئەم پيشنيارە دەكەم ئوميد دەكەم كەخوداى گەورەو داناو زانا پىتو
فەرى تى بخاو بىخاتە بەر چاوى كەسانى دلسۆزى ئەم ئىسلامە و ئەم گەلى
كوردە:

۱- برەوى تەواو بەمەزەهەب بىدرى، لەهەموو قۇناغەكانى خویندندا، چ ئايىنى،
چ نااىنى، جەخت لەسەر پابەند بوون بەم چوار مەزەهەبەبىكرى، بۆنمەنە:
لەپۆلى پىنجەمى سەرەتايى دا لە كوردوستانى خۆماندا ئەم مەفھومە
بخرىتە مىشكى قوتابىەوہ: (ئىمە موسولمانىن، خوداى تاك و تەنياو پاك و
پىرۆز دەپەرستىن، (موحەمەد) پىغەمبەرمانە، ئىسلام ئايىمانە، لەسەر
مەزەهەبى ئىمامى شافەعین، رىزمان بۆ هەموو سەر مەزەهەبەكانى تر هەيە،
لەسەر بىروباوەرئ عەقىدەى ئەشەرىن).

۲- په راوه ناوداره کانی فیکه و عه فائید بکړینه وه به سه رچاوه ی فه تواو پرسیارو وه لām، وده به پئی توانا بایه خو بره ویان پی بدری، و مزوو زووسه ر له نوی چاپ بکړینه وه و په خش بکړینه وه، یا ته رجه مه بکړین، یا کتیبی نوی ی به نرخی مه زه به یی دابنری، و مه وه ی که چاپ نه کراوه چاپ بکړی، و مزور به وردی به وانه ببیژرینه وه.

۳- وه نه وه نده ی ده کړی که نار ه گیری بکړی، له قیل و قال و له راجیای زور و له ته زه ممو تی مه زه به یی و له ته جه ممو دو توندره وی.

۴- کورت و پوخت نه مه بکه ین به دورشمی نه گورمان: (خوره و شیر په نجه ی ئیسلام بی مه زه به یی ه). له به رنه وه ده بی به هیج شیومی ری به لاه مه زه به یی نه دری.

پایانی

ماموستای عه سقه لانی (رمزای خوی لی بی) ناماژه ده کا: که باسه کانی نویژه بارانه، له سه حیجی بوخاریدا (رمزای خوی لی بی) چل فه رمووده ی به رز کراویان تیادایه، نویان بی رشتن، واته: ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه و صوولن، واته: به ریز پیواونی رشته که یان، له بوخاریه وه هه تا سه ر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ناوه ی نراون. بیست و هه وتیان له م باسه دا، یاله پیشترا دوو بارن، پوخته که یان ده کاته سیازده.

پیشه و موسلیمش (رمزای خوی لی بی) هه مویانی گپراو ته وه بیجکه له مانه یان:

۱- فه رمووده ی ژماره (۵۱۹ت=۱۰۹۰ف).

۲- (۵۲۰=۱۰۱۰ف).

۳- (فه رمووده ی (۱۰۲۲ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه).

۴- (۵۲۲ت=۱۰۲۴ف) برپاوه: (ژماره ۵۲۲و ۵۱۶). به لām بناغه (نه صل) ی نه م

فه رمووده یه له موسایمیشدا هه یه س

۵- (۵۲۴ت=۱۰۳۲ف) به لّام بناغه که می واتیادا.

۶- (۵۲۵ت=۱۰۳۴ف).

۷- (۱۰۳۶ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

دوو بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و غه یری صه حابه ی واتیادا.

تیبینی:

ئه م سال (۱۹۹۹ز) سالیکی بی باران بوو، له هه موو ناوچه ی خوړ هه لاتی ناوهرپاستا، له کوردستانی خو ماندا باران زوړ که م بوو، کفری و که لارو زوربه ی پاریزگای که رکوک دمغل و دان به ره لاکرا، ئیستا که کو تای مانگی پی نجه به رای بی ئاوی سه ری هه ل داوه، له وهر که م بووه، ئه و دمغل و دانه ی که نه فه و تاوه، خه لک زوړتر به داس ده یدرونه وه، نه ک به مه کینه، له بهر کورتی و کایه که ی، هه روه ها له م سائه دا کارم ساتی تر سناک رووی دا وه ک بوومه له رزه که دهوری شه ش مانگ، ناو به ناو له شاری سلیمانی و دهورو به ری دا، روژی وا ده بوو شه ش هه وت جار رووی ددها، هه یان بوو ده گه یشته شه ش پله ی ریخته ر، به لّام سوپاس بۆ خودا که زیانیکی ئه و تو ی نه بوو، ماوهمه کیشه دهنگی نییه، هه روا سکچوون و کولیره یش که مه که مه رووی دا.

هه رواله م سائه دا له بهر بی ئاوی له به نداوه گانا کاره با زوړ که مه، شه وو روژی چوار سه عات کاره بامان هه یه. وه ک سه رده می به رد، به شه و چرای نه وت هه ل ده که ین. ئه مپوک شه خوربه ته واوی گیرا، له ناو شاری سلیمانی دا ماوه ی یه ک دوو ده قیقه ئه ستیره ده رکه وت، دهوری سه عات و نیویکی خایاند، ئیمه له گه ره کی خو مان نویژی خوړگیرانه مان کرد. مه لا نه بوو من به رنویژی که م کرد بۆ خه لکی گه ره ک، خوا قه بوو لی کا.

وهرگیر

نوری فارس هه مه خان

۲۲) نامہی خور گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف

نویژی خور گیران

۵۲۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُنْكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجُرُّ رِذَاءَهُ حَتَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلْنَا فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ حَتَّى انْجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَصَلُّوا وَادْعُوا، حَتَّى يُكْشَفَ مَا بَكُمْ). (الحديث: ۱۰۴۰ طرفاه في: ۱۰۵۷، ۳۲۰۴). (۴۶۷)

وَي رَوَايَةُ عَنْهُ قَالَ: (وَلَكِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُخَوِّفُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

ئەبو بەکرە (پەغەمبەرێکی بوو) فەرمووی: لە خەزمەتی پەغەمبەرەدا بووین (دروودی خودی لەسەر بێ) هەڵسەپە لە چووبۆ لەو کاتەدا خۆرگیرا پەغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) هەڵسەپە لە چووبۆ مزگەوت، لە پەلە پەلیدا لە شپۆشەکی بەکێش دەکرد، ئێمەش لە خەزمەتیدا چووین، جالەناو مزگەوتە کەدا دوو رکات نویژی خۆر گیرانی بوو، تەوێش بەربوو، ئەوجا و تەوێش دا بۆمەردوو مەگەو سوپاس و ستایشی خۆی کردو فەرمووی: (لە راستیدا ئەم خۆر مانگە دوو نیشانەی گەورەن لە نیشانە گەورەکانی خودا، ئەلەبەر مردنی کەس و ئەلەبەر ژانی کەس ناگیرێ، کاتی دەبینن کە و خۆر گیراوە، یامانگ گیراوە نوێژ بکەن و لەخودا بپارێنەوه و نەزرا بکەن، تەوێشە کە یامانگە بەر دەبێ و خەمە کە تان دەپوێتەوه). (تاج/ ۱/ ۴۶۲ = ز- ۱۶۶ ژ- ۹۲۰).

لەگێڕانە و دەیهکا لە ئەبو بەکرەوه پەغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووشی: (بەلام خودای گەورە بەهۆی ئەم دوو دیاردەیهوه، بەندەکانی خۆی و وریا دەکاتەوه، هەتا لەقاروسەر بپێچی لەفەرمانی بترسن).

۵۳۰- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ النَّاسُ كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ). (الحديث: ۱۰۴۳ - طرفاه فی: ۶۱۹۹، ۱۰۶۰). (۴۶۸)

موغیره ی کوری شوعبه فہرمووی: لہسہر دہمی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر ہن) نہو پوڑہی کہنیراہیمی کوری پیغہمبہر مرد (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہر و نیراہیمی کوری ہن) نہو پوڑہ خورگیرا، خہلک گوتیان: نہوہ لہبہر مردنی نیراہیم خورگیراودا پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر ہن) فہرمووی: (خورو مانگ دوونیشانہی گہورہن لہنیشانہ گہورہکانی خودا، نہلہبہر مردنی کہسو نہلہبہر ژیانی کہس ناگیرین، کاتئ دیتان کہوا پوڑیامانگ گیراود نہوا لہخودا بپارینہوہو نوپژ بکہن). (تاج/۱/۴۶۱ = ز-۱۶۴ ژ-۹۸).

باسی خیر کردن لہ خور گیراندا

۵۳۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِالنَّاسِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ مَا فَعَلَ فِي الْأُولَى، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا). ثُمَّ قَالَ: (يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ

عَبْدُهُ أَوْ تَزْنِي أُمَّتُهُ، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا) (الحدي: ١٠٤٤ - اطرافه في: ١٢١٢، ١٠٦٦، ١٠٦٥، ١٠٦٤، ١٠٥٨، ١٠٥٦، ١٠٥٠، ١٠٤٧، ١٠٤٦، ٣١٦٦، ٥٢٢١، ٤٦٢٤، ٣٢٠٣). (٤٦٩)

عائشه (همزای خوی لب بن) فهرمووی: لهسهر ده می پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسهر بن) رۆژ گیر، جاپیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بن) هه ئسا چوو بۆمژگه ویتو لهوئ نوێزی خۆرگیرانی لهسهر ئهم شیوهیه، بۆموسولمانهکان کرد، ماوهیهکی دوورودریژ لهناونویژهکهدا بهراوهستانهوه ههرقورنانی دهخویند، ئینجا چه مییهوه و روکووعی بردو، دریژهی دابه چه مینه وه کهیشی، ئینجا له چه مینه وه هه ئسایه وه و گه لئ قورنانی تری بهراوهستانه وه خویند، بهلام له هینی راههستانی یه که می که متر، ئه و جا دووباره رکوعیکی دوورو دریژی تریشی برده وه، بهلام له رکوعی یه که می کورتتر، ئینجا دوو کورپنوشی دوورو دریژی برد، له چه شنی دوو چه مینه وه که ی، یه که م وه که یه که م دوو وه که دوو وه، واته: له دریژی و کورتیدا، ئینجا هه رچی له رکاتی یه که م دا کرد، له دوو وه میش دا ئه وه ی کرده وه، ئه و جا له نوێژ بۆوه و خۆریش بهر بوو بوو.

ئینجا ووتاریکی دا بۆمه ردومه که و، سوپاس و ستایشی پهرومردگاری کردو له پاشا فهرمووی: (ئهم خۆرو مانگه دوونیشانه ی گه و رهن له نیشانه گه و رهکانی خودا، نه له بهر مردنی که سئ و نه له بهر ژیا نی که سئ ناگیرین، جاهر کاتئ شتئ واتان بینئ ئه و له خودا بهاری نه وه و ئه لاهو ئه که بهر بکه ن و نوێژ بکه ن و خیر و به خشینه وه بکه ن).

له پاشا فهرمووی (ئەوی نەووی موخەمەد! ئەوی گەلی ئیسلام! سویندم به خودا، کەس وەکی خوداوا دهمار نایگرئ، کاتئ کە به ندهیئ له به نده گانی شەر واپیسی بکا، یا کە نیزیئ له کە نیزی کە گانی داوین پیسی بکا، ئەوی گەلی موخەمەد! بهو خودایه ئەووی کە من دەیزانم ئەگەر ئیوہ بتان زانیایه زۆر کەم پێدەکەنین و زۆر ئەگریان). (تاج/۱/۴۶۲، ۲/فیقهی ئاسان/۱/۲۴۱=ز-۱۶۶ژ-۹۲۱).

بانگه وازی نوێژی خۆرگیران

۵۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لُودِيَ إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ). (الحديث: ۱۰۴۵- طرفه في: ۱۰۵۱). (۴۷۰)

عەبدەللائی کورێ عەمر (ڕەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمبەر دا (دروودی خودی لەسەر بێ) کە خۆر گیرا، بانگەواز هەل درا: (إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ: وانوێژی خۆرگیران دەکری بە جەماعەت، زوو کەن لە دەستی مەدەن!). (=تاج-ز-۱۶۵ژ-۹۱۹).

پەنا بە خوا کرتن لە سزای گۆر لە خۆرگیران

۵۳۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ يَهُودِيَّةً جَاءَتْ تَسْأَلُهَا، فَقَالَتْ لَهَا: أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُعَذَّبُ النَّاسُ فِي قُبُورِهِمْ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَائِذَا بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث: ۱۰۴۹- أطرافه في: ۱۳۷۲، ۱۰۵۵، ۶۳۶۶). (۴۷۱)

(۴۷۰) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر النداء بصلاة الكسوف: الصلاة جامعة، رقم:

۹۱۰=۲۱۰۰.

(۴۷۱) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر عذاب القبر في صلاة الكسوف، رقم: ۹۰۳ = ۲۰۸۸-۲۰۸۶.

ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ذَاتَ غَدَاةٍ مَرْكَبًا، فَكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَرجَعَ ضَحَى، فَمَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْحَجَرِ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ ذُوْنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ سُجُودًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ ذُوْنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ وَهُوَ ذُوْنَ السُّجُودِ الْأَوَّلِ ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَتَعَوَّذُوا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث: ۱۰۵۰).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) فہرمووی: جارئ زنیکی جوولہکہ ہات بولام، داوی دہسہنہی لی کردمو پیی گوتم: خوا پہنات بدات لہسزای ناو گوڑ، جابؤدئنیایی، لہم بارہیہوہ پرسیارم لہپیغہمبہر کرد: نایا ئہو خہلکہکدہمرن لہناو گوڑہکانیاندا لہسہر تاوانی ژیانی جیہان سزادہدرین؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) فہرمووی: (بہئی) پہنا دہگرم بہخودا لہسزای ناوگوڑ).

جالہوہودوا سہرلہبہیانیک، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) بہہوی مردنی ئیبراہیمی کوریہوہ،بہسواری کہژاویہک لہمال دہرجوو، فہدہری ئیلاہی و چارہنووسی خواپی وابوو کہ خورگیرا، ئیتر پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) کاتی چیشتہنگاو گہرایہوہ، بہناو مائی ہاوسہرہکانی دا رمت بوو، تارؤیشتہ ناومزگہوت، ئہوجالہوئی لہشوینہکھی خویدا راوہستاو نویژی خور گیرانی دابہست. وہ موسولمانانیش لہ پشتیہوہ، بہجہماعہت نویژی خورگیرانیان دابہست. ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) لہراوہستانی یہکہمی رکاتی یہکہما، قورئانیکی زور دوور و دریژی خویند، ئہوجا جہمینہوہی یہکہمی رکاتی یہکہمی برد، وہلہناویدا یادیکی زوری خوی گہورہی کرد، ئہوجا سہری

له چه مینه وه هه ئیری، دیسان قورئانیکی زۆری دوورو درپژێ له پراوهستانی دووهه می پکاتی یه که ما خویند، به لām له قورئان خویندنی راوهستانی یه که می پکاتی یه که م که متر، نه و جا چه مینه وهی دووه می نه نجام دا، دیسان له ناو نه م چه مینه وه یه شدا که چه مینه وهی دووه می پکاتی یه که م بوو، ته سبیحاتیکی زۆری خویند، به لām له ته سبیحاتی ناوچه مینه وهی یه که می پکاتی یه که م که متر، نه و جا سه ری هه ئیری و پستی راست کرده وه فهرمووی: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد...) ئینجا دوو کپنووشی دوورو درپژێ برد، ئیتر پکاتی یه که م ته و او نه و جا پکاتی دووه میشی له سه ر هه مان شیوه ته و او کرد، نه و جا له نویژ بووه، له پاش ته و او بوونی نویژ، و تاریکی بوخه لکه که دا، نه وهی که حه زی خودای له سه ر بوو له م ووتارده فهرمووی: (به شیکی نه م ووتاره له فهرموودهی ژماره ۵۳۱ دا رابورد- و مرگێر) له پاشدا پیغه مبه ر (بروودی خودای له سه ر بی) فهرمانی پی کردن که په نابگرن به خودا له سزای ناوگۆر، له ژبانی به رزه خا.

کردنی نویژی خۆر گیران به کۆمه لی

۵۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: انْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ: قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ

أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْتَكَ تَنَازَلْتَ شَيْئًا فِي مَقَامِكَ، ثُمَّ رَأَيْتَكَ كَعَكَعْتَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ، فَتَنَازَلْتُ عَنْقُودًا، وَلَوْ أَصَبْتُهُ لَأَكَلْتُ مِنْهُ مَا بَقِيَ الدُّنْيَا، وَارَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرْ مَنْظَرًا كَالْيَوْمِ قَطْ أَفْطَعُ، وَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النَّسَاءَ). قَالُوا: بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (بِكُفْرِهِنَّ) قِيلَ: يَكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ: (يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ، لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ كُلَّهُ، ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطْ. (ر: ٢٧) (الحديث: ١٠٥٢). (٤٧٢)

ئينو عهباس (همزی خوابان لى بى) فهرمووى: لهسهر دهمى پيغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) خورگيرا، پيغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) نوپژى خورگيرانى كرد، وهله نوپژدهكهدا گهلى راپوهستاو ماوهيهكى دوورو درپژ لهوانوپژدهكهدا بهراپوهستانهوه ههرقورئانى دهخويند، بگره لهراپوهستانى يهكه مى پركاتى يهكه مدا بهقهده سورهمتى به قهرى خويند ٠٠٠ نيتر ههموو فهرموودهكهى گيپرايهوه (وهك لهزماره: ٥٣٣د راپورد) تانهوئى كهئيبنو عهباس دهئى: جاپيغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) فهرمووى: (خورو مانگ دوو نيشانهى گهورمن له نيشانه گهورهكانى خودا، كهدهبن بهبهلگهو نيشانه لهسهر بوونى خوداو يهكتايى خودا، نهلهبهردى مردنى كهسو نهلهبهردى زيانى كهس ناگيرين! بهلام ههركاتى شتيكى ناومهاتان دى نهوا زيكرى يادى خودا بكه. ياران (همزی خوابان لى بى) گوتيان: نهى پيغهمبهردى خودا! لهم شوينه پيرپوزها، چاومان لىت بوو دهستت برد بوشتى كهبيهيئيت، كهچى ههل سلهميتهوه وهك كهسى لهشتى بترسىوابوو، نيتر كشايتهدواوه؟! فهرمووى: (دروودى خودى لهسهر بى) (نهوه لهو كاتهدها بهههشتم دى، ومدهستم برد بوئيشوين ترى لهميوهكهى ههتا بيهينم بوئان، بهلام بووم نهكرايهوه، نهگهر

بۆم بکرایه ته وه تاجیهان دهما هەر لیتان دهخواردو ته واو نه ده بوو، چونکه میوه ی به ههشت که ده نکیکی لی ده که یته وه ده نکیکی تر له لایه نی خودا وه دپته وه جیگه ی! ههروه ها ئاگری دۆزه خیشم دی! هه رگیزاو هه رگیز دیمه نی وادزیوو بی رمزام نه دیوه، سه رنجم دا زور به ی خه لکه که ی ناوی، ژنان بوو). عه رزیان کرد: نه وه له به رچی؟ نه ی پیغه مبه ری خودا! فه رموو ی: (چونکه ناسوپاسی ده که ن و له به ر نه وه که ناسوپاس و ناشو کرن) گو تیان: ئایا ناسوپاسی و ناشو کری خودا ده که ن؟ فه رموو ی: نه، مه به ست نه و منییه، به لام ناسوپاسی و ناشو کری هه وه رو هاوړی ده که ن و، پی نه زانن و چا که یان له به ر چاونییه، گریمان به در یژیایی سال چا که و پیاو متی له گه ل ژندابکه ی، به لام نه گه ر پوژی له پوژان شتیکی لی دیت که به دلی نه بی، ده لی: نه وه تی من هه م خیرم له تو نه دیوه! (ت/۱/۴۶۸-۱/ش/ن = ز-۱۷۱- ز-۹۳۲).

به نده نازاد کردن له خۆر گیرانا

۵۳۵- عَنْ هِشَامٍ عَنْ فَاطِمَةَ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَقَدْ أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (بِالْعَتَاقَةِ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ). (الحديث: ۱۰۵۴). (۴۷۳)

ئه سمائی کچی ئه بوبه کر (په زای خوا بهان لى به) فه رموو ی: (له خۆر گیرانه که دا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به) فه رمانی کرد به به نده نازاد کردن، تاخودا ده رو ی ره حمه تیان لی بکاته وه).

باسی یادی خودا له خۆر گیرانا

۵۳۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَعًا، يَخْشَى أَنْ تَكُونَ السَّاعَةُ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى بِأُطْرُلِ قِيَامٍ

وَرُكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتُهُ قَطَّ يَفْعَلُهُ، وَقَالَ: (هَذِهِ آيَاتُ الَّتِي يُرْسِلُ اللَّهُ لَأَتَكُونُوا لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهَا عِبَادَهُ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَافْزِعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ). (الحديث: ١٠٥٩). (٤٧٤)

ئەبوو موسای ئەشعەری (زەوی خۆی لێ بێ) فەررمووی: رۆژی خۆرگیرانەکە، پیغمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) راپەڕی و شلەژاو مەترسی ئەوەی هەبوو کە ئەوە بەرای نیشانەکانی هاتنی قیامەت بێ، رۆیشت بۆ مزگەوت و لەوێ نوێژێکی خۆر گیرانی دوورو درێژی بەکۆمەڵی بۆ کردین، قەد نەمدیوە کە ئاوا لە نوێژدا، قورئانی وا دورو درێژ لەراوەستانا بخوینێ، یا ئاوا چەمینیوە کورپنووش درێژ بکاتەو. وتاریکی دا، فەررمووی: (ئەم نیشانەو دیاردانە ی کە خودا دەیان نیڕێ و پێشانێ ئەوخەلکەیان دەدا، وەک خۆر گیران و مانگ گیران و بومەلەر زەو گەردەلوول و ئەمانە، خودا بۆ ئەوەی دەنیڕێ کە بەندەکانی خۆی هۆشیاری بکاتەو و بەوانە بیان ترسینێ و هەر پەشەیان لێ بکا، ئەگینا ئەم جۆرە نیشانە، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژیا نی کەس روو نادات، جاکاتی دیتان شتێ لەمانە رووی دا، ئەوا پەلاماری یادی خودا بدەن و، نوێژ بکەن و خێرو خێرات بکەن، چونکە خودا بەهۆی کردنی ئەم جۆرە خواپەرستیانەو دەررووی رەحمەت لەبەندەکانی خۆی دەکاتەو، لەدەردو بەلاو ناخۆشی رزگاریان دەکا).

لەنوێژی خۆرگیران و مانگ گیران بە دەنگی بەرز قورئان دەخوینێ

٥٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَهَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْخُسُوفِ بِقِرَاءَتِهِ فَإِذَا فَرَعَ مِنْ قِرَاءَتِهِ كَبَّرَ فَرَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكْعَةِ

قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ يُعَاوِذُ الْقِرَاءَةَ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ، أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ. (الحديث: ١٠٦٥). (٤٧٥)

عائشه (همزای خوی لب بن) قهرمووی: له نویتزی خۆرو مانگ گیراندا پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسر بن) فاتحه و سوورمه که ی پاشی به دهنگی بهرز ده خویندو له سهەر ئەم شیوهیه دهیکردن: کاتی له فاتحیه و قورئان خویندنی پاش فاتحیه دهبووه ئەللاهو نه کبهری دهکردو دهجوو بۆچه مینه وه، کاتیکیش سهری له چه مینه وه ههڵ دمیری دهیقهرموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) له ههريه کێ له ههردوو رکاته کهدا دوو چه مینه وه دوو کورپنیشی دمبرد، که دهکاته چوار راوهستان و چوار ئیعتیدال و چوار چه مینه وه چوار کورپنوش.

روونکردنه وه:

ئەم چەندین خالانە لەم بابەتەدا پەچاو دەکړین:

١- مەبەست لە ئایات (نیشانە و عەلامات) چیه؟ مەبەست لە ئایات لەم شوینە و لهوینە ی ئەم شوینەدا ئەو دیارده سروشتی و نیشانە ئاسمانیانەن، که ناوبه ناو له ناکاودا روو دمدن، وهک: خۆرو مانگ گیران و بوومه له رزهو بورکان و گهرده لول و زریان و بای سهخت و لافاوی گه وره وه وره تریشقه و برووسکه و نهستی ره کشان و شتی تری سامناکی ترسناک، یا وهک قهومان ی کارمساتی ناخۆش، وهک مردنی زانای ئایینی گه وره و مردنی پادشای دادپهرومری ئیسلام پهروهر، ههروادیل کردنی ئەم زاتانه له لایه ن دوژمنه وه.

٢- لەم کاتانهدا چی بکړی باشه؟ لەم کاتانهدا به شیوهیه کی گشتی خێرو یادی خوداو نویتزو تهوبه و پارانه وه و داوای لێ خوښ بوون له خودا بکړی، له گه ل په چاو کردنی خالی سییه م لەم روونکردنه وه.

۳- لههه مان کاتا هه ریه که لهم دیاردهو نیشانانه، لهکاتی روودانیانا کردار یاگوتاریکی تایبهتی سوونهته، یا هه ردووکیان، یاچه ند کردارو یاچه ند گوتاری، بۆنمونه: لهکاتی خوړو مانگ گیراندا نهو شتانه سوونهتن که لهم باسه دا به دريژي باس کراون، لهکاتی گه رده لوول و باي سهختا نزي تایبهتی خوئی هه یه، لهکاتی هه وره تريشقه دا سوونهته سي جا بلئ: (سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) لهکاتی کشانی نه ستيردها و اباشه سه رنجی نه داو بلئ: (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لهکاتی فهوتی گه وره پیاوانی نیسلا ما کړنوش بردن بۆخودا، به دهستی به دهستنو یژه وه به رمو رووگه یه، یه که کورنوش سوونهته، لهکاتی بوومه له رزدها ته و بهو نزاو پارانه وهو په ناگرتن به خودا له شهري نه م دیارده یه سوونهته. (بروانه تاج/ ۱، ۴۷۸، ۴۷۹، الاژکار للنووی ص ۱۶۲-۱۶۴).

۴- له کومه لي فهرموودهو (نهر) بیستراوی دروسته وه دم رده که وئ که گونا هوی روودانی دم رده به لایه. جاري له سه ر دمی پيشه وا عومهر دا (دزمی خوی لی بی، بوومه له رزه یی رووی دا، فهرمووی: (نه ی خه لگی مه دینه! چ زووبیشهر عیتان به رپاکرد، به خودا نه گهر نه مجاره رووبداته وه له ناوئو مدها دانانیشم).

پایانی

باسه کانی نامه ی خوړو مانگ گیران- له سه ر فهرمایشتی ماموستانی عه سقه لانی- چل فهرمووده ی تیا دایه، نیوه یان په یوه ستن واته: موصول، نهو نیوه ی تریشیان بی رشتن، واته: معلقن، سی و دویان له م باسه خویدا یاله پيشه وه دووباره بوونه ته وه، پيشه وا موسلیمیش (دزمی خوی لی بی) هه موویانی گیرا وده وه، بیجگه له مانه یان:

۱- (۵۲۹ ت = ۱۰۴۰ ف).

۲- (۵۳۵ ت = ۱۰۵۴ ف).

پینج بیستراوی صه حابه و تابیعیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۳) نامه‌ی کورنوشی قورنانشویندن (کتاب سجود القرآن)

۵۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّجْمَ بِمَكَّةَ فَسَجَدَ فِيهَا وَسَجَدَ مَنْ مَعَهُ غَيْرَ شَيْخٍ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ يَكْفِينِي هَذَا، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قُتِلَ كَافِرًا). (الحديث: ۱۰۶۷ - اطرافه في: ۴۸۶۳، ۳۹۷۲، ۳۸۵۳، ۱۰۷۰). (۴۷۶)

عبداللای کوری مهسعود (دزمای خوای لی بی) فهرمووی: لهمهککه، جاری پیغه مبه ر (درودی خوندی لهسهر بی) سوردهتی (والنجم) ی خویندو کورنوشی تیادا برد، نهوا نهیش کهلهوی بوون لهگه‌لیا کورنوشیان برد، تهنیا پیرده میردی نه بی، که گوئی چو، یالاگوئی خولی هه لگرت و بهرزی کردهوه بوته ویلی و گوتی: پیویست به کورنوش ناکانه مه م بهسه، لهوه دوا نهوپیرده میرده دی به کافری کوژرا. (تاج: ۱/۳۳۲/۸ ز- ۱۱۰ ژ- ۶۵۲ = ش/د/ت/ن).

عهسقه لانی (دزمای خوای لی بی) دمه رمووی: (لهتولای نهوه دا که کورنوشی نه برد به بیروایی کوژرا، وادیاره نهوانی که له وپوژدها بهم بوته یه وه ته و فیک دران بوکرنوش بردن، خودای گه وره ناخر خیری بهنسیبی هه موویان کردهوه، به پیروژی نهو کړنوشه، له نه نجاهه موویان موسولمان بوون).

٥٣٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (ص) لَيْسَ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ وَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا. (الحديث: ١٠٦٩ - طرفه في: ٣٤٢٢). (٤٧٧)

ئىبنو عبباس (دەزى خويان لى بى) فەرمووى: ئايەتەكەى سوورەتى (ص) لەئايەتە دامەزراوەكانى سەجدەى تىلاوت نىيە، لەگەڵ ئەمەيشا كەوا دەئيم، من بەچاوى خۆم ديوە كەپيغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) كورنوشى تيادا دەبردو دەيفەرموو: (ئەمە بۆداود سەجدەى تەوبەبوو، واتە: كورنوشى تەوبەو زيان، بەلام بۆئيمە دووسەجدەى شوگرە، واتە: كورنوشى سوپاس).

ئايەتەكەش ئەمەيە: (وَلَمَّا دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَتَاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ) (٢٤/٣٨). (بەروانە تاج/١/٣٣١).

٥٤٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سَجَدَ بِالتَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ). (الحديث: ١٠٧١ - طرفه في: ٤٨٦٢). (٤٧٨)

ئىبنو عباس (دەزى خويان لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) لەدواى ئايەتەكەى كورنوشى سوورەتى (والنجم) هەو، كورنوشى برد، موسولمانەكان و ھاوبەشەيدا كەرەكان و جنۆكەو ئادەمیزاد، ئەوەى لەوئ بوو ھەمويان كورنوشيان بردلەگەئيا، تەنانەت قاو داکەوت كەخەلكى مەككە سەرچەم موسولمان بوون!).

٥٤١- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَعَمَ اللَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَالْتَّجْمِ) فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. (الحديث: ١٠٧٢ - طرفه في: ١٠٧٣). (٤٧٩)

زەمیدی کۆری سابت (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەر مووی: سوورەتی (والنجم) م دەور کردووە
بۆ پیغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) کۆر نووشی تیا دانەبرد. (تاج/١/٣٣٤ = ز-١١١ ژ-٦٥٨ =
ش/د/ت/ن).

٥٤٢- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ (إِذَا
السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ بِهَا. فَقُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أَلَمْ أَرَكَ تَسْجُدُ؟ قَالَ: لَوْ لَمْ أَرَ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ لَمْ أَسْجُدْ. (الحديث: ١٠٧٤). (٤٨٠)

نەبوو سە لەمە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەر مووی: نەبوو هورمیرەم دی سوورەتی (إِذَا
السَّمَاءُ انشَقَّتْ)ی خویندو کۆر نووشی قورئان خویندنی تیا دا خویند، پێم گوت:
ئەو ئەم کۆر نووشە چی بوو؟ فەر مووی: (ئەگەر بە چاوی خۆم پیغەمبەر
نە دیبا یە کە لە ناو ئەم سوورەتە دا کۆر نووش بیا کۆر نووشم نە دەبرد).
(ت/١/٣٣٣-١٠ ش/د/ن).

٥٤٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقْرَأُ عَلَيْنَا السُّورَةَ فِيهَا، السَّجْدَةُ فَيَسْجُدُ وَنَسْجُدُ، حَتَّى مَا يَجِدُ أَحَدُنَا مَوْضِعَ
جَبْهَتِهِ. (الحديث: ١٠٧٥- طرفاه في: ١٠٧٩، ١٠٧٦). *

ئێبنو عومەر (ڕەزای خۆیان لێ بێ) فەر مووی: گەلێ جار پیغەمبەر (دروودی
خۆدی لەسەر بێ) کە ئەو سوورەتە نە یۆ دە خویندین کە کۆر نووشیان تیا دا یە، خۆی
کۆر نووشی دەبردو ئێمەش کۆر نووشمان لە گەڵیدا دەبرد، تەنانەت لە بەر زۆری
عەشاماتە کە هەندێکمان جێگەی دەست نە دە کەوت هەتا لە کاتی کۆر نووشە کە دا
تەو یێلی لە سەر دانێ. (ت/١/٣٣٠-٢ ز-١١٠ ژ-٦٤٦ = ش/د).

(٤٧٩) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ٥٧٧ = ١٢٩٧،
١٢٩٨.

(٤٨٠) أخرجه مسلم في الصلاة (عيني/١٠٥/٧) - المترجم = ١٢٠٤-١٢٠٦.

* مسلم. مساجد. ١٢٩٥، ١٢٩٦.

پایانی

ماموستا عهسقه لانی (رمزی خوی لی بی) دهفهر مووی: باسه کانی نامه ی کورنوشی
قورئانخویندن بازده فهرمووده ی تیادایه، دوانیان بی رشتن (موعه لله قن) نو
فهرمووده یان دووبارمن، پوخته که یان شهنش فهرمووده ن، موسلیمیش (رمزی خوی لی
بی) هه موویانی گیراوده توه جگه له مانه:-

۱- (۵۳۹ ت = ۱۰۶۹ اف).

۲- (۵۴۰ ت = ۱۰۷۱ اف).

۳- (۱۰۷۷ اف. برونه تاج/۱/۲۳۵).

حهوت بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و که سانی تریشی واتیا، به لام
بیستراوه کان له ته جریده که دا نین.

تییینی:

زهیدی کوری سابیتی ئه نصاری له صه حیجی بوخاریدا ههشت فهرمووده ی
ههیه، خه زره جیه، زهید نووسه ری سرووش بوو، له سه رده می پیغه مبهردا
هه موو قورئانی له بهر بوو، به فهرمانی پیغه مبهر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی
جووله که فیربوو به پازده رۆژ، که پیغه مبهر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی دهنووسی
بو یان زهید بو ی دهنوسین، که کاغه زیشیان ده هات زهید ده یخوینده وه
بو پیغه مبهر (بر: تاج/۵/۳۳۱ = تاج-۴ ز- ۹۴ ز- ۳۸۴ ج- ۴).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۴) باسه کانی کورت کردنه وه ی نویتز (أبواب تقصير الصلاة)

۵۴۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا يَفْضُرُ. (الحدیث: ۱۰۸۰ - طرفاه فی: ۴۲۹۹، ۴۲۹۸). (۴۸۱)

ثیبنوعه باس (همزای خوابان لئ بئ) فهرمووی: سائی نازاد کردنی شاری مهککه، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سمر بئ) نوژده شهو له مهککه مایه وه، له و ماویه دا نوژی کورت ده کرده وه. واته: نوژه جوارینه کانی ده کرد به دو ورکات. (ت/۱/۴۴۷/۳ = ز ۱۵۵-ژ ۸۹۱).

۵۴۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ. قُلْتُ: أَقِمْتُمْ بِمَكَّةَ شَيْئًا؟ قَالَ: أَقِمْنَا بِهَا عَشْرًا. (الحديث: ۱۰۸۱- طرفه في: ۴۲۹۷). (۴۸۲)

یه حیای کوری نه بو ئیسحاق فهرمووی: ئهنهس (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: له حه جی مال ئاواپی دا، له خزمه تی پیغهمبه ردا (دروودی خودای له سمر بئ) له مه دینه وه چووین بو مهککه، نیر هر دوو رکات دوو رکات نوژه جوار رکاتی یه کانی ده کرد هه تا گه راینه وه بو مه دینه، گوتم به ئهنهس: له مهککه هیچ مانه وه؟ فهرمووی: ده شهو له وئ ماینه وه. (ت/۱/۴۴۷/۲ = ز ۱۵۵-ژ ۸۹۰ = ش/د/ت/ن).

۵۴۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِنَى رَكْعَتَيْنِ وَأَبْيَ بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَمَعَ عُثْمَانَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَتِهِ، ثُمَّ أَتَمَّهَا. (الحديث: ۱۰۸۲- طرفه في: ۱۶۵۵). (۴۸۳)

ثیبنو عومهر (همزای خوابان لئ بئ) فهرمووی: له حه جی مال ئاواپی دا، له مینا، له روزه کانی جه ژنی قورباندا، له گه ل پیغهمبه رخوی و له گه ل ئه بووبه کرو عومهر دا، له کاتی جینشین خویاندا، نوژه جوار رکاته کانمان به دوو رکات ده کرد، واته: کورتمان ده کردنه وه له جیاتی جوار رکات دوو رکاتمان ده کرد، که ئه م کرداره له زاراوی شهرعی پیروژداپی ده وتری (قصر الصلاة الرباعیه).

(۴۸۲) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة المسافرين..رقم: ۶۹۳ = ۱۵۸۴.

(۴۸۳) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: قصر الصلاة بمئی، رقم: ۶۹۴ = ۱۵۸۸.

ودهه روهها له گهڵ عوسمانیشدا له سه رهتای فه زمانه واییه کهیدا به هه مان چه شن ده مان کرد، به لām عوسمان له دواویی دا چوار پکاتی ته وای ده کردو له مینا نوێزی کورت نه ده کردوه. (تاج: ۴/۴۴۸/۱ - ز: ۱۵۵ ژ- ۸۹۲ = ش/ن).

۵۴۷- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) آمَنَ مَنْ كَانَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۸۳ - طرفه في: ۱۶۵۶). (۴۸۴)

حاریسهی کوری وهه ب (رمزای خوی لئ بئ) فه مووی: له حه جی مال ناوایی دا، له پۆژهکانی مینادا، پیغه مبهه (دروودی خودای له سه بهئ) نوێژه چوار پکاتییهکانی کورت ده کردوه و به دوو پکات بۆی ده کردین، له وکاته شدا دنیا زۆر هیمن و نه مین بوو، نه وهی بلایی ترس له دوو ژمن پیغه مبهه (دروودی خودای له سه بهئ) نه یبوو، که واته: کورت کردنه وهی نوێژ په یوهندی به ترسه وه نییه، وهک گه لئ له زاناکان واده فه رموون. (بهروانه: حاریسه بن وهب/ الاستیعاب/ ابن عبدالبر).

حاریسه ری کوری وهه ب خوزاعیه، برای دایکی عوبه یدیلای کوری نیامی عومه ره، له سه حیهین دا چوار فه رمووده ی هیه، له بوخاریدا چوار فه رمووده ی هیه (رمزای خوی لئ بئ).

۵۴۸- عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: صَلَّى بِنَا عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فَقِيلَ ذَلِكَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَاسْتَرْجَعَ، ثُمَّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ؛ وَصَلَّيْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، وَصَلَّيْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، فَلَيْتَ حَظِّي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ رَكَعَتَانِ مُتَقَبَّلَتَانِ. (الحديث: ۱۰۸۴ - طرفه في: ۱۶۵۷). (۴۸۵)

کاتی قسه یان بۆئیبنو مه سعوود کرد: که نیمای عوسمان له کاتی حه جا، له پۆزانی ره جمی شهیتانا له مینا نوێزه چوارینه کان کورت ناکاته وه، به لکو به چوار پکاتی ته و او به رنوێژی نوێژی نیوهرپۆو عه سرو خه ووتنان بۆ موسولمانان دهکا، نه مهی پینا خووش بوو، چونکه شتی وا به پیچه وانهی باستره وهیه، بۆیه فهرمووی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). واته: شتی واکاره ساته، نینجا فهرمووی: (له م پۆزانهدا له میناله گه ل پیغه مبه ردا له سه ر ده می خویداو، له گه ل نه بو به کردا له سه ر ده می جینشینی خویداو، له گه ل عومه ردا له سه ر ده می جینشینی خویدا، هه ریه کێ له م نوێزه چوار پکاتی هه مان به دوو پکات ده کرد، خۆزگه م له م چوار پکاته ی که ئیستا له سه ر ده می جی نشینی عوسماندا ده یانکه م دوانیان گیرا ده بوو، ئیتر به سه م بوو!).

۵۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ). (الحديث: ۱۰۸۸). (۴۸۶)

ئه بو هور هیره (پۆی خوی له یی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر یی) فهرمووی: (ئه وژنه ی باوهری ته و او ی به خوداو به پۆزی دوا یی هه یه، دروست نییه بۆی که به یی که سیکی خۆی بجی بۆ سه فه ری، که پۆزهری یی، یازیتر دوور بی).

له سه فه ردا نوێژی شیوان کورت ناکرێته وه

۵۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَعَجَلَهُ السَّيْرُ يُؤَخِّرُ الْمَغْرَبَ فَيُصَلِّيْهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ قَلَّمَا يَلْبَثُ حَتَّى يَقِيمَ الْعِشَاءَ فَيُصَلِّيْهَا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، وَلَا يُسَبِّحُ بَعْدَ الْعِشَاءِ، حَتَّى يَقُومَ مِنَ جَوْفِ اللَّيْلِ. (الحديث: ۱۰۹۲). (۴۸۷)

(۴۸۶) اخرجه مسلم في الحج، باب: سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره، رقم: ۱۳۳۹.

(۴۸۷) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز الجمع بين الصلاتين في السفر وفي

الحج، باب: الإفاضة من عرفات إلى المزدلفة، رقم: ۷۰۲ - ۱۶۲۵.

ثیبنو عه مهر (پرمزای خویان لئ بئ) فهرمووی: لهسه فهدا سه رنجی پیغه مبهرم دهدا، نه گهر په لهی رؤشتنی بوايه، نویژی شیوانی دوا ده خست، له پاشا سی رگاتی ته وای نویژی شیوانی ده کردو سلاوی ددهایه وه، ئیتر به بی دوا خستن نویژی خه وتنانی داده به ستو به دوورکات ده کردو سلاوی ددهایه وه، پیغه مبهرم (دروودی خودای له سر بئ) لهسه فهدا له پاش نویژی خه وتنانه وه نویژی سووننه تی نه ده کرد، هه تا نیوه شه وه هل دسا بوشه ونویژ! .

باسی کردنی نویژی سووننه ت به سواری ولاخ بارووشی له رووکه نه بی

۵۵۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي التَّطَوُّعَ وَهُوَ رَاكِبٌ فِي غَيْرِ الْقِبْلَةِ. (الحديث: ۱۰۹۴). (۴۸۸)

جابیری کوری عه بدوللا (پرمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: جاران پیغه مبهرم (دروودی خودای له سر بئ) به سواری ولاخ نویژی سووننه تی ده کرد، جاری واده بوو رووشی له رووکه نه بوو (تاج/۱/۲۱۴ ز- ۵۴ ژ- ۳۹۳ = ش/د/ت/ن).

کردنی نویژی سووننه ت به سواری کویدریز

۵۵۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) صَلَّى عَلَى حِمَارٍ وَوَجْهُهُ عَنْ يَسَارِ الْقِبْلَةِ؟ فَقِيلَ لَهُ: تُصَلِّي لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَهُ لَمْ أَفْعَلْهُ. (الحديث: ۱۱۰۰). (۴۸۹)

نه نه سی کوری شیرین (پرمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: نیمامی نه نه س (پرمزای خوی لئ بئ) که له شام گه پایه وه چووین به پیری وه بوی شوازی، له شویئی به خزمه تی

(۴۸۸) لم يوافقهم مسلم على تخريجه (فتح/۲/۶۸۷- خاتمة)- المترجم.

(۴۸۹) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز صلاة النافلة على الدابة في

گه‌یشتین پئی ده‌لئین عه‌ینی ته‌مر، ته‌ماشایم کردبه‌سواری گویدریژئی نوویژئی سوونه‌ت ده‌کا، پرووی له‌لای چه‌پی قیبله‌وه‌یه، ئاله‌ملایه‌وه، منیش عه‌رزیم کرد: ده‌بینم نوویژئی سوونه‌تت کرد، که‌چی پرووت له‌پروووگه نه‌بوو؟ فه‌رمووی: (ئه‌گهر بۆخۆم پێغه‌مبه‌رم به‌چاوی خۆم نه‌دیبا‌یه، که‌له‌سه‌ر ئه‌م شی‌وه‌یه نوویژئی سوونه‌تی ده‌کرد، ئه‌مه‌م نه‌ده‌کرد!) .

رافه‌ و شیک‌کردنه‌وه: ئه‌م به‌هرانه له‌م فه‌رمووده‌یه و مرده‌گیری:

۱- کرداری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بئ) وه‌ك، گوتاری، به‌بئ سی‌ودوو، ده‌بئ به‌به‌لگه بۆوه‌رگرتنی برپار، واته: کرداری رێك وه‌ك گوتاری سه‌رچاوه‌ی برپاره.

۲- نوویژئی سوونه‌ت، گهرچی نوویژخوین پرووشی له‌پروووگه نه‌بئ، به‌سواری و لاخ و خۆش‌روو ماشین و فڕۆك و شه‌مه‌نده‌فه‌رو پاپۆرو مووشه‌ك و بالۆن، له‌سه‌فه‌ردا دروسته.

۳- نوویژخوین له‌سه‌ر جیگه‌یی نوویژ بخوینئ، که‌پیسئ تیابئ، نوویژه‌که دروسته، به‌مه‌رجئ پیسیه‌که لیئ نه‌که‌وئ، چونکه لاخ که پێغه‌مبه‌ر خۆی نوویژئی به‌سواری پش‌تی کردوو، له‌پیسئ به‌ده‌رنییه، هه‌ر هیج نه‌بئ ده‌روازه‌کانی له‌شی پیسییان پێوه هه‌یه.

شت شت یاد ده‌خاته‌وه:

له‌یادمه سائئ شیخ موحه‌مه‌دی قه‌رده‌اغی خه‌تیبی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانئ (ره‌حه‌مه‌تی خ‌وای لی بئ)، بۆنه‌قلئ وتارو نوویژئی هه‌ینی، سه‌ری میکرو‌فونه‌که‌ی، به‌ده‌رزیه‌کی سنجاق دابوو له‌قه‌راخی یه‌خه‌ی جبه‌که‌ی.

جابه‌ه‌ندئ لۆکه‌به‌سه‌ر ئه‌مه‌یان کرد به‌مه‌هانه‌یی له‌دژئ خه‌تیب، گوايه: ئه‌و میکرو‌فۆنه به‌سه‌راوه به‌وایه‌ریکه‌وه، که‌ئهو سه‌ره‌که‌ی به‌سه‌راوه به‌چه‌ن دارته‌لیکه‌وه، که‌خواه ناخواه پیسی وا له‌بن یه‌کئ له‌ودارته‌لانه‌دا، شتی وایش نوویژ پووچ ده‌کاته‌وه!

دەورو بەری سالی ۱۹۵۵ بوو، عێراق سەر جەم لە ئیستا زیاتر، وەك مەن جە ئی سەر ئاگر دەكولا، لە مەزگەوتی بێتەبەق مەلا مستەفای زەلەم، ئیجازە مەلایەتی دا بە یەكێ لە فەقێ مەلا باشەكانی خۆی، ئەوسا بابوو، بەم بۆنە یەو ئەهەنگێکی قەشەنگ دەگێرا، خەلکی گەرەك و گشت مەلا و فەقێ و پیاوما قوولانی شارو قازی و فەرمانبەرانی میری بانگ دەكران، كۆمەلەی وتاری جۆراو جۆر دەخویندرانەو، شەكراو دەخورا یەو، ئیجازە نامە یەكی پیرۆز دەخویندرایەو، ئەوجا قازی، یامەلا باشی، یاگەرە پیاوی، میزەر و جەبی لەبەر فەقێ ئیجازە پێ دراو كە دەكرد، ئیتر فەقێكە دەبوو بە مەلا و كۆتایی بەژیانی فەقێ یەتی دەهێنا.

هەندێ كەسیش وەك كە ئەشیری ناو دخت خۆی تی هەل دەقورتاند، ئەم جۆرە كۆبوونەو ی بە هەل دزمانی، بۆ پڕوپاگەندە بۆ دەستەو بەستە ی خۆی، هەل ئەسا بە قاجاخی و وتاریكی دەدا!

جاكاك موحەمەدی مامۆستا مەلا عبدولكەریم و من یەكێك بووین لەم لاكوتانە! قەسەكانی من گەرچی كال و كرج بوون، بەلام چونكە بەیان حالی رووداویكی تالی رەق و زەق و ناحەقبوون، هەتا ئیستایش لە ناو مەلا و فەقێكانا سەدای هەرمایە، پالفتەكەیان ئەمە بوو:

(... بەناوی هەموو فەقێكانی ناوچەكەو، بیزاری لە حالی شەری خۆمان دەردەبڕین، لەبەر ئەو داوا لە كار بە دەستان دەكەین، كە قوتابخانە ی ئایینی مان بۆ بكەنەو، هەتا كە ی ئێمە ی واریسانی پێغەمبەرمان، وەك سۆال كەر و شوان گاوان، ئیواران ماله و مال نان بچینی ئەو بەرێزان! ئیو هەموتان بەتەل و وایەركارە باتان راكێشاو بۆ ناو مالهكانتان، ئێمە بەرپۆزی نیوەرپۆ، بەئاوینە شەوقی هەتاو رادەكێشین بۆ ناو حوجرەكانمان، چونكە نەكارەبایان تیا دایە، نەرۆشنایی، بەشەویش لەبەر پرووناکی چرای كۆلان دەخوینن! گوتیشم:

ئەو ھەبۇ (مەجلىس عىلمى) شەرمى لەخودا ناکەن، لەکاتى تاقىکردنەو ھى تەعیندا، بەس سەیرى دیارى و دەسەنەو واسیتەو جلو بەرگ و کورەمەلایى دەکەن، گوئ بەزانست و مەلایەتى نادەن، مزگەوتەکانیان پەرکردو ھەمەلای نەزان، بارى و شترئ لۆکەیان لەسەر ناو، بەلام بەقەد حوشترئ عىلمى یان پئ نییە... سەرە واوى وەحە لەورگیانا نییە.. خەلگە بۇ خوا بەشایەت بن رۆژ رۆژى زانست و شەھادىیە، باوى بارە لۆکە بەسەرچوو..!)

کاکەحەمەش لەبارەى زەمىنكى خەستى چەرپو پەرى بەنداوى دوکان و دەر بەندیخانەو شانى پیا کرد... گوايە:

(... ئەم بەنداوانە بۇ ئەو ھەروست دەرکێن، کەبەن بەبنکەى سەربازى ژێر دەریایى ئەتۆمى! ئەمەریکای جیھانخۆر دەیەوئ و لاتەکەمان بکا بە پیگەى ئەتۆمى لەدزى یەکیى سۆفیئ، کەباوکی گەلانە، پاسەوانى ئاشتى یە، .. دەى ئیمە چۆن رازى دەبین، کە لەخاکى ئیمەو ھێرش بېریتە سەر رزگارکەرى مەروفايەتى، بپرووخئ سەددى دوکان و دەر بەندیخان! بمرئ ئەمەریکا، بڑى .. و..!). ئەمە پوختەى و تارەکەى حەمە بوو . مامۆستا مەلا مستەفای سەفوت ھەبوو ، مەلایەکی زېرەکی پۆشنېر بوو ، ووتار بېژىکی جوان بوو ، بەلام بەقەد عەققاد رقى لە کۆمەنیست بوو ، کۆمەلئ مەلای تریش ھەبوون، بەقەد دەرویشئ ئاگیان لە رۆژ نەبوو، لەم جۆرە کۆرانەدا چاویان لەبەریارى مەلای سەفوت بوو، کوێرانە دواى دەکەوتن، جا سەفوت لەم قسانەى (حەمەى مەلا) توورە بوو، بەمەلا مستەفای زەلمى گوت: (مەلا مستەفا! ئەمە ئاھەنگى ئیجازە وەرگرتنى فەقئ یە، یا مینبەرى وتارى ئیستگەى مۆسکۆیە..) ئەو جا گوتى:

(خەلگە! بۇ خواتان پئ دەلیم؛ ئەم بیرو باومرە پيسە بەنگ و تلایکى گەلانە، یەکەم کۆماری نەتەوايەتى کورد لەمەھاباد، رزگارکەرى مەروفايەتى، باوکی گەلانى جیھان بەچەند تەنەکەيەك نەوت فرۆشتى، بەچاوى خۆتان دەبینن

كەئەم شىن و شەبۇرۇ گا قۇرەيان لەبەرچاۋى رەشى گەلان نىيە، بەلكوۋ بۇ
 ھەرىسە نەۋتە، لەراستىدا دانىشتن لەكۆرى وادا، با لەناۋ مزگەوتىشا بى،
 كەحەقىقەتى تيا ئاۋەژوۋ دەكرى تاۋانە.. ئەمە مزگەوتە يا خەلىيەۋ شانەى
 كۆمەنىستە..) يا شتى لەم بابەتەى گوت، مەلا عبداللەى بىژۋەى ھەبوو
 سۆفى شىخى بيارە بوو، لە خزمەت مامۇستا مەلا عبدلكەرىمى بيارەدا
 دانىشتىبوو، تاباسى بيارەى بۇ بكا، كەگۆى لەم كەينو بەينە بوو، بەحەمەى
 فەرموو: ئەم سەگبابە كىيە ئادەى بەشەق بىكەنە دەرۋە!

ئەۋجا سەفۋەت كۆرەكەى بەجى ھىشت، كۆمەئەكەشى يەكسەر بەدەم
 جىۋ دانەۋە كۆرەكەيان چۆل كىرد، ھەيان بوو دەىگوت: مچە زەلمى تۆ
 لەمەت جى؟! تۆ لەم ملەقووتىەت جى!؟

ئەۋ رۇزگارە لەئىستامان خراپتر، مەردوم چەۋاشە كرابوون، شارى سلىمانى
 دەتگوت گرگانە، جەماۋەر بەدەنگى دەھۆلى دوور بەتەۋاۋى تەفرە درابوو،
 ھەتا گەرەكەكانى ناۋى نامۇيان لى نرابوو، ۋەك: كۆرىا، مۆسكۆ، فیتنام.. تاد،
 داخەكەم ئىستائىش ھەندى كورد بەناۋى كوردى ددانىان ئال دەبىتەۋە، ئاشق
 بەناۋى بيانىن، ۋەك: حەماس و دىر ياسىن، ئەۋ ھەمكە گوندو شارۋچكە
 پىرۋزانەى كوردستان، كەقەلاچۇكران، ھىچيان شايانى ئەۋەندىن، كەبنكەۋ
 مەئبەندەكانى ئەۋانىان بەناۋە ناۋ بىرى!

ۋەكى تىرىش كۆمەللى مەلاى تىرى نىشتەمانپەرۋەر ھەبوو، زوربەيان
 لەژىرەۋە پارتىۋ شتى تىرى ۋابوون، بەدزىيەۋە بەخۇيان دەگوت: عولەماى
 ئەحرار، زۆربەى فەقىكانى ئەۋ سەردەمە تەفرەدراۋى ئەم گوروپە بوون،
 چونكە بەخەيال ۋەك خەۋى خۇش مژدەيان دەدا كەبەزوۋىى لەسەر دەستى
 ئىشتراكىيەتدا (بەھەشت دىتەۋە بۆسەر زەۋى..) لەھوتاڧكىشاندا
 دەيانفەرموو: (.. سۆسىالىستى رېپرەۋمانە، ئەبو زەر پىشەرۋمانە !!) بە
 ئەۋۋەدەرى غەفارىيان دەگوت: ابوالاشتراكىە!

من خۆم يهكئ بووم له به ته له بوانى ئەم تاقمەيه، به لگەيشم ئەم شتانەيه: به شداريم ده كردله (دەنگى فەقى) دا، پڕۆژنامەم به قاچاخى دەخويندەوه، له چاخانهى حەمەرەق به بهرگى فەقىيەتييه وه به سەرى پرووت دادەنيستم، دەچووم بۆ سینه ما، گویم له رادیۆ دەگرت،!! هاموشۆى باخى گشتيم ده كرد، هاوبەشى موسابەقە و پيشپرکى و وەرزشم ده كرد، قژە سەرم دريژ ده كرد، دەى ئەگەر ئەمە حوريبەت و سەربەستى نەبى دەبى سەربەستى جى تربى؟!

مامۆستا مەلا سەى غەفوور هەبوو، مەلاى مزگەوتى سەى حەسەن بوو، مەرۆڤيکى زاناودانا بوو، لەسەرگورووپى زانايانى سەربەست حلييب ده کرا، لەم کاتەدا به وردى سەرنجى ئەم فليمهى دەدا، جاکاتى سەفوت و پيپرەکەى کۆرەکهيان به جى هيشت، به دەنگيکى بەرزى کارىگەر، که هەموو لايى گوڤيان لى بى، به سەفوت و دەستەکەى گوت: (وَأَمَّا زُوا الْيَوْمِ آيَهَا الْمَجْرُمُونَ!).

ئيتړکۆرەکه بوو به کۆرى (بژى و بمرى و بروخى!) من کاتى گەپامەوه چووم بۆ خزمەتى مامۆستا مەلا ئەسەدى مەحوى (رەحمەتى خوى لى بىت)، گويم لى بوو حاجى عەلى خەليفە به پەرۆشەوه دەنگوباسەکەى بئته بهقى بۆ دەگپراپەوه، دەيگوت: (.. قوربان! دەرەگا که وتۆتە ناو مەلاکانيشەوه، هەيانە مۆسکۆ به قيبەلەگا دەزانى، فەقى سيسە ئەکەى لای تويش لەوانە.. رەنگ بى ئيستا گيرابى، ئای خۆ ئەوتە هاتەوه..) مامۆستايش فەرمووى: فەقى نوورى چايە که گەرمە چايى بۆ خۆت تیکە..).

قەت قەت مەبەستم لەم قسانە تانە نييه، لەمردوو يا لەزیندوو، خوا ياربى من لەشتى واوه دوورم، مەبەستم خزمەتە، که بيکەم تا هەل له دەستە، چونکە لەزۆر رۆشنيران دەبيستمەوه، که ئەم جۆرە يادگارانه زۆر به سوودن، به تايبەت لەم جۆرە بابەتانه که وهك ئاوینەى ئەو کاتەيه وان.

جا هەر لەم بابەتەيه ئەم چەند يادگارانه:

مامۆستا شیخ ئەمجەد زەھاوی و شیخ سەھوواف ھاتن، شەو لەنادی موومزەفین بوون، من و مەلا کەریمی گوڵپی و چەند فەقیهەکی تر، دینیمان کردن، سکالای حالی خۆمان لەلاکردن، داوای یارمەتیمان ئی کردن بۆ کردنەوێ فێرگە ئایینی، ئامادەیی خۆمان دەربری بۆ بەشداری کردن لەغەزای جەزائیردا.

جاری لەسەر دەمی عومەر عەلی دا^(٩٠) و دزمان مەلیک، یا پیاویکی گەورە ھات، ئەرزەو ھالمان دا پی ی، بۆ کردنەوێ قوتابخانە ئایینی، لەسەر کۆیان کردینەو، لەئەنجاما من لەگەڵ بارچاوەشیکا لەسەر مەسەلەکە دەمان تێک گیرا، منیان گرت: فەقی غەفووری کانی سپی کەیی و فەقی رەووفی شەنەخسەیی و فەقی کەریمی سیئەلانی چوون بۆ خزمەتی قازی شیخ محەممەدی خال، گوتمان: قوربان! فەقی نوری لەسەر مەدرەسە گیراوە، کردوویانە بە شیوعی لەسەر قسە حەق، قازی تەشریفی ھات، ھەر لەیادە بەمۆعاون سەرای فەرموو: (ئەمانە ئەھلی عیلمن، سبەینێ دینە جیگە ئیمە، بەچاوی سووک تەماشایان مەکەن..). ئیتر بەریان دام.

ئای دنیا! ئیستا لەم میژوویدا (١٩٩٩) فەقی نوری، بەرھەمی ئەو کۆشەشی دەدووڕیتەو، لەپەیمانگە ئیسلامی کوردستان وانەبێژە، دەرەس بەفەقی دەلیتەو، خواپە! ھەموو ئاواتیکمان ئاوا بەینیتەدی و بیت و فەر بخەیتە ئەم فێرگە ئیسلامیانە. ئامین. خواپە! بەرھەمەتی خۆت نمونە ئەزھەری شەریف لەم کوردستانەدا زۆربەکی. ئامین.

وەرگێڕ/ نوری فارس ھەمەخان - ١٩٩٩/٥/٢٠

(٩٠) ھەک دزمانین پێرۆز خانی دایکی خولە پیزە بانگ کرا بۆشاھەتی دان لەسەر عومەر عەلی، بۆ مەحکەمە شەعب لەبەغدا، تەلەفیزیۆن قسەکانی میمی پێرۆزی نەقل کرد، ھەر لەیادە کە ھەک زۆنکی کوردی ئازای گوساغ بەعومەر عەلی گوت: ھەک ماڵ و مائەت بە قاوورمە بێ ھەک جەرگی منت دا بەتەنۆرەو، جالەباش پێرۆز ئازاکە مەم پێرۆز گیرابوو، خۆم بەچاوی خۆم لە مزگەوتی ئیبراھیم بەگ، لەکەر کووک تەرمی عومەر عەلی و زەنکە و دوو مائەم بێن، لەپێگە بەغا وەرگەراوون، بوو بوون بەقاوورمە. راستە کە دوعای مەزڵۆم رەت ناییتەو (وەرگێڕ).

نه کردنی نویژه سوننه ته کانی پاش و پیش فهرزه کان

۵۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ: (صَحِبْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ أَرَهُ يُسَبِّحُ فِي السَّفَرِ وَقَالَ اللَّهُ جَلَّ ذِكْرُهُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِسْنَةٌ حَسَنَةٌ (الحديث: ۱۱۰۱) (۴۹۱).

ئيبنوعومەر (همزی خواهان لى بى) دهغه رموى: بۆخۆم زۆر له خزمهت پيغه مبهردا بووم، نهيم ديوه كه له سهغه فهدا نوپژى سوننهت بكا، وه لحال خوداى يادمه زنيش دهغه رموى: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة): پيغه مبهردى خوا سهرمه شقى جوانه بۆ ئيوه، لههه موو كاريكتانا په پردهوى بكه ن).

رافه و شيكردنه وه:

به پي ئهه فهرمووده يه له سهغه فهدا نوپژه سوننه ته كاني پاش و پيشى فهرزه كان ناكړي ن. به لام زوربه ي زاناكان دهغه رموون: له سهغه فهرشا نوپژخوين نارمزووى خو يه تى، بوى هه يه هه موو جوړه سوننه تى بكا، بوى هه يه نه يانكا.

نوپژى سوننه ت له سهغه فهدا

۵۵۴- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى السُّبْحَةَ بِاللَّيْلِ فِي السَّفَرِ عَلَى ظَهْرِ رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ. (الحديث: ۱۱۰۴) (۴۹۲).

عاميرى كورى ربه يعه (همزی خوى لى بى) دهغه رموى: له سهغه فهدا له خزمهت پيغه مبهردا (دروندى خوداى له سر بى) بووم، ديومه به شهو شهو نوپژى دكرد، جارى ديم

(۴۹۱) اخرجہ مسلم في الصلاة (عينى/۱۴۴/۷-۱۳۵) المترجم).

(۴۹۲) اخرجہ مسلم في الصلاة (عينى/۱۳۷/۷-۱۲۷) المترجم = ۱۶۱۴.

به سواری ولاخه کھی، به دهم رپوه شهو نوپژي ده گرد، ولاخه کھی روی له هر لایه ک بوايه، مهبهستی نه بوو به مهر چی بهره و نهو جیگه بر و شتایه که مهبهستی بوو (بروانه تاج: ۲۱۴ / ۱ / ۲ / ۳ = ز-۵۴ ژ-۳۹۳).

رافه و شیکردنه وه:

عامیری کوری ره بیع (همزی خوی لی بی) یه کیکه له موسوئمانه هره پشینکان، له گهل ژنه که یدا کوچی کرد بو حه به شه، له پاشا کوچی کرد بو مه دینه، به دری یه، له گشت غه زاکانی تری پیغه مبهردا (دروودی خودی له سر بی) به شداری کردوه دوو فهرموده ی له صه حیچی بوخاری دا هه یه، له کاتی ئازاوه کھی سه رده می عوسماندا (همزی خوی لی بی)، عامیر (همزی خوی لی بی) شه وی هله دست ی بو شه ونویژ، له پاش شه ونویژ هکی ده خه ویته وه جادی نه خه وی، پی دی ده لئین: هه لسه له خودا بپار پیره وه، که له م ئازاوه یه په نات بدا، ههروه ک به نده باشه کانی خوی لی په ناداوه، نه ویش هه لده ستیته وه ونویژ ده کاو نزاده کا، جاله پاشا نه خوش ده که وی، ئیتر له مال دهر ناجی تائه و ساته ی تهرمه کھی ده بن بو گورستان. چهند قسه یی له سالی وه فاتی کراوه، رنک بی سالی سی و حه وتی کوچی، کوچی دواپی کرد بی، رمزاو ره حمه تی خوی گه وره ی لی بی.

کوکردنه وه ی نوپژي شیوان و خه وتنان له سه فهردا

۵۵۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَجْمَعُ بَيْنَ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ إِذَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ سَبْرٍ، وَيَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ). (الحديث - ۱۱۰۷) (۴۹۳).

ثیبنو عهباس (رهزای خوابان لئ بئ) فهرموی: یاسای پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه بئ) وابو، نه گهر له سه فهدا بوايه، نوپژي نیوهرؤ و عه سري پیکه وه کؤده کرده وه، وه نوپژي شیوان و خه وتنانیشی پیکه وه کؤده کرده وه (ش/ تاج/ ۱/ ۴۴۹ = ز- ۱۵۶ ژ- ۸۹۵).

کردنی نوپژ له سه رلا

۵۵۶- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ). (الحديث: ۱۱۱۷).

عیمراڼی کوری حوصهین (رهزای خوی لئ بئ) فهرموی: مایه سیریم بوو، له پیغمبه رم پرسى (دروودی خودی لسمه بئ): نه گهر مروقی ساغ به دانیشتنه وه نوپژي سوننه ت بکا چونه؟ فهرموی: نه وهی به پیوه نوپژ بکا نه وه خیرتره، به لام نه وهی به دانیشتنه وه بیكات نه وه نیوهی پاداشی راوه ستاوی بؤه هیه، ومه وهی به راكشانه وه بیكات نه وه نیوهی پاداشتی دانیشتوی بؤه هیه. وه له باره ی نوپژي نه خوشیه وه لیم پرسى، فهرموی: نه گهر ده توانی به پیوه نوپژ بکه، نه گهر ناتوانی نه وا به دانیشتنه وه بیکه، خو نه گهر به دانیشتنه وه نمت توانی نه وا به ره مو قیبله له سه رلا نوپژه که ت بکه، چ فهرز بئ چ سونه ت، له کاتی نه خوشیدا، چونکه مه هانای ره وای هیه به هو ی دانیشتن یا پالکه وتنه وه پاداشی که م ناگات. (تاج: ۱/ ۵۰۶ = ز- ۱۸۵ ژ- ۹۹۵).

کردنی نوپژ هه نديکي به دانیشتنه وه و هه نديکي به پیوه

۵۵۷- عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَلَيْهَا لَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي صَلَاةَ اللَّيْلِ قَاعِدًا قَطَّ حَتَّى أَسَنَّ، فَكَانَ يَقْرَأُ قَاعِدًا، حَتَّى

إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ، فَقَرَأَ نَحْوَاً مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً، ثُمَّ رَكَعَ. (الحديث: ۱۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۱۹، ۱۱۴۸، ۱۱۶۱، ۱۱۶۸، ۴۸۳۷).

وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: (لَمْ يَفْعَلْ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ فَإِذَا قَضَى صَلَاتَهُ نَظَرَ: فَإِنْ كُنْتُ يَقْظَى تَحَدَّثَ مَعِي، وَإِنْ كُنْتُ نَائِمَةً اضْطَجَعَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث: ۱۱۱۹).

عائیشه، دایکی موسولمانان (رمزی خوبان لى بن) فهرمووی: ههرگیز نه مدیوه پیغه مبهبر (دروودی خودای له سهر بن) به دانیشتنه وه شهو نوپژبکا، ههتا کاتى چوو به سالا، ئیتر به دانیشتنه وه قورنانى ناو نوپژى شهو نوپژى ده خویند، ههتا دهیویست که روکوع ببا، نهوسا هه لده ستایه سهرپى، بهراوه ستانیسه وه دهوری سی چل نایه تی تریشى ده خویند نهوسا روکوعی دهبرد. له گیرانه وه به کی ترده عائیشه (رمزای خوای لى بن) فهرمووی: ئیتر لهرکاتى دووه میشا هه مان شتى ده کرده وه، جاکاتى له شهو نوپژه که ی ده بوؤ وه ته ماشای ده کرد: نه گهر من به خه بهر بومایه نه واقسه ی له گه ل ده کردم، نه گهر من خه وتوو بومایه نه و نهویش راده کشا (دروودی خودای له سهر بن).

پایانی

شیخی عه سقه لانی (رمزی خوای لى بن) دمفه رموی: باسه کانی کورت کردنه وه ی نوپژ به نجاو دوو فهرموده ی بهرزه وه کراوی تیادایه، سازدمیان رشته کرتاون، نهوانی تریان په یوهستن، واته: موصولن سی و دوویان له م باسه خویدا یاله پی شیه وه دووباره بونه ته وه پی شه و موسلم یش (رمزی خوای لى بن) هه موایانی گیراوه ته وه بیجگه له مانه یان:

۱- (۵۵۴ ت = ۱۰۸۰ ف).

۲- (۵۵۱ ت = ۱۰۹۴ ف).

۳- (۱۱۰۸ ف. له ته جریده که دا نیه).

۴- (۵۵۶ ت = ۱۱۱۷ ف).

ههروهه شهش بیستراو (ئهسهه) ی صهحابهو کهسانی تری پاش ئهوانیشی واتیا.
کهواته کوژی بهرزموهکراوو بیستراو دهکاته: (۵۸=۶+۵۲) لهه پهنجاو ههشته
چواردیهان لهتهجریدی بوخاریدا ههیه لهژماره: (۵۴۴)موه ههتا ژماره: (۵۵۷)
چونکه: (۵۵۷-۵۴۳=۱۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۵) باسهکانی شهونویژ (أَبْوَابُ التَّهَجُّدِ)

۵۵۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَهَجَّدُ قَالَ: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ قِيمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ الْحَقِّ، وَوَعْدُكَ الْحَقِّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَلْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَلْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَوْ: لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). (الحديث: ۱۱۲۰- أطرافه في: ۶۳۱۷، ۷۳۸۵، ۷۴۴۲، ۷۴۹۹) (۴۹۴).

ئیبینو عهباس (رمزی خوابان لئ به) فهرموو: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه به) کهلهشهوا
ههئنهسا بۆ شهونویژ، لهسهههتاوه دمیغهرموو: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ) ههتا (...)
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). واته:

ئەى خودايە! سوپاس و ستايش ھەر بۆتۆيە، تۆ ھەتاهەتايە پايەدارى و مايەى بوون و مانى ھەمووشتىكى و، پارىزىمرو راگرى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى لەوانا ھەيە، ھەرچى ھەيە و نىيە سەر رشتەى بوون و نەبوونى بەدەستى تۆيە، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، ھەرخۆتى خاومەن و پادشاى راپستەقىنەى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى وا لەناو ئەوانا، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، تۆھەقى و راست و دروستى و، بەئىنت ھەقە و راستە و دروستە و، شادبوون و گەيشتن بەدىدارى تۆلەپاش مردن، ھەقە و راستە، ھەرموودەت راستە، بەھەشت راستە، دۆزەخ راستە، پىغەمبەران ھەق و راستەن، موھەمەد (درودى خودى لەسەر بى) ھەقە و راستە، قىامەت راستە، ئەى خودايە! خۆم سپارد بەتۆ، باوھرم ھەيە بەتۆ، پشت و پەنام ھەرتۆى، دالەم ھىناوھتە بەرتۆ، بەپشتى تۆدەچم بەگژناھەزى خۆما، مەھكەمە و دادى خۆم دىنمەلاى تۆو، تۆدەكەم بەھەكەم لەنىوانى خۆم و نەيارما، ساتۆيش بەكەرەم و گەرەمى خۆت لەگوناھى بەرو دوام خۆش بە، ھەرودھا لەگوناھى نەينى و ناشكرام، پەرورەدگارم! پىشخستن و پاش خستن بەدەستى خۆتە، خۆداى راست و رەوان ھەرتۆى، بزووتن و ھىزو تەوانايى ھەر بەدەستى خودا خۆيەتى و بەس) (تاج/۱/۵۰۲ = ز-۱۸۴ ژ-۹۸۶ = ش/ت/ن).

باسى گەرەمى شەونويژ

۵۵۹- عَنْ اَبِي عَمْرٍ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَنْبِتُ أَنْ أَرَى رُؤْيَا، فَأَقْصُهَا عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًّا، وَكُنْتُ أَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ (رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنَّ مَلَكَيْنِ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْوِيَّةٌ كَطَيِّ الْبُسْرِ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ، وَإِذَا فِيهَا أَنَاسٌ قَدْ عَرَفْتُهُمْ، فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعْرُذُ بِاللّٰهِ مِنْ

التَّارَ، قَالَ: فَلَقِينَا مَلِكَ آخَرُ، فَقَالَ لِي: لَمْ تُرْعَ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ فَقَصَصْتُهَا حَفْصَةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى السَّلَامُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ (نَعَمْ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ). (الحديث رقم: ١١٢١ والحديث رقم: ١١٢٢ - أطرافه في: ٧١، ٧٠، ٢٩، ٧٠، ١٦، ٧٠، ٤١، ٣٧، ٣٩، ١١٥٧). (٤٩٥)

عبداللہ کوری عومہر (رہزای خویان لی بی) فہرمووی: جاران لہزیانی پیغہمبہر خویدا (دروودی خودای لہسمہر بی) پیاو ھہبوو خہونی دہدی و دہیگیرایہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) منیش بہعہزہتہوہ بووم کہخہونی ببینم ھہتا، بیگیرمہوہبووی، لہوسہردہمہدا من ھہرزہکار بووم، ژنم نہہینابوو، لہمزگہوت دہخہوتم، جارئی لہخہومادیم وا دوو فریشته وک بمگرن و بمبہن بوڈوزخہ وابوو، ناگرہکیش۔ وک بیرئ ھہلچنراو۔ لہناوہوہ ھہلچنرا بوو، ھہروا دوو شاخہی ھہبوو وک دوو شاخہی چہرخی سہریر، کہلہ ھہردوو تہنیشتی بیرہوہ ھہن، ھہردوو سہری داری چہرخہکیان دہخریتہ سہر، چہند کہسیکی تیادا بوون ناسیمنہوہ، نیتہر دہستم کردبہگوتنی پہنادہگرم بہخودا لہزیانی ناگر، فہرمووی: جاگہیشتین بہفریشتهیہکی تر، بہمنی فہرموو: ترست نہبی، جائہم خہونہم گیرایہوہ بوخہفصہی خوشکم، کہھاوسہری پیغہمبہر بوو، حہفصہیش دہیگیریتہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) پیغہمبہر فہرمووی: (عبداللہ پیاوی چاکہ، بریا۔ بہشہو۔ شہونویژی دہکرد!)۔ (تاج۔ ز۔ ٢٧-ژ۔ ٣٣٩٨)۔

سالی کوری عبداللہ کوری عہمہر (رہزای خودایان لی بی) دہیفہرموو: (نیتہر لہوہدوا عہبداللہ باوکم بہشہو، نہختیک نہبی، نہدہنوست ھہرخہریکی شہو نوپڑوشتی وا بوو!)۔

راقه و شیکردنه وه:

١-م بههرانه له م فهرموودیه و مرده گیرین:

٢-ئاوات خواستن بۆ بینینی خهوی باش، که بێ بههوی دل ڕوونکردنه وه.

٣-نووستن له ناو مزگه و تدا، به مهرجی ڕێ له په رستی (عیبادت) نه گری.

٤-فریشته له خه وندا ده بینرین، چونکه پیغه مبه ر ته قریری خه و نه که ی ئیبنو عومه ری کردو وه.

٥-زۆر جار به ههوی خه و نه وه خدا به ندهی خۆی هۆشیار ده کاته وه.

٦-که و ره یی و خیری شه و نوێژ.

نه کردنی شه و نوێژ له بهر نه خویشی

٥٦٠- عَنْ جُنْدَبَا قَالَ: اشْتَكَيْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَةً أَوْ لَيْتَيْنِ. (الحديث: ١١٢٤- اطرافه في: ٤٩٨٣، ٤٩٥٠، ١١٢٥). (٤٩٦)

جوندوبی کوری عه بد لالا (همزی خوی له بهر) فهرمووی: پیغه مبه ری خودا (دروودی خودی

له سه ر بهر) نه خویش بوو، له بهر ئه وه شه وی، یادوو شه و شه و نوێژی نه کرد.

راقه و شیکردنه وه:

جوندوب سه حابه یه، له سه ر ده می پیغه مبه ردا میرد منال بووه.

هاندانی که سوکار له سه ر شه و نوێژ

٥٦١- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَرَقَهُ وَفَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةً، فَقَالَ: (أَلَا تُصَلِّيَانِ). فَقُلْتُ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْفُسُنَا بِيَدِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَنَا بَعَثْنَا، فَأَنْصَرَفَ حِينَ قُلْنَا ذَلِكَ، وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُوَلٌّ، يَضْرِبُ فَخِذَهُ وَهُوَ يَقُولُ: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا). (الحديث: ١١٢٧ - اطرافه في: ٤٩٧).

عہلی کوری نے ابو تالیب (رمزی خوی ابن بی) فہر مووی: شہوی پیغہ مبہر (درودی خودی لسمبر بی) تہ شریفی ہینا بولای من و فاتیمہ کی گچی، سہیری کرد: نیمہ نوستوین، فہر مووی: (نہری نہوہ بوشہ ونویژ ناکن، نادہی ہہ لسن بوشہ ونویژ).

منیش گوتہ: نہی پیغہ مبہری خودا! وہک خودای گہورہ لہم نایہ تہدا (اللہ یتوفی الانفس حین موتہا ..) دمفہرموی، گیانمان والہدہستی خودا خویدا، ہہرکاتی خوئی حمزکا ہہ لمان بسیئہ نہوا ہہ لمان دہسیئہ! جاکہ وامان گوت پیغہ مبہر (درودی خودی لسمبر بی) بہرہودوا گہرایہودو ہیج ودلامی نہدایہود، لہ پاشا کدوور کہوتہودہ گویم لی بوو لہ پہرپوشا دہیدا بہرانی خویداو بو پہرپہرجی ودلامہکہی من نہم نایہ تہی خویندہودہ: (وکان الإنسان أكثر شيء جدلاً) (١٨-٥٤).

واتہ: لہراستیدا نادمہ میزاد لہہموو شتی زیاتر حہزی لہدہمبازی یہ). ٥٦٢ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُجِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ خَشْيَةً أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ وَمَا سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا). (الحديث ١١٢٨ - طرفه في: ١١٧٧) (٤٩٨)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر (درودی خودا لہ پیغہ مبہرو رمزای خودا لہکس و کارو ہاوسہرو ہاوپیکانی) دمفہرموی: (گہلی جار وادہبوو کہ

(٤٩٧) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ماروی فیمن نام اللیل اجمع حتی...

رقم: ٧٧٥=١١١٥.

(٤٩٨) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الضحى.. رقم: ٧١٨=١٦٥٩ شیخ شیحا.

پېڅه مېهر (دروودی خودای لمسه بر) بهر ددهوام دهبوو له سهر کارې، ودهه زیشی له وهه بوو که بهر ددهوام بې له سهری، هه موو کاتې له ساتی خویدا نه نجامی بدا، به لام له گهل نه ودهیش دا وازی لهو کاره دهینا، له ترسی نه ووی که موسولمانان سهری تی بکه ن و بهره بهره فهرزبې له سهریان. ودهه پئی زانیاری من، من خوم هه رگیز نه مدیوه که پېڅه مېهر (دروودی خودای لمسه بر) نوپژې چیشته نگاو بکا، به لام من خوم نوپژې سوننه تی چیشته نگاو ده که م، چونکه هه وائم زانیوه که پېڅه مېهر (دروودی خودای لمسه بر) کردوویه تی) بر وانه: (ریاضی صالحین بهرگی ۱۳/ ۶۹ فهرمووده ی ژماره / ۱۱۴۱).

رافه و شیکردنه وه: وهک پړسایه کی گشتی زاناکان دمه فرموون: (سوننه ت دمریایه کی گه وری فره بابته، که م کهس په ی بهه هه مووی دهب، به تایبه تی له سهر ددهمی پېڅه مېهر خویدا).

نهمه ش ده گه پړته وه بو سروشتی راگه یان دنی بهرنامه ی نیسلامی پړوژ، چونکه پېڅه مېهر (دروودی خودای لمسه بر) بهه فرمانی خودای گه وره، له بهر حکمه تی که خودا خو ی دهیزانې، به پئی کاتو شوین و بونه و بوار، له کور و دانیشتن و وتارو فهرمووده کانیدا، به گوتارو به کردارو بهرزا دمر برین له سهر شتی، بهه وی هؤکاری له بار به پئی سهر ددهمی خو ی، وهک نووسین و فیړکردن و پی له بهر کردن، له پړیگه ی هاورپییانی یه وه، بهرنامه ی نیسلامی به ناو گه لی نیسلام دا په خش ده کرده وه.

جا به بې گومان، زوربه ی یاران، که م تا زور، له م کاره پړوژدها هاوبه شی یان کردووه، به لام که سیان ناگیان له سهر جه می سوننه ت به ته وای نه بووه، بگره زوربه یان له بابته تیکی تایبه تدا پسپوړی یان هه بووه، به لام نه ووی له کیس نه میان چووه، به نصیبی نه وی تریان بووه، جا له سهر نه م بنیاته نه م چهند یاسایه دامه زراوه:

۱- (چه سپاندن پیش ده خری له سهر نه فیکردن) بۆ نموونه: حه زرده تی عانیسه (ریمای خوی لـ بـ) نه فی نه وه ده کا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) نویژی چیشته نگای کردبـ، به لام کهسانی تر له هاورپییانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ)، نه وه دیان چه سپاندووه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) نویژی چیشته نگای کردووه. دهی له م بابه ته دا کار به پرای نه وانه ده کری کده لئین: (نویژی چیشته نگاو سوننه ته، چوونکه پیغه مبه ر خوی (دروودی خودای له سهر بـ) کردوویه تی و فهرمانیشی کردووه به کردنی).

وه بایستی رای عانیسه یش ناوا روون ده کری ته وه:

(بۆیه ناگای له م نویژه ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) نه بووه، چونکه زوربه ی کات پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) له کاتی چیشته نگاودا له دهره وهی ماله وه بووه، له ناو پیاواندا بووه، له مزگه وت بووه، له سه فهر بووه، له غه زا بووه، چونکه پیاو که متر له کاتی چیشته نگاودا له ماله وه ده بـ، سه ره رای نه وه یش سوننه ت چه ند جوړیکی هه یه، هه ندی سووننه ت پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) جارئ دوان کردوویه تی ههر شتیکیش یه ک جار بفرموئ بیکه ن، یاخوی بیکا به سه بۆ کردنی.

جوړی یه که م: به لگه ی زۆرو روون له نایه ت و فهرمووده هه یه له سه ری، وه ک: شه ونویژو رۆژوی سوننه ت و خپرو سه ده مه کردن و زۆر شتی تری له م چه شاننه، که به زۆری پیغه مبه ر کردونی.

جوړی دووه م: پیغه مبه ر خوی (دروودی خودای له سهر بـ) چه ند جارئ له ژیانیدا بۆ ته شریع کردوونی و به س. وه ک نویژ کردن له ناو مالی که عبه دا.

جوړی سییه م: خوی نه یکردووه، به لام به یارانی خوی فهرمووه بیکه ن، وه ک: (بانگدان و قامه ت کردن و نه و جوړه سوننه تانه ی که بۆ ئوممه تی سوننه ت بوون که به رابه ر به و بیکه ن، له پیزو خوشه ویستی و نه ده ب و شهرم و شکۆ

کردن له خووی و که سوکاری) وهك قورئان دمه رموی: (یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی) مهبهست له وه که ده لئین: (پیغه مبه ر خووی بانگو و قامه تی نه داوه) شیوهی هه می شه یی یه. چونکه له سه فه ردا جاری بانگی داوه.

۲- (کار به کووی به لگه کان ده کری، به مهر جی کو بوونه و میان ده ست بدا)

۳- (زیادهی ثیقه مه قبووله).

تیبینی: پاش نه وهی کتیب پهیدا بوو زور له زاناکان شاره زایی یان له زور بهی سوننه تا پهیدا کرد.

شه و نو یژی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی)

۵۶۳- عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (إِنْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَقُومُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرْمَ قَدَمَاهُ أَوْ سَاقَاهُ فَيُقَالُ لَهُ فَيَقُولُ أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا).^(۴۹۹) (الحديث: ۱۱۳۰ - طرفاه في: ۴۸۳۶، ۶۴۷۱).

موغیره ی کوری شوعبه (پرمزی خوی له سه ر بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) نه وهنده له شه و نو یژدا به پیوه راوه ستابوو، هه ردوو قاچی یا هه ردوو لاقی په نه مابوون! جا یاران (پرمزی خویان له سه ر بی) عه رزیان کرد: نه ی خو شه ویستی خودا! بو نه وهنده خو ت ماندوو ده که ی، خو تو خودا له هه موو گونا هیتک خو ش بووه که واته بو وا له خو ت ده که ی؟! نه ویش (دروودی خودی له سه ر بی) ده یفه رموو: (نه دیی ده بی که منیش به نده یه کی ستایش کارو عه بد یکی سوپاسگوزار بم). (ت/ ۱ / ۴۹۳ / ۷ = ز ۸۱- ژ ۹۷۱).

خه وټنى بهره بهيان

٥٦٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَحَبُّ الصَّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ وَكَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا) (الحديث ١١٣١ - أطرافه في: ١١٥٢، ١١٥٣، ١٩٧٤، ١٩٧٥، ١٩٧٦، ١٩٧٧، ١٩٧٨، ١٩٧٩، ١٩٨٠، ٣٤١٨، ٣٤١٩، ٣٤٢٠، ٥٠٥٢، ٥٠٥٣، ٥٠٥٤، ٥١٩٩، ٦١٣٤، ٦٢٧٧ (٥٠٠))

عبداللای کورې عهمرې کورې عاص (پرمې خويان لاس) فهرمووی پيغه مېهر (دروودی خودای لاس) پيې فهرمووم: (په سهند ترين نويز له لای خودا نه نويزه په که له سهر دستووری داود پيغه مېهر بی (دروودی خودای لاس) وه هه روها روژو ویش، یاسای داود پيغه مېهریش ناوا بوو: نیوهی شهو ده خهوت، سی یه کی شهویش شه و نويزی ده گرد، نه مه ده کاته پينج بهش له شهش بهشی شهو، وه نهو شهش یه که که ی تریشی ده خه و ته وه! وروژ نا روژیکیش به روژو و ده بوو) (ت/ ١/ ٤٩٤ / ٩- ش / د = ز- ١٨١ ژ- ٩٧٣).

رافه و شیکردنه وه:

مه بهستی سهره کی له فهرمو و دمه نه وه ديه: که به شیوهی گشتی شه و نويزو روژووی سوننه ت له سهر نه م شیوه ديه بن، هه تا جه سته ییش بهشی خو ی بجه سیته وه و تووشی بیزار ی نه بی، دنا شه و نويز نه گهر له م نه اندازمیه ییش که متر یا زیاتر بی هه ر دمی. هه ندی له زانایان کاری باش به م یاسایه ده که ن: (کار تا زورتر بی پاداشیسی زورتره).

۵۶۵- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: الدَّائِمُ، قُلْتُ: مَتَى كَانَ يَقُومُ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُومُ إِذَا سَمِعَ الصَّارِخَ (الحديث: ۱۱۳۲) (۵۰۱)

مه سروق دهمرموئ: عهرزی عائیشهم کرد: کام کاری باش لهلای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) خوښهویست بوو؟ فهرمووی: (خوښهویستترین کردهوی باش بهلای پیغهمبهرهوه (دروودی خودای لهسهر بی) کردهوی باشی ههمیشهیی بوو. واته: باشتین نایینداری لهلای خودا نهویمیه کهخاوهنهکهی بهردهوام بی لهسهری) عهرزیم کرد: نهی کهی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) لهخه وهلدسا بو شهونویژ؟ فهرمووی: (کاتی گوپی لهکهلهشیری نیوه شهو دهبوو دهیخویند ههلدهسا بو شهونویژ) (وفي رواية عنها قالت: ما ألفاه السحر عندي إلا نائمًا. تعني النبي (دروودی خودای لهسهر بی)).

لهم گیرانهوهیهدا عائیشه (همزای خودای لهسهر بی) فهرمووی: (نهو شهوانهی که پیغهمبهر لهنوره شهوی خوځا لهلای من دهبوو، لهنیوه شهودا، کهکهلهشیری نیوه شهو دهیخویند ههل دهما بو شهونویژو نویژیکی زوری جوانی دمکرد، لهپاشا دهخهوتهوه، ئیتر ههتا بهرمبهیان زوربهی کات دهخهوتهوه).

باسی راوهستانی دوورو دریز لهشهونویژدا

۵۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سَوْءٍ قُلْنَا وَمَا هَمَمْتَ؟ قَالَ هَمَمْتُ أَنْ أَقْعُدَ وَأَذَرَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (الحديث ۱۱۳۵) (۵۰۲)

(۵۰۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الليل .. رقم: ۷۴۱-۱۷۲۷.

(۵۰۲) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب تطويل القراءة في صلاة الليل، رقم: ۷۷۳ = ۸۱۲.

ثیبنو و مهسعود (رمزی خودایان له بی) فهرمووی: شهوئ شهونویژم بهجهماعهت لهگهل پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسمر بی) دهگرد، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بی) نهوهنده بهپیوه راوهستا و بهدووړو دریژی قورثانی خویند، تهنانهت نیازم بوو ئیشی خراب بکه، عهرزیمان کرد: نیازت بوو چی بکهیت وا بهخرابی دادهنیتیت؟ فهرمووی: نیازم بوو دابنیشم و پیغهمبهر بهپیوه بی و من بهدانیشتنهوه جهماعهتهکه تهاووا بکه لهپشتیهوه، دیاره کهشتی وایش تهرکی نهدمبه).

لهم فهرموودمیه نهام بههرانه ودردهگیرئ:

۱- دریژی راوهستان سوننهته، شهونویژ بهجهماعهت سوننهته.

۲- پیچهوانه ی پیشنویژ کاریکی خراپه.

۳- نهدمب لهپیشنویژ سوننهته، بهتایبهتی نهگهر کهوره بی.

۴- درسئ، یا قسهیی تی ی نهگهیشتی دووباره ی بکهیتهوه لهماموستا، ماموستایش بهشینیهی بهبی تووړه بوون روونی بکاتهوه بویان، چونکه نهومتا فهقی و یارانئ ثیبنو مهسعوودو، ثیبنو مهسعوود ناوایان کردووه.

شهونویژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بی) چهن رکات بوو

۵۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ رَكْعَةً يَغْنِي بِاللَّيْلِ) (الحديث: ۱۱۳۸). (۵۰۳)

ثیبنوعه بباس (رمزی خودایان له بی) دمفهرمووی: (شهونویژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر

بی) سیازده رکات بوو).

۵۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ رَكْعَةً مِنْهَا الْوُتْرُ وَرَكْعَتَا الْفَجْرِ). (الحديث: ۱۱۴۰) (۵۰۴)

له عایشه سی هاوسه ری پیغه مبه ره وه (دروودی خودی له سر بی) ده فهر مووی: پیغه مبه ر
(دروودی خودی له سر بی) به و مترو دوو رکاته سوننه ته که ی به یانی یه و مبه شه و سیازده
رکات نویژی سوونه تی ده کرد (ت/۱/۴۹۸ ز-۱۸۲ ژ-۹۸۱ = ش/د/ت/ن).

(باسی شه و نویژی پیغه مبه رو نه و دی له شه و نویژ هه لوه شاو مته وه)

۵۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يَصُومَ مِنْهُ وَيَصُومُ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يُفْطِرَ مِنْهُ شَيْئًا وَكَانَ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتُهُ وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتُهُ) (الحديث: ۱۱۴۱ أطرافه في: ۱۹۷۲، ۱۹۷۳، ۳۵۶۱). (۵۰۵)

ئیمامی ئه نه هس (همزی خوی لی بی) فهر مووی: که لی جار پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بی)
له مانگ نه و منده له سر یه ک بهر و ژوو نه دهبوو، ته نانته زه ینمان بو نه وه
ده جوو که ئیتر له و مانگه دا بهر و ژوو نابی، که لی جار یش نه و منده له سر یه ک
بهر و ژوو دهبوو، هه تا زه ینمان بو نه و ده دجوو که ئیتر نه و مانگه گشتی
بهر و ژوو ده بی، هه موو شه و یکیش شه و نویژیکی جوانی ده کرد، به لام کاتی
تایبه تی نه بوو بو شه و نویژ، به پی ی بواری گونجاو، له کوئی ی شه و دا دهستی
بداپی بو ی به شه و شه و نویژه که پی ده کرد، له بهر نه وه جاری وا دهبوو
ده یتبینی له سه ر هتای شه و وه نویژی سوننه ته ده کاو خه ریکی شه و نویژه،
جاری وایش دهبوو له سه ر هتای شه و وه ده خه وتو له پاشتر به شه و
شه و نویژه که ی ده کرد، وه هه روه ها کاته کانی تری شه و یش هه روا).

شه یتان سی گری ده دا له پشته سه ری که سی شه و نویژ نه کا

۵۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ كُلَّ

عُقْدَةٌ: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَأَرْقُدْ فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا). (الحديث: ١١٤٢ - طرفه في: ٣٢٦٩) (٥٠٦)

نهبو هورمیره (همزی خوی لب) دمفهرموی: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمبر لب) دمفهرموی: (کاتی که دهخهون شهیتان سی گری دمدا لهپشتی سهرتان و یهکه یهکه دمست دهمائی بهگریکاناو دهلی: بخهوه شهوگاریکی دوورو دریژت لهسهربی، جا نهگهر خهوت و لهپاشا خهبهری بؤوهویادی خودای کرد گرییهکان دهگریتهوه، خو نهگهر دمستنوژیژی گرت، نهوا گرییهکی تریشیان دهگریتهوه، ومنهگهر شهونوژیژی کرد، نیتر ههموو گریکان بهتهواوی دهگریتهوه، وهخوشی گورج و گوژ و دلخوش دمبیتهوه، نهگینا لهپهستی و دلگرانی و تمبهلی دمینیتهوه). (ت/١/٤٩٢ / ٥ ز ١٨١ ژ ٩٦٩ = ش/د/ن).

روونکردنهوه:

عهسقهلانی دمفهرموی: لهپروالتهی فهرموودهکوهه وادردمهکوهی کهئهمه ههربؤ خهوی شهو وایه، وهخوشی ههروایه، بهلام دوورنییه کهلهخهوی رپوژیشدا شتی واههبی، ههتا خهوتوو خهبهری نهبیتهوه بؤ نوژی فهرز.

١- یادیکی تایبهتی مهرج نییه، ههرچی بهیادی خودا دابنریت بؤئهم مهبهسته دمبیّت. وهك سهلاومت دان و قورئان خویندن و خویندنهوهی فهرمودهی پیغهمبهر (دروودی خودی لسمبر لب) و دهورو دهرسی زانستی شهرعی. باشتین یادی نهوهیه کههوا لهفهرمودهی (٥٧٧) دا کهله دواوهدی، ههروا نهوهی کهلهفهرمودهی ژماره (٥٥٨) داکه رابورد.

۲- که سئ لهشی پیس بی ده سنوئژ بهس نییه، دهی خوی بشوئی.

ههروا شهیتان گمیز دهکاته ناوگوچکهی

۵۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَكَرَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ فَقِيلَ مَا زَالَ نَائِمًا حَتَّى أَصْبَحَ مَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ فَقَالَ بَالَ الشَّيْطَانُ فِي أُذُنِهِ). (الحديث: ۱۱۴۴ - طرفه في: ۳۲۷۰). (۵۰۷).

عهبدوللای کوری مهسعوود - رمزای خوای لی بی - فهرمووی: لهخزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودی لسمه بی) باسی کابرایهک کرا، گوترا: ههتا بهیانهکی ههر نووستبوو، وه نهچوو بوو بهلای شهونوئژهوه! پیغه مبهریش (دروودی خودی لسمه بی) فهرمووی: (ئهوه شهیتان گمیزی کردوته ناو گوچکهیهوه). (ت/ ۱/ ۴۹۳/ ۶ ز- ۱۸۱ ژ- ۹۷۰ = ش/ن).

باسی نزاو نوئژ له کۆتایی شهوهوه

۵۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ). (الحديث: ۱۱۴۵ طرفاه في: ۶۳۲۱، ۷۴۹۴) (۵۰۸)

ئهبو هورمهیره (رمزای خوای لی بی) دمفهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لسمه بی) فهرمووی:) لهسییهکی دواپی شهوه، ههموو شهوی، خودای پهرومردگاری پیروزو گهورهمان، دیته خوارهوه بو ئاسمانی خواروو، دمفهرمووی: کئ لهم دهمهه لیم

(۵۰۷) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ما روى فيمن نام.. رقم: ۷۷۴ = ۸۱۴.

(۵۰۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الترغيب في الدعاء والذكر في آخر الليل، رقم: ۷۵۸ = ۱۷۶۹.

دهپارپیتتهوه تا بچم بههواریهوه، کئی لهم دهمهدا داوای شتم ئی دهکا تا بهشی باشی پی بدمو و بی بهشی نهکهه، کئی داوای لیخوشبوونم ئی دهکا تا لیی خوش بیم! (٥٠٩)

باسی کهسی لهسهرهتای شهوهوه بخهوی و کوتایی شهو به خواپهرستی ناوهدان بکاتهوه

٥٧٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتْ: (كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِاللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَنَامُ أَوَّلَهُ وَيَقُومُ آخِرَهُ فَيُصَلِّي ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَذِنَ الْمُؤَذِّنُ وَتَبَّ فَإِنْ كَانَ بِهِ حَاجَةٌ اغْتَسَلَ وَإِلَّا تَوَضَّأَ وَخَرَجَ. (الحديث: ١١٤٦) (٥١٠)

ئهسهوه (پهزی خوی ئی بی) فهرمووی: له ههزرتی عائیشهه پرسى: بهشهو شهونویژی پیغهمبهه (دروودی خودی لهسهه بی) چۆن بوو؟ فهرمووی: (زۆر جارن

(٥٠٩) شیخی عهسقهلانی (رهعمتی خوی ئی بی) لهپهوه روونکردنهوهی ئهم فهرموودیهه، زۆر زانیانهو مهلایانه، لههاتنه خوارهوهی خودا بۆ ئاسمانی خواروو ددهوی، وه راو بۆجوونی زاناو لایهن و کۆمهله مهژهبی یهکان باس دهکا، یهکئ لهو زاتانه ئیبنو عهرمبی یه، که دهفهرموی: (من رام لهسهه تهئویلی ئهم جوژه فهرموودانهیه، کهبۆنی جیههولاو جیگهیان لی دی...).

کهچی بهداخهوه لهپهراویژدا، کهسی کهپرنگ بی چاپکارهکهبی، بهبی عیلم بهنهزانی لهخویهوه پرئ قسهی بی سهرو بهری نووسیوه، گواپی بهخیرئ جهنابی ئهم ئهفهندی یه سهلهفی یهوه ئهوهی عهسقهلانی و زانیانی ئیسلام تا ئیستا فهرموویانه بیدعهتو شتی وایه وپرو پووچهو باطیلهو سهلامهتی لهوهدايه لیی دوور بکهویتتهوه. داو لهخویندهواران دهکهه کهبهگوپی ئهم کولکه خوئهوارانه دلیان لهزانا گهورهکان لهق نهبی. (ومرگپر)

(٥١٠) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل وعدد ركعات النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ٧٣٩ = ١٧٢٥.

پېغەمبەر (دروودی خودی لیسر بی) له سهرهتای شه ووه دهخهوت، له کوټای شه ووه هه لدهستا بۆ شه و نووێژ، دهسنوویژیکی جوانی دهشۆردو دهستی دهکرد به شه و نووێژ، کاتی شه و نووێژ که یی ته و او دهکرد، دهگه پرایه وه بۆ ناو نوینی نوستنه که ی، جا کاتی که بانگبێژ بانگی به یانی دهدا، له ناو نوینه که راده پهری، نه گهر کاری به خو شۆردن هه بوایی خو ی دهشۆردو غوسلی دهکرد، دهنه دهسنوویژی دهگرت و دهرده جوو بۆ مزگهوت، له و ی پېشنوویژی نوویژی به یانی بۆ هاوړپایانی دهکرد).

باسی شه و نووێژی پېغەمبەر (دروودی خودای له سهر بی) له مانگی ره مه زان و له مانگه کانی تری سال دا

۵۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا (سَلَّتْ: كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسَلُّ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسَلُّ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُؤْتِرَ؟ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنِي تَنَامُ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي). (الحديث: ۱۱۴۷ طرفاه في: ۲۰۱۳، ۳۵۶۹) (۵۱۱)

ئه بو سه له مه ی کوړی عه بدوړ رحمان - رحمه تی خوی لی بی - فه رمووی: له عائیشه ی هاوسهری پېغەمبهرم پرسى: له شه وانی مانگی ره مه زانا، شه و نووێژی پېغەمبەر (دروودی خودی لیسر بی) چۆن بوو؟ فه رمووی: (به پېی ناگاداری من به شیوه ی گشتی، پېغەمبەر (دروودی خودی لیسر بی) نه له شه وانی مانگی ره مه زاناو، نه له شه وانی مانگی تر دا، له یازده ركات شه و نووێژ، زیاتری نه ده کرد، له پېشا چوار ركاتی ده کرد، مه پرسه له جوانی و درێژی یان، ئنجا چوار ركاتی تریشی

دهکرد، مه پرسه له جوانی و دریزیان، ئنجا سی رکاتی تریشی دهکرد. عائیشه
 فهرمووی: عهرزیم کرد: ئه ی پیغه مبهری خودا! بهرله وه وهرتر بکه ی جار
 جاره دهبینم دهخهوی؟ فهرمووی: (ئه ی عائیشه! چاوه کانم دهخهون بهلام
 دلم ناخهوی!). (ت/ ۱ / ۴۹۸ / ۵ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۲ = ش/ د / ت/ ن).

روونکردنه وه:

ئهمه مانای وانیه که پیغه مبهر (دروودی خودای لسمهر بی) له مانگی رهمه زانا زیاتر
 له مانگه کانی تر سهرگهرمی تاعت نه بووه، راسته که کردهوی پیغه مبهر
 (دروودی خودای لسمهر بی) ههمیشه یی بووه، بهلام فهرمووده ی تری دروست زۆره
 که به لگهن له سهر:

۱- پیغه مبهر (دروودی خودای لسمهر بی) له مانگی رهمه زاندا سهرگهرمی طاعت و
 شه و نوێژو قورئان خویندن و رهوان کردنی قورئان و خێرو سه دهقه کردن و
 خه لوه کردن بووه، به تایبهتی له دهی دوایی رهمه زاندا، به پیی ی فهرمووده ی
 ژماره شەشی ئهم ته جریدی بوخاری یه، له ههموو شه وه کانی رهمه زانانا،
 چه زهرتی جوبرائیل (سه لامی خوی لسمهر بی) ته شریفی دههات بو خزمهت پیغه مبهر
 (دروودی خودای لسمهر بی) قورئانی پی رهوان دهکرد، وه به پیی فهرمووده ی ساخ، شهوی
 وابوو له رهمه زانا، پیغه مبهر (دروودی خودای لسمهر بی) له سهرهتای شه وه وه، مال و منال و
 خیزانی خوی و موسولمانانی له مزگهوت کو کردۆته وه ههتا نزیکه بهیانی
 ته راویچی به جه ماعت بو کردوون، ته نانهت مهترسی نه و میان بووه که فریای
 پارشیو نه که ون، پیغه مبهر نه وه نده له شه و نوێژا را وه ستابوو لاقه کانی
 په نه مابوون، شهوی وابوو پیغه مبهر (دروودی خودای لسمهر بی) سی جار له خه وه لساوه
 بو شه و نوێژ. که واته: ئه گهر که سی، ههتا دهنوائی شه و نوێژیکی زۆری دوورو
 دریز بکا، جیگه ی خۆیهتی، چونکه شتی وا له سوننهت دا چه سپاوه. (برپروانه:
 تاج ۱- ز- ۱۸۲ ژ- ۹۷۸ ههتا ژماره ۱۰۱ به تایبهتی ژماره ۹۸۴، ۹۹۴).

بار له خو قورس کردن له په رستش و خواپه رستیدا باش نییه

۵۷۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَبْلُ قَالُوا هَذَا حَبْلٌ لِرَيْتَبٍ فَإِذَا فَتَرْتُ تَعَلَّقْتُ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأَ، حُلُّوهُ يُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطُهُ فَإِذَا فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ). (الحديث ۱۱۵۰) (۵۱۲)

نهنه سی کوری مالیک (د مزای خوی لى بى) فهرمووی: جارى خو شه ویست (د روودى خودى لى بى) چوو بو مزگه وت، روانى وا گوریسی له ناوهندى دوو کوله که دا رایه لکراوه، فهرمووی: (نهم گوریسه چییه؟ گوتیان: نه مه گوریسی زهینه بى خیزانته، که له نویژ کردنى سوننه تدا ماندوو بوو، خوۍ پى ده گری. فهرمووی (د روودى خودى لى بى): (بیکه نه وهو لایبه ن، شتى وا مه که ن، نه وهنده نویژى سوننه ت بکه ن که گورج و گوئن، کاتى خاوبوونه وهو خو لکتان نه ما، نیتر دانیشن) (ریاض / ۱ / ۱۴۶ = بهرگی یه که م به کوردی، فهرمووده ی پینجه م له زنجیره ی خوۍ، ژماره ی فهرمووده که له ریاضا - ۱۴۶).

رافه و شیکردنه وه:

رسته ی (نیتر دانیشن) دوو واتا هه ل ده گری: یه که م: (نیتر به دانیشننه وه نویژى سوننه ت بکه ن). دووهم: (نیتر واز له کردنى نویژى سوننه ت بهینن، تا مانووتان دمرېچى).

که سی شه ونویژ بکاو له پاش خوو پیوه کرتن وازی لی بیتنی، کاریکی ناباش و مکروه دهکات

۵۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ). (الحديث ۱۱۵۲) (۵۱۳)

عهدووللای کوری عهمری کوری عاص (همزی خودیان لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای لى بى) پیی فهرمووم: (نهی عهدووللای! وهك فيساره كهس مهبه،
كهشه ونویژی دهکرد، بهلام نیستا وازی لی هیناوه). (ریاض / ۱ / ۱۵۵ ز- ۱۵۴ ژ-).

باسی بههردی که سی به شهو بهدهم یادی خوداوه له خه و خه بهری بیته وه و نویژ بکات

۵۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ). (الحديث ۱۱۵۴) (۵۱۴)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لى بى)
دهفهرمووی: (ههه موسولمانی کاتی به شهو خه بهری ده بیته وه، بهدهم یادی
خوداوه خه بهری ببیته وه بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: ههه خودا خودایه، تاك و ته نهاییه، بی هاوهل و بی

هاوبه شه، مولک و خاوندی و پاشایه تی هر قابیل به خوځیه تی، سوپاس و ستایش
 هر شایسته ی خوځیه تی، هیچی له دهست دمرناچی و دسه لاتو ته واناښی به سهر
 هه موو شتیکا هه یه، سوپاس بۆ خودا، یه زدانیکې پاک و بڼ گهردو بڼ نه نگه،
 سوپاس و ستایش هر قابیل به خوځیه تی هه تا هه تایه، هر بۆ خوځی خودایه و
 بهس، خودای گه وړه له هه موو مه زنی مه زتره، وهه موو جموو جووئی، وه
 هه موو هیزو توانایی به دهستی خودا خوځیه تی) فهرمووی (دروودی خودای لسمه بڼ):
 نه و جا بلځ: اللهم اغفر لي: خواجه! لیم خوځ به، یا هر نرایه کی تر بکا،
 له پاش گوتنی نه م گوته پیروژه، خودا نزا که ی گرا دهکا. فهرمووی (دروودی خودای
 لسمه بڼ): نه گهر له دوا نه وه هه لسی دهست نویژی بگری و نویژ بکا، نویژه که ی
 قه بوول دهبی). (تاج / ۸ / ۳۵ / ۱ = تاج- ۴ ز- ۹- ۴۲۸۹).

روونکردنه وه:

نه بو عه بدووللای فهر بهری (رحمعتی خوی لښ بڼ) که راوی صه حیجی بوخاری یه،
 له بوخاری خوځیه وه (رمزو و رحمعتی خودایان لښ بڼ) ده فهرموځ: (له پیښ خه ورتنا نه م زیکره م
 کرد به ویردی سهر زمانم، که سی هاته خه وم نه م نایه ته ی تا کو تای
 خوینده وه، که ده فهرموځ: (وه دوا إلى الطَّيِّبِ من القول، وهدوا إلى صراط
 الحمید). (حه ج / ۲۲).

له تاجول نوصول دا نامازه بۆ نه وه نه کراوه که نیمای بوخاریش نه م
 فهرمووده یه ی گپراوه ته وه، عومه یری کوری هانی (رمزی خوی لښ بڼ) که چواره م
 که سه له پیاوانی رښته ی نه م فهرمووده یه، خوا ناسیکی گه وړه بوو، هه موو
 روژی هه زار رکات نویژی ده کرد، سالی سه دو بیست و هه وتی کوچی
 به شه هیدی ده مرئ (رمزی خوی لښ بڼ) نه م زاته نموونه یه که له پیاوانی رښته کان
 (سه نه دی) فهرمووده کانی صه حیجی بوخاری پیروژ

٥٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ وَهُوَ يَقْصُ فِي قَصَصِهِ وَهُوَ يَذْكُرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَخَا لَكُمْ لَا يَقُولُ الرَّفَثَ يَعْنِي بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ:

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعٌ
أَرَانَا الْهُدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعٌ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ
(الحديث ١١٥٥ - طرفه في: ٦١٥١) (٥١٥)

روؤزی ئەبو ھورەیرە (پەرزەنی خۆی لێ بێ) ئامۆژگاری دەخویندەوێ بۆ ھاوڕێکانی،
فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) فەرمووی: ئیبنو
رەواحە ی براتان کە قسەی ھیچ و پووج ناکا - گوتووێتە (گویل):

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعٌ
أَرَانَا الْهُدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعٌ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ

واتە: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) وێ لەناو ماندا، لەگەڵ شەبەقی بەیانی
دا بەرنوێژیمان بۆ دەکاو، قورئانمان بۆ دەخوینێ، کە نامەی پێرۆزی خودای
گەورەو مەزنە، پێگەی راستی بێ نیشان داوین و، لەپێگەی چەوت پزگاری
کردوین و لەکوێرەو مەری کوێرە پێ و، لە چەرە سەری سەرگەردانی و،
لەکوێرە پێی سەرکوێری، قوتاری کردوین، ئێمە بەدڵ باوەری تەواومان
هەیه کە هەرچی ئەو پێغەمبەرە نازدارە دەفەرموێ، راست و دروست و هەقەو،
زوو یا درەنگ چی فەرمووێ دێتەدی و روو دەدات، نیشانیەکی جوانی تری
ئەو پێغەمبەرە نازیزە ئەوێ: کاتێ کە خەڵک و بێ باوەرو نا موسوڵمانەکان

تیر خه و دهبن و، له شه ودا لال و پال ده که ون و، له گهر مه ی خه ودا پر خه ی خه و یان دئ و پر خو هورپانه، نه و زاته پیروژه له و کاته دا له باتی خه و تن و پال که و تن له ناو نوینی نه رم و گهر ما، سه رگهر می شه و نو یژ کردنه و گهر مه ی عیبادت و خودا په رستی یه تی) (تاج / ١٠ / ١٧٦).

روونکردنه وه:

لیږده دا شیخی عه سقه لانی له فه تحو لباریدا نه م چیرۆکه راگو یژ ده کا: ده لئ: داره قوطنی سه بارمت به م هه لبه ستانه نه م داستانه ده گپ رپ ته وه: جارئ عه بدوللای کور ی ره و احه له گه ل که نیزه کیکی خو یدا دروست ده بی، ژنه که ی له و کاته دا له سه ر نه و حاله ده بی نی، وه به عه بدوللای ده لئ: من تو م بی نی له گه ل که نیزه که کته دا دروست بووی نه ویش حاشای لئ ده کا و ده لئ: شتی وام نه کردو وه، ژنه که یشی ده لئ: ده ی نه گهر وایه و له شت پاکه و له شت بیس نییه، ده فهرمو و نه ندازه ی قورئانم بو بخو ینه، هه تا با و مر پ پئ بکه م، که شتی وات نه کردو وه، عه بدوللایش نه م شیعرانه ده لئ!

ژنه که یشی سه رسام ده بی و ده لئ: (له بهر نه وه ی با و مر م هه یه به خودا، وا نه وه ی که به چاوی خو م دیم به درو ی ده زانم!)

عه بدوللای له پاشتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له م چیرۆکه ناگادار ده کا، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بی) هه لویستی عه بدوللای پئ خو ش ده بی ودها پئ ده که نئ کاکيله کانی دهر ده که ون! (فه رمایشتی عه سقه لانی ته وا و بوو).

له م چیرۆکه وه دهر ده که وئ: مرؤف دروسته بو ی به فیلئ ره وا، به حیله شه رعی و شتی وا، خو ی له هه لویستی شلوق رزگار بکات، هه تا له دادگا ده توانئ شو ینه و نی (توریه) بکا و سو یند له سه ر شتی بخوات و مه به ستی شتی تر بی، به مه رجئ مه به ستی خزمه تی راست و دروستی بی، به تایبه تی ده سته ی

پاریزمران لہم لایہ نہ وہ دہتوانن ئہم داستانہ بکہن بہ سہرمہ شق، بہ تاییہ تی تر کہ کاتی کہ سی بیہ وی گومانباری، بہ مہانہ یی، بہ شوبہہ یی لہ حہ دیکی شہری رزگار بکات.

عہ بدوللای کوری رہوا حہ (رہزای خوی لئ ہن) ئہ نصاریہ، خہ زرہ جیہ، کہ سناو (کونیہ) ی ئہ بو مو حہ مہدہ، لہ خرمہت پیغہ مہردا نامادہ ی بہ درو ئو حودو حودہ بیہ و خہ ندہ قو عہ مرہ تولقہ ضاو ہہ موو جہ نگہ کانی تری پیغہ مہر بووہ، ہہ تا غہ زای مؤتہ، کہ لہ سالی ہہ شتی کؤچیدا لہ شام رووی داوہ، لہم غہ زایہ دا یہ کی بوو لہ سہر لہ شکرہ کان کہ شہید کران، نہ وہ ی لہ پاش بہ جی نہ ماوہ، یہ کی بوو لہ نہ قیبہ کانی پہیمانی شہوی عہ قہ بہ، یہ کی بوو لہ نوو سہرہ کانی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر ہن) لہ پہیمانی موئا خاتدا پیغہ مہر کردی بہ برای میقداد، ئہم مژدہ ی سہر کہ و تنہ مہ زنہ کہ ی بردہ وہ بو مہ دینہ، ہہ میشہ یہ کہم کہس بوو لہ لہ شکری ئیسلام کہ دمردہ چوو بو غہ زا، وہ دوایین کہس بوو کہدہ گہراپاہوہ. جاری پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر ہن) لہ گہل سی سواردا ناردی بو سہر ئوسہیدی کوری رہقراقی جوو لہ کہ، کہ لہ خہ بیہر بوو، کوشتیان و گہرانہ وہ.

عہ بدوللای شاعیریکی جوانی خوش دہست بوو، جاری خوشہ ویست (دروودی خودای لہ سہر ہن) پی پی فہرموو: ئادہ ی شیعیریکی سہر پی یی (ارتجالی) کہ زادہ ی ئہم کاتہ بی بلی، کہ خوّم چاوم لیّت بی) جا یہ کسہر لہ جیگہ ی خو ی راستہ وہ بوو، بہ بی راوہستان فہرمووی (بسیط):

إنی تفرست فیك الخیر أعرفہ
واللہ یعلّم أن ما خاننی البصر
أنت النبیُّ ومن یحرم شفاعتہ
یوم الحساب لقد أزری بہ القدر

فثبت الله ما آتاك من حسن
تثبيت موسى، ونصرا كالذي نصروا

واته: بهفیراسهت، بهنووری ئیمان ههست دهکهم کهبیت و فهپ لهتۆ
دهرباری، بهباشی ئهمه دهزانم، خودا دهزانی کهمن لهم بۆ چوونهما بهههله
نهچووم، تۆ پیغه مبه ریکی وای، ئهوهی لهقیامهتا لهتکاو شهفاعهتی تۆ
نائومید بۆ، ئهوه چاره رهشی قیامهت خۆیهتی، خودا ئهوه دینه جوانه
که به تۆدا ناردوو یهتی دامه زراوی بفرموی، وهک چۆن لهسهردهمی خۆیا
ئایینی مووسای دامه زراندا لهولادتدا، وه پیرۆزییهکی وهک پیرۆزی و
سهرکهوتنی ئهوانت پێ خهلات بفرموی. پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسهر بێ) پێ ی
دهفرموی: (ئهی کوپی رهواحه! خودا تۆیش لهسهر حهق راگیر بکا).

لهعهمه رهتول قهضادا ئیبنو رهواحه لهبهردهم مهوکیبی ههزهرتهوه
تهشریفی دهرویشتهو ئهم سروودهی دهخویندهوه (رهجهز):

خلوا بني الكفار عن سبيله اليوم نضربکم علی تنزله
ضربا یزیلُ الھام عن مقيله ویذهل الخلیل عن خلیله

ئیمامی عومه ریش (همزای خوی لێ بێ) پێی دهفرموی: (ئهوه چۆن ههلهی وا
دهکهی ئهی ئیبنو رهواحه! لهخاکی بهست (حهرم) ی خودادا لهخزمهت
ههزهرت دا، شیعر دهخوینیتهوه؟! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسهر بێ) دهفرموی:
(ئهی عومه! وازی ئی بیینه با شیعرهکانی بخوینیتهوه، بهو کهسه کهگیانی
منی بهدهسه، قسهکانی ئهم لهشیرو تیر چاکتر کاریان ئی دهکا).

لهغهزایهکا لهخزمهت پیغه مبه ردا، هاوڕێیان ههموویان لهتاو گهرمای زۆر
ههموو دهستیان دانا بوو لهسهر سهریان، کهسیان بهپۆژوو نهبوون، بیجگه له
پیغه مبه رو ئیبنو رهواحه.

ئیبنو عەبدولبەر (رمزی خوی لی بن) لە ئیستیعا بە دەفەر موی: چیرۆکەکی ئیبنو رەواحە و ژنەکی و کەنیزە کەکی بە ناوبانگە، لە چەند روویەکی ساغەو و خۆمان گیراومانەتەو، کە ئاواپە: ئیبنو رەواحە شەوێ دەرپراتە لای کەنیزە کەکی، ژنەکی پێی دەرانی و لەسەر ئەو سەر زەشتی دەکا، ئەویش حاشای لی دەکا، ژنە کەیش دەلی: من بە چاوی خۆم ئەو دەم بینی دەی ئەگەر راست دەکی دروست نەبووی لەگەڵیدا، فەرموو هەنێ قورئان بخوینە، چوونکە بۆ لە شپیس دروست نییە کە قورئان بخوینێ؟ ئیبنو رەواحەیش دەفەر موی (وافر):

شهدت بأن وعد الله حق وأن النار مثوى الكافرينا
وأن العرش فوق الماء حق وفوق العرش رب العالمينا
وتحملة ملائكة غلاظ ملائكة الإله موسميناً

ژنە کەیشی دەلی: (باوەرم بەخودا کردوو چاوی خۆم بە درۆ خستەو!) چونکە ژنەکی قورئانی نەخویند بوو، وە قورئانی لەبەر نەبوو

۵۷۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ بِيَدِي قِطْعَةً إِسْتَبْرَقَ فَكَأَنِّي لَا أُرِيدُ مَكَانًا مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا طَارَتْ إِلَيْهِ وَرَأَيْتُ كَأَنَّ اثْنَيْنِ أَتَيَانِي أَرَادَا أَنْ يَذْهَبَا بِي إِلَى النَّارِ فَتَلَقَاهُمَا مَلَكٌ فَقَالَ لَمْ تُرْغِ خَلِيًّا عَنْهُ (الْحَدِيثُ ۱۱۵۶) فَقَصَصْتُ حَفْصَةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى رُؤْيَايَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ) (الْحَدِيثُ ۱۱۵۷). (۵۱۶)

لەتاجدا لەبەرگی پێنجەمی کوردیە کەدا، لە لاپەلاڕە (۱۳۰) دا، ئەم فەرموودەیە ئاواپە: ئیبنو عومەر (رمزی خوی لی بن) فەرمووی: بەسەرینی پێغەمبەر

(دروودی خودای لسمبر بڼ) نه گهر پیاوړی خه ونیکی بدیبايه دهیگړاپیه وه بۆ پیغه مېهر (دروودی خودای لسمبر بڼ) منیش به عه زړه ته وه بووم تا خه ونی ببینم هه تا بیگړمه وه بوی، له و سهرده مه دا من هه زړه کار بووم، جه هیلیکی ره بهن بووم، ژنم نه بوو، له مزگه وت ده خه وتم، جاری له خه و ما دیم وا دوو فریشته وهك بمگرنو بمبهن بۆ دۆزه خ وا بوو، ناگره ككش وهك بیري له ناو مه وه له چنراو ناوا هه لچنراو بوو، هه روا دوو شاخه ی هه بوو، وهکی دوو شاخه ی جه رخی سهر بیر، جه ند كه سیکی تیادا بوون ناسیمنه وه، نیتر دهستم كرد به گوتنی په نا ده گرم به خودا له زیانی ناگر، جا له م كاته دا دوو فریشته كه گه یشتن به فریشته یه کی تر، فریشته تازه كه پی گوتم: ترست نه بی (وه به وانیشی فهرموو: وازم لی بهینن) له پاشا نه م خه ونه م گړاپیه وه بۆ جه فصه ی خوشكم، كه هاوسه ری جه زرم ت بوو، جه فصه یش دهیگړاپیه وه بۆ پیغه مېهر (دروودی خودای لسمبر بڼ) ده فهرموو: (عه بدوللا پیاوړی چاكه، بریا - شه ونویژی ده كړدا) سالی كوری عه بدوللا ی كوری عومه ر (رمزای خودایان لی بڼ) دهیغه رموو: نیتر له وه دوا عه بدوللا ی باوكم به شه و نه ختیك نه بی نه دهنووست، هه ر خه ریکی شه ونویژ بوو! (ریاض/۳/ ۴/۸۸۲).

پایانی

ماموستای عه سقه لانی (محمه ن خوی لی بڼ) ده فهرموو: باسه كانی شه ونویژ (تهجد) و نه و باسانه ی تر كه وان له گه لیا - مه به ست: هه تا باسی (التطوع بعد المكتوبة) یه - شه ست و شه ش فهرمووده یان له خو گرتووه، دوازه یان رسته كرتاون (واته: موعه لله قن: بی رشتن) نه وانی تریان په یوه ستن واته: (مه وصولن) چلو سییان یا له م باسه دا یا له باسه كانی پی شیه وه دووباره بوونه ته وه، پوخته كه یان (۶۶-۴۳=۲۳) بیست و سی فهرمووده یه، (هه ر بیست و سی كه یان له ته جریده كه دا هه ن، له ژماره - ۵۵۸ هه تا ۵۸۰) موسلیمیش رمزای خوی لی بی هه موویانی گړاوده ته وه بیجگه له مانه یان:

۱- (۱۱۳۹ فتح. له ته جریده که دا نییه)

۲- (۵۶۹ ت = ۱۱۴۱ ف)

۳- (۱۱۴۳ ف. له ته جریده که دا نییه چونکه به ته واوی دی)

۴- نهو ته علیقه یه که وا له پیش فهرمووده ژماره (۱۱۴۶) هوه له فته تحولباریدا، له ته جریده که دا نییه، چونکه ته علیقه کانی بوخاری له ته جریدی بوخاریدا نین.

۵- (۵۷۷ ت = ۱۱۵۴ ف)

۶- (۵۷۸ ت = ۱۱۵۵ ف)

۷- (۵۸۰ = ۱۱۶۶ ف. له ته جریده که دا له سهرتای یه که م باسی دوا نه م باسه ی ژیر دسمانه). عه سقه لانی دهیشفه رموی: هه روا دمبیستراو (ئه شهر) ی صه حابه و تابیعیشی تیا دایه. که واته: کوی فهرمووده کان و بیستراوه کان ده که نه (۱۰۶۶ + ۷۶) له م حه فتاو شه شه بیست و سیانیا ن له ته جریده که دا هاتوون. چونکه دوو باره و ته علیق و ئه شهر له ته جریده که دا نین، دوو باره له یه که شوین دنووسری، مه گهر چؤنھا.

تییینی:

به پیی نهو ژماره دانانه ی که له م نوسخه تازانه دابؤ فته تحولباری کراوه، له لایهن (محمد فؤاد عبدالباقي و هاوړیکانیه وه - چاپی یه که م ۱۴۰۷ ک - ۱۹۸۶ ز - قاهره) گه لی له باسه کان ژماره کانیا ن ته واو دمرناچی. نه و دتا له م باسه دا کوی فهرمووده و ئه شهر و ته علیقه کان ده که نه (۷۶) که چی نه وان ژماره یان به (۵۲) په نجاو دوو داناوه، نه گهر ژماره ته نیا بؤ فهرمووده کانیش دابنری ده که نه (۵۴) نه که (۵۲) له لایه کی تریشه وه هه ندی فهرمووده ی نه م باسه هه یه عه سقه لانی به یه که فهرمووده ی داناوه، که چی نه وان دوو ژماره یان بؤ داناوه،

وهك ژماره (۱۱۲۱، ۱۱۲۲) كه پيشهوا بوخاری به دوو رشته گيړاويه تيه وه، له عه بدوللای كورې موحه ممه دو له مه حموودی كورې غه يلانه وه، وه عه سقه لانی له تنه نبیه كه ی كوتایى رافه ی ئه م فهرمووده یه دا ده فهرموئ: (مه تنی ئه م فهرمووده یه، سیاقه كه ی به پئی له فضی مه حمووده، سیاقی عه بدولل بؤ ئه م مه تنه له دواوه له تنه عبیردا دئ). كه ته ماشای ته رقیمی عومه ده تولقارئیش ده كه ی (دار احیاء تراث العربی) بؤ ئه م قه دمره (۴۵) ژماره یان داناوه له ژماره (۱۵۰ - ۱۹۴) به پئی ی بؤ چوونى به نده دمبئ له ته رقیمی فهرمووده كانی صه حیجی بوخاریدا، چهن خالئ ره چاو بكرئ:

- ۱- نه طرافى حه دیته كه. ۲- بؤ چوونى خاوه ن شه رحه كه، سه بارمت به مه تنه كه كه سه رباسه، یا حه دیته، مه وصوله یا موعه لله قه، یا نه شه ره. ۳- به تايبه تی له ته رقیمی فه تحولباریدا.

بسم الله الرحمن الرحيم

يا حي يا رحمان يا رحيم حقق لنا الآمال يا كريم!

(۲۶) باسه كانی نويزی سووننه ت

(نويزی سووننه ت دوو ركات دوو ركات سووننه ته)

۵۸۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ يَقُولُ إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِيرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَأَقْدِرْهُ لِي وَبَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ

قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ
ثُمَّ أَرْضَنِي قَالَ وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ. (الحديث - ۱۱۶۶ - طرفاه في: ۶۳۸۲،
(۷۳۹۰). (۵۱۷).

جابیری کوپی عہدوللا (ہمزای خودمان لے بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لے سہر بی)
دہستووری وابوو، بؤ ھہموو کارو فرمانی، فیڑی نیستیخارہ (داوای نیشاندانی
خیڑی دہکردین، وەك چؤن فیڑی سوورہتہکانی قورئانی دہکردین،
دہیفہرموو:) ٺہگہر یہکیکتان نیازی کاریکی ھہبوو، وە نہیدہزانی باشہ یا
خراپہ، با لہ پیشا دوو پکات نویژی سونہت بکا، بلی: اللہمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ
بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ
وَلَا أَغْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي: يَا فہرمووی: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي
عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضَنِي بِهِ:

ئہی خودایہ! داوات لی دہکم کہ بہ عیلم و زانستی خؤت و دہسہلات و
تہوانایی خؤت چاکہ و خیرم نیشان بدہو ئہوہی باشہ بؤم زالم بکہ بہسہر
کردنیا، وەداوای بہشو بارہو بہخششی گہورہی خؤت لی دہکم، چونکہ
تؤتوانای ھہموو شتیکت ھہیہو، من بی دہسہلاتم و تہوانام نییہ، وەتؤ
ھہمووشت دہزانی و من نازانم، وەھہرخؤت توانو زانای بہھہموو نہینی و
ئاشکرایہك، پەروردگارم! تؤدہزانی ٺہگہر ٺہم کارہ باشہ بؤم، باشہ بؤدین و
ئاینم، باشہ بؤزیانم و بؤ سہرئہنجامی کارم).

یافہرمووی: باشہ بؤنیستام و باشہ بؤ پاشہرؤژم، ئہوا لہچارہمی بنوسہو
ئاسانی بکہبؤم و لہپاشیشا پیت و بہرہکەتی تیبخہبؤم، وەتؤ دہزانی ٺہگہر
ٺہم ئیشہ خراپہ بؤم، خراپہ بؤدین و ئاینم و خراپہ بؤگوزمرانم و بؤ

سەرئەنجامی کارم، یافەرموی: خراپە بۆئیستامو پاشەپۆژم، ئەو لەمن لادەومنیش لەئەولادە، وەچی چاکە ئەوەم لەچارەبنوسە، لەپاشاپازیم بکە پێی!).

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (وەناوی نیازەکیشی بەیانی). واتە: لەویدا کەدەلێی: تۆدەزانی ئەم کارە... بێی: ... ئەم کارە کەژن هێنانە، یاخانوکپینە، یائەمەییە، یائەوہییە، باشە بۆمن ... تا دواویی. (تاج/۱/۵۱۰-ب/د/ت/ن).

سەرەوکاری دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی

۵۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَافِلِ أَشَدَّ مِنْهُ تَعَاهُدًا عَلَى رَكْعَتِي الْفَجْرِ. (الحديث: ۱۱۶۳). (۵۱۸)

عائیشە (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هیچ سونە تێکی تری وەک دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی ئاوابەباشی سەرەوکاری نەدەکرد! . (ت/۱/۳۰۶-ش/د).

چی لە دوو رکاتە سوننەتەکی بەیانییدا دەخوێنێ

۵۸۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ هَلْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ. (الحديث: ۱۱۶۵). (۵۱۹)

(۵۸۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر، رقم: ۷۲۴.

(۵۱۹) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر

رقم: ۷۲۴- المترجمه.

عائیشہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہیں) ئہوہندہ بہگورجی دوورکاتہ سوننہتہکھی پپیش نویژی بہیانی دہکرد، تہنانہت لہدلی خوّمہوہ دہم گوت: چوّن فریای خویندنی فاتحہا دہکھوئ! (ت/۱/۳۰۶-ش/د/ن).

کردنی نویژی چیشتہنگاو لہ مالہوہ (لہناوایی دا)

۵۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثَ، لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: صَوْمٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةُ الضُّحَى، وَكُومٌ عَلَى وَثْرٍ.

ئہبوو ہورہیرہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: دؤستی ئازیزم پیغہمبہری خوشہویستم (دروودی خودی لسمہر ہیں) ئہم سیّ ئاموژگاریہی کردوم، ھہتا دہمرم تہرکیان ناکہم: لہہہموو مانگی سیّ پوژ بہپوژوو دہم، وہہہموو پوژی بہلایہنی کہمہوہ دوورکات نویژی چیشتہنگاو بکہم، وہہہموو شہوئ لہپپیش خہوتندا نویژی ووتر بکہم. (ت/۱/۴۸۵-ش/د/ن). (الحدیث: ۱۱۷۶ فتح الباری). (۵۲۰)

کردنی دوورکات نویژی سوننہتی پپیش نیوہرؤ

۵۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْعَدَاةِ. (الحدیث: ۱۱۸۲). (۵۲۱)

عائیشہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہیں) ھہرگیز ئہم نویژہ سوننہتانہی تہرک نہدہکرد: چوار رکات لہپپیش نویژی نیومروؤووہ دوورکاتیش لہپپیش نویژی بہیانہوہ. (ت/۱-ش/د/ن).

(۵۲۰) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب صلاة الضحی.. رقم: ۷۲۱.

(۵۲۱) بروانہ(مسلم: صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز النافلة قائما وقاعدا، رقم: ۷۳۰).

نویژی سووننه تی پیش شیوان

۵۸۵- عَبْدُ اللَّهِ الْمُزَنِيُّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلُّوا قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ قَالَ: فِي الثَّالِثَةِ: (لِمَنْ شَاءَ) كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً. (الحديث: ۱۱۸۳- طرفه في: ۷۳۶۸). (۵۲۲)

عبداللای موزهنی (رمزی خوی لی بن) له پیغهمبهره وه دهفهرموئ: (دروودی خودای لسمهر بن) (دوورکات نویژی سووننه، له پیش نویژی شیوانه وه بکهن) له سهری جاری سیهه ما فهرمووی: (نهمه بو که سیکه نارمزوی کردنی نهم نویژه سووننه تهی هه بی). پیغهمبهر (دروودی خودای لسمهر بن) بو یه وای فهرموو، نه وه کو مهردووم بی که نه ده ستورو وایزانن که ده بی ههر بکری.

پیوستی سهره باسه کان

بابهت

لاپهړه

- ۵ پېښه کی
- ۱۳ - باسی نه ووی سرووش (وه جی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد بۆ پیغه مبهری خوا،
هه زره تی موحه ممه د (د.خ)
- ۳۳ ۲- نامه ی بړوا (کتاب ایمان)
- ۳۴ باسی کاروبار هکانی باومړ
- ۳۶ کام موسولمانه زۆر باشه
- ۳۷ خۆراک به خشین به شیکه له نیسلام
- ۳۷ به شیکه له نیمان جی بۆخوی پیخوشی بۆ برای موسولمانیشی پی خوشی
- ۳۸ باسی خوشه ویستی پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له باومړه
- ۳۹ باسی چیژی شیری نی باومړ
- ۴۰ باسی نیشانه ی باومړ حویی نه نصاره
- ۴۲ باسی: به شیکه له ناپینداری نه گهر له دهست نازاوه رابکه ی
- ۴۴ باسی: پیغه مبهر له هه موو که سی زیاتر له خوا د متری سی
- ۴۴ باسی باومړ به هیزو بی هیزی هه یه
- ۴۷ شهرمو حه یا به شیکه له نیمان و باومړ به خوا
- ۴۸ نه ووی شاهه تمان بهینی و نوپژر بکاو زه کات بدا سهر و سامانی پاریزراون
- ۴۹ باسی: هه ندی دهه رموون نیمان کرده و هیه
- ۵۰ کاتی نیسلام له سهر واتای راسته قینه نه یی
- ۵۲ کفر تا کفر فهرقی هه یه
- ۵۳ کهس به کردنی تاوانه کانی سهرده می نه فامی کافر نابی جگه له شیرک و کوفر
- ۵۴ باسی: صلح له نیوان موسولماناندا
- ۵۵ باسی: زولم تا زولم جیاوازی هه یه
- ۵۸ باسی: نیشانه ی مرؤی ناپاک (مونا فیق)
- ۵۹ کردنی ته راویح له شهوی لیل القدر دا نیشانه ی نیمانه
- ۶۰ باسی: غهزا کردن له باومړه
- ۶۱ باسی: شه و نوپژری ده مهزان نیشانه ی باومړی ساخه
- ۶۲ باسی: نوپژر له نیمانه
- ۶۵ باسی به جوانی موسولمان بوون
- ۶۶ باسی باشترین ناپینداری

- ۶۸ باومر زیادو کم دمکا
- ۷۱ باسی: زهکات له ئیسلامه
- ۷۳ باسی: شوین کهوتنی تهرم له باومره
- ۷۶ باسی هاتنی جوهرائیل بۆلای پیغه مېهر بۆ روونکردنه وهی ئیمان و ئیسلام و ئیحسان
- ۷۸ باسی: کهسێ ئایینی خوێ له نهنگ بهاریژێ
- ۸۱ دانسی پێنج یهک له باومره
- ۸۴ باسی: کرده وه ههیه بههوی نیازه وه دمی به صهدهقه
- ۸۵ (۳) نامه ی زانیین (کتاب العلم)
- ۸۹ باسی په خشی زانیین
- ۹۱ باسی: دانیشتن له شویندا کهریزی کۆرکه کۆتایی دئ
- ۱۴۴ (۴) نامه ی ده ستنوێژ
- ۱۶۶ باسی: بهراموهی سهگ و شوین پای له ناو مزگهوتا
- ۲۰۸ (۵) نامه ی خویشۆردن (غوسل)
- ۲۲۰ (۶) نامه ی بیتوێژی (کتاب الحيض)
- ۲۳۴ (۷) نامه ی تهیه موم (کتاب التیمم)
- ۲۴۵ (۸) نامه ی نوێژ (کتاب الصلاة)
- ۲۵۱ (۹) چه ند باسیکی نوێژ به جل و بهرکه وه (أبواب الصلاة في الثياب)
- ۲۷۴ (۱۰) باسه کانی رووکه (أبواب القبلة)
- ۲۸۰ (۱۱) باسه کانی مزگهوت (أبواب المساجد)
- ۲۲۳ (۱۲) باسه کانی بهر بهست (سوتره ی نوێژ کهر)
- ۲۳۲ (۱۳) نامه ی کانه کانی نوێژ (کتاب مواقيت الصلاة)
- ۳۶۰ نوێژی قهزا به جه ماعت دهکری
- ۳۶۱ باسی قهزای نوێژی له بیر چوو
- ۳۶۳ باسی گوشتوگۆ له پاش نوێژی خهوتنان
- ۳۶۹ (۱۴) نامه ی بانگ (کتاب الأذان)
- ۳۸۲ (۱۵) نامه ی جه ماعت و پېشنوێژی (کتاب الجماعة والإمامة)
- ۴۱۱ (۱۶) نامه ی چۆنییتی نوێژ (کتاب صفة الصلاة)
- ۴۶۵ ۱۷- نامه ی ههینی (کتاب الجمعة)
- ۴۶۵ نوێژی ههینی فهرزه
- ۴۶۶ خوێنخۆش کردن بۆ ههینی
- ۴۶۶ باسی گه ورمی ههینی (فضل الجمعة)

- ۴۶۷ رۆندان لەسەر و پەش
- ۴۷۴ سیواک کردنی پۆزی ھەینی
- ۴۷۵ لەنویژی بەیانی پۆزی ھەینی دا چی سوننەتە بخویندێت
- ۴۷۵ باسی کردنی ھەینی لەگوندو شاردا
- ۴۷۶ ئەگەر کەسێ نەچۆ بۆ نوێژی ھەینی ئایا خۆشۆردنی لەسەر وەک ژن و منال
- ۴۷۷ لە ماوەی چەندەو دەبێ بچن بۆ نوێژی ھەینی ..
- ۴۷۸ کاتی کردنی نوێژی ھەینی
- ۴۷۹ لەقرچە ی گەرمادا، کاتی نوێژی ھەینی کەبە؟
- ۴۷۹ باسی پۆیشتن بۆ نوێژی ھەینی ..تاد
- ۴۸۰ دروست نیە کەسێک کەسێکی تر ھەلبەستێت و خۆی لە جینگەکە ی دابنیشێ
- ۴۸۱ بانگی پۆزی ھەینی
- ۴۸۱ یەك بانگیبۆ بانگ دەفەرموێ
- ۴۸۲ بۆشۆیژ لەسەر دوانگە، کەگۆی لەبانگ بوو وەلامی دەسەنیتەو
- ۴۸۳ واپەسەنە و تار لەسەر دوانگە بەدرا
- ۴۸۵ و تار دەبێ بەپۆتو بێ
- ۴۸۵ واباشە لەوتارا لەپاش ستایش، و تار خوێن بێ! اما بەد
- ۴۹۰ نوێژی دیاری مژگەوت لەکاتی وتارا
- ۴۹۲ داوا یاران لەوتاری نوێژی ھەینی دا
- ۵۰۰ ۱۸-باسەکانی نوێژی ترس (أبواب صلاة الخوف)
- ۵۰۳ ۱۹-نامە ی ھەردوو جەننەکان (كتاب العیدین)
- ۵۰۳ باسی یاری کردن لەجەژندا بەقەلغان و نۆزە
- ۵۰۴ پۆزی جەژنی رەمەزان، شتێ بخوا، ئەوسا بپروا بۆنویژی جەژن
- ۵۰۵ سوننەتی ھەردوو جەژن بۆ موسوڵمانان
- ۵۰۵ باسی شت خواردن لەپۆزی جەژنی قورباندا
- ۵۰۷ چون بۆ نوێژ گاکە بەبێ دوانگە
- ۵۰۹ چوون بۆنویژی جەژن بەبێ یابەسواری، و تار لەپیش نوێژەکەدا، بانگ و قامەت
- ناکرێن بۆ نوێژی جەژن
- ۵۱۰ گەورمیی خیری کردەوی جاگە لەجوار پۆزە ی جەژنی قوربان
- ۵۱۱ قوربانێ کردن لەپۆزی جەژندا
- ۵۱۱ رێگۆرکی لەکاتی گەرانەو لەنویژی جەژن

- ۵۱۱ کهسی نوپژی جهۆنی جوو دوورکات نوپژ دهکا
- ۵۱۴ ۲۰- نامه‌ی نوپژی وه‌تر (کتاب الوتر)
- ۵۱۴ باسه‌کانی و مت‌ر
- ۵۱۵ باسی کاته‌کانی کردنی و مت‌ر
- ۵۱۵ با و مت‌ر بکا به‌دواترین نوپژی شه‌وی
- ۵۱۶ و مت‌ر کردن به‌سواری ولاخ
- ۵۱۶ خویندنی قونووت له‌به‌رو دواي روکووع
- ۵۱۹ ۲۱- نوپژه بارانه (صلاة الاستسقاء)
- ۵۲۲ له‌کاتی ره‌شه سال و بی بارانیدا مه‌ردوم داوای پارانه‌وه له‌پیش‌نویژ بؤ باران ده‌که‌ن
- ۵۲۴ کردنی نوپژه بارانه له‌مزگه‌وتیکا جومعه‌و جه‌ماعه‌تی تیا بکری
- ۵۲۵ قورئان خویندن له‌نوپژه بارانه‌دا به‌ده‌نگی به‌رزه
- ۵۲۶ گووته‌ی کاتی بارینی باران
- ۵۲۶ کاتی با هه‌ل ده‌کا
- ۵۲۷ فهرمووده‌که‌ی (نصرت بالصبا)
- ۵۲۷ باسی بوومه له‌رزه ئایات
- ۵۲۸ خوا نه‌بی که‌س نازانی باران که‌ی دم‌باری
- ۵۳۴ ۲۲) نامه‌ی خۆر گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف
- ۵۳۴ نوپژی خۆر گیران
- ۵۳۵ باسی خیر کردن له‌خۆر گیراندا
- ۵۳۷ بانگه‌وازی نوپژی خۆرگیران
- ۵۳۷ په‌نا به‌خوا گرتن له‌سزای گۆر له‌خۆرگیران
- ۵۳۹ کردنی نوپژی خۆر گیران به‌کۆمه‌لی
- ۵۴۱ به‌نده نازاد کردن له‌خۆر گیران
- ۵۴۱ باسی یادی خودا له‌خۆر گیران
- ۵۴۲ له‌نوپژی خۆرگیران و مانگ گیران به‌ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینری
- ۵۴۵ ۲۳) نامه‌ی کوپ‌نووشی قورئان‌خویندن (کتاب سجود القرآن)
- ۵۴۸ ۲۴) باسه‌کانی کورت کردنه‌وه‌ی نوپژ (أبواب تقصیر الصلاة)
- ۵۵۱ له‌سه‌فه‌ردا نوپژی شیوان کورت ناکریت‌ه‌وه
- ۵۵۲ باسی کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری ولاخ بارووشی له‌پرووگه‌نه‌بی
- ۵۵۲ کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری گویندريژ
- ۵۵۹ نه‌کردنی نوپژه سوننه‌ته‌کانی پاش و پیش فهرزماکان

- ۵۵۹ نوپـژى سـوننـهت لهـ سـهـفـهـرا
- ۵۶۰ کۆکردنه وهى نوپـژى شيوان وخه وتنان له سهفهردا
- ۵۶۱ کردنى نوپـژ له سهـر لا
- ۵۶۱ کردنى نوپـژهـندىكى بهـدانـيشـتهـوه و ههـندىكى بهـپـوه
- ۵۶۲ ۲۵) باسهـكانى شهـو نوپـژ (ابواب التـمـجـد)
- ۵۶۴ باسى گهـورمى شهـونوپـژ
- ۵۶۶ نهـکردنى شهـونوپـژ لهـبـهـر نهـخوشى
- ۵۶۶ هاندانى كهـسوكار لهـسـهـر شهـونوپـژ
- ۵۷۰ شهـونوپـژى پـيـغهـمـبـهـر (دروودى خـواى لهـسـهـر بـئـ)
- ۵۷۱ خهـوتنى بهـره بهـيان
- ۵۷۲ باسى راوهـستانى دووـو درپـژ لهـشهـونوپـژدا
- ۵۷۳ شهـونوپـژى پـيـغهـمـبـهـر (دروودى خـوداى لهـسـهـر بـئـ) چـهـن ركات بوو
- ۵۷۴ شهـيتان سـئـ گرئ دـمـدا لهـپـشـته سـهـرى كهـسـئ شهـونوپـژنهـكا
- ۵۷۶ هـمـروا شهـيتان گـمـيـز دهـكاته ناوگـويـچـكهـى
- ۵۷۶ باسى نـزاو نوپـژ لهـ كـوتايى شهـوهـوه
- ۵۷۷ باسى كهـسـئ لهـسـهـر تـاى شهـوهـوه بخهـوئ و كـوتايى شهـو بهـ خواپـهـرستى ناوـمـدان بـكـاتهـوه
- ۵۷۸ باسى شهـونوپـژى پـيـغهـمـبـهـر (دروودى خـوداى لهـسـهـر بـئـ) لهـمانگى رهمـهـزان و لهـمانگهـكانى تـرى سـالـ دا
- ۵۸۰ بار لهـ خـؤ قـورس كـردن لهـپـهـرستش و خواپـهـرستيدا باش نـيـيه
- ۵۸۱ كهـسـئ شهـونوپـژ بـكاو لهـپـاش خوو پـيـوهـگـرتن وازى ئـ بـئـنـئـ، كـاريـكى ناباش و مـكـروه دهـكات
- ۵۸۱ باسى بهـهـرهـى كهـسـئ بهـشهـو بهـدم يادى خـوداوه لهـخهـو خـهـبهـرى بـيـتهـوهـوه نوپـژ بـكات
- ۵۹۰ ۲۶) باسهـكانى نوپـژى سـوونـهـت
- ۵۹۰ نوپـژى سـوونـهـت دوو ركات دوو ركات سـوونـهـته
- ۵۹۲ سهـرمـوكارى دووـرـكاته سـوونـهـتهـكهـى پـيـش نوپـژى بهـيانى
- ۵۹۲ چى لهـ دوو رـكـاته سـوونـهـتهـكهـى بهـيانيدا دهـخـويـنـئـ
- ۵۹۳ كـردنى نوپـژى چـيـشهـنگاو لهـمالـهـوه (لهـئاوايى دا)
- ۵۹۳ كـردنى دووـرـكات نوپـژى سـوونـهـتى پـيـش نـيـوهـرؤ
- ۵۹۴ نوپـژى سـوونـهـتى پـيـش شيوان
- ۵۹۵ پـيـرستى سهـرهـبـاسهـكان